Napreduj

Radi onih čiji su životi spojeni sa tobom.
Čija srca žele da vide pravu veru.
Radi onih koji bi se spotakli, ako bi ti pao.
Ostani veran nebeskom zvanju.

Kada strahovi žele da te vrate natrag
Kada ti najviše nedostaje hrabrosti
Podigni pogled prema svom Kralju.
I tvoje srce će moći da zapeva.

Napreduj radi njihove koristi
Ohrabruj se svojim Bogom.
Jer iako te borba tišti
Tvoja istrajnost osvaja krunu.

Budi dakle veran zbog onih koje voliš;
Predaj svoje srce Bogu na visini;
I nikada ne uzvraćaj pogled na dugu noć
Već gledaj u Hrista i samo napreduj!

Shelly Hendry 2002

Uvod

"...Da traži seme Božije"

Malahija 2:15

Kada sam odlučio da pišem uvod za ovu knjigu, nekoliko misli je prošlo kroz moj um. Pomislio sam na mnogobrojne molitve koje sam uputio Bogu u vezi pisanja ove knjige, a sada sam tu, sedim ispred tastature i počinjem da kucam. Ne znam da li postoji nešto za čega sam se više molio nego za moju porodicu. Mnogi su želeli da uzmem materijal iz serije audio kaseta *"Pobožan Dom"* i pustim u štampu. Poštujem sve te zahteve, jer su me navodili da ostanem u molitvi u vezi toga.

Možda se pitaš: "Zašto toliko mnogo molitve?"

Postoji nekoliko razloga. Prvo, ne želim da napravim grešku i da jednostavno napišem još jednu knjigu o domu. Postoji već dosta takvih knjiga i nisam želeo da napišem još jednu, sve dok nisam jasno znao da Bog to želi od mene. Drugi razlog mojih čestih molitava je bio jednostavan: ne znam da pišem knjige. Svaki put kada sam razmišljao o započinjanju tog posla, podsećao sam se na svoje neznanje. Kako napisati knjigu? Dakle, dok ovo započinjem, radim sa mnogo drhtanja. Molim vas da budete strpljivi sa mnom dok čitate, jer sam početnik. Zatim, često sam osećao da još nije vreme da pišem knjigu o domu zato što sam smatrao da su mi potrebne godine iskustva. Sećam se reči jednog od mojih heroja, Leonarda Ravenhill. On je rekao: "Nemoj pisati knjigu pre nego što napuniš pedeset godina, jer ćeš verovatno žaliti zbog nekih stvari koje si napisao. Moraćeš da ih porekneš i da ih promeniš." Ove reči su me vodile i mnogo puta sam ih se opominjao. Poslednji razlog mojih mnogobrojnih molitava u vezi ove knjige jeste činjenica da i ja sâm treba još puno da napredujem u mnogim aspektima života u domu i vaspitanja dece. Ko sam ja da bih pisao ovu knjigu o podizanju pobožne dece? I pored toga, ah, Bog ima poslednju reč, a ja mu se jednostavno pokoravam.

Dok brzo stižem u 55-u godinu ovozemaljskog putovanja, čini mi se kao da je to odgovarajuće vreme. Troje od naših osmoro dece su sada u braku i imaju svoju decu ("O, slava!", kažu deda i baka Kenaston). Rebekah, naše prvo dete ima 27 godina, a David, naše najmlađe dete 8 godina. To mi daje širok domen različitih iskustava i izvanrednu perspektivu. Mogu da pišem kao stariji čovek, a ipak Jackie i ja smo još uvek mnogo uključeni u ceo taj proces vaspitanja dece. Ja nisam onaj koji samo sniva snove, kao kakav mladić, nego znam iz iskustva da ove stvari zaista funkcionišu.

Naslov ove knjige *"Potraga Božijeg semena"* izražava breme koje imam za domove u našoj zemlji i za domove širom sveta. Bog usrdno razmišlja o našim domovima. On traži Božije seme, kao što kaže u Malahiji 2:15, i niko to ne traži toliko marljivo kao Bog. Želim da učestvujem u tom bremenu i da radim zajedno sa Njim za dragocenu pobožnu decu, decu koja će odrasti, ljubiti Ga i služiti Mu celim svojim srcem.

Često ću spominjati Malahiju 4:5-6 dok budemo prolazili kroz različite aspekte vaspitanja dece. Mnoge primene izviru iz istine koja se otkriva iz tih stihova. Duh Božiji pokreće srca očeva, majki i dece u ovim poslednjim danima. Postoji čudesan rad koji Bog čini u mnogim domovima. Širom Amerike i sveta Bog bukvalno pokreće ljude da se pokaju od svojih razmišljanja koja nisu utemeljena na Svetom Pismu, da obrate svoja srca i počnu da gledaju na porodicu onako kako On gleda. To je breme ove knjige. Želim da sjedinim svoje srce sa Božijim u pozivanju domova da se vrate u to divno uređenje i blagoslov koji im je On namenio.

Naša ispovest

Moja dragocena žena Jackie i ja smo se obratili iz moderne kulture ranih 1970-ih godina. Započeli smo naš hrišćanski dom sa ograničenim poznanjem. Istine koje ću podeliti sa vama na stranicama ove knjige naučili smo iz mnogih padova. Ali, mi smo donosili svoje neuspehe Bogu i Njegovoj Reči i tako smo počeli da učimo. Bili smo svesni potrebe našeg doma i počeli smo da tražimo od Boga odgovore. "Gospode, zašto su deca ovakva i šta možemo učiniti u vezi toga?" Postavljali smo puno pitanja Bogu sa verom, istražujući Pismo, i Bog nam je dao jasne odgovore za naš dom.

Taj proces proučavanja i primene jeste najefektivniji način za pronalaženje odgovora. Svako od vas može isto to da radi. Predlažem vam da vodite evidenciju svih stihova koji se tiču uputstava za vaspitanje dece i da razmišljajte o tome u narednim mesecima. Ako budete to činili, Bog će transformisati vaša srca i vaš dom.

Želim opet da ponovim da ćemo podeliti sa vama i naše padove, a ne samo uspehe. Nemojte misliti da nema nade za vas. Jackie i ja uopšte nismo imali dobar početak. Kada se osvrnemo na naše nasledstvo, ni ona ni ja nismo imali u svojim domovima jasne uzore koje smo mogli da sledimo. Nisam znao šta znači biti hrišćanski muž; Jackie nije znala šta znači biti hrišćanska žena; a ni ona ni ja nismo znali kako da podižemo decu! Dakle, postoji nada za tebe.

Završiću ovaj uvodni deo sa iskustvom koje sam imao u Africi i koje nikad neću zaboraviti. Ono mi ilustruje želju svakog roditeljskog srca, iz bilo koje kulture na ovom svetu. Čovečanstvo traži odgovore za probleme u svojim najbliskijim odnosima, a to su iskustva sa decom i brak.

Pre nekih pola godine sam posetio jedno ogromno selo u Zapadnoj Africi sa još nekima iz naše skupštine. Cilj naše posete je bio da istražimo mogućnost uspostavljanja misije. Voleo bih da vas odvedem u takvo selo. Znam da bi to zauvek promenilo vaše živote. Ali, pošto to ne mogu učiniti, pokušaću da vas bar pomoću ovih reči odvedem tamo.

U mnogim afričkim selima, još uvek najveći auotiretet predstavlja plemenski poglavica. Iako u Africi postoji veliki napredak, ogroman deo državne vlade još uvek je poveren poglavicama, baš kao u staro vreme. Kada želiš da posetiš selo, moraš najpre dobiti dozvolu od poglavice. Moje nezaboravno iskustvo izvire iz upravo tog afričkog uređenja vlade.

Bio je to topli januarski dan kada smo stigli u selo u kojem smo želeli da osnujemo skupštinu. Priložili smo zahtev za razgovor sa poglavicom i tada smo u mračnoj prostoriji čekali da se on popne na svoj tron. Poglavica je imao petnaest žena i šezdesetoro dece. To je istina. Nisam napravio grešku u kucanju. Kada je izašao iz svoje palate od blata i trave, obučen u kraljevske haljine, svi su počeli da mu se klanjaju. Zauzeo je svoje mesto na prestolu i pogledao nas sa očekivanjem da mu se predstavimo i objasnimo zašto smo došli. Pošto sam bio najstariji, krenuo sam napred. Tada nisam bio baš jako hrabar, ali pošto smo bili u poslu za većeg Kralja prišao sam prestolu i počeo da govorim. Objasnio sam da želimo da osnujemo skupštinu u njegovom selu. To mu je bilo vrlo ugodno i obećao nam je prostor.

Tada sam mu predstavio ostatak naše grupe. Tog puta, troje dece je došlo sa mnom u Afriku. Objasnio sam mu da su to moja deca i da kući imam još petoro.

On je sa uzbuđenjem uzviknuo: “Od jedne žene?”

Nasmejao sam se i klimnuo glavom.

Tada je okrenuo svoju glavu i netremice počeo da posmatra decu. Kada se opet okrenuo prema meni, sa zbunjenim pogledom na svom licu, rekao mi je: “Tvoja deca, ona idu tvojim putevima.” Zaustavio se za trenutak, rekao bih da je razmišljao. Tada je opet pogledao moju decu i rekao: “Moja deca su buntovnici. Ona ne rade ono što im ja kažem.”

Izraz njegovog lica mi je nešto govorio. Njegovo srce je govorilo: “Kako si uspeo da ih naučiš da idu tvojim putevima? Kako si uspeo da ih ubediš da napuste udobnost Amerike i dođu ovde u Afriku? Ovde je toplo, ima mnogo malarije i raznih nevolja, a ona su ipak tu.”

Siguran sam da nije znao koliko vremena bi mi trebalo da mu govorim na tu temu.

Njegove reči iznova zvone u ušima mog srca: “Tvoje deca idu tvojim putevima.”

Bog kaže u svojoj Reči: *“Uči dete putu kojim treba da ide.”* On je obezbedio načine i sredstva kojima možemo to učiniti. To blago mudrosti je skriveno u Njegovoj Reči. Kao roditelji, možemo ići da iskopavamo to blago i da ga koristimo. Deca će tada slediti naše puteve, koji su Božiji putevi.

Moja želja je da na stranicama ove knjige pokušam da odgovorim na pitanje srca tog poglavice: “Kako si uspeo da ubediš decu da idu tvojim putevima?” Možda i tvoje srce čezne za odgovorom na to isto pitanje.

Ovo je dugačka knjiga sa 36 poglavlja. Nisam napisao knjigu koju se može pročitati odjednom. Ona više predstavlja skup uputstava kojima se često možeš uputiti. Poklanjam ti je u ime Isusa Hrista. Dođi i hajde da zajedno razmišljamo o našim domovima i našoj ogromnoj odgovornosti. Želim da prinesem i ovu jednostavnu molitvu prilikom poklanjanja ove knjige.

Molitva

O, Oče na nebu, evo nas pred Tobom. Ti nas sve vrlo dobro poznaješ. Ti znaš stanje naših različitih domova i Ti znaš šta je nama potrebno. U ime Isusa Hrista, otvori naša srca da bismo razumeli ono što želiš od nas.. Dopusti nam da počnemo da gledamo na naše domove onako kako ih Ti gledaš, čak i ako je to bolno. Obnovi našu viziju, pokreni našu volju i osnaži nas u poslušnosti, bez obzira na cenu. Stvori u nama želju da se menjamo i daj nam blagodat da to možemo i činiti. U ime Isusa Hrista. Amin.

Brat Denny

Razmišljanja

Ne prestajem da se oduševljavam dok gledam iskreno lice nevinog deteta. Kada ih Bog nama daje, ona se pojavljuju kao prazan list papira, čist, nezagađen, koji čeka da se na njemu nešto zapiše. Ona nam veruju, otvaraju nam se, primaju sve što želimo da im pružimo, bilo dobro ili zlo. Gospode, nauči nas da ih vodimo i vaspitavamo.

1

Sveta umetnost vaspitanja dece

"Sinovi naši neka budu kao bilje koje veselo odrasta u mladosti,
kćeri naše kao stupovi prekrasno izrađeni u dvoru"

Psalam 144:12

Pogledaj umetnika sa njegovom četkicom u ruci. Posmatraj ga dok slika divan crtež koji okupira i motiviše sve koji ga gledaju. On pokreće četkicu uredno i svrhovito i svakim potezom upotpunjava scenu koju želi da prikaže. Sada pogledaj dublje u srce tog čoveka - tog umetnika. Shvatićeš da se u njegovom razumu nalazi nešto više od same slike. On pokušava da kaže nešto. Želi da izrazi neku duboku misao svog srca. Dok ga posmatramo kako slika čini nam se da je crtež vrlo jednostavan. Boje se fino uklapaju menjajući prizor iz minuta u minut, sve dok sa čuđenjem ne ugledaš završeno delo umetničkog srca i ruku. Možda bi se zaustavio i postavio mu pitanje koje često sluša: "Kako si naučio to da radiš?" Svi znamo da bi odgovorio: "To je dar, sposobnost koju mi je Bog dao, ali to je takođe dar koji treba da razvijam i usavršavam."

Ova ilustracija objašnjava temu našeg prvog poglavlja. Odgovor umetnika na često postavljeno pitanje predstavlja jasno otkrivenje umetnosti podizanja dece. To je sposobnost koju nam je ljubljeni Bog poklonio, ali isto tako moramo učiti da razvijamo i usavršavamo taj dar.

Postoji nekoliko razloga zašto sam izabrao reči "sveta umetnost" da bih ilustrovao vaspitanje dece. Vaspitanje dece je:

- **Sveta umetnost –** zato što u Bibliji nalazimo otkrivenje svetih principa. Ako ih se budemo pridržavali, sve će ići u prilog formiranju divnih duša koje će imati karakter sličan Hristu.
- **Sveta umetnost -** zato što su ovi principi discipline za roditelje, a ne za decu. One su ponekad rigorozne, ali ako ih budemo sledili, shvatićemo da sami imamo korist od toga.
- **Sveta umetnost –** zato što je vaspitanje dece tema koja se mora proučavati, učiti, praktikovati i sprovoditi. O, kako su radosni rezultati kada želimo da učimo sve što se tiče svakodnevnog odgajivanja dece!
- **Sveta umetnost –** zato što je mnogi smatraju slučajnom odgovornošću. Za njih je to nešto što se dešava slučajno, tako da popuštaju malo ovde, malo tamo i naravno, imaju takve i rezultate.
- **Sveta umetnost –** zato što treba da uzdignemo te principe na njihovo realno mesto - gde su ih mnogi i držali, i da ih ponovo postavimo u oblast svetosti.

Hajde da za trenutak napravimo pauzu da bismo osvetlili definiciju reči "umetnost" i da bismo videli koje ohrabrenje možemo izvući iz toga za naše domove. Definicija reči "umetnost" iz rečnika može se sumirati na sledeći način.

Umetnost: veština koja se postiže učenjem, praktikovanjem i zapažanjem. Sistem principa i metoda koje se upotrebljavaju da bi se stvorio neki oblik lepote.

O, koja divna definicija vaspitanja dece! Pomisli opet na umetnika i njegovu čudesnu sposobnost da na platnu stvara ono što vidi i oseća u svom srcu. Bog Stvoritelj mu je dao taj prirodni talenat. Verovatno je u jednom trenutku došao do tačke kada je shvatio da ima sposobnost za slikanje. Možda su čak njegovi roditelji ili učitelj u školi doprineli da postane svestan svog dara. Kao i većina nas, on se u tom trenutku verovatno nije složio sa njima. Ali kada je jednom to jasno shvatio, počeo je i da praktikuje. Provodio je slobodno vreme studirajući umetnost slikanja i crtanja. Počeo je da posmatra slike sa novim interesovanjem. Putovanja do umetničkih muzeja i knjige o slikanju su bile njegova radost. Kada je imao priliku da posmatra iskusnog umetnika, on je odlazio tamo sa široko otvorenim očima i mnogim pitanjima. Ovo je odlična analogija za našu temu. Ovo je savršen način da se približimo sledećim poglavljima ove knjige. Moraš imati duh učenika.

Bog ti je dao sposobnost. Možda imaš mnogo pitanja kao i nepoznati mladi umetnik, ali ostani još malo sa mnom. Znam da treba da se suočimo sa padom čoveka u Edemskom vrtu. Međutim, seti se da mi gledamo na tu sposobnost kroz naočare "tako obilnog spasenja".

Dođi na trenutak i razmišljaj sa mnom. Koliko si do sada upoznao našeg velikog Boga, da li bi nam On dao decu pre nego što bi obezbedio način na koji ćemo ih vaspitati? U svim Njegovim stvorenjima to vidimo. Vidimo da je svakoj životinji dao instiktivnu sposobnost da se brine i da odgaja svoje mlade. Dobro, a šta ćemo onda sa nama?

Da, znam i slažem se da je čovek palo biće zbog greha. Odvojenje od Boga je učinilo svoje. Stvorenje je postalo ono za čega prvobitno nije bilo stvoreno. Greh i pad su postali prirodan put za čoveka na ovoj zemlji. *"Ali, Bog koji je bogat u milosti, za premnogu ljubav svoju koju ima k nama..."* (Ef.2:4) Taj Bog *"pokazuje svoju ljubav k nama što je Hristos još kad smo bili grešnici umro za nas"* (Rim.5:8). Postoji način da se čovek spase, slava Bogu! Postoji način da čovek vaspita sledeću generaciju dece. U Svetom Pismu je predstavljen način na koji se možemo spasiti, osloboditi, opravdati, posvetiti...itd..

Možda osećaš da je tvoj dom u potrebi za tim spasonosnim delom. Bog može učiniti jer je to Njegov posao. Ta transformacija počinje sa promenom u tvom srcu koja se naziva "nanovo rođenje".

Sa druge strane, možda si izgubio realnost blagodati Božije koja je u Isusu Hristu, našem Gospodu. Bog ima odgovore za potrebe tvog doma. Mi jednostavno treba da dođemo na mesto gde se izlivaju Njegovi blagoslovi, a sve ostalo će doći samo po sebi.

Ako si dete Božije, oprano u krvi, odvojeno za Boga, On ti je dao sposobnost da podižeš decu u nauci i strahu Božijem. Ta sposobnost je tu, iako je možda uspavana, pa joj je potrebno probuđenje. Hoćeš li dozvoliti da budem učitelj koji dolazi do đaka i pridružuje se tvom nebeskom Ocu sa rečima "sposobnost je tu"? Da, ona je tu. Znam da je tu. Treba samo da se stimuliše i motiviše. Baš kao i umetnik koji je spremio svoje srce da uči sve što je za njega moguće, i ti trebaš da se pokreneš i da razvijaš i unapređuješ tu sposobnost. Premesti fokus sa sopstvenog srca na svoju dragocenu decu i počni da studiraš, učiš i razmatraš kako ih možeš vaspitati za slavu Božiju.

Već sam spomenuo kakva je Božija želja za našu decu o kojoj se govori u proroku Malahiji. Bog traži Božije seme. To je duboka čežnja Njegovog srca i glavna tema koja se otkriva u Pismu. On traži decu za sebe. On je jako zainteresovan za tvoje dete. Nećeš pogrešiti ako usmeriš svoju pažnju na ono što je vrlo blisko Božijem srcu.

Sa moje tačke gledišta, mi smo ti koji zajedno radimo sa Bogom u izgrađivanju male i odrasle dece. Nismo sami. Nismo ostavljeni bez instrukcija i uputstava. Nismo bez Učitelja u ovom slavnom zadatku. Koja uzbuđujuća perspektiva – biti u saradnji sa slavnim, svemogućim, premudrim Bogom neba i vaspitavati svoju decu.

Da li slušaš? Imaš dar. Otvori svoje srce i veruj. Hajde da stanemo u vodu i vidimo da li će se Jordan rastupiti. Hoće. Znam da hoće.

Molitva

Nebeski Oče, dolazimo Ti u ime Isusa Hrista. Ti znaš da mnogi koji čitaju ove reči osećaju da su upropašćeni i izgubljeni. Mi sumnjamo Gospode, mi sumnjamo. Molimo te pomozi nam, pomozi našem neverju. Oče, prihvatamo Tvoju reč kao istinu i odlučujemo da verujemo mnogim obećanjima koja su napisana o našoj deci. Budi sa nama dok čitamo stranice ove knjige i budi naš Učitelj, Utešitelj i Vođa. Potrebna nam je Tvoja Božanska pomoć, jer ne znamo kako da radimo sve ovo. U ime Isusa Hrista. Amin.

2

Pravo obraćenje

"Zato, ako je ko u Hristu, nova je tvar:
staro prođe, gle, sve novo postade"

2.Korinćanima 5:17

Prve stvari na prvom mestu, amin? Dok počinjemo da sagledavamo temu pobožnog doma i dece koja dolaze iz njega, bilo bi dobro da se podsetimo stare američke izreke: "Nemoj staviti kola ispred konja." Iako je dosta čudna ilustracija koja je predstavljena u ovim rečima, to se stalno dešava u mnogim sferama života.

Ako kreneš na putovanje podizanja svoje dece za Gospoda Isusa Hrista bez poznavanja Njega - bez vitalnog zajedništva sa Njim – tada postavljaš kola ispred konja. Tako nećeš otići jako daleko. Mnogi roditelji se nalaze u takvoj uznemirenoj poziciji i pitaju se zašto imaju toliko problema.

Nedavno sam radio sa jednim bračnim parom. Muž i žena su bili na ivici zajedničkog života. Pokušavali da imaju pobožan dom bez Boga. O, mislili su da su u pravu sve dok nisu iskreno počeli da se preispituju. Njihov zaključak? "Nikada nismo bili nanovo rođeni." Koja prenerażavajuća misao! Da li bi to mogao biti i tvoj slučaj?

Znam da bih sada trebao da postupam malo blaže, ali osećam da je nužno da se pozabavimo baš sa tim. Znam da većina onih koji čitaju ovu knjigu jesu istiniti, iskreni Hrišćani. Međutim, kada posmatramo današnju mešavinu hrišćanstva nećemo se usuditi da preskočimo tu stvar.

Mnogi se sa nesigurnošću osvrću na svoje 'obraćenje'. Možda si baš ti jedan od njih. Kao mladić, možda si prisustvovao bogosluženju kada je propovednik rekao: "Ako želiš da budeš spašen, ustani". Ustao si na svoje noge i onda opet seo. Svi oko tebe su se radovali i rekli su ti da si sada spašen. Molim te, nemoj me pogrešno razumeti. Postoji mnogo različitih načina na koje nas Bog može spasiti. Poznajem čoveka koji je doživeo jako presvedočenje upravo dok je stajao na svojim nogama, a njegov kompletan život se zauvek promenio. Ali i mnogi drugi su ustali i ništa se nije promenulo. Ispitajmo sami sebe.

Dolazimo iz različitih prošlosti i pozadina. Možda si odgovorio na poziv sa oltara i došao napred. Propovednik je došao i pitao te da li želiš da budeš spašen. Rekao si: "Da". Pokazao ti je nekoliko stihova i vodio te u molitvi. Svi su bili radosni zbog tebe. Čak i ti si se dobro osećao zbog toga. Ali, kada posmatraš svoje godine nakon toga, život ti se vrlo malo promenuo. Zbog toga sam zabrinut. Moramo imati ispravan temelj da bi započeli pobožan dom. Sâm Isus Hrist je temelj ispravnog hrišćanskog života.

Možda si jedan od onih koji su čuli propoved o paklu kada su imali pet-šest godina. Uplašio si se jer nisi želeo tamo da ideš. Nijedno dete ne želi da ide u pakao. Odazvao si se pozivu i postavljeno ti je pitanje da li želiš da ideš u nebo kada umreš. I naravno, želeo si. Pitao te je da li shvataš da si grešnik. Znao si da jesi zato što si napravio mnogo grešaka u svojoj kući. Onda ti je rekao: "Pozovi Isusa da uđe u tvoje srce". Učinio si to i svi su bili radosni zbog tebe. Međutim, godine su prolazile i kada sad posmatraš svoj život imaš osećaj nesigurnosti zato što je to bila vrlo mala promena. Mnoštvo religioznih ljudi se krštenjem u svojoj mladosti pripojilo različitim crkvama, a u njihovom srcu se nikada nije desila promena.

Danas mnogi ljudi sa takvim iskustvima spasenja ispovedaju da su Hrišćani, ali pokazuju vrlo malo ploda u svojim životima. To nije spasenje koje je otkriveno u Bibliji. Prema Bibliji, ništa manje od ličnog susreta sa Gospodom Isusom Hristom neće doprineti tvom spasenju. Pavle je izazvao Korintsku crkvu rečima koje odgovaraju i današnjim hrišćanima: *"Sami sebe okušajte jeste li u veri, sami sebe ogledajte"* (2.Kor.13:5). Živimo u doba kada mnogi pokušavaju da žive hrišćanski život bez Hrista. To je nemoguće. Zapravo, jako je težak život kada pokušavamo da radimo celokupan kućni posao bez Njega, koji želi i čini da nam Njegove zapovesti budu na radost.

Ove reči se mogu primeniti samo na neke ljude. Ipak, to je dobar temelj za sve nas ako želimo da se vratimo na osnovu. Kako možemo očekivati da ćemo vršiti jedan od najsvetijih i najizvanrednijih zadataka sa ove strane slave, koje je vaspitanje dece za Gospoda, bez Njega koji nam daje blagodat? Kako da uđemo u taj posao bez živog odnosa sa Isusom Hristom? Neki roditelji pokušavaju da to čine, ali zajedno posrću. Oni možda čuju neke kasete ili odu na seminar i primenjuju nešto od toga što su naučili. Kada dođu kući, naprave neke promene. Te promene utiču na njihov dom. Sve je to dobro za decu, ali tamo duboko, na dnu cele stvari jednostavno ne ide na dobro.

Pre određenog vremena sam propovedao na nekim skupovima. Bila je to interesantna kombinacija sastanaka. Probuđenje, misije i dom su bile tri glavne teme. Bračni par koji sam ranije spomenuo je došao na te sastanke sa željom da ojača stanje svog doma. Muž i žena su još ranije slušali kasete *"Pobožan dom"*. Bili su ohrabreni time, ali u njihovom domu stvari nisu išle kako treba. Tako su mislili: "Idemo na ove sastanke, pa ćemo sigurno postati jači dom".

Na tim sastancima, svaki dan je bila propoved na temu doma, sa porukom za probuđenje svake večeri. Brat koji je propovedao poruku probuđenja bio je tako vođen od Boga da govori na temu spasenja. U toj poruci je govorio o lažnim, prevarnim i ponekad slabim obraćenjima u Americi. Na kraju poruke žena je plačući došla do oltara. Kada je muž video da plače nije znao šta nije u redu, ali je išao za njom i kleknuo pored nje. Mislio je: "Nešto nije uredu sa mojom ženom. Ostaću sa njom".

U prostoriji za molitvu, propovednik je pitao: "Ima li nekog ko nije siguran da je nanovo rođen?" Žena je brzo podigla ruku, a njen muž ju je pogledao u šoku. Desilo se da sam baš ja bio na redu kao savetnik, pa smo zajedno izašli. Našli smo drugu prostoriju i počeli da razgovaramo.

Ona je slomljeno plakala i rekla: "To ne funkcioniše. Umorna sam od pokušavanja. Umorna sam od pumpanja sebe". Nastavila je: "Umorna sam od mrtvih bogosluženja. Umorna sam od molitava posle kojih se ništa ne dešava. Cela stvar jednostavno ne funkcioniše. Ja nisam nanovo rođena".

Govorila je te reči u totalnoj žalosti. Mogao sam da vidim kako breme licemerstva spada sa njenih pleća i konačno je postala iskrena pa je podelila sa mnom prava osećanja njenog srca.

Njen muž joj je rekao: "Draga, zar se ne sećaš da si se krstila prilikom onog seminara kada se propovednik molio sa nama i kada si se ti molila?" Pokušao je da je uteši i da učini nešto da bi se ona bolje osećala. Međutim, ta stvar je opet okupirala njeno srce. Rekla je: "Rešila sam da sredim tu stvar".

Pomalo smo se doticali i ovog i onog. Tada sam rekao njenom mužu: "Prijatelju, mislim da tvoja supruga treba da doživi nanovo rođenje. Da li bi mogao da mi veruješ i da sačekaš, pa ćemo kasnije popričati o tome?"

"Važi, važi", rekao je: "Sačekaću".

Počeo sam da radim sa njom. Pitao sam je: "Da li osećaš da treba da se nanovo rodiš?"

Njen odgovor je bio dubok osećaj: "Da".

Tada sam je pitao: "Da li želiš da se predaš Gospodu i da se više ne igraš?"

"O, želim", rekla je. "Šta treba da učinim da bih se spasila?"

Kleknula je na svoja kolena i počeo sam malo da je vodim. Rekao sam: "Najpre želim da ispovediš svoje grehe. Nemoj da kažeš Bogu da si samo grešnica. Predaj sve Bogu. Reci mu stanje svog života, stanje svog srca. Vrati se u svoju prošlost. Reci mu stvari koje si učinila, a koje želiš da niko ne zna".

Ona je bila vrlo zrela i spremna. Jednostavno je slomila svoje srce i počela da očišća svoju savest, priznajući jednu stvar za drugom. Plakala je. Molila se i priznavala, tražeći u pokajanju oproštenje od Boga.

Ta draga žena je bila u takom stanju za određeno vreme i onda se smirila. Pitao sam je: "Da li je sve čisto u tvom srcu?" Sa znakom olakšanja, na kraju je potvrdila da oseća da je čista.

Dok je bila na svom licu pred Bogom, rekao sam joj: "Želim da baš sada sa zatvorenim očima zamisliš Gospoda Isusa kako visi na krstu. Da li ga vidiš tamo na krstu?"

Ona je opet počela da plače. Slava Bogu. Imala je tako nežno srce. Divni trenuci kada gledamo na krst, zar ne?

Rekao sam joj: "Sada prizovi Gospoda. Zazovi Ga i traži od Njega da te spase. Traži da opere tvoje grehe svojom dragocenom krvlju".

Nisam ni trebao ništa da joj govorim. Ona se otvorila i molila se iz srca, prizivajući Gospoda da je spasi i očisti.

Kada je završila, pitao sam je: "Dobro, da li te je Gospod spasao?"

Odgovorila je sa radošću: "O jeste, jeste."

Ohrabrio sam je da zahvali Bogu za ono što je učinio u njenom srcu.

Preplavljeno je govorila: "Gospode, o Gospode, hvala ti što si mi spasao dušu."

Plakala je još malo i slavila Gospoda kada su zvona radosti počela da zvone u njenom srcu.

Tada sam joj rekao: "O, to je divno, ali još nisi gotova. Želim da još malo ostaneš na svom licu. Rekao sam joj tada da preda svoj život Gospodu Isusu. "To je naša razumna služba, zar ne? Daj mu sve. Ne zadrži ništa. Reci mu da ćeš ići gde god On poželi da ideš i raditi ono što On zaželi od tebe. Položi sve na oltar." To je bilo sve što sam joj rekao i ona je opet počela da se moli. Ta draga žena je sve položila na oltar ne igrajući se više. Tada se opet smirila.

Zatim sam joj rekao: "Uredu, želim da se moliš još jednom." Otišli smo u Luku 11:13 gde je Isus učio svoje učenike da se mole. Ovo im je rekao: "*Kad dakle vi, zli budući, umete dobre dare davati deci svojoj, koliko će više otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ištu u njega?"* Dao sam joj taj stih i rekao: "Sada želim da od svog novog Oca tražiš Duha Svetog, zato što ne možeš raditi tu stvar sama po sebi."

O, ona je bila dobrovoljan učenik i brzo je počela da se moli. Nije joj bilo teško da se iz srca moli i za to, jer je već dugo vremena pokušavala da to uradi sama.

Molila se: "Gospode, ja to ne mogu učiniti. Molim te Gospode Isuse, ispuni me Duhom Svetim i daj mi tu snagu koju ja ne mogu imati u sebi." Molila je slatku molitvu poput ove. Tada sam položio ruke na njenu glavu, pomolio se za nju sličnom molitvom i bili smo gotovi.

Voleo bih da si imao priliku da je vidiš kada je ustala sa svojih kolena. Cvetala je. Pojavilo se blještavilo na njenom licu i radost koja se nije mogla sakriti. Bilo je tako divno!

Dobro, ne kažem da se svako obraćenje dešava na ovakav način i nemoj da se osećaš osuđen ako nisi imao iskustvo kao ova sestra. Izabrao sam ovaj slučaj da bi svi jednostavno mogli da vide kako treba da se doživi spasenje. Bilo je predivno. Njeno srce je bilo puno radosti. Njeno lice je izražavalo realnost čistog srca.

Prorok Jezekilj opisuje šta se desilo toj dragoj ženi. U tom opisu Bog je obećavao buduće blagoslovene dane za zarobljeni Izrael. Međutim, proroštvo takođe definiše obećanje promenjenog života kroz Evanđelje. To je priroda proročkih reči. Pogledajte prorokove reči.

"I pokropiću vas vodom čistom, i bićete čisti; ja ću vas očistiti od svih nečistota vaših i od svih gadnih bogova vaših. I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tela vašega, i daću vam srce mesno. I Duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete. I nastavaćete u zemlji koju sam dao ocima vašim, i bićete mi narod i ja ću vam biti Bog"

Jezekilj 36:25-28

Božija reč je ovde vrlo jasna. Spasenje je novo srce, a ne samo reformacija starog. To je obnavljanje, koje bukvalno znači nov početak. Jako je žalosno kada neko pokušava da živi hrišćanski život bez novog srca. To je ova draga sestra pokušavala da radi. Dok smo tamo zajedno stojali u radosti, iznenada sam se setio njenog muža i pogledao sam ga. On baš nije bio srećan. Dao sam mu priliku da govori. Da li znaš šta je rekao?

Rekao je: "Brat Denny i ja želim to." Izgledalo mi je da je ljut dok je nastavio sa govorom: "Prevarili su me. Niko mi nikad nije pričao o ovim stvarima. Želim da učinim ono što je učinila i moja žena." Želeo je da dobije priliku da sredi svoj odnos sa Bogom.

Rekao sam mu da sačeka i da provede dan u razmišljanju u vezi toga šta treba da uradi pred Gospodom. Ohrabrio sam ga da se odazove na poziv prema oltaru sledećeg večera, ako i dalje bude osećao da treba da sredi svoj odnos sa Bogom. Pomolili smo se za njega i poslali smo ih kući.

Sledeće večeri, on je prvi došao do oltara i prošao kroz isti proces kao njegova draga supruga. Slava Gospodu za Njegovu dobrotu prema sinovima ljudskim. U nedelju ujutro su dali svoje svedočanstvo: "Mi smo došli na ove sastanke pošto smo želeli da ujedinimo naš dom. Ali shvatili smo da nikada nismo ni bili nanovo rođeni. Kako je moguće sjediniti svoj dom bez nanovog rođenja? Sada smo spremni da se vratimo kući i uspostavimo red u našoj porodici."

Braćo i sestre, ovo je tačka odakle vaš pobožan dom mora početi - sa pravim obraćenjem. Možda ćeš reći: "Ja nisam doživeo takvo obraćenje." Dobro, mnogi nisu doživeli obraćenje kao ova žena. Ni ja nisam. Voleo bih da je pre trideset godina bilo nekog da tako radi sa mnom. To bi me spasilo od mnogih borbi u mojem hrišćanskom životu. Ipak, Bog je bio veran i doveo me je u isto stanje kao tu sestru: u totalno predanje Bogu, bez želje da bilo šta zadržim za sebe.

Hajde da za trenutak razmislimo zajedno. Nije bitno da li si imao iskustvo poput ovog o kojem smo maločas govorili. Međutim, jako je važno da imaš takvo očišćenje i predanje u svom životu. To je ono što ti je potrebno ako želiš da pođeš na putovanje podizanja pobožne dece. Treba da doživiš ono što je doživela ta draga sestra kada je ustala sa svojih kolena. Potrebno ti je to divno, radosno očišćenje i predanje svog srca Bogu. Jako ti je to potrebno. Moraš to imati. Potreban ti je blagoslov koji dođe u život kada se to desi. Neće biti dobro ako ne staviš prve stvari na prvo mesto. A ovo je mesto odakle moraš krenuti: ili sa pravim obraćenjem u kojem se nanovo radaš Duhom Božijim, ili probuđenjem tvog ohlađenog srca prema kome se nebo opet otvorilo.

Dok zaključujemo ovo poglavlje, hajde da još jednom zajedno razmislimo. Bog kaže: *"Ako Gospod neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade"* (Ps.127:1a). Bog ovde ne govori o bukvalnoj kućnoj zgradi. On govori o našim domovima, našim porodicama. Ako nećemo da sredimo naš odnos sa Bogom i da živimo u ispravnom odnosu sa Njim, konstantno mu se predavajući, tada On neće moći da nam pomogne da podižemo naše porodice. Tada smo određeni za pad. Taj put će nas dovesti u nemir i obeshrabrenje. U narednim poglavljima se nalaze mnoge stvari koje bi mogle zauvek promenuti tvoj dom. Međutim, ako ne prihvatiš istine iz ovog poglavlja, shvatićeš da je teško da ih praktikuješ. Bog nas je doveo u ćošak. Dobro je što želimo pobožnu porodicu. Ali, moramo raditi na tome na Božiji način. On je napisao uputstva i neće odstupiti od njih. On je Gospodar, Gospod Bog Svemoćni!

Razmisli o životu pravednog Noja. On je savršen primer onoga što govorim u ovom poglavlju. Biblija govori predivne stvari o ovom čoveku i njegovom domu u Jevrejima 11:7: *"Verom Noje...načini kovčeg za spasenje doma svojega."* Ali, kako je Noje spasao svoj dom? Da li je naterao svoju porodicu da uđe u kovčeg ili je iskoristio neka druga sredstva da ih presvedoči da uđu? Znamo da ih nije naterao. Deca su voljno ušla u kovčeg sa istom željom koju su imali Noje i njegova žena. Božija reč jasno opisuje kako se to desilo: *"Ali Noje nađe milost pred Bogom"* (1.Mojs.6:b). Takođe: *"Noje beše čovek pravedan i bezazlen svojega veka; po volji Božijoj svagda življaše Noje"* (1.Mojs.6:9). Zato što je Noje bio u veri, mogao je dovesti svoju porodicu u veru. Blagoslovi njegove vere su pali na sledeću generaciju i oni su dobrovoljno izabrali da uđu u kovčeg spasenja na dan suda. Tako je Bog rekao Noju: *"Uđi u kovčeg ti i sam dom tvoj; jer te nađoh pravedna pred sobom ovoga veka"* (1.Mojs.7:1). Isto tako će biti i za sve roditelje između nas.

Da li si nanovo rođen Duhom Božijim? Imaš li svedočanstvo Duha u svom srcu koje ti kaže da si dete Božije, prihvaćeno u Njegovu porodicu? Ima li pobede u tvom ličnom životu? Da li je Bog za tebe živa realnost? To su obeležja istinskog Hrišćanina. Možda ćeš misliti da sam suviše konkretan ovim pitanjima, međutim moram biti otvoren. Ove stvari su važnije i od tvoje porodice. Ako se ne osećaš prijatno dok čitaš ove reči, dopusti mi da ti dam dobar savet. Ostavi knjigu i padni na svoja kolena. Prizovi Gospoda iskrenim srcem i pitaj ga: "Gospode, da li sam nanovo rođen, obnovljen Hristovom silom?" Moli se tako sa otvorenim, iskrenim srcem. Tada Ga čekaj u tišini nekoliko minuta i slušaj. Otac u nebu te voli i On će ti verno pokazati kako stojiš pred Njim. Ako nisi nanovo rođen, sve što treba da učiniš jeste da prizoveš Boga isto kao bračni par koji je spomenut u ovom poglavlju. Bog će te spasiti. On je obećao da hoće: "*Jer koji god prizove ime Gospodnje spašće se"* (Rim.10:13).

Molitva

Dragi nebeski Oče, dolazimo Ti u ime Isusa Hrista. Molimo te, otvori naše oči i pomozi nam da rešimo ovu jako važnu stvar. Želimo da budemo na mestu odakle ćemo zaista moći da Te ljubimo celim svojim srcem. Živimo u vrlo izmešanom, tmurnom hrišćanstvu. Ukloni maglu sa naših srca. Kako da stojimo pred Tobom? Gde je potrebno, pošalji baš sada presvedočenje, radi naše dece koja stradaju zbog nedostatka realnosti u našem životu. U dostojno ime Sina Božijeg. Amin.

Večna vrednost deteta

Carstva padaju, zgrade se ruše.
Stoka gine i mašinerija rđa.
Ali, ***Dete*** *i dalje živi,*

U životima svojih potomaka
U životima svih na koje utiče.
Celim putem do večnosti

3

Večna vrednost deteta

"Evo nasledstva od Gospoda: deca, porod je dar od njega.
Što su strele u ruci jakome, to su sinovi mladi.
Blago čoveku koji je njima napunio tul svoj!"

Psalam 127:3-5a

Koja je vrednost deteta? To je sigurno glavni kamen temeljac za kuću koju želimo zidati. U zavisnosti od našeg odgovora na ovo pitanje, struktura će rastiti ili padati, stojati čvrsto ili se srušiti. Dok napuštamo uvodna poglavlja i ulazimo u glavni deo naše teme, želim da provedemo neko vreme u našoj viziji. Vizija je ono što vidimo očima svog srca.

Naš biblijski tekst kaže da su deca nasledstvo od Gospoda. Ona su nasleđe od Boga. Nešto što je predviđeno da nas blagosilja i podseća na Njegovu ljubav. Kao što se naslednik seća osobe koja mu je dala nasledstvo, tako i Bog želi da se svaki put kada gledamo naše dete sećamo Njega. Bog je stvorio čoveka po svom obličju, prema samom Njegovom liku. Dakle, svaki dar deteta jeste depozit koji nam je On poverio. Način na koji mi budemo posmatrali svoju decu će uticati na svaku sferu njihovih života. Da, i na svaku sferu naših života. Bog mora prosvetliti oči naših srca da bismo videli fantastičnu vrednost tih večnih bića.

Pre nekoliko godina sam bio u kući gde smo imali zajedništvo i obrok sa domaćinima. Tamo sam primetio plakat na zidu koji je privukao moju pažnju. Te reči su duboko progovorile mom srcu. Zapisao sam ih da bi mogao da ih zapamtim. Stavio sam ih pre ovog poglavlja da bi mogao da razmišljaš o njima.

Dete stalno živi u životima svojih potomaka i u svima na koje utiče. Kako su to izvanredne reči! Zaustavi se malo i dopusti da potonu u tvoje srce. Izgovori ih na glas, sporo i sa razmišljanjem. Bio sam vrlo izazvan ovim rečima. Na koju poziciju bi stavio svoju decu ako bi trebao da napraviš listu svojih prioriteta? Da li bi ona bila na vrhu liste, ili negde u sredini, sa nekim drugim stvarima na vrhu?

Divno sazdan

Koja je vrednost deteta – samo jednog – samo jednog malog dragocenog deteta? Ko to može izmeriti? Ja ne mogu jer ne znam šta će Bog uraditi sa tim detetom. Ne mogu zagledati u Božije srce i saznati kakav je Njegov plan i cilj za to dete. Ali, jednu stvar mogu uraditi. Mogu pogledati stranice Božije reči i videti kako kuca Njegovo srce. Ako razmišljamo o vrednosti deteta iz Božije perspektive, vidimo da ga On vrlo visoko vrednuje. To me podseća na stihove iz Psalma 139:13-17.

"Jer si ti stvorio što je u meni, sastavio si me u utrobi matere moje. Hvalim te što sam divno sazdan. Divna su dela tvoja, i duša moja to zna dobro. Nijedna se kost moja nije sakrila od tebe, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zemaljskoj. Zametak moj videše oči tvoje, u knjizi je tvojoj sve to zapisano, i dani zabeleženi, kad ih još nije bilo nijednoga. Kako su mi nedokučive pomisli tvoje, Bože! Kako im je velik broj!"

Ovi stihovi nas uvode u prostoriju gde se nalazi nebeski presto, odakle se javljaju planovi i ciljevi Božijeg razuma. Zamisli živog Boga, Boga celog univerzuma koji vlada nad svim stvarima sa svog trona, kako detaljno formira tvoje dete dok je ono još uvek u utrobi majke, i koji je sve to isplanirao još pre postanja sveta. Ako je Bog Stvoritelj tako divno stvorio moje dete, onda On sigurno ima cilj za to dete, sveti cilj koji zahteva moju najveću brigu i pažnju.

Ako bi mogli da dobijemo proročki bljesak u vezi onoga što Bog želi da uradi kroz našu decu, počeli bi da uviđamo njihovu vrednost. Tada bi se u skladu sa tim i ponašali. Samo Bog može da nam pomogne da sve to uvidimo i shvatimo.

Susanna Wesley nam je primer. Bila je zahvaćena vizijom vrednosti njene dece. Bog ju je nadahnuo da podigne različitu decu. Motivisana Biblijskim uputstvima i verom, podigla je decu za slavu Božiju.

Kolika je bila vrednost Avramovog i Sarinog malog dečaka? Imali su proročku reč i obećanje od Boga u vezi njega. Zamisli njihovu fantastičnu radost pri njegovom čudesnom rođenju. A čak ni tada nisu imali pojma o veličini i važnosti njegovog uticaja na budućnost.

Naši nivoi vrednosti se menjaju. Kada beba izađe iz utrobe koja ju je nosila dugo vremena, vrednost te dragocene bebice možeš videti u očima njenih roditelja kada je prvi put drže u svom naručju. Oni su je dugo čekali. Sada posmatraju svoj dar, njihovu nagradu od Gospoda, sa poštovanjem i čuđenjem. Izgleda da Bog

mnogo puta ne dopušta rođenje deteta da bi u roditeljima uzdigao nivo vrednovanja dece. Razmišljao sam o roditeljima koji su bili bez dece u Bibliji. Pogledaj moje zaključke:

- Avram i Sara su čekali 40 godina Isaka
- Isak i Reveka su čekali 20 godina Jakova
- Jakov i Rahilja su čekali 20 godina Josifa
- Manoje i njegova žena su godinama čekali Samsona
- Ruta je čekala 12 godina dok se nije rodio Ovid
- Ana je godinama čekala dok se nije rodio Samuilo
- Zaharija i Jelisaveta su čekali 50 godina Jovana Krstitelja

Pogledaj lepotu i mudrost Božiju u svakom ovom primeru. Zadržavanje rađanja dece su bili dani pripreme u srcima roditelja. Kako su godine prolazile, u njima je sve više rasla vrednost deteta. U svemu tome možemo videti da je Bog osposobljavao roditelje da prime dete sa poštovanjem. Sa tim visokim i svetim uvidom, roditelji su vaspitavali dete za specijalnu svrhu u Božijem Carstvu. Divno je posmatrati kako je mudrost Božija radila u tim roditeljima.

Kada razmatramo novozavetni smisao Božijeg rada - propovedanja Evanđelja, polja žuta za žetvu i mali broj poslenika, sigurno ima posla za svako naše dete.

Da je Bog imao deset hiljada John-a Wesley, on bi položio ruku na sve njih i iskoristio ih da potresu ljude za Njegovo ime. Međutim, pre nego što nađe sve te upotrebljive sluge, Bogu je potrebno deset hiljada roditelja koji će živeti verom i podizati svoju decu sa svetim ciljevima na umu. U zavisnosti od toga kako budemo posmatrali svoju decu, mi ćemo prihvatiti ili odbaciti ono što piše u ostatku ove knjige.

Taj koncept visokog vrednovanja možemo videti čak i u prirodnom poretku ljudskog života. Kada car ima sina koji će biti naslednik prestola, taj car stavlja visok prioritet na vaspitanje svog sina. Pošto je u pitanju carev sin, svi se zauzimaju da bi imao specijalnu brigu u svom odrastanju. Šta je sa našom decom? Ona su sinovi i kćeri Cara nad carevima.

Vaša prva ljubav

Dozvoli mi da te malo vratim u prošlost. Seti se kako ti je bilo kada si dobio prvo dete. Zastani malo i dozvoli svom razumu da te donese u to vreme. Razmisli o prvim danima koje si proveo sa svojim prvim detetom. Bio si presrećan. Bio si pun emocija dok si svoje malo obličje držao u rukama ili na krilu. Seti se kako si se osećao.

Brzo mogu da se setim na uspomene našeg prvog deteta, a i svih ostalih po tom pitanju. Jackie i ja smo radosno rekli jedan drugom: "To je naša beba. Liči na nas. Kost od naših kostiju i telo od našeg tela, poklon od Boga". Sedeli smo tako obuzeti odgovornošću koju nam je Bog dao da bi se starali za to dete koje nam je povereno. Bili smo u našem "prva ljubav" – iskustvu, kao roditelji i emocije su bile visoke. Siguran sam da si imao slično iskustvo.

Dozvoli mi da ti objasnim na čega mislim kada koristim izraz "prva ljubav". Svi razumemo princip prve ljubavi koji uči Biblija. Bog koristi taj izraz kada se obraća Efeskoj crkvi u Otkrivenju 2:4-7. Rekao joj je: "*Ostavila si svoju prvu ljubav.*" Bog ih je podsećao na slatku ljubav koju su imali za Njega u ranim danima njihove crkve. Možeš čitati o tome u Delima 19. Prva ljubav je kamen temeljac na kome se zida ljubav prema Bogu tokom celog života. Ona kroz godine raste, produbljuje se i sazreva.

Taj princip se takođe primenjuje i na obavezu braka. Svi se sećamo našeg venčanja i slavnih dana vereništva, pre venčanja. To iskustvo prve ljubavi je doprinelo doživotnom zavetu - obećanjima koja su isplovila iz naših srca. Sve dane braka treba da zidamo na tom temelju.

Isto je i sa rođenjem naše dece. Da li smo izgubili našu prvu ljubav za decu? Mnogo puta počnemo dobro, ali nas druge stvari obuzmu. Šestoro od naših osmoro dece je rođeno kući, i to je bilo odlično, duboko impresionirajuće iskustvo. Prilikom svakog rođenja, Duh Božiji je bio blizu dok je dete izlazilo. Mnoge babice bi se složile sa mnom da je Bog na specifičan način prisutan kada se dete rađa. Verujem da Bog osvećuje taj sladak period rađanja da bi svezao roditelje i dete u doživotan odnos ljubavi. On to čini da bi motivisao roditelje da vaspitavaju decu za Njega. Taj odnos je kamen temeljac na kome se zida život koji snažno odaje čast Bogu.

Oktrivenja realnosti

Pre par godina sedeo sam u domu dragog brata i sestre koji su imali malog dečaka od oko tri godine. Pozvali su me da bi mi postavili neka pitanja u vezi vaspitavanja njihovog sina. Dok smo tako sedeli i razgovarali, malog dečaka je bilo svugde. Neki bi rekli da je bio hiperaktivan. Draga majka se svaki čas zaustavljala i pokušavala da ga smiri. Znaš kako je to. "Moraš se sada lepo ponašati. Tu je brat Denny".

Na kraju, majka i otac su se slomili u nervozi, pa su rekli: "Šta da radimo sa našim malim dečakom? On je uglavnom uvek ovakav i mi smo na izdisaju snage."

Dobro, ja sam već proučavao malog i molio se u vezi toga šta treba da im kažem. Bog je trebao da mi da reč mudrosti zato što nisam znao šta da ih pitam. Pitao sam majku: "Kakvo si osećanje imala prema sinu dok si ga nosila u utrobi, i posle kada se rodio?" Pogledala me je sa zapanjenim pogledom svog lica i rekla: "Kako si znao da postaviš to pitanje?" Tada je počela da plače.

Dobro, sve se razotkrilo. Ona je bila razmažena i kada je saznala da treba da ima bebu, u svojoj sebičnosti mrzila je dete u svojoj utrobi. Samo je mislila na teškoće u vezi rođenja i odrastanja deteta.

Bog je kroz pokajanje promenio majčino srce tog dana, a ponašanje malog dragog dečaka je odmah počelo da se menja. Lako je primetiti da kako majka posmatra svoje dete, to utiče na njenu sposobnost da ga vaspitava, a takođe i na njegovu poslušnost. Tiha poruka je jasno i glasno dolazila. Njegovo sebično srce je govorilo: "Daćeš mi pažnju, čak i ako treba da skačem po zidovima da bih je dobio." Drhtim pri pomisli šta bi se dogodilo tom detetu da njegova majka nije pronašla put očišćenja. Mnoga deca odrastaju sa osećanjem odbačenosti od strane svojih roditelja. Takva osećanja stvaraju konfuziju u srcu deteta. Neku decu ta osećanja prate i posle dolaska u zrele godine.

Koja vrsta blaga

Kako mi vrednujemo svoju decu? Na kojoj poziciji bi se ona pojavila ako bi iskreno pravili listu prioriteta? Da nismo možda progutali nešto od duha ovog sveta u kome živimo, a to čak ni ne znamo? Svi znamo da svet baš ne vrednuje visoko svoju decu. Oni imaju mnogo načina "da ih se otarase", od kojih je najgori abortus.

Razmišljao sam o propovedi na gori pre dve godine, svakodnevno čitajući glasno i sporo u periodu od oko 6 meseci. Bilo je vrlo presvedočavajuće.

Kada sam došao do stihova u vezi našeg blaga, Duh je oživeo moje srce u vezi mojeg blaga. Mislio sam glasno: "Moja deca su moje blago." Rebekah je tada već bila udata za Daryl-a i oni su imali službu u Africi. Primetio sam da sve više razmišljam o radu u Africi i da mnogo više molitava upućujem Bogu za njih. Svo to je tako plovilo za vreme mojih razmišljanja tog jutra. Mislio sam: "Moja deca su moje blago; zato se molim i mislim više o Africi. *"Jer gde je blago vaše, onde će biti i srce vaše"* (Matej 6:21). Uložio sam nešto od svog blaga u Afriku i moje srce je išlo tamo sasvim novim osvežavajućim načinom.

Podelio sam svoje misli sa Jackie i svetlo je ušlo u njeno srce. Rekla je: "To je istina. Moje srce je stalno tamo od kada su Daryl i Rebekah otišli."

Prošle su četiri godine i mi smo uložili još našeg blaga u druge delove sveta. Daniel i njegova žena Cristy služe u Gani (Zapadna Afrika) u Konkomba plemenu, a Andrew i Elizabeth služe u Guyani (Južna Amerika). Primećujemo da naša srca konstantno trče tamo. Polako stiže unučad i tako se blago umnožava. Aliluja!

Znam da je ovo primena, a ne interpretacija Pisma, zato što je Isus ovde jasno govorio o materijalnom posedu. Međutim, On nas je takođe upućivao da fokusiramo svoje vreme i pažnju na duhovno blago i večne duše naše dece.

Mi Amerikanci imamo mnogo blaga koje smo uložili ovde na zemlji. Bojim se da je naše zanemarivanje dece rezultat našeg pogrešnog fokusa. Nekako mislimo da možemo služiti i Bogu i materijalizmu, ali varamo se. Plod naše prevare viče iz svakog ugla američkog društva.

Da li bi mi dopustio da malo budem prorok? Da li bi dopustio da uperim svetlo u naša srca i prioritete? Kada kažem dopustio, mislim da li bi se zaustavio za trenutak, otvorio svoje srce Gospodu i saslušao?

Razmisli o još jednoj primeni iz Mateja 16:26: *"Jer kakva je korist čoveku ako sav svet dobije a naudi dušama svoje dece? Ili kakav će otkup dati čovek za duše svoje dece?"* Dragi brate i sestro, to se dešava u svim skupštinama širom naše zemlje. Verni roditelji prodaju duše svoje dece za "stvar". Sve više se šire priče slomljenih roditelja koji posmatraju svoju decu kako idu u svet, ili se zadovoljavaju u nekim crkvama sa polovično ispovedajućim hrišćanstvom. Mislim da je vreme da preispitamo naše vrednosti.

Bolji je javni ukor nego tajna ljubav

Nikada neću zaboraviti trenutke kada sam sedeo da seminaru propovednika koji je vodio brat Bill Gothard. Dve hiljade starešina i propovednika se skupilo da čuje reč koja se govorila i primenjivala za nivo propovednika. Bill je ustao na svoj tipičan način i počeo da ispituje koliko imamo dece. Rekao je: "Podignite ruku ako imate jedno dete." Tada je podizao skalu sve dok nije pronašao čoveka koji je imao devetoro dece. Većina starešina je imala po dvoje, a samo nekoliko njih po troje. Svi smo aplaudirali čoveku koji je imao devetoro dece i bilo je lepo.

Onda je Bill skrenuo pažnju na nas ostale. Primetio je da je većina starešina imala ograničenu veličinu porodice radi svoje službe. Bilo je vrlo tiho. Nastavio je ljubazno da govori kako smo imali duh abortusa. Bilo je vrlo tiho. Tada je nastavio da objašnjava da smo mi bili deo razloga zašto je abortus uzeo toliko puno maha u Americi. Mogao si čuti kako je pala igla. Jedan od principa koje je izneo bio je: "Kako ide crkva, tako ide i svet."

Rekao je: "Vi ne vrednujete decu. Vi ne želite više dece. Osećate da možete bolje koristiti svoje vreme nego da rađate više dece".

Danas se vrše mnoge operacije da bi se zaustavilo začeće dece. Bill nam je ukazao na to i pozvao nas na pokajanje, da izvršimo operaciju preokreta i da tražimo od Boga da opet otvori matericu.

Ne znam šta su te starešine učinile povodom poruke koju su čuli. Siguran sam da su ga neki smatrali fanatikom ili možda legalistom. Siguran sam takođe da su se neki od njih zaista pokajali, načinivši promene u svojim domovima i svojem propovedanju. Moje srce se ujedinjuje sa Gospodnjim bremenom koje je Bill Gothard podelio sa nama tog dana. Postoji mali pokret bračnih parova čije su se oči otvorile da vide neprocenjivu vrednost dece. Oni se kaju i vraćaju doktoru za operaciju preokreta. O, kako opet zvone zvona radosti kada dođe dete nakon operacije. Nazivaju ih bebama preokreta.

U zavisnosti od toga kako budemo vrednovali svoju decu, tako ćemo i radimo sa njima, tako ćemo ih vaspitavati i toliko vremena ćemo provoditi sa njima. Naš veliki Bog treba da otvori oči našeg razumevanja da bismo mogli shvatiti vrednost blaga koje je On poverio našem staranju. Dete je večno biće, stvoreno po Božijem obličju, slično njemu. Bog želi da jednom živi u tom divnom detetu.

Sećam se kada se mali David rodio. On sada ima osam godina, najmlađi je. Naša srca su bila puna radosti, zahvalnosti i odgovornosti koju smo dobili u toj svetoj atmosferi koju sam malo pre opisao. Uzeo sam svog sina i držao ga pred Gospodom, posvećujući njegov život Bogu. Dok sam molio molitvu osvećenja, tražeći mudrost i blagodat da bih ispunio svoje obećanje, sinulo mi je: "Imaću šezdeset i šest godina kada završim svoju obavezu prema Bogu za ovog sina; još dvadeset godina vaspitavanja još jedne dragocene duše za Gospoda. Slava Bogu. Možda misliš da je to dug period. Uredu, ali On (Gospod Isus) je dostojan takve žrtve. Vidiš, mi vaspitavamo vojnika za Cara. Jednom će Car doći, uzeti ga za sebe i raditi kroz njega na uništavanju sotoninog carstva.

Molitva

Oče naš, koji si u nebi, neka se sveti ime Tvoje. Da, Gospode, neka se sveti ime Tvoje kroz decu koju si nam dao. Neka carstvo Tvoje dođe i neka Tvoja volja bude u životu svakog našeg deteta. Pomozi nam da usmerimo njihova srca prema Tebi i Tvom Carstvu. Oprosti nam Gospode jer nismo videli u njima vrednost. Otvori oči naših srca da bismo gledali našu decu onako kako ih Ti gledaš, kao sudove u Tvojoj ruci. Amin.

Duša deteta

Duša deteta je najlepši cvet
Koji se gaji u Božijoj bašti.
Raste od slabosti do znanja i snage
Iz gline i zemlje, do neba.

Do lepote i sladosti, kada se neko brine za njegov rast
Do nečistote i razuzdanosti, kada se zanemaruje.
To je biljka koja je nežna i čudesno retka
Slatka, čežnjiva duša deteta.

Budi nežan, o baštovanu
i obezbedi joj vlagu, toplotu i svetlost.
I ne dozvoli da joj nedostane neumorna briga
Koja će je sačuvati od mraza i bolesti.

Jer uskoro dolazi dan kada će se pupoljak rascvetati
Prema putevima obmanutog sveta.
Hajde da je zadobijemo za Hrista,
dok još ima prostora u u osećajnoj duši deteta.

Nepoznat autor

4

Vizija koja motiviše

"Kad nema utvare (vizije), rasipa se narod;
A ko drži zakon, blago njemu!"

Priče 29:18

U danima proroka Samuila bilo je tužno stanje u Izrailju. Propovednici tog vremena su izgubili odnos sa Bogom, a kompromis se uvukao u svaku poru njihovog života. Bog je sa nekoliko otkrivenih reči jasno opisao stanje naroda tog vremena. *"I ne javljahu se utvare"* (1.Sam.3:1). Iako nakon te rečenice čitamo nekoliko poglavlja tužnih komentara, te reči govore sve - samu srž. Nije bilo otvorene vizije i narod je propadao. Izgleda da i mi stradamo iz istog razloga u našoj modernoj Americi.

Šta je vizija? Važno je navesti definiciju za ovu snažnu kratku reč zato što ću je ubuduće dosta koristiti. Zapravo, budućnost i nada tvoje porodice je skrivena u toj jednoj reči. Kada koristim reč "vizija" tada mislim na duhovnu sliku koja je Duhom Božijim zapečaćena u tvom srcu. Vizija je ono što vidiš očima svog srca. Apostol Pavle je to ovako opisao: *"...Napisali...Duhom Boga živoga...na mesnim daskama srca"* (2.Kor.3:3). Vizija je duhovno otkrivenje Božijeg razuma i volje. Otkrivenje obično dolazi kroz Sveto Pismo. Kada čitamo Reč Božiju u Duhu, snovi i vizije razbuktavaju naše srce.

Bio sam iznenađen i blagosloven jednog dana kada sam proučavao jevrejsku reč "san". Ona znači: "učiniti zdravim" ili "biti ojačan". San je ideal ili težnja koja nas čini zdravim i jakim. Zar to nije divno? Znamo da snovi na takav način rade u čoveku. Kada čovek ima san, on oživljuje i ispunjava se energijom. Njegovo biće je zapaljeno onim što vidi i želi. To je ono na čega mislim kada koristim reč "vizija".

Jedan od najpopularnijih stihova u Bibliji na ovu temu je verovatno baš taj stih koji sam naveo na početku ovog poglavlja. *"Kad nema utvare, rasipa se narod."* Proučavanjem ovog stiha ćemo otkriti razloge današnjih američkih problema. Ljudi ne vide ono što Bog vidi i želi. Danas postoji velika oskudica otvorene vizije u našoj zemlji. U jako mnogo crkava uopšte ne postoji vizionarski pogled.

Reči "rasipa se" još više govore. To znači "odbaciti ograničenje". To ne znači ići u pakao. Daleko je praktičnije od toga. Dopusti mi da ti parafraziram svoje shvatanje tog stiha: "Gde nema duhovnog viđenja Božije volje, ljudi će odbacivati ograničenje, iće goli i živiće kao divljaci." Zamisli, koja ilustracija degenerisanog stanja Amerike! I naravno, kraj takvog procesa je pakao. Moramo imati zanosan pogled u Božiju volju i moramo uperiti oči našeg srca na nju, da bi nas motivisala i aktivirala da ponovo tvorimo Njegove zakone. Znamo da kompletan proces degeneracije započinje kod ljudi koji poznaju Boga, pa prestaju da hodaju u bliskoj vezi sa Njim. Pošto Božije prisustvo u srcu stimuliše viziju, a ono polako nestaje, vidik takve duše polako počinje da se zamagljuje. Dok se vizija zamagljuje, ljudi počinju da odbacuju ograničenje i onda znamo ostatak priče. To objašnjava konfuziju velikog dela američkog hrišćanstva.

Bogom nadahnute vizije

Sve ove misli utiču na breme koje imam za naše domove. Moramo dobiti motivišuću viziju za naše domove. Samo Bog nam može dati takvu viziju. Međutim i mi moramo odigravati naš deo. Kada počnemo da uzdišemo i plačemo pred Bogom sa dubokim težnjama, On ima obavezu da u naša srca ureže otkrivenje svoje volje, kao i otkrivenje naših potreba. Moje lično presvedočenje je da našim domovima nedostaje čvrstina i pravac upravo zbog nedostatka tog duhovnog pogleda. Dok pišem ova poglavlja, moja stalna molitva je da nam Bog po svojoj milosti stalno daje ta iskustva duhovnog pogleda. Takvo gledanje doprinosi transformaciji srca, a tada naravno sledi i transformacija doma.

Nisam sposoban da dovoljno istaknem koliko je važno imati viziju. Tvoje putovanje ovom knjigom mora biti više od suvog sakupljanja informacija. Nova informacija obično traje nekoliko nedelja i tada se polako gubi iz našeg sećanja. Međutim, vizija utiče na promenu života i traje mnogo godina. Kada Jackie i ja budemo završili naš zadatak podizanja dece, imaćemo oko četrdeset investiranih godina u taj projekat (ne uzimajući u obzir godine kada ćemo vaspitavati unučad). U nama to stvara dalekosežnu viziju. Moja želja je da "blagodaću kroz veru" urežem u vama viziju za vašu decu koja će vas obuzimati u mnogo narednih godina.

Hajde da razmislimo o unutrašnjoj dinamici Bogom nadahnute vizije. Bog pokreće i motiviše svoj narad tako što mu daje viziju. U Bibliji ima mnogo primera unutrašnjeg delovanja Božijeg Duha. Kada Bog želi nešto da učini, On najpre počinje sa vizijom u srcu čoveka ili ljudi. Kada je Bog govorio Avramu, On mu je dao obećanje, a to obećanje je u sebi sadržalo i viziju Njegove volje. Bog je počeo da zove *"ono što nije, kao ono što jeste"*

(Rim 4:17b). Avram je to video očima svog srca i u skladu sa tim je počeo i da postupa. Na takav način vizija funkcioniše u srcu čoveka.

Bog je govorio Izrailjskom narodu u 5.Mojsijevoj 28. On je predstavio divnu ilustraciju ljudi koji su uronjeni i preplavljeni Njegovim blagoslovima. Bog je želeo da to bude vizija za sve koji Mu budu verovali i slušali ono što je zapovedio. Dok proučavamo istoriju tih ljudi, postojalo je vreme kada su bili blagosloveni u svemu što su radili. Oni koji su hodali u viziji onoga što su videli, uživali su realnost života koji je bio blagosloven sa svih strana.

Kada svu tu unutrašnju dinamiku primenimo na naše domove, vidimo da je Biblija puna otkrivenja Božijeg srca za naše domove. U Bibliji se nalaze Njegova obećanja, Njegova volja i Njegove vizije - da bi inspirisale naša srca. Vizije se rađaju tamo gde Duh Božiji uzima Reč i čini je živom u našim srcima. Novozavetna reč za tu unutrašnju dinamiku jeste grčka reč "rhema". To doslovno znači "Bog mi govori svoju reč." Mi svi znamo radost tog iskustva kada stih jednostavno iskoči iz stranice Biblije u naša srca. Znamo da nam Bog lično govori kroz svoju Reč. Kao roditelji, treba iskreno da tražimo od Boga te "rheme" za naše porodice. Bog će nam dati. Moramo imati veru. On će to učiniti!

Prorok Joilo govori o slavnim danima kada će se Duh Božiji izliti na Božiji narod. On opisuje rezultate tog pomazanja sa nekim uzbudljivim slikama. Jedna od tih slika su ljudi puni snova i vizija. To se desilo na dan Pedesetnice, pedeset dana nakon Hristovog vaznesenja. Tog dana, 3120 ljudi je primilo obećanje Oca. To pomazanje i vizije koje su proizašle iz njega prouzrokovali su da učenici napune Jerusalim Hristovom naukom i Njegovim vaskrsenjem. Mi još uvek živimo u vremenu tog proroštva. Treba da budemo ljudi puni vizija koje potiču od istog Duha. Bog želi da ispuni naša srca snovima i vizijama za pobožan dom. To je Njegova volja i On želi da nam da više nego što tražimo.

Bolest očiju

U poslednjim danima apostola Jovana, Hristos je preko njega poslao poruku crkvi u Laodikiji. Laodikija je tada bila mlaka crkva, iako je nekada bila vruća i puna Hristove realnosti. Između ostalih stvari, imala je bolest očiju i izgubila je svoju viziju. Ljudi u toj crkvi više nisu mogli da gledaju duhovno. Počeli su da odbacuju ograničenje i Hristos im je čak rekao da su goli, siromašni i slepi. Koji savršeni opis definicije koju smo dali ranije! Oni su se rasipali. Njegov savet za njihovu slepoće bio je: *"I masti očinjom pomaži oči svoje da vidiš"* (Otkr.3:18c). Svi znamo da Bog u ovom stihu misli na oči njihovog srca. On završava sa rečima molbe. Poziva ih da Mu se vrate i govori im reči prave realnosti. Hajde da ih pročitamo glasno i sporo:

"Evo, stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata,
ući ću k njemu i večeraću sa njim i on sa mnom."

Otkrivenje 3:20

Hristove reči koje je uputio braći i sestrama u Laodikiji bile su oštre, ali ipak istinite. On je bio izvan njihovih života, pozmatrajući njihovu unutrašnjost. Nestala je realnost zajedništva. Njegov glas je bio kucanje, ali oni to nisu čuli. Nisu želeli da čuju. Njihove uši su bile neosetljive, a oči njihovog srca slepe. On ih je molio da Ga puste unutra, kroz pokajanje. Obećao im je divnu obnovljenu zajednicu i dao im je sigurnost da ih voli.

Ljubazni, gde je tvoja vizija? Šta vidiš očima svog srca? Dok sediš i čitaš ove reči, kako se one odnose na tebe lično? Kada si poslednji put čuo nešto što si znao da je od Boga? Da li imaš bolest očiju kao Laodikejci? Oni su mislili da imaju sve, dok su u realnosti tonuli. Možda osećaš da ove reči ne treba da se pišu u ovoj knjizi. Međutim, hajde da razmišljamo zajedno. Bio bih vrlo loš prijatelj kada bih samo uzbudio tvoje srce u vezi divnog stanja kada imaš viziju, a onda ti ne kažem kako da je dobiješ.

Vizije dolaze od Boga. On je autor svake vizije. Ako nema realnosti u tvom životu, shvatićeš da je teško dobiti viziju i hodati u skladu sa njom. Želim da sledeće instrukcije budu više od "kako da" podižemo našu decu za Boga. Vrlo je važno šta vidimo. Bog uvek vizijom najavi ono što će raditi. Uzbudljivo je kada znaš gde ideš, jer prema svedočanstvu Avrama, ono što budeš video, to ćeš i imati. Međutim, ako ne vidiš nećeš imati. Ono što sada vidiš očima svog srca, verovatno će odrediti gde će tvoja porodica biti za pet godina.

Završavam ovo poglavlje sa jednim od najohrabrujućih stihova iz Biblije. Pavle piše crkvi u Efesu i utešava ih preplavljujućom objavom u vezi Boga. On je rekao da Bog može (pun je snage) *"još izobilnije sve činiti što ištemo ili mislimo, po sili koja čini u nama"* (Ef.3:20). Ako razumem taj stih, to potpuno obuhvata i sve naše snove i vizije. Hajde da dođemo do tačke kada će *"ta sila koja radi u nama"* zaista raditi lično u nama. Tada će jedino ograničenje biti samo nebo.

Molitva

Oče, klanjamo se pred Tobom koji sve vidiš. Znamo da nas vidiš i sada kada sedimo ovde i razmišljamo o tome što čitamo. Daj nam viziju za naše domove, dragi Gospode. Otvori oči naših srca da vidimo. Jako si nam potreban, da baš ovog trenutka radiš u našim srcima. Pomozi nam da u preostali deo ove knjige uđemo sa otvorenim licem pred Tobom. Omekšaj naša srca da bismo primili Tvoj bljesak pobožnog doma. U ime Isusa Hrista. Amin.

5

Nasledstvo dolazeće generacije

"A slugu svojega Haleva, u kojem beše drugi duh i koji se sasvim mene držao, njega ću odvesti u zemlju u koju je išao, i seme će je njegovo naslediti"
4.Mojsijeva 14:24

Svima nama su poznati principi nasledstva. Dosta se praktikuju u našoj kulturi. Koreni tih principa se nalaze u pravilima iz Božije Reči. Nasledstvo je ono što se prosleđuje sledećoj generaciji. Žalosna, ali istinita realnost jeste što je ta reč izgubila svoje snažno značenje. Živimo u kulturi i društvu koje se polako odvaja *"od vere koja je jedanput dana svetima"* (Juda 3b). Kada se čuje reč nasledstvo, danas većina ljudi misli na nekretnine, novac ili posao. To nije potpuno pogrešno. Vidimo da je Bog u Zakonu dao specifične instrukcije u vezi svojine. Ipak, On daleko više govori o nasledstvu duhovne prirode. Mi Amerikanci smo sve te propise sveli na materijalni nivo. I tužno je što smo izgubili vidik za stvari duhovne prirode, čak iako Bog deset puta više govori o prosleđivanju duhovnog nasledstva sledećoj generaciji.

U dragocenom stihu za našu inspiraciju koji se nalazi na početku ovog poglavlja, spominje se jedan od mojih omiljenih biblijskih karaktera. Hanan je bila jako dobra zemlja sa puno imovina i bogatstva. Bog je obećao tu zemlju celom Izrailjskom narodu. Međutim, Hanan takođe predstavlja duhovnu realnost koja se odnosi na blagoslove za Božiji narod koji hoda u Novom Zavetu. Božija zapovest i Božija volja jeste da naše seme poseduje sve te duhovne blagoslove. To je "nasledstvo dolazeće generacije". Bog želi da svi mi uđemo u tu divnu Hanansku zemlju (u izobilan život u Hristu Isusu) i tada prosledimo taj skupoceni posed svojoj deci. Ovo nasledstvo, dragi roditelji, ne može se računati u dolarima.

Dva načina zidanja Carstva

Bog u Bibliji otkriva dva različita načina zidanja crkve Isusa Hrista. Verujem da će svaki uravnotežen verni roditelj biti uključen u oba ta načina. Zapravo, ako ne budemo uključeni u oba načina, crkva nikada neće doći u puninu rasta koju Pavle spominje u Efescima 4. Ta dva načina se nalaze u pričama 11:30: "*Plod je pravednikov drvo životno, i mudri obučava duše"*. U prvom delu stiha možemo videti uticaj života jedne pobožne osobe. To je kao drvo koje proizvodi život i blagoslov drugima. Znamo da generacije drveća nastaju od samo jednog drveta. Isto je tako u carstvu Božijem. Pravedno drvo proizvodi seme koje će jednom postati pravedno drvo. Na taj način se zida Crkva. Pošto roditelji poseduju duhovnu realnost, oni će je proslediti sledećoj generaciji, od koje će nastati jaka skupština.

Drugi način koji je spomenut u ovom stihu odnosi se na poslušnost velikom poslanju koje je Isus dao svojim učenicima pre nego što se vazneo svom Ocu: "*Idite po svemu svetu i propovedite Evanđelje svakome stvorenju"*. Zdrava novozavetna crkva će zadobijati duše. Ona će izaći na puteve i među ograde i pozivati ljude da dođu Spasitelju, da se oslobode od svog greha i ujedine sa zajednicom vernika. Ako se to ne praktikuje, Crkva neće rastiti. Crkva koja ne zadobija duše nalazi se na opasnom tlu. Istorija crkve je puna primera gde su se iskreni ljudi fokusirali na sebe i svoje porodice, a zanemarili evangelizaciju. Rezultati su mnoštvo različitih religioznih ispovedanja. Hristovo ime je bilo tamo, ali On nije bio.

Da li znate zašto ovo govorim? Želim da vam kažem da verujem u zadobijanje duša. Možda si se već zapitao da li je to istina, pošto veliki akcenat stavljam na podizanje dece. Jedan razlog zašto želim da podigneš pobožnu porodicu jeste da bi tvoja deca, Božijom blagodaću, mogla ustati, krenuti i zadobijati duše. Zato crkva mora praktikovati obe metode rasta, ako želi da se povećava u broju i zrelosti stasa. Hajde da zadobijemo našu decu. Neka imaju srca puna ljubavi za Isusa Hrista. Hajde da zadobijamo i izgubljeni svet za isti taj cilj.

Božiji plan za decu

U celom Svetom Pismu nalazimo otkrivenje Božije brige za sledeću generaciju. Na mnogim mestima postoji zapovest koja kaže da prosledimo živu baklju vere našoj deci. Biblija je puna stihova u kojima Bog obećava čudesnu pomoć onim roditeljima koji se odluče da slede taj plan. Jedan od najjasnijih delova Pisma koji govori o Božijem dalekosežnom planu za generacije nalazi se u Psalmu 78:1-7. Čitaj ga glasno, sa razmišljanjem, polako i promišljeno. Čitaj sve odlomke Pisma na taj način. Izvući ćeš više iz njih ako tako radiš. Nažalost, mnogo puta čitamo Bibliju isto kao što provodimo ostatak našeg života ovde u Americi – u žurbi.

"Čuj, narode moje, nauk moj, prigni uho svoje k rečima usta mojih. Otvaram za priču usta svoja, kazaću stare pripovetke. Što slušasmo i doznasmo, i što nam kazivaše oci naši, nećemo zatajiti od dece njihove, naraštaju poznom javićemo slavu Gospodnju i silu njegovu i čudesa koja je učinio. Svedočanstvo podiže u Jakovu, i u Izrailju postavi zakon, koji dade ocima našim da ga predaju deci svojoj; da bi znao potonji naraštaj, deca koja će se roditi, pa i oni da bi kazivali deci svojoj da polažu na Boga nadanje svoje, i ne zaboravljaju dela Božijih, i zapovesti njegove da drže".

Psalam 78:1-7

Pre nego što počnemo sa proučavanjem Božijeg plana za širenje vere u sledećoj generaciji, želim da iskažem biblijski stav u vezi spasenja sve naše dece. Bog nema unučad već samo decu koja u Njegovu porodicu dolaze usvajanjem. Spasenje za svako naše dete je *"blagodaću, kroz veru u Gospoda Isusa Hrista"*. Svako dete koje odraste u hrišćanskom domu mora doći u godine kada postaje svesno svoje odgovornosti i kada shvata svoju grešnost i potrebu za Spasiteljem. Svako dete se mora pokajati od svojih greha i nanovo se roditi, primajući novu prirodu.

Međutim, osećam da bi bilo vrlo glupo od nas roditelja kada bi počeli da se odmaramo u nadi da će se sva naša deca spasiti, zanemarujući propovedanje vere - kao što čitamo u ovim stihovima. Mislim da suludo postupamo ako imamo mentalitet koji kaže: "Jednog dana, spasenje će se postarati za moju decu". Mi govorimo o očuvanju Božijeg semena na zemlji. Da, to je istina. Transformacija spasenja će učiniti moćno delo u njima, a mi se molimo za taj dan i radimo na njemu. Međutim, sačuvaćemo ih od mnogo bola i tuge u srcu, ako od njihovih malih nogu počnemo da sledimo uputstva iz ovih stihova.

Bog zapoveda očevima

Božiji plan za propovedanje vere najviše se odnosi na očeve. Oni su tu da bi učili decu o moćnim Božijim delima. Ovo se jasno razume iz teksta. Tada će njihova deca ustati i učiti sledeću generaciju o moćnim Božijim delima i tako dalje. Ja ne govorim o prosleđivanju religije sledećoj generaciji, nego žive, nadahnute, probuđujuće hrišćanske vere. To je Božiji plan za propovedanje i širenje vere, a ta odgovornost je data očevima. Slava Gospodu! Možda me smatraš teškim čovekom zbog ovoga, ali to je očeva odgovornost. Da, Bog ti je dao pomoćnika. Vi žene treba da učite da budete od pomoći vašim muževima u tom zadatku. Ali, šta kaže Pismo? Dok sam proučavao istoriju crkve, primetio sam da je crkva u ovoj stvari ponekad napredovala, a ponekad nazadovala. Dok budemo razmatrali druge stihove, jasno ćemo videti da se Bog obraća očevima. Očevi, molim se za vas. Potrebna su vam široka ramena da bi poneli taj teret učenja koji će doći na vaš put. Otac je glava doma. Bog ga je postavio na to mesto i odredio da nosi teret. Odgovornost najviše leži na njemu i kada postoji neuspeh, Bog gleda na njega.

Vizija četiri generacije

Hajde da sada specifičnije pogledamo u te stihove. U petom i šestom stihu vidimo divnu sliku četiri generacije. Kaže: "D*ade ocima našim",* to je jedna generacija. "D*a ga predaju svojoj deci",* to je druga generacija. "*Da bi znao potonji naraštaj, deca koja će se roditi",* to je treća generacija*. "Pa i oni da bi kazivali svojoj deci",* to je četvrta generacija. O, koja divna slika! Reči su tako napisane da je malo teže da ih razumemo i čini nam se kao da se odnosi na samo tri generacije. Sa druge strane, možemo videti proširujuću prirodu Božije vizije i zapovesti.

Pored svih ostalih stihova koje ćemo proučavati, ovi stihovi pokazuju da otac ima uticaj na najmanje dve generacije. On je tu da bi posvetio pažnju prvenstveno svojoj deci. Međutim, dok ih vaspitava, njegovi pogledi su već usmereni na njegovu unučad, pa čak i na praunučad. Njegovo srce mora gledati unapred i reći: "Treba tako da ih vaspitavam da bi deca mogla podići i vaspitavati svoju decu koja dolaze". Posvećeni očevi u Izrailju su sledili ta uputstva i primili su nagradu pobožnih generacija, baš kako je Bog i rekao. Kada Bog daje zapovest, On ima na umu rezultate koji će doći kada se bude poštovala ta zapovest. U Bibliji postoje primeri porodica koje su imale takve rezultate. Hajde da pogledamo te primere.

Sedam pobožnih generacija

Rodoslov iz prve glave Evanđelja po Mateju opisuje fantastičan niz pobožnih ljudi. Ne znam da li možemo obuhvatiti dubinu tog niza, ali dok budemo proučavali te ljude, počećemo da razumevamo zašto je David bio čovek po Božijem srcu. Seme je bilo sađeno oko dvesto godina. Želim da ukratko pogledamo tih sedmoro ljudi.

Nason
Biblija govori da je on bio Princ u Izrailju, poznat čovek u društvu. Bio glava Judinog plemena. Svi šatori u pustinji su bili postavljeni oko njegovog. Nason je bio vođa 74000 vojnika u Judi. Bio pobožan čovek koga je Bog preko Mojsija izabrao za tu ulogu. Imao je sina po imenu Salmon, koga je podigao u skladu sa planom koji je bio predviđen za Izrailj.

Salmon
Nema mnogo zabeleženih informacija o životu ovog čoveka. Znamo da je oženio Ravu bludnicu koja je pomogla Izrailju u osvajanju Jerihona i koja se očigledno obratila i služila Bogu Jehovi. Od njihove veze je rođen sin po imenu Voz. Svedočanstvo tog sina snažno govori o njegovom ocu i obraćenoj majci.

Voz
O ovom pobožnom čoveku bi moglo da se piše mnogo više nego što ja imam prostora. Njegovo ime je bilo omiljeno u Izrailju. Biblija ga naziva moćnim čovekom. U knjizi o Ruti ima mnogo toga što se može videti o karakteru ovog čoveka. Oženio je plemenitu Rutu, Moavku. Divno je videti kako se Bog birne za one koji Ga ljube. Voz je visoko poštovao Rutino delo zato što je i njegova majka bila obraćenik. Mnoge proročke reči su okupiralle njihov brak. Bog je otvorio neplodnu Rutinu utrobu i dao im sina. Njegovo ime je bilo Ovid.

Ovid
Ovid je odrastao u pobožnom domu. Nema ništa zabeleženo o njemu. Međutim, znamo ko je bio on, na osnovu plodnog doma njegovog sina. Takođe mislim da je pouzdano reći da je on primio uputstava koja su navedena u 78.psalmu. Pobožni očevi i majke su obično podizali decu po svom karakteru. Ovid je takođe bio blagosloven ljubavlju i pažnjom svete bake po imenu Nojemina. Kada se oženio, Bog mu je dao sina čije ime je bilo Jesej.

Jesej
Jesej je imao osam sinova i dve ćerke. To je bio veran čovek. Svedočanstvo o njegovom domu se vidi na nekoliko mesta u Bibliji. Samuilo je bio impresioniran njegovim sinovima. Bili su to jaki i hrabri ljudi u Izrailju. Takav blagoslov dolazi zahvaljujući očevima koji su se bojali Gospoda i nalazili veliku radost u Njegovim zapovestima. Jesej je imao sina po imenu David. Istina je da je David učinio Jeseja omiljenim u Izrailju. Međutim, takođe je istina da je i Jesej učinio Davida omiljenim sa svime što je usadio u njega.

David
David je bio pastir, psalmista u Izrailju, ubica Golijata, prorok i car. Kao što znaš, postoji više divnih misli u vezi Davida nego što bi tri knjige mogle obuhvatiti. David je u svojoj mladosti bio pomazan Duhom Božijimi. Naučio je da upoznaje Boga i da hoda sa Njim, sedeći kod nogu svog oca i sedeći noću pod zvezdama dok je čuvao očevo stado. Želim da stavim fokus na Davidovu poslušnost uputstvima iz 78.psalma. U pričama 4:1-13 možemo jasno videti kako David uči, motiviše, poučava i čak moli svoju decu da traže mudrost koja dolazi od Boga. David je oženio Vitsaveju i Bog im je dao četiri sina. Dvojica od njih, Solomun i Natan su bili važni ljudi. Solomuna ćemo pogledati kasnije. Ali šta ćemo sa Natanom? Od njegovih budućih generacija je došla Marija, Isusova majka (Luka 3:23-31).

Solomun
Solomun je sedeo kod nogu svog oca Davida. On je taj koji je napisao svedočanstvo svog oca u Pričama, koje sam spomenuo ranije. Sećao se kako ga je otac učio dok je bio dečak. Najmudriji čovek na celoj zemlji doveo je Izrailja na najviši nivo svedočanstva među narodima. Sagradio je hram u Jerusalimu i vodio sve ljude da ljube Boga i drže Njegove uredbe. Napisao je Priče Solomunove, Knjigu Propovednikovu i Pesmu nad pesmama. Kraj njegovog života je tužna priča. Biblija kaže da je imao mnogo žena tuđinki koje su, kada je ostario, okrenule njegovo srce drugim bogovima. Umro je sa Božijim prokletstvom njegovog carstva. Carstvo se podelilo za vreme vladavine njegovog sina.

Samo Duh Božiji nam može pomoći da obuhvatimo dubinu značenja ovog primera. Dok na brzinu gledam te ljude, jedna poruka mi se javlja. Božiji principi funkcionišu. Njegova obećanja su istinita. Možeš se pouzdati u njih. Slušaj ih, očekujući blagoslovene rezultate koje su ti ljudi uživali. Bog ne gleda ko je ko. On će poštovati one koji poštuju Njega i Njegovu Reč. Generacije i generacije ljudi su shvatali da je to istina, bez neuspeha. Hoćemo li i mi verovati u to za svoje porodice, ustati u veri i zidati, sa pomoću Božijom? Hajde da pogledamo još dva primera.

Pet generacija

Avram: Nazvan je Božijim prijateljem. Otac svih koji žive verom. Hodao je pred Bogom i bio veran. Imao je sina Isaka, koji je bio sin obećanja.

Isak: Obećano seme. Pouzdao se u Boga prepustivši svoj život ocu. Govorio je proročke blagoslove svom sinu Jakovu, koji su se naravno ispunili.

Jakov: Čovek koji se borio sa Bogom celu noć i postao Izrailj, otac dvanaest patrijarha. Bog ga je nazvao Izrailjem zato što se junački borio sa Bogom i ljudima. Imao je sina Josifa koji je sačuvao Izrailjski narod.

Josif: Snivač pobožnih snova i onaj koji je sačuvao Izrailjski narod. Taj čist, pobožan sluga je postao car Egipta. Imao je sina po imenu Jefrem.

Jefrem: Hodao je u proročkim blagoslovima svog dede Izrailja. Njegovo ime je bilo omiljeno u Izrailju i on je prosperirao.

Bog je u 1.Mojs.18:18 rekao za Avrama: *"Kad će od Avrama postati velik i silan narod, i u njemu će se blagosloviti svi narodi na zemlji"*. Kako je Bog mogao dati tako dalekosežno stanovište u vezi ovog čoveka? On nije rekao te reči jednostavno zato što je Bog i što zna sve. Odgovor se nalazi u sledećem stihu. Gospod je nastavio: *"Jer znam da će (Avram) zapovediti sinovima svojim i domu svojemu nakon sebe da se drže putova Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu što mu je obećao"*. Ljubazni, ovo se desilo pre nego što je Bog doneo uredbe i zakon. Avram je ljubio Boga. Bog je to znao i bio je siguran šta će Njegov sluga raditi sa svojom decom. Šta bi se drugo i moglo očekivati od nekog ko tako ljubi Boga? Brćo, hajde da radimo isto iz ljubavi prema Bogu. Pogledajmo drugi primer.

Četiri generacije

Amram: Jedan od Levijevih sinova, otac Mojsija, Arona i Marije. Verom je prepoznao Božiji poziv za svog sina Mojsija. On i njegova žena su se molili i videli kakvim čudom je Bog sačuvao njihovog sina.

Aron: Drugi Amramov sin. Božiji izabranik za prvosveštenika u Izrailju. Imao je dva sina: Eleazara i Itamara.

Eleazar: došao je na mesto svog oca kao prvosveštenik. Beleške o njegovom životu pokazuju koji uticaj je otac imao na njega. Bog mu je dao sina po imenu Fines.

Fines: Taj čovek je odlučio zlo u Izrailju i primio blagoslov od Boga za dolazeće generacije. On je takođe nasledio svog oca, kao prvosveštenik. Beleške o njegovom životu pokazuju da je bio veran Božiji sluga, služeći u svojoj generaciji.

Sve ovo su Biblijski primeri koji pokazuju da Reč Božija funkcioniše. *"Naredbe su Gospodnje pravedne* (one funkcionišu)*, vesele srce"* (Psalam 19:8a). Treba brzo da se uhvatimo tih reči za naše sopstvene živote i za naše domove. Neka se propovedane reči ujedine sa našom verom i donesu mnogo koristi svima koji ih slušaju. Da li bi voleo da dobiješ viziju od Boga koja bi te osposobila da tražiš generacije pobožne dece? Celim svojim srcem verujem da možeš to učiniti. Verujem da to nije izvan tvog domašaja. Bog, koji ne gleda ko je ko, izobilan je u blagodati i On želi da ti je prosledi. Dok budemo zajedno išli dalje pokazaću ti da je moguće, čak i za tebe, da radiš zajedno sa Bogom i da to utiče na sledeće generacije.

Neko će možda reći: "Gospod može doći pre nego što mi sve to uradimo". To je istina. Nikada ne znamo kada će On učiniti kraj, ali da li to znači da treba da zanemarujemo našu decu pošto je vreme kratko? Bože sačuvaj! Nevesta će sigurno povesti svoju decu na venčanje. Čak i ako je vreme kratko, Bog želi da imamo viziju! Bog želi da vidimo dolazeće generacije. Bog želi da živimo u svetlu tih dolazećih generacija. Seti se, nasledstvo je ono što se prosleđuje iz jedne u drugu generaciju. Mi govorimo o prosleđivanju duhovnog nasledstva pobožnosti iz jedne u drugu generaciju. To je pobožno nasledstvo.

Molitva

Sveti Oče, zahvaljujemo Ti za nadahnute beleške drevnih dana. Naša srca su pokrenuta onim što su stari radili i primali. Pokloni nam ono što su oni imali. Da, daj nam i više, jer živimo pod blagoslovima Novog Zaveta. Uvećaj našu viziju i raširi naše horizonte da bi videli generacije koje će sigurno doći posle nas. O Oče, daj nam da ozbiljno shvatimo svoju odgovornost dok gledamo u budućnost. Želimo da naše seme i našeg semena seme poseduje slavno nasledstvo sa večnom vrednošću i večnim uticajem. Operi nas u krvi Isusa Hrista, očisti nas od naših greha i ispuni nas Duhom Svetim da možemo videti našu decu kako marširaju prema Tebi u svim njihovim danima. U ime Isusa Hrista. Amin.

6

Pobožno nasledstvo danas

"...i podignućeš temelje koji će stajati od kolena do kolena..."

Isaija 58:12

"...podignuće stare razvaline...što leže razvaljene od mnogo naraštaja"

Isaija 61:4b

Moje srce se uzbudi kada razmišljam o primenama i potencijalu drevnih obećanja i zapovesti koje smo razmatrali u prethodnom poglavlju. Iako su te reči napisane pre tri hiljade godina, one su pune života, vizije i nade svima *"koji su u Hristu Isusu i ne hode po telu, nego po Duhu"* (Rim.8:1). Blagoslov je videti kako je Bog poštovao veru tih ljudi koji su davno živeli. Ali, šta sa nama? Ima li nade za dolazeće generacije našeg potomstva?

Ponekad se osećam da smo postali toliko moderni da teško možemo da pomislimo o trajanju više generacija. Širom zemlje postoje porodice koje su pocepane i raštrkane, a to sprečava viziju. Čak i učenje o ujedinjenoj porodici brzo se zamagljuje u našem društvu. Ipak, usred svih tih negativnih uticaja Božija Reč i dalje ima obećanja koja obuhvataju mnoge generacije. Božijom blagodaću kroz veru možemo dovesti naše porodice daleko iznad onoga što se danas naziva "normala".

Živo nasledstvo

Jackie i ja nismo imali pobožno nasledstvo od prethodnih generacija. Nismo imali, ni ona, ni ja! Mi smo prva generacija hrišćana. O velikom delu naše prošlosti nije dozvoljeno ni da se misli. *"Što je god istinito, što je god pošteno...prečisto...preljubazno...slavno, i još ako ima koja dobrodetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite"* (Fil.4:8). Mnogo našeg nasledstva smo trebali što pre da zaboravimo. Odnosno, trebali smo da tražimo od Boga pomoć da bi to mogli zaboraviti.

Međutim, iako sa žaljenjem gledamo u prošlost - na naše upropašćene živote, napred gledamo sa verom i pouzdanjem u bolji put za našu decu. Naše svedočanstvo i vizija je ovo: Božijom blagodaću, naša deca će imati pobožno nasledstvo. Moje srce i srce moje žene je opredeljeno. Naša deca će imati pobožno nasledstvo. Želimo da ona imaju nešto čega će se sećati, nešto što će ostati u njima i uticati na njih tokom celog života i tokom cele večnosti. Želimo da im postavimo sveto kamenje kao temelj koji će ih držati i voditi dugo posle nas.

Na čega mislim kada kažem pobožno nasledstvo? Dopusti mi da navedem kratke definicije koje ću detaljnije razraditi u ostatku ove knjige.

- Hiljade porodičnih bogosluženja, pretežno sa pojanjima, učenjem i molitvama
- Stotine biblijskih stihova koji su smešteni u njihova srca različitim metodama
- Dragoceni periodi kada smo zajedno radili Božije delo, šireći Carstvo
- Puno uspomena na pobožan život, svete aktivnosti i iskrene međusobne ljubavi
- Mnošto molitvi koje se nalaze u nebeskim posudama, koje čekaju da se izliju u danima kada mi odemo sa ove zemlje.
- Duboka sigurnost da su baka i deda Kenaston ljubili Boga celim svojim srcem i da su otišli u nebo gde ćemo ih sresti jednog dana
- Jasan dokaz pred Bogom da smo Ga ljubili i slušali

Siguran sam da se svi slažemo da se ovakvo nasledstvo ne može računati u novcu. Radije bih ostavio svojoj deci to, nego deset miliona dolara. Kada razmišljamo o navedenim stvarima, lako je uvideti da će mnoge generacije biti dotaknute takvom vrstom nasledstva. Ja želim to za našu decu. Neuspesi iz naše prošlosti mogu biti samo motivacija da se penjemo na više tlo, za sledeće generacije.

Video sam porodice koje su generacijama bile osvećivane zahvaljujući uspomenama na svoje pobožne bake i dede. Možda imaš nasledstvo koje sam malo pre spomenuo. Slava Bogu ako to imaš. Vrlo si bogat. Za tebe koji imaš ovo blago postoji opasnost da ga prihvatiš kao poklon i da se time zadovoljiš. Nije mudro zaustaviti se na svom nasledstvu, već uzeti baklju, rasplamsati vatru i proslediti je svojoj deci. Hajde da svi ustanemo i kažemo: "Blagodaću Božijom, ovo će ostati naša želja do smrti."

Možemo to učiniti. Možemo potpuno promenuti pravac naše porodice jednostavnim pokoravanjem Bogu i Njegovoj Reči. Seti se, naš Bog je Avramov Bog. On "zove one domove što nisu kao one što jesu". Hajde

da "kada se nema čemu nadati za našu porodicu, verujemo na nad i ne razmišljamo samo kako to izgleda danas". Hajde "da za obećanje Božije ne posumnjamo sa neverovanjem, nego da ojačamo u veri i damo slavu Bogu". Hajde da i mi jamačno znamo da je Bog kadar da ispuni sve što obeća u vezi naše porodice. To je priroda vere. Sledi Avrama! Možeš li zamisliti sebe u sedamdesetim godinama, kako sediš na stolici sa svim svojim unučićima oko sebe koji slušaju stare pobožne priče? Mi ćemo imati to, ako se ne umorimo.

Test čovečijeg hrišćanstva

Neko je rekao da test hrišćanstva jednog čoveka jesu njegova deca i to je ispravno gledište. Pavle nam to isto govori kada navodi kvalifikacije za starešinu u crkvi, u 1.Timotiju 3. Mnoge kvalifikacije su opisane jednom rečju. Međutim, to nije slučaj kada on piše u vezi čovekovog doma. Pavle se mnogo duže fokusira na dom. Razlog je vrlo jasan: test čovečijeg istinskog karaktera pokazaće se u njegovoj deci. Iako je to istina, postoje takođe stihovi u Bibliji koji idu još jedan korak dalje.

"Venac su starcima unuci"

Priče 17:6a

"Ali milost Gospodnja ostaje od veka i do veka na onima koji ga se boje,
i pravda njegova na sinovima sinova"

Psalam 103:17

Kao i ostali stihovi koje ćemo proučavati, ovi stihovi stavljaju treću generaciju u fokus. Kada je hrišćanstvo duboko usađeno u srcu jednog čoveka, on će ga tako propovedati svojoj deci da će i ona dobiti motivaciju da učine isto sa svojom decom. Njegov život će kroz decu zahvatiti živote njegove unučadi. Zbog toga je takođe ispravno kazati da test hrišćanstva jednog čoveka jesu i njegova unučad.

Hajde da proučimo nekoliko primera tog roditeljskog uticaja u istoriji hrišćanstva. Moje srce je mnogo puta bilo izazvano kada sam gledao realnost koja raste u životima pobožnih ljudi i žena i efekat koji je to imalo na njihovu decu.

William i Catherine Booth

"Sinovi će sluga tvojih živeti, i seme će se njihovo utvrditi pred licem tvojim"

Psalam 102:28

Ovaj stih je jedno dragoceno i snažno obećanje iz Svetog Pisma, a porodica Booth je divan primer njegovog ispunjenja. William i Katherine su bili posvećene sluge najvišeg Boga. Ove izabrane sluge su imale pobožno nasledstvo koje bi takođe bilo vredno proučiti. Međutim, pošto su jako dobar primer generacije roditelja za ovo obećanje, odlučio sam da se fokusiram na njih, kao na prvu generaciju Hrišćana.

Willam Booth je bio osnivač Vojske Spasa. To je decenijama bila moćna sila za spasavanje mnoštva. Imao je celo srce za Boga i izgubljene duše. O Bože, daj nam više takvih ljudi! Njegova draga žena je bila ista. Konstantno se žrtvovala za Carstvo. Bog je blagoslovio njihov brak sa osmoro dece.

Čini mi se da su i oni imali ispravnu ravnotežu u vezi dve metode zidanja Božijeg Carstva koje sam ranije spomenuo. Tražili su i izgubljene duše i Božije seme. U srcima njihove dece nije postojala sumnja da li su im roditelji zaista posvećeni Gospodu. Atmosfera doma je bila zarazna. Primer u njihovom domu je bio jasan, vaspitanje je bilo sa puno Božijih ciljeva. Sva njihova deca su odrasla i izabrala da hodaju stopama svojih roditelja. Gospod ih je razbacao širom sveta kao misionare. Propovedali su u najvećim gradovima sveta. Išli su u društva krajnje nemaštine, baš kao što su radili i njihovi roditelji.

Dobro, od tih osmoro dece došlo je preko četrdesed unučadi. Šta misliš, šta su ta deca radila sa svojim životima? Gledali su svoje roditelje kako potpuno slede Gospoda. Videli su da mama i tata ljube Gospoda. Deca su videla pravi hrišćanski život u svojim roditeljima i taako su izabrala Gospoda. Svaki pojedinac je ustao i rekao: "Ja ću slediti veru svojih roditelja". Raštrkali su se širom sveta po misijskim poljima da bi radili Božije delo.

Pre nekoliko godina, prilikom leta za Keniju sreo sam nanovo rođenu devojku iz Vojske Spasa. Počeo sam da joj iskazujem svoje poštovanje prema William-u i Katherine Booth. Naš razgovor se preusmerio na njihov dom i rekla mi je da je išla u biblijsku školu sa jednim od njihovih praunuka koji su i dan danas na misijskim poljima.

To je ono što Bog želi da učini i sa nama: da prosledi nadahnuto, živo hrišćanstvo našoj deci, hrišćanstvo koje će ih pokrenuti da ustanu i rade delo Božije. Kada njihova deca budu gledala i slušala kako su njihovi roditelji ozbiljni sa Bogom, oni će ustati i raditi istu stvar. Tako treba da ide iz generacije u generaciju. Jedina stvar koja prekida taj lanac jeste mlakost i greh u životima Božijeg naroda. Hajde da pogledamo još jedan dom.

Hudson Taylor

Ovde imamo još jedan primer Božijeg nasledstva. Hudson Taylor je bio osnivač Kineske Unutrašnje Misije. Mnogo toga što se danas dešava u Kini može se pripisati pionirskom radu ovog čoveka. Danas postoje desetine miliona hrišćana u Kini zbog jedne pobožne porodice koja je prosledila baklju vere svojoj deci.

Pre njega su postojale tri vatrene generacije metodista. Dok proučavam nasledstvo tih čuvenih misionara, iznova se presvedočavam da se Božija obećanja ispunjavaju. Njegov pradeda James Taylor je položio višegeneracijski temelj za pobožnu porodicu. On se obratio na dan svog venčanja, nakon slušanja John-a Wesley koji je tog puta držao propoved na temu doma. Tema je bila: *"A ja i moj dom služićemo Gospodu"* (Isus Navin 24:15). Tamo u svojoj žitnici, na dan svog venčanja, kleknuo je na kolena i predao život Isusu Hristu. Zakasnio je na venčanje zato što je bio na svojim kolenima, moleći se da Bog blagoslovi njegov dom. Ne preporučujem ti da zakasniš na svoje venčanje. Međutim, ne mogu da zamislim bolji razlog za kašnjenje.

U svoje vreme, pradeda James je postao metodistički propovednik. Imao je nekoliko sinova i svi oni su odrasli sa revnošću poput očeve. Postali su propovednici. Tada su i deca njegovih sinova porasla i takođe postala propovednici. Da li vidiš sistem? Nije li divna ilustracija i primer koji treba da sledimo? Od tih sinova, jedan je bio otac Hudson-a Taylor.

Trebalo bi mi celo poglavlje da bih opisao dom u kome je odrastao Hudson Taylor. To je bio hrišćanski dom koji je po mom mišljenju najsličniji biblijskim primerima doma. (Nadam se da ću jednog dana objaviti svedočanstvo o tom domu u knjizi "Istorijat doma"). Kada je Hudson Taylor bio mali dečak njegov tata se svaki dan revnosno molio: "O Bože, hoćeš li poslati misionare u Kinu?" U to vreme je bilo samo nekoliko misionara u Kini. Dečak je iz dana u dan slušao te molitve, a one su kao kapi milosti padale na njegovo nežno srce. Kada je imao šest godina, u svojoj samoći sa Bogom rekao je: "Bože, ja ću ići u Kinu". Od dana kada je molio tu molitvu, njegovo srce je bilo utvrđeno i njegov život je bio odvojen za Gospodnje delo među neznabošcima u Kini.

Međutim, priča se tu ne zaustavlja. Generacije propovednika su odlazile tamo, sve do naše generacije. Sada postoji devet generacija propovednika iz Taylor-ovog nasledstva. Jedan potomak je danas misionar u Tajlandu. Devet generacija propovednika! To je divan primer pobožnog nasledstva. Neka nas Gospod zapali takvom vizijom i neka nas osnaži da podižemo generacije vojnika za Hrista. Treba da vidimo potencijal u našem potomstvu. Bog ne gleda ko je ko. Nisu to bili neki posebni ljudi koje je Bog izabrao da blagoslovi iznad svih ostalih. Ne. To su bili prosti ljudi koji su slušali Boga, verovali Njegovim obećanjima i videli plod svoje poslušnosti.

O Bože...daj nam viziju

Koja će nas zapaliti
Koja će nas pokrenuti na akciju
Koja će promeniti naše prioritete
Koja će nas vratiti Tebi kad smo suviše zauzeti
I koja se neće zamračiti ovim svetom

Jonathan Edwards

Hajde da se fokusiramo na još jedan istorijski slučaj pobožnog nasledstva. Bog je iskoristio Jonathan-a Edwards za probuđenje istočnog dela Amerike pre 250 godina. To je jedan od najistaknutijih ljudi u istoriji probuđenja. Jonathan i njegova žena Sarah su bili posvećeni Gospodu. Imali su hrišćansko nasledstvo od tri prethodne generacije. Počeli su svoj zajednički život sa solidnim temeljom i vizijom za kuću punu pobožne dece. Bog im je dao jedanaestoro dece i oni su ih sve predali Gospodu.

Jonathan i Sarah su bili pomazani Duhom Svetim. To je evidentno kada proučavaš njihove živote. Plod tog pomazanja se manifestovao u njihovom domu, kao i u drugim sferama njihovog života. Red u kući i karakter dece bio je primer za mnoge. Kada je George Whitefield došao u njihovu kuću za vreme svog propovedničkog putovanja, promenuo je mišljenje o braku. David Brainerd, čuveni misionar i molitveni borac za Indijance planirao je da oženi jednu njegovu ćerku, pre nego što je umro od upale pluća. Potomstvo Edwards-ovog doma je zaprepašćujuće. To je moćan primer mnogogeneracijskog doma.

Pet generacija svetla

Država New York je nedavno proučavala pet generacija Edwards-ove porodice. Pročitao sam više izveštaja o broju uticajnih članova njegove porodice, pa ću ovde navesti prosek. Od tih pet generacija koje su proučavali, istraživači su uspeli da pronađu 729 muških potomaka. Od tih 729 ljudi, nekoliko stotina su postali propovednici, 65 su bili učitelji u biblijskim školama, 13 su bili predsednici univerziteta i 60 su bili pisci. Nekoliko njih su držali javne kancelarije, više od 100 ljudi su bili zakonici i sudije. Trojica su bili doktori. Nekoliko njih su bili senatori i guverneri, a jedan je bio zamenik predsednika. Svi ovi ljudi su došli od jednog čoveka i žene koji su ljubili Boga i odlučili da podignu svoju decu za Njega. Iz ovih statistika možemo videti kako je mnogo svetog semena posejano od strane tog divnog bračnog para.

Pet generacija tame

Istovremeno država New York je proučavala i jedno bezbožno potomstvo. Bilo bi vredno da pogledamo i taj slučaj zato što je dobar primer onoga što se dešava kada zanemarimo svoje odgovornosti. Max Juke i njegov brat su oženili dve sestre. Nisu bili Hrišćani i odbacili su učenje Biblije. Verovali su u život za sebe i išli su svojim putem. Istraživači su proučili takođe pet generacija njihovih potomaka. Imali su 1026 potomaka, uključujući oba pola. Od toga, 300 osoba je umrlo prerano zbog teškog života. 140 je provelo prosečno 13 godina u zatočeništvu. 190 su postale javne prostitutke i 100 su bili alkoholičari. Izračunato je da je 1900. godine država New York dala $1,2 miliona da bi se pobrinula za sve te samovoljne ljude. Koliko je ovo drugačija grupa ljudi! Zaista, zaista, *"Pravda podiže narod, a greh je sramota narodima"* (Priče 14:34).

6 x 6 x 6 x 6 x 6 = više od 10,000

Dopusti mi da ti navedem još jednu statističku vežbu. Nedavno smo u našoj kućnoj školi diskutovali o blagoslovu kada roditelji imaju mnogo dece. Neko je dobio dobru ideju da istražimo potencijalni broj onih potomaka koji veruju da treba da imamo velike porodice. Bilo je vrlo interesantno i deca su volela da sve to računaju.

Obeležili smo dva mesta na tabli da bi prikazali oca i majku. Ispod ta dva mesta stavili smo šest znakova i rekli: "Sada otac i majka imaju šestoro dece". Izabrali smo broj šest koji nije tako velik, da bi dobili realnost. Tada smo došli do sledeće generacije i rekli: "Uredu, sada će svako od te dece imati šestoro dece, tako da će biti 36". Uradili smo taj primer za pet generacija, računajući i supružnike i tako smo došli do više od 10,000 potomaka. Deca su bila zaprepašćena, a i ja takođe, kada sam shvatio mogućnosti koje smo otkrili iz našeg malog projekta.

Dobro, možda ti ovo ne znači mnogo. Znam da su to samo statistike i da je velika razlika između zamišljenog i realnog. Ali čak i ako je to tako, ove brojke su za mene i dalje velika motivacija.

Reći ću ti da je još neko pokrenut ovim brojevima. Njegovo ime je Sotona. On zna da ima istine u ovim statistikama. On zna, ako dobije oca i majku koji su na vrhu piramide, dobiće i većinu ostalih generacija koje slede sa vrlo malo dodatnog rada. Mislim da primeri koje smo videli u ovom poglavlju dokazuju realnost potencijala.

Naš nebeski Otac takođe zna ove statistike. On vidi izvanredan uticaj koji bi pet pobožnih generacija mogle imati na svet oko sebe. Bog zna, ako dobije srca nekih roditelja i ispravno ih usmeri, to će uticati na mnoge generacije za njegovo Carstvo. Dao sam ovu hipotetičnu ilustraciju da bih vam pomogao da vidite potencijal koji vi kao otac i majka imate sa svojom decom. Ako hoćeš prepolovi cifru. I 5,000 je izvanredan rezultat pobožnog uticaja za jedan bračni par.

Delo službe

Da li vidiš potencijalnu službu koju imamo pred sobom? Mnogi traže druge mogućnosti za službu ne shvatajući da je upravo ovo jedna od najdalekosežnijih službi koju će ikada imati. Bog poziva sve roditelje na svoje odgovornosti, ali treba da želite da budete pravi Hrišćani, punovremeni radnici. Treba da budete stvarnost u domu. Morate biti oni koji hodaju sa Bogom kada su vrata zatvorena i kada vas niko ne posmatra osim dece. Morate biti oni koji u svom domu žive pobožnim primerom sa vatrom u grudima. Ako budete pokrenuti podizanjem svoje dece i praktičnim sprovođenjem primera iz Reči, Bog zaista može uraditi nešto poput toga što sam ranije opisao. On ne gleda ko je ko. Možeš imati službu koja doseže daleko dalje nego što si zamišljao. Ne moraš biti propovednik da bi to učinio. Za mene je veliki teret kada vidim propovednike koji žrtvuju svoju decu i vreme koje je potrebno da bi ih ispravno vaspitali, da bi postali čuveni propovednici. Pobožan dom ima daleko snažniji efekat nego dobre propovedi. Neki od vas teško veruju da Bog tako može raditi i sa vama. Bez vizije propada narod, ali sa vizijom Božije delo napreduje do trećih i četvrtih generacija.

Molitva

Oče na nebu, čuli smo svojim ušima, očevi su nam govorili i pokazivali velike stvari koje si učinio u prošlim danima. Sada, učini svoja obećanja dobrim, Gospode. Istina je pala na ulice i istina je pala u naše porodice. Smiluj nam se. Amin.

7

Uticaj pobožnog doma

"Jer ste vi naša poslanica napisana u srcima našima,
koju poznaju i čitaju svi ljudi;
koji ste se pokazali da ste poslanica Hristova"

2. Korinćanima 3:2,3a

Već sam vam ispričao o prosleđivanju pobožnog nasledstva sledećoj generaciji. Dobro, sada mi dozvolite da podelim sa vama jednu priču o porodici koju je Bog iskoristio da ureže neke stvari u moje srce. Te stvari su promenile sudbinu moje dece i zapalile u meni viziju za pobožan dom. Sve to je započelo kada sam pre dvadeset i dve godine upoznao tu porodicu u Fort-u Frances, Ontario, Kanada. To je malo mesto sa oko 6,000 stanovnika, grad blizanac sa International Falls, Minessota.

Bio sam u gradu International Falls. Tamo sam radio sa timom probuđenja i služio braći Lou i Ralph Sutera sa kanadskom zajednicom probuđenja. Imali smo sastanke i molili se Bogu za probuđenje. Ta braća blizanci su oko dvadeset i pet godina bili moji dragi prijatelji i mentori za probuđenje.

Na veliku radost mog srca, ti sastanci za probuđenje su trajali tri nedelje. Svakog večera, jedna porodica je redovno dolazila na sastanke i ja sam je primetio. Ta porodica je bila drugačija od ostalih. Momci su nosili pantalone na šav i nisu imali kravate. Devojke su se oblačile mnogo skromnije od ostalih koje su dolazile na sastanke. Nosile su crne marame, povezane nazad na glavi. Nikada u svom životu nisam video takve Hrišćane. Bio sam očaran svedočanstvom koje je ta porodica imala. Dolazili su svakog večera. Nijednom nisu izostali i uvek su sedeli napred. Sećam se da ih je jednog večera Ralph zamolio da malo poje. Mama, tata i sedmoro dece su pojali u četiri glasa, bez instrumenata. Bilo je izuzetno divno!

Jednog večera nakon službe, prišao mi je otac te porodice i rekao: "Želeo bih da dođeš kod nas na doručak. Da li možeš doći?"

Rekao sam: "Da, mogu", pitajući se zašto sam dobio poziv.

Dogovorili smo se za dan i vreme i objasnio mi je kako mogu da ih pronađem. Tako smo se rastali i svako je otišao svojim putem.

Kada sam počeo da razgovaram sa drugim ljudima, rekao sam im: "Pozvan sam u utorak ujutro na doručak". Tada sam im naveo prezime te porodice. Kada sam to rekao na njihovim licima se pojavio divan široki osmeh. Odgovorili su: "O, ti ćeš stvarno uživati u tom domu". Nisam imao ideju šta su time mislili, ali setio sam se unikatnog svedočanstva te porodice na sastancima. U tim danima, moja vizija je bila strašno oskudna i Bog je to želeo da promeni.

Ubrzo je došlo to jutro pa sam se uputio za Fort Frances sa prijateljem. Trebali smo da pređemo granicu da bi došli u Kanadu. Napravio sam dva pogrešna skretanja i izgubili smo se. Mislio sam: "Šta sada da radim? Kako da pronađem kuću tog brata?" Svratio sam u neki mali market u gradu i zatražio pomoć. Počeo sam razgovor malo nevoljno, pošto nisam znao da li ih neko poznaje.

Rekao sam: "Izgubio sam se". Tada sam mu naveo prezime porodice i pitao: "Da li znaš gde oni žive?"

Čovek na kasi je uz veliki osmeh na svom licu rekao: "Naravno! Znam gde oni žive. Idi ovim auto-putem, skreni levo, pa desno i opet levo, i bićeš tamo."

Pogledao sam ga malo zbunjeno, vratio se u auto i krenuo tim putem razmišljajući o tim stvarima.

Dok sam se vozio auto-putem, nekako sam propustio skretanje koje sam trebao da napravim. Znaš kako je to kada promašiš skretanje, pa dalje voziš i gledaš, misleći da je to sledeća ulica. Išao sam tako još neko vreme, dok konačno nisam shvatio da sam propustio skretanje.

Zaustavio sam se na staroj benzinskoj stanici u selu i obratio se starcu koji je tamo sedeo: "Tražim specijalnu porodicu". Opet sam naveo prezime i pitao: "Imaš li ideju ko je to i gde oni žive?"

Starac na benzinskoj stanici je uz veliki osmeh na svom licu rekao: "Naravno! Znam gde oni žive. Vrati se na auto-put i skreni desno."

Objasnio mi je gde treba da idem i opet sam krenuo svojim putem razmišljajući.

Ovo nije izmišljena priča. To se zaista desilo. Uglavnom mogu dosta lako da pronađem mesto kada mi neko objasni put. Ali, ponekad mislim da Bog dopusti maglu na moj razum, da bi se izgubio.

Sišao sam sa auto-puta, skrenuo i nekako se opet našao u naselju. Mislio sam: "Šta sada da radim?" Odgovor je brzo došao kada me je Gospod podsetio na vrata mnogih zgrada gde sam kucao kada sam išao u zadobijanje duša. Tako sam pokucao na jedna vrata i neko mi je otvorio. Nastavio sam sa uobičajenim pitanjima (postao sam već dobar u tome) i dobio isti odgovor. Oni su se jako nasmejali i rekli: "Naravno! Znamo gde oni žive". Sa radošću su mi dali konačne smernice i tako sam stigao na farmu.

Dok sam se približavao samoj kući primetio sam tipičnu scenu farme. Momci su bili napolju. Završavali su svoje poslove, a devojke su bile u kuhinji sa mamom i pomagale u pripremi doručka. Tada su imali sedmoro dece kod kuće. Petoro već nisu bili sa njima u domu. Kada su momci završili poslove, svi su ušli u kuću i posle pristojnog upoznavanja, svi zajedno smo seli za sto na lep seoski doručak. Razgovori za stolom su se ticali duhovnih tema, a ja sam u svoje srce samo slagao taj divan doživljaj. Bio je to živ sto, sa mnogo radosti i svi su bili aktivni u diskusijama. Svaki čas sam okretao glavu dok sam slušao porodične razgovore za stolom. Kada se obrok završio, tata, koji je bio nizak Nemac sa grubim glasom, uzeo je svoju Bibliju i dao je meni. Sedeo sam sa njegove desne strane. Uručio mi je Bibliju i rekao: "Evo, ti ćeš držati bogosluženje ovog jutra". Pošto sam tada bio mladi baptistički propovednik, nisam bio baš spreman, jer sam se obično unapred pripremao za tako nešto. Međutim, sada sam bio na licu mesta. Otvorio sam Efescima poslanicu i počeo da čitam, dok sam se u sebi molio Bogu. Dok sam čitao, osećajući se nesigurno u toj situaciji, podigao sam pogled da vidim kakve su reakcije na moje čitanje, pa sam nastavio čitanje do kraja. Sva deca su držala sklopljene ruke i oči zatvorene. Izgledalo je kao da žele da izvuku sve moguće iz tih stihova koje sam čitao. To mi je bilo vrlo neobično, jer nikada nisam video takvu iskrenost u porodici.

Tada su svi ušli u diskusiju u vezi prvog poglavlja Efescima poslanice. Kada smo završili, zatvorio sam Bibliju. Otac je podelio pojanice i rekao: "Sada ćemo malo da pojimo". Dobro, do tada sam bio na mestima gde su se učila pojanja. Kada je ta porodica počela da poji, nebo se jednostavno otvorilo. Slava Božija je sišla u tu malu trpezariju. Verujem da znaš na čega mislim. Duh Božiji je bio tamo. To nije bilo mrtvo bogosluženje. Bilo je oživljeno Bogom. Ja sam samo sedeo u pozadini, slagao sve to u svoje srce i pitao se: "Šta sam pronašao u ovoj porodici?" Kada smo završili sa pojanjem, imali smo zajedničku molitvu i tada smo prešli u spontano zajedništvo i razgovore.

Čim sam ustao od stola i krenuo prema izlazu, momci su se stvorili oko mene. Imali su traktate u svojim džepovima – traktate Evanđelja, traktate u vezi nadahnuća Biblije i ostalo što su želeli da mi poklone. "Gađali" su me traktatima postavljajući pitanja. Bio sam jako impresioniran tim revnosnim mladićima.

Kada sam završio razgovor sa momcima, njihova majka me je odvela u dnevnu sobu. Dok sam je posmatrao, počela je da plače. Rekla je: "Molim te, moli se za Fort Frances. Molimo se da probuđenje obuzme naš grad". Nikada ranije nisam video ovako nešto i jednostavno sam sve to slagao u srce.

Posle razgovora sa devojkama u domu, momci su me poveli na razgledanje farme. Pokazali su mi različite aspekte njihove farme. Sve vreme smo pričali o Gospodu. Bio sam impresioniran. To je sve što mogu da kažem.

Dok smo se približavali prostoriji gde se nalazilo mleko, kamion je baš stigao. Jedan momak je prekinuo razgovor sa mnom, skočio na kamion, ubacio traktat kroz prozor i rekao čoveku: "Hej, da li si ti nanovo rođen?" Sve to sam gledao, pamtio i čudio se ovoj porodici. Završili smo naš obilazak farme sa mnogo razgovora o Gospodu i Bibliji. Mogu da kažem da je svako od njih ljubio Gospoda. Takva je bila moja cela poseta, toliko sveža i nadahnuta.

Pozdravio sam se sa momcima. Dok sam ulazio u auto, draga majka je izašla da me pozdravi. Imala je za mene veknu nemačkog hleba i jaja. Stavila je to na zadnje sedište auta. Zahvalio sam. Oprostili smo se i krenuo sam nazad razmišljajući o kompletnoj poseti. Pitao sam se: "Bože, šta mi govoriš? Bila je neobična poseta."

Sa tim mislima sam putovao nazad i tako opet stigao na granicu. Izgleda da Bog još nije bio završio sa pridobijanjem moje pažnje, nego je želeo da ureže u moje srce još jedan osmeh. Kako sam se približio carini, visoki Kanađanin u uniformi je prišao autu. Znate kakvi su carinici. Uvek izgledaju kao da imaju stvarno grub glas i namršteno lice, spremni da uhvate svakog ko je neiskren.

Grubo mi je progovorio: "Gde ideš?"

Rekao sam mu: "Vraćam se za Ameriku. Bio sam da posetim prijatelje."

Pitao je: "Imaš li nešto u autu?"

Moja prva misao je bila "ne", ali tada sam se setio da sam dobio hleb i jaja, pa sam rekao: "Da. Da, imam. Imam veknu nemačkog hleba i jaja na zadnjem sedištu."

Kada sam to rekao, njegovo namršteno lice se pretvorilo u široki osmeh. Rekao je: "Znam gde si bio". Tada je naveo prezime tog doma gde sam bio, sa osmehom na licu i radosnim glasom.

Zbunjeno sam pogledao čoveka, a on mi je rekao: "Uredu, možeš ići svojim putem". Napustio sam granicu razmišljajući o svemu tome i pitajući se šta Bog pokušava da mi kaže.

Tog dana, Bog je učinio nešto specijalno u mom srcu. Dao mi je viziju. Mi smo već utvrđeni u istini da "Bez vizije propada narod", ali i suprotno je takođe istina. Sa vizijom narod prosperira. Ne mislim u materijalnom smislu. Ta poseta utiče na mene i moj dom već više od dvadeset i dve godine. Tada smo imali samo troje dece: Rebekah, Daniel i Elizabeth. Rebekah je imala četiri, Daniel dve godine, a Elizabeth je bila mala beba.

Od tog dana, naš dom je počeo da se menja. Bog je svojim prstom naslikao sliku na ploči mog srca, sliku pobožnog doma, sliku uticaja jedne porodice na društvo. O, koja je sila jednog posvećenog hrišćanskog doma! Bože, molimo te daj nam mnogo više takvih domova širom zemlje! Dok ovde sedim i pišem, uspomena, nadahnuće i otkrivenje te posete je i dalje u mom srcu.

To mi je jako divno! Moje srce se pokreće na klanjanje i zahvalnost Bogu kada se opominjem Njegove posete mom jadnom zaslepljenom srcu.

Tog dana Bog mi je dao viziju. Video sam silu pobožnog doma. Trebalo je da prođe nekoliko dana da se vizija utvrdi i formira u mom srcu. Kada se to desilo moje srce je počelo da viče: "Bože, ja želim takav dom! Ja hoću takav dom! Gospode, ako si mogao to da uradiš za tog oca, možeš to uraditi i za mene!"

Jackie i ja smo bračni par koji je bio obraćen u kasnim šezdesetim i ranim sedamdesetim godinama. Tada nismo bili mnogo iskusni u Gospodu. Nismo imali mnogo vizije za naš dom, ali vatra je počela da gore u mojoj duši. Proveo sam još nedelju dana pomažući Ralph-u i Lou i sve te dane sam proveo razmišljajući o novoj viziji. Moje molitve su se produbljivale dok je Božiji cilj postajao sve jasniji. Težnja i žudnja se utvrdila u meni i počeo sam da se molim: "Gospode, želim dom koji će proslavljati Tebe. Želim porodicu koja će biti svedočanstvo u društvu gde živimo. Želim porodicu koja će Te ljubiti i želim da svi to znaju. Želim porodicu koja će propovedati Evanđelje i zadobijati duše kada ljudi dođu u naš dom. Želim takvu porodicu!" Moje srce je reklo: "I ja ću to imati, Tvojom blagodaću."

Kada sam otišao kući svojoj dragoj ženi i deci, moje srce je bilo usmereno! Moja volja je bila pokrenuta blagodaću koja je došla kroz to otkrivenje. Bio sam pun revnosti. Jackie nije znala šta mi se desilo. Neka je Bog blagoslovi. Ona je nekoliko puta trebala da veže svoj pojas na našem hrišćanskom putovanju, a ovo je bilo jedno od tih. Podelio sam sa njom iskustvo iz moje posete. Ispričao sam joj kakav uticaj je to imalo na mene. Dok se podsećam tih dana i sada sam dirnut. Znam da sam napravio mnogo grešaka u svojoj revnosti, ali moje srce je bilo iskreno, a Bog blagosilja iskrene želje. Doneo sam Bibliju i rekao porodici: "Imaćemo bogosluženja". Pre toga ih nismo imali, ustvari jesmo, ali vrlo malo. Možda smo malo čitali Bibiliju, ali sa vrlo malo svhre. Znaš kako je to bilo. Nisam imao svrhu! Nisam imao viziju! Nisam imao ciljeve! Ali, sada sam imao san, sveti san, napisan u svom srcu. Počeli smo u dečijoj spavaćoj sobi. Mama je bila na stolici i hranila bebu, Rebekah je bila u svojoj maloj stolici, a Daniel je sedeo u svojoj kolevci i sisao palac (izvini Daniel!). Počeli smo sa tri pojanja. Rekao sam: "Pojaćemo na bogosluženjima! Jednog dana će moja porodica pojati kao ona porodica iz Kanade. Sada počinjemo". Tako smo izabrali tri pojanja koja smo i naučili. Siguran sam da je mami bilo ponekad dosadno sa tri ista pojanja, ali pojali smo ih iz dana u dan sve dok nismo dobro naučili. Želeo sam da deca znaju pojanja. Napravili smo mnogo grešaka u tim ranim danima, ali naša srca su bila iskrena. Želeo sam da moja porodica bude svedočanstvo za slavu Božiju, a Bog to želi za svaku vernu porodicu. Vizija se godinama širila, ali moje srce još uvek radosno peva kada se setim kako smo u tim danima imali srca puna saosećanja za našu decu.

U našoj zemlji postoji oskudica takvih porodica. Božija volja nije da se one tako teško pronalaze. Treba mnogo da se putuje da bi se pronašla jedna takva porodica, a to nije uredu! Seti se, Bog ne gleda ko je ko! Bog želi da u svakom domu učini delo koje je predstavljeno u ovoj knjizi. On ponovo *želi* da učini to, On ponovo *može* da učini to i On *će* ponovo to učiniti! Ako Mu dopustimo da nam pokloni viziju onoga što može učiniti, On će učiniti to ponovo! Ali braćo i sestre, siguran sam da se svi slažemo: to se ne dešava slučajno. Taj pobožan dom koji sam upoznao nije bio slučajnost. Postojale su mnoge aktivnosti koje su se sa svrhom vršile u tom domu.

Dakle, šta nam Bog govori danas dok sedimo i razmišljamo o ovim stvarima? On kaže: "Narode moj! Želim da ostavite pobožno nasledstvo vašoj deci!" On kaže: "Narode moj! Moj Duh pokreće srce očeva i obraća ih prema njihovoj deci. Otvorite svoja srca i čujte moj glas!" Bog želi da u ovim poslednjim danima podignemo decu koja će biti odsjaj Njegove slave i Njegovog dela na zemlji. To je ono što On govori svima nama. Nije dobro da postoji samo jedna ili dve pobožne porodice koje će moći da zadobiju pažnju istraživačkog srca poput mojeg. Treba da postoji mnogo posvećenih porodica u crkvi, da bi imali mnogo primera koje možemo slediti. Neka Bog tako radi svojim Duhom da crkva Isusa Hrista bude puna pobožnih porodica. Crkva treba da bude puna pobožnih očeva i majki sa revnošću, vizijom i živim hrišćanstvom, da bi se to moglo proslediti deci. Tada će deca preuzeti te uzvišene ciljeve i proslediti ih svojoj deci. Tako će onda ići iz generacije u generaciju.

Nikada neću zaboraviti porodicu tog pobožnog čoveka. Umro je pre deset godina. Njegova udovica je još živa. Crkva koju je ta porodica pohađala tada je brojala oko 400 ljudi svakog nedeljnog jutra. Ali, na njegovoj sahrani, bilo je oko 750 ljudi izvan grada od ukupno oko 6,000 ljudi koji su prisustvovali sahrani. Došli su na sahranu tog čoveka i iskazali mu poštovanje pri njegovoj smrti. Zašto? Zato što su jedan čovek i jedna žena, prilikom venčanja rešili da podignu svoju decu tako da to bude svedočanstvo za slavu Božiju. Hajde da se i mi odlučimo za istu stvar, da budemo svedočanstvo za slavu Božiju.

Molitva

Naš nebeski oče, o Bože, zahvaljujemo Ti za dragoceno delo koje si učinio u jednoj porodici. Ali, sada je naš potez Gospode. Oče, podigni još porodica koje će imati jasno svedočanstvo. Molim te da podigneš više porodica poput Edwards-ove. Bože, ja znam da Ti to želiš. Molim te za svaku porodicu koja čita ovu knjigu. Pokreni sva srca. Učini nas gladnima i žednima, Oče. Daj nam viziju koja će biti postojana bez obzira šta nas snađe na putu. O Oče, molim te da pokreneš Duha živog Boga da se izlije na sve nas. Pomozi nam da ne odbijemo blagodat Božiju koja obraća naša srca prema našoj deci. Oče, zahvaljujemo ti za divne blagoslove ovih svedočanstava. Mi se jednostavno molimo, učini to ponovo, učini ponovo. O Bože, ako zaista imamo probuđenje, to mora dotaći naše domove, inače to uopšte nije probuđenje. Oče, molimo Te sve ovo u ime Gospoda Isusa, sa zahvalnošću. Amin.

Vrednost duše

Kako je neprocenjiva vrednost ljudske duše.
Kako se jasno vidi da prevazilazi ceo ovaj svet.
Kada vidimo da joj je Bog dao kapacitet
Da bude izjednačena sa anđelima.

Kako je značajan momenat kada se takva duša rađa.
Kada besmrtno biće započinje let koji će beskrajno trajati.
Let koji ga može uzdići to izjednačenja sa anđelima,
Ili duboko potonuti među zle demone.

Mislite o tome, vi roditelji!
Vi kojima je najpre poverena briga da usmerite taj let.
Od kojih, osim Boga, najviše zavisi
Gde će se on konačno i završiti.

Edward Payson

8

Dovesti očeve kući

"Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odrasta u mladosti;
kćeri naše kao stupovi prekrasno izrađeni u dvoru"

Psalam 144:12

Naš dragi praotac David je bio prorok. Hodao je u proročkoj realnosti nadahnućem Duha Svetog. Kao što to proroci često rade, on je duboko gledao na stvari, a imao je veliko breme koje drugi nisu osećali. U Psalmu 144 nalazimo izražaj dubokog bremena koje je Bog usadio u njegovo srce. U tom psalmu imamo uvid u potrebe američke porodice, isto kao i u porodice ostalog brzo-razvijajućeg sveta.

Dopusti mi da malo povedem tvoje misli dok budemo čitali odlomak ovog psalma. Kontekst ovog psalma je rat. David govori o Gospodnjim blagoslovima za vreme rata. Dok tako razmišlja i slavi Boga, u njegovom srcu se javlja molitva. Ono što dolazi iz dubokih težnji njegovog srca jeste molitva za kraj rata, za mir u društvu i plod koji proizilazi iz toga. Hajde da čitamo psalam sa tim čežnjama na umu.

"Pruži ruku svoju s visine, izbavi me i izvadi me iz vode velike, iz ruku tuđinaca,
Kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna.
Bože, pesmu novu pevaću ti, u psaltir od deset žica udaraću tebi,
Koji daješ spasenje carevima, i Davida slugu svojega izbavljaš od ljutoga mača.
Izbavi me i otmi me iz ruke tuđinaca, kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna.
Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odrasta u mladosti; kćeri naše kao stupovi prekrasno izrađeni u dvoru;
Žitnice naše pune, obilne svakim žitom; ovce naše neka se množe na tisuće i na sto tisuća po stanovima našim.
Volovi naši neka budu tovni; neka ne budu napadanja, ni bežanja, ni tužnjave po ulicama našim.
Blago narodu u kojega je sve ovako! Blago narodu, u kojega je Gospod Bog!

Psalam 144:7-15

Davidova molitva

U prvom delu ovog psalma David razmišlja, slavi Boga i moli se u vezi rata. On se moli za Božiju pomoć. Moli se da ga Bog oslobodi od njegovih neprijatelja. Ovde vidimo breme pravednog cara koji želi da se oslobodi uticaja bezbožnih naroda. U zadnjem delu psalma (stihovi 11-15), on se preusmerava na stanje života u Izrailju kada je mir. U stihu 11 nalazimo molitvu koju sam spomenuo ranije, a ona se po drugi put ponavlja u ovom poglavlju. To je molitva da Izrailj bude oslobođen od rata. On opet kaže: "*Izbavi me i otmi me iz ruke tuđinaca, kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna."*

Svi mi znamo da je David bio ratnik. Za vreme Davidove vladavine Izrailj je bio u ratnom stanju. Bila je borba. To znači da su ljudi mnogo puta trebali da ustaju i idu u bitku. Kada je Izrailj išao u rat, ljudi su ponekad i po šest meseci bili odsutni od kuće. Živeli su na otvorenom. Imali su duga putovanja, bili su odvojeni od svojih porodica, svojih gradova, svojih farmi i od svega čime su se bavili. Sve to su napuštali kada su išli u bitku.

Pošto smo sada saznali koja cena se plaćala kada je Izrailj išao u rat, lako možemo videti zašto je Davidova molitva bila puna težnje za mir u društvu. David se moli za oslobođenje od rata, da bi "doveo ljude kući". Zašto? Postoji sedam stvari u ovom psalmu za koje se David moli. Sve to će moći da se desi tek kada se ljudi vrate kući. Ispred svih sedam aspekata društva u miru nalazi se reč "da" (tako stoji u engleskom prevodu, prim.prev.) Davidova molitva jednostavno je bila: "Gospode, oslobodi nas od rata i dovedi ljude kući da:

- Naši sinovi budu odgojeni u zrele ljude
- Naše ćerke budu prekrasno izgrađene i formirane u ljubazne devojke
- Naša polja izobilno rađaju radom naših ruku
- Naša stada imaju pastire i iznesu još sto puta više
- Našim volovima bude povećana snaga i rad zbog naše brige
- Naša zemlja ima sve blagoslove mira u sebi
- Naš narod bude pun hrabrosti i da prestane sva tužnjava."

Kada je u Izrailju bilo ratno stanje, ljudi su napuštali svoje domove, svoju decu i svoje žene. Napuštali su svoje farme, svoje poslove i svoje gradove i odlazili su u rat. Šta se dešavalo ženama, deci, farmama, stadima i svim tim stvarima dok su ljudi bili u ratu? Dobro, šta se dešava sa našim porodicama kada su ljudi suviše odsutni? Svi znamo odgovor na to pitanje. Znamo odgovor na osnovu ličnog iskustva. Kada se porodica zanemari stvari ne idu tako dobro. Mi gotovo odbacujemo porodicu i ona pati zbog odsustva ljudi. Ovde u Americi to činimo jako često. Mnogo puta kažemo: "Sutra ću više raditi za porodicu". Ali to sutra nikada ne dolazi. Postoji uvek drugi glas koji nas poziva na nešto drugo.

Možeš li obuhvatiti dubinu mudrosti i vizije koju je David imao u ovoj nadahnutoj molitvi za izrailjski narod? Zahvaljujući njegovom konstantnom razmišljanju o Reči, Bog je u Davidovo srce stavio takvu viziju. On je znao kakav bi Izrailj mogao biti. Znao je kakva bi deca mogla biti. Znao je kakve blagoslove Bog želi da izlije na Izrailjski narod, samo ako budu sledili uputstva koja sam već opisao. Ali, Izrailj je opet išao u bitku.

David je znao šta se dešava sa decom kada su očevi odsutni. Mi takođe znamo šta se dešava našoj deci kada smo suviše odsutni. David je znao da ono što čini Izrailja jakom nacijom jeste mnogo više od samih ljudi koji idu u rat. Postojali su temelji pravde koji su se trebali izliti na sledeću generaciju, u suprotnom nacija ne može postati onakva kakvu ju je Jehova predvideo. Imajući sve to u vidu David je plakao: "*O Gospode, izbavi me i otmi me iz ruke tuđinaca"*. Molio se: "*Gospode, izbavi Izrailja od rata"* da bi se Božij ljudi, ratnici mogli vratiti domu, voditi svoje porodice i brinuti se za svoje farme.

Kako je molitva bila odgovorena

Gospod *nije* odgovorio na Davidovu molitvu za vreme njegovog života, ali Bog *je* ipak odgovorio na njegovu molitvu. Njegov sin Solomun je vrlo malo ratovao za vreme svoje vladavine. Pogledaj kako je drugačije stanje u Izrailju posle dvadeset ili trideset godina bez rata. Dvadeset ili trideset godina sa očevima koji su svaki dan kući i vode i uče svoju decu. Dvadeset ili trideset godina sa ljudima koji nadgledaju stada i farme i brinu šta se dešava na ulicama. Vođe svih domova u Izrailju su kući! Šta se desilo Izrailju za vreme Solomuna? Izrailj je postao najmoćnija nacija na licu zemlje u toku Solomunove vladavine.

Da li si nekada razmišljao o tadašnjem svedočanstvu Izrailja? Kakvo je bilo i zašto? Nije bilo veliko svedočanstvo čak ni onda kada je Izrailj bio moćna ratna nacija za vreme Solomunove vladavine. Za vreme Davidove vladavine, neprijatelji i okolne nacije su strepele u strahu. Da, jesu! Izrailj je bio moćna ratna sila i snaga. David je nadvladao mnoge narode gvozdenom palicom.

Ali ovde smo došli do Solomunove vladavine kada se narod odmara od rata. Za vreme tog perioda mnoge nacije su poštovale Izrailj. On je postao veliko svedočanstvo svim narodima oko sebe. Izrailj je stojao kao nacija koja se mnogo razlikovala od svih drugih nacija. U tom periodu mnogi narodi su gledali na Izrailj i rekli: "*Samo je ovaj veliki narod narod mudar i razuman*" (5.Mojs.4:6b). Izrailj je bio zdraviji, bogatiji i mudriji od svih naroda oko sebe. Mnoge nacije sveta gledale su na Izrailj i rekle: "Postoji nešto specijalno u vezi tog naroda."

Jedan od glavnih razloga za njihovo obnovljeno svedočanstvo u svetu jeste to što su za vreme Solomunove vladavine ratnici došli kući! Pobožni očevi su stigli kući! Ti Božiji ljudi koji su stajali u bitkama i borili se protiv neprijatelja u sili Duha Svetog, sada su stigli kući. Sva duhovna energija koja je bila usmerena na bitku, sada je stigla kući i preusmerila se na porodice!

Izrailj je postao moćna nacija zahvaljujući učenju i propovedanju očeva u svakom domu. To je jedini način da nacija postane moćna! Kada očevi nacije okrenu svoja srca prema domu, tada nacija počinje da se menja. Tek kada oni budu ustali sa bremenom i vizijom onoga što Bog može da uradi kroz njih u njihovim domovima, sreća će obuzeti naciju. O, slušaj! Bog bi mogao da potrese ovu zemlju kroz pobožne porodice.

Ovih dana se mnogo govori o probuđenju i ja slavim Boga za probuđenje! Verujem u probuđenje, a to je izlivanje Božijeg Duha. Ja se molim i čeznem za probuđenjem. Čujem kako se mnogi mole: "Bože, spasi našu naciju kroz probuđenje", ali ako je sve što vidimo kada mislimo na probuđenje propovedanje i duše koje dolaze u crkvu, tada vidimo samo polovinu slike. Druga polovina probuđenja jeste nacija pobožnih očeva i majki koji vaspitavaju svoju decu. Jedan od jasnih biblijskih plodova probuđenja jeste porodica koja ljubi Boga celim svojim srcem. Probuđenje je više od samog izlivanja emocija. Pravo, ispravno probuđenje će uticati na naše najbliskije odnose koji su u porodici. Ako probuđenje ne dotakne naše domove onda nešto nije uredu.

Dakle, kako ovaj psalam da primenimo na nas? Živimo u Americi i od nas se ne zahteva da idemo u rat. Razmisli šta odvaja naše očeve od njihovih domova. Mi živimo u neobičnom društvu. Mi smo ljudi koji "*hoće da se obogate*" (1.Tim. 6:9a). Živimo na prostorima gde je lako zaraditi novac. To sve više i više ohrabruje ljude da "postanu uspešni", a žena i deca plaćaju taj uspeh. Plaćena cena je vrlo evidentna kada gledaš prepune zatvore, porast stope razvoda u našoj zemlji, čak među hrišćanima. Hajde da se suočimo sa tim, ljudi, prosperitet će uništiti naše dragocene porodice. Ipak, svi pričaju o probuđenju. Onda zašto taj moćni pokret Duha ne okrene srca očeva prema njihovoj deci? Znam da su ovo oštre reči, ali jako je velika sadašnja opasnost.

Moje srce se ujedinjuje sa Davidovom molitvom. Gospode, dovedi očeve kući,

Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odrasta u mladosti;
Kćeri naše kao stupovi prekrasno izrađeni u dvoru.

Molitva

O Gospode Bože, Oče naš, otvori naše uspešne oči da bi videli realnost pravog stanja naših porodica. Dovedi očeve kući pre nego što bude suviše kasno, čak iako to znači da treba da izgubimo sve i dođemo u siromaštvo, pa čak i ako treba da dođemo do toga da samo preživljavamo. Postavi očeve opet u centar njihovih domova, kao stare patrijarhe. U ime Isusa Hrista. Amin.

9

Biblijske ilustracije pobožnog doma

"Žena je tvoja kao rodna loza usred doma tvojega;
Sinovi tvoji kao grane maslinove oko stola...
Gle, tako će biti blagosloven čovek koji se boji Gospoda"

Psalam 128:3,4

Kako imamo bogatu i izobilnu ilustraciju u ovim stihovima! Božija Reč je puna značenja i duboke duhovnosti. Jehova je obećao sinovima Izrailjevim izobilan porodični život sa mnogo dece, ako budu besprekorno hodali pred Njim. Koliko su ta obećanja sigurnija za nas koji se nalazimo u novozavetnom odnosu sa Bogom! Postoji nekoliko ovakvih ilustracija iz starozavetnih spisa. One čekaju da iz njih izvučemo bogatstvo mudrosti, vizije i pronicljivosti. Hoćemo li ići da kopamo sakriveno blago? U ovom i sledećem poglavlju izvukao sam dragulje iz nekoliko ilustracija pobožnog doma u Starom Zavetu.

Pre nego što počnemo dopusti mi da te podsetim da su ratnici koje smo spomenuli u prošlom poglavlju znali stihove koje ćemo sada razmatrati. Ti pobožni ljudi – ti ratnici koji su iz rata došli kući da bi se brinuli za svoje porodice proučavali su ove Biblijske ilustracije. Njihovo Sveto Pismo su bili stihovi koje ćemo čitati. Oni su slušali kako se to propoveda u hramu i sinagogama. Bog je koristio te ilustracije da bi u periodu od tri hiljade godina izazivao i nadahnjivao svoj narod. Molim se za još jednu eksploziju nadahnuća u nama kada ih budemo posmatrali.

Zrelo, odgojeno bilje

David se molio Gospodu za završetak ratova i dovođenje ljudi kući da *"sinovi naši budu kao bilje koje veselo odrasta u mladosti"* (Psalam 144:12a). Prorok David je načinio analogiju između naših dragih sinova i bilja. On se molio da Bog dovede ljude kući – svojim sinovima. Dok sam proučavao tu frazu slika mi je postala jasna. David je govorio o biljci koja se odgajala do plodonosne zrelosti. On je govorio o biljci koja je bila pažljivo odgajana tokom celog procesa rasta i onda je postala spremna da donosi plod. Zemlja je bila iskultivirana i seme posejano. Klica je izbila iz zemlje i tokom rasta je bila odgajana.

Da li možeš da zamisliš zemljoradnika koji se brine za svoj sâd sa snom i vizijom u svom umu? Biljka je bila zalivana, korov odstranjivan, đubre primenjivano. On sada gleda zrelu biljku, zdravu, snažnu i spremnu da donese plod. Za zemljoradnika ne postoji ništa divnije od biljke koja je jednostavno spremna da donosi plod. Znaš, kada biljka jednom počne da proizvodi plod i kada bude već duže u tom procesu, ona počinje da gubi svoju lepotu. Ali, pre nego što počne da donosi plod, biljka je na svom vrhuncu. Divna je! Snažna! Zemljoradnik je posmatra i zna da je postigla zadovoljavajući stepen razvoja. Plod dolazi i on se raduje. Vi koji ste baštovani i zemljoradnici vrlo dobro shvatate o čemu pričam. Zrele biljke koje su još uvek u svojoj mladosti, a spremne da donesu plod - to je ilustracija koju je Bog dao Izrailju za nadahnuće.

Hajde da ovu analogiju sada povežemo sa našim dragim sinovima. Koji je naš cilj? Šta mi vidimo? Bog nam daje vrlo jasan smer ovom ilustracijom. Ja vidim mladića od nekih 18 godina. On je odrastao u srcu. Ima sjajan izgled lica zato što ima čistu savest. On ljubi Gospoda Isusa celim svojim srcem i njegovo svedočanstvo je valjano među onima koji ga poznaju. On je nevin i čuva svoju čistotu za ženu svoje mladosti. Ispunjen je Duhom i Rečju i vredan je u poslu svog Gospodara. On ljubi svoje roditelje i nalazi ogromnu radost pod njihovim autoritetom. Spreman je da živi plodonosan život za slavu svog Boga.

Nisam siguran kako prihvataš ovu ilustraciju. Možda osećaš da je standard suviše visok ili nerealan. Ali, to je upravo slika koja je analogna ranije opisanoj ilustraciji. Duhovni Izrailj je radio na tome sa svojim sinovima i mnogi od njih su požnjeli ono što su tražili. Dobili su ono za čega su se molili i trudili.

Tri dobra primera mi odmah dolaze na um. Seti se Davida pastira koji je bio pomazan za cara u otprilike osamnaestoj godini života. Seti se Danila, mladića odvedenog u Vavilon, koji nije poklekao u testu na kojem bi mnogi od nas pali. Na kraju, seti se i Josifa, mladića koji je gledao vizije i bio postavljen u vrlo teškim okolnostima, pa ipak položio test.

Svi ti mladići su imali oko osamnaest godina. Razmisli o njihovim mladim životima. Oni su *"bilje koje veselo odrasta u mladosti"*. Bog želi da podigne naš pogled sa svedočanstvima tih pobožnih mladića. Oni su tada stojali, svako od njih je bio čist, zreo i spreman za plodonosan život. To je ono što Bog želi i od naših mladića. I to može biti ostvareno Božijom blagodaću i našim srcima koja to žele. Možemo imati mladež koja je zrela, stabilna i spremna za suočenje sa stvarnim životom u pravednosti. Ali, moramo to videti očima svog srca, kao što sam i rekao ranije u ovoj knjizi.

Hajde da se opet na brzinu vratimo zemljoradniku i biljci i da duboko pogledamo u tu analogiju. Odgajivanje biljke je proces. Dovoljno znamo o baštovanstvu i svi shvatamo da treba mnoge stvari da se učine da bi se proizvela zdrava biljka. Isto je sa našim sinovima. Postoji vizija, a postoji i posao koji treba da se radi. Kada zemljoradnik poseje seme on već "vidi" visoku biljku sa plodom. Ako ne bi imao viziju, ne bi ni išao da sadi. Isto je i sa našim sinovima. O, neka nam Bog dâ viziju za sejanje - sina koji je odrastao i koji je spreman da donese plod. Neka nam onda dâ hrabrost, svetu hrabrost, karakter i disciplinu da održavamo odgajivanje, da sejemo, kultiviramo, okopavamo, đubrimo. Neka nas On pokrene da provodimo sve potrebne sate da bismo podigli zrelu biljku koju možemo poslati u pravi svet da donosi plod.

Stupovi prekrasno izrađeni u dvoru

Dok je sa čežnjom prebivao u proročkom svetu, David je takođe posmatrao ljubljene ćerke Siona. Ta vizija je bila deo njegove molitve. Gospode, oslobodi nas od naših neprijatelja da *"kćeri naše budu kao stupovi prekrasno izrađeni u dvoru"* (Ps.144:12b). On se moli da Bog dovede ljude kući - svojim ćerkama. Mnogi hrišćani osećaju da otac nema mnogo uticaja na život i vaspitanje svoje ćerke. Božija Reč ne govori ništa u prilog tome. Kako je opasno to učenje koje nam je već dalo dve generacije majki koje su izgubile svoj put. Ali, ovo se menja i ja slavim Boga zbog te promene u teologiji.

Stupovi su vrlo važno kamenje u dvoru. To je kamenje koje daje stabilnost zidovima zgrade. To je kamenje koje kompletno povezuje celu građevinu i daje joj čvrstinu. To je kamenje koje građevinci koriste da bi nadogradili i dozidali ostalo kamenje u zidove. Iz tog razloga, ono mora biti pravo. Zato se to kamenje pažljivo ručno obrađivalo.

Naravno, stupovi dvora moraju biti divni da bi ukrasili snažnu kamenu građevinu. Dvor mora imati jake ravne zidove, u suprotnom neće trajati dugo. Stupovi su se koristili za ukras i ulepšavali su dvor. Zbog toga se posvećivalo mnogo vremena i specijalne brige za obradu i poliranje kamenja. Prorok David navodi analogiju između tih specijalnih kamenja i naših dragocenih ćerki. Postoji bogatstvo nadahnuća i uputstava u ovoj ilustraciji koja je vodila život duhovnog Izrailja.

Hajde da povežemo ovu analogiju sa našim ćerkama, kao što smo ranije učinili sa sinovima. Kakve treba da budu naše ćerke? Šta bi želeli? Šta vidimo i gde idemo sa njima? Ja vidim mladu ljubljenu devojku od oko osamnaest godina. Njeno lice sija zato što je njeno srce čisto. Ona je jedna od carevih ćerki, sva ukrašena iznutra. Ona čeka da bude postavljena negde u zgradu Božijeg Carstva. Božija blagodat je na njoj i svi oko nje to znaju. Ona je nevina, čuva čistotu svog srca i tela za svog muža. Ona stoji pripremljena, spremna da vodi svoj dom i da se brine za porodicu. Ona je divna, kao što lepotica i treba da bude - ne spoljašnji izgled, nego unutrašnje oblačenje u tihost i krotost. Možeš li je zamisliti? Ona je zaista divna.

Ne pokreće li ova ilustracija nešto unutar tebe koje ti kaže: "Zaista tako treba da bude"? Ona je kao *"stup prekrasno izrađen u dvoru"*. Braćo i sestre, ja želim takve ćerke i sinove kao što sam opisao ranije u ovom poglavlju. Šta treba da dam za dragocene sinove i ćerke koji će imati takvu vrstu svedočanstva? Bog je u svojoj Reči jasno otkrio cenu koju moram platiti. O tome se zapravo radi u celom sadržaju ove knjige - cena koja mora da se plati da bi se dobili dragoceni dragulji.

Hajde da se opet osvrnemo na analogiju i izvučemo neke praktične primene. U ovoj starozavetnoj ilustraciji postoji vizija. Kada zanatlija, kamenorezac pristupi kamenu da ga seče i polira, on ima viziju završenog kamena. On u svojoj glavi ima viziju kako će kamen izgledati kada završi posao. On već vidi oblikovan kamen, tačno onako kako želi. On vidi kako je taj kamen već postavljen u građevinu, ulepšavajući je i čineći je da izgleda kao dvor. On vidi sve to, ali o, mnogo posla mora biti urađeno pre nego što se taj kamen uzida u građevinu.

Čovek koji seče ima alate. Ima čekić, cirkular sa sečivom i neke brusne instrumente za rezbarenje i oblikovanje kamena. Kada bude radio na tom kamenu, on će prouzrokovati neki zvuk. Podrazumeva se da će postojati i napor i bol kada se određeni delovi tog kamena budu odstranjivali čekićem i sečivom. Da li vidiš značaj i metode koje su skrivene u ovoj nadahnutoj ilustraciji? To je ono za čega se David molio. To je bilo njegovo proročko breme.

Dragi roditelji, mi moramo videti gde Gospod želi da idemo sa svojim porodicama. Slučajno zbližavanje se ne uklapa u ovu analogiju. Bog ima planove za svaku našu ćerku. Jednog dana one trebaju da postanu snaga i lepota našeg doma. One će biti primer na kojem će se nadograđivati zgrada i živa veza sa drugim kamenjem u kući. Da li vidimo u ovome večne primene? Istina je da majke imaju najjači uticaj na ljude. Ali, pobožne majke se ne stvaraju slučajno. One se iz dana u dan oblikuju rukama roditelja koji vide gde će njihova mala ćerka stojati jednog dana.

Maslinove grane

Nije li divno kako nas Gospod uči nekim lekcijima? On je iskoristio bilje koje odrasta, prekrasno izrađene stupove i maslinove grane da bi nam pomogao da razumemo šta je Njegova volja za našu decu. U 128. psalmu postoje divna obećanja koja su u istoriji Izrailja i crkve bila izvor ohrabrenja i uputstava za mnoge.

"Blago svakome koji se boji Gospoda, koji hodi putevima njegovim!
Sinovi su tvoji kao grane maslinove oko stola tvojega"

Psalam 128:1,3b

Sećam se kada sam bio mlad čovek sa dvoje dece za stolom i jednim u ženinom naručju. Razmišljao sam o ovim stihovima i sanjao o danu kada ću imati više dece za stolom. Ako ste mlad bračni par, ovo je dobra vizija za razmatranje. Gospod je na kraju stavio osam maslinovih grana oko našeg stola i moj san se ostvario.

Za jednog čoveka u Izrailju, maslinove grane su bile vrlo značajna ilustracija. Maslinovo drvo je bila skupocena stvar. Maslinovo ulje je bilo simbol mira, zdravlja i bogatstva u Izrailju. U to vreme se koristilo za različite stvari. Ulje je korišćeno za fenjere koji su osvetljavali kuću u toku noći. Korišćeno je za pripremanje specijalnih ulja za pomazanje bolesnika, za njihovo zdravlje i izlečenje. Korišćeno je za pravljenje svetih ulja za pomazanje prilikom rukopolaganja pojedinih proroka, sveštenika i careva. Korišćeno je za pravljenje sapuna za pranje i prodavano je za novac da bi se kupile druge neophodne stvari. Kada si imao osam ili devet maslinovih drveća, bio si blagosloven čovek. Jedno maslinovo drvo je živelo dugo; izgleda skoro zauvek. Dopusti mi da objasnim.

Jedno maslinovo drvo je samo od sebe moglo da nadživi dve ili tri generacije ljudi. Međutim, kada staro čvornovato drvo počne da izumire, njegovo korenje izvodi nekoliko novih izdanaka i drvo nastavlja da proizvodi kroz njih. Da li vidiš kako ta ilustracija osvetljava čovečije lice dok razmišlja o tome?

Kako se ove misli odnose na tvoju decu? Šta možemo naučiti iz ove ilustracije obećanja? Postoji mnogo divnih upoređenja koje možemo izvući za naše savremene porodice. Pogledaj nekoliko njih:

1. **Vidimo blago koje imamo kada nam Bog dâ decu**. Gospod je mogao da iskoristi mnoge druge blagoslove da bi opisao čoveka koji je blagosloven od Boga. On je izabrao da nas nadahne ilustracijom žene koja rađa mnogo dece i ilustracijom mnogo dece koja su okupljena oko čovekovog stola. Bog koristi dve najvrednije imovine u Izrailju da pokaže koliko ceni decu.
2. **Vidimo izvanrednu iskorišćenost maslinovog drveta.** Baš kao što je maslinovo ulje na puno načina koristilo drugima, tako i naša deca treba da budu vredna imovina nama roditeljima i društvu u kojem žive. Treba da budu svetlo koje obasjava izgubljeni svet koji umire i izlečujući melem za slomljene i povređene. Znamo da je Bog svoja dva svedoka nazvao maslinovim granama, u Otkrivenju 11. Koja ilustracija iz koje možemo izvući nadahnuće - sto pun svedoka za Gospoda Isusa Hrista! Gospode, učini našu decu maslinovim granama iz kojih će isticati ulje Duha Svetog.
   Želim da kažem nešto i u vezi finansijskog blagoslova koji takođe dolaze od dece. Shvatam da mnogi od vas gledaju svoju decu kao finansijski teret, ali to je zato što se naše društvo drastično promenulo. Porodična farma i porodičan posao su skoro iščeznuli. Pomisli koju pomoć deca mogu pružiti svojim roditeljima kada svi zajedno izvršavaju potrebe doma. Tako bi trebalo biti svugde. O, kako smo daleko pali!
3. **Hajde da se setimo, to su maslinove grane, ne maslinovo drveće**. Potrebno je da se oko petnaest godina odgajaju maslinove grane da bi se pojavio plod. To su godine nežne brige. Postojalo je mnogo maslinovih drveća u zemlji, ali ona apsolutno nisu imala vrednost. Divlje maslinovo drvo je bilo maslinova grana prepuštena sama sebi, da raste kako god ona izabere, bez nekoga ko se brinuo za nju. Takvo drvo više liči na ružan žbun nego na drvo, a plod je vrlo mizeran, skoro bez ulja. Kada je čovek imao nekoliko maslinovih grana, nije imao problem da provodi svoje vreme brinući se za te obećavajuće grane. Znao je da će one blagosloviti njega i njegove generacije sa mnogo skupocenog ulja. Koja savršena ilustracija vaspitanja dece. Postoji li nešto jasnije od toga? Čovek je trebao da zaliva te grane zbog tipa zemljišta u kojem one rastu. Trebao je da okopava zemljište nekoliko puta godišnje iz istog razloga i da đubri korenje. Trebao je da verno radi mnogo godina, pošto je želeo da ima plodonosno drvo. To isto i mi moramo učiniti ako želimo da vidimo maslinovo drvo koje će jednog dana blagosloviti svet.

4. **Pogledaj generacijski aspekt maslinovih grana.** Spomenuo sam kako staro maslinovo drvo pre nego što izumre istera nekoliko novih izdanaka iz svog korena. To je divna ilustracija pobožnog nasledstva koje se prosleđuje na našu decu. Pošto je narod Izrailjski znao prirodu maslinovog drveta, njihova vizija za sledeću generaciju je bila vrlo široka. Tako i mi treba da gledamo svoju decu čak i kada su ona mlada. Kao očevi, treba da vidimo stvari koje će se dešavati posle života našeg deteta. Dok odgajamo naše maslinove grane, treba da vidimo uticaj naše dece koji se proširuje generacijama. Ako gledamo našu decu u tom svetlu, mi tada nikada ne umiremo. Naša deca su klice našeg korena koje postaju drveće. Hajde da pažljivo odgajamo te grane. One će produžiti naš život i uticaj i nakon našeg odlaska.

Da li vidiš svoju decu kao maslinovo drveće iz kojeg ističe ulje u mračni i mučni svet? To je ilustracija koju nam Bog daje u ovom psalmu. To je ilustracija u kojoj su spakovane snažne vizije. Najuticajniji blagoslovi na ovoj zemlji jesu pobožna deca koja su podignuta sa ciljem da budu iskorišćeni svedoci - zato što je ulje na njima. Hajde da verujemo Bogu za maslinove grane koje prerastaju u maslinovo drveće. To drveće će biti plodonosna i uticajna sila u svetu. To je bila Božija vizija za Izrailj, a to je takođe Njegova vizija za današnju crkvu.

Zidanje kuće

U Psalmu 127:1 imamo sledeću ilustraciju iz koje bih želeo da iskopamo blago. Voleo bih da posmatramo zidanje kuće. *"Ako Gospod neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade"*. Dok sam proučavao reč "dom" na jevrejskom jeziku pronašao sam da se ta reč koristila na dva načina: jedno značenje se odnosilo na bukvalnu fizičku kuću, a drugo na dom. Dakle, da bi razmotrili ovaj stih, moramo znati koje značenje se koristilo u ovom slučaju.

U ovom psalmu reč "dom" se može shvatiti na oba načina. Bog koristi analogiju zidanja fizičke kuće da bi nas izazvao na zidanje naših domova - porodica. Ova ilustracija nije obećanje, nego izazov i upozorenje ljudima. Ako razumeš kako je tekao život u Izrailju, biće ti vrlo snažno duplo značenje ove reči.

U davno vreme, kada se mladić spremao da započne svoj dom, on je zidao kuću za svoju ženu i porodicu. To je slično kao sada u nekim delovima Afrike gde svaki čovek zida svoju kuću. Hajde da malo zamislimo mladog Jevreja. On ima svoju verenicu i počeo je da priprema mesto za nju, da bi opet mogao doći po svoju nevestu i započeti dom. Ako je mladić duhovan, šta misliš o čemu će razmišljati dok bude zidao svoju kuću? Mislim da se svi slažemo da će on sanjati snove i viđati utvare za svoju buduću porodicu. U tom smislu, ove reči će se konstantno javljati u njegovom umu: *"Ako Gospod neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade"*. Bog je u svojoj mudrosti dao taj stih Izrailju, naročito mladićima koji sami zidaju svoje kuće.

Hajde sada da nastavimo sa stvarnim zidanjem doma. Kada neko hoće da zida kuću, on ima jasnu ideju kako će kuća izgledati još pre nego što započne posao. On ima plan, zidarski nacrt detalja kuće. Ima materijale i alate i mora puno truda uložiti u to. Sve to je uključeno u zidanje kuće. Opet vidimo kako je ilustracija savršeno predviđena da se odnosi na zidanje doma za slavu Božiju.

Dok tražimo primenu tog drevnog primera, možemo izvući dva različita upoređenja. Prvo i osnovno, mi vidimo našeg Gospoda koji zida kuću. On je glavni zidar koji nadgleda ceo projekat. Ja sam često video kako Gospod radi iza scene, blagosilja, nadgleda i zaštićuje naše domove. Sa druge strane, mnogo više sam video i intimnu i kooperativnu scenu. Video sam Gospoda kako koristi moje ruke i pažljivo zida kuću kroz mene. Prva vizija zahteva veliki posao pouzdanja i poverenja u Boga. Druga zahteva konstantno predavanje svog srca Bogu, da bi mogao biti instrument u Njegovim rukama. Moje srce drhti pri potencijalu te vrste zidanja kuće. O dubino mudrosti svevišnjeg Boga. Ako ceo projekat treba da se učini ispravno, mora se učiniti na Njegov način, a Njegov način je način totalnog predanja.

Drugo upoređenje se odnosi jednostavno na zidanje kuće. Kao što smo već rekli, postoji mnogo različitih aspekata koji su uključeni u gradnju: planovi, alati, materijali, temelj i sama konstrukcija. Znam da se nalazimo u različitim nivoima zidanja domova, a neki od nas su se probudili baš usred zidanja. Ali, radi čistog modela, ja ću navesti ideal. Nemoj se osećati osuđenim ili obeshrabrenim ako si počeo kasno: Jackie i ja smo takođe počeli kasno. Želim samo da te izazovem da sanjaš za svoju decu.

Polaganje temelja počinje u srcima pobožne mladeži koja sopstvenim izborom služi živom Bogu sa žarom čistog srca. Dok Gospod zbližava mlade, oni ulaze u odnos udvaranja, sa brakom kao njihovim konačnim ciljem. Njihova srca nastavljaju da se ujedinjuju sličnim snovima i vizijama. Da li vidiš pobožan temelj? On je snažan.

Mladi tada ulaze u sveti bračni odnos ili brak, i tako se započinje novi dom. Dok zajedno hodaju sa Bogom u jedinstvu srca i ciljeva, divna građevina mira, ljubavi i svetosti počinje da raste. Kada Bog pokloni decu, oni ih prime sa poštovanjem i radošću, i počinju da ih vaspitavaju prema uputstvu datom u Knjizi (misli se na Bibliju, prim.prev.).

Te male maslinove grane su posađene u snažnoj, plodnoj atmosferi ljubavi, i one počinju da rastu i napreduju. Da li vidiš li kuću koja se podiže? Nije li divna? Slava Gospodu! Ta sveta građevina nastavlja da raste dok se roditelji mole, odgajaju i disciplinuju decu. Potrebno je trideset ili više godina zidanja, ali o, kako je to divna kuća. Dragi očevi i majke, ja želim tu goru. Znam da to takođe žele i mnogi od vas. Gospod nam je to dao. Hajde da ustanemo i da je osvojimo. Hajde da, imajući pred sobom viziju, dohvatimo alate i zidamo.

Ja to ne mogu činiti

Ovo je rečenica koju često čujem kada govorim na temu doma i vaspitanja dece. Roditelji kažu: "Ja ne vidim kako mogu to da učinim. Nemam sposobnost da izvršim taj zadatak. Molim te, moli se za mene."

Razumem šta oni misle kada kažu te reči. Roditelji se iskreno osećaju preplavljenim kada čuju sve propovedi i mnogo puta nemaju lične darove da bi to izveli. Međutim, hajde da zajedno razmislimo o nekim starozavetnim pričama.

Zamisli građevinu hrama u Solomunovo vreme i građenje šatora za vreme Mojsija. Da li si znao da kada je Bog zaželeo da sagradi šator, On je dao svog Duha i mudrosti majstorima da bi bili sposobni da naprave taj šator tačno onako kako je On želeo (2.Mojs.31)? Kada je došlo vreme za zidanje hrama, Duh Božiji i duh mudrosti je takođe osvetlio majstore. Bog im je dao posebne sposobnosti da zidaju prema uzorku koji je bio dat Davidu.

Hajde opet da zajedno razmislimo. Ako je Bog dovoljno vodio brigu za zemaljski šator i hram da je dao posebnu blagodat zidarima, koliko mnogo više Bog ima brigu za naše male hramove, našu decu u kojima će On živeti jednog dana? Koliko više će Bog izliti duha mudrosti, ljubavi i sile u srce svakog vernog oca i majke. On će sigurno dati blagodat onima koje će Ga svakodnevno tražiti celim svojim srcem.

U pravu si. Ti ne možeš to činiti. Ali Bog želi da te osposobi da to radiš i tada će On dobiti slavu. Mislim da nemamo zato što ne tražimo! A mnogo puta ne tražimo zato što nemamo viziju! Nemamo viziju onoga što Bog može da uradi kroz nas! Ljubazni, hajde da iz jutra u jutro čekamo na vratima mudrosti. Bog će ispuniti duboke želje tvog srca. Samo veruj.

Molitva

Dragi Oče u nebu, čuj našu molbu. Ti si zidar kuće. Potvrđujemo to pred Tobom. Mnogi od nas su ovog trenutka preplavljeni zbog potreba u našim domovima. Smiluj nam se i pokaži gde oskudevamo. Vidimo uputstvo vrlo jasno, ali se nalazimo jako daleko od toga. Daj nam veru da se pokrenemo i zidamo hramove u kojima ćeš Ti živeti jednog dana. U Isusovo ime. Amin.

10

Još ilustracija obećanja

"Evo nasledstva od Gospoda; deca, porod je dar od njega.
Što su strele u ruci jakome, to su sinovi mladi.
Blago čoveku koji je njima napunio tul svoj!"

Psalam 127:3-5

Pre nego što pređemo na sledeće poglavlje starozavetnih ilustracija u vezi doma, hajde da razmislimo iz kojih namera je Bog dao te ilustracije. Čini se kao da u njima nema mnogo poučenja sve dok neko ne počne malo dublje da razmišlja o tome. Dakle, šta je cilj?

Božija namera je da dâ viziju, odnosno Duhom nadahnute ilustracije Njegove volje za naše porodice. Takođe, Bog koristi te ilustracije da bi nas motivisao da krenemo prema tom cilju. Mi nešto ugledamo i tako se stvori želja u našim srcima. Sa tom željom naše srce je spremno da primi poučenje i opomenu.

Ponekad poučenje može biti bolno, ali naša nova želja nam pomaže da prevaziđemo bol i proniknemo u nove stvari. To je upravo svrha prvog dela ove knjige. Biće mnogo detaljnijih uputstava u narednim poglavljima. Neka uputstva bi mogla da te preplave. Iz tog razloga te polako pripremam za njih. Ako ovo učenje postaje suviše teško za tebe, probaj da se vratiš u prethodna poglavlja i ponovo u sebi zapališ viziju i želje.

Pažljivo pripremane strele

U stihovima na početku ovog poglavlja, Bog je dao snažna obećanja koja su puna motivacije za nas. Želim te ponovo ohrabriti da ih pročitaš na glas, sporo i značajno. Moja želja je da u vaša srca usadim mnogo stihova u vezi doma, da bi vas oni promenuli. Ako seme istine u vezi doma budeš sejao duboko u svoje srce, ono će izrastiti u plodove promenjenog života.

U prvom stihu Gospod stavlja svoju božansku oznaku vrednosti i odobrenja na svako naše dete. Deca iz utrobe su Njegovi posebni darovi za nas. Posle tih uzvišenih rečenica, Gospod nastavlja sa nekoliko analogija koje su dostojne našeg proučavanja. Dopusti mi da navedem neka duhovna upoređenja da bih usmerio tvoj fokus na ove snažne ilustracije.

- Fižički rat – duhovni rat
- Neprijatelj u ratu – duhovni neprijatelji
- Ratnik – duhovni otac
- Ratno oružje – duhovna mladež

Izrailjski narod je proučavao ove stihove. Da bi razumeli ovu ilustraciju moramo pogledati istorijski kontekst tih stihova. Rat je bio uobičajen deo njihovog života. Od svakog čoveka se očekivalo da vežba i da se sprema za bitku. Od svakog sposobnog čoveka se očekivalo da se bori u bitkama za Izrailjsku naciju.

U novozavetnom smislu, duhovni rat treba da bude uobičajen način života. Zato ova upoređenja imaju jako veliki značaj.

Strele u ruci jakog čoveka bile su vrlo efektivno oružje protiv neprijatelja. U to doba oni nisu imali fabrike za proizvodnju strela. Ratnik koji je bio spretan za korišćenje luka i strele, proizvodio je strele sâm za sebe. Za vreme Davida i Solomuna, ljudi su se pripremali za rat. Od svoje rane mladosti su vežbali sa mnogim ratnim oružjem. Kada bi ispalili strelu ona je išla baš tamo gde su želeli. Kada su zatezali luk i puštali strelu nisu imali problema sa promašivanjem. Dakle, najveća potreba za jakog čoveka bila je da ima strelu koja će ići pravo i pogoditi metu.

Proizvodnja strela je bio vrlo ozbiljan posao za ratnika. To se radilo pažljivo i precizno. On je znao da će pogoditi zaplaniranu metu ako strela bude prava sa oštrim vrhom i dobro postavljenim perom. Kakvu viziju je taj čovek imao u svom umu dok je obrađivao te strele? Šta misliš, gde se nalazio njegov um? Da, on je već bio na bojnom polju i stojao ispred neprijatelja. Dok je pored svoje kuće obrađivao strelu, njegov um je bio na drugom mestu. Skidao je malo tamo, malo ovamo, proveravajući jednim okom pravac strele. Pripremao je strelu da bi, kada je izvadi iz tula i stavi u luk, pogodio metu. Imao je viziju kako će ta strela leteti kada je bude pustio iz luka.

Da li vidimo uputstva iz ovih starozavetnih ilustracija pobožnog doma? Svaka ilustracija je puna pronicljivosti i motivišućih obećanja. Proizvodnja strela je vrlo aktivan posao, a tako i vaspitanje dece. Seti se onih četiri upoređenja koja smo spomenuli ranije. Dozvoli mi da ih još detaljnije primenim. Ja posmatram pobožnog oca koji hoda sa Bogom. On vidi taj večni duhovni rat za pravdu, i dragocene duše. Za njega je to stvaran rat sa

vrlo visokim ulogama. Postoji neprijatelj i zlo carstvo koje učestvuje u tom ratu. Na kraju, vidi i svoju decu. Ona trebaju da budu oružje u njegovim rukama koje će Bog da šalje prema meti sa teritorije neprijatelja. To oružje je duhovna mladež koja je brižno pripremana za bitku u koju treba da uđu. Radost ispunjava njegovo srce dok sanja o danu kada će imati pun tul takvih pripremljenih strela.

Pošto ima sve ovo u srcu, otac je spreman za rad, a žena mu se pridružuje i oni zajedno oblikuju pun tul pobožne dece za slavu Božiju. To nije mali trud. To je zadatak za koji će im trebati četrdeset godina. Oni će voditi posebnu brigu da svako njihovo dete pogodi metu koju je Bog isplanirao za njih.

Postoji li nešto vrednije od strele koja će pogoditi metu? O, blago čoveku koji je njima napunio svoj tul!

Ne znam šta ti radiš, ali ja pravim strele. I Božijom blagodaću planiram da ih ispalim. Planiram da sa njima pogodim metu. Podižem štap i radim na njemu, proveravam pravac i obrađujem ga. Nekada je bolan taj proces, ali ja ipak pravim strele i želim da računam na njih. *"Što su strele u ruci jakome, to su sinovi mladi"*. Blago čoveku koji je napunio tul svoj "strelama koje su proizvedene da pogode metu". Braćo, hajde da računamo na njih.

Često čujem kako ljudi govore nešto što mi rastuži srce. Oni kažu: "Ja mislim da će se moja deca usmeriti na dobro". Znam na čega misle kada to kažu, ali to je gledište kojem nedostaje cilj. Izvini, ali moji pogledi idu iznad toga "dobrog". Isus je rekao: "*Žetve je mnogo, a poslenika malo. Molite se dakle gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju*" (Matej 9:37,38). Hajde da proizvedemo strele koje će pogoditi metu neprijatelja, gde će ga zaboleti. U našim je rukama da to činimo, a Bog će nam pomoći.

Mnogo-generacijski temelj

U Isaiji 58 imamo starozavetni primer novozavetnog, duhom ispunjenog života. Takođe, u tom odlomku Gospod definiše šta je biblijski post. Mi vidimo Božiju nameru za post: doći bliže Njemu, sa slomljenim srcem u pokajanju. U ovom poglavlju postoji nekoliko uslovnih obećanja koja divno opisuju život preplavljujuće blagodati. Možeš ih pronaći u stihovima po rečima "ako" i "tada". Te reči sam podebljao da bi ih lakše primetio. Gospod je Bog koji čuva zavet. On je Jehova koji drži svoja obećanja. Celo poglavlje je vredno dugog proučavanja, ali ja sam zbog prostora u tolikoj meri skratio sadržaj da bih ostvario planirani cilj.

*"**Ako** izbaciš između sebe jaram i prestaneš pružati prst i govoriti zlo;*
*i **ako** otvoriš dušu svoju gladnome, i nasitiš dušu nevoljnu;*
***tada** će zasjati u mraku videlo tvoje i tama će tvoja biti kao podne.*
Jer će te Gospod voditi vazda, i sitiće dušu tvoju na suši, i kosti tvoje krepiće,
i bićeš kao vrt zaliven i kao izvor kojemu voda ne presiše.
I tvoje će sazidati stare pustoline, i podignućeš temelje koji će stajati od kolena do kolena"

Isaija 58:9-12

Želim da se fokusiramo na tri glavne istine iz ovih stihova. Prva je u vezi našeg odnosa sa Bogom. Moramo biti u čistom odnosu sa Njim. Za sve ono što smo učinili, a nismo trebali, a i za ono što nismo učinili, a trebali smo, moramo se pokajati. To je jedan cilj posta. Jakov 4:8 kaže: "*Približite se k Bogu, i On će se približiti k vama"*. Pogled mora biti pravo usmeren.

Drugo, dok sa otvorenim licem dolazimo i tražimo Gospoda, Božija blagodat utiče u naša srca. To iskustvo je jeasno opisano u našem tekstu: Božije svetlo koje sija u našem životu, Božiji glas koji nas vodi, zdravlje u našim telima, i voda, preplavljujuća duhovna voda. Slava! Hajde da celim svojim srcem, dušom, umom i snagom idemo za tim.

Sledeća stvar koja se dešava jeste izliv blagodati koja je utekla u naše živote. Tu se radi o našoj službi. Ako ne posedujemo taj dupli tok Božije blagodati, tada ni nemamo službu. Dvanaesti stih opisuje taj izliv ulivene Božije blagodati u našim životima. Jedan od plodova tog snažnog, duhom ispunjenog života jeste mnogo-generacijski temelj u našim domovima.

To nas dovodi do sledećeg starozavetnog opisa pobožnog doma. Ranije smo zidali kuću. Sada zidamo temelj. Svako zna da je temelj prava snaga kuće. Ako želiš da građevina traje dugo i stoji visoko, moraš započeti sa jakim temeljom.

Neki oblakoderi u velikim gradovima su dobar primer toga. Da bi sagradili taj oblakoder u željenu visinu, zidari najpre idu duboko u zemlju i izlivaju temelj. Ljudi u Izrailju su znali taj princip. Trebali su da prokopaju pesak i da na steni izliju temelj svoje kuće. Potrebno je dosta vremena i truda kada zidaš kuću sa dobrim temeljom, ali to je dostojno investiranja. Takođe, ako budeš gledao kontekst ovog poglavlja iz Isaije, vidićeš da je to bilo vreme kada su kuće u Izrailju padale zbog otpadništva. To čini analogiju još značajnijom.

Možemo naučiti nekoliko lekcija iz ovog upoređenja. Najpre, kakvu kuću želiš? Drugo, kakav temelj izlivaš za tu kuću? Ako hoćeš da praviš trščaru, sve što je potrebno jeste da izliješ nekoliko inča betona na zemlju i na njemu možeš podići svoju malu kuću.

Ali, u ovoj analogiji se misli na temelj koji će održavati pobožan dom i proširiti ga na mnogo generacija. Moje pitanje je ovo: koliko generacija želiš da drži tvoj temelj?

Dragi roditelji, da li ste nekada razmišljali da ste vi temelj sledeće generacije?! Vaš dom raste na vama, onako kakvi ste lično vi u Gospodu. Svaka generacija je temelj za sledeću generaciju ili generacije. Kakav temelj izlivaš svojim životom? To je u tvojim rukama.

Kada je Izrailj bio u svojoj slavi, sili i snazi, on je izlivao temelj mnogih generacija. Seti se primera koje sam naveo u šestom poglavlju. Ti sveti ljudi su svojom ljubavlju prema Bogu i svojim životom za Njega položili dalekosežni temelj. Da li vidiš sliku? Koliko je jak, siguran i dubok tvoj temelj?

Dopusti mi da ti dam naše svedočanstvo da bih ilustrovao ono što želim da kažem. Vreme je da se zaustavimo i preispitamo temelj koji izlivamo. Pre dvadesetak godina, mojoj ženi i meni je počelo da se otkriva da nešto nije uredu sa mnogim hrišćanskim domovima u našoj zemlji. Primetili smo da su najbolje evangelističke crkve gubile svoju decu u svetu. Ta procena se odnosila na više različitih denominacija: Baptiste, Hrišćanska misionarska udruženja, Harizmatičare i Biblijske crkve. To su bile crkve sa kojima smo mi imali iskustva. Oni su gubili svoju decu. Dakle, ta deca nisu bila vaspitavana da služe Gospodu celim svojim srcem. Mnoga deca su ostala u crkvi, ali potpuno pripadaju svetu i zadovoljna su sa sobom u vezi duhovnih stvari. Mnoga deca su jednostavno otišla u svet i žive kao i ostali neznabošci. Mlade devojke praktikuju provokativnu nošnju, a zabavljanje je u punom naletu na mnogim mestima. Rezultat te opasne prakse bila je preljuba. Ne baš kod svih, ali u dovoljnoj meri za upozorenje svakom opreznom ocu.

Počeli smo da shvatamo da njihov temelj nije bio dubok. To je bilo očigledno. Nije mogao da drži čak ni samo jednu generaciju. Neko se možda žali, pa govori: "Dobro, danas jednostavno tako ide". Ali posle ozbiljnog proučavanja mnogih biblijskih tekstova u vezi porodice, došli smo do presvedočenja da Bog ima nešto bolje za nas. Počeli smo da uviđamo da taj gubitak u porodici nije normalan. Prema Bibliji, normalno je da generacija mladih odrasta u čistoti i posvećuje sebe i svoju budućnost Gospodu.

Dragi roditelji, nije normalno da gubite svoju dragocenu mladež u svetu. Nešto je drastično pogrešno sa temeljom vašeg doma, ako se to dešava. Hajde da budemo iskreni. Većina roditelja koji gube svoju decu u svetu su uglavnom Hrišćani koji služe Bogu sa pola srca. Taj temelj sa pola srca proizvodi istu vrstu mladeži.

Od tada Jackie i ja smo rekli u svojim srcima: "Čekaj malo! Mi nećemo izgubiti našu decu u svetu. Nema šanse!" Sa tom molbom u našim srcima, počeli smo da tražimo od Boga odgovore i primere koje treba da sledimo. Verovatno sam zato i bio toliko okupiran onom porodicom iz Kanade. Tamo sam našao kuću punu dece sa žarom za Boga. Veruj mi, bio sam spreman da hvatam beleške.

Dragi očevi i majke, standard je zaista visok. Može ga ispuniti jedino snažan, duhom ispunjen život. Ništa manje od toga. Bog nas danas poziva na duboko predanje. Budimo iskreni sa sobom. Kakav temelj smo izlili? Koliko generacija želimo da slede Gospoda celim svojim srcem: nijedna, jedna ili mnogo? Mi smo temelj za sledeću generaciju. Ako imamo dosledan duhom ispunjen život u kući, to je solidan temelj. Gospod kaže: "Ako me budete ljubili celim svojim srcem i ako budete išli mojim putevima, izliću svog Duha na vas. I vi ćete podići temelje mnogih generacija!"

Amerika pre 200 godina

Pre mnogo godina pročitao sam članak u školskom časopisu u vezi obrazovnih ciljeva i snova u našoj zemlji pre 200 godina. To je bilo veliko otkrivenje za moj moderan razum. O, kako smo nisko pali! Siguran sam da većina nas uopšte nema ideju koliko nisko. Hajde da razmotrimo nekoliko glavnih tačaka u tom članku, u svetlu polaganja temelja koji će izdržati mnogo pobožnih generacija. Pre dve stotine godina u Americi:

- Deca od šest godina su počinjala da uče jevrejski i grčki jezik, da bi mogla da proučavaju Bibliju kada budu starija.
- Deca od deset godina su odbacivala bezumno razmišljanje i pripremala se za stvaran život.
- Mladići od dvanaest godina su odlazili u Biblijske škole na učenje i pripremanje za službu.
- Ti mladići su trebali da znaju da crtaju ilustracije imenica, glagola, priloga, prideva, predloga na grčkom, jevrejskom i latinskom jeziku. To je bio deo prijemnog ispita u tim školama.
- Bilo je normalno da dečak od dvanaest godina rukovodi poslom svog oca koji bude odsutan ceo dan.
- Naša zemlja je bila puna mladih devojaka koje su mogle da se sasvim pobrinu za dom kada mama nije kući.
- Amerika je imala tri knjige za čitanje: Bibliju, Put Hrišćanina i Foksovu knjigu o mučenicima

Nakon čitanja ovih stvari, lako je utvrditi da je američko obrazovanje jako nisko palo. Zaista se drastično promenilo. Ne mora da gledamo samo na sistem obrazovanja da bi našli grešku. Šta ćemo sa našim idealima vaspitanja? Mi, verni roditelji smo upali u istu jamu. Možda ne baš do tog stepena kao svet. Ali, daleko smo od takvih snova i vizija. Da li verujemo da je dobro da deca razbiju svoje detinje razmišljanje zabavnog života već kada napune deset godina? Znam da se naše društvo promenilo. Većina ljudi žive u gradu gde ima jako malo posla za mlade. Ozbiljne životne stvari su se učile na porodičnoj farmi. Svi su trebali da pomažu. Ipak, pitam se da li shvatamo šta smo odbacili.

Šta da kažemo u vezi mentalnih disciplina u ono vreme? Grčki, jevrejski i latinski jezik nisu mogli biti položeni bez ozbiljnog, dugog i teškog posla pamćenja. Da li smo otvoreni za takvu disciplinu? Šta da kažemo za te dvanaestogodišnje dečake i devojčice, koji su mogli rukovoditi kućom i poslovima dok su roditelji odsutni? Da li smatramo da je surovo ako bi danas tako vaspitavali svoju decu? Sve vreme gledam tu realnost u Lancaster-u City, Pennsylvania, gde živim. Deca odrastaju sa odgovornostima i zbog toga mogu da zamene mamu i tatu kada je potrebno.

Da li smo se prepustili filozofiji sveta u vezi naše dece? Drhtim kada pomislim na glupe materijale za čitanje kojima se američka deca hrane umesto Biblije. Problem je što mislimo da je detinjstvo vreme zabave i igre, a želimo to da im pružimo koliko god je moguće.

Tako nisu radili naši stari. Oni su vaspitavali decu koja su imala ozbiljno razmišljanje. Ta deca su bila puna zrelosti već u dvanaestoj godini svog života. Cilj je punoletna, zrela osoba. **Ja podižem zrele osobe, ne decu**. Slažem se sa Evinom rečenicom kada je rodila Kaina: "*Dobih čoveka od Gospoda"* (1.Mojs.4:1b). Šta je mislila time? Rekla je: "Dobila sam dete koje će postati čovek".

Opet mislim da smo izgubili viziju. Kada se naš zadatak završi, cilj je da dobijemo zrele, odgovorne osobe. U našoj zemlji imamo mnogo dece koja imaju već 21 godinu, a još uvek su puna igre, šale, smejanja i bezumnog razmišljanja. Bio sam dobar primer toga. Nisam odlučio da rastem sve do 23.godine svog života. Kada sam se obratio, iznenada mi je došlo: "Pa, postoji stvaran život". Mnogo puta se osećam kao da deset godina kasnim. Ali, usmerili smo naša srca na više ciljeve za našu decu. Gospod radi sa nama. Mi ćemo imati te ciljeve iako će mnogi verovatno misliti da smo ekstremi.

Psalam 11:3 kaže: "*Kad su raskopani temelji, šta će učiniti pravednik?"* Živimo u zemlji gde su temelji mnogih domova uništeni. Šta ćemo raditi? Jedna stvar koju možemo učiniti da bi popravili tu pustoš jeste da opet usmerimo naš pogled na dom. Ne znam kako možemo okrenuti naciju svojim temeljima. Samo probuđenje to može učiniti. Ali u međuvremenu, ja neću prepustiti svoju decu njihovim palim uticajima. Hajde da ponovo tako ljubimo Boga i da tako živimo za Njega, da naša deca to vide i osete na bolji način. Mi roditelji smo jedni od tih uništenih temelja, a postoji nešto što možemo uraditi u vezi toga.

Molitva

Dragi Oče Bože, obraćamo ti se opet u Isusovo ime. Pošalji probuđenje ovoj zemlji pre nego što bude suviše kasno. Otvori naše oči Gospode jer smo bolesni, a to čak ni ne znamo. Pošalji probuđenje Gospode i neka ono počne od nas pojedinačno. Mi smo temelj za sledeću generaciju. Naša deca će biti baš kao mi. Smiluj se i probudi nas u našem otpadništvu. Daj da vidimo rat koji je stvarno tu. Ukloni veo i slomi nas pre nego što bude suviše kasno za ovu sledeću generaciju. U ime Isusa Hrista. Amin.

11

Svesrdni domovi

"Izaberite sebi danas kome ćete služiti...
a ja i dom moj služićemo Gospodu"

Isus Navin 24:15

Ove divne reči je izrekao Isus sin Navin, Mojsijev sluga. Ako bi pročitao samo te reči, neznajući kontekst u kojem su napisane, verovatno bi ti mislio da ih je rekao mladić pun snova i vizije. Ali, to nije bio slučaj sa Isusom Navinom. On je rekao te reči pri samom kraju svog dugog života. Kada su te reči istekle iz njegovog srca imao je 110 godina i već je bio spreman da umre. Ovaj slučaj se dogodio sedamdeset godina nakon što je Bog rekao za Haleva i Isusa Navina da *"se sasvim držaše Gospoda"* (4.Mojs.32:12b).

Kada posmatramo ono što je u Bibliji zabeleženo o službi Isusa Navina za Boga, svi se slažemo: živeo je svesrdno u svim svojim danima. Radostan sam zbog njegovog primera zato što pravo Hrišćanstvo jeste religija koja se živi celim srcem. U Bibliji postoji mnoštvo stihova koji dokazuju tu definiciju. Mislim da bi bilo jako dobro kada bi naši domovi i način podizanja naše dece bili slični tom uzoru. Mnogi su ovu rečenicu Isusa Navina postavili na zidove svojih domova i mnogi je citiraju kao izražaj ličnog izbora i smera za svoje domove.

Dok objavljuje svoju nameru i nameru svoje porodice, Isus Navin govori proročki. Znao je da će biti još malo njegovih dana na zemlji. Kako je onda mogao izgovoriti te reči? Verujem da je mogao zato što je svoju revnost i ljubav prema Bogu prosledio svom semenu. U vreme kada je dao to svedočanstvo postojale su četiri žive generacije njegovih potomaka. Kada je rekao "moj dom" mislio je na sve njih. On je bio istinski patrijarh koji je nadgledao svoje potomke i prorokovao: "Moj dom će služiti Gospodu". Dom Isusa Navina je divan primer svesrdnog doma.

Jevrejski dom

Pre nekoliko godina pripremao sam poruku na temu doma. Bila je subota, a sutradan sam planirao da propovedam. Dok sam se pripremao Gospod me je usmerio da proučavam jevrejski dom. To mi je bilo jedno od najvećih otkrivenja koja sam tražio kroz proučavanje. Bio sam toliko uzbuđen kada sam pripremio propoved da sam jedva čekao da dođe vreme da počnem.

Bio sam zapanjen kada sam video kako su Jevreji uređivali svoje domove i podizali svoju decu. To je potvrdilo svedočanstvo i viziju mog srca. Postalo mi je vrlo jasno da je svesrdan dom bio standard koji je Bog dao Izrailju. Duhovni Izrailj je bio totalno obuzet podizanjem svoje dece za Jehovu.

Dok sam razmišljao, sinula mi je pretpostavka da su Isus i Jovan Krstitelj verovatno odrasli u takvom domu. Presvedočen sam da kada Božiji narod postane obuzet podizanjem svoje dece i kada to postane najviši prioritet, oni će tada i podignuti pobožnu decu!

Duhovni Izrailj je bio obuzet odgajanjem svoje dece. To je čk uticalo na njihov način zidanja kuće. Oni su gradili kuće sa malim sobama gde su spavali i sa jednom prostranom prostorijom u sredini gde je porodica provodila najveći deo svog vremena. U toj prostoriji su kuvali, jeli, imali bogosluženja i primali goste. Ta prostorija je bila centralni deo doma. Mi danas imamo svetlo u svakoj sobi, ali u to vreme oni su imali samo jedno osvetljenje koje su prenosili unutar kuće. Roditelji bi stavili svetlo u glavnu prostoriju i tako su se deca zajedno skupljala. Koja divna slika. Nisam protiv struje već za skupljanje porodice. Oni su gradili kuće misleći o podizanju svoje dece.

Primetio sam slične stvari među Menonajtima gde živim. Mnoge odluke donose imajući na umu pobožnu porodicu. Grade velike kuće za mogućnost imanja dvanaestoro dece. Otac planira porodičan posao razmišljajući o vaspitanju svoje dece. Svi ostali planovi se usklađuju prema tome.

Subota

Dok sam proučavao Jevrejski dom bilo mi je na blagoslov da vidim kako su provodili subotnje večeri. Imali su običaj da svakog petka spremaju kuću. Kada je završio posao tog dana, otac se presvukao i otišao u sinagogu. Samo su očevi išli u sinagoge. Ostatak porodice je ostajao kući da se pripremi za subotu.

Dok su očevi bili u sinagogi na molitvi i bogosluženju u kući su se dešavale mnoge stvari. Cela porodica je učestvovala u pripremanju najboljeg mogućeg posuđa i hrane koja je bila dostupna u kući. Sva deca su se tuširala i oblačila čistu odeću u pripremanju za subotu. Sto je bio postavljen; subotnje svetlo je gorelo, a mama i deca su čekali oca da se vrati kući.

Kada je otac stigao, sva deca su stala u red očekujući očev subotnji blagoslov. Pošto je ušao u kuću otac se približio svakome pojedinačno, položio svoje ruke na glavu i izrekao im reči blagoslova Izrailja. Da li možeš da zamisliš sliku: sva deca postrojena i očekuju svog oca sa poštovanjem i respektom?

Božiji zakon

Otac Jevrej je učio svoju decu Reč Božiju. Očevi su svakodnevno bili obuzeti učenjem svoje dece zakonu Božijem: *"Zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, ovde malo, onde malo*", kao što piše u Isaiji 28:10. To mi zvuči kao sveuključujući program vaspitanja. Oni su verovali da treba da poslušaju 5.Mojsijevu 6:1-7. Ti stihovi savetuju oca da stalno uči svoju decu.

Kada se mladić odlučivao za svoje životno zanimanje on je ispitivao svoje izbore u odnosu na te stihove. Pitao se: "Hoće li ovo zanimanje dopustiti da učim decu Zakonu svog Boga?" Mladić bi se mnogo puta odlučio za nižu profesiju da bi mogao biti aktivan sa svojom decom za vreme dana. Znam da je u našem modernom društvu sve teže i teže praviti takve izbore. Ipak, ako bi danas otišao u strogo jevrejsko društvo, video bi da oni žive po tom principu. Mislim da novozavetni Hrišćani mogu mnogo da se nauče od starozavetnih Jevreja.

Otac se trudio da ono što su radili u porodičnom životu stalno povezuje sa zapovestima zakona. Postojao je razlog za sve što su radili. "Zato se molimo; ovde je stih za to". Otac je tako metodično poučavao svoju decu. "Evo zašto držimo Pashu. Ovde su stihovi". Deca su od malena učila. Mislim da su čak od dojenja učili zašto rade ono što rade i koji stihovi se nalaze u pozadini svega što su radili. Otac ih je učio Reč Božiju.

Drevna kućna škola

Otac Jevrej je učio decu da čitaju mnogo ranije od njihovog uključivanja u sistematsko obrazovanje. Da li znaš kako je on to radio? Svi su koristili isti nastavni plan za učenje čitanja. Koristili su Reč Božiju. To je bila njihova knjiga za učenje teksta. Da li ti je poznat očev motiv u tome? On bi rekao: "Želim da moja deca počnu što pre da čitaju Zakon". On nije planirao da šalje decu na formalno obrazovanje. Želeo je da srca njegove dece budu puna Reči Božije. Tako bi uveče seo sa decom i učio ih. Prvo su učili "jevrejsku azbuku", zatim su prelazili na jednostavne reči iz Biblije, a posle na jednostavne rečenice. Otac ih je svakodnevno učio polako ali sigurno sve dok deca nisu počela da čitaju Zakon u svojoj petoj godini. Kada razmišljam o životu ranih amerikanaca, zamišljam iste scene u domovima, sa mnogo sličnih motivacija.

Očevi su učili decu da pamte Pismo mnogo pre nego što su mogla da čitaju. Čim su deca mogla da pričaju ona su napamet učila da citiraju Pismo. Kada su počela da razumevaju reči, roditelji su ih učili: ponavljanjem stihova, izreka i pevanjem pesama. Jedan od prvih psalama koji su deca pamtila bio je 119.psalam zato što on prati jevrejski alfabet i liči na pesmicu.

Draga braćo, da li smo izgubili viziju? Mislim da jesmo. Suviše smo mekani i suviše zauzeti. Mislim da ne shvatamo mentalne sposobnosti tih malih umova. Naša deca mogu pamtiti Pismo mnogo pre i brže nego što mi to mislimo. Ako bi počeli i bili istrajni u pomaganju, naša deca bi u u sedmoj ili osmoj godini života u svojim srcima mogla imati čitava poglavlja Božije reči. Otac je tako poučavao decu. Božiji putevi i Božije reči bile su centar razgovora i centar života u duhovnom jevrejskom domu.

Oni su celim svojim srcem tražili sledeću generaciju. Vreme je da mi radimo to isto. Mnogi se uznemire kada čuju pravila i standarde u crkvi, a mi sami ne želimo da učinimo potrebne žrtve da bi stavili standarde u srca naše dece. Treba da uzmemo Bibliju, da je spustimo na nivo deteta i da ih učimo zašto radimo ono što radimo. Treba da ih učimo zašto sestre nose marame, zašto se skromno oblačimo, zašto klečimo kada se molimo ili podižemo ruke dok pojimo. To je odgovornost oca u svakom domu. To znači poučavati decu i to treba da rade očevi, a ne samo starešina.

Kada sinovi napune osam godina odlaze u klasičnu školu. Sa ćerkama je bilo drugačije u jevrejskom domu. One su se školovale kući sa svojim majkama. Imale su obrazovanje, ali više su učile kako se treba brinuti o

domu. Ostajale su kući sa mamom i učile da kuvaju, šiju, rade baštu i brinu za decu. Znam da se neke devojke neće složiti sa ovim što čitaju. Mislim da naše ćerke treba da se obrazuju. Međutim, ovde vidimo kako je svako imao svoj deo odgovornosti. Nažalost, danas je to dosta izgubljeno u našoj zemlji.

Hajde da pređemo na dečake. Kada malo odrastu, šta misliš kome su roditelji davali svoje sinove da ih poučavaju? (Nisam mislio da stavim akcenat na učitelje koji čitaju ovo. Bog neka blagoslovi svakog od vas za vaše žrtve i trud.) Nisu uzimali mladu osobu kojoj je trebao posao. Ne. Tražili su najduhovnijeg i najzrelijeg mogućeg rabina i njega su postavili za vaspitača. Zašto su to radili? Zato što su podizali vođe za naciju Izrailja, a to je vrlo ozbiljan zadatak. Postavljali su najduhovnije ljude za taj zadatak.

Šta želim da kažem u svemu ovom? Da li kažem da svi treba da pređemo na jevrejsku praksu? Ne, ne kažem to uopšte. Kažem ovo. Duhovni Izrailj je podizao svoju decu sa ciljem. Imali su mnogo stihova da ih usmere i viziju da ih nadahne. Činili su to svojim celim srcem. Verujem da treba da sledimo primer duhovnog Izrailja i da požnjemo snažne rezultate.

Da li si nekada zamišljao, kao što sam već spomenuo, da je u takvom domu naš Gospod Isus bio podignut? Možeš biti siguran da kada je otac u nebu tražio pravu porodicu za svog Sina, On je učinio da sve te stvari budu na svom mestu. To bi se takođe moglo primeniti i na dom u kome je Jovan Krstitelj bio podignut. Biblija kaže za Jovanove roditelje: *"A bijahu oboje pravedni pred Bogom, i življahu u svemu po zapovestima i uredbama Gospodnjim bez mane"* (Luka 1:6) To je vrlo snažna rečenica. Šta misliš kakav je bio njihov dom?

Seti se biblijskih ilustracija koje smo pogledali: prekrasno izrađene stupove, odgojeno bilje, maslinove grane, kuću, pravljenje strela i polaganje temelja. Te vizije su gorivo za vatru, koja je učinila jevrejski dom takvim kakvog smo ga upravo videli. Svaka ilustracija je puna vizije, metode i akcije. Vladajući se prema tim vizijama i metodama, Izrailj je podizao pobožnu decu za Jehovu. Njihovi životi su bili ispunjeni podizanjem svoje dece.

Pitanje koje mi dolazi na um je ovo: želimo li platiti cenu? Postoji cena za ovakav divan dom. Koja je cena i ko je spreman da je plati? Kada propovedam o domu, često se dešava da stariji ljudi ustanu da daju svedočanstvo na kraju. Oni svedoče sa suzama: "O, da sam samo čuo te stvari pre trideset godina!" Uvek savetuju mlade roditelje da plate svu cenu zato što su oni svoju decu izgubili u svetu. Njihov način razmišljanja je vredan našeg razmatranja. Kada oni koji su izgubili svoju decu sa žaljenjem gledaju na svoj svakodnevan život sa tim gubitkom, vredno je poslušati njihovu molbu.

Ko onda želi da se posveti Gospodu da bi blagodat tekla kroz njih i da bi tako promenuli svoje prioritete i vaspitali decu putevima Gospodnjim? Do sada ih nije bilo mnogo. To se menja i ja slavim Boga za tu promenu, ali nije ih bilo mnogo. Ako ti ova rečenica izgleda suviše oštra, stani i pogledaj oko sebe. Koliko domova poznaješ u kojima su sva deca potpuno predata Gospodu? Imamo vrlo malo primera koje možemo da sledimo. Crkve bi trebale biti pune sedih glava koje su uspešno odgojile generaciju vojnika koji se sada na poljima bore u bitkama. U realnosti ih ima, ali vrlo malo. Dragi očevi i majke, mi dugujemo sledećoj generaciji primer roditelja koje oni mogu proučavati i slediti. Platite cenu; platite sve. Ne zadržavajte se i ne dozvolite to sebi ni malo! Dajte vaše celo srce tome i nikada nećete žaliti.

Stefanin dom

„Znate dom Stefanin...i na služenje svetima odredi (preda) se"

1.Korinćanima 16:15

Evo svedočanstva svesrdnog doma koji je opisan ovom jednostavnom rečenicom. Kao u prethodnom tekstu o Isusu Navinu, ova reč "dom" se odnosi na ceo Stefanin dom: oca, majku, decu i čak sluge. Kada je Pavle išao u Korint da propoveda Evanđelje članovi te porodice bili su njegovi prvi obraćenici. U Bibliji nije mnogo zapisano o njima. Međutim, iz ovog stiha se vidi da ono što je zapisano glasno govori o njima. Izgleda da kada su čuli radosnu vest, odmah u početku su je svi prihvatili sa radošću i entuzijazmom. Za mene je to jedna posebna porodica zbog reči „preda se" u stihu. (U engleskom prevodu KJV umesto reči "odredi se" stoji "preda se", prim.prev.). Pre nego što sam se nanovo rodio bio sam predat drogama i alkoholu, tako da znam silu reči „predan". Kada je Pavle spominjao tu porodicu u svojoj poslanici korintskoj crkvi koristio je reč „znate". To je reč iskustva. Pavle je rekao: "Vi znate kako ta porodica živi. Vi znate kakvo je njihovo svedočanstvo među vama". Ovde se radi o pobožnoj porodici čije predanje Hristu nije bilo pod znakom pitanja. Stefani i njegova žena su živeli sa ljubavlju prema Hristu i to je uticalo na celu porodicu. Stefanin dom je bio predat dom. Oni su dopustili sebi da se upecaju (predaju) služeći svetima. Koji primer za nas danas!

U poslednjih dvadeset godina ta porodica mi služi kao model na koji treba da se ugledam. Neka nam Bog i sada dâ takvu viziju da bi za deset godina neko takođe mogao reeći za našu porodicu: "Ta cela porodica je predata Božijem delu". Moj cilj je da od najmlađeg do najstarijeg - cela porodica predano živi za Boga. Ako budemo živeli život revnosti i radosti pred njima, verujem da će naši mališani želeti da služe Gospodu u svojoj nevinosti, a starija deca će ustati i reći: "Želim da služim Gospodu svojim životom". Oni će učiniti to. Da, hoće!

Oni će želeti da dele traktate, da propovedaju, da rade na ulicama većih gradova u Americi, da poje, da se mole itd. Oni će želiti da rade sve pobožne stvari koje ti radiš.

Ne znam kakva je tvoja reakcija na ovaj primer, ali moje srce kaže: "O Bože, želim tu goru i ja ću imati tu goru". Neka nam Bog dâ Halevov Duh. Halev je verovao Božijem obećanju za njega, ustao u sili i osvojio posed.

Kuća starešine

Pogledaj ilustraciju sveštenika (starešine) u Novom Zavetu (1.Tim 3:1-7). Jedan zahtev za starešinu svakako jeste da on ima urednu porodicu. Mnogi uslovi karaktera koji su nabrojani za skupštinske vođe opisani su samo jednom rečju. Ali kada je Duh Sveti došao u sferu starešininog doma, zapisano je više reči. Čovekova porodica verovatno najviše otkriva ko je on zaista. Neko je jednom rekao: "Tvoj pravi karakter pokazuje se onda kada te niko ne gleda". Mislim da Bog upravo to govori pošto je stavio toliko veliki akcenat na dom potencijalnog vođe. Biblija koristi izraze kao što su "verna deca" i "onaj koji dobro upravlja svojim domom". Znamo da je to istina: ako nađeš uredan dom, naćeš čoveka koji živi ispravno iza zatvorenih vrata.

Vidiš, naša porodica nas izdaje. Ne možemo sakriti ko smo mi zaista. Neko vreme možemo zamišljati da niko ne zna kakvi smo zaista, ali to nije istina. Naša deca nas uvek odaju. Ako su otac i majka uzdržljivi i deca će biti uzdržljiva. Ako otac i majka kritikuju i deca kritikuju. Ne možemo se sakriti. Čovekova porodica glasno govori o njegovom privatnom životu. Srećna žena i verna deca daju tihu poruku da glava doma hoda sa Bogom dok su vrata zatvorena. Moja porodica je jedan izražaj, proširenje mene samog. To može biti bolna realnost sa kojom se moramo suočavati, ali mi ljudi moramo biti iskreni sa sobom u toj stvari.

Znam, u poslednjih nekoliko stranica govorim dosta teške stvari. Idem malo iza sveta inspiracije i izazivam na cilj. Treba da napravimo neke promene. Vreme je da postanemo ozbiljni u vezi svojih domova. Danas mnogi domovi putuju kao i većina domova u Americi – nigde. Vrlo malo ljudi stvarno želi da plati cenu kojom će potpuno promenuti svoje domove. Vrlo malo.

Većina ljudi je suviše zauzeta, suviše zauzeta da podiže pobožnu decu koja će jednog dana pogoditi metu neprijateljskog logora. To nije neka besmislena stvar, već stvar prioriteta. Suviše smo zauzeti zarađivanjem novca, napredovanjem u poslu ili potragom američkog sna, ili smo jednostavno uhvaćeni u pomamnoj jurnjavi našeg društva. Braćo, zaustavite auto, želim da izađem.

U poslu kažemo: "Dobićeš ono što uložoš" i to je istina. Međutim, ako je to istina u poslu, koliko mnogo više je to istina sa našim porodicama. Dobićeš ono što platiš, iako će može proći i trideset godina pre nego što vidiš to što si kupio. Šesti stih iz 2.Kor.9 je snažan stih ako se primeni na vreme koje ulažemo u naše porodice. Poslušaj ove reči. *"Koji s tvrđom seje, s tvrđom će i požnjeti; a koji blagoslov seje, blagoslov će i požnjeti".* Ako primenimo ovaj stih na naše domove, imamo poziv da izvršimo glavne promene u našim prioritetima. Pravo pokajanje jeste promena uma koja dovodi do promene dela. To je potrebno da se desi u mnogim srcima. Staro pokajanje kaže: "Gospode, idem pogrešnim putem i okrećem se". Takvo je pokajanje koje je Pavle opisao u 2.Koronćanima 7 - apsolutna promena srca i dela.

Sada je naš potez

Božija volja jeste da imamo svesrdne domove. Kada razmišljaš o domu u kojem si odrastao, možda ne vidiš ništa od toga, ali Božija volja je da tvoja deca to vide. Da, možda su naši roditelji pogrešili, ali sada je naš potez. Postoje dve opcije u vezi grešaka naših roditelja u domu. Dok se žalimo kako je bilo loše, možemo dopustiti da to sećanje u nama stvori gorčinu. Druga opcija je da nas to sećanje izazove da se popnemo na više tlo i postanemo bolji. Izbor je naš. Hajde da se podignemo iznad njihovih grešaka i počnemo da marširamo po udarcima drugačijeg bubnja. Hajde da uvedemo novi kurs radi svoje dece, da bi im dali drugačije nasledstvo - pobožno nasledstvo.

Dragi roditelji, sada je naš potez. Iz Božije perspektive, podizanje dece nije stvar sporednog zanimanja. To je glavni deo hrišćanskog života. To je očigledno iz svega što smo do sada razmatrali. Pored rada u službi, podizanje dece za Boga mi je najizazovnija i najzrelija stvar, stvar puna samoodricanja, stvar koja zahteva mnogo vremena. Tako bi trebalo da bude kod svih. Zapravo, što više razmišljam o odgovornosti podizanja porodice, to više shvatam da ta odgovornost najbolje priprema čoveka za službu. Treba da sledimo Pavlove reči iz Fil.3:13b,14: *"Što je ostrag zaboravljam, a za onim što je napred sežem se, i trčim k biljezi..."* Sigurno, podizanje naše dece jeste deo *"gornjeg zvanja Božijega u Hristu Isusu."*

Molitva

Bože naš Oče, šta da radimo, Gospode? Živimo u Americi, izgubili smo pogled Tvoje vizije za našu decu. Molimo te dođi i pomozi nam da ponovo zadobijemo želje koje smo nekada imali. Kako da radimo te stvari celim svojim srcem u našem prebrzom društvu? Otvaramo Ti baš sada naša srca i domove. Preusmeri naša srca i domove. U Isusovo ime. Amin.

12

Baštenska pravila za podizanje dece

"I vi očevi! Ne razdražujte dece svoje,
nego ih gajite u nauci i strahu Gospodnjem"

Efescima 6:4

Izgleda da se tema ovog poglavlja uklapa u neke biblijske ilustracije koje smo već razmatrali. Mi smo predstavili naše sinove kao bilje koje se odgaja do plodonosne zrelosti. Takođe smo predstavili svoju decu kao maslinove grane koje očekuju od roditelja da ih dovedu u stanje zrelog maslinovog drveća sa uljem. "O Bože, daj nam mudrosti i blagodati da to i činimo."

Stih kojim sam izabrao da započnem ovo poglavlje jeste jedan od tih sveuključujućih stihova u Bibliji. U sebi sadrži mnoštvo upozorenja. Ovo kažem zato što se pre tog stiha u Božijoj Reči nalaze razna uputstava. Bog ne govori mnogo o podizanju dece u Novom Zavetu zato što je to već rekao u mnogo starozavetnih stihova. Čak i kada bi u roku od godinu dana svakodnevno provodili po pola sata u proučavanju i primenjivanju ovog jednostavnog, kratkog stiha, ne bismo iscrpeli svo njegovo bogatstvo. Reč Božija je takva: postoji mnogo primena koje se mogu izvući iz nje. Ali, moramo razmišljati o njoj da bi je približili i primenili u našim životima.

Stih počinje nebeskim trubnim pozivom nama ljudima: "Očevi!" Ja sam iznova i iznova dirnut kada vidim taj konstantan poziv očevima da ponesu breme i odgovornost za dom. Iz celog Pisma se jasno vidi da je Bog zapovedio očinstvo u domu i društvu. Ta reč "očinstvo" je stara reč koja jednostavno znači da očevi treba da budu glave svojih porodica.

Pavle tada pokazuje nama očevima dva suprotna puta kojima možemo ići. Možemo ili razdraživati svoju decu, ili ih voditi putevima pravednosti. Dopusti mi da podelim sa tobom moja lična shvatanja kako se to odnosi na realne životne situacije. Kada roditelji ne vode svoju decu stazama pravednosti, primetio sam da kod dece postoji vrlo prirodno, kontinualno izazivanje na gnjev. Dopusti mi da objasnim.

Kada se zanemari briga i pozitivno usmeravanje, obično nastaje nered, neposlušnost i haos. Kada te tri sestre žive u jednom domu, roditelji počinju da vladaju u frustraciji, uznemirenosti i gnjevu. Dete koje je prepušteno samo sebi brzo će dovesti roditelje u stanje "kada će im biti dosta". To će prouzrokovati da roditelji viču na decu, šibaju u gnjevu i mnoga druga pogrdna dela. Sa druge strane, razumno zbližavanje u porodičnom životu jeste dobro zamišljen plan pozitivnog usmeravanja: *"Gajite ih u nauci i strahu Gospodnjem"*. Kasnije ću više kazati o gnjevu. Hajde da sada pređemo na bolji put.

Postoji nekoliko primera iz telesnog života koji ilustruju dalekosežni obim ovog stiha. Ako kažem vama baštovanima: "Idite i gajite baštu", ili zidaru: "Idi i zidaj kuću", to nije jednostavna zapovest koja se ispunjava jednim korakom. Postoji mnoštvo manjih zapovesti u njoj. Upravo takva zapovest je i ova koju nam Bog daje u svojoj reči.

Zidaru će doći na um mnoštvo aktivnosti. Baštovanu takođe. Odmah se pojavljuje mnoštvo pojedinosti koje zajedno obuhvataju tu jednu sveuključujuću zapovest. Na isti način, kada Bog kaže: "*Gajite ih u nauci i strahu Gospodnjem*", mnoštvo principa treba da nam dođe na um. Ako je naš um relativno prazan, kada budemo čuli tu zapovest, imaćemo veliki problem. Baš kao i baštovan početnik koji kada dobije zapovest da gaji neki usev ne može mnogo da razmišlja o radu. Njemu su najpre potrebne knjige za proučavanje toga. Mislim da se u takvom stanju nalaze mnogi u Božijem narodu. Njihovi umovi su prazni kada se radi o podizanju dece. Dok pišem ovu knjigu, jedan od mojih ciljeva jeste da pomognem da se ti prazni umovi ispune mnoštvom nadahnutih ideja kako podizati svoju decu za Hrista. To se neće desiti dok u tebi ne nastane jaka želja da postaneš student za vaspitanje dece. Tvoj odgovor na ovo što čitaš jeste ključ budućnosti tvoje porodice.

Imam seriju audio kaseta o domu koje već godinama cirkulišu. Primetio sam da ljudi različito reaguju na te propovedi kada ih čuju. Neki odslušaju jednom i ostave ih na policu. Neki slušaju, padnu na svoja lica, pokaju se i budu promenjeni. Ali, postoji još jedna mala grupa ljudi koja pažljivo sluša po više puta. Šta misliš koja grupa ima najviše koristi od tih kaseta? Svi znamo odgovor. Kada se nađem u domu bračnih parova koji su postali studenti kaseta o pobožnom domu, odmah prepoznam da je nešto drugačije.

Nazad u baštu

Želim da ukratko razmotrim drugi aspekat ilustracije bašte da bih pokrenuo veru u našim srcima veru za dom. Naš Bog je stvoritelj svega, i na nebu i na zemlji. Kao stvoritelj On takođe utvrđuje zakone ili principe po kojima funkcionišu sva Njegova stvorenja. Postoje kako prirodni, tako i duhovni zakoni, a mi kao ljudstka bića moramo naučiti da funkcionišemo u skladu sa obe vrste zakona. Prirodni zakoni gajenja useva u bašti dobro su poznati svim baštovanima. Oni ih dobro znaju zato što zakoni uvek funkcionišu na isti način. Na primer:

- Ako ne uzoreš i ne usitniš zemljište, biljke neće dobro rastiti
- Bez vlage nema ni useva - jasno i jednostavno. Taj zakon se nikada ne menja
- Ako ne obogatiš zemljište, usev će biti siromašan
- Ako dobro ne okopaš korov oko biljke, imaćeš vrlo mali rod
- Od semena kukuruza izraste kukuruz, od semema pasulja pasulj itd.
- Moraš naučiti da sadiš u pravo vreme, inače seme neće isklijati

Mislim da sam nabrojao dovoljno primera da bi našim srcima stavio akcenat na dom. Božiji zakoni baštovanstva su nepromenjivi. Ja sam gradsko dete. Odrastao sam u Omahi, Nebraska. Kada sam se pre dvadeset godina preselio na selo, ušao sam u baštovanstvo sa entuzijazmom i srcem koje je želelo da uči. Naučio sam iz prve ruke da se ti principi ne mogu pomerati. Oni su stalno na snazi. Bog ih je postavio u red baš kao i zakon gravitacije. Ako ih slediš, možeš očekivati žetvu, bez razočarenja.

Primi i veruj

Voleo bih da te presvedočim da principi podizanja dece funkcionišu isto kao i zakoni odgajivanja bašte. Pitanje je: da li to veruješ? *Mnogi u Božijem narodu ne veruju.* Oni ustvari žive u strahu, sumnji i neverstvu u pogledu njihove dece. Neprijatelj je zaslepio Božiji narod u toj sferi i on teško veruje da će Bog spasiti i posvetiti njegovu decu.

Naš nebeski Otac je utvrdio duhovna obećanja i principe koja se tiču podizanja dece i ona funkcionišu. Mogli bi ih nazvati: "Zakoni žetve pobožne dece." Ako budemo sledili principe koje nam je Bog dao u svojoj reči, verujem da ćemo videti rezultate, trajne rezultate. Ako odemo u baštu i posadimo seme u zemlju, znamo da će nešto izrastiti. Imamo veru u zakone žetve i sa poverenjem sejemo seme u zemlju. Moja molitva za svakoga od vas jeste da Bog ulije u vaše srce veru za vaš dom. Ne smemo biti puni sumnje dok se trudimo da odgajamo svoju decu. Moramo biti kao stari Halev koji je rekao sa srcem punim vere u Božija obećanja: "*Ja želim tu goru.*"

Moje svedočanstvo je ovo: ja verujem i ne umaram se u svom srcu dok podižem decu. Ne slušam Sotonine laži sa kojima mi dolazi i govori: "To neće funkcionisati". Imam veru u obećanja i principe Božije Reči. Verujem da kada radim ono što Biblija kaže, Bog će učiniti ono što je obećao i ja sam siguran u to! Podizanje dece nije div za mene. To je blagoslovena prilika.

Neka nam Bog da viziju vere, veru da će On učiniti ako jednostavno sledimo Njegovu Reč po pitanju podizanja naše dece. Obećanje je žetva pobožne dece koja vatreno ljube Gospoda i željno Ga slušaju. Elementi vere i obećana žetva potpuno će promenuti našu kompletnu perspektivu. Umesto nove liste stvari koje treba da radimo, naša srca će se podići sa radošću i mi ćemo reći: "Ovi principi funkcionišu! Hajde da radimo za žetvu."

Element vere takođe menja način na koji primamo nauku i opomene. Mi ih možemo prihvatati sa radosnim naslućivanjem. Većina ljudi je dosta osetljiva kada pokušaš da razgovaraš sa njima o njihovoj deci. Oni se lako uvrede kada pokušaš da im daš savet. Možda si pokušavao ranije i osetio tu blagu hladnoću duha, tu tihost, taj zid koji se diže. Kao starešina, primetio sam to mnogo puta. Verujem da se to dešava zato što su deca deo nas, izražaj onoga što mi ustvari jesmo. Dok čitaš ovu knjigu, želeo bih da te ohrabrim da otvoriš svoje srce za učenje. Ako naši pogledi budu stvarno usmereni na pobožan dom, mi ćemo se radovati savetima koje budemo dobijali.

Jackie i ja smo mnogo puta bili iskritikovani u vezi našeg doma i naše dece. Često razmišljam o motivima koji se kriju iza toga, ali bez obzira na to, kritike primamo otvoreno, srcem koje želi da uči. Kada mi neko priđe sa mnogo kriticizma u vezi našeg doma, zahvalim mu se i uzmem to vrlo ozbiljno. Odem kući i razmišljam o tome. Podelim to sa Jackie, sednemo i zajedno razgledamo. Diskutujemo o tim stvarima i molimo se za to. Zašto tako postupamo? Zato što ne želimo da pravimo greške. Ne želimo da tek za deset godina neku veliku grešku u kojoj se nalazimo. Želimo da znamo to sada.

Mi ljudi činimo mnoštvo stvari koje nemaju mnogo smisla, a u tome nije izuzetak sfera doma. Radije prihvatamo savete za mnogo manje važne stvari, a uzrujavamo se kada dobijemo savet u vezi najvažnijih stvari. Ako sestra pronađe duplo brži način za uklanjanje fleka sa materijala ili za uklanjanje štetnih insekata u bašti, mi pažljivo slušamo. Ako brat otkrije kako može preći tri milje više za galon goriva, svi načuljimo uši i uključimo se u razgovor. Niko ne pomisli ništo negativno u vezi toga, nego svi ustanemo sa verom, brzo napravimo promenu i željno čekamo da vidimo svoju korist u tome. Ali, kada neko dođe sa korisnim savetom u vezi toga kako da imamo mirnu decu, to primamo suviše lično, uvredimo se i shvatamo negativno. Ohrabrujem sve vas da zauzmete ponizan stav učenika. Dođi u svako poglavlje u duhu učenja, otvorenim srcem, sa željom da preispitaš svoj dom. Hoćemo li biti više otvoreni i brižni za bašte nego za decu? Bože sačuvaj.

Lekcije od progonjenih

Život i svedočanstvo progonjene crkve bilo mi je na bogat blagoslov tokom mog hrišćanskog života. Ne mogu dovoljno objasniti koliko su progonjeni vernici uticali na mene i moju teologiju. Čitam knjige o njima kad god imam priliku. Oni su bili ponižavani i očišćavani kroz stradanje i iz toga je izvirao divan Hristov život. Imamo mnogo toga da učimo od tih prostih, svetih vernika. Bio sam izazvan njihovom marljivom potragom pobožne dece. Zbog elemenata progonstva, morali su da brinu za njihove mlade maslinove grane sa brižnom revnošću. O, sa kojom brigom su vaspitavali svoju decu!

Uzmimo primer Rusije. Znam da je tamo progonstvo sada u manjoj meri, ali bilo je intenzivno mnogo godina. U Rusiji deca su išla u komunističke škole. U tim školama hrišćanska deca su bila ismejavana i otvoreno ružena. Bila su šibana, a njihove Biblije raskidâne pred celim razredom. Bilo im je vrlo teško u školi. Zamisli kako je to bilo. Učitelji su bili određeni za iskorenjivanje hrišćanstva iz srca i umova te dece. Otvoreno su propovedali protiv toga u razredu.

Roditelji su znali da će njihova deca prolaziti kroz takva iskustva kada su ih slali u komunističke škole. Šta su mogli da rade? Nisu imali mogućnosti da ih šalju u hrišćansku školu ili da ih uče kući. Te teške okolnosti su učinile nešto divno u srcima roditelja, koje je potrebno nama ovde u "slobodnoj Americi". Progonstvo je učinilo očeve i majke vrlo iskrenim. Znali su da trebaju da rade ispravno. Trebali su da vaspitavaju tu decu. Trebali su da se mole za svoju decu. Trebali su da žive Hristovim primerom pred decom zato što su znali da će ih poslati u opak, strašan svet koji je bio određen da ih uništi. Sa slomljenošću i odlučnošću, oni su iskreno primenjivali baštenska pravila za podizanje dece.

Drhtim pri pomisli da se deca suočavaju sa progonstvom. Milioni nisu spremni ni za jedan mali delić toga. Ja sam presvedočen da će to doći u Ameriku. Moramo se spremiti. Bilo bi za nas dobro da proučavamo primer progonjene crkve dok se preispitujemo koliko sebe dajemo za vaspitanje dece. Međutim, komunisti nisu pridobili mnogo te dece. Božija obećanja i principi su prevagnuli čak i usred komunizma.

Međutim, postoji tužan kraj priče u vezi nekih ruskih hrišćana. Mnogi su tada pobegli u Ameriku da bi izbegli buduće progonstvo. Najpre se nisu mogli uklopitii u slobodu i svetovnost "Hrišćana" u našoj zemlji. Mnogi roditelji su popustili, a neki se i predali u vezi svojih odgovornosti za podizanje dece. Rezultati su tragični. Stotine su se izgubile u svetu. Povezali su se sa "Hrišćanima" u Americi i dopustili svojoj deci da se polako prilagode svetu. Kako je ovo tužno, posle prvobitne ushićenosti zbog njihovog vatrenog shvatanja vaspitanja dece.

Pričao sam sa iskrenim ruskim Hrišćaninom pre određenog vremena u vezi razlika između Rusije i Amerike. Rekao mi je oštru rečenicu: "Naučio sam da đavo ima različitu odeću. U Rusiji ima štap u ruci, a u Americi osmeh na licu". Možda neki od nas Amerikanaca treba da nauče istu stvar.

To je jednostavno Božija blagodat

Pre mnogo godina imao sam priliku da provedem neko vreme u domu dragog bračnog para koji su imali dvanaestoro dece. Pozvali su nas na obrok i zajedništvo. Bili smo vrlo uzbuđeni zbog posete pošto smo imali priliku da učimo od njih u vezi doma. Tada smo imali troje male dece i bili smo kao sunđeri koji očekuju vodu. Seli smo za dugačak sto koji je bio pripremljen za dvadeset osoba. Najmanje što mogu da kažem jeste da je to bila jedna nadahnuta scena. Seli su otac i majka i svih dvanaest maslinovih grana oko stola - svi po redu. Imali smo lep razgovor za vreme obroka. Kada smo završili obrok, konačno su došle reči koje sam očekivao. Otac je rekao: "Hajde da sednemo u dnevnu sobu i malo razgovaramo."

Možeš zamisliti kako sam se iznutra osećao. Taj čovek je bio ono što sam želeo, što sam želeo celim svojim srcem – pobožnu porodicu. Deca su imala od 3 do 25 godina. Mislio sam: "Sedim na rudniku zlata, sada je vreme za postavljanje pitanja." Otišli smo u dnevnu sobu i seli. Nastavio sam da kupim sve što je bilo moguće. Počeo sam: "Molim te kaži mi, gospodine, koje principe si sledio da bi dobio takvu ljubljenu poslušnu decu?"

Nikada neću zaboraviti šta je rekao. Rekao je: "Dobro, pa nisam učinio ništa. *To je jednostavno blagodat Božija".* Mislio sam u sebi: "Šta? Samo blagodat Božija? Znam da postoji više od toga."

Znam da je to bilo jako dobro i ponizno sa njegove strane, ali to nije istina. **Nije** samo blagodat Božija. Ako sve ostaviš na Božiju blagodat, bićeš strašno razočaran. Da li je upravo to jedan razlog zašto stvari ne idu dobro, pošto što smo sve prepustili "blagodati Božijoj" iako nam je Bog dao principe da sledimo? Nije samo blagodat Božija. Slažem se, kada sve završimo, ostarimo i podignemo svu decu, da, mi ćemo reći: "Da nije bilo blagodati Božije, nikada to ne bi mogli uraditi". Ali moraćemo priznati da je bilo mnogo stvari koje smo uradili po reči Božijoj da bi usmerili decu na pravi put. U realnosti, Božija misteriozna blagodat nema podlogu na kojoj će raditi ako ne uzmemo alate i krenemo na posao.

Zamisli da odeš u baštu, posadiš seme i tada se opustiš na ležaljci pouzdavajući se u blagodat Božiju da se pobrine za ostalo: nema okopavanja, uklanjanje korova, đubrenja, kultiviranja ili zalivanja. Zamisli kako bi to bilo glupo. Ako tako sadiš baštu i samo se pouzdaješ u blagodat Božiju, imaćeš parče zemlje puno korova, sa malo ploda na vrlo malo biljaka.

Dakle, dozvoli mi da te ohrabrim. Postoje mnoge stvari koje mi moramo raditi. Potrebna je ispravna ravnoteža vere i dela da bi se proizvela zdrava bašta, a isto je i sa našim porodicama. Istina je, prava vera ispunjava srce, pokreće volju da se podignemo i radimo nešto sa radosnim očekivanjem. Izrailj se pouzdavao u Boga, ali je ipak išao u bitke. Avram je verovao Bogu, ali je takođe zapovedao svom domu iza sebe. Mi treba da se pouzdavamo u Boga, verujemo Njegovim obećanjima i "*gajimo decu u nauci i strahu Gospodnjem*" (Ef.6:4b).

Molitva

Naš Bože Oče, neka se sveti ime Tvoje. Jasno vidimo da nas nisi ostavio bez zdravog učenja o deci. Učini nas studentima vaspitanja dece. Daj nam potrebne otvorenosti i slomljenosti da bi učili. Stavi vatreni duh u nas i pomozi nam da vidimo hitnost, odnosno realnost. Toliko često smo pospani. Probudi nas na obećanja i odredbe koje si Ti spremio. U ime Isusa Hrista. Amin.

Roditeljska ljubav

Ljubav ne gubi strpljenje sa decom.
Ljubav traži načine da bude blaga prema deci.
Ljubav ne zavidi deci.
Ljubav se ne veliča deci.
Ljubav se ne nadima deci.
Ljubav ima dobre manire prema deci.
Ljubav ne traži sebičnu korist od dece.
Ljubav se ne srdi na decu.
Ljubav se ne raduje nepravdi koju čine deca.
Ljubav se raduje kada istina prebiva u deci.
Ljubav sve snosi radi dece.
Ljubav veruje u najbolje za decu.
Ljubav se nada da će deca biti dobra.
Ljubav trpi sve što joj se suproti, radi dece.
Ljubav prema deci nikada ne prestaje.

...bazirano na 1.Korinćanima 13

Brat Denny

13

Blagoslovi: ključ za poslušnost

"Da imamo mi ljubav k njemu,
jer On najpre pokaza ljubav k nama"

1.Jovanova 4:19

Imali smo već nekoliko poglavlja gde smo mogli posmatrati aspetak vizije za naše domove. Osećam da je to neophodno ako želimo da konsistentno primenjujemo i praktičnu stranu vaspitanja dece. Kada se naša srca pokrenu Božijom vizijom za porodicu, dobićemo motivaciju i primaćemo svakodnevnu silu da ostvarujemo tu želju. Pošto smo već dosta obuhvatili aspekat vizije, sada ćemo preći na praktične aspekte "kako podizati decu."

U naslovu ovog poglavlja skriva se najdublja mudrost za vaspitanje dece. To je zapravo izvor iz kojeg sve ostalo ističe. Izabrao sam reč "blagoslovi". Mogao sam uzeti reč "ljubav", ali pošto se ta reč jako mnogo koristi, u ovom slučaju sam je izbegao. Stvar je u tome što svi mislimo da ljubimo svoju decu.

Dok prelazimo na neke praktičnije stvari u vezi vaspitanja dece, važno je da ih poređamo po prioritetu. Najpre dolazi ljubav i blagoslovi. Postoji opasnost da se preskoče aspekti ljubavi, blagoslova i bliskosti, a brzo pređe na opominjanje, karanje i standarde svetosti. Ne želim da to učiniš. Mnogi su napravili tu strašnu grešku.

Godinama sam bio intrigiran reakcijom koju sam primetio u mnogim ljudima kada su slušali moju seriju audio kaseta o domu. Oni su prvo slušali kasetu o disciplini. Imali su u svojim rukama kompletnu seriju od dvanaest kaseta, ali dohvatili su baš tu kasetu u sredini, o disciplini. Mislio sam u sebi: "Zašto izabiraju baš tu kasetu?" Sada znam odgovor na svoje pitanje, a to saznanje me rastužuje. Mnogi misle da je šibanje dece lek za sve njihove porodične teškoće. To nije rešenje. Potrebe naših domova idu daleko dublje od šibanja i poslušnosti.

Zakon je ljubav

Naš Gospod Isus Hrist je imao običaj da vrlo jednostavnim rečenicama iskaže duboke, dalekosežne stvari. Iz tog razloga Njegove reči mnogo puta nisu mogle da dođu u glave fariseja. Oni su Mu uvek prilazili sa pitanjima u vezi zakona i tradicija, zato što su na taj način posmatrali Boga. Isus je njima sumirao kompletan hrišćanski život u dve rečenice. Fariseji su propustili dubinu onoga što im je On govorio, ali mi nemojmo to propustiti. Rekao im je da sav zakon i svi proroci vise o samo dve glavne zapovesti: "*Ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim*" i "*ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe*" (Mat.22:37a,39b). Svako uputstvo se može uklopiti u ove dve glavne zapovesti.

Ovo se takođe odnosi na sve što govorim o domu. Sve se može svesti na ljubav i sve treba da izvire iz ljubavi. Pavle je to još izoštrio kada je rekao: "*I ako predam telo svoje da se sažeže, a ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže*" (1.Kor.13:3b). To je ono što je bilo pogrešno kod fariseja. Oni su činili razna dobra dela, ali ne iz ljubavi prema svom Bogu ili bližnjem. Ljubazni, i mi možemo imati isti taj problem sa našom decom. Postoji mogućnost da i mi zanemarimo "ono što je najpretežnije u zakonu" i da prosledimo našoj deci samo religiju, a ne veru. Budi siguran da to neće izaći na dobro. Zakon je ljubav. Motivacija je ljubav. Jako je važno da imamo to na umu dok dok budemo posmatrali razne praktične stvari u narednim poglavljima.

Pre mnogo godina, kada su moje kasete o domu počele da cirkulišu u Božijem narodu, imao sam vrlo nezgodne telefonske pozive. Roditelji su me zvali i govorili da moje učenje ne funkcioniše. Mislili su na kasetu o disciplini. Mnogo puta su to bili baš oni roditelji koji su prvo slušali tu kasetu. Rekli su mi: "Moje dete ne postupa onako kako si rekao na kaseti. Kada ih pokaramo, mi nismo više prijatelji."

U početku nisam bio siguran gde leži problem. Proveo sam mnogo vremena u molitvi i razmišljanju sa tim pitanjem pred Gospodom. Jednog dana došao mi je odgovor: ljubav. To je ključ. Mi smo karali našu decu sa ljubavlju i imali smo divne rezultate. Mnogi roditelji nisu bliski sa svojom decom. Kada roditelj počne da koristi prut bez prvobitno dobro uspostavljenog odnosa ljubavi sa detetom, rezultati mogu biti negativni.

Želim da vam kažem kako sam odgovorio nekim roditeljima koji su telefonskim pozivom želeli da se uvere da li je ispravno moje otkrivenje. Kako sam i dalje dobijao pozive, počeo sam da im postavljam pitanje: "Kakav je tvoj odnos sa detetom? Da li ste bliski?" Odgovor je uvek bio isti. Priznali su da nisu imali blizak odnos sa detetom. Tada sam shvatio da je to bila rupa u mom učenju. Jackie i ja smo duboko voleli svoju decu i ja nisam shvatao da neko može da kara svoju decu bez duboke ljubavi prema njima. Zakon je ljubav i blagoslovi. Ne možemo pobeći od toga. To je ključ koji otvara ogromna vrata raznih mogućnosti u vaspitavanju dece.

Božije breme za bliske odnose

"I on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovim"

Malahija 4:6

Kasnije ćemo detaljnije pogledati ovaj stih, a sada želim da vam ukratko ukažem na Gospodnje breme. U ovom stihu imamo otkrivenje Božije brige za ljubav između očeva i dece. Taj izliv ljubavi i blagoslova jeste temelj kompletnog vaspitanja deteta. Seti se prve ljubavi o kojoj sam govorio u trećem poglavlju. U prvim danima nakon njihovog rođenja, iz tvog srca se izliva ljubav prema njima. Taj odnos prve ljubavi treba da bude kamen temeljac doživotne ljubavi između roditelja i deteta. Kako dani prolaze, srca se blisko povezuju i zajedno rastu. Kada ta sveza srca počne da se kida kroz ignorisanje ili zanemarivanje, nastaju problemi vrlo rano u razvoju deteta. Mnogi roditelji tada koriste prut kao lek za probleme, ali to ne pomaže. Blagoslovi su ključ za poslušnost.

Ovu bliskost o kojoj govorim mnoge majke razumu. To je deo majčinske ljubavi, nešto što im Bog daje instiktivno. Majka radi na tome dok se brine za svoju bebu. Ona priča bebi dok je doji, iako beba ne može da razume reči. Majka zna da komunikacija mnogo znači. Uvek sam uživao da gledam kako Jackie hrani decu. Ona odlično komunicira. Reči ljubavi i prihvatanja izviru dok ih ona doji. Znao sam da je ona uspostavljala vezu sa detetom.

Ali Bog je zabrinut za očeve. Sreo sam mnogo očeva koji nisu bliski sa svojom decom. Žale mi se da je povezanost njihovih srca sa decom vrlo mala. Zbunjeni su zbog nedostatka poštovanja i poslušnosti njihove dece, a ne shvataju da jedno podstiče drugo.

Braćo, to je deo kraha poslednjih generacija. To se mora obnoviti, kao što je prorokovano u Isaiji 61:4b. Treba da se pridružimo svojim ženama i gradimo svezu ljubavi sa decom dok su ona još jako mala. Znam da su mnogi od nas onesposobljeni za ovu stvar pošto su i naši očevi bili takvi. Nisu bili povezani sa nama i sada mi nemamo ideju kako da budemo bliski svojoj deci. To mora biti slomljeno! Možemo naučiti da gradimo odnos sa svojom decom. Bog će nam pomoći ako ga molimo. Mogu da posvedočim kako nas je Bog osposobio u toj stvari. Nisam znao šta da radim, ali Bog i moja žena su me naučili kako da to izgradim.

Mnogi očevi žive u pogrešnom ubeđenju da nemaju odgovornost sve dok dete malo ne poraste. To je laž. Moramo iz početka graditi temelj ljubavi sa našom decom, a kasnije u njihovim danima možemo dizati građevinu u visinu. Moja deca su od svojeg rođenja stalno slušala ljubazan glas njihovog oca. Kada je bilo potrebno čuvao sam bebu dok je Jackie obavljala druge kućne poslove. Držao sam bebu sa ciljem. To je bila prilika za komunikaciju. Govorio sam ljupke reči i beba mi je drmanjem nogica uzvraćala osmeh. Neki nemudri roditelji možda misle da je ovo glupost, ali ne slažem se. Pričao sam sa detetom u vezi mnogih stvari. Uzeo bih njihove igračke i ljuljao ih pred detetom u igri, pričajući sve vreme.

Vidiš, ima više u rečima nego u zvuku. Rečima srce govori srcu i duh ljubavi ili neprihvatanja se prenosi na dete. Mnogi ne razumu tu nevidljivu snagu komunikacije sa detetom. Mi vidimo samo malo telo, a zaboravljamo da je to večno biće sa besmrtnom dušom. Koristim tu dugačku reč "komunicirati" radi njenog značenja. Koren te reči je "komuna" što znači imati razmenu u dva smera, tok razgovora u dva smera i izliv srca u dva smera. To bi roditelj trebao da radi sa svojim malim detetom.

Kao roditelji, mi smo inicijatori ljubavi prema svojoj deci. To je vrlo jasno, ali često se propušta. Isto je i sa našim nebeskim ocem: "*Da imamo mi ljubav k njemu, jer on najpre pokaza ljubav k nama*" (1.Jov.4:19). Taj stih se može primeniti na naše domove. Deca bi lako mogla reći: "Volimo svoje roditelje, zato što su oni prvo voleli nas". Kako je tužno ako dete u tom smislu odrasta sa nezainteresovanim ocem ili čak nezainteresovanom majkom. To je nevolja u našoj zemlji. Žanjemo plod dve ili tri generacije očeva koji nisu bili bliski svojoj deci. Opet kažem, Bog je jako zabrinut za odnos očeva i njihove dece.

Dok su naša deca odrastala, ja sam uzeo sebi za prioritet da se igram sa njima. Sednem na pod kao mali dečak, uzmem od sina mali traktor i idem vrrrm, vrrrm, vrrrrm. Dok živim u njegovom imaginarnom svetu, mi oremo polja, tovarimo seno i vozimo kamion do žitnice. Šta sam ja radio? Nisam bio motivisan igrom sa traktorom na podu i pored činjenice da to pokreće malog dečaka. Šta sam radio? Gradio sam svezu ljubavi sa mojim sinom. Njegovo lice bi zasijalo kada me vidi da uđem u kuću, a i moje lice takođe. Bili smo drugovi.

Da li si nekada ušao u malu ćerkinu kućicu za igru i igrao se sa njenim lutkama? Pokušaj ponekad. Uzmi njenu omiljenu lutku, drži je i čuvaj malo, pa gledaj šta se dešava. Primetićeš pogled zadovoljstva na licu tvoje ćerke dok te bude gledala kako voliš njenu bebu. Dragi očevi, to nije samo dečije igranje. To je polaganje temeljnog kamenja doživotne međusobne ljubavi i poštovanja. Tvoje dete će misliti da si "najbolji tata na svetu."

Neko me je pitao: "Šta si radio sa detetom kada ono u svojoj dvanaestoj godini želi da priča sa tobom?" To je dobro pitanje. Dozvoli mi da ti kažem kako sam to dobio. Ako dozvoliš sebi da dete u svojoj petoj godini govori tvojim zatvorenim ušima, njegove uši će takođe biti zatvorene kada mu ti budeš govorio u dvanaestoj godini njegovog života. Budi njegov drug! Budi slatki tata – prijatelj.

Nikada neću zaboraviti kada mi je Elizabeth prvi put dala to ime. Mislim da je imala oko četiri godine. Nosio sam je gore uz stepenice. Zaustavila me je na pola puta, stavila svoje male ruke na moje lice i rekla: "Tata, znaš šta? Ti si moj slatki tata – prijatelj". Bio sam jako obuzet ljubavlju od tog dana. Dok sam rasvetljavao te reči, mislio sam: "Ima mnogo značenja u tim rečima. Ti si sladak, ti si moj tata, ti si moj prijatelj". Zar ne? Gradi odnos sa svojom decom! Budi im blizak. Daj im "konjska leđa" za jahanje i vijaj se sa njima po dvorištu. Zabavljaj se sa njima, radi sa njima, drži ih za ruke. Uživaj u deci i ona će to osetiti i postaće bliska tebi. Što je bliskiji tvoj odnos sa decom, ona će više primati ono što želiš da usadiš u njih.

Sila ljubavi

Dok roditelji pokazuju iskrenu ljubav prema malom detetu, ono počinje da je vraća na isti način. Tako se formira zajednička međusobna sveza poštovanja i časti. Ta sveza je vrlo važna kada dođe vreme za učenje, vaspitavanje, karanje i popravljanje. Blizak odnos će u detetu pokrenuti prirodan tok poslušnosti i želje da ugađa roditeljima. Ako pokušaš da podižeš svoje sinove i ćerke bez toga imaćeš mnogo problema sa praktičnim vaspitavanjem i poslušnošću.

Hajde da na brzinu zajedno razmislimo. U tvom ličnom iskustvu sa Bogom, šta te više motiviše da Mu služiš i da Ga slušaš? Da li je to strah od kazne, ili ljubav i blagoslovi koje Bog svakodnevno izliva na tebe? Ako mene pitaš, osećam se jako željan i slobodan posle slatkog vremena u Njegovom prisustvu, jer sam siguran u Njegovu ljubav. Verujem da je isto i sa našom decom. Ona će prosperirati pod sjajnim licima njihovih roditelja. To je teologija Novog Zaveta i temelj naše službe Bogu. Bog nas voli i prihvata kao svoju ljubljenu decu. Zbog toga imamo motivaciju da Ga slušamo.

Ljubav se izgovara V-R-E-M-E

Kada je Esther bila mala devojčica počeli smo da imamo neke zabrinjavajuće probleme sa njom. Osećao sam da ne reaguje dobro kada se od nje nešto traži da uradi. Njena poslušnost je bila spora i sa pola srca. To je trajalo par nedelja i počeli smo da mislimo da u svojim rukama imamo dete sa čvrstom voljom. Naše prirodno rešenje je bilo da povećamo disciplinu i dovedemo je u pokornost. Dok sam se molio za nju jednog jutra Bog mi je tiho progovorio u srcu. Izgledalo je kao da mi kaže: "Možda je Estheri potrebno više pažnje iz ljubavi od njenog tate". Željnim srcem sam primio te reči. Odlučio sam da radim na našem odnosu, uzimajući u obzir neke sitnije stvari.

Nakon toga, neke tri nedelje sam je vodio sa mnom u prodavnicu. Provodio sam više vremena čitajući joj knjige i pričajući sa njom o onome što je želela. Posvetio sam jednostavno pažnju svojoj slatkoj maloj ćerki i mnoge dobre stvari su počele da se dešavaju. Posle dve nedelje problemi sa poslušnošću su nestali. Primetio sam novo svetlo u njenim očima. Kada me je videla da sam ušao u kuću, sve vreme je želela da bude sa mnom.

Pre nekoliko godina propovedao sam u crkvi u Severnoj Pensilvaniji, a moj prijatelj mi je postavljao svoja "teška" pitanja o vaspitavanju dece. Rekao je: "B.Denny, šta da radim sa mojim detetom koje ima čvrstu volju?" Imao je malog dečaka od oko dve godine. Pitao me je da li imam neke specijalne tajne za dete sa čvrstom voljom. Nisam odgovorio brzo iako sam već znao ša ću mu reći. Rekao sam mu: "Da, imam. Imam veliku tajnu za tebe, ali nisam siguran da li si spreman da je čuješ". Zatim sam malo odugovlačio sa željom da stvarno zadobijem njegovu pažnju. To je dobro uspelo pošto je počeo da me moli za savet. Rekao sam mu: "Tajna je V-R-E-M-E", izgovorivši polako tu reč. Tada sam mu dao kratko objašnjenje principa građenja odnosa sa svojim detetom.

V-R-E-M-E je nešto čega mi Amerikanci nemamo mnogo. U najmanju ruku rečeno, to je ironično, pošto imamo sredstva koja štede vreme više nego bilo ko drugi na svetu. Takođe imamo mnogo više slobodnog vremena nego bilo koja nacija na svetu. Siguran sam da je moj prijatelj očekivao od mene da mu kažem nešto o karanju deteta, ali to nije uvek potrebno. Mi mislimo da je karanje odgovor za sva naša zla, ali nije. Mi američki hrišćani želimo brzo rešenje za poslušnost, pa zato idemo po prut. Ali, to neće izaći na dobro. Sladak izliv ljubavi i poštovanja je snažniji od pruta. Uzmi V-R-E-M-E i postani blizak svom detetu.

Novozavetni zakon blagoslova

Kroz ceo Stari Zavet vidimo da su se praktikovali principi blagoslova. Već sam opisao kako je jevrejski otac blagosiljao svoju decu svakog subotnjeg večera. Gospod Bog je najpre započeo tu praksu kada je dao blagoslov Adamu i Evi. Očevi su blagosiljali svoju decu. Vođe su blagosiljale one koji su dolazili na njihovo mesto. Starci su pri smrti blagosiljali svoje sinove. Volim tu ilustraciju postrojene dece koja očekuju da prime izgovoreni blagoslov od svog oca.

Pre nekog vremena naša porodica je čekala red za vožnju liftom u Washington Monument (Vašingtonski spomenik, prim.prev.), Washington DC. Dok smo čekali red prišao nam je jedan Jevrej. Verujem da je mislio da sam i ja Jevrej. Imali smo lepe razgovore o mnogim stvarima, uključujući i misiju. Dok smo razgovarali pitao sam ga za njegovu porodicu. Njegovo lice je zasijalo sa radošću i ispričao mi je sve o svojoj deci. Dok sam slušao pomislio sam u sebi: "Sada ću videti da li on daje blagoslov svojoj deci subotom uveče". Pitao sam ga i rekao je: "Naravno". Rekao je da to čini svakog petka uveče.

Jednog dana sam razmišljao o tom principu i sinulo mi je da je to starozavetni ritual, zakon - nešto što se često radilo iz dužnosti. Iz svojih proučavanja Božije Reči naučio sam da ono što Bog zapoveda kao dužnost u Starom Zavetu postaje divan način života u Novom Zavetu zbog sile Svetog Duha. Na primer, oni su davali desetak od svega u Starom, a mi radosno dajemo sve u Novom Zavetu. Dajemo naš novac, vreme, planove. Da, dajemo ceo naš život Bogu sa radošću.

Ako je "blagoslov" bio običaj ili dužnost u Starom Zavetu, tada to treba da bude način života u Novom Zavetu. Šta to znači u našem praktičnom svakodnevnom životu? Tvojoj deci je potreban tvoj blagoslov tokom celog dana. Božija volja je da ona odrastaju u atmosferi prihvatajuće ljubavi. Koliko god mnogo voleo običaj blagosiljanja dece, to nije dovoljno. Ona treba da budu okružena blagoslovenim životom svojih roditelja. O koja je sila takvog života! Neizmeran je efekat koji takav život ima na decu.

Zamisli jevrejskog oca koji blagosilja svog sina. Naslikaj iskrenog oca koji stoji u svojoj kući, spreman da blagoslovi svog sina. Dok se sin približava ocu, očevo srce sija sa osmehom ljubavi i prihvatanja. On ga dotiče dok govori reči vrednovanja i ljubavi prema sinu. Svako dete bi prosperiralo pod takvom vrstom sedmičnog blagoslova, a šta ako bi se to dešavalo u Duhu mnogo puta na dan? Kakvi bi bili rezultati? Reči takve prirode, izgovorene sa iskrenom ljubavlju, imaće uticaj na dete kroz celu večnost. To treba da se dešava mnogo puta u toku dana u tvom domu.

Hajde da predstavimo tu sliku na neka svakodnevna iskustva, pa da vidimo kako se to uklapa. Nama očevima je mnogo lakše da shvatimo princip ako razmatramo neke realne životne situacije. Takođe i majkama. Međutim, očev blagoslova izgleda ima veći efekat. Možda zato što je on predstava Boga za decu. Iako je to istina, pošto su mnoge tate odsutne zbog posla, majke imaju više praktičnih mogućnosti da blagosiljaju decu. Ovde su navedene neke situacije kada vaša deca treba da čuju reči prihvatajuće ljubavi.

Deca treba da vide i čuju reči blagoslova...

- kada ih prvi put vidiš ujutro
- kada proveravaš njihov domaći zadatak
- kada dobro urade neki kućni posao
- dok sedite pri zajedničkom obroku
- kada dete dođe da prizna da je uradilo nešto što ti nije ugodno
- kada se vrati u kuću posle igranja
- kada ih pokaraš zbog nečeg lošeg što su uradili
- kada dođeš kući sa posla
- kada dete dođe da te vidi kako radiš u radionici
- posle večernje molitve u krevetu
- pri rođendanu ili za vreme drugih specijalnih događaja u životu deteta
- kada napuštaju dom na duži period

Da li vidiš kako princip i Duh blagoslova može biti isprepleten u svim ovim situacijama? To bi moglo promenuti atmosferu tvog doma! Kada bi imao ideju koliki uticaj to može imati na tvoj dom, počeo bi još danas sa tim. Deca napreduju pod takvom vrstom brige. To je ulje koje podmazuje sve ostale aspekte vaspitanja. Zapravo, ova stvar je zarazna. Ona se širi na sve u porodici. Posle određenog vremena videćeš da će se svi međusobno blagosiljati, a to je dobro vaspitanje za budućnost.

Pre određenog vremena, kada je naš najmlađi sin napunio dve godine, cela porodica se zajedno okupila na tradicionalni večernji nedeljni obrok. Svi smo uživali sa malim Davidom dok smo pričali i smejali se. Znate kako je sa mališanima od dve godine. Njihov sladak mladi život bio je na blagoslov svima nama. Svi smo ga voleli i prihvatali dok smo se smejali zajedno. Dok sam tako sedeo i posmatrao, mislio sam u sebi: "Davide, ti imaš to.

Nisi ni svestan koliko si blagosloven". Bio je okružen ljubavlju i pažnjom, ne samo mame i tate, nego i sedmoro od breće i sestara. Koji život je imao! Koji uticaj smo imali na njega! Nikada neće odrastiti sa mišljenjem da nema vrednosti. To je način koji je Bog zamislio. Vidite, u Njegovim očima deca su vrlo vredna. Mi treba svojom ljubavlju da im saopštavamo tu vrednost.

Postoji mnogo povređenih i odbačenih ljudi. Rane se ponekad još produbljuju. One dolaze zbog toga što roditelji zanemarivaju i odbacuju svoju decu u domu. To je tragična situacija. Te povrede se često odnesu i u mladost, pa onda i u brak. Naši domovi proizvode nefunkcionalne mlade koji se teško snalaze u stvarnom svetu briga i odgovornosti. Brakovi se raspadaju. Zatvori se pune, a čak se i zdravlje mladih narušava zbog konfuzije koju stvara to zanemarivanje.

Bio sam pre nekoliko meseci na sastanku gde je propovedano o tome kako biti dobar otac i o destruktivnom prokletstvu koje je došlo zbog odsutnih otaca. Propovednik je postavio pitanje: "Koliko vas nije nikada čulo od svog oca reči „Ja te volim"?" Zbog svog bremena za domove u našoj zemlji, širom sam otvorio svoje oči da bih video podignute ruke. Bio sam šokiran, povređen i iskreno opustošen onim što sam video. Devedeset procenata ljudi je podiglo svoje ruke. Tada je propovednik nastavio da govori kako postavlja to pitanje širom Amerike sa istim rezultatima. Plačem za decom koja žive u tom okruženju odbačenosti. Mi patimo zbog dve generacije odsutnih otaca i oko pola generacije odsutnih majki. Rezultati su katastrofalni. Kada će sve to prestati? Promašujemo metu sa svojom dragocenom decom, a mnogi čak ni ne znaju da ih vređaju.

Prirodna želja za ugađanje

Bog je stavio u srce svakog deteta prirodnu želju da ugađa svojim roditeljima. Svi roditelji potvrđuju tu od Boga datu želju. Deca nas jednostavno vole i prelaze preko mnogih naših grešaka. Svi smo to videli na njihovim licima kada su učinila nešto za nas i želela da znamo šta su učinila. Gledaju nas sa očekivanjem da ih pohvalimo. Žele da nam ugode. Ako je to tako, treba da iskoristimo tu želju i da je povećavamo obasipajući ih ljubavlju i prihvatanjem. Ako ćemo ići za srcem svog deteta i biti njegov prijatelj, svojim trudom ćemo požnjeti rezultate "mnogo veće poslušnosti". Ključ poslušnosti jeste blizak odnos, a ne karanje. Mnogi roditelji sami uništavaju tu želju u deci - zanemarivanjem i zanovetanjem, jer su suviše zauzeti. Ja ih nazivam "ne sada roditelji." Dete stalno dolazi očekujući prihvatanje od roditelja, a sve što čuje jeste: "Ne sada...Jako sam zauzet. Kasnije."

Često puta duboko žalim za decom zauzetih roditelja. Revnost za ugađanje polako splašnjava, a "hrišćanski" roditelji i dalje zahtevaju poslušnost i poštovanje. To je grozna izopačenost istine. Biblija to naziva nepravdom. To je istina izvan ravnoteže. Ne kažem da ne treba da zahtevamo od njih poslušnost. Moramo. Kažem da roditelji treba da urade svoj domaći zadatak. Ako postoji zategnut odnos sa bilo kojim detetom, molim te učini šta god je potrebno da bi se očistila ta atmosfera. Ponekad roditelji treba da isprave svoje stvari sa decom. Ako si jedan od tih "ne sada roditelja" ohrabrujem te da organizuješ porodični sastanak probuđenja gde će svako izneti svoje stvari i ispraviti ih. Budi primer u tome i budi prvi koji ćeš pognuti svoju glavu u poniznosti i reći: "Zgrešio sam". Videćeš, deca će ti brzo oprostiti i dati šansu da se promeniš. Idi za srcima svoje dece sa revnošću i ciljem. To se "mora učiniti" pre nego što dođemo u sledeće praktične stvari u ovoj knjizi.

Molitva

Oče na nebu, smiluj mi se. Zgrešio sam Tebi i svojoj deci. Molim te, oprosti mi u ime Isusa Hrista. Suviše sam zauzet. Vidim to jasno i moji prioriteti nisu ispravni. Kajem se pred Tobom baš sada. Načiniću promenu, ispraviću stvari sa svojom decom i obratiću to prokletstvo u blagoslov. Daj mi tvoju blagodat. Ne mogu to učiniti sam po sebi. Biću jednostavno opet poražen ako Ti ne pomogneš. Otvori mi oči u budućim danima da bi jasnije video svoju potrebu i da se nikada ne bih vratio svojim glupostima. Molim se za moju decu. Obnovi njihovu želju da mi ugađaju i daj mi njihova srca. Molim se u ime Isusa Hrista. Amin.

Tata blagosilja Davida na njegov treći rođendan. Mi uvek damo deci doručak u krevetu prilikom njihovog specijalnog dana. Ponekad se prilagodimo situaciji. David je izabrao da bude pastir, pa je Jackie imala zabavu da sve uskladi prema tome.

Rebekah dobija blagoslov od tate prilikom prvog dolaska u posetu iz Afrike. On je često u šali naziva “generalova ćerka”, a njoj se to sviđa.

Daniel dobija blagoslov prilikom svog venčanja dok tata hoda sa njim kroz skupštinu. To je bio sladak i nežan momenat za oca i sina.

Napravili smo pauzu za vreme intenzivnog propovedničkog rasporeda, pa smo na nekoliko sati izrentali jednostavan pontonski čamac.

Porodična bejzbol igra u Akron Parku kada tamo nije bilo nikoga. Imali smo veliku zabavu, a niko bio pod pritiskom da mora pobediti.

Nedelju dana pre Rebekinog venčanja isplanirali smo poslednju porodičnu zabavnu noć. Znali smo da ćemo ubuduće sve više biti ograničeni za zajedničko okupljanje. Imali smo “bitku” sa jastucima, a završili smo sa ovom piramidom.

14

Srca otaca se moraju obratiti

"Evo, ja ću vam poslati Iliju proroka pre nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji;
I on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovim,
da ne dođem i zatrem zemlju"

Malahija 4:5,6

U ovom poglavlju dolazimo na temu koja je vrlo draga mom srcu - srca otaca. Želim da posmatram šesti stih, skoro reč po reč. U tom stihu postoje izvanredne istine za nas Amerikance. Te istine bi trebale da nas pokrenu. Želim da te podstaknem da pročitaš celu četvrtu glavu proroka Malahije i da se tako pripremiš za naše razmišljanje. Dok budeš čitao probaj da zapaziš proročku prirodu tih stihova.

Postoji čudo koje se događa u našoj zemlji među mnogim hrišćanskim očevima. Bog deluje neobično misterioznim načinima. On radi iza scene i donosi promene. To nije rezultat kaseta, niti seminara. To je Duh Božiji koji različitim sredstvima radi da bi se ispunio taj šesti stih u srcima ljudi. Ovo niko ne može da objasni osim Boga. On toliko čudesno deluje u srcima i životima ljudi i radi svoje delo u njima, da ja to ne mogu objasniti. Divno je posmatrati takve stvari.

Dok putujem širom zemlje, srećem doktore, zakonike, poslovne direktore, tehničare, inženjere – sve vrste profesionalaca – koji prave glavne promene. Oni ostavljaju svoje profesije i nalaze negde u selu malu farmu za svoje porodice. Ako ih pitaš zašto to rade oni kažu: "Želim da provodim više vremena u podizanju svoje dece". Ne želim da uzdignem doktore i zakonike, nego sam uzeo njih za primer zato što su uložili mnogo novca i vremena da bi se pripremili za svoj životni rad. Međutim, oni to sve ostavljaju i odlaze na selo u malu farmu gde mogu da rade sa svojom decom. To je čudo!

Jedan poslovni direktor mi je pričao kako je Bog radio sa njim u vezi njegove dece. Bio je inženjer računara i imao je platu oko sedamdeset hiljada dolara godišnje. Bog je počeo da mu se javlja i da mu daje breme za njegovu decu. U početku nije jasno video šta mu Bog govori. Ali kako je vreme prolazilo, tihi glas je postajao sve glasniji. Sedeo je za svojim stolom ispred računara na tridesetčetvrtom spratu jedne od visokih poslovnih zgrada i rvao se sa Bogom. Duh Božiji mu je govorio: "Šta ćeš sa svojom decom? Kako će i šta će ona? Potreban si im."

Tako je išlo mnogo dana dok konačno nije rešio tu stvar sa Bogom. Znamo kako mu je bilo. Realne stvari su dolazile u njegov um. Kako ostaviti svoju karijeru i svu svoju sigurnost? Ipak, Duh Božiji je prevagnuo i on se predao Božijem vođstvu u svom životu. Sada taj otac radosno radi sa svojim sinovima. Proizvodi razne stvari od drveta. Ne zarađuje mnogo novca, ali pravi nešto što je mnogo dragocenije od zlata.

Priroda proročke Reči

Pre nego što pređemo na proučavanje teksta, voleo bih da kažem nekoliko stvari u vezi toga kako proročke reči deluju na nas čitaoce. Bog je na više načina koristio proročku Reč. Najviše je koristio proročke iskaze da bi progovorio ljudima koji su slušali po prvi put. Prorok je uvek govorio u kontekstu trenutnih okolnosti. Drugo, proročki iskaz se odnosi i na budućnost, a u sebi sadrže i malo misterije. Primetio sam da ispunjenje proroštva ne dolazi samo jednom prilikom. Drugo poglavlje proroka Joila je primer toga. Ono se nije potpuno ispunilo. Ipak, to proroštvo drži Božiji narod u očekivanju, preispitivanju i spremanju.

Naš tekst iz Malahije je drugi primer takvih iskaza. Verujem da kompletno ispunjenje tog proročanstva još nije došlo. To je vrlo važno zato što nam pomaže da razumemo šta se dešava u naše vreme. Pošto smo čitali Novi Zavet, znamo da je Ilijin Duh bio na Jovanu Krstitelju. Tako se ispunio poslednji deo tog proroštva (vidi Luku 1:11-17). Ipak, Isus je takođe rekao da će Ilija najpre doći i urediti sve (vidi Marka 9:11-13).

Te stvari su nama misterija. Bog želi da bude tako. Širom sveta, mnoge hrišćanske vođe slažu se da Bog u ovim poslednjim danima pokreće ljude u vezi njihove dece. Važno je da to potvrdimo da bi se mogli predati Njegovim nagonima. Bog uvek ispunjava svoju Reč. Treba da vidimo šta On radi i da se uklopimo u to. To će doneti blagoslove u naše živote i porodice. Hajde da gledamo u dubine onoga što Bog radi dok tražimo da razumemo ovaj stih.

Pokajanje

Duh Božiji je taj koji misli na očeve u ovim danima. On je ljubomoran: ljubomoran za decu, ljubomoran za Božije seme. Kao što je činio u prošlosti, On koristi različite ljude da bi zadobio pažnju nas očeva. Treba da razumemo ovo. Ako možemo da se složimo sa ovom činjenicom bićemo sposobni da razumemo te tanke misli naših srca. Dragi oče, taj nagon koji se nalazi duboko unutar tebe, te misli o deci, to je Gospod. On pokreće tvoje srce sa ljubomornom ljubavlju prema tvojoj deci. Želi samo jedno. Želi da obrati tvoje srce.

Ta reč "obratiti" se odnosi na promenu života. To je radikalna reč koja zahteva radikalna dela. Ona znači *pokajati se*. Božija blagodat usmerava ljudska srca na pokajanje. Možda će neki koji ovo čitaju teško razumeti tu reč. Ali to je temeljna reč sa dalekosežnim efektima za sve one koji dopuštaju da Bog duboko deluje u njihovim životima.

Pokajanje znači potpuna promena uma koja u potezu donosi i promenu dela. Mi zaista verujemo samo u ono što nas pokreće na delo. Pokajanje se dešava u našoj volji. Pokajanje je obrt od sto osamdeset stepeni. U pogledu spasenja, svi razumemo da bez pokajanja ne možemo biti spaseni. Moramo se pokajati od svojih greha i svog puta. Tada moramo verovati u Gospoda Isusa Hrista i bićemo spaseni. To se desilo čoveku i ženi koje sam opisao u drugom poglavlju.

To znači ta reč "obratiti". Međutim, u ovom stihu Bog ne govori u vezi spasenja. On govori u vezi prioriteta našeg srca u vezi naše dece. Reč u ovom stihu nije manje radikalna od one reči u vezi spasenja. Potpuna promena srca je ono na čega nas Bog poziva. Kao i uvek, Bog ima svoj deo i čovek ima svoj deo. Za nas Bog kaže "pokaj se". Dok ujutro sedimo i razmišljamo u svojim srcima, dobro je da znamo gde nas Bog vuče: u potpunu promenu. U ovim poslednjim danima Bog koristi ljude koji dolaze u Duhu i sili Ilijinoj sa bremenom za obnovu i oporavak srca otaca prema njihovoj deci. To je ono o čemu govori ovaj tekst. To je snažno! Da li slušaš, dragi oče?

Srce: najsnažniji deo našeg bića

Sledeća reč koju želim da proučimo jeste reč "srce". Ta kratka reč je najvažnija u ovom tekstu. Sve ostale reči dobijaju svoje značenje i smisao zahvaljujući ovoj reči. Moramo razumeti dubinu onoga što Bog govori kada koristi tu reč. Srce je sedište naših osećanja. To je mesto naše ljubavi i naših želja. Ono je najsnažniji deo našeg bića. Srce je mesto u kome sanjamo sne i vidimo vizije. Ono je takođe mesto gde postavljamo sebi ciljeve i određujemo pravac kojim ćemo ići. Sve te stvari se dešavaju u srcu, kao izbor naše volje.

U srcu se nalaze naša osećanja, u srcu žudimo - i uredu je žudeti za ispravnim stvarima. Zaista, ono je centar ljudskog bića. Bog koji nas je stvorio zna to. Zato je rekao: "*Ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim*". On želi da sedište naših osećanja, naših želja bude usmereno prema Njemu, zato što je On Bog.

Pomisli za trenutak. Kada čovek dobije želju u svom srcu da uradi nešto, on to može uraditi bez obzira šta je u pitanju. Napredak tehnologije u poslednjih pedeset godina nam je dobar primer toga. Koje je sledeće čovečije dostignuće? Bog je znao snagu čovečijeg srca kada im je izmešao jezike za vreme zidanja Vavilonske kule. On je usporio proces "napretka" postavljanjem jezičnih barijera. Čovek može učiniti izvanredne stvari ako preda svoje srce tome, zato što je srce centar motivacije našeg bića.

Razmisli o jednom olimpijcu. Ako čovek dobije želju u svom srcu da okači zlatnu medalju oko svog vrata, ništa ga ne može zaustaviti. On se neće odmarati u svojoj potrazi za tim zlatom. To je apsurdno kada posmatramo stvari u svetlu večnosti i Božijih ciljeva, ali čovek je takav. On će trčati kao nikad do tada. Promenuće svoje navike u vezi jela, društva i spavanja. Da, promenuće sâm život da bi doživeo da mu zlatna medalja visi oko vrata. Zašto? Zato što je svoje srce podredio tome.

Takvo snažno srce je stvar na koju Bog misli u ovom stihu. Bog pre svega želi da okrene sedište naših osećanja prema Njemu, pa onda prema našoj deci koja su nam najbliskiji bližnji. Pitam se šta bi se desilo kada bi očevi dobili snažnu želju u svojim srcima da odgajaju svoju decu - želju koja će ih zapaliti kao olimpijca koji traži cilj svim svojim srcem. Ovo objašnjava čudesne promene koje su načinili ranije spomenuti očevi. Morali su da se menjaju zato što su njihova srca bila ispunjena novom željom koja je trebala da se ostvari. Kada srce nešto zaželi nikakva žrtva nije suviše velika.

Bog zna da je srce najdublja potreba koju imamo u vezi svoje dece. Potreba nije za redovnijim bogosluženjima, drugačijim kućnim uređenjem i slično. Potreba ide dublje od toga.

Pomisli ovo. Mi živimo u Americi. U našoj zemlji postoji više učenja u vezi doma nego u svim ostalim delovima sveta. U Americi postoji više seminara, knjiga, kaseta i službi koje su usmerene na dom, nego na svim ostalim mestima zajedno. Šta je onda pogrešno? Zašto domovi ove nacije propadaju uprkos svim tim dobrim učenjima? Mislim da znam zašto. Zato što je to stvar srca. Kada Božiji narod postane ekstravagantan u svojoj ljubavi za Njega i Njegove male jaganjce, tada će stvari početi da se menjaju. Mnogi poštuju Gospodnje učenje u

vezi doma svojim usnama govoreći "amin", ali njihova srca su daleko od toga. Srce je glavno i dok ne dopustimo Gospodu da radi sa našim srcima ništa se neće promenuti.

Kada se fokus tvog srca usmeri na porodicu tada će slediti sve ostalo. Neće ti više biti potrebne propovedi ili knjige. Kada propovedam na temu doma, često se ožalostim reakcijom mnogih ljudi. Čujem kako priznaju da su izgubili vidik u potrebe svoje porodice, pa su onda radosni što su se opet podsetili toga. Jecam kada čujem to. Kada očevi budu usmerili fokus svojih osećanja prema svojoj deci, verujem da neće biti potrebno da se toga često podsećamo.

Očevi: Odgovornost se ne može svaliti na druge

Ovo nas dovodi do sledeće važne reči u tekstu: "očevi". Najveća odgovornost leži na nama očevima, ne na majkama. Ponekad to ne izgleda pošteno, ali Bog je tako odredio. Tekst se obraća očevima, ne majkama. Bog zna, ako se srce oca obrati obratiće se i srce majke. Mnogo puta sam video to. Očevi su lek za mnoge naše teškoće u feminističkom pokretu. Sve te drage devojke žele da zauzmu svoje mesto među ljudima, kao vođama našeg društva. To su teškoće, i neće izaći na dobro jer ide protiv Božijeg otkrivenog plana. Ali, nije sve njihova greška. Naši očevi su zgrešili. Okrenuli su leđa domu tragajući za drugim stvarima. Žene jednostavno samo slede svoje muževe.

Mnoge hrišćanske vođe oplakuju činjenicu da majke okreću leđa domu tražeći "više ciljeve", ali to nije koren problema. Očevi su napustili svoje domove mnogo ranije. Usmerili su fokus svojih emocija na druge prioritete. Tada su majke rekle: "Idemo i mi". Očevi su odgovor. Oni su ti koji mogu slomiti to prokletstvo koje je došlo na nas. Šokantna je činjenica da su se mnoge majke pridružile muževima u toj perverziji osećanja. Kako majka može zaboraviti svoje dete? Da, mnoštvo njih zanemaruje viku i molbu svoje dece za odgajivanje. One ih brzo ostavljaju u zabavište i pored njihovih molbi. Utišavaju glas savesti pouzdavajući se da će biti dobro. O očevi, čujte Reč Gospodnju. On vas poziva nazad na osnovu, na stvari koje zaista vrede.

Od čega se pokajati?

Da li ćete mi, vi očevi, dozvoliti da budem malo praktičan? Nećemo se mnogo približiti izlečenju ako ostanemo u sferi neodređenih generalnih principa. Ako ne napraviš promene tada je sve što možeš reći: "Da, on je u pravu. Treba da više volim svoju decu". Time bi i završio. Ali seti se da Bog poziva ljude na radikalno pokajanje.

Ako Bog želi da obrati srca otaca njihovoj deci onda mislim da možemo biti sigurni da su srca očeva okrenuta nekim drugim stvarima. Tu leži problem. Očevi su zanemarili potrebe svojih porodica i usmerili svoja osećanja na "bolje stvari". Srce, to snažno srce koje voli, voli manje vredne stvari. Srce koje ima snove i vizije sanja druge snove. Tu leži problem.

Dragi očevi, ako zanemarujemo svoje porodice tada postoje realne svakodnevne stvari sa kojima se suočavamo. Koje su te stvari? Dozvoli mi da te izazovem upravo ovog trenutka. Zaustavi se za tren, pogni svoju glavu i traži da te Duh Sveti presvedoči koje su sfere tvojih potreba. Pitaj Gospoda "Gde je moje srce?" Dopusti mi da ti dam neke radikalne izazove. Razmotri ove stvari.

Materijalizam

Amerikanci su izgubili svoj put tražeći bogatstvo i sve što se može kupiti za novac. Oni služe mamoni. Očevi, šta vam vredi da zadobijete i ceo svet, ako izgubite duše svoje dece? Mnogi čine upravo to. Možda ćeš pri kraju svog života imati ogromne posede koje ćeš morati da napustiš, ali šta to vredi? Možeš to ostaviti i svojoj deci, ali im nisi spominjao svoju sopstvenu dušu.

Američki san

Neki očevi neuko idu istim putem kao i ostali. Jednostavno slede ostalo stado u pustinji. Mi mislimo: "To je ono što se radi kada si Amerikanac". Nova kuća, dva nova auta, čamac i mnoge druge stvari su norma. San nije tako jeftin, tako da čak šaljemo i svoje žene na posao da bi pomogle u plaćanju svega toga. Tako porodica još više strada.

Pozajmice i kreditne kartice

Ovo je stvar koja je uništila mnoge srećne domove. Ti želiš to sada. Čovek koji tamo radi ti kaže: "Nije problem. Dopusti da ti pomognem u ostvarenju tvojih snova. Samo se potpiši dole". On ti ne govori o okovima koji se nalaze sa druge strane cele te prijateljske procedure. Mnogi su u tom zatvoru godinama. Ako se ipak probude i pokušaju da promenu svoje prioritete, prijatelj bankar koji je sada namršteni zatvorski nadzornik kaže im: "Ne možete to uraditi". Dragi oče, izbegni to i izađi iz toga.

Moja karijera

Nema ništa pogrešno u tome da imaš profesiju i posao koji obećava. Međutim, većina današnjih kompanija ne brine za tvoju ženu i decu. Ako želiš da napreduješ moraš biti "čovek kompanije". To znači da je kompanija ispred svega ostalog. Ako kažeš da moraš imati vreme za porodicu, nećeš dobiti sledeću povišicu plate.

Moj hobi

To je postala norma u Americi. Svaki čovek ima svoj hobi. Neko se posveti gledanju sportova. Neki se lično bave sportom. Neko provodi slobodno vreme u lovu sa dečacima. Postoji suviše mnogo stvari koje bi se ovde mogle nabrojati. Stvar je u tome da mu na kraju ostane vrlo malo vremena za mlade duše koje žive u njegovoj kući.

Svet zabave

Nisam protiv porodično-prijateljskih zabava. Međutim, većina opcija koje ljudi danas izabiraju nisu porodični, prijateljski, ohrabrujući razgovori i odnosi. Pomisli na nešto od ovoga: TV, video i kompjuterske igre, zabavni parkovi. U svemu tome, ti samo sediš, gledaš nešto, smeješ se ili vičeš. To ne izgrađuje neke značajne odnose. Pitam se koliko se sati dragocenog porodičnog vremena troši dok se očevi klanjaju ispred TV-a, filmova i kompjutera.

Moja služba

Ovo je stvar koja se teško primećuje zato što je sveta stvar i zato što se mnogi dobro poznati ljudi često međusobno ohrabruju u tome. Molim te nemoj me pogrešno razumeti. Treba da budemo u poslu svog Gospodara, ali ne na štetu naše dece. Skupštinski programi mogu pregaziti i tebe i tvoju porodicu, a tada nemaš vremena za izgrađivanje odnosa ili za porodični oltar.

Dobro, možda sada grmiš na mene, ali hajde da razmišljamo zajedno. Ovo su stvari koje su odvojile ljude od doma. Srca Amerikanaca potražuju sve ranije navedene stvari i još više od toga.

Dozvoli mi da ti priznam sopstvene grehe u toj sferi. Kada je Bog počeo da radi sa mnom u vezi moje dece, moje srce je bilo usmereno na službu. Moja osećanja su bila potpuno usmerena na Božije delo. Ubrzo posle mog radikalnog obraćenja otišao sam u biblijsku školu. Tamo sam rešio da postanem Božiji čovek i poznati propovednik. Siguran sam da su motivi bili izmešani zato što sam želeo da služim Bogu celim svojim srcem. Moj fokus je bio neuravnotežen. Često sam radio od ranog jutra do kasno u noć. Jackie i ja smo tada bili kratko u braku i tek smo počeli da rađamo decu.

Davao sam deci neko "kvalitetno vreme", ali moje srce je bilo daleko od njih. Nije da sam ih prezirao. Osećao sam ljubav prema njima, ali moje vreme je bilo ispunjeno. Nisam ostavljao vreme za njih. Bio sam totalno slep za pravo stanje svog srca. Nekako sam imao ideju da ne se mora provoditi mnogo vremena sa svojom decom. Mislio sam da samo treba biti siguran da je to kvalitetno vreme. Tako sam svaki dan imao samo petnaest minuta kvalitetnog vremena sa decom. O, mnogo zažalim kada razmišljam o tome.

Gospod je trebao da me probudi u realnost. Dopustio je da se dese takve okolnosti u mom životu da sam u periodu od godinu dana bio po ceo dan sa decom kući. Dok sam se suočavao sa njima svaki dan, primetio sam da su mi deca više služila na dosadu, nego na blagoslov. Smetala su mi i njihova zabava mi je dodijala. Kada je moje pravo srce bilo razotkriveno, nisam mogao da verujem kako sam ih posmatrao. Znao sam da to nije bilo dobro. Pao sam na svoje lice i pokajao se.

Čim sam se pokajao moje srce je počelo da se menja prema deci. Želeo sam da budem sa njima, želeo sam da pričam, da šetam i da se igram sa njima. Veoma sam zahvalan Bogu za taj remont koji je učinio u mom srcu, pre nego što su deca postala razdražena. Mnoga deca koja imaju očeve u službi kivna su na svoje odsutne očeve. Bog me je poštedeo toga. Kako je vreme prolazilo shvatio sam da su mnoge moje težnje i snovi bili motivisani mojim ponosom - ponosom pozicije.

Dragi oče, kako je sa tobom? Koje stvari izniču pred tobom dok čitaš i razmišljaš o ovim rečima? Gospod želi da uradiš nešto u vezi toga. Hoćeš li mu dozvoliti da uđe? Hoćeš li dozvoliti Duhu Svetom da uđe u tajna mesta tvog srca i uključi istraživačko svetlo?

Deca

Sledeća reč koju želim da posmatram jeste reč "deca". To je divna, značajna reč koja se dva puta pojavljuje u ovom stihu. Hajde da je personalizujemo - "moja deca". On će obratiti moje srce od mnogih stvari i okrenuti ga prema "mojoj deci", kostima mojih kostiju, telu mojeg tela. Da li se sećaš kako si se osećao kada su se rodila? Da li se sećaš kako si ih radosno primio? Misli malo o svojoj deci. Želeo sam da postepeno približavam vaše umove prema vašoj deci kroz sva ova poglavlja. Seti se, Duh Božiji poziva tvoje očinsko srce da se opet usmeri prema deci. Zastani za trenutak i dopusti svom srcu da dođe u to stanje.

Volim da posećujem mlade bračne parove koji imaju tek prvo dete. Oni su oduševljeni i ispunjeni ohrabrujućom radošću. Da li se sećaš kako je to bilo? Kako je moguće da roditelji pređu iz te svete scene u stanje zanemarivanja ili čak u stanje da smatraju svoju decu dosadom? Oni su izašli iz plamena svoje prve ljubavi, ispunjene snovima i odgovornošću, a sada traže američki san.

Duh Božiji deluje na očeve širom zemlje i govori im: "Šta ćeš sa svojom decom?" Njegov cilj je da obrati njihova srca prema deci. Da li slušaš? Dopusti mi da ti postavim jedno duboko pitanje. Šta ćeš dati u zamenu za dragocene duše tvoje dece? Farmu, veliki biznis, štos novaca, karijeru? To je dobro pitanje. Možda je to navika ili tajni greh u kojem uživaš. Da li ćeš zameniti duše svoje dece za to? Nadam se da nećeš.

Ovo obraćenje srca podrazumeva više od toga da otac prihvati da održava porodična bogosluženja. Mnogo je dublje od toga. Ovo je samo zakon, dužnost koja se čini, obaveza koja se ispunjava. Bog želi više od toga. Tekst kaže *"decu"*, ne kaže "zakone o deci". To je obraćenje srca srcu. Tada će slediti mnoge praktične stvari - stvari ljubavi. Bog još radi baš ono što je upravo ovde u Malahiji obećao. Bog radi sa očevima presvedočavajući ih da obrate svoja srca, sedište svojih osećanja, od svega drugog u čemu se nalaze prema deci. Bog je vrlo ljubomoran na našu decu. On ih je sve stvorio za svoje ciljeve.

Snažno srce deteta

Pogledaj opet sa mnom na srce - najsnažniji deo našeg bića. Tek sada prelazimo sa srca oca na srce deteta. Međutim, želim da te podsetim da je to isto srce. To je sedište njegovih osećanja, mesto u kome ono donose svoje odluke. Sve što smo videli o sili srca očeva primenjuje se i na srca dece. O, koji je blagoslov kada se snažno srce deteta vodi od detinjstva. O, koje je prokletstvo kada se to ne čini.

Bog treba da nas nauči neke stvari u vezi srca naše dece. Živimo u zemlji gde su srca dece usmerena na sve drugo osim na svoje očeve. To je prokletstvo naše nacije. Živimo u zemlji gde mnoštvo stvari odvaja srca dece od srca njihovih očeva. Te stvari bi imale vrlo malu silu nad našom decom ako bi njihova srca bila usmerena prema tati. Vreme je da počnemo da radimo svoj domaći zadatak. Ako ne, kasnije ćemo plakati zbog toga.

To misteriozno čudo Božije blagodati se ne dešava samo očevima. Ono se takođe dešava i deci. Bog ti približava decu. Oče, raduj se! Postoji nada za tvoj dom, čak i ako si učinio neke greške. Mislim da je dobro za nas da duboko gledamo šta se dešava unutar srca naše dece da bi znali kako mi treba da se postavimo.

Srca dece su usmerena na druge stvari. Ona su videla da je tata bio suviše zauzet i da nije imao vremena za njih, tako da su se okrenula drugim stvarima. To se nije desilo iznenada. Bio je to postepen proces odvajanja. Prirodna želja za ugađanje ocu bila je zagušena zanemarivanjem. Dete je želelo odnos sa ocem. Ono je mnogo puta dolazilo i tražilo osmeh ili priznanje, ali tata je bio suviše zauzet. Tata je bio suviše zauzet i izricao je uobičajen odgovor: "Ne sada, dete, ne sada."

Srce deteta se polako odvajalo i ubrzo je društvo postalo važnije nego roditelji. Deca se više brinu šta njihovi drugovi misle nego šta tata misli. Ali Bog želi da to promeni, ako se pokajemo. Srce me boli dok slušam šta očevi zahtevaju od svoje dece, a njihova sopstvena srca su usmerena na skroz druge stvari dok u slomljenom odnosu govore deci: "Poštuj svog oca". To nije ispravno!

Božija volja jeste da svaki otac ima visoku čast u svom domu i da ga deca mnogo poštuju. Iako je bolno posmatrati negativnu stranu tog principa, dobro je setiti se da Bog takođe ima i pozitivnu stranu. Hajde da razmotrimo pozitivnu stranu za trenutak.

Ako su odnosi izlečeni i srce obraćeno srcu, postoje divne stvarti koje mogu izvirati iz dečijeg srca. Srce je takođe mesto odakle deca odaju čast i poštovanje. To je mesto odakle ona ponovo žele da ugode svojim roditeljima, kao nekada. Srce je mesto u kome deca izabiraju da slušaju i da se predaju svojim roditeljima. To su dragocene osobine koje roditelji primaju od srca deteta i ona će se uspostaviti čim odnosi počnu da se leče. Dopustite mi, očevi, da vam ovde uputim reč ohrabrenja. Bog takođe radi svojim duhom i obraća srca dece prema vama. Nisi usamljen u svojoj potrazi svežeg, otvorenog odnosa sa svojim detetom. Možemo biti pomagači Gospodu u tome. Tvoje dete ima sve potencijalne mogućnosti da bi ti dalo takvo poštovanje, ali prvo moraš usmeriti svoje srce prema njemu. Tada će slediti divne stvari.

Misteriozan blagoslov

Dok proučavamo ovaj stih, možda ti se već otkrilo da obraćenje jednog srca dovodi do obraćenja drugog. Da li si primetio to? Ako se otac obratio ili pokajao, srce deteta je takođe taknuto i obraćeno. Postoji misteriozan blagoslov koji je skriven u ovom principu, baš kao i u svakom principu u Bibliji. To je skriveno ovde, ali nikada to nećeš pronaći ili iskusiti dok ne počneš da živiš u realnosti tog stiha. Možda si otac ili majka koja razume dok čita: "Ja sam izgubila srce svog deteta". Znaš da ne postoji poštovanje od njihove strane. Trebaš da priznaš: "U mom detetu ne postoji želja da mi ugodi". Možda si se čak nekada i pitao šta je pogrešno. Dobro, Bog ti daje odgovor. Ali, nemoj tužiti. Postoji način da se sve to promeni.

Postoji nešto misteriozno što se dešava u srcu deteta kada ono duboko u svojoj duši oseti: "Moj otac me voli i njegovo srce je obraćeno prema meni". Postoji snažan uticaj na srce deteta kada ono vidi da se otac brine i da bi sve uradio za njega. Nešto se dešava u srcu deteta kada ono oseti te stvari i tada osobine počinju da se menjaju. Na veliko iznenađenje, srce deteta takođe počinje da se obraća. Srce deteta se okreće od svega drugog što je volelo i što ga je privlačilo. Srce deteta počinje da se obraća prema svom ocu. Odjednom ponovo postoji želja za zajedništvo - želja koja duže vreme nije postojala.

Dopusti mi da iskoristim primer kućnog školovanja da bih ilustrovao taj princip. Jackie i ja smo više od dvadeset godina učili decu kući. Kućno školovanje zahteva mnogo vremena i pažnje. Kako su godine prolazile videli smo mnoštvo roditelja koji idu istom stazom sa svojom decom. Primetio sam da se dešava nešto divno kod svih njih. Kada prođe jedan period učenja, kada su roditelji usmerili pažnju na svoju decu, vidim kako se to dešava. Oni počinju da izlivaju svoje živote, svoje vreme, svoje emocije i svoje molitve za njih, a deca obraćaju svoja srca prema svojim roditeljima. Čuo sam ovakvo svedočanstvo mnogo puta: "Moja deca me vole kao nikada ranije."

Deca mogu videti i osetiti da su njihovi roditelji drugačiji. Učiti svoju decu jeste stvar truda i ljubavi. Deca vide to, a iz njihovih srca izviru osećanja ljubavi i poštovanja. Kada se srce roditelja obrati, srce deteta takođe počinje da se obraća. Radujte se očevi i majke. Postoji nada za vas. Ako srce tvog deteta ne reaguje odmah, nemoj žaliti. Taj princip je na delu. Nastavi sejanje dobrog semena vremena i pažnje. Doneće rod u svoje vreme.

Bog je ljubomoran na odnos očeva i dece. To nije mala stvar za Njega. On zna da se cela stvar potrage Božijeg semena neće desiti dok se prvo ne ostvari odnos. Od oca izvire ljubav, briga, disciplina i učenje. Recipročno tome, iz srca deteta izvire ljubav, čast, poštovanje i želja za ugađanje. Kada se ovo udruži proizvodi se Božije seme na zemlji. Bog čezne za tim da bi se On mogao proslaviti.

Bolna lekcija

Dopusti mi da podelim sa tobom još jedan svoj pad. Nisu li ti padovi ohrabrujući? Oni ti pomažu da dobiješ nadu u svojoj situaciji. Ja ih pričam da bi mogao da vidiš taj slučaj i efekat koji se ostvaruje.

Pre nekoliko godina smo trebali da naučimo teške lekcije sa našom starijom decom. Rebekah, Daniel i Elizabeth nisu više bila mala deca. Prelazili smo na viši nivo vaspitanja i nismo baš bili oprezni na promene. Jackie i ja smo primetili da nivo poštovanja ovih troje mladih nije bio onakav kakav smo želeli. Oni su slušali, ali smo osetili da njihova srca nisu bila u tome. Bili smo u iskušenju da pomislimo "Dolaze grozne tinejdžerske godine."

Posle mnogo molitve seli smo sa našim mladima da bi obavili dugačak porodičan razgovor. Nisam mogao da povedem taj sastanak putem autoriteta, ukoravajuću ih ili pričajući o tome kako treba da se poprave. Naprotiv, čuo sam da mi Gospod govori: "Izaberi stazu poniznosti."

Jackie i ja smo počeli sastanak tako što smo pitali decu: "Šta mi radimo pogrešno? Mi stvarno to želimo da znamo". Oni su nas u prvi mah pogledali malo nesigurno, pitajući se da li je stvarno bezbedno govoriti o tome, a tada su nam otvorili svoja srca. Podelili su to sa nama sa respektom i poštovanjem, a mi smo slušali otvorenim srcem. Naš odnos je bio srž problema. Mama i ja smo bili vrlo zauzeti. Crkva je jako brzo rasla i bilo je već vrlo mnogo potreba. Vreme je bila problematična stvar sa njima. Nije bilo vremena za pričanje, deljenje i za

postavljanje pitanja. Znali smo da je dublji problem bio u našim srcima. Fokus naših srca je bio odvučen mnogim glasovima potrebe u skupštini.

Ponizili smo svoja srca na tom sastanku, pokajali se i zatražili oproštaj. Sve je bilo jasno, ali nismo se tu zaustavili. Gospod me je tako vodio da uzmem pola godine pauze u službi. Sve se zaustavilo na šest meseci. Tu radikalnu promenu deca su shvatila kao ogromnu žrtvu za njih. Pogodi šta se desilo? Već znaš. Srca dece su se obratila svom ocu i sve osobine su se promenule.

U poslednjih sedam godina mnogo puta sam razmišljao o tim danima. Mogli smo lako izabrati drugu stazu, zahtevajući poštovanje i poslušnost. Mogli smo nametnuti silom da stvari idu onako kako želimo, i ponekad roditelji i treba da učine to. Ali, da smo tada tako postupili stvari bi se završile mnogo drugačije. Mnogi mladi se razgnjeve i pobune kada roditelji žele silom da uspostave nešto, bez suočavanja sa svojim sopstvenim padovima. To je ogromna greška. Ponekad smo mi oni koji greše. Ponekad i mi treba da se pokajemo.

Zatrt prokletstvom

Postoji još zadnja reč koju treba da pogledamo pre nego što završimo ovo poglavlje. To je reč "prokletstvo". Bog obećava prokletstvo ako se ne predamo vođstvu Duha. Verujem da je prokletstvo u neposlušnosti, baš kao što su blagoslovi u poslušnosti. Dragi očevi i majke, živimo u zemlji koja je upravo pod tim prokletstvom. Trpimo posledice dve ili tri generacije odsutnih očeva.

Kada će se Amerika probuditi i shvatiti izvor svih svojih zala? Sada je toliko loše da noću ne možeš bezbedno šetati ulicom. Ne možeš poslati svoju nevinu ćerku u prodavnicu zbog straha od silovanja. Treba da zaključavaš svoja vrata od auta dok voziš ulicom i gledaš ko bi mogao da puca u tebe. To je zemlja u kojoj živimo. Ko radi sve ovo? Dve ili tri generacije zanemarene dece – shodne menjanju i oblikovanju. Slatka, nevina deca – ona to rade.

Pre par godina sam pročitao članak koji je napisao dugogodišnju zatvorski evangelizator. Posle služenja hiljadama zatvorenika objavio je šokantnu rečenicu. Rekao je: "Svi oni su mrzeli svoje očeve". Kako je zapanjujuća ta reč! Šta se desilo? Kako to može biti da su svi oni mrzili svoje očeve? Da li sada znaš odgovor? Nadam se da znaš. Ako ne, onda sam poražen u pisanju ovog poglavlja. Misli o tome. Dečaci su u zatvorima, ali ko bi trebao da bude pored njih? Očevi. Oni su uništili svoje sinove zanemarivanjem. Izgubili su njihova srca. Sinovi su se okrenuli drugim ljubavima, pa su izgubili svoj put i sada su u zatvoru.

Braćo, mi smo zgrešili i naši očevi su zgrešili. Da li smo na istom putu kojim su i svi oni putovali? Ako jesmo, vreme je za radikalne mere. Ako je to rak, hajde da učinimo sve što je moguće da bi ga odstranili i da bi se rane izlečile. Hajde da se oslobodimo tog prokletstva radikalnom promenom. Svako prokletstvo može biti slomljeno u ime Gospoda Isusa Hrista, Njegovom moćnom silom - kada se pokajemo.

Molitva

Oče na nebu, smiluj nam se. Mi smo zgrešili i naši očevi su zgrešili. Zgrešili smo i tebi i deci koju si nam dao. Podari nam slomljeno srce i dobri dar biblijskog pokajanja. Pomozi nama očevima da vidimo kako stoje stvari sa našom decom. Ne želimo da se probudimo jednog dana i da se šokiramo onim što se desilo. Mi smo pod prokletstvom prethodnih generacija. Oslobodi nas u ime Isusa Hrista. Amin.

15

Prut je ljubav

"Ko žali prut, mrzi na sina svojega;
a ko ga ljubi, kara ga za vremena"

Priče 13:24

U prethodna dva poglavlja postavio sam temelj za korišćenje pruta u hrišćanskom domu. Bavimo se nekim uravnoteženim principima koji su snažni ako ih se pridržavamo, ali i razorni kada ih izostavljamo. Ako zanemariš poruke iz prethodnih poglavlja, podignućeš bezumno, nekontrolisano dete koje neće služiti Bogu. Ono će te sramotiti. Međutim, kao što je već bilo spomenuto, ako zanemariš odnos ljubavi i uzmeš prut, dobićeš decu koja će te prezirati i slušati iz straha i zakona. Ta deca će biti nešto poput robota.

Dozvoli mi da ti sada objasnim koja je svrha ovog poglavlja. Moj cilj je da te presvedočim da je korišćenje pruta jedna od najljubaznijih stvari koju možeš činiti svojoj deci. Ta sveta vežba spada u kategoriju "najljubaznijih aktivnosti". Put do McDonald's-a, posebno vreme ljubaznog prihvatanja i slatko vreme zabave - sve to spada u istu kategoriju. Takođe želim da te presvedočim da je greh ako prilikom podizanja svoje dece nikada ne koristiš prut. Reč Božija je vrlo jasna u vezi toga. To nije opcija koju možeš, a ne moraš izabrati. To je greh (nisi činio ono što si trebao činiti) sa ozbiljnim posledicama. *"Ako li ste bez karanja u kojemu svi dijel dobiše, daklem ste kopilad, a ne sinovi"* (Jev.12:8).

Pre mnogo godina, u posetu nam je došla draga porodica čiji roditelji nisu verovali u karanje svoje dece. Bilo mi je vrlo interesantno da posmatram odnos između tih roditelja i njihove dece. Tada sam prvi put imao lični kontakt sa ljudima koji su tako verovali. Deca su bila vrlo aktivna i dirala su razne stvari. Gledao sam roditelje kako ljubazno mole decu da budu dobra i da sede mirno. Deca bi sela za trenutak i onda opet brzo ustala i ponovo počela da šetaju. Tada bi roditelji opet došli i rekli: "Molim te Susie, da li bi se, molim te, smirila i sedela mirno". Bilo mi je vrlo jasno ko će biti u centru pažnje tog večera. Bilo mi je žao tih roditelja jer nisu imali odmora tokom cele posete i molio sam se za njih u svom srcu. Ranije tog istog večera oni su hrabro izjavili: "Mi ne verujemo u karanje dece. Postoje drugi načini da se deca motivišu da budu dobra". Znao sam da žive u neznanju i čeznuo sam da se i roditelji i deca oslobode toga i počnu da uživaju jedni u drugima.

Posle oko tri godine od tog sastanka u našoj kući, neko im je dao seriju kaseta "Pobožan dom". Posle posete, Gospod im je dao dragocenog sina i on je bio predmet totalnog praktikovanja njihove nauke o vaspitanju dece. Slušali su kasete sa novim interesovanjem i kada su stigli do kasete o karanju, poslušali su je otvorenim srcem i shvatili svoju grešku. Otac je uz svoj nežni, ljubazni pristup dodao još korišćenje pruta i posvedočio: "Moj dom više nikada neće ostati isti."

Kada propovedam na temu disciplinovanja obično donesem prut na službu. S vremena na vreme ga uzmem u ruku za vreme propovedi. Vrlo su različita reagovanja na prut. Neki ljudi čak ne vole ni da ga pogledaju, pa okreću glavu. Deca sede na ivici svojih sedišta sa ushićenom pažnjom. Žele da čuju šta taj propovednik ima da kaže o prutu. Oni nekako instiktivno znaju da će to uticati na njihovu budućnost.

Jedna majka je podelila sa mnom svedočanstvo kako je njen sin reagovao na karanje. Pošto je slušala kasetu o disciplini, dobila je presvedočenje da mora početi da kara svoju decu. Tako je došao taj fatalan dan kada je njen sin trebao da bude pokaran. Stavila ga je preko svojih kolena i bila spremna za početak. Međutim, on ju je zaustavio povikavši: "Čekaj mama! Nisam siguran u vezi tog brata Denija. Možda je on lažni prorok!" Kako je to bio pametan mali dečak, ali nije uspeo. Ipak je dobio batina.

Ja razumem da postoje mnoga različita osećanja u vezi pruta zbog loših iskustava. Možda su ga tvoj otac ili majka upotrebljavali na pogrešan način, pa zbog toga nemaš baš dobre ideje u vezi toga. Dobro, nadam se da ću Božijom blagodaću promenuti tvoje mišljenje. Želim da ti Bog pokaže da korišćenje pruta nije neka "glupa" stvar koju treba činiti, već jedan od ljubaznih načina koje je Bog odredio za tebe da podižeš svoju decu, da bi ona bila pobožno svedočanstvo na ovoj zemlji.

Mi koristimo prut u našoj kući. Koristimo češće na mlađima nego na starijima. Mi karamo decu, a ona nas ipak vole. Ona me ustvari poštoju i vole više nego što zaslužujem. Nekada dok sedim u svojoj kući nađem se u takvom stanju da počnem da plačem zbog poštovanja i ljubavi koju mi ona ukazuju. Verujem da jedan od razloga zašto me deca tako mnogo vole i poštuju jeste što ih disciplinujem kada je to potrebno. Ovo će vas možda iznenaditi, ali mnogo puta nakon što smo pokarali svoju decu ona su došla i rekla: "Tata, hvala ti. Hvala ti što si me pokarao. To mi je bilo potrebno". Kada je Samuel bio mali sećam se da sam često slušao ove reči: "Ja ne uživam da dobijem batine, ali jako volim osećaj koji zadobijem u srcu posle toga". U ovom poglavlju ćemo naučiti zašto deca posle batina dođu i kažu "hvala". Dok ovo čitaš, možda ti izgleda teško za verovanje. Međutim, kada dođemo do kraja ove teme, verujem da ćeš se osećati drugačije.

Đavolja laž

Đavo nas je lagao, a mi smo gutali njegovu lukavu laž. Verovali smo da je karanje negativan oblik discipline, dok je ono u suštini jedan od najpozitivnijih mogućih oblika koje treba da koristiš. Kasnije ćemo spomenuti i druge oblike discipline. Međutim, kako se sada osećaš u vezi korišćenja pruta? Ako se osećaš neugodno dok sediš i samo čitaš u vezi disciplinovanja, verovatno si progutao više svetskih filozofija nego što to shvataš. Potvrdi to u svom srcu i moli se: "Bože, možda nisam ispravno gledao na ovu temu. Hoćeš li me naučiti i pokazati u čemu je moje mišljenje pogrešno?" Ohrabrujem te da otvoriš svoje srce i dopustiš da se otkriju đavolje laži. O kako je prut disciplinovanja misteriozna sila. Postoji mnogo čuda u vezi toga. Prut će doneti red gde je bio haos, mir gde je bio metež, slobodu gde je bilo ropstvo, revnost gde je bila mlakost. Lako je shvatiti zašto neprijatelj puno radi na tome da presvedoči mnoge ljude protiv karanja njihove dece. To se ustvari sve više širi u Americi.

Ako Bog ne pošalje probuđenje u našu zemlju i ne promeni pravac našeg kretanja ugledaćemo dan kada će karanje svoje dece biti protiv zakona. U svetu postoje zemlje gde je to već na snazi i gde se Hrišćani boje da karaju svoju decu zato što u slučaju da se sazna o tome mogu završiti u zatvoru i izgubiti svoju decu.

Mnogi ljudi se ne slažu sa učenjem i praksom biblijskog disciplinovanja. Svet kaže: "To je surovost. To je tlačenje. Deca će te mrzeti. To će prouzrokovati buntovništvo u njihovim srcima". Čak i mnogi u Božijem narodu prihvataju to gledište sumnjajući da je karanje suviše grubo. Ali ništa ne može biti dalje od istine. Ispravnim korišćenjem pruta dobijaju se sjajna, vesela deca koja te volu i poštuju. U mnogim slučajevima su baš oni roditelji koji su štedeli prut završili u staračkim domovima. Da li si nekada u svom razmišljanju povezao nevaspitanu zanemarenu decu i staračke domove? Danas su starački domovi prepuni. Zašto? Ko ostavlja svoje roditelje u staračke domove? Pitam se koliko bi osoba iz tih domova reklo: "Nisam karao i vaspitavao svoju decu". Ako bi se ispitivalo bio bi to vrlo bolan pregled, ali pitam se šta bi oni rekli. Starački domovi su puni usamljenih ljudi čija deca ih jedva ponekad posete. Da li si to znao? Neko me je nedavno pitao kako se spremam za penziju. Ne verujem u penziju, ali znao sam na čega misli. Moje lice je zasijalo u velikom osmehu i rekao sam mu: "Ulivam svoj život u osmoro dece. Znam da će se ona brinuti za mene."

Prirodna ljubav i duhovna ljubav

Postoji prirodna ljubav, a postoji i duhovna ljubav. To trebamo pogledati i definisati pre nego što uđemo u samu srž nekih stihova o karanju. Treba da imamo obe vrste ljubavi prema svojoj deci. "Prirodnom ljubavlju" smatram emocionalna osećanja ljubavi i saosećanja prema deci. To je divno. Moramo to imati, a naša deca moraju osećati da ta osećanja izviru iz nas. Međutim, korišćenje pruta često ide protiv naše prirodne ljubavi prema detetu.

Ako tvoje jadno srce kaže: "O, nikada ne bih mogao da karam svoju decu! Ne mogu podneti da im nanesem bol ili da ih gledam kako plaču", tada si motivisan prirodnom ljubavlju. Takođe osećam da si malo kratkovid i da ne shvataš dugoročne posledice korišćenja ili nekorišćenja pruta. Ako nas naša prirodna ljubav sprečava da disciplinujemo svoju decu prutom, tada ta prirodna ljubav treba da se razapne i zameni duhovnom ljubavlju. "Duhovna ljubav" je agape ljubav. To je Božanska ljubav, ljubav koja voli iz principa, a ne samo iz osećanja.

Duh sveti je nadahnuo vrlo snažne reči koje nas ohrabruju da praktikujemo tu duhovnu ljubav. Pitanje je: "Šta želiš za svoju decu?" Ako ljubazno koristiš prut da bi ispravljao svoju decu, Biblija kaže da će se desiti ove stvari:

- To će dati mudrost tvojoj deci (Priče 29:15)
- To će očistiti zlo iz njihovih srca (Priče 20:30)
- To će pokazati ljubav prema njima (Priče 13:24)
- To će im dati čistu savest (Priče 20:30)
- To će ih sačuvati od pakla (Priče 23:14)
- To će doneti mir i red u tvojoj kući (Priče 29:17)
- To će ukloniti bezumlje od njih (Priče 22:15)

Tiha poruka ljubavi ili mržnje

"Ko žali prut, mrzi na sina svojega;
a ko ga ljubi, kara ga za vremena"

Priče 13:24

Kakvu poruku želiš da ostaviš svojoj deci: "Ja te volim" ili "Ja te mrzim"? Prema prethodnom stihu imamo izbor koju poruku želimo da im damo. Molim te takođe da primetiš da postoje samo dve opcije. Deca će primiti ili jedno ili drugo. Kada sam proučavao taj stih, zaokružio sam četiri ključne reči u svojoj Bibliji. Dopusti mi da započnem sa definicijama tih četiri reči:

- žali – "zadržava, retko upotrebljava"
- mrzi – "stoji i suočava se sa neprijateljem"
- ljubi – "stoji sa raširenim rukama za prihvatanje"
- za vremena – "rano u životu i često"

Hajde da prvo pogledamo reč "žali". Prema ovom stihu, ako zadržavamo prut, odnosno ako ga retko upotrebljavamo, mi mrzimo svoju decu. Znam da ovo zvuči vrlo oštro, ali to je ono što Bog kaže. Takođe treba da primetimo da ako mrziti znači zadržavati, onda se mnogo više mržnje izražava prema detetu kada ga uopšte ne karamo. Bog koji nas je stvorio i koji zna naše slabosti, On nam ovde daje upozorenje. On zna da lako zapostavljamo taj zadatak. Imamo mnogo razloga da to zanemarimo. Neki roditelji su suviše zauzeti. Neki ne žele da budu dosadni, dok ostali jednostavno izbegavaju taj neugodan zadatak. Šta god bilo, Bog kaže da je žaljenje pruta jednako mržnji. Onaj koji ga žali, mrzi.

Sledeća reč za razmatranje jeste "mrzi". U jevrejskom jeziku reči se često definišu slikom. Ova slika je nezgodna. Duh slike je vrlo jasan: čovek sa mržnjom stoji ispred svog neprijatelja. Čovek na toj slici nije rekao ni reč, ali ni ne treba ništa da kaže. Poruka je jasna i njegov neprijatelj to zna. To je tiha poruka koju dajemo svojoj dragocenoj deci kada žalimo prut. Možda ćeš reći: "Ja nemam takvo osećanje prema svom detetu". Siguran sam da si u pravu, ali Bog kaže da ih mrziš. Ovde je u pitanju stvar zanemarivanja. Naše zanemarivanje im šalje naizrečenu poruku mržnje. Drugim rečima, oni čuju reči: "Ne volu me."

Ranije sam spomenuo o zanemarivanju ispravnog vaspitanja, i konfuziju koju će to stvoriti u odnosima sa decom. Dobro, a ovde je primena toga. Kada uopšte ne karaju, ili vrlo malo, roditelji često praktikuju nervozne opomene (zameranja) kroz koje dete nikada ne dobije očišćenje srca. To proizvodi barijeru u njihovom odnosu. Nikada nisam smatrao da je zameranje (zanovetanje) plod dobrog odnosa. A ti?

Sa druge strane, duh ljubavi prema detetu manifestuje se kada ga roditelj pravilno kara, opominje i očišća. Ta jevrejska reč "ljubi" takođe je predstavljena slikom. U pitanju je osoba koda stoji sa raširenim rukama. Kada su Hannah i Esther bile male devojčice obično su dotrčale da me pozdrave kada sam stigao kući sa propovedničkog putovanja. Ja bih čučnuo, spustio se na njihov nivo i raširio svoje ruke da bih ih prihvatio u veliki zagrljaj. To je ilustracija te reči.

Mnogi ljudi teško razumu da kažnjavanje može biti takav izražaj ljubavi. To obično dolazi zbog loših iskustava iz njihovog detinjstva. Jako je tužno što smo mi u globalu treća generacija dece koja nisu pravilno karana. Verujem da je to jedan od razloga zašto mnogi žele zakon protiv karanja. Dakle, šta da radimo? Da poslušamo duh ovoga sveta ili da slušamo neprolazne principe Božije Reči? Bog kaže da je to izražaj ljubavi. Kada pravilno karamo, tada kažemo: "Volim te". U sledećem poglavlju ću detaljnije objasniti kako treba karati decu. Kada to pročitaš, mislim da ćeš se složiti da je biblijsko kažnjavanje preplavljujući izražaj ljubavi i ključ izgrađivanja slatkog odnosa.

Poslednja reč na koju želim da stavim akcenat u ovom stihu jeste reč "za vremena". To znači "rano" ili "na početku života". Mnogi roditelji mi postavljaju pitanja u vezi ove reči. Žele da znaju kada treba da počnu da karaju svoje dete. Uredu, ja verujem da vrlo rano u životu deteta treba da počnemo sa vaspitavanjem. Međutim, treba vršiti karanje koje je shodno uzrastu deteta. O tome ću više govoriti kasnije. Pošto je reč u množini, to dokazuje da roditelj treba često to da radi. Hajde da sada zajedno parafraziramo ceo stih: "Onaj koji zanemaruje korišćenje pruta pokazuje prema svom detetu duh mržnje, a onaj ko želi da pokaže duh ljubavi često će ga koristiti rano u životu deteta."

Deca bez oca

Postoji puno obećanja koja je Bog dao svom narodu u Novom Zavetu. Mi se radujemo u njima. Ali najslađe i najvažnije obećanje koje nam je dao jeste ovo: *"I biću vam otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod Svedržitelj"* (2.Kor.6:18). Ovo očinsko obećanje je sveuključujuće obećanje od našeg Boga. Ono u sebi sadrži sva ostala obećanja.

Mi se radujemo u sveobuhvatnoj ljubavi našeg Oca. Međutim, deo te ljubavi je i karanje. Jev.12:5-13 nas podseća da će nas naš nebeski Otac karati s vremena na vreme. Ovi stihovi su vrlo jasni nama Hrišćanima. Karanje je nežan izražaj ljubavi našeg Oca. Ako to ne doživljavamo, tada smo sinovi i ćerke bez oca - kopilad.

Dragi očevi i majke, hajde da zajedno razmotrimo ovu najvažniju tačku. Mi očevi predstavljamo Boga svojoj deci. Njihovo shvatanje Boga u velikoj meri zavisi od iskustava koja imaju sa nama. Ako ne karamo svoju decu ili ako žalimo prut, ili ako ih karamo surovo i gnjevno, kako će to uticati na njihovo shvatanje Boga? Razmotri takođe i ovo: ako zanemarimo svoju decu u tom smislu, ona će tada biti kao deca bez oca, iako on živi u njihovom domu. Ili su to deca koja žive sa ocem koji ih ne voli. Oni su kao kopilad: "vanbračna deca."

"Jer koga ljubi Gospod, onoga i kara; a bije svakoga sina kojega prima"

Jevrejima 12:6

Ovaj stih zasigurno možemo primeniti na naše domove. Sin ili ćerka koji žive pod ljubaznim staranjem i blagoslovima svog oca biće i kažnjavani od njega. Deca koja ne primaju opomene od svojih očeva nisu ni voljena, jer otac kara onoga koga ljubi. Ovim oštrim rečenicama ja ne proširujem interpretaciju ili primenu ovih stihova. Dragi roditelji, treba da se probudimo na svoje odgovornosti kao roditelji. Treba da se probudimo zbog dalekosežnih posledica naše neposlušnosti. Kada budemo stali pred Boga koji nam je dao dragocenu decu, moraćemo da položimo račun zbog našeg zanemarivanja.

Šta ćemo sa decom? Pogledaj šta ona propuštaju. Ako su tvoja deca bez pravilnog karanja ona propuštaju jedno od najslađih iskustava u svom životu, a isto tako i vi roditelji. Vi ne znate šta propuštate.

Razmislite o trenutnoj dilemi u našoj zemlji. Danas imamo milione dece koja odrastaju u domovima gde nema očeva, ili su odsutni. To je tragično. Odakle potiče to prokletstvo? Da nije naše trenutno stanje plod dve ili tri generacije dece koja su odrasla bez ljubaznog očevog disciplinovanja? Mislim da jeste, ali ko će slomiti taj lanac neodgovornosti? Đavo nas je tako lukavo zaslepio zato što zna kakav silan efekat bi to moglo da ima na sledeću generaciju. *"Ustani, narode Božiji, prestani sa tim manje važnim stvarima"*, kao što pesma kaže. Moramo obratiti svoja srca prema deci pre nego što izgubimo i sledeću generaciju.

Paradoks

Biblijsko disciplinovanje proizvodi izobilnu puninu ljubavi između oca, majke i deteta. Ovo će teško shvatiti oni koji to nisu iskusili, ali to je istina i ništa drugo osim istine. To je jedan od mnogih paradoksa u Bibliji. Za telesnog čoveka to je besmisleno. Svake jeseni mi u Charity fellowship (naziv njihove zajednice, prim.prev.) imamo jednonedeljnu Biblijsku školu za mlade. Tada imam privilegiju da ih savetujem. Postoje rečenice koje često čujem dok savetujem mlade koji su u borbama. Oni kažu: "Nikada nisam bio blizak sa svojim ocem. Jednostavno nemamo dobru komunikaciju i ja se osećam otuđeno". Da li si nekada čuo ovakve reči? Mnogi roditelji se šokiraju kada saznaju da se njihova deca tako osećaju. Šta bi tvoja deca rekla ako bi im neko postavio pitanje koliko si im ti blizak?

Siguran sam da postoji mnogo razloga zašto se deca osećaju otuđeno od svojih roditelja, ali znam da je upravo ova tema jedan od razloga. Ljubazno disciplinovanje donosi blisko zajedništvo između roditelja i dece. Moja deca su meni bliska. Mi smo drugovi i lako nam je da pričamo o svemu. Karanje nas još više međusobno zbliži. Znam da će ti ovo izgledati strano, pošto prvi put razmišljaš o tome, ali to je paradoks. Božiji putevi nisu naši putevi. Oni su mnogo drugačiji. Dajem vam jedan izvanredan paradoks koji je besmislen telesnom umu. Baš kao što na mnogo mesta Biblija govori da "je najveci najmanji" Biblija takođe kaže da je ljubazno korišćenje pruta put koji vodi u blisko zajedništvo sa decom. Hajde da pogledamo drugi stih.

"Karaj sina svojega dokle ima nadanja, i na pogibao njegovu da ne prašta duša tvoja"

Priče 19:18

Bog započinje ovaj stih sa zapovešću "karaj svog sina". O, kada bi držali Njegove zapovesti. Sigurno bi i požnjeli njegove blagoslove. Želim da se fokusiram na dve tačke u ovom stihu. Prvo, mala fraza "dokle ima nadanja". Sama ova fraza daje nam do znanja da će doći vreme kada više neće biti nade. Doći će dan kada to više neće vredeti. Doći će dan kada više nećeš biti u mogućnosti da prutom utičeš na dete. Dakle, Bog koristi

ovaj stih da bi nas motivisao. On nas ohrabruje da karamo svoju decu dok su popustljiva i spremna za savijanje, kao mlade grane.

Lako je usmeriti mlado drvo da raste uspravno. Ali ako dopustiš da prvo raste nekoliko godina i onda pokušaš da ga ispravljaš, to postaje skoro nemoguće. Nema više nade. Treba da živiš sa iskrivljenim drvetom. Karaj ih dok su u fazi oblikovanja. To je stih motivacije za nas. Doći će dan kada više nećeš biti u mogućnosti da prutom oblikuješ svoju decu.

Ovo nas dovodi do poslednjeg dela stiha. Mi imamo ljubljenog, premudrog Boga koji nas vrlo dobro poznaje i zato je stavio to ohrabrenje u Bibliji za nas. Bog zna da smo u telu i da imamo prirodnu ljubav prema svojoj deci. Nije pogrešno imati prirodnu ljubav, ali ona mora biti uravnotežena i ojačana sa agape ljubavlju. Tako Bog završava ovaj stih ljubaznim podsećanjem: *"i ne dozvoli svojoj duši da ga poštedi zbog njegovog plakanja"* (tako stoji u engleskom prevodu, prim.prev). Svi znamo kakav je to osećaj, zar ne? Znamo kakve misli nam se javljaju. Ne želimo da nastavimo. Čujemo da dete plače i želimo da se uzdržimo. Verujem da je Bog nadahnuo ovaj mali deo stiha za sve nas. Bog kaže: "Samo nastavi". Nekoliko udaraca nije dovoljno. Detetu je potrebno kompletno karanje, a ja ću definisati šta to znači u narednom poglavlju.

Deca su takođe vrlo pametna i to je još jedan razlog zašto se Bog obraća njihovim roditeljima sa ovom frazom. Mališani znaju da ako puste glas tako da se čini kao da umiru, onda ćete prestati sa karanjem pre nego što bi trebali. Ali, Bog je mudriji i On poznaje njihovo telo. Zato daje upozorenje roditeljima: "Nemojte padati na to njihovo prevarno jaukanje". Kada propovedam na ovu temu obično pitam decu da li to rade da bi lakše prošli. Oni podignu svoje ruke u znak odobrenja. Svi zajedno se nasmejemo. Neki roditelji u šoku posmatraju kako ruke idu gore. Ne znači da je posao završen kada dete počne da plače. Znam da to zvuči vrlo grubo, ali zaista nije. To nam Bog otkriva u svojoj reči.

Daj svom detetu probuđenje

*"Modrice od boja i udarci koji prodiru do srca jesu lek zlome" (*Priče 20:30)

Pravilno korišćenje disciplinskog pruta jeste Božija metoda za čišćenje savesti tvoje dece. Želim da približim naše umove ovom jako važnom aspektu discipline. To je možda jedna potpuno nova perspektiva za vežbanje karanja, ali ostani sa mnom. Mislim da ćeš se složiti.

Da li si nekada doživeo probuđenje u svom ličnom životu sa Gospodom? Mislim da je mnogima poznato to slatko iskustvo kada su se odazvali na sastanku probuđenja ili kada su u svojoj kući pali na svoje lice i slomili svoja srca pred Bogom. On nam najpre pokazuje naše potrebe, a mi tada žalimo zbog toga i priznajemo Mu ih. Sa pokajničkim srcem zazivamo Gospoda da nam oprosti i da opere naša srca Isusovom krvlju. O, koje očišćenje dolazi od toga! O, koja slomljenost, koja sladost je nad našim srcima kada doživimo takvo probuđenje! Svi znamo za radost, blagoslov, predanje i poslušnost koja se javlja u našim životima kada se slomimo pred Gospodom (2.Kor.7:11).

Braćo i sestre, disciplinski prut je Božija metoda da bi se desila ista stvar u vašoj deci. Vidiš, tvoja deca ne razumu šta se sve podrazumeva pod sređivanjem odnosa sa Bogom. Ona još ne razumu silu Hristove krvi. Postoji mnogo toga što ona ne znaju o Bogu. Ali Bog je obezbedio način da u njima proizvede isto takvo srce koje i mi primamo kada sredimo svoj odnos sa Bogom. Njima je takođe s vremena na vreme potrebno očišćenje. Tvojoj deci je potrebno probuđenje, a Bog želi da te iskoristi da im pomogneš da dožive takva iskustva.

To divno stanje slobode, radosti i očišćenja jeste upravo ono što citirani stih opisuje. Kada naše dete učini nešto pogrešno ili prekrši naše zakone, njegova savest oseća krivicu. Bog je stvorio savest da funkcioniše na takav način. Kada savest deteta nije čista, nju obavija oblak prljavštine. Ako si mudar roditelj, ti ćeš to primetiti na njegovom licu. Ponekad samo dobar iskreni razgovor sa mamom ili tatom može očistiti atmosferu i dete će opet postati slobodno. Međutim, postoji vreme kada dete odluči da ćuti u vezi svojih pogrešaka. Tada ga obavija oblak i obično ulazi još u veće nezgode.

Bog nam je u svojoj mudrosti dao princip karanja baš za takve trenutke. Detetu koje se nalazi u takvom stanju potrebno je dobro starinsko karanje. Neki roditelji će dozvoliti da taj oblak danima obavija njihovu decu. To je bolna greška za sve, zato što se duh i ponašanje deteta odražava na ceo dom. Tada nema odmora u kući, a ni u detetu (vidi Priče 29:17). Moramo pomoći detetu i praktikovati tu ljubaznu discipliinu u njegovom životu. To je deo upravljanja u kući.

Pogledaj kako Bog u ovom stihu koristi jasne i oštre reči. On kaže da karanje "uklanja zlo" i da očišća naše "unutrašnje delove" (tako stoji u engleskom prevodu, prim.prev.). Ovaj stih opisuje kako se dešava to duboko delo u savesti jednog bića. Karanjem se odstranjuje zlo, želja za zlobom i krivica koju zlo donosi u biće deteta. To je izvanredno. Roditelji, da li vidite silu tog principa za dobro u životu deteta? Ono će odrastiti sa

slobodom, radošću i blagoslovima koje je Bog isplanirao za njega. Ako učinimo svoj deo, bićemo guverneri tog blagoslovenog života.

Deca sa čistom savešću imaju i čist izraz lica. To treba da bude istina u našim životima, kao roditelja, isto kao i u njihovim životima. Ona treba da imaju sjajan, srećan izraz lica. Mnogi ljudi su mi rekli: "Tvoja deca imaju vrlo sjajan izraz lica". To je istina, ali mislim da to ne treba da se smatra kao nešto posebno. Sva naša deca trebaju da budu takva. Po izrazu dečijeg lica mogu da kažem da li je ono pravilno disciplinovano ili ne. Dete koje je pravilno disciplinovano ima čistu savest. Njegovo srce je slomljeno, a volja pokorena njegovim roditeljima. Rezultat toga jeste čist izraz lica. To je tako jednostavno.

Možda ćeš reći: "Čekaj malo. Kako možeš biti tako siguran u vezi izraza lica mog deteta?" Seti se ilustracije zidara i baštovana. Pošto znaju svoj posao, oni jako brzo rešavaju potrebe u kući ili bašti. Niko se od nas ne bi iznenadio njihovim brzim rasuđivanjem, jer smo svesni da znaju šta rade. Bog želi i nas da dovede u to stanje u vaspitanju naše dece. Želi da postanemo najpre studenti, pa onda i učitelji vaspitanja svoje dece. Dok učimo principe oni će postati sastavni deo našeg razumevanja i mi ćemo znati baš kao što taj baštovan zna.

Mislim da imamo generaciju dece koja je uništena zbog nedostatka znanja. Dragi roditelji, to je tako jednostavno. Znam da postoje teški slučajevi koji zahtevaju specijalnu pomoć, ali većina potreba naših porodica mogu biti ispunjene od strane roditelja koji poznaju Reč i koji su izabrali da je poštuju.

Drugi oblici discipline

Sada želim da kažem da osim pruta postoje i drugi oblici discipline koje praktikujemo. Nabrojaću neke, pa ću i objasniti kako ih koristimo.

- Stojanje u ćošku: Stavimo dete u ćošak, uz ljubazni ukor i upozorenje: "Popravi u tome svoje puteve i biće dobro. Ako ne, primenićemo oštriju disciplinu."
- Oduzimanje privilegija: Ako dete ima određenu aktivnost u kojoj stvarno uživa, zabrana te aktivnosti može mu biti vrlo efektivno upozorenje i ukor.
- Oduzimanje igračaka: Kada dete ponekad postane suviše sebično sa svojim stvarima, oduzimanjem istih će se zadobiti njihova pažnja.
- Čuvanje hrane: Kada smo u procesu učenja svoje dece da pojedu ceo obrok, uzmemo hranu koju ne žele da pojedu i sačuvamo je za sledeći obrok. To nekad može imati bolji efekat od karanja. Kada dete sedne i suoči se sa istim tanjirom pasulja od prošlog obroka, to je vrlo presvedočavajuće za njega.
- Udaranje ruke: Ako je u pitanju malo dete, ponekad smo udarali ruku. Ti možeš slomiti volju malog deteta udaranjem njegove ruke - jedan ili dva pametno primenjena udarca u ruku će doprineti da se dete slomi i plače i sve će biti sređeno.

Dakle, postoje druge forme discipline i u tome možeš koristiti sopstvenu kreativnost. Ovde su navedene neke stvari koje smo mi primenjivali. Ideja je u tome da se svi nalazimo u procesu vaspitavanja.

Božiji principi funkcionišu

Pre mnogo godina (mislim da je sada prošlo već dvadeset šest godina) kada smo Jackie i ja radili u crkvi koja je praktikovala autobuska putovanja za Chicago, Bog nam je dao iskustvo koje nikada nećemo zaboraviti. Bio sam na putu autobusom koji je sakupljao decu i dovozio ih u nedeljnu školu u Hammond, Indiana. Tamo je bila jedna samohrana majka sa četvoro dece. Ona nije bila dobra majka. Nikada se nije udala i bila je alkoholičarka. Zanemarivala je svoju decu i ona su bila vrlo nestašna. Žalio sam tu decu kad sam subotom posećivao tu kuću. Imala je blizance od četiri godine i to su bili mali divljaci.

Jedne subote kada sam tako posećivao porodice na putovanju autobusom, majka je došla na vrata u totalnoj nervozi. Blizanci su se stvarno nedolično ponašali te sedmice i ona je bila spremna da ih izbaci iz kuće. To je rastužilo moje srce zato što sam im bio vrlo blizak. Ta deca su u meni mogla videti svog oca. Ponudila mi je opciju: "Ako želiš da ih vodiš kući i pokušaš da ih prevaspitaš, samo napred."

Tada je baš bio raspust u biblijskoj školi i znao sam da ću cele sedmice biti kući, tako da sam joj rekao da ću se vratiti i uzeti ih kada završim posete ostaloj deci. Na kraju sam uzeo te male blizance i doveo ih u svoju kuću. Jackie je bila vrlo iznenađena.

Prva dva dana Jackie i ja smo ih pratili gde god da su išli po kući. Davali smo im instrukcije i vođstvo u vezi onoga što smo očekivali od njih i upozorili ih da će dobiti batine ako ne budu slušali. Kada su se našli izvan reda (a jesu, pošto nikada nisu bila vaspitavana), odveo sam ih u sobu i ljubazno ih pokarao. Nikada nisu bili tako pokarani. Uglavnom su bili šibani u ljutnji i besu. Ti mali dečaci su bili moji drugari i oni su voleli 'mister Denija'.

Posle dva dana takvog konsistentnog, ljubaznog vaspitavanja, mali dečaci su shvatili u svojim glavama u čemu je stvar. Stvari su počele da dolaze na svoje mesto i pri kraju nedelje oni su postali dečaci sa dobrim ponašanjem. Sedeli su za stolom i jeli kašikom umesto rukama, govorili su "molim te" i "hvala" kada su nešto želeli. Pojeli su svu svoju hranu za stolom. Bili su dobri dečaci.

Kada je sedmica prošla doveo sam ih nazad njihovoj majci i otišao u posete drugoj deci. Cela sledeća sedmica je prošla i ja sam ponovo došao kucajući na njihov *geto apartman. Kada je majka došla do vrata, samo me je pogledala i rekla: "Šta si radio sa mojim dečacima? Ne mogu da verujem! Oni su dobri mali dečaci! Šta si im radio?"

Bila je skroz oduševljena promenom u njenim dečacima. Pošto su bili jako mali ona ih je tukla, šamarala po licu, izbacivala iz kuće i vikala na njih u gnjevu. Time su postajali samo gori iz dana u dan. Nije shvatala da sama uveličava problem. Ali, posle nedelju dana ljubazne discipline prutom dečaci su se lepo ponašali. Voleo bih da sam mogao da ih usvojim. To bi učinilo ogromnu promenu u njihovim životima.

Dobio sam i druga svedočanstva slična ovom koje sam podelio sa vama. Uglavnom su problematična deca dovođena u jedan pobožan dom, kao poslednji pokušaj nade. Ti roditelji su jednostavno primenjivali dobra stara baštenska pravila za podizanja dece i imali su dobre stare baštenske rezultate.

Dragi roditelji, to funkcioniše! Ako Božiji principi važe za teške slučajeve, oni takođe važe i za vas. Vaša deca nisu drugačija od ostalih. Postoji jako malo onih koji imaju neki specifičan problem. Za većinu glavna stvar jeste učiti vaspitavanje i onda živeti u poslušnosti onoga što si naučio.

Disciplinovano dete ima mir u duši. Oko njega postoji mir koji utiče na svaku sferu njegovog svakodnevnog života. Dete koje ima čisto i srećno srce ima ogroman dar. Taj dar je dobilo od odgovornih roditelja. To je dar ljubavi.

Molitva

Otvori naše oči Gospode, otvori oči naših srca. Na nas je uticao duh ovoga sveta. Oprosti nam, nismo te slušali. Znali smo, a nismo ti bili poslušni. Osveti i očisti naša srca dok nas ne pokrene duhovna ljubav da se brinemo za našu decu primenjivajući ove svete stvari. Dragi oče, na nas su uticali padovi naših roditelja. Oprosti nam. Promeni nas i izleči da možemo ići dalje. U ime Isusa Hrista. Amin.

16

Sveta vežba

"Jer svako karanje kad biva ne čini se da je radost, nego žalost,
ali posle daće miran rod pravde onima koji su naučeni njime"

Jevrejima 12:11

U ovom poglavlju želim da obuhvatim vrlo osetljivu i nežnu temu. Dok krećem sa pisanjem, suze počinju da teku. Pokušaću da objasnim kako mi karamo našu decu. U vezi toga imam mnogo slatkih uspomena kojih se takođe opominjem sa suzama. Da li se sećaš devetog poglavlja kada smo zamislili Gospoda kako stavlja svoju na naše ruke i pomaže nam da gradimo kuću? Dobro, ovo je jedan od tih svetih perioda kada se čini kao da Bog stavlja svoju ruku na moju i tako zajedno korigujemo dete. Ispitivao sam svoje srce u vezi stiha koji bi mogao opisati tu radosnu tugu koja me obuzima dok sedim i razmišljam o opominjanju svog deteta. Na početku ovog poglavlja dolazi mi nešto na um, a to se savršeno slaže sa mojim srcem. Volim svoju decu i nije mi lako da im nanosim bol putem karanja. Postoji sladak tok ljubaznog odnosa između moje dece i mene. Kada ona dobijaju batine, mi se i dalje nalazimo u tom stanju.

Govorio sam o tom principu i ranije, ali želim na brzinu ponovo da ga naznačim. Smatram da je to ono što doprinosi da suze teku dok počinjem da pišem. Nije lako karati svog najboljeg prijatelja ili tu slatku malu devojčicu koja razveseljava tvoje srce. Mnogo sam se molio u vezi deljenja tih svetih iskustava sa vama, bilo da se radi o ispravnim ili pogrešnim.. To ranjava moju decu. Diskutovao sam sa njima o tome i dali su mi slobodu da pišem o tome radi mnogih domova koji bi mogli biti pokrenuti tim svedočanstvima.

Disciplinu koju ću sada objasniti navodim u kontekstu svih drugih principa koji se spominju u ovoj knjizi. To je vrlo važno da se napomene. Princip karanja se ne nalazi zasebno u Bibliji. Postoje mnoge druge svete metode koje stoje uz taj princip. Pre nego što zapravo pogledamo u detalje karanja deteta, dopusti mi da podelim sa tobom neke stavove srca.

NIKADA - Nemoj karati decu u gnjevu - NIKADA

Mi nikada ne karamo decu u gnjevu. Možda ćeš se iznenaditi, ali to nije dopušteno. Baš kao što nikada ne pijemo viski, ili kao što nikada ne pušimo cigarete, tako nikada ne karamo decu u gnjevu. Dok pišem ove reči, moje breme i molitva je da Bog promeni srca u vezi ove stvari. Molim se da Bog stavi svetu barijeru u vaša srca koja vam nikada više neće dozvoliti da pokarate svoje dete u gnjevu. Siguran sam da se nekima od vas ovo čini suviše oštro. Međutim, taj greh je gori od greha opijanja viskijem. Mnogi roditelji mi dolaze i priznaju problem gnjeva, a često mi govore o tome kao o nekoj maloj stvari na kojoj rade. Međutim, ja to vidim kao jednu od najvećih stvari u vaspitanju dece. To ima razarajuće posledice.

Ako imaš problem sa gnjevom potrebno ti je oslobođenje od toga kroz pokajanje. Ako ti to ne pomaže, traži od nekoga savet. Uradi sve što možeš, samo se oslobodi od tog gnjeva. Zakoni naše zemlje se brzo menjaju. Možda će neki od nas biti prisiljeni da urade nešto sa svojim gnjevom, inače će nam državna vlada oduzeti decu. U mnogim slučajevima silovanja dece uključeni su roditelji koji su tukli svoje dete u besu, ili su ga suviše mnogo tukli, ili na pogrešnim mestima.

U mnogim slučajevima gnjev je prisutan zbog lošeg iskustva zlostavljanja koje si doživeo u detinjstvu. Radi Boga koji se time grozno loše predstavlja i radi svog deteta koje će se time izopačiti, reši problem svog gnjeva! Molim te oprosti mi ako ovo deluje suviše grubo, ali osećam da je potrebna hitna promena u tome zbog silovanja koja se dešavaju čak i u hrišćanskim domovima.

Mi očevi predstavljamo Boga u našim domovima. Čak i majke predstavljaju Božiji autoritet. Kada karamo u gnjevu dajemo našoj deci pogrešnu sliku o Bogu. Deca tada zamišljaju da se Bog nalazi u nebu sa velikim štapom u ruci i čeka da učinimo nešto loše da bi nas kaznio. To je izopačena slika o Bogu. Mnogi od nas su baš tako zamišljali Boga. To je često posledica načina na koji smo bili karani u detinjstvu, ali Bog nije takav. Dok se ne oslobodiš tog pomora gnjeva predlažem ti da pošalješ svoje dete u sobu da sačeka par minuta dok se ne pomoliš i ne utišaš svoje srce. Možeš pogoršati ponašanje svog deteta ako uđeš u sobu u duhu gnjeva i istučeš ga.

Mnogi roditelji ne razumu taj koncept karanja. Karanje nije sud koji je dodeljen zbog lošeg postupka. Ono je ispravljanje lošeg postupka sa budućim ponašanjem na umu. Postoji element kazne u biblijskom karanju. Međutim, to nije primarna motivacija. Jevrejima dvanaesta glava je jasna po pitanju toga. Postoji velika razlika između ova dva stanovišta. Ako dodeljujemo kaznu, tada se osećamo opravdani u svom gnjevu.

Mnogi roditelji osećaju da je uredu otići u sobu sa vatrom u očima i prutom u ruci, govoreći oštre reči optužbe i suđenja. Ako tako radiš, mislim da ne razumeš kompletan koncept karanja. Karanje je korekcija radi budućeg ponašanja, a ne kazna za prošla dela. Istina je da je delo u pitanju. Međutim, motivacija je potpuno drugačija i dobićeš potpuno drugačije rezultate.

Možda se sada osećaš skrhano zbog ovih reči misleći: "Kako mogu to učiniti ispravno?" Zato i kažem da treba da budemo toliko predani Bogu da On može staviti svoje ruke na naše i ljubazno pokarati našu decu. Ne mogu dovoljno staviti akcenat na našu potrebu za Bogom. Ako Ga ljubimo i hodamo sa Njim naćemo blagodat da činimo ono što se čini da je nemoguće.

Tvoja deca su grešnici

Tvoja deca će padati. Računaj na to i očekuj da će se to dešavati. Tada nećeš biti razočaran sa njima kada učine nešto loše. Bog ih je stavio pod tvoju brigu zato što im je potrebna pomoć. Treba da promenimo naš um u vezi padova i grehova naše dece. Nekako smo dobili ideju da bi ona trebala biti sveta i onda kada padnu upadamo u nervozu ili čak gnjev. Ne kažem da treba da im dozvolimo da rade sve što požele, a da ne budemo zabrinuti za njihovo ponašanje. Ali, ako razumemo da je sve to deo procesa njihovog vaspitanja, možemo biti mirni i možemo računati na našu disciplinu. Evo kako ja gledam na to. Svaki put kada moja deca padnu i prekrše moj zakon, tada jednostavno vidim da je to još jedna prilika da ispravim njihovo buduće ponašnje. Vreme je da imamo lekciju, samo što ta lekcija u sebi sadrži neki bol. Deca će padati; tako uče. Pobožan karakter i miran rod pravde će biti plod tih lekcija.

Mislim da se mi roditelji mnogo puta gnjevimo na svoju decu kada padnu zbog ponosa u našim ličnim životima. Mislimo: "Ti si moje dete i treba da znaš za bolje". Jackie i ja smo trebali da se odupremo tim iskušenjima sa našom decom, naročito kada sam postao poznat propovednik o domu. Mi smo to odbijali, verujući da je i našoj deci dopušteno da padaju i uče baš kao i ostali, bez obzira šta drugi misle.

Tvoja deca će padati. Planiraj to. Planiraj tako dobro da bi znao šta ćeš raditi kada sledeći put padnu. Na taj način, kada bude potrebno možeš tiho izvršiti disciplinu. Zar to ne bi bilo lepo?

Postojali su periodi kada sam mogao reći da je dete bilo u potrebi za opomenom. Dete nije učinilo ništa konkretno zbog čega bih mogao specijalno da radim sa njim, ali ja sam jednostavno znao: "Danas ovo dete nije uredu". Znate taj osećaj. Ono nije zadovoljno; okleva u svojoj poslušnosti i vi očekujete uskoro pad. Znate da postoji nešto pogrešno u srcu i znate da neće proći mnogo vremena dok ne učini nešto pogrešno. Kada vidim takvo dete molim se za to, sedim u pozadini, posmatram i čekam. Obično još pre nego što se dan završi imam mogućnost da se pobrinem za dete. Ne posmatram to iz podlosti; u pitanju je jednostavno ljubav prema detetu. Seti se, mi ih vaspitavamo, ne kažnjavamo; tako da uvek tražimo prilike za vaspitavanje.

Karaj svoje dete na isti način kako Bog kara tebe

Ako bi mogli da stavimo taj koncept u naša srca i razmišljamo o njemu, niko ne bi trebao da nas uči kako da karamo našu decu. To zvuči i jeste vrlo jednostavno, a ipak je to duboka rečenica. Kako Bog nas kara? Da li te uhvati za vrat, viče na tebe i kaže ti kako si pogrešio? Da li te kara u svom gnjevu sa namrštenim licem? Svi znamo odgovor. Bog tako ne kara svoju decu. Zar nisi radostan što je tako?

Kada nas naš nebeski Otac kara: *"Milost i istina srešće se, pravda i mir poljubiće se"* (Psalam 85:10). On nam vrlo ljubazno i tiho otkriva potrebu u našem životu, prihvata nas u utesi Njegovih ruku i kara nas. Kada završi, On nastavlja da se brine za nas i da nas uči putu kojim On želi da idemo. On nas voli i utvrđuje nas na pravim stazama u kojima hodamo sa pogledom u večnost. Tako nas Bog kara.

Prava pobožnost je Bogosličnost. To je imperativ, da postanemo kao Otac Bog u sferi karanja. Ako u svom umu dobiješ tu ilustraciju, tada je reprodukuj kada bude vreme da karaš svoju decu i dobićeš pravu stvar.

Posvećen obred

Mi izdvojimo između petnaest i dvadeset minuta za karanje deteta. Možda ćeš reći: "Dvadeset minuta! Nemam toliko vremena za karanje svog deteta". Razumem, vreme je dragoceno za nas Amerikance. Međutim, ako budeš praktikovao ovaj sveti zadatak sa pravim srcem i brigom, nećeš trebati da ga činiš toliko često. Postoje trenuci kada kratka disciplina može biti uredu, na primer kada imaš goste. Ali kada roditelji uhvate svoje dete i daju mu nekoliko nervoznih udaraca kao opomenu, to samo umnožava potrebu za više opomena, a to razdražuje dete.

Dakle, evo kako karamo svoju decu. Kada dete prekrši neki naš zakon mi ga vrlo tiho obavestimo da je načinilo grešku i da će dobiti batine. Ne podižemo svoj glas. Podizanjem glasa se priprema scena za neumesnu sednicu instrukcija. Modernim terminima, moraš biti "kul, tih i pribran". Mnogi roditelji podižu svoj glas u nadi da će tako uspostaviti svoj autoritet. To zapravo ima suprotan efekat. Roditelj obično pribegava vici zato što jako dugo nije radio na vaspitavanju dece, pa je sada ljut. Mi nikada ne podižemo svoj glas. O, kako dobro možeš uspostaviti svoj autoritet ako posle prve usmene opomene tiho informišeš dete: "Učinio si grešku. Idi u svoju sobu. Dobićeš batine."

Period plakanja

Kada pošaljem dete u sobu (gde ono sedi i čeka me), uzmem prut (kojim ga karam) i Bibliju (kojom ga učim). Potrebna ti je Biblija. To je Božanski nadahnut alat koji će osvetiti sâm taj posao koji želiš učiniti. Uđem u sobu sa prutom i Rečju. Dok idem moje srce se obraća Bogu za mudrost i blagodat. Shvatam da On bolje poznaje dete od mene i oslonim se na Njega da me vodi – isto kao i kada savetujem duše koje traže Boga.

Kada uđem u sobu dete već plače pošto ne voli batine. To boli. Dok gledam svoje dete kako plače, počnem da plačem zajedno sa njim. Da li možeš to učiniti? Da li možeš tako osvetiti svoje srce da suze počnu da teku iz tvog saosećajnog srca? Da li si znao da je to po Pismu? "*Plačite sa plačnima*" (Rim.12:15b). Ja za trenutak stavim sebe u poziciju deteta da bih osetio šta ono oseća. Uredu je plakati sa detetom. Ne trebaš zauzeti grubi stav sudije. Ti si ljubazan otac.

Pri tome raširim ruke i prihvatim svoje dete. Ono brzo dođe u moj zagrljaj i mi se za trenutak međusobno privinemo. Pogledam u njegovo lice i dopustim mu da mi govori. Ono skoro uvek počne sa: "Izvini tata. Ja te volim". Tada mu kažem sa suzama: "Znam da ti je žao. I ja tebe volim."

Čuo sam da ljudi govore: "Nemoj davati nikakvu utehu detetu kada ono treba da se kazni". To je jako pogrešno i previše orijentisano na kaznu.

Ja ih jednostavno držim nekoliko minuta utešavajući ih. Tada kažem: "Žao mi je što treba da te pokaram, ali ti znaš da si napravio grešku". Kažem im: "Tata te voli i nije ljut na tebe. Ti si moj dragi sin (ili ćerka)". Dobro je reći takve reči da bi ih uverio da im želiš dobro.

Period poučenja

Tada imamo period poučenja. Pričamo o onome što su uradili. Obično pitam svoje dete: "Da li znaš šta si uradio?" Želim da budem siguran da li razume zašto mu je potrebna opomena. Ponekad dete stvarno ne zna, pa samo kaže: "Učinio sam grešku". To je važno razjasniti. Ja pričam sa detetom o tome šta je uradilo. To je vreme poučenja. Dužina ovog perioda je različita, zavisno od uzrasta deteta i komplikovanosti greške. Traje malo duže kada su u pitanju starija deca, zato što su ona mudrija i misle da mogu ispričati događaj na svoj način.

Mislim da je taj period poučenja ključ biblijskog karanja. Ako roditelj opominje dete imajući na umu njegovo ponašanje u budućnosti, on će izdvojiti vreme da priča o tim stvarima. Ako je motivacija roditelja da jednostavno kazni dete, tada je lako na brzinu naneti bol i završiti posao. Ja uzmem Bibliju i podelim sa njima stihove u vezi karanja i stihove u vezi njihovog pada. Vrlo je važno da ono što radiš bude utemeljeno na sigurnom temelju Božije Reči.

Takođe, vreme poučenja koristim kao priliku da učim svoju decu pricipe Biblijskog karanja. Čitamo stihove iz Jevrejima 12. Videćeš da je vrlo važno kako dete dobija batine. Ja ih učim kako da najlakše prime opomenu. To je trenutak učenja i oni su vrlo otvoreni za to. Učim ih u vezi predanja i otvorenosti srca. Ponekad im dopustim da se kratko pomole u vezi njihove reakcije na opomenu. Iznenadilo bi te šta dete tada govori.

Kakav je cilj ovog poučenja? Što više poučenja dobiju za vreme karanja, dublje će naučiti lekciju. Što je dublja lekcija biće manje potrebe za karanje u budućnosti. Dete to može razumeti i zadobijati bolji karakter posle svake opomene. Da li shvataš šta govorim? Na kraju dete počne da radi sa tobom u karanju i više ne trebaš da ga karaš toliko jako ili mnogo. Na taj način deca ti posle budu zahvalna, kada počnu da razumevaju blagoslov koji dolazi od karanja. Kada je Hannah imala oko tri godine, nije mogla da shvati kako je Samuel mogao da se vrati posle batina i da mi kaže: "Hvala ti tata što si me istukao. Sada se osećam mnogo bolje."

Period batina

Posle perioda poučenja dolazi vreme za karanje. Ohrabrujem te da izdvojiš dovoljno vremena da bi poučio svoje dete kako treba da primi kar. Ono može naučiti da bude mirno, da se ne brani rukama i da korektno dobije batine. Dete mora mirno ležati i primiti kar. Mi ne dozvoljavamo detetu da skače i da se baca na sve strane. Ako vijaš dete po sobi da bi ga istukao, takvo karanje mu neće mnogo pomoći. To je izvan reda. Da li si nekad to radio?

Puno roditelja je pokušavalo da disciplinuje decu bez tog reda i to je najblaže rečeno antiproduktivno. Ako dete beži jako je teško udariti na pravo mesto (zadnjica). Postoji mnogo kreativnih načina kojima možeš pomoći detetu da bude mirno. Mi smo govorili našoj deci da će udarci biti slabiji ako budu mirna. Takođe, davali smo udarac više kada je dete bilo totalno izvan reda i kada je bilo nepokorno.

Deca mogu rastiti u toj odluci da budu mirna dok se disciplinuju. Imamo decu koja se oslone na kauč sa licem u jastuku. Nije lako dobijati batine. Od njihove odluke zavisi da li će biti mirni. Kada se dete mirno nalazi na svom mestu, tada dobije kompletan kar. To treba da boli. Bog je odredio takav cilj. Postoji nešto što treba da se desi unutar srca, koje se nće desiti ako ga dobro ne pokaraš.

Postoji puno pitanja u vezi ovoga. Koliko jako, koliko dugo, kada se zaustaviti, kako znati kada treba završiti? Sve što mogu da kažem jeste da te Bog mora voditi u tome. Zakon je saosećanje i čista savest sa tvoje strane. Ako hodaš sa Bogom dok karaš, znaćeš odgovore. Što više shvataš šta je potrebno da se desi u srcu, to ćeš imati veću sigurnost u vezi onoga što budeš radio. Mi dajemo najmanje deset dobrih udaraca u zadnjicu. Za većinu situacija, nekoliko udaraca neće mnogo značiti, osim ako imaš "anđela" (ekstra dobro dete, prim.prev.). U suštini neka deca se samo naljute kada budu kratko išibana. Za vreme karanja pokušavamo da osetimo kako se dete postavlja u svom srcu. Kao što sam već rekao, slomljenost je ono što očekujemo.

Dok dete uči koji su Božiji ciljevi karanja ono će se predati tome što dobija. Ono će naučiti da dopusti da batine urade svoj posao u njemu i da se što pre završi. Mora postojati dovoljno bola da bi se uklonilo zlo iz srca. Međutim, neki nemudri roditelji to grozno preuveličavaju. Mi koristimo različite veličine pruta, zavisno od uzrasta deteta. Nisam za preterivanje u tome. Naša srca treba da budu ispunjena saosećanjem. To nam postaje monitor za vreme karanja.

Neki ljudi se smeju kada deca dobijaju batine. To nije uredu. Takvi ljudi treba ponekad da dopuste da im neko dete pokloni deset dobrih udaraca prutom. Čuo sam kako se neki roditelji smeju dok opisuju kako su njihova deca dobijala batine. Da stvari budu još lošije, to pričaju pred decom. Kako je to surovo! Kada se to dešava, mislim da su roditeljima potrebne batine.

Period utvrđivanja

Kada završimo sa opomenom, padnem na svoja kolena pored deteta. Zagrlim ga i plačemo zajedno. Nije teško zaplakati zato što sam dopustio svojim osećanjima da teku sa osećanjima svog deteta. Ponekad sam bio toliko preplavljen plakanjem da se dete pokrenulo. Tada mi je prišlo da me uteši. Često puta takva situacija prelomi njegovo srce više nego karanje.

Tada se molimo zajedno. Pomognem svojoj deci da kažu Bogu u vezi svega što se dogodilo. Te molitve su strašno slatke. Ona traže od Boga oproštaj i pomoć da se u tome promene. Tada se ja molim. To je vreme posredovanja u molitvi za dete. Dopustim svom srcu da se žarko moli. Molimo se u vezi onoga što se dogodilo. Tražimo od Boga da mu pomogne. Molimo se za ljubav između nas dvoje i za blagoslov nad detetom. Jako je dobro da dete to čuje. To ga izvanredno utvrđuje. Baš tada dok smo zajedno na kolenima, ja objavim obećanje: "Gospode, ti si rekao da će me ono voleti ako ga karam. Ja ti verujem."

Kada završimo sa molitvom, obično ponovo uzmem svoje dete u krilo. Zagrlim ga i kažem mu da ga volim. Uzmem maramicu, pomognem mu da obriše svoje oči, izduva nos i tada opet imamo malo poučenje. Ponovo ispitujem stvari o kojima sam već govorio, postavljam pitanja da bih rasudio koliko dete razume. Obično provedem neko vreme utvđujući ga ugodnim rečima. Kažem mu da je on dobar sin i da najvećim delom svog života ispunjava moj život radošću. Tada uglavnom otpojimo kratko dečije pojanje da bih osvetlio njegovo srce. Mnogo puta pevamo pesmu: "Sve je uredu u očevom domu". Kada počnemo da pojimo, dete obično opet počne da plače zato što je njegovo srce tada vrlo mekano i nežno.

Dragi roditelji, ako su svi ostali aspekti vaspitanja na svom mestu, disciplina učinjena na ovaj način donosi trajne rezultate. Karanje postaje pozitivno iskustvo koje utiče na promenu života. Malo kasnije u toku dana dete obično dođe i kaže: "Tata, hvala ti. Hvala ti što si me istukao". Tada smo prijatelji u ostatku dana. Dobri drugari.

Primetio sam takođe da dete tada želi da bude gde sam ja, tokom celog dana. Nikada nisam video da je ispravno karanje oteralo dete od mene. Čuo sam da roditelji kažu: "Kada istučem svoje dete, ono me tupo gleda i ne želi da bude oko mene". Nikada to nisam doživeo. Ona žele da mi budu bliska. Ona me vole i znaju da ih ja volim.

Sećam se kada je Hannah imala lekciju u vezi udaranja. U našoj kući ne udaramo jedni druge, ali svakom detetu dođe period kada udara. Smatramo da je to vrlo pogrešno – kao što je igranje na ulici ili blizu jezera. Znate kakva su mala deca. Svi će to raditi. Dođu do sestre ili brata i udare ga u lice iz različitih razloga. Možda si se nasmejao kada su to učinila prvih nekoliko puta, ali uskoro je to počelo da ti izgleda vrlo ružno. U našoj kući čim prvi put to vidimo, rešavamo problem.

Dobro, došao je trenutak kada je mala Hannah podigla svoju ruku i udarila Samuela. On je radio nešto što ona nija volela. Ona je grešnik, a grešnici čine takve stvari. Dali smo joj dobre lekcije poučenja u vezi udaranja, pokazujući joj šta je to i odigravajući joj tako da je znala šta želimo. To su vrlo pozitivni periodi učenja sa nekim akcentima na negativne stvari. Podigli smo njenu ruku i "skoro" udarili Samuela nekoliko puta za vreme procesa učenja, da bi joj bilo jasno da je to "no, no".

Nekoliko dana kasnije ona je opet udarila Samuela. Čekao sam to. Znao sam da će se desiti, pa sam planirao sledeću fazu učenja. Mislio sam u sebi: "Vreme je da imamo lekciju sa Hannah u vezi udaranja". Prošao sam kroz sve što sam opisao u ovom poglavlju i ona je bila potpuno izlečena od udaranja. Nikada nismo ponovo to videli. Posle lekcije, tog dana mi je prišla tri ili četiri puta i rekla: "Tata, Samuel je uradio nešto što nisam volela, i nisam ga udarila". Znate kako je to. Širom otvorenih očiju, ona je autoritativno rekla: "Mi ne udaramo svojim rukama". Bila je sada ekspert za tu temu. Tako to i treba da se radi, a to funkcioniše samo ako smo konsistentni. Ta lekcija je završena i idemo dalje, na sledeću. Idemo u ljubavi sa ciljem i planom, vodeći dušu našeg deteta u pravdi.

Molitva

Oče na nebu, pokaži nam kako nas Ti disciplinuješ. Znam da ne vidimo to jasno. Molimo te Gospode da ovu scenu napišeš na pločama naših srca, da je možemo gledati kada dođe vreme za karanje naše dece. Učini nas sličnima Tebi, o Gospode, radi naše dece i radi Tebe. Amin.

Odlučan

Odlučio sam da pri rođenju moje dece
uradim sve što je moguće da bi on bila Gospodnja.

Zapravo, već sada ih predajem Bogu u veri
žarko se moleći da svako moje dete bude

Dete Boga Oca
Prebivalište Boga Sina
Hram Boga Duha

Da svako dete bude iskupljeno
Iz stanja deteta gnjeva
I da bude osvojeno i zaposleno u službi za Gospoda,
Kao večan instrument Njegove slave.

prilagođeno
Cotton Mather

17

Vaspitavanje volje

"Ne uskraćuj kara detetu; kad ga biješ prutom, neće umreti.
Ti ga bij prutom, i dušu ćeš mu izbaviti iz pakla"

Priče 23:13,14

Da li si primetio da Bog u Bibliji daje samo dve zapovesti deci? Kako jednostavan i bezbrižan život deca mogu imati ako ih se pridržavaju! Bog im kaže da poštuju svoje roditelje i da ih slušaju. Ako budu činili te dve stvari, biće im biti dobro i dugo će živeti na zemlji (Ef.6:1-2). Mi ćemo se često vraćati na ove dve zapovesti dok budemo proučavali različite aspekte vaspitanja, ali sada želim da ih povežem sa disciplinovanjem. Naveo sam ti jasan primer kako Bog želi da karaš svoju decu. Mislim da ćeš se složiti da će pomoću te svete vežbe dete lako naučiti da poštuje svoje roditelje. Ali hajde da pogledamo na stvar poslušnosti.

Krajnji cilj disciplinovanja jeste dovesti decu u stanje da željno slušaju svoje roditelje, a time i svog Boga. Ali, da li ponovo primećuješ opominjuću prirodu discipline? Iako postoji neka osuda koja je uključena prilikom karanja, primarni cilj je opominjati, imajući na umu buduću poslušnost deteta. Ako ne učimo svoju decu da slušaju, uskraćujemo im ogromnu stvar. Svi obećani blagoslovi za decu su uslovljeni – ako slušaju svoje roditelje. Dakle, mi roditelji igramo veliku ulogu u doživotnim blagoslovima naše dece.

U prethodnom poglavlju smo videli silu ljubaznog odnosa. Neizmerna je ta sposobnost za stimulaciju želje za ugađanje i poslušnost. Iako je taj alat vrlo efektivan za motivisanje dece na poslušnost, to nije jedini alat koji nam je Bog dao. Pravilno korišćenje pruta uči dete respektu i poštovanju, a prut se takođe može koristiti da bi uveo decu u poslušnost celim srcem. Vrednost ovog dragulja je neizmerna zbog blagoslova i plodova koji će se dobijati dok dete bude učilo da hoda sa Bogom.

Poslušnost je stvar volje. Bog je mudro stvorio čoveka sa slobodnom voljom. Meni je jasno da je u ovim citiranim stihovima u fokusu volja deteta. Najpre vidimo da Gospod ponavlja ono što je već ranije rekao u Solomunovim Pričama. U Svetom Pismu Bog nam ponavlja ono što je potrebno da čujemo. Opominjanje naše dece jeste jedna od tih stvari. U ovom stihu Bog nam potvrđuje svoju Reč: "*Ne uskraćuj kara detetu*". Bog zna da imamo težnju da se uzdržavamo od toga i zato nam opet kaže da se odreknemo tog impulsa i da ih opominjemo. Drugi deo ovog stiha ima dva objašnjenja. Ja ću navesti oba pošto su zaista vredna. Reč kaže: "*Kad ga biješ prutom, neće umreti*". Možda će se činiti kao da će umreti, zbog vrištanja. Dete svojim ponašanjem može da glumi kao da će umreti, ali ono neće umreti. Ako dobro i pravilno pokaraš svoje dete, ono neće umreti. To je jedno objašnjenje i ono se dobro uklapa u ostale stihove. O, kako se deca prave kada dođe vreme da budu pokarana. Moramo se uzdići iznad njihovih molbi i učiniti ono što je pravo. Drugo objašnjenje smatram takođe vrednim. "*Neće umreti*" se može odnositi na ranu smrt zbog suludog, nemarnog života. To se takođe slaže sa drugim stihovima. Ali pogledaj sledeći stih: "*Ti ga bij prutom, i dušu ćeš mu izbaviti iz pakla*". Ovo mi je vrlo ohrabrujući stih zbog jedne ohrabrujuće reči koja nas uvodi u oblast večnosti. Ta reč je "pakao". "D*ušu ćeš mu izbaviti iz pakla*". Bog nam ovde daje izvanrednu zapovest. Ja imam svoj udeo u večnoj destinaciji duše mog deteta, a Bog mi kaže "da izbavim njegovu dušu od pakla". Kako? Karaj ga. To znači da kada dopuštam svojoj sentimentalnoj ljubavi da me sprečava da se ponašam u skladu sa mojim odgovornostima, onda se igram sa večnim odredištem mog deteta. To nije mali propust. Možda ćeš reći: "Kako to može biti da dete koje nije dobijalo batina ide u pakao?" Hajde da kažem ovako: dete koje je prepušteno samo sebi ima vrlo dobru šansu da ode u pakao. To je ono što Biblija kaže.

Da bi ovo potpuno razumeli potrebno je da malo pogledamo u prirodu spasonosne vere. Seti se svedočansta o jasnom obraćenju iz početka ove knjige. Ta sveta vežba je trebala mnogo toga da uradi u čovečijoj volji. Volja za priznanje greha, volja za pokajanje, za okretanje od tih greha i volja za predanje srca Božijoj punoj kontroli. Iz te slavne promene takođe dolazi odgovornost da hodamo po uputstvima Božijeg Duha. Sve to se mora raditi predanom voljom. Kada se Božija blagodat i čovečija volja sretnu, u Božijim očima se dešava spasenje i čovek je preobražen. Kao što je Pavle rekao u Rimljanima 6:17b da on mora "*poslušati od srca tu nauku kojoj se i predao*". Koliko ja razumem nauku o spasenju, gde nema predanja srca Bogu nema ni spasenja. To je samo lažni falsifikat koji ispoveda veru, ali je nikad ne poseduje.

Hajde sada da se vratimo na vaspitavanje volje korišćenjem pruta. U petnaestom poglavlju sam već opisao kako se dečije srce treba očišćati putem karanja. Takođe sam spomenuo da dete ima slomljeno srce posle karanja. Šta je slomljeno srce? Koliko ja razumem biblijsko učenje o slomljenom srcu, slomljenost je predanje. Bog govori svom narodu da razdere svoja srca, da obreže svoja srca i da slomi svoja srca. To se sve odnosi na predanje volje Bogu. Tim putem treba da idemo i mi sa svojom decom. Korišćenje pruta lomi volju deteta i stavlja je u pokornost, najpre roditeljima i onda kasnije Gospodu koji ih je stvorio. Kada koristim izraz "lomljenje volje" ne mislim na uništavanje volje. Volja deteta mora biti živa, jedino što treba biti predana različitim gospodarima.

Gospodar je najpre roditelj, ali kada jednog dana Bog pozove i kaže: "Sine moj, ćerko moja hajde za mnom", dete će reći: "Da Gospode, ja ću te slediti!" Međutim, dete koje je bilo "prepušteno samo sebi" ima buntovničko srce i čvrstu volju. Kada Bog kaže tom detetu: "Dete moje hajde za mnom! Daj mi sve! Predaj mi sve!" Ono će možda reći: "Ne, činiću ono što ja želim" i tako će otići u pakao. To je suština svega toga.

Ovo je takođe dobro objašnjenje za mnoge "svetske Hrišćane" u današnjim crkvama. Ne postoji pokoravanje mami i tati, nema pokoravanja Bogu, nego samo molitve, dobro osećanje, krštenje, ali ne i "*nova tvar u Hristu Isusu*". Učini svojoj deci uslugu. Karaj ih.

Sveta Susanna

Susanna Wesley je bila majka John-a i Charles Wesley. John je bio osnivač metodističke crkve. Charles je autor mnogih duhovnih pesama. Većina koji ovo čitaju nisu metodisti. Međutim, ova dva čoveka su dosta uključena u vaše živote na mnogo načina. Mi citiramo njihove reči i pojimo njihova pojanja. Majka Wesley je imala devetnaestoro dece. Devetoro je podigla. Njene reči na ovu temu nisu pesmica, ali su vrlo bliske tome. Siguran sam da je ona najviše citirani pisac u vezi vaspitavanja volje. Želim da ukratko duboko pogledamo njene reči.

Rešila sam da od rane mladosti deteta osvojim njegovu volju.
Tada nastavljam da je dovodim u pokornost sve dok se ono potpuno ne preda Hristu.

Ove reči su naslikale divnu ilustraciju ispred očiju naših srca. Ova sveta žena je imala jasan pravac za svoje srce i ruke. Lako je videti da se ništa nije dešavalo slučajno u vaspitnim metodama njenog deteta. Sa vizijom i ciljem ona je prešla iz tačke A u tačku B. Možda ti reč "osvojim" izgleda suviše oštra, ali seti se da su naša deca grešnici. "Malo je njihovih dana i puni su nevolja". Svi mi roditelji znamo da postoji bitka između volja dok dete ne nauči ko će biti u kontroli. Moramo pažljivo koristiti sve principe vaspitanja deteta da bi to ostvarili. To mora biti učinjeno. Ne vidim kako se može efektivno vaspitati dete ako se najpre ne osvoji njegova volja. Hajde da sledimo primer majke Wesley i odlučimo da osvojimo volju svakog deteta u ranoj mladosti, sa vrhovnim ciljem na umu: njihovom totalnom predanju Hristu jednog dana.

Moguće je dovesti svoju decu u stanje kada oni bez oklevanja, voljno i radosno poslušaju tvoju prvu zapovest. Ja ne sanjam. To je Božija volja za tvoju decu. Treba tako da bude. Verujem da je to moguće i idemo prema tome sa pouzdanjem, znajući da naš Bog Otac radi sa nama na tome.

Treba da budeš autoritet svog doma. Uspostavi taj autoritet pomoću sredstava koja je Bog ostavio u svojoj Reči. Tvoja porodica će prosperirati pod tim biblijskim autoritetom. To će pasti na njih kao pokrivač blagoslova i zaštite. Moje srce se mnogo puta rastužilo u avionima ili prodavnicama kada sam video kako trogodišnje dete vlada nad svojim ocem ili majkom. Siguran sam da si i ti primetio sličnu stvar negde u javnosti. Nažalost, to se ponekad takođe dešava i u Božijem narodu.

Sedeo sam dva sata na aerodromu i posmatrao malo dete koje je kontrolisalo i ometalo živote dvadeset ljudi. To je žalostan bio spektakl za posmatranje. Ceo scenario je postao još gori u avionu. Iako je osoblje reklo da mora da se sedi, dete nije htelo. U prodavnici, roditelji su mu jednostavno dali sve što je poželeo da bi ga utišali. Ali u avionu, roditeljska kreativnost se porasla do maksimuma. Nisu mogli da presvedoče malog dečaka da sedne. Grozili su se u sramoti. Pilići su postali vladari u kući. Realnost se prikazuje ispred dvadeset ljudi i ne postoji ništa što roditelji mogu uraditi.

Prišao sam roditeljima i dao im telefonski broj na koji mogu naručiti kasete o vaspitanju dece. Da li je ova priča ponekad slična tvom iskustvu u vašoj kući? To me podseća na prokletstvo koje je spomenuto u Isaiji 3 "*I daću im knezove mladiće, i deca će im biti gospodari*". Takođe: "*Dete će ustajati na starca*". Ovo prokletstvo je rezultat nekoliko generacija ljudi koji su odstupili od Boga u potražnji drugih interesa. Oni su izgubili svoj autoritet. Deca su izvan kontrole i vladaju pošto ih roditelji ignorišu.

Poslušnost 101

Izraz 101 se koristi u školama i on označava početni kurs, uvod. Mi ljudi težimo da sve stvari dobijamo preko reda, a tema poslušnosti u tome nije izuzetak. Mnogi misle da prvo treba sačekati da dete malo sazre, pa tek onda početi sa učenjem da bude poslušno. To je samo delimično istina. Postoje dublji nivoi poslušnosti koje dete mora naučiti i za te lekcije se mora sačekati da ono malo odraste. Ali, uvek treba da se sećamo, ako ih nismo naučili osnovama poslušnosti, biće im mnogo teže da nauče dublje lekcije.

Istina je, lako je sa jednostavnim lekcijama vaspitati malo dete u stvarima poslušnosti. Seti se principa malog i velikog. Ako deca nauče da budu verna u malim lekcijama u ranom detinjstvu, biće takođe verna u budućim dubljim lekcijama.

Kada naša deca napune godinu dana, mi počinjemo sa vaspitavanjem njihove volje. Imamo lekcije "dolaženja". Čim mogu da razumu reč "dođi" i čim prohodaju, počinjemo sa lekcijama "dolaženja". To su odlične lekcije. Tada imamo na umu volju deteta.

Sećam se kada je Hannah bila mala. Kada je bila negde u sobi, ja je pozovem: "Hannah, dođi kod tate". Kada dođe do mene, blagoslovim je: "O, kako si ti dobra devojčica". Tada je pošaljem nazad na drugu stranu sobe i opet je pozovem. Kažem joj: "Imamo lekcije dolaženja". Opet je pošaljem u drugu sobu. Ona ode tamo i čeka dok je ponovo ne pozovem: "Hannah, dođi kod tate". Tada opet dođe trčeći iz druge sobe. Dok dolazi sa velikim osmehom na svom licu pošto zna da je ugodila tati, opet joj kažem: "O, dobra devojčica! Dobra devojčica!" Tada je uzmem, zagrlim je i opet pošaljem u drugu sobu. Da li vidiš šta radim? Ta mala devojčica se zabavlja. Ona čak ni ne zna da je vaspitavam za život.

Ovo radimo s vremena na vreme dok Hannah jasno ne sazna šta to znači "doći" kada tata kaže: "dođi". Tada malo otežam lekciju. Neki ljudi misle da sam neljubazan kada to činim, ali to ne utiče mnogo na mene. Sačekam da počne da se igra sa svojom omiljenom igračkom i tada je sa ciljem pozovem: "Hannah! Dođi kod tate!" Opet ponavljamo celu proceduru dok ne sazna šta se zahteva od nje. Na kraju se naravno desi ono što se uvek dešava, igračke postanu važnije od poslušnosti. Tada dobije udarac. Vidiš, znam šta će se desiti i već imam planove da je opominjem kada pogreši. Kada su deca mala, za vreme takve vrste vaspitanja, samo jednom udarimo njihovu ruku ili zadnjicu. Veličina pruta se menja kako dete odrasta.

Ta iskustva nazivam vaspitne sesije. To je skoro kao dresiranje pasa, zar ne? Žalosno je kada mislimo o tome, ali mnogi ljudi sa više brige vaspitavaju svog psa nego decu koja imaju besmrtne duše. Da li znaš na čega mislim? Kada dresiraš psa, to činiš sa svrhom, zar ne? Pažljivo si to isplanirao. Izdvojio si pola sata nedeljno za dresiranje psa. Čak isplaniraš i lekcije i očekuješ da pas nauči to što želiš. On mora biti sposoban da sedi, da ode po nešto, da se prevrne, da ne skače na ljude i da nikoga ne ozledi. I naravno, pogodićeš šta se desi. Dobiješ psa koji radi upravo ono što si želeo da ga naučiš.

O roditelji, ovo se možda nekima čini malo oštro, ali to je mentalitet koji treba da imamo u vezi naše dece. Treba da imamo posebnu brigu i plan kako ćemo vaspitavati svoje dete.

Jednom dok smo sedeli za stolom pogledao sam najmlađe dete i primetio da je ono zateklo hranu koju nije volelo. U svom umu sam pomislio: "Dobro, idemo. Vreme je da naučimo lekciju koju svi moraju znati, da se hrana jede sve dok se ne potroši". Da li razumeš šta radim? Nisam ljut na dete. Čekao sam tu priliku da vaspitam volju deteta u vezi jela. Vaspitavam njegovu volju za Boga da bi je jednog dana mogao predati Njemu.

Sa mlađom decom imamo lekcije u vezi spuštanja glave kada je vreme za spavanje. Položimo ih u krevetić i radimo sa njima dajući im zapovest da spuste svoju glavu. Tada im nežno guramo glavu dole. Ako ponavljaš ovo, ona će naučiti šta te reči znače i šta se očekuje od njih.

Esther je učila tu lekciju u isto vreme kada je Hannah učila komplikovanije lekcije. Kako je čas napredovao, Esther nije želela da položi svoju glavu i pokušala je da vidi da li bi mogla da izbegne to. Sa velikim osmehom na licu podigla je glavu. U to vreme smo udarali decu u nogu sa dva prsta. Esther je tada imala osam meseci. Čim je dobila udarac, zapovest je ponovljena: "Spusti glavu dole". Tada je počela da plače, spustila je glavu i naučila tu stvar.

Ovo su jednostavne male lekcije za rane godine razvijanja dece. Zašto da čekamo da napune deset godina, kada će lekcije biti mnogo teže i za njih i za tebe? Jako je lako učiti ih velikim lekcijama poslušnosti: da pojedu svoj pasulj, da dođu kod tate ili da dele svoje igračke.

Kada je Esther počela da uči da puzi, došlo je vreme za "no-no" lekcije. Mi ne sklanjamo stvari sa svog mesta kada dete počne da puzi. Ne, to znači da je vreme da ih naučimo da razumu šta znači "no-no". Ne počinjem sa jako teškim udarcem u ruku, nego jednostavno ljubaznim udarcem u ruku, uz reči "no-no" i tada sklonim ruku deteta sa te stvari. To se često ponavlja i dete počinje da uči šta to znači.

Esther je otišla do police sa knjigama. Ona je uvek volela knjige na polici u dnevnoj sobi. Dopuzila bi tamo gledajući u te knjige i uzimajući ih. U isto vreme kada dohvati knjigu, pogleda mamu zato što zna da je to "no-no".

Jednom smo doveli Esther u takvo stanje da je znala da ne sme da stavi ruku na tu knjigu, pošto smo udarali njenu ruku kada je to dotakla, uz famozne reči: "No-no. Esther, no-no". Tada je počela jako da plače, malo drhti i onda je otpuzila odatle sa malo više mudrosti.

Lista tih lekcija može biti beskrajna. Dajem vam samo neke ideje za pabirčenje, ali morate imati svoje lekcije za vašu decu. Želim da shvatiš da se ove vaspitne vežbe rade sa svrhom, a ne slučajno.

Dopusti mi da navedem još jedan klasičan primer. Jako mala deca mogu naučiti vrlo velike lekcije u vezi poslušnosti. Na primer, ja uvek držim olovku i malu knjižicu u džepu od košulje. Dobro, znaš kako je sa malom decom. Ona žele sve što je u tvom džepu. I ne samo da to žele da uzmu, nego i da stave u svoja usta. To je uredu sa olovkom, ali ne sa knjižicom.

Dobro, jednog dana mi je sinulo da imam pri ruci dobro sredstvo za vaspitanje. Rešio sam, olovka je uredu, a knjižica "no-no". Iskreno, ovo je jednostavna mala stvar, ali funkcioniše. Vaspitao sam Hannah na taj način i ostalu decu koja su posle nje. To je više usputno vaspitanje zato što se to može raditi kad god imaš dete u rukama. Ono će odmah videti stvari u tvom džepu i vaspitanje počinje kao što sam već opisao.

Hannah je brzo naučila: mogla je da se igra sa olovkom, ali ne sa knjižicom. Dugo nakon što je naučila lekciju, Hannah bi sedela u mom krilu, pokazala knjižicu i rekla: "To je no-no, tata."

"Prut i kar daju mudrost, a dete pusto sramoti mater svoju"

Priče 29:15

Učimo se u vezi dovođenja volje dece u pokornost volji njihovih roditelja. Činimo im jako veliku uslugu ako ih tako vaspitavamo. Ispunjavamo njihova srca mudrošću, praktičnom mudrošću. Dragovoljna poslušnost na prvu zapovest treba da bude zakon u kući, a potrebno je vreme da se to uspostavi. Davati zapovesti i onda dopustiti da se one ne izvrše jeste učenje dece neposlušnosti. Dete prepušteno samo sebi nije voljeno, bez obzira koliko osećanja roditelja imaju kada misle o svom detetu. Znaš, postoji stotine ilustracija koje su slične onima koje sam već opisao. Kada postanemo studenti vaspitanja naše dece, mislićemo na svoje jednostavne male metode. Ako počnemo sa tim stvarima kada su deca mala, ona će na samom početku svog života već imati mudrost jednog prosečnog desetogodišnjaka.

Kontekst stihova iz Priča 29:15-18 je prenerażavajući. Ako ih postaviš pored naše trenutne američke pustoši, još je strašniji. Mi sada ulazimo u "*razvaline od mnogo naraštaja*". Nije potrebno da spomenem iste stvari koje su mnogi drugi već učinili. Presvedočen sam da su domovi glavni problem. Izgleda da se sve preliva osim probuđenja.

Zatvori su puni, isto kao i bolnice. Staračke domovi su u istom stanju, a mentalni problemi su se toliko raširili da ih ne možemo sve ni nabrojati. Da li su naši zanemareni domovi problem? Pogledaj ove stihove. Bog kaže da kada disciplinujemo svoju decu, ona će naučiti da žive. Ako ne, ona neće naučiti da žive i sramotiće nas. Sledeći stih opisuje još gore zanemarivanje. Kada ne opominjemo svoju decu, zlo se umnožava i greh raste. Da li to zvuči blisko domu? Sledeći stih opet spominje opominjanje dece i blagosloven plod toga za nas i našu naciju. Odmor i radost će biti naš deo. Pogledaj poslednja dva stiha zajedno. Čini se kao da ona teku zajedno.

"Karaj sina svojega, i smiriće te, i učiniće milinu duši tvojoj.
Kad nema utvare, rasipa se narod; a ko drži zakon, blago njemu!"

Priče 29:17,18

Ja sam ranije objasnio reč "uništiti". Ona je vrlo značajna u svetlu konteksta ovih stihova. To znači: "nag, neobuzdan, divlji i rasejan". Koje otkrivenje za nas Amerikance! Mi smo upravo stigli do te tačke. Kako smo dospeli tu? Stihovi nam kažu. Pogledaj kontekst. Bog nas moli da imamo viziju reda i pravde. Vizija to mora sadržati. Ona mora biti više od iluzivnih snova. Jedno od dela koja ističu iz naše vizije jeste vaspitanje sledeće generacije. Prut opomene i prekora daće mudrost sledećoj generaciji, a mudrost će proizvesti ispravan život. Ispravan život će proizvesti pravedne ljude i svi će biti u miru. Pokušaću da malo šire parafraziram ova dva stiha, sa primenama vaspitanja deteta:

Karaj i vaspitaj svog sina sa vizijom pravednog reda.
Njegov uredan život će ti doneti mir i ispuniti tvoje srce radošću.
Kada se ta vizija pravednog reda zanemari,
rezultat je divlje, neobuzdano društvo, spremno za uništenje.
Ako držiš ovaj zakon i učiš svog sina da ga drži, bićeš srećan.

Bio sam u nekim domovima gde je stanje bilo apsolutno suprotno miru. Deca su bila divlja i neobuzdana, a roditelji razočarani. Slušaj, deca su jedna od najvećih radosti sa ove strane neba, ali neki roditelji su toliko razočarani sa svojom decom da ne žele više od jednog ili dvoje. U nekim situacijama, s obzirom kako se deca ponašaju, ja i ne sramotim roditelje što ne žele više. Da li shvatamo da nismo sledili Božije zakone i da je zbog toga sve u konfuziji?

Moja deca su velika radost mojem domu i mojoj duši. Postoje trenuci kada sedim kao car u svojoj kući sa srcem preplavljujuće radosti zbog svoje dece. To je i tvoj deo. Ako samo budeš sledio Božije zakone imaćeš mir u svom domu.

Ovo je molitva kojom želim da se moliš svaki dan sa srcem punim žara pred Gospodom: "O Bože, učini me studentom vaspitanja moje dece". To je sve. Ako imaš tu želju sve ostalo će se brinuti samo za sebe, zato što je Bog učitelj onih koji žele da budu studenti. Mene niko nije učio o vaspitanju dece. Mnogo puta sam težio za učiteljem. Jednostavno sam se molio: "Bože, ne znam da vaspitam decu. Molim te, nauči me da to radim". Bog ne gleda ko je ko. Što radi za jednu osobu, može uraditi za sve.

Molitva

Naš nebeski Oče, dolazimo Ti u ime Isusa Hrista. Bože, dolazimo sa zahvalnošću. O Gospode, moje srce je puno. To je tako jednostavno, to je tako jasno. Nećeš li staviti glad u naša srca koja će nas pokrenuti da ustanemo i učimo da podižemo svoju decu? O Oče, velika je oskudica u zemlji. Svugde ima jako mnogo zla. Dopusti nam da budemo poznati kao ljudi koji vaspitavaju svoju decu. Podigni hiljade pobožnih porodica. Amin.

Duhovno rukovođenje

Kada čovek upravlja svojom porodicom
Pravedno u strahu Božijem,
On je pomazan duhovnim autoritetom.
Njegov uticaj se širi na njih
Kao jutarnje sunce u vedrom danu.
Oni rastu kao sveža trava
Na suncu posle kiše.
Njegov efektivan život prelazi na njih
Kao pljusak koji natapa zemlju.
Njegova pravedna porodica će cvetati
I mir će prebivati u njegovoj kući.

Prilagođeno
2.Samuilova 23:3,4
Psalam 72:6,7

Brat Denny

18

Ropstvo bezumlja

"Bezumlje je privezano detetu na srce;
Prut kojim se kara ukloniće ga od njega"

Priče 22:15

Sledeći stih koji ćemo proučavati jeste jedan od ključnih biblijskih stihova o vaspitanju dece. Ovo kažem zato što taj stih u sebi sadrži reč koja otkriva stanje srca deteta koje je lišeno mudrosti. Ta reč je "bezumlje". Moja je molitva da Gospod otvori tvoje srce da bi razumeo tu reč i da bi sa svojim detetom mogao otići dublje od samih delâ – da bi što pre počeo da raspoznaješ njegove potrebe.

Pogledaćemo nekoliko reči koje će nam pomoći da definišemo tu reč "bezumlje", ali najpre želim da iznesem reč koju bolje razumemo u našem modernom engleskom jeziku. Ta reč je "ludost". Bezumlje i ludost su sinonimi, što znači da imaju isto značenje. Dakle, mogli bi pročitati stih ovako: "Ludost je privezana detetu na srce". Svi roditelji imaju veze sa tom rečju jer su mnogo puta videli ludost u svojoj deci. Naša deca ponekad mogu postupati vrlo ludo.

Sada ću navesti slikovitu reč koju sam pronašao negde dok sam proučavao tu reč. Ilustracija je nekontrolisana spirala, feder koji se odrešuje. Nikada ne znaš na koju stranu će otići. Na osnovu ovog objašnjenja mogli bi reći da je narav izvan kontrole privezana na srce tvog deteta.

Kada propovedam na ovu temu često pitam roditelje da li znaju o čemu govorim. Uvek podignu ruke u znak odobravanja. Vrlo je važno da naučimo da prepoznajemo to bezumlje, a onda da shvatimo da Bog od nas želi da se suočimo sa tim. Ako se suočimo sa bezumljem dok je dete malo nećemo trebati da se suočavamo sa mnogo većim prekršajima kasnije. Razmotri sledeće definicije.

Bezumlje

- Bezumlje: Jevrejska reč je definisana kao "glupav, lud, besmislen". Ilustracija je debeli veseli čovek. Da li si ih nekada video?
- Bezumlje: Grčka reč je definisana kao "lud razgovor, šaljivčina, budala". Grčka reč je "moro" iz koje dobijamo našu reč "moron".
- Glupost: Jevrejska reč je ista kao bezumlje.
- Glupost: Webster, 1828. "Ne veliko kriminalno delo, već besmislena dela. Glupo, uzaludno, beznačajno."
- Lud: Webster, 1828. "Nedostatak opšte mudrosti. Ograničen, bezuman, lud ili glup. Bezopasna ludorija."
- Ludost: Webster, 1828. "Šaliti se, zabavljati se, provoditi vreme uzaludno. Šala ili veselje."
- Glup: Webster, 1828. "Tup i nerazuman, besmislica. Bez kontrole nad osećanjima."
- Šaljivčina: Webster, 1828. "Pajac, zabavljač, onaj koji govori tako da bi izazvao smeh. Reči koje nisu realne, bez svrhe."
- Pajac: Webster, 1828. "Biti smešan, ophoditi se neozbiljno, šaliti se, izigravati budalu."

Ovo je kratka lista reči za razmatranje, ali dopusti mi da te ohrabrim da ozbiljno razmišljaš o njima. Postoji zlatno polje pronicljivosti i rasuđivanja u tim definicijama. Ove dve reči "bezumlje" i "glupost" ne opisuju zlo ili zloću. To je vrlo važno obeležje. U Pričama Solomunovim postoje reči koje su takođe prevedene kao "lud" i "bezuman", a opisuju zlo. Međutim, ove reči ne. Kao što je spomenuto ranije, ove reči ne uključuju u sebi kriminalno delo, nego besmislena dela i osobine. Tu se radi o posebnom obeležju zbog prirode Solomunovih Priča. One su napisane da bi roditelji učili svoju decu pravim putem. U detetu je jednostavno bezumlje, besmisao i nedostatak kontrole. Ako je ono "prepušteno samo sebi", sa njim zajedno raste i bezumlje. Kada ludost raste i sazreva, jevrejske reči se menjaju u zlo, zloću i izopačenost. To su vrlo drugačije reči.

Hajde sada da se vratimo na svoju decu i primenimo te definicije. Svi znamo da bezumlje živi u našoj deci. To gledamo sve vreme. Ona se često nalaze "izvan kontrole". Nekad primetimo njihov besmisao ili bezumno ponašanje. U nekim slučajevima smo baš mi krivi zato što radimo iste stvari i tako stimulišemo to u svojoj deci. Njihov nedostatak opšte mudrosti je vrlo evidentan. Dakle, šta treba da radimo sa tim što vidimo? Treba da koristimo duhovna sredstva koja je Bog obezbedio i tako odstranjujemo te njihove osobine i dela.

Možda reaguješ u svom srcu i kažeš: "Zar dete ne može biti srećno?" Odgovor glasi: "Da!!" Međutim, postoji razlika između bezumnog deteta koje je ispunjeno besmislom i deteta koje je srećno, radosno i pod kontrolom. U tome je važnost ovog učenja. Ako budemo shvatili tu razliku, počećemo da radimo sa decom na višem novou. Kada naučimo da se suočavamo sa tim bezumljem i da ga odstranjujemo, tada ćemo početi da uviđamo da umesto toga dolaze drugi kvaliteti. Pobožan karakter će zameniti to bezumlje. Tihi kontrolisani duh je divna zamena za dotadašnji nemir.

Društvo utiče na nas više nego što to shvatamo. Hajde da se suočimo sa hladnim činjenicama: Amerika se smeje na svom širokom putu koji vodi u propast. Sve treba da bude smešno i puno zabave. Ljudi koji prave filmove, štampaju knjige i dizajniraju igračke znaju za to bezumlje u deci. Oni su razvili potpuno novi način da bi zadobili sledeću generaciju. To se naziva "Bezumlje 101". Čak su se i Hrišćani pridružili tim novim metodama. Sada je Mojsije smešan mali čovek sa velikim nosem i smešnom bradom, umesto moćan, pomazani prorok strogog lica.

Želim da te ohrabrim da razmišljaš o definicijama ove reči i ovog kompletnog principa ludosti u dečijem srcu. To otkrivenje menja našu perspektivu u vezi dečijih bezumnih ludorija. Ona više nisu slatka. Kada počnemo da razumevamo šta je bezumlje, počećemo da shvatamo šta ono prouzrokuje. Nekad baš roditelji nameću bezumlje detetu. Ponekad to može biti brat ili sestra, ili možda bezumno nastrojen drugar ili drugarica. To se stimuliše bezumnim aktivnostima, određenim knjigama ili igračkama. Blagoslov je ako shvatiš sve ovo. Može ti pomoći da počneš da eliminišeš stvari koje prouzrokuju bezumlje. To je ljubav, vrlo praktična ljubav.

Razdreši ga i pusti na slobodu

Sledeća reč koju bih voleo da proučim u našem tekstu dovodi nas u atmosferu hitnosti u vaspitanju našeg deteta. Stih kaže da je to bezumlje "privezano" za srce. Tom istom rečju je opisan Samson kada su ga Filisteji svezali da ne bi pobegao. Oni su učinili temeljan posao na njemu. Samson je bio nagrada koju nisu želeli da izgube. Tako imamo ilustraciju čoveka koji je bio omotan užem i sigurno svezan. Biblija kaže da je bezumlje na isti način privezano za srca tvoje dece! Želja da rade pogrešno, taj ludi besmisao, ta osobina da budu izvan kontrole privezana je na srca tvoje dece. Hajde da se još setimo da je srce najsnažniji deo našeg bića.

Verovatno misliš: "Da brate, znam da je to tamo privezano". Možda si različitim metodama pokušao da se suočiš sa tim, ali bez koristi. Neki roditelji jednostavno žive sa tim. Oni to nazivaju "grozne dvojke" (misli se na decu od dve godine, prim.prev.) i samo čekaju da to prođe. Ja ne verujem u grozne dvojke. To nije biblijski ispravno. Želim da te ubedim da postoji način da oslobodiš dete. "Grozna dvojka" može postati najslađe stanje u životu deteta. "Izvanredna dvojka!" Često kažemo u našoj kući: "Svaka kuća treba da ima dvogodišnjaka". Kažemo to zbog ugodne radosti koju su nam naši dvogodišnjaci uvek donosili.

Dakle, šta da radimo sa tim bezumljem koje je privezano na srce detetu? Roditelji su godinama pokušavali mnogim metodama. Možeš vikati ili se povući u ćošak, ali bezumlje neće samo otići. Možeš mu lepo pričati ili ga nagraditi, ali ono neće otići. Možeš udariti ludost u ruku, ili je temeljno prodrmati i dobro joj pričati, ali bezumlje neće otići. **Bezumlje je svezano u tvom detetu!** Jedino Biblija daje jasan način da se rešiš toga.

Božiji odgovor se nalazi u poslednjem delu stiha: "*Prut kojim se kara ukloniće ga od njega*". Vrlo daleko od njega. Prut kojim se kara jeste Božiji uređen način za uklanjanje bezumlja od tvoje dece. Mnogi iz ličnog iskustva znaju da to funkcioniše. Znamo te trenutke kada je dete pokazivalo ranije spomenuto ponašanje. Tada smo ga dobro pokarali i posle smo našli miran rod pravde. Dete je bilo mirno, zadovoljno, ljubazno i želelo je da deli svoje igračke. Postalo je dete sa dobrim ponašanjem u ostatku dana. Bilo je oslobođeno. Zašto? Zato što si uklonio to bezumlje od njega. Učini uslugu svojoj deci i ukloni to bezumlje iz njihovih srca. Nije ispravno da ga ostaviš tu. Bog nikada nije nameravao da tvoja deca žive sa svim tim lošim stvarima u sebi.

Neka deca žive baš usred ranije opisanog bezumlja i besmisla. To se širi, a čak se pojavljuju i gore stvari. Bezumlje se nadograđuje iz dana u dan. Savest deteta se oštećuje, sebičnost preuzima vođstvo i stvari idu sve lošije. To je ono što se dešava, a nije ispravno ostaviti svoju decu u tome. Kako ja to vidim, grozna je nepravda i vrlo neljubazna stvar kada dopuštamo svom detetu da provodi dane u stanju kada mu je potrebno karanje. Ono je nervozno, nezadovoljno i nesrećno. Ti znaš to, a i ono takođe zna.

Roditelji, potrebna nam je mudrost da bi razumeli šta se dešava sa našim detetom. Tako ćemo brže prepoznavati njihove potrebe. Seti se šta sam rekao ranije. Kada osetim da nešto nije uredu sa detetom, posmatram ga i čekam. Neće potrajati dugo dok se ne pojavi razlog da se pobrinem za potrebu koja se nalazi duboko u njegovom srcu. Molim te da primetiš da nije stvar u tome da tučem decu zbog toga što su učinila nešto pogrešno. Ja vidim potrebu unutar tog srca.

Kada je dete puno bezumlja i krivice, ono je tada u potrebi za probuđenje. Čini se kao da je u svemu izvan reda. Kada se nalazi u tom stanju, ne prođe mnogo vremena dok ne učini nešto što zaslužuje karanje. Roditelji koji razumu tu ludost srca mogu početi da ih posmatraju iz ljubavi, zato što žele da oslobode dete od tog ropstva.

Dragi roditelji, da li vidite koliko to može pomoći? To je sve deo vaspitnog procesa. Sa tvoje strane ne postoji gnjev. Ti si pod kontrolom. Oblikuješ dušu svog deteta. Postaješ mudar roditelj koji rasuđuje u vezi potreba svoje dece čak i pre nego što ona učine nešto pogrešno. To eliminiše većinu tih nervoznih, ljutih opomena. Ti si roditelj pod kontrolom. Kada dete učini prekršaj, već si to očekivao. Odvedeš ga u sobu gde ga disciplinuješ i pokaraš onako kako sam opisao u prethodnom poglavlju. Dovedeš dete u odmor. Dozvoliš mu da ima srećan dan. Božiji plan za decu jeste da žive život koji je čist, sjajan, dobrovoljan i zadovoljan. Na taj način utvrđuješ tu čistotu za njih.

Pre nekog vremena, kada je Joshua imao oko šest godina, na početku dana sam primetio da je bio izvan reda. To bezumlje se manifestovalo mnoštvom sitnih besmislenih osobina. Brzo sam podigao svoje srce Gospodu i pomolio se: "Oče, Joshui je potreban kar. Molim te, izvedi nešto na otvoren način da bih ga ponovo mogao osloboditi."

Posle te molitve otišao sam u radionicu da pravim stolove za izlet. Sekao sam daske oko sat vremena kada mi je Bog došapnuo: "Idi u kuću". Nisam mislio na molitvu koju sam pre toga molio, nego sam jednostavno ušao u kuću. Kako sam otvorio vrata, Joshua se bacio na pod zato što nije dobio igračku koju je želeo. Zamisli kako se osećao: "O ne, uhvaćen na delu!" Bilo je divno. Pošto smo Gospod i ja zajedno radili na tome, tačno sam znao kako treba da postupim.

Tiho sam rekao svom sinu da ustane, ode u sobu i da me sačeka tamo. Prošli smo kroz proces karanja kao i obično. Imali smo korisno vreme. Pošto sam se tog jutra molio za njega, mogao sam da mu pokažem kako je Gospod radio sa mnom da bi ga vaspitao. Takođe smo pričali o osobinama ludosti i tako sam mogao da mu pomognem da vidi tu ludost koja ga je dovela u delo, koje mu je donelo opomenu.

Postoje trenuci kada možeš videti ludost privezanu na srce i rasuditi da savest treba da se očisti. Korišćenje pruta jeste jedini način da se otkloni ta ludost. Učini to ispravno i učini sada. Nije ispravno da to odbaciš; to nije ljubav. Daješ im tihu poruku koja kaže: "Ne volim te". Da li znaš staru izreku: "Štedi prut i razmazi dete". Upravo to radiš kada zanemaruješ disciplinu. Da li znaš šta znači reč "razmaziti"? Učiniti ih pokvarenim, neefektivnim i beskorisnim. Kada zanemarimo našu odgovornost i oslobađamo svoju decu, tada ih smatramo smećem koje nema vrednosti. To bi takođe moglo značiti da dopuštamo neprijatelju da dođe i razmazi naše dete, kao neprijatelj koji pljačka gradsko blago. Kako god bilo, to je tragedija koja se mora zaustaviti.

Molitva

Oče u nebu, molimo se baš sada, pomozi nam da vidimo ono što je blisko našem dometu. Želimo srećnu decu Gospode i potrebna nam je Tvoja blagodat da bi ih učinili takvima. Otvori naše oči za ovaj ključni princip u vaspitanju dece. Učini nas mnogo svesnijima svakog besmisla koje bombarduje našu decu u modernoj Americi. Usadi duboko u nas novi pogled da možemo proniknuti u srca naše dece. Daj nam poznanje da bi činili sve iz ljubavi, a ne u nervozi. U Isusovo ime, Amin.

Večni graditelji

Graditelj je sagradio hram;
Načinio ga je znanjem i veštinom.
Stubovi, vrata i svodovi,
Sve je usklađeno da funkcioniše po njegovoj volji.

Dok su gledali njegovu lepotu, ljudi su rekli:
“Hram nikada neće znati za propast;
Velika je tvoja veština, o graditelju!
Tvoja slava će trajati zauvek.”

Otac je sagradio hram
ljubaznom i beskrajnom brigom,
Planirajući svaki svod strpljenjem,
Polažući svaki kamen molitvom.

Niko nije hvalio njegov neprestani trud,
Niko nije znao za njegov čudesan plan,
Jer hram koji je otac gradio
Bio je nevidljiv očima ljudi.

Graditeljev hram je prošao,
Srušen je do praha;
Nisko leži svaki dostojanstveni stub,
Postao je hrana za uništavajuću rđu.

Ali hram koji je otac sagradio
Trajaće vekovima,
Jer taj divni nevidljivi hram
Bila je besmrtna duša deteta.

Prilagođeno, nepoznat autor

19

Otac: pomazani učitelj

"I neka ove reči koje ti ja zapovedam danas budu u srcu tvom.
I često ih napominji sinovima svojim,
i govori o njima kad sediš u kući svojoj
i kad ideš putem, kad ležeš i kad ustaješ"

5.Mojsijeva 6:6-7

Oče, ti si učitelj. Ti si glava svog doma. Ti si vođa, a to te čini učiteljem. Pojmovi "učitelj" i "vođa" su toliko povezani da je teško reći da čovek može biti vođa ako nije učitelj. Baš kao što je Bog Avrama nazvao *"ocem mnogih naroda"* (1.Mojs.17:5), tebe je nazvao učiteljem. Gospod je pozvao svakog oca da u svom domu propoveda i uči. Sposobnost da bi se ispunio taj zadatak nalazi se u samom pozivu; Gospod je Bog. Kada je Bog rekao: *"Često ih napominji sinovima svojim"*, podrazumeva se da On onda i daje sve što je potrebno da bi se to činilo. Da li veruješ ovo? Draga braćo, mi radimo sa Bogom - "*(Sa Bogom) koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije kao ono što jeste"* (Rim.4:17b). Pitam se da li razumemo taj život vere u koji smo svi pozvani da hodamo. Prema Bibliji, bez te takve vere *"nije moguće ugoditi Bogu"* (Jev.11:6a).

Zašto govorim tako čvrsto i pouzdano? Objasniću. Većina ljudi koje sam sreo, a koji su pokrenuti zbog potreba svojih domova, kažu da ne mogu da uče. Plaše se da počnu zato što misle da nemaju sposobnosti za to. To apsolutno nije tačno. To je kao da gledaš u žir i kažeš da od njega ne može da postane hrastovo drvo. Ali, oni koji veruju, staviće žir u zemlju i gledati kako raste. Vera funkcioniše na isti način. Video sam mnoštvo ljudi "koji nisu mogli da uče", a koji su posle ipak postali efektivni propovednici, učitelji u svojim domovima i čak za propovedaonicom. Verom gledamo u žir i kažemo, "Ti si hrastovo drvo". Upravo tako i vera funkcioniše u vama ljudima. Ti si učitelj.

Kada je Bog pozvao Jeremiju za proroka rekao mu je: *"Pe nego te sazdah...za proroka narodima postavih te"* (Jer.1:5). Bog tako radi. Jeremija je rekao: *"Ne znam govoriti, jer sam dete"* (Jer.1:6b), ali Bog nije mogao da sluša taj izgovor. Braćo, Bog neće slušati ni naše izgovore. On je rekao Jeremiji: *"Ti si prorok"*, a Jeremija je rekao: *"Ja sam dete"*. Ko je bio u pravu, Jeremija ili Bog? Braćo, treba da se podignemo, da verujemo Bogu i "da stanemo u vodu" počevši da učimo svoju decu. Većina ljudi koji "ne mogu da uče" u svom detinjstvu nisu bili učeni; očevi im to nisu prosledili. Moramo pokidati lanac neposlušnosti i proslediti nasledstvo učenja sledećoj generaciji. Verujem da će te Bog susresti u tvojim trenutnim potrebama, ako se pouzdaješ u Njega i poslušaš Njegovo uputstvo za učenje. Biblija je puna ljudi koji su se osećali neadekvatnima za ono na čega ih je Bog pozivao, ali su ipak napredovali pouzdavajući se u Boga. Zato su i opisani u Bibliji, pošto su se uzdali u Boga.

Kada je Bog želeo da Mojsije napravi šator u pustinji, On je određene ljude ispunio duhom i osposobio ih za gradnju. Pozvao je Veseleila da predvodi taj posao. Pogledaj šta je Bog uradio za njega. Bog je rekao: "*Napunih ga duha svetoga, mudrosti i razuma i znanja i svake veštine*" (2.Mojs.31:3). Na taj način bio je sagrađen šator gde je Bog mogao da prebiva.

Bog i danas isto radi. On svojim Duhom gradi sebi prebivalište. To nije više fizički šator, nego duhovna zgrada, jer "*Najviši ne živi u rukotvorenim crkvama*" (Dela 7:48) nego u srcima ljudi i žena koji su se odlučili za Njega. Mi kao očevi pozvani smo na taj večni zadatak. Bog će nam dati sposobnost za taj zadatak, baš kao što je to učinio i starima.

Ako želiš da se tvoja deca odluče za put koji Bog želi od njih, treba da postaneš učitelj. To nije opcija, to je zapovest. Moje breme na početku ovog poglavlja jeste da stvorim u tebi želju. Ne treba da budeš vešt učitelj. Ne treba da studiraš za učitelja. Sve što je potrebno jeste da imaš želju da usadiš Reč Božiju u srca svoje dece. Ako zaista budeš imao to breme, Bog će te naučiti da budeš učitelj.

Hajde opet da se podsetimo porodice koju sam upoznao u Kanadi. Kada sam ih posetio dobio sam viziju koja je promenila moj život. Bog je u meni usadio želju i breme da se vratim kući i vaspitavam svoju decu. Otac te porodice nije seo pored mene i učio me šta sve treba da radim kada odem kući. Video sam pobožnu porodicu koja je imala pobožan uticaj i rekao sam: "Gospode, želim to! Hoću to da imam. I tvojom blagodaću, imaću to."

Otišao sam kući sa tom željom i započeo posao. Nisam bio dobar učitelj, ali sam počeo. Pravio sam mnogo grešaka, ali sam počeo. Pošto sam imao želju išao sam napred sa ciljem. Bog me je naučio da učim svoju decu.

Dopusti mi da ti objasnim ko treba da uči. To je vrlo važno pitanje u našem modernom američkom društvu. Verujem da otac treba biti primarni učitelj Reči u domu. Ako pomno proučavamo Reč, to je jasno. Kada sam počeo da pišem, mislio sam u sebi: "Da li otac sve to radi?" Ne, nije on koji daje sve instrukcije porodici.

Majka takođe treba da bude aktivna u učenju svoje dece. To se može videti u Solomunovim Pričama. Ona treba da sledi muža u učenju dece. Pošto je više u kući, žena može učiti decu čak i više od muža. Ona je u ulozi podrške, pomoćnica svom mužu.

Danas postoji mnogo surovih mišljenja koja kažu da ženi više odgovara odnos sa decom u smislu učenja. To je jako pogrešno i ima opasne posledice. Bog, koji je stvorio čoveka i ženu, zna ko je najsposobniji da se pobrine za taj najvažniji zadatak.

Bogom - data vrata mogućnosti

U prethodna dva poglavlja nekoliko puta sam spomenuo prirodnu želju dece da ugađaju mami i tati. Bog je usadio tu želju sa posebnim vaspitnim ciljevima na umu. Dok razbuktavamo plamen tih želja gradeći bliske odnose sa decom, Bog želi da ih ozbiljno učimo da nam ugađaju. Data su nam otvorena vrata mogućnosti. Svevišnji Bog je dao taj specijalan period blagodati nama i našoj deci. To je Njegov plan. Pogledaj neka jasna obeležja tog posebnog perioda blagodati:

Želja da ugađaju svojim roditeljima

Postoji prirodna želja u srcu dece da ugađaju svom ocu i majki. Ona se hrane našim odobravanjem i žive da bi nas videli nasmejane zbog onoga što oni rade. Već sam govorio o ovoj blagoslovenoj želji. Kada već žele da nam ugađaju, zašto da ih ne učimo kako da to rade?

Želja da uče

Kod dece postoji prirodna želja da uče. Deca ulaze u život neznajući ništa, ali teže da prikupljaju informacije i sposobnosti. To je najprikladniji period njihovog života za učenje. Kada puze, žele da nauče da hodaju. Kada progovore, žele da nauče da čitaju. Treba da iskoristimo priliku i da ih učimo i vaspitavamo sa svime što imamo.

Ona ne vide naše potrebe

Za vreme prvih godina njihovog života, pošto su neuka, deca ne vide naše potrebe. Potrebe postoje, ali njima nisu poznate. To umnožava njihovu ljubav prema nama i ona su vrlo otvorena da prime sve što ih učimo. Sećam se kada je Elizabeth imala oko deset godina. Osetio sam potrebu da priznam porodici svoju grešku za vreme našeg bogosluženja.

Elizabeth mi je kasnije prišla i rekla: "Tata, ne treba da radiš to. Ti nikada ne uradiš nešto pogrešno. Ti si najbolji tata na celom svetu!"

Samo sam joj se nasmejao i rekao, "Dobro Elizabeth, kada malo porasteš, imaćeš drugačije mišljenje u vezi toga."

To je takođe istina za mnoge slučajeve u Čikagu. Tata je pijanica i ostavio je decu. Mama pije i šiba ih u gnjevu. Ipak, deca su još uvek ponosna na njih. Priče kažu, "*Slava sinovima su oci njihovi*" (17:6b).

Ona imaju brze, oštre umove

Mala deca imaju sposobnost da uče jako brzo. Njihovi razumi su oštri, sveži i impresionirajući. Ona sa lakoćom pamte razne stvari.

Ona imaju umove oslobođene od zbrke

Njihovi umovi nisu opterećeni brigama i zbunjenošću, a žele da probaju da čine razne stvari. Um koji je čist od svega toga može vrlo lako da uči. Proces razmišljanja i primene kod njih prirodno dolazi.

Ona su majstori za imitiranje

U ovo se uklapa i mala izreka: "Majmun vidi, majmun čini". Pošto te jako vole i zbog slobode mimike i učenja iz primera, deca žele da budu baš kao ti. Hajde da im damo nešto da kopiraju.

Ona su lakoverna

Ona će progutati sve što im daš. Ona veruju u tebe i ona veruju tebi. Možeš ih učiti šta god želiš i ona će ti verovati. Besmislene bajke su dobar primer toga. Zašto to ne iskoristimo da usadimo u njih ono što je istina?

Mislim da sam nabrojao dovoljno primera da bih stavio akcenat na ono što sam želeo. Podarena su nam posebna vrata mogućnosti. Ne bi trebali obići ta vrata i činiti druge stvari. Ona su samo kratko vreme otvorena. Nisam dečiji psiholog i nemam takvo obrazovanje. Međutim, iz svojih proučavanja i zapažanja čini mi se da je dete u tom stanju otvorenosti oko desetak godina. Ako roditelji urade svoj zadatak za vreme tog prelomnog perioda, srce deteta ostaje otvoreno i vaspitni proces se nastavlja. Čak i ako si propustio te godine, nemoj žaliti. Bog je na tvojoj strani i na strani tvog deteta. Samo napred. Ovde samo navodim ideal, radi učenja i radi roditelja koji tek počinju.

Kada sve te prirodne, Bogom date želje staviš zajedno, to je izvanredno. Koju mogućnost Bog daje nama roditeljima! Razmišljaj sa mnom. Imaš dete koje želi da ti ugađa - uči ga i vaspitavaj Božijim putevima. Imaš dete koje te voli, koje veruje u tebe i ne vidi ništa pogrešno u tebi - ispunjavaj to srce istinom i pravdom. Imaš dete čiji razum je kao prazan list papira - provodi svoje dane pišući na pločama njegovog srca *"sve reči ovog života"* (Dela 5:20b). Imaš dete čiji bistri razum može pamtiti mnoštvo stvari - uči ga da pamti Reč Božiju i to će ga učiniti naprednim. Konačno, imaš dete koje voli da te imitira - živi pred njim takvim primerom da te može slediti, a uzvraćaj mu učenjima iz Biblije.

Dragi roditelji, u ovome ne možemo pogrešiti. Sve što je potrebno jeste da radimo upravo to, samo da radimo to. Mnogi očevi su u svojim razumima pobrkali te stvari. Oni misle da su najviše potrebni deci kada ona već postanu mladež, a da je do tog perioda posao majke da se brine za njih. Čuo sam mnoge očeve koji su priznali tu pogrešnu ideju. Ti očevi propuštaju godine formiranja, a onda su zbunjeni kada njihova deca ne žele da ih slušaju.

Ko je učitelj

Rečnik Websters 1828 kaže da *učiti* znači "poučavati ili prosleđivati znanje nekome ko je neuk; usaditi istinu u razum; posavetovati rečima ili primerom". Ovo su dobre definicije. Svi imamo sposobnost da objavimo nešto što nas uzbuđuje. U suštini, svi smo učitelji kada pronađemo nešto što znamo da bi i drugi voleli da znaju. Ako čovek pronađe način da svojim autom pređe pet milja više sa jednim galonom goriva, on će naći način da i drugima kaže o tome. Čak i čovek koji muca može objaviti ono što je njemu važno. Pravi učitelj je onaj koji je presvedočen u verodostojnost svoje teme i koji želi da i drugi budu presvedočeni u to. On će pronaći način da prosledi temu svojim slušaocima.

Da bi malo produbili našu definiciju, hajde da pogledamo u 28.poglavlje Knjige proroka Isaije. U tom poglavlju Bog moli odmetnuti Izrailj da nauči lekcije i da Mu se vrati. Izrailj je teško učio, putem osude. Usred svojih molbi Bog spominje lak način za učenje lekcija. Kao primer, On im govori o učenju dece i kako se to radi. To je divan primer za nas, dok razmatramo šta znači biti učitelj.

"Koga će učiti mudrosti i koga će uputiti da razume nauku?
Decu, kojoj se ne daje više mleko, koja su odbijena od sise?
Jer zapovest po zapovest, zapovest po zapovest,
pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, ovde malo, onde malo davaše se"

Isaija 28:9,10

Ovi stihovi nam daju dobru biblijsku definiciju učitelja. Sama Biblija to razrađuje. Jedna od definicija reči *vaspitati* jeste katekizirati, a to je ono što vidimo u ovim stihovima: učenje korak po korak, sa pitanjima, odgovorima i otvorenom diskusijom. Ja stvorim ilustraciju učitelja koji obučava svoje studente u značajnom dijalogu, želeći da ih pouči. Studenti su zainteresovani, pa postavljaju pitanja i daju svoje mišljenje u vezi teme koja se obrađuje.

To je učenje. To je mnogo više od zajedničkog porodičnog čitanja Biblije. Slava Gospodu ako činiš to, ali želim da te podignem na više tlo. Bog od nas zahteva više. Nije dovoljno dovoditi decu u dobru skupštinu i poslati ih u hrišćansku školu. Moramo razvijati duh učitelja.

Otac, Božiji pomazani učitelj

U 5.Mojsijevoj 6:4-7 možemo još bolje videti šta znači biti učitelj. To je najsnažniji biblijski odlomak koji definiše šta znači biti učitelj. I znaš šta? To je napisano očevima, a ne propovednicima.

"Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod. Zato ljubi Gospoda Boga svojega
iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje.
I neka ove reči koje ti ja zapovedam danas budu u srcu tvom.
I često ih napominji sinovima svojim,
i govori o njima kad sediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad ležeš i kad ustaješ"

5.Mojsijeva 6:4-7

Ovaj deo Pisma je bogat otkrivenjem Božijeg srca u vezi naše drage dece. Želim da te ohrabrim da čitaš stihove od početka šestog poglavlja. Mi ćemo uroniti u dubine značenja reči učitelj. Dopusti mi da se ovde spustim ispod površine. Želim da vidiš puninu Božijeg srca, iako je to verovatno daleko od tvog trenutnog stanja u životu. Hoću da dobiješ odsjaj onoga što možeš postati ako iskreno i u slomljenosti staneš u vodu i počneš da učiš.

U ovom najčuvenijem tekstu imamo divnu ilustraciju pomazanog oca koji uči sledeću generaciju da ljubi svog Boga. Nećeš naći reč "pomazan" u ovim stihovima. Međutim, kada novozavetnim očima gledamo u tog čoveka, vidimo da je on pomazan učitelj. Dok budemo gledali ovaj nadahnuti snimak, molim te nemoj se obeshrabriti. Hajde da sanjamo zajedno. Postoji pet svetih kvaliteta ovog čoveka kome želim da posvetimo pažnju.

On ljubi Boga

On ljubi Gospoda celim svojim srcem. Bog je na prvom mestu u njegovom životu. Taj dragi otac ima jedinstveno oko. Oko njegovog srca je stalno usmereno prema Bogu, da Ga ljubi, da Mu se klanja i da hoda sa Njim. Kod ovog čoveka ne postoji ništa što radi sa pola srca. Njegovo srce je predato Bogu i Njegovim putevima. Ništa ga ne može odvratiti od toga. Tu je unutrašnji temelj koji drži ovog učitelja. Prva tačka je nesumnjivo najvažnija. Nedostatak ljubavi prema Bogu jeste razlog broj jedan za većinu pustoši koje vidimo u našim domovima u ovoj zemlji. Naši očevi nisu ljubili Boga svim svojim srcem i mnogi od nas su nastavili njihove puteve polovičnog srca. Iako je ova knjiga u vezi podizanja pobožne porodice, osećam da je ogromna potreba povezati taj sadržaj sa ovom našom najvećom potrebom.

On ljubi Božiju reč

U suštini, ova tačka je sinonimna prethodnoj. "N*eka ove reči budu u srcu tvom*" jeste osnovni princip za svakog učitelja. Učitelj mora voleti svoj predmet i biti uzbuđen u vezi knjige koju koristi. Da li si nekada bio pod autoritetom takvog učitelja koji poseduje ova dva kvaliteta? On te može inspirisati da voliš engleski jezik, ili čak matematiku. To je važan faktor u činjenju pravih učenika, a to je ono za čega se trudimo. Treba da razumemo dubinu reči "*srcu tvom*" i šta to zapravo znači. To je daleko, daleko više od samog čitanja Biblije ili pamćenja stihova. Ranije sam pisao o snazi čovečijeg srca. To je uključeno i ovde. Apostoj Jovan je to rekao ovako: "*Reč Božija u vama stoji*" (1.Jov.2:14b). Isus je rekao: "*Usta govore od suviška srca*" (Matej 12:34). Ovo važi kako za pozitivnu, tako i za negativnu stranu. Dakle, to je strog zahtev za učitelja Reči. Te dve reči, "srce" i "usta" toliko su blisko povezane da Bog ponekad misli i na usta kada kaže srce. Prirodan izliv ispunjenog srca jeste neko učenje, bez obzira o kojoj temi se radi.

On voli da živi u poslušnosti toj Reči

Život ovog pomazanog učitelja ne svodi se na samo prosleđivanje informacija. U pitanju je mnogo više od toga. On živi u poslušnosti onoga što uči. On "*gleda da tako čini*" (5.Mojsijva 6:3a). Zna da to funkcioniše. Zato uči druge. To je najsnažniji alat kojim učitelj utiče na svoje studente. On živi svoj predmet i oni to znaju po njegovom životu. Za istinskog učitelja, to nije stvar "moranja" već "dobrovoljne poslušnosti". On je iskusio plod te nauke i zato je uzbuđen.

On voli i druge da uči Reči

Ovde imamo ilustraciju učitelja celog srca. "*I često ih napominji...*" Učenje se ne radi nasumice, nego sa ciljem, entuzijazmom i ljubavlju za učenjem. Osoba koja voli svoj predmet i koja voli da ga predaje, biće svakako učitelj. Metode će izvirati iz njegove želje da motiviše svoju decu. Ove reči nam pomažu da vidimo srce učitelja, ali iz te reči "učiti" takođe možemo mnogo naučiti u vezi njegovih metoda. Nije da taj otac samo čita Reč svojoj deci. On pronalazi načine da je usadi u njihova srca. Reč *učiti* znači "podstaći ili naoštriti", kao oštrenje mača ili neke šipke. Taj otac će pronaći način da pojednostavi dragocenu Božiju Reč da bi je mogao smestiti u srce svog deteta. Ilustracija je kako neko oštri svoj mač i zabada ga u srce deteta. Zar to nije divno? Druga definicija u Websters 1828 rečniku takođe je vredna razmatranja. Kaže da oštriti znači, "izazvati; uzbuditi; stimulisati; nadražiti apetit". U ovoj reči "oštriti" vidim još jedan jasan aspekat učenja. Svakako, ovo su divne ilustracije u vezi očeve odgovornosti.

On voli da govori Reč

Ovde imamo još jednu metodu učenja Reči naše dece. Kako ja vidim, prethodna metoda je planirana, pripremamo se za nju i iznosimo je sa ciljem prilikom posebno određenog perioda dana, kao što je porodično bogosluženje. Ali, "*govori o njima*" predstavlja više od slučajne instrukcije koja uzima maha dok iz dana u dan prolaziš kroz život. Zato su ovde spomenute četiri različite postavke. U ovom primeru vidim oca koji govori i primenjuje Reč dok radi napolju sa svojim sinom ili dok negde putuje sa porodicom. To nije teško jer mu je Reč u srcu, duboko u njegovom srcu. Vrlo je prirodna stvar da se ta Reč izliva "*kad ide putem*" sa svojom porodicom.

Ovo je Božije nadahnuto otkrivenje koje nam pokazuje kakvi treba da budemo mi očevi. Nemoj se obeshrabriti. Hajde da sanjamo još malo dok proširujemo ovu ilustraciju. Hajde da pogledamo ove dve metode i da vidimo kako one zajedno funkcionišu u proizvodnji Božijeg semena u sledećoj generaciji.

Imamo oca koji celim svojim srcem ljubi Boga i Njegovu Reč. On to želi da prosledi svojoj deci.

On kaže: "Želim da moja deca ljube mog Boga i želim da ljube i slušaju Njegovu Reč."

On je kao Jezdra koji je želeo da i drugi okuse ono što je on uživao u Gospodu. Njegovo svedočanstvo je zabeleženo u Knjizi o Jezdri: *"Jer Jezdra beše upravio srce svoje da istražuje zakon Gospodnji i da ga izvršuje i da uči Izrailja uredbama i zakonima"* (7:10). U ovom primeru imamo pravog učitelja koga svaki otac može slediti. On je bio student Reči i tražio je Reč za sebe. Postao je tvorac Reči i iskusio blagoslove koji dolaze od poslušnosti. Tada, okusivši sâm taj dobar plod, ustao je sa radošću i učio druge.

Sa ovim motivacijama, mudar otac će tražiti da izoštri reč kako bi se ona mogla usaditi u srca njegove porodice. Rano ujutro je u samoći sa Bogom i otvorenom Biblijom. Tada pronalazi stih kojim će učiti svoju porodicu. Dok je istrajan u traženju, Bog mu daje mudrost da izoštri, rastavi i pojednostavi stih da bi ga deca mogla razumeti. Sa tom rečju, on sedi sa porodicom za vreme bogosluženja i uči ih. Koja divna ilustracija! Ovo je učenje Biblije za tvoju porodicu. Prema jevrejskoj istoriji to se radilo ujutro i uveče. Razumem, Puritanski očevi su dva puta dnevno skupljali svoje porodice. Ako bi i mi to praktikovali, pitam se koji bi uticaj to imalo na naše porodice. To znači "*zapovest po zapovest, pravilo po pravilo*" kao što kaže u Isaiji. Očevi, treba da dolazimo Bogu ujutro i da Ga pitamo: "Kako da rastavim ovaj stih i učinim ga lakim za razumevanje?"

Ja koristim sve vrste praktičnih lekcija da bih otvorio stih deci. Jednom sam za vreme porodičnog bogosluženja ustao i otišao u radionicu. Deca nisu imala ideju šta se sprema. Vratio sam se sa kanapom, uzeo malog Davida i zavezao ga na podu. Zadobio sam svačiju pažnju, uključujući i Jackie. David je to voleo, a Joshua je težio da i on bude na podu. Učio sam o tome kako nas greh veže da ne možemo da napredujemo duhovno.

Drugi put sam skočio i otišao u kuhinju, vrativši se sa mesarskim nožem. Sve oči su bile uperene u mene. Imali smo lekciju u vezi lošeg korišćenja jezika i kako to pravi mnoge štete. Ovo su jednostavni načini za ilustrovanje Božanske istine dečijem srcu. To znači izoštravati Reč da bi je usadio u njihova mala srca.

Možda tvoje srce govori, "Brat Denny, ne mogu to raditi. Ja nisam ti. Drugačiji sam". Slušaj, kada sam se obratio nisam bio učitelj. Bilo mi je jako teško da govorim. Sećam se kada su prvi put tražili da podelim svoje svedočanstvo na skupu mladih. Bilo je očajno. Dobio sam da govorim pola sata. Stao sam za tu propovedaonicu, a svi su me ukočeno gledali. Govorio sam oko tri bolna minuta i tada sam seo u totalnom poniženju. Jackie je ustala da bi ispunila tih pola sata. Spasila mi je dan. Moji problemi su bili strah i nesigurnost. Božijom blagodaću – to duboko znam – nadvladao sam te prepreke i danas sam učitelj. Bog će ti pomoći. Samo zagazi u vodu. Pouzdaj se da će te voditi i pomagati svaki dan i ubrzo ćeš shvatiti da stvari idu mnogo bolje. Ako prvi put preneseš samo 20% , šta fali? Bolje je nego ništa, zar ne? Tih 20% će postati 50%, pre nego što i sâm misliš.

Isus Hrist je naš najjasniji primer kako treba praviti učenike. Dok gledamo u njegove načine učenja primećujemo da je koristio obe metode za vaspitavanja svojih učenika. Vidimo Ga da sedi sa njima i propoveda. Koristio je priče, predmete i upoređenja da bi im ukazao na ključne stvari. U isto vreme, vidimo ga kako ih uči dok "*idu putem."*

Kada su prolazili pored udovice koja je ubacila dve lepte u haznu On ih je učio o dubljem značenju i motivaciji koja se nalazila iza davanja. Učio ih je o poniznosti koristeći malo dete. On je to činio zato što je Božija Reč prebivala u Njemu. Kada smo ispunjeni Duhom i Rečju, ceo svet postaje ogromna učionica sa bezbroj ilustracija. To je najbolje učenje, na visokom nivou.

Učitelj koji motiviše

"Slušajte deco nastavu očevu, i pazite da biste poznali mudrost.
Jer vam dobru nauku dajem, ne ostavljajte zakona mojega.
Kad bijah sin u oca svojega mlad, i jedinac u matere svoje,
On me učaše i govoraše mi: neka primi srce tvoje reči moje, Drži zapovesti moje i bićeš živ.
Pribavi mudrost, pribavi razum; ne zaboravljaj i ne odstupaj od reči usta mojih
Nemoj je ostaviti i čuvaće te, ljubi je i hraniće te. Mudrost je glavno; pribavi mudrost"

Priče 4:1-7a

U ovim stihovima imamo još jedan odsjaj oca koji je učitelj. Vidim oca koji sedi sa svojim sinom i uči ga mudrosti. On ga motiviše da bude gladan mudrosti, a poslušan instrukcijama i autoritetu svog oca. Verujem da je ovde otac David, a sin Solomun. Solomun sada piše svojim sinovima, dajući im svedočanstvo kako ga je otac učio dok je bio dečak.

Glavna stvar koju želim da izvučem iz ovog teksta jeste element inspiracije u učenju. Iz korišćenih reči u ovom odlomku jasno je da je David želeo da pokrene svog sina na akciju. Koristio je reči motivacije i podstaknuća. Znamo da je taj slučaj bio vrlo uspešan. Solomun je postao najmudriji čovek na celom svetu.

Usred noći Bog je probudio Solomuna da bi razgovarao sa njim. Solomun je te noći tiho primio ponudu. Pitam se šta bi mi rekli ako bi nam Bog došao i rekao da možemo da imamo sve šta god poželimo. Slomun je položio test. Možda su mu očeve reči jasno zazvonile: "*Mudrost je glavno, pribavi mudrost*". Tražio je mudrost te noći i Bog mu je to dao. Suština je ovo: Otac svojim učenjem prosleđuje sinu želju, a sin prima želje očevog srca.

Porodična bogosluženja

Želim da izdvojim nekoliko minuta da bih ukratko podelio sa tobom kako vršimo bogosluženja u našem domu. Koriste se razni izrazi da bi se opisao ovaj specifičan period dana u životu pobožne porodice.

- Porodično bogosluženje – zato što zajedno tražimo Boga
- Porodična služba – zato što svi ulazimo u službu našem Bogu
- Porodičan oltar – zato što se porodični plamen diže i prinose se žrtve
- Pretraga mudrosti – zato što tražimo mudrost iz Reči

Sve ovo opisuje različite aspekte aktivnosti koje su zastupljene za vreme porodičnog bogosluženja. Sve to treba da bude zastupljeno kada je porodica skupljena da zajedno traži Boga.

Bogosluženja su vrlo važna u našoj kući. To nije nešto kroz čega treba da prođemo da bismo mogli nastaviti dan. Ona se nalaze vrlo visoko na našoj listi prioriteta, tamo gore u istom nivou sa jelom i spavanjem. Ne radimo po sistemu da pročitamo poglavlje iz Biblije, kratko se pomolimo i onda nastavimo svojim putem. Ne, bogosluženja imaju vrlo visok prioritet u kući Kenastona. Ako je ovo što sam spomenuo baš ono što ti radiš, hvala Bogu, samo nastavi, ali želim da podigneš svoj pogled mnogo više od toga.

Ovde želim da ohrabrim vas očeve. Budi buldog u vezi porodičnih bogosluženja. Dozvoli mi da objasnim. Kada buldog nešto stavi u svoju čeljust, teško ćeš mu to oduzeti. Da li si shvatio ilustraciju? Živimo u Americi. Postoji toliko mnogo aktivnosti koje te mogu odvratiti od ovog najvažnijeg zadatka. Postoje mnoge dobre stvari, ali one postaju neprijatelji najboljih! Te aktivnosti potiskuju prioritete.

Kada putujem često postavljam pitanja u vezi porodičnih bogosluženja. Većina ljudi priznaje da retko imaju period u toku dana kada se sakupe da traže Boga. Obično odgovore da "tu i tamo" imaju bogosluženja. Kada dođeš do tog nivoa izgubio si bitku. Vreme je da stisneš dugme "reset". Nisu u pitanju neodlučni Hrišćani koji tako postupaju. To su oni koji stvarno žele da čine dobro. Očevi, budite buldozi u vezi bogosluženja.

Mi imamo naša porodična bogosluženja ujutro i uveče. Ponekad ih propuštamo uveče, ali retko ujutro. Shvatio sam da druge stvari teže da ih izbace iz koloseka, zato nam je cilj da imamo dva puta dnevno. Najvažnija stvar jeste da se tome posveti specijalno vreme u danu.

Naša bogosluženja traju oko četrdeset i pet minuta, a često bude i duže zato što vreme brzo prođe. Bogosluženja u našem domu nisu dosadna. Ona su vrlo interesantna i mi uživamo u njima. Tada uvek lepo provedemo vreme. Pričamo, delimo stvari u vezi tog dana. Neko postavi pitanje. To je vreme opuštanja sa porodicom. Ako mlađe dete kaže nešto slatko svi se nasmejemo i bude zabavno. To nije period kada svi sedimo strogo mirno i hrabro, pa čitamo Bibliju. Ponekad je to sastanak probuđenja u slomljenosti i priznavanju. Ponekad trebam i malo da pokrenem, ali većinom bude spontano i uglavnom ispunimo cilj koji sam predvideo. To je duhovni period vremena, ali to je interesantno vreme sa mnogo različitih stvari. Dopusti mi da podelim sa tobom neke specifične stvari koje tada radimo.

1. Imamo kvalitetno vreme **pojanja.** Pojimo tri ili četiri pojanja, a ponekad i po dvadeset minuta, ako se nađemo u neobičnom duhu slavljenja. Učimo decu da poje celim srcem i uvek bude lepo. Dok smo imali malu decu pojali smo nekoliko dečijih pojanja, dodavajući uz reči i neke akcije. Svaki put kada smo imali dete od tri godine, izabrao sam oko dvadeset i pet pojanja koja smo pojali sve dok ih to dete ne nauči napamet. To ne traje toliko dugo koliko misliš. Želimo da se naša deca u ranoj mladosti ispunjavaju tim skrivenim doktrinama iz pojanja.

2. Ponekad imamo **otvoren period za deljenje** kada svako bude pozvan da podeli sa ostalima nešto iz svog života. Ako imamo neke posebne skupove u skupštini, pričam porodici kako je Bog radio i nadahnuo te sastanke.

3. Ponekad **deca podele nešto iz Reči.** To im najavim na kraju prethodnog bogosluženja da bi se pripremili za sledeći dan. Dobiju odlomak iz Pisma da o njemu razmišljaju i onda svi zajedno razgovaramo o tome šta vidimo da nam Bog govori u tim stihovima.

4. Uvek imamo period kada je **Reč otvorena** i kada se svi učimo na već spomenut način. Verujem da otac treba da objašnjava Bibliju u kontekstu onoga što se trenutno dešava. Svet u kome živimo se stalno menja. Ne postoji stih u Bibliji koji kaže: "Nemoj gledati TV", ali postoje principi koji se moraju učiti i primenjivati. Ja to radim za vreme porodičnih bogosluženja. Deca odrastaju upoznavajući biblijske stihove za sve što radimo i to je potrebno. Ako ovo ne radimo tada prosleđujemo samo tradiciju, a ne i žive principe. Naše sestre nose marame. To objasnimo takođe stihovima iz Biblije. Kako ti definišeš "veru", tako mora biti objašnjena sledećoj generaciji. Moramo uzeti Bibliju i učiniti je praktičnom, primenjivajući je svetu u kome deca žive. A svaka generaciji živi u drugačijem svetu.

5. Imamo period za **porodičnu molitvu.** Ponekad se samo ja molim, a nekada imamo taj drevni porodični molitveni sastanak. Zavisi od toga šta se dešava u našem svetu. Ako se deca u Africi suočavaju sa ozbiljnim bitkama bolesti ili zlih napada onda se duže molimo. Ako skupština ima vikende zajedničkog posta ili molitve, tada provedemo sve vreme bogosluženja u molitvi.

Ovo ti daje neku ideju kako se otprilike ponašamo prilikom tog posebnog perioda svakog dana u našoj kući. To se često menja, u zavisnosti od toga kako nas Bog vodi. Braćo, zamislite. Ako ovo činite svaki dan osim nedeljom u roku od dvadeset godina, kakvu decu ćete imati? To je više od šest hiljada pročitanih biblijskih odlomaka sa svojom decom. Ona će znati Bibliju. Biblija će biti u njihovim srcima. Ne samo da će biti u njihovim srcima - biće u njihovim životima. Deca će to i živeti.

Ljudi me nekad pitaju kako smo poslali sina da bude misionar u Africi kada nije išao u Biblijsku školu.

Odgovorim im: "Išao je u Biblijsku školu – dvadeset godina!"

Najbolje je kućno školovanje, zar ne? Otac ga je učio dvadeset godina.

Dobro očevi, treba da privedem ovo poglavlje kraju, iako moje srce može još da govori o ovoj temi. Želim da vas ohrabrim da "stanete u vodu" i krenete. Bog će vas sresti. Nisam znao kako da budem učitelj, ali želeo sam. Vratio sam se iz one posete sa željom i ništa više. Stao sam u vodu i stalno išao, usput plačući i moleći se. Nekoliko godina kasnije okrenuo sam se i shvatio: "Hej! Ja učim! Ova deca uče! Ona prihvataju večne istine, snažne istine iz Božije Reči. Ja sam učitelj!" A tako možeš i ti.

Ista stvar će se desiti i tebi ako staneš u vodu, brate. Znaš, reka Jordan se neće rastupiti dok ne staneš u vodu (Isus Navin 3:13). Koliko dugo ćeš čekati da se voda rastupi? Bog nam kaže: "Stani u vodu. Idi napred verom i Ja ću te sresti i pomoći ti. Učiniću te učiteljem."

Molitva

Dragi nebeski Oče, molim se za svakog roditelja koji čita ovo poglavlje. Molim te da ih krstiš Duhom učitelja. Ispuni ih tim pouzdanjem. Ojačaj ih, daj im silu i učini ih učiteljima. Molim se za sve očeve koji drhte. Ohrabri ih da mogu činiti ono što im Ti zapovedaš. Molim se za žene da budu pod autoritetom svojih muževa i da ih podržavaju. U ime Isusa Hrista našeg Gospoda. Amin.

Period za Biblijske priče: večeri kada tata oživljava Bibliju naglašavajući određene stvari

Poseban čas za mlađe, na jednostavnijem nivou,
pre nego što se svi zajedno sakupimo na porodično bogosluženje

Porodično bogosluženje u automobilskom domu
dok smo bili na petonedeljnom porodičnom propovedničkom putovanju.
Imali smo mnogo razgovora.

20

Uči dete

"Gajite ih u nauci i strahu Gospodnjem"

Efescima 6:4b

"Uči dete prema putu kojim će ići,
Pa neće odstupiti od njega ni kad ostari"

Priče 22:6

U dvanaestom poglavlju uporedio sam kompletan vaspitni proces sa podizanjem plodne bašte. Ali sada, kao što vidiš, povećava se lista stvari koje treba da se rade. Moje srce je raspevano kada još jednom pogledam svu mudrost koju nam je Bog otkrio u vezi naše dece. Nije nas ostavio u tami da ne znamo šta da radimo i kojim putem da idemo. Možda se osećaš kao da si bio u tami, a sada vidiš; Bog je vrlo jasan. Jackie i ja smo se isto tako osećali u ranijim danima naše porodice. Ali pošto smo se molili Gospodu za mudrost, On nam je razjasnio mnoge stvari. Aliluja!

Uvodni stihovi sadrže sve što smo već naučili iz lepe mešovitosti više principa za vaspitavanje deteta. Dok sam proučavao reč *"gajiti"* shvatio sam da je značenje puno te mešovitosti. Kada mislimo o podizanju biljke za proizvodnju koristimo reč *"gajiti"*. Sama reč *"rasadnik"* znači mesto za gajenje. Koristimo je kada pričamo o biljkama. Međutim, novu bebinu sobu takođe nazivamo *"nursery"* (ta reč na engleskom ima dva značenja, "rasadnik" i "dečija soba", prim.prev.) Značenje ove reči jeste divan spoj učenja, discipline i aktuelnog vođenja života pravim Gospodnjim stazama. Grčka reč za *"gajiti"* nalazi se u nekim vrlo interesantnim odlomcima u Novom Zavetu. Nalazi se na nekoliko mesta u Jevrejima 12:5-13 gde nas Bog uči o karanju. Peti stih bi mogli pročitati ovako: *"Ne odbacuj odgajivanja Gospodnjeg"*. Bog koristi tu mešavinu principa da bi nas oblikovao u sveto obličje svog Sina. Pogledaj te različite aspekte vaspitanja deteta koji se nalaze u ovom tekstu.

Naš nebeski Otac nas Duhom Svetim uči svojoj Reči, pokazujući nam put koji je Njemu ugodan. On nas presreće svojom ljubavlju i pokreće nas u onim sferama naših života koje želi da promeni. Savetuje nas, upozorava, eventualno kara da bi promenuli način vladanja u našim životima. Dok primamo disciplinu On nas savetuje u čemu treba da se promenimo. Kada se pojavi miran rod pravde, On nam se nasmeje i ohrabri nas za budućnost. Kao i naš otac u nebu, mi takođe tražimo "miran rod pravde" u životima naše dece. To je vaspitanje deteta sa divnom ravnotežom. Postoji jako mnogo stvari u vezi vaspitanja dece koje bi mogli naučiti od našeg nebeskog Oca, ako bi razmišljali o Njegovim putevima. Celo učenje se pojednostavljuje sa rečima *"uči"* i *"odgajaj"*. Cilj je promeniti i usmeriti život.

Vaspitanje dece je vrlo aktivan, predan posao. Ne mislim odmah na karanje. To je deo vaspitnog procesa, ali samo jedan deo. Potpuno sam presvedočen da će se korišćenje pruta smanjiti ako ostali vaspitni aspekti budu dobili svoje prave prioritete. Ako želimo da vaspitavamo našu decu, moramo aktivno i svakodnevno biti uključeni u njihove živote. To je naš punovremeni, a ne usputni posao koji ćemo tu i tamo obavljati.

Kao roditelji, moramo uzeti alate koje nam je Bog dao u svojoj Reči i početi da oblikujemo prirodu naše dece u pobožnost. Biblija nas upoređuje sa blatom u rukama lončara. Lončar uzima blato i počinje da ga oblikuje u željeni sud. Na taj način smo i mi roditelji povezani sa našom decom.

Postoji hitnost u ovoj ilustraciji. Blato je u početku mekano i lako za formiranje i oblikovanje. Ali, doći će dan kada će se ono stvrdnuti i postati teško za formiranje. Čuo sam i za analogiju mladog i starog drveta. Kada je drvo mlado vrlo ga je lako formirati. Ali kada odraste, ekstremno je teško za formiranje. Suština je učvrstiti drvo dok je mlado. To je osnovna poruka našeg stiha iz Priča. Učini to dok su deca mala.

U Pričama 22:6 imamo još jedno Božije *"preveliko i časno obećanje"* (2.Pet.1:4). Ovo obećanje, koje je bilo dostupno starozavetnom verniku, mnogo je delotvornije za nas roditelje koji smo izabrali da živimo pod blagoslovima Novog Zaveta. Ali i ovo obećanje je uslovno. Bog želi da uđe u zavet sa svojim narodom.

Mnogi žalosni roditelji godinama razmišljaju o ovom stihu dok gledaju dete koje im odlazi u svet. Pitaju se šta je bilo pogrešno. Pitaju se da li su razumeli taj stih pošto znaju da su iskreno pokušali da podignu dete za Gospoda. Čuo sam da govore: "Ne razumemo šta je bilo pogrešno. Dali smo ih u dobru školu i skupštinu. Pokazali smo im pravi put. Šta je bilo pogrešno?" Neki su čak rekli da taj stih nije tačan pošto se nije obistinio za njih. Moramo biti pažljivi kako ocenjujemo te neuspehe u životu. Bog se ne menja; Njegova obećanja su uvek sigurna. Naučio sam da nije Božija krivica ako se obećanje ne ispuni. Ili smo mi učinili nešto pogrešno ili ne razumemo obećanje. Važno je da razumemo uslove tog obećanja.

Šta znači učiti

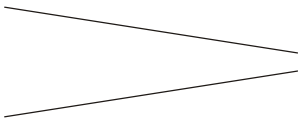

Treba da razumemo na čega Bog misli kada kaže: *"Uči dete"*. Reč *"učiti"* znači *"suziti"*. Mogli bi ovako pročitati taj stih: "Ograniči (suzi) dete na putu kojim treba ići". Povukao sam te dve linije da bih slikovito predstavio reč. Počinjemo na širokom mestu i idemo prema uskom mestu, kao "širok" i "uzak" put. Kako je to divan način da se opiše kako je to sa našom decom. Bog nam daje malu decu koja su nevina, a ipak grešna. Mi to znamo. Ne treba nam mnogo vremena da shvatimo da su naša deca grešnici. Ona su stvorena od istog tela kao i mi. Niko ne treba da ih uči da budu nevaljala. Niko nije učio malu Hannah da podigne ruku i udari svog brata kada je on radio nešto što se njoj nije sviđalo. Ona je to dobila od svog praoca Adama.

Dakle, počinjemo na širokom mestu, ali Bog kaže: "Želim da završiš na uskom mestu". Iz dana u dan mi polako učimo i vaspitavamo dete usmeravajući ga prema uskom mestu. Počinjemo sa detetom koje je na širokom mestu i krećemo prema cilju. Završni cilj jeste mnogo više od dobre moralne osobe. Cilj je učenik Isusa Hrista koji je totalno posvećen Bogu - mladić koji radosno hoda na uskom putu koji "vodi u život."

Ovaj mali izraz *"uči dete"* takođe znači "katekizirati". Tu reč sam već objasnio, ali želim da budeš svestan da učenje i instrukcije predstavljaju samo deo procesa dovođenja deteta iz mesta gde jeste u mesto gde Bog želi da se nalazi.

Poslednja definicija na koju bih želeo da se fokusiram vrlo je prosvetljavajuća. Najviše je volim zato što daje pozitivnu stranu vaspitanja deteta. *"Uči dete"* znači stimulisati nepce (usta). Ovde imamo ilustraciju jevrejske majke koja počinje da odbija dete od dojke. Ona uzima hranu i najpre je žvaće u svojim ustima. Kada dobro sažvaće, izvadi hranu iz svojih usta i stavi je u usta deteta. Na taj način majka stimuliše dete da voli hranu. Zar to nije divno?

To je vrlo uzbudljivo. Zamisli samo to u duhovnom smislu. Osim žvakanja, mi radimo to sa svakim našim detetom kada dođe vreme da ono prestane sa sisanjem. Jackie je bila vrlo mudra u tome. Nismo uvodili slatkiše, nego hranu koja će biti korisna za decu. Danas David voli sok od šargarepe zato što je Jackie to uvela na pozitivan način.

Primene u vaspitanju dece su snažne. Mogli smo pročitati stih ovako: "Stimuliši nepca svog deteta pravim putevima kojim treba ići, i kad ostari ono će ih još uvek voleti". Koja ilustracija kako roditelji vaspitavaju dete! Iz dana u dan uvodimo ono što je dobro i sveto. To se radi na pozitivan način, sa radošću motivisanih roditelja. Želimo da oni zavole tu novu naviku, disciplinu ili aktivnost koju smo uveli, zato što znamo da će im to biti na blagoslov u budućnosti.

Želim da moje dete voli porodična bogosluženja, tako da tu stvar uvodim sa entuzijazmom. Iz dana u dan praktikujemo tu stvar sve dok dete ne kaže iz svog srca: "Tata, ja volim porodična bogosluženja. Kada odrastem, ja ću to isto imati sa mojom decom."

Pošto se ta vežba redovno praktikuje deca razvijaju ukus za ono što je dobro i ispravno. Ako je potrebno to se postiže i disciplinom, a učimo ih naravno šta Biblija govori o toj novoj aktivnosti. Dobro je takođe spomenuti i negativnu stranu toga. Ako dopustimo deci da razviju sklonost za nečim što nije dobro, takođe uvodimo doživotne navike. O tome ću pisati kasnije.

Uvesti i majku kao pomoćnika

"Dete pusto sramoti mater svoju"

Priče 29:15b

Konj koji je prepušten sam sebi postaje neobuzdan, opasan i ima vrlo malu vrednost. Pas koji je prepušten sam sebi sramotiće te i praviće probleme komšiji. Dete koje je prepušteno samo sebi reflektuje karakter svoje majke. To je ono što Bog ističe u ovom uvodnom stihu.

Postoji mnogo toga što možemo naučiti od osobe koja dresira pse ili konje. Žalosno je što moramo da uzmemo takav primer da bi se poučili. Mislim da bi trebao da postoji drugačiji način, ali ipak možemo učiti i iz toga. Dreseri imaju jasan plan u vezi onoga što žele da rade. Oni usput upotrebljavaju vrlo blage kazne da bi ispunili svoje ciljeve. Znaju šta žele da urežu u životinju tokom dresiranja. To rade svrhovito i metodično, kao što sam već spomenuo. Oni ulažu mnogo vremena i strpljenja. Tako i mi treba da pristupimo vaspitanju naše dece.

Otac i majka najpre treba da sednu i zajedno isplaniraju ono što žele da usade u svoju decu, a zatim u skladu sa tim i da postupaju. Ovde dolazi do izražaja taj snažan uticaj majke. Tata najčešće ne može biti kući sve vreme. Neko treba da radi i obezbedi sredstva za potrebe doma. Žena, podržavajući svog muža, počinje da prolazi kroz mnoge vaspitne vežbe sa decom. To treba da se vrši sa pozitivnom perspektivom, iako se nekad može koristiti i prut za vreme procesa.

Sportisti

Hajde da vidimo šta možemo naučiti od sportskih entuzijazista. Ako je otac sportista verovatno želi da i njegov sin bude istaknuti bejzbol igrač (ovo mi je čudno, pošto treba da ih učimo u pravdi). Ali, hajde da kažemo da otac to želi za svog sina. On će biti vrlo aktivan u životu svog sina. Pristupiće tom cilju sa mnogo pozitivnog uticaja. Neće potraživati taj cilj slučajnim putem. Vidi neke stvari koje će raditi za i sa svojim sinom.

- On će početi da priča o bejzbolu sa sinom da bi ga motivisao i stvorio u njemu želju.
- Nabaviće časopis o bejzbolu i provodiće vreme u razgledanju tog magazina zajedno sa sinom, usput komentarišući o tome.
- Isplaniraće specijalan odlazak u prodavnicu, za samo njih dvojicu, gde će kupiti bejzbol palicu.
- Mama će se pridružiti sa uzbuđenjem kada se vrate iz prodavnice.
- Tata će provoditi mnogo vremena učeći svog sina o pravilima igre.
- Ići će da igra bejzbol sa svojim sinom. Učiće ga da baca, hvata i udara loptu.
- Pohvaliće dečaka pri svakom malom napretku u tim zadacima.
- Biće uporan sa svojim sinom. Navodiće ga da provodi vreme u treniranju.
- Koristiće čak i disciplinske metode kada se mališa umori od svega toga i poželi nešto novo.
- Upisaće svog sina u klub da bi mogao da igra sa drugima i tako unapredi svoje sposobnosti
- Odlaziće na utakmice i posmatrati ih iza linije. Davaće podstrek svom sinu za vreme igre.

Lista nabrojanih stvari je dovoljna da bi shvatio suštinu. Taj otac je odlučio da razvije sposobnosti svog deteta u sferi bejzbola. Ova ilustracija se odnosi na dom više nego što bi mnogi od nas želeli da priznaju. Takođe, taj scenario se proživeo milionima puta u našoj zemlji za ciljeve koji nemaju večnu vrednost. Mnogo se možemo naučiti iz ovog primera. Očevi i majke, šta želite? Ako bi pristupili potražnji pobožnog karaktera sa takivm ciljem bili bi oduševljeni rezultatima.

Pozitivna iskustva učenja

Pre mnogo godina došlo je vreme da se Joshua odvikne od pelena i postane “veliki dečak”. To za nas nije bilo ništa novo jer je on naše sedmo dete. Sada ću biti svedok Jackie-nog pozitivnog ophođenja u toj lekciji.

Sedeo sam na malom kauču u našoj spavaćoj sobi. Bilo je oko šest sati ujutro. Jackie je ušla u sobu da probudi Joshuu i prođe sa njim kroz tu jutarnju rutinu. Prve reči koje je taj mališa čuo bile su slatke, ljubazne reči njegove majke: “Joshua, šest sati je. Vreme za ustajanje, sine. Ja te volim”. Koji način za jutarnje buđenje!

Sagnula se da ga podigne, pa ga je zagrlila. Sledeća stvar koju sam čuo bile su mamine reči entuzijazma: “Joshua, hajde da se prepovijemo”. Joshua je stigao na to mesto sa velikim osmehom na svom licu. Čuo sam kako ga Jackie hvali što nije isprljao pelene preko noći. Zatim mu je obukla gaćice “velikog dečaka” i pitala: “Hoće li ostati čiste preko celog dana?” Klimnuo je glavom sa nedvosmislenim ”da” i sišli su dole.

Sedeo sam tamo i razmišljao o svemu što sam upravo slušao, misleći u sebi: “Ova žena je majstor u tome!” I jeste. Deca vrlo brzo uče uz takvu vrstu pozitivnog ohrabrenja. Istina, Joshua je nekoliko puta dobio batina pre nego što je savladao problem prljanja pelena, ali to je bilo uz kompletno ostalo vaspitanje. Kada smo jednom saznali da je voljno odbio da ostane čist, bio je disciplinovan za to onako kako sam ranije opisao.

Neko me je pitao kada su deca bila mala: “Brat Denny, kako tvoja deca mogu da mirno izdrže celu službu u skupštini?”

Odgovorio sam sa pitanjem. Rekao sam: “Kako sačuvaš svoju decu od igranja nasred ulice?”

Oni su znali odgovor i svi znamo. Učini tu stvar najvišim prioritetom, uči i vaspitaj. Stavi ih blizu ulice, prođi kroz tu “no-no” scenu. Gledaš malo, testiraš ih, ponavljaš lekciju i pohvališ ih kada polože test. Ne prođe mnogo vremena dok ne dobijemo pouzdanje da zaista neće otići na ulicu.

Ta rutina se može često ponavljati za razne stvari u životima dece. Pogledaj nekoliko predloga:

- **Možeš ih** naučiti da sede i slušaju za vreme porodičnih bogosluženja. Tako ustvari dobiješ da budu mirna u skupštini. Uradiš svoj posao kod kuće, a zatim preobraziš tu lekciju u skupštini za vreme službe.
- **Možeš ih** naučiti da pojedu ceo tanjir hrane svaki put kada sednu za sto.
- **Možeš ih** naučiti da jedu i ono što ne vole. Prođi sa njima kroz tu vežbu poučavajući ih o tome šta očekuješ od njih. Posle dobrog vremena ispitivanja, probaš da im daš hranu koju ne vole i kažeš: "Ovo je lekcija o kojoj smo pričali. Znam da ćeš to učiniti vrlo dobro."
- **Možeš ih** naučiti da stave igračke na svoje mesto kada se završi dan ili kada treba da imate goste. Možeš ih čak naučiti da sklone jedne pre nego što izvade druge igračke.
- **Možeš ih** naučiti da imaju dobre manire i da rutinski rade ono što se očekuje od njih u različitim situacijama. Provodi ih kroz to. Nauči ih kako da se ponašaju prilikom upoznavanja novih ljudi i da se izvine kada moraju da ustanu od stola.
- **Možeš ih** naučiti da se voljno bude i da brzo ustaju ujutro. To se ne dešava prirodno; treba da se vaspitavaju. Uči ih putu kojim želiš da idu. Neki odrasli još uvek treba da uče tu osnovnu lekciju.
- **Možeš ih** naučiti da spuste svoju glavu i zaspe bez ikakve galame. Zar to ne bi bilo lepo, majke? Samo ih spustite u krevetić sa nekim slatkim rečima ljubavi i blagoslova i ona će pokorno zaspati.
- **Možeš ih** vaspitati za jednostavne poslove dok su još jako mala. Budi uzbuđen u vezi toga i provodi ih kroz to sa pozitivnim ohrabrivanjem. Iznenadićeš se šta dete od pet godina može da uradi.
- **Možeš ih** naučiti da dobijaju batine sa predatim srcem i bez ekstremnog plakanja.
- **Možeš** iskoreniti sve žaljenje i kukanje koje deca često izražavaju kada ne volu ono što im se događa u životu, a znaju da ne mogu da utiču na to.
- **Možeš ih** naučiti da zadobijaju duše, baš kao što je sportista naučio svog dečaka da se igra sa loptom. To bi bio dobar cilj za jednog desetogodišnjaka. Toliko vremena otprilike treba ocu da bi dobio dobrog bejzbol igrača.
- **Možeš ih** učiti da pamte Pismo od rane mladosti. Počni da radiš sa njima i pomozi im da to rade kada napune šest godina. Dva stiha nedeljno. Kada napune sedam ili osam godina, ona će to raditi sama. Dva stiha nedeljno u roku od petnaest godina jeste oko pedeset poglavlja iz Biblije.

Ovo se zove stimulisanje naklonosti tvoje dece prema duhovnim stvarima, usmeravajući njihove želje putu kojim trebaju ići. Lista je beskrajna i verovatno drugačija za svaku porodicu. Možda sam zazvonio na tvoje zvonce u nekoj od ovih tačaka. Dragi roditelji, treba da provedemo našu decu kroz ove osnovne lekcije. Postoje muževi koji ne ostavljaju za sobom čisto, ili svoju prljavu odeću u spavaćoj sobi – na šok svojih žena. Neka majka je zaista pala na ispitu vaspitanja tog čoveka dok je on bio dečak. Ne postoji vrhunac onoga što se može uraditi. Koristi svoju maštu. Majke u Africi vaspitavaju svoje male bebe tako što im kažu kada treba da idu u WC. Majka ih tada stavi na nonu; oni urade svoj posao i idu dalje svojim putem. Hej, ako nemate pampers pelene, mogli bi to probati.

Razvijanje karaktera pružanjem odgovornosti

Karakter se definiše kao "vrline, kvaliteti moralnog prava i sveti maniri srca". To definitivno spada u kategoriju "puta kojim treba ići". Mi pripremamo našu decu da postanu sluge navišeg Boga. Jednog dana oni će Ga predstavljati i zato moraju razvijati unutrašnji karakter. Shvatio sam da odgovornosti mogu biti efektivan alat za oblikovanje tih osobina u detetu.

Imamo malu farmu koja sadrži oko petnaest jutara zemlje. Sa takvom površinom zemlje ne zarađuje se mnogo, ali se rade neke druge stvari koje su daleko vrednije od novca. Često kažem ljudima: "Od dečaka i devojčica stvaraju se pobožni ljudi i žene". Imamo takođe i porodičan posao koji je isplaniran za istu stvar. Momci i ja pravimo stolove za izlete, a Hannah je sekretarica. Kada bude više posla, mama i devojke takođe dođu u radionicu i pomažu. Uvek imamo zabavu u tim danima, a i devojke vole promene. Znam da mnogi očevi u našem društvu nemaju blagoslov kao ja, i želim da budem osećajan prema njima dok pišem. Međutim, želim da podelim sa vama blago koje sam pronašao kada sam shvatio da profesionalna karijera nije najbolja stvar za moju porodicu. Pre 23 godine Jackie i ja smo živelu u američkom predgrađu. Živeli smo u tipičnom stambenom prostoru. Deca nisu imala šta da rade, osim da se igraju. Dok su principi koje delim sa vama rasli u našim srcima, u nama je počelo da raste breme za vaspitanje dece. Počeo sam da tražim poslove koje bi deca mogla da rade. Mogla su jedino da prosipaju kantu za smeće, a za garažu im nije trebalo mnogo vremena za spremanje, pošto su to radila jednom nedeljno.

Sa ovim bremenom počeo sam da težim za seoskim uređenjem gde bi mogli obezbediti više iskustava za učenje. Nismo posedovali TV jer smo imali takav stav prema stvarima u svetu, ali nije bilo ništa da zameni to od čega smo se odvojili. Sa jedne strane zgrade su bile zabave sa pivom u bazenima za plivanje, a sa druge strane zabave drogiranja sa motorciklima. Rekao sam deci da su te aktivnosti loše. Svi smo se složili da ne želimo da imamo bilo šta sa njima. Ali, deca su ipak gledala kroz prozor i slušala te gluposti. Njima se činilo da ti ljudi imaju zabavu. Šta da otac radi i koliko dugo da ostane u tom predvorju pakla? Ponekad sam se osećao kao Lot, *"gledajući i slušajući bezakona dela, mučaše od dana do dana pravednu dušu"* (2.Pet.2:7,8). Iako je oko nas bilo ogromno zlo, naša glavna motivacija je bila da obezbedimo prilike za vaspitavanje. Tako smo se preselili u selo. To nije bio mali zadatak za dva moderna gradska stanovnika.

Da bi vaspitao dete u kvalitete pobožnog karaktera, moraš želeti da budeš uključen u to, intimno uključen. Moraš želeti da hodaš sa svojim detetom i radiš sa njim radosno i celim srcem. Trebaju ti alati svakodnevne odgovornosti za pomoć u tom zadatku. Ti unutrašnji kvaliteti vrlina se dugo razvijaju i tu se nalazi odgovornost. Ovde vidimo motivišuću silu osećaja dužnosti koja se nosi svakodnevno, u dugom periodu. Krajnji rezultat jeste karakter. Dobro se sećam Daniela kada je imao sedam godina, a ustajao je u pet sati ujutro da muze koze. Imali smo pristup prema celom ovom projektu baš kao taj otac igrača bejzbola. Kada sam prošao kroz period učenja tog projekta sa njim, on je dve godine to samostalno i verno radio. Da li sam zarađivao novac? Ne, stvarao sam odgovornog čoveka.

Stari McKenaston je imao farmu

Farma i porodičan posao su alati u mojim rukama – alati koji se koriste za formiranje i oblikovanje dece u poštovane, odgovorne Hrišćane koji se boje Boga. Alati obezbeđuju prirodan tok zapovesti sa različitim iskustvima. Krave izlaze na pašu, a mali dečaci treba da se suoče sa tom velikom kravom i pomognu da se vrati unutra. Ograda treba da se renovira, tako da dečaci i ja provedemo tri sata u razgovorima dok je popravljamo. Treba nam golubarnik u jednom ambaru i tako rešavamo da ga napravimo. Svi učimo zajedno. Svaki dan jedanaestogodišnji Joshua i osmogodišnji David treba da se suoče sa pacovom u ambaru kada hrane krave, ujutro i uveče. Moraju to da rade kada je toplo; moraju da rade to i kada je hladno i mračno. Moraju da rade to kada imaju zabavu u vožnji biciklova, pa čak i kada stignu gosti. Sve ovo je alat u mojoj ruci za izgradnju njihovih karaktera.

Mi čak s vremena na vreme izvedemo i devojke napolje radi dobrih starih iskustava sa farme, kao što su vijanje vola po dvorištu sa bljuzgavim đubretom. Možda se pitaš: "Brate, gde ideš sa svim ovim?" A šta ćemo sa kolibama od blata u Africi uz ostale dodatke? Vreme je da podignemo evanđeoske vojnike u našoj zemlji.

Postoje takođe mnoge stvari za mamu i devojke. One se brinu za baštu i ubiraju plod iz nje za vreme blagoslovenih dana konzerviranja i zamrzavanja, kada mama i devojke "usput pričaju". Tu je i pravljenje hleba, kuvanje obroka, pomaganje i briga o deci. Devojke pomažu za kućnu školu, što je odlično vaspitanje za njihove domove jednog dana. Šivenje svojih haljina uvek je bio blagoslov, svaki put sa većim zadacima.

Kada devojčice napune dvanaest godina, one lako upravljaju u kući sa raznovrsnim odgovornostima. Mnogo puta čujem kako majke govore: "Nemam vremena za sav posao koji donosi velika porodica". One su propustile jednu od skrivenih tajni. Načini učenika, podeli teret, podigni odgovornu mladu devojku koja će biti spremna da jednog dana vodi svoj dom. Sve ovo ide zajedno. Bog je divno odmerio sve ove potrebe i odgovornosti, za dobro svih, čak i za dobro društva.

Na porodičan posao gledam isto kao i na malu farmu. Prepun je iskustava za učenje. Mi treba da obezbeđujemo sredstva za život, a momci pomažu u nošenju tog tereta. Ali, čak i to postaje vaspitanje za njih. Jednog dana oni će biti u toj ulozi. Ovako gledam na porodičan posao: koristim posao da bih izgradio svoju decu; ne koristim svoju decu da bih izgradio posao. Imam problem sa nekim očevima koji imaju privatne poslove. Oni gledaju na decu kao na osobe koje će im zarađivati novac, pa ih prema tome i usmeravaju. Osećam da su izmešali neke stvari. Cilj je dobro uravnotežen, pobožan Božiji sluga, a ne novac.

Pre nego što je Daniel otišao u Afriku imali smo proizvodnju nameštaja za travnjake. To je bilo "ručno" iskustvo za dečake u vezi rukovođenja poslom. Kada je Daniel imao dvanaest godina mogao je da određuje cene proizvoda umesto mene, kada sam bio odsutan. Javljao se na telefon, radio sa strankama, rešavao probleme, pisao ponude, čak se suočavao i sa nezadovoljnim strankama. Naučio je sve ove zadatke u ulozi šegrta. Stojao je pored mene i slušao. Tada je počeo da radi ono što je slušao. Znači, posao je bio alat u mojoj ruci za razvijanje puno aspekata pobožnog karaktera.

Samuel sada ima dvadeset godina. On vodi kompletan porodičan posao, dok ja pet meseci pišem ovu knjigu. Joshua i David mu pomažu u radionici. Pomažu u sklapanju stolova za izlet. Ne koriste komplikovanu opremu, nego samo stolarske alate: čekić, metar i ručnu bušilicu. Taj mali posao obezbeđuje mnoštvo iskustava za učenje, i momcima i devojkama. Dopusti mi da ti navedem još par primera.

Tata i dečaci seku drva za grejanje tokom zime.
Oni su uvek uzbuđeni za poslovne projekte sa svojim ocem.
Joshua (šest godina) i David (tri godine)

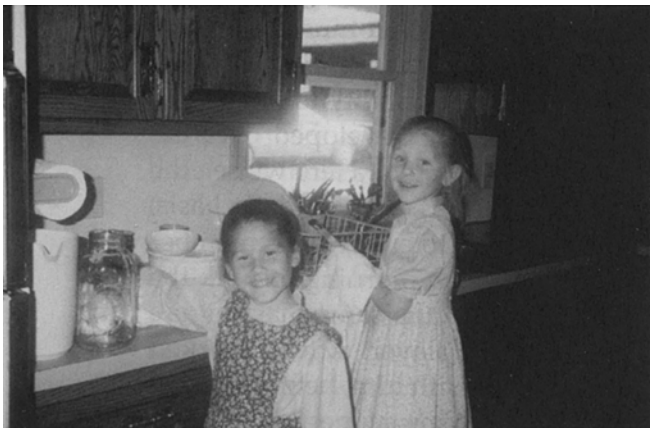

Male devojčice se raduju što mogu da pomognu mami u vođenju kućnih poslova. Ovde rade sa posuđem.
Treba da koristimo prilike da ih vaspitavamo dok su još mlade i dok posao shvataju zabavom.
Hannah (sedam godina) i Esther (četiri godine).

Dan velikog posla za sve "muškarce" u radionici. Imali smo veliku porudžbinu da napravimo dvadeset stolova.
Mlađi dečaci su smatrali privilegijom što su mogli da budu deo društva.
David (pet godina)

Joshua je dizajnirao i napravio ove stolice da bi zaradio novac za misionare.
Ko ne bi kupio jednu od tog mališana, zbog tako dobrog razloga?
Joshua (osam godina)

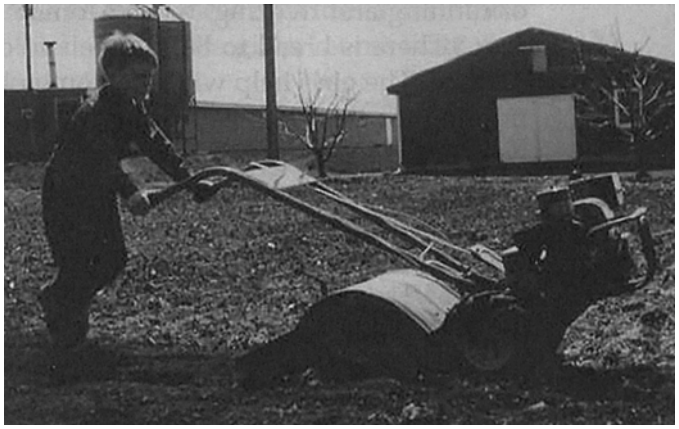

Posle nekoliko proba sa tatom koji je išao pored kosačice, Daniel je bio spreman da radi posao velikog čoveka.
Odisao je radošću kada je završio ceo posao "sâm".
Daniel (deset godina)

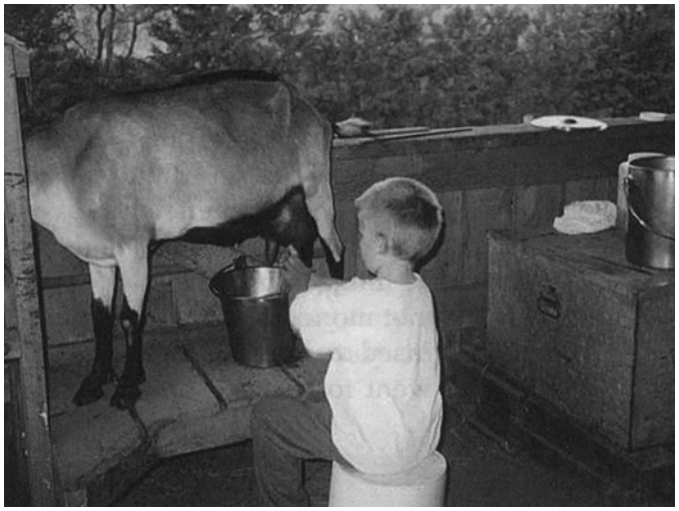

David se osećao kao pravi poljoprivrednik dok je muzao ovu kozu.
Kada završi bude dosta umoran, ali to mu je koristilo za vaspitavanje karaktera.
Jednostavni poljoprivredni poslovi doprinose da dečaci postanu ljudi.
David (sedam godina)

Mali dečaci postaju ljudi

Dečaci žele da budu sa ljudima. Oni rastu igrajući se kod naših nogu u stolarskoj radionici. Od dve godine su sa nama i gledaju kako radimo. Igraju se i igraju se posla. Njima je prirodno da se priključe i pomažu. Jednog dana smo svi radili zajedno i Joshua je stvarno dosta pomagao tog dana. Uradio je posao odraslog čoveka, praveći stolice od jutra do mraka. Mali David je tada imao pet godina i bio je takođe sa nama i igrao se. Primetio sam ga kako tiho plače u ćošku. Pitao sam ga šta nije uredu.

Rekao je: "Tata, ja želim da pomognem. Nije fer da se ja igram dok svi ostali rade."

Gospod mi je šapnuo: "Denny, ne propusti ovo!"

Rekao sam Davidu da ću sutradan imati nešto za njega da radi. To veče David i ja smo bili u prodavnici alata. Rekao sam mu: "Ovde ćemo kupiti tvoj čekić i metar. Njegove oči su zasijale od uzbuđenja. Pošto smo izabrali alate rekao sam mu da će sutra imati posla. Rekao sam mu da nam je mnogo potrebna njegova pomoć. Cela priča se završila sa vrlo dobrom svrhom i ciljem. Znao sam gde sam išao.

U radionici, gornje ploče pričvršćujemo zavrtnjima. Znao sam da je to bilo nešto što je David mogao da radi. Stotine šrafova je trebalo ukucati u spremljene rupice.

Kada smo sledećeg jutra završili porodično bogosluženje i došli u radionicu, šta misliš kako se David osećao? Došao je u radionicu kao čovek sa čekićem u ruci - spreman da se pridruži u kucanju šrafova. Prvo sam postavio šrafove njegovim čekićem. Tada sam dopustio da on pokuša. Stavio sam svoju ruku u njegovu i tako smo zajedno dosta udarali. Tada sam počeo da radim nešto drugo, a on je nastavio svoj posao pored mene. Uskoro je sve radio sâm.

Izračunao je koliko je šrafova zakucao do ručka – oko tri stotine. Seo je za sto kao čovek objavljujući koliko stotina šrafova je zakucao tog jutra. Pogodi kako je mama Jackie reagovala kada je čula tu objavu.

Rekla je: "O Davide, mama je ponosna na tebe! Ti radiš baš kao veliki ljudi!"

Sada je već tri godine prošlo i David obavlja vrlo važan deo operacija u radionici.

Da li vidiš kako to sve funkcioniše? Prošle godine sam napravio Joshui njegovu ploču za rad. Nije mogao da dohvati ostale ploče. Na nju sam postavio novi čekić, specijalni šrauber, bušilicu i metar.

Rekao sam: "Joshua, ovo je tvoja ploča za rad". Njegove oči su zasijale sa radošću.

Pre nekog vremena Joshua je imao mnogo posla u radionici. Jedan radnika je stojao u ćošku i posmatrao ga. Došao sam do njega i šapnuo mu na uvo: "Šššš, on misli da se igra, nemoj mu ništa reći". I to je baš tako. Mnogo puta dečaci nisu baš željni da idu na posao, za razliku kada treba da idu na igru. Postoje teške stvari u celom tom vaspitnom procesu. Dečaci su još uvek dečaci i žele da se igraju kada dođe vreme za posao, ali upravo tu se izgrađuje karakter.

Kvaliteti vrlina se urezuju u detetu kada ga roditelji podstiču na ovakva iskustva za učenje. Oni hvataju duh marljivosti dok rade pored nas, bilo u radionici, bilo brišući pod sa mamom. Ako volimo da radimo deca će izabrati istu osobinu. Ako mrzimo domaći posao i deca će mrziti. Svakako pravimo učenike, ili zanemarivanjem i lenjošću ili svrhovitim učenjem.

Znam da mnogi od vas nemaju alate koje vam opisujem u ovom poglavlju. Neki verovatno teže za takvim mogućnostima. Žao mi je, ali moj cilj nije da te skrham. Samo sam želeo da ti pokažem šta se može uraditi. Postoje trenuci kada plačem sa radošću dok se nalazim u radionici i razmišljam šta mi je Bog dao. Radim sa svojim sinovima. Hvala ti, Gospode! Postojali su dani kada nisam imao radionicu ili farmu. Pronalazio sam druga sredstva da bih doprineo da se dešavaju slična iskustva učenja. Izabrao sam da ložim drvo u kaminu, samo da bih da izađem sa sa dečacima i da zajedno sečemo drva u šumi. To je obezbedilo mnogo ljudskih iskustava, kako za dečake, tako i za ovog gradskog stanovnika.

Pri završetku ovog poglavlja na brzinu želim da kažem da ne preporučujem svima da napuste grad i da se presele u selo. To je teško ostvariti u društvu u kojem se trenutno nalazimo. Sve što želim da kažem jeste ovo. Moramo pronaći načine da izgrađujemo karakter u našoj deci. Moramo imati neke pomoćne alate u svojim rukama. Verujem da je sportski svet jedan sekundaran izbor za izgradnju karaktera u našoj deci. Mnogo toga je motivisano ponosom života, novcem, pozicijama i reputacijom. To su destruktivne motivacije. Dobar staromodni, težak posao predvođen svakodnevnim pozivom dužnosti usadiće poniznost i odgovornost u našoj deci.

Molitva

Oče na nebu, koji nas gledaš dole, vapimo Ti za našu decu. Želimo da ih vaspitavamo ovim putevima. Molimo te da nam pomogneš da nađemo svoj put. Sačuvaj nas od ekstrema i vodi nas čistom stazom pobožnosti. Molim se za sve roditelje koje su baš sada skrhani. Približi im se; ohrabri ih u želji da hodaju pravim putem. Povedi ih stazama pravim radi Božijeg semena i radi svojeg imena.

Ruka koja ljulja kolevku

Da je blagoslovena ruka svih žena!
Anđeli čuvaju njihovu snagu i čar.
U palati, kolibi, nastrešnici
O, bez obzira na kom mestu;
Bure je nikada neće savladati,
Duga će uvek blago sijati;
Jer ruka koja ljulja kolevku
Jeste ruka koja vlada svetom.

Detinjstvo je nežan izvor
Snaga teče sa lepotom,
Majka najpre usmerava puteve
Na kojima duše neumorno rastu...
Rastu u dobru ili zlu,
Teku vedro ili su zaglavljeni u zlu;
Jer ruka koja ljulja kolevku
Jeste ruka koja vlada svetom.

Ženo, kako je božanska tvoja misija
Ovde na našoj niskoj zemlji!
Čuvaj, o uvek čuvaj malo srce,
Učini ga otvorenim za Božiji dah!
Svi pravi trofeji vekova
Potiču od usađene majčinske ljubavi,
Jer ruka koja ljulja kolevku
Jeste ruka koja vlada svetom.

Da je blagoslovena ruka svih žena!
Očevi, sinovi i ćerke viču,
A sveta pesma se diže
uz klanjanje do neba...
Duga još uvek sija
Jer ruka koja ljulja kolevku
Jeste ruka koja vlada svetom.

William Wallace (1819-1881)

21

Miran i uređen život

"I mir će biti delo pravde,
što će pravda učiniti biće pokoj i bezbrižnost doveka.
I moj će narod sedeti u mirnom stanu i u šatorima pouzdanim,
na počivalištima tihim"

Isaija 32:17,18

U ovom Biblijskom odlomku postoji divan tok misli koji verovatno izražava cilj svakog iskrenog roditelja koji čita ove reči – miran uređen dom. Ako budeš pročitao prethodne stihove shvatićeš da se to neće desiti *"dokle se ne izlije na nas duh s visine"* (Isaija 32:15). Ova privlačna ilustracija, naslikana za nas Duhom Svetim, jeste plod Duha. O, da bi Bog izlio svog Duha na naše porodice i transformisao naše domove u *"tiha počivališta"*. U ovom tekstu vidim motivišuće napredovanje istine. Duh se izliva na nas, a to proizvodi prave Božije puteve u našim životima. Dok hodamo tim blagoslovenim putevima oni proizvode mir u našim životima. Taj mir je pre svega unutrašnji mir, pa onda mir koji se pokazuje u našem svakodnevnom životu. Spoljno delovanje unutrašnjeg mira proizvodi tihu unutrašnju sigurnost koja automatski utiče na naše domove. Naši domovi postaju stabilni i bezbedni, počivališta reda i odmora – da, malo nebo na zemlji. *"Neka dođe carstvo tvoje, o Gospode, kao što je na nebu."*

Znam da je pomalo teško zamisliti to stanje tihosti i reda u našim američkim domovima. Živimo u jako brzom ritmu. Neki su to cinično nazvali "trkom pacova" misleći na pacova koji beskrajno trči po krugu. Da li si se nekada tako osećao? Ja jesam. Iako društvo ide sve većom brzinom postoji način da usmeriš svoj dom prema luci odmora i osveženja za sve koji uđu i žive u njemu, čak i ako živiš u gradu. Međutim, moraš želeti da preuzmeš kontrolu nad svojom okolinom.

Ovo poglavlje nije namenjeno za učenje o destruktivnim (štetnim) uticajima u domu, ali pitam se šta bi se desilo ako bi se rešili svih kućnih "ozvučenja" kao što su TV, radio, bubnjevi, kompjuterske igrice, pa čak i telefon koji sve vreme zvoni. Tišina treba da bude bez šuma, čak i u svetovnom domu. To nije glavna misao u ovom poglavlju, ali siguran sam da sve to može uticati na duh tvog doma.

Malo kasnije ću objasniti da srećan brak ukida konflikte, a to će sigurno uticati na tvoje "tiho prebivalište". Međutim, pošto razmišljamo o vaspitanju dece u ovim poglavljima, molim te da sa mnom pogledaš olakšice i korist tog urednog života – korist za tvoj dom i tvoju decu.

Na kome je odgovornost?

Tipičan američki dom nalazi se daleko od uopštenog reda. Jedva da ponekad jedemo zajedno. Članovi porodice ustaju iz kreveta u različito vreme, jedu u različito vreme itd. Dom je jednostavno postao kuća, usputna stanica pre sledećeg zakazanog posla, mesto gde noću položiš glavu da bi uhvatio šest sati spavanja pre rasporeda za sledeći dan. Zaista, "trka pacova" je u centru pažnje u takvim domovima.

Mi smo izabrali da naš dom uredimo drugačije. Ako želiš da eliminišeš stvari koje razaraju porodicu, najbolje je da to počneš dok su deca mala. Naučio sam da deca ne prosperiraju i da se ne osećaju sigurno kada nemaju neki svakodnevni raspored. Ne prosperiraju kada im se dozvoli da budu u centru pažnje u svom životu. Shvatio sam da ta istina važi za jako malu decu i skroz do njihove mladosti. Uređen život je najplodonosniji.

Oko ovog uređenog života nedavno je bila rasprava. Postoje ekstremi sa obe strane spektra. Rasprava se vodila oko mališana. Koliko se reda može očekivati od njih i koliko brzo? Mogu da razumem zašto se ta rasprava usredsredila baš na tu stvar, jer su deca jako mala. Međutim, taj red se primenjuje tokom celog života deteta. Mi smo uvek davali dobru i zdravu strukturu za život dece i imali smo dobre rezultate.

Suština cele rasprave jeste u ovom pitanju: "Na kome je odgovornost?" Da li beba ili tek prohodalo dete treba da bude u centru pažnje majke i da živi u stalnim zahtevima za svoje potrebe? Ili je majka u centru pažnje, pa ona uređuje život svoje bebe tako da se usput može pobrinuti i za sve ostale stvari u životu: ostatak doma, ostalu decu i svog muža?

Primećujem da mala beba ima neke posebne potrebe koje se trebaju zadovoljiti, ali u isto vreme potreban je red. Verujem da što više uspostavljaš rutinu sa bebom, kasnije će biti potrebno manje vaspitanja. Ovo će neke možda iznenaditi, ali mala beba može da nauči da radi mnogo više nego što misliš. Čini mi se iz svog proučavanja da je majka Wesley to znala i da je imala tihi dom kome su se ostali divili.

Blag i tih autoritet

Bog je decu postavio potpuno pod autoritet roditelja. To je vrlo jasno. Za dete je to mesto od ogromnog prosperiteta. To je takođe mesto njihove izobilne slobode. Sva deca treba da slušaju svoje roditelje i biće im dobro u svim njihovim danima. Naučio sam iz svojih iskustava, kao roditelj, da Bog čudno radi iza scene da bi uspostavio i utvrdio taj autoritet. Ne verujem da roditelji treba da nameću svoju važnost da bi zadobili taj autoritet. Oni ga već imaju i treba samo da ga pouzdano primenjuju. Postoji nekoliko načina da se uspostavi taj autoritet. Pogledajmo neke od njih:

- **Prvo**, pošto ti je Bog već dao taj autoritet, jednostavno treba da ga praktikuješ. Vodi svoju porodicu putem kojim treba da ide. Dopusti mi da iskoristim primer policajca. Kada dobiješ tu odgovornost, jednostavno ćeš početi da budeš policajac. Nećeš trebati da se dereš ili da pucaš u vazduh. Imaćeš uniformu i to će biti to. Samo ćeš trebati da se ponašaš u skladu sa onim što već jesi. Isto tako Bog je pozvao sve vas da budete roditelji. Onda jednostavno idi i pouzdano i tiho to radi. To će utvrditi tvoj autoritet više od bilo čega što bi možda pokušavao da radiš.
- **Drugo,** treba da hodaš sa Bogom. Ako hodaš sa Onim koji je odredio da budeš roditelj On će utvrditi tvoj autoritet. On će to učiniti isto kao sa Isusom Navinom kada je Mojsije trebao da napusti scenu. Autoritet je Božiji posao. Pouzdaj se u Njega da će raditi u tvom domu dok budeš upravljao u Njemu.
- **Treće,** izgrađuj odnos sa svojom decom. U tom smislu roditelj je drugačiji od policajca. Ako budeš blizak deci utvrdićeš svoj autoritet. Nakako ćeš zaraditi to pravo da te slušaju. To se ne odnosi na decu. Ona te moraju slušati zbog tvoje pozicije. Ali mi, kao Božiji predstavnici u domu moramo izgrađivati poverenje dok vodimo svoj dom.
- **Četvrto,** moraš biti istrajan u svom upravljanju i disciplini. Deca su vrlo oštroumna. Ona vrlo brzo otkrivaju tvoje ispravne pravce. Budi istrajan u svemu što želiš da ostvariš i imaćeš uspeh. Baš ovde jako dolazi do izražaja detetova volja. Ako tu dobiješ pobedu, pobedio si u većini ostalih aspekata vaspitanja deteta.

Sve ovo se radi na blag i tih način. Nema potrebe da namećeš svoju važnost jer sve što radiš Bog je utvrdio u svojoj Reči. Mnogi roditelji su spori da čine ovo. Tada, kroz zanemarivanje stvari izmiču kontroli i oni emocionalnom snagom tada pokušavaju da stave stvari pod svoju kontrolu. U nekim domovima taj scenario se stalno ponavlja. Deca polako uče da je to autoritet i onda stvari tako idu. Ona brzo to shvate i po tome žive dok mama dođe do tačke gde "vežba svoj autoritet."

Sve ovo je pogrešno. To je totalni falsifikat Božijeg originalnog plana. Čak šta više, deca kroz to dobijaju krivu sliku o Božijem autoritetu. Ako si uhvaćen u tom emocionalnom trapu i deca "se igraju" sa tobom na svoju korist, strogo te ohrabrujem da uspostaviš pobožan autoritet u svom domu. To ćeš ostvariti kada budeš stavio sebe u centar pažnje svog doma - kada budeš stao pred decu sa istrajnom disciplinom i počeo da ih tiho usmeravaš putevima kojim želiš da idu. Bog ti je dao tu obavezu i On ti je obećao pomoć. Jednostavno preuzmi odgovornost. Deca će brzo primetiti promenu reda i prilagodiće se tome.

Pozitivan red ili negativna opomena

Najjasniji izražaj ovog autoriteta vidi se kada roditelji preuzmu aktivnu, vođstvenu ulogu u domu. Oni upravljaju decom. Ako Bog kaže deci da slušaju svoje roditelje tada On ima na umu da im mi govorimo šta da rade. Znam da ovo zvuči prilično glupo. Svi smo to znali. Ali, mnogi roditelji nisu aktivni u predvođenju svoje dece u domu. Oni nekako misle da biti autoritet znači karati decu. Jednostavno puštaju da stvari idu same, a kada deca upadnu u nešto što je izvan protokola, oni iz karaju.

Dopusti mi da ti postavim pitanje na koje već znaš odgovor. Koja od ove dve varijante zahteva više batina? Ako vodiš decu u svom domu i ispunjavaš njihove dane dobrim aktivnostima, biće im dovoljno vrlo malo batina i imaćeš tihi dom. To je Božiji način: blag, tih autoritet koje je najviše izražen u pozitivnom smeru, sa povremenim opomenama zbog neposlušnosti. To je autoritet koji je u kontroli i koji usmerava dečije aktivnosti na dobre i prave staze. Dete koje odrasta sa takvim prioritetima uči da predaje svoju volju tim pozitivnim uticajima. Dragi roditelji, a posebno majke, to je sloboda, blagoslovena sloboda i za dete i za roditelja. Takvo dete hoda u aktivnostima koje će mu koristiti u svim njegovim danima. Ljubazni roditelji predvode njegov život.

Zamisli pokušaj osnivanja kompanije sa vrlo malo vođstva i reda. Zamisli da neko samo pošalje radnike u radionicu da rade "nešto" i da tada ostatak dana provodi u rešavanju problema, ispravljanju grešaka i odgovaranju na pitanja. Ne, hvala. Taj posao ne bi dugo trajao. Nikada ne bi napravili profit i radnici bi brzo dali otkaze zbog nervoze. Niko to ne bi radio; svi znamo za bolje. Uredili bi raspored dana, postavili različite radnike za različite zadatke. Naučili bi radnike da znaju šta se očekuje od njih itd.

Neke majke dopuštaju da njihovi domovi funkcionišu dosta disfunkcionalno. Njihovi životi su puni nervoze, a ponekad se nalaze u iskušenju da se predaju. Siguran sam da to nije baš takav ekstrem kao što sam naveo malo pre, ali mnogo toga je ipak tu. Deca kojoj se daje suviše mnogo "slobode" ulaze u veće probleme, postaju nezadovoljnija, a time im je potrebno više batina.

Zaustavi se i razmisli za trenutak o tvom domu. Kako je uređen tvoj dom? Možda bi ti pomoglo da predveče sedneš zajedno sa svojom suprugom i proceniš o tome. Pitajte se: "Kakva je bila atmosfera danas u našem domu?" Sada ću navesti četiri kategorije doma da bih ti pomogao da to utvrdiš. U koju kategoriju spada tvoj dom? Kakav je red u tvom domu?

- **Pro-aktivni:** Akcije se rade unapred, radi suočenja sa očekivanim teškoćama. Ovo je dom u kome roditelji aktivno vode svoju decu na ono što je dobro i ispravno. Podrazumeva se planiranje i razmišljanje unapred.
- **Re-aktivni**: Povratne akcije bazirane na teškoći koja se pojavila. Roditelji u domu su vrlo iskreni i žele da njihova deca idu pravim putem. Međutim, oni su više na strani ispravljanja loših stvari. Deci je dopušteno više "slobode". Roditelji tada iz brige opominju decu kada učine nešto pogrešno.
- **Ne-aktivni:** Pasivna osobina prema teškoćama. Ovi roditelji ignorisanjem ili bezbrižnošću prepuštaju decu samu sebi. Oni kažu: "Deca će biti deca" i druge takve rečenice, pokazujući svoje neaktivno stanje. Ovim roditeljima je potreban poziv probuđenja od Gospoda pre nego što požnju žetvu svoje ravnodušnosti.
- **Ekspolozivni:** Nervozna, visoko emocionalna reakcija na teškoću. Ovi roditelji imaju pobrkanu motivaciju. Oni teže za samocentričnošću. To su ili glupi, nedisciplinovani Hrišćani, ili totalno izgubljeni ljudi. Kako god bilo, ovi roditelji zanemaruju svoju decu i dopuštaju im suviše mnogo slobode. Kada ta deca izraze svoju prirodu, roditelji eksplodiraju u nervozi. Visoke emocije, grube reči mržnje i slično tada se koristi radi uspostavljanja reda u njihovom domu.

Ja zastupam pro-aktivno roditeljstvo zato što je ono najsličnije Biblijskom principu za podizanje pobožne generacije. Od nabrojanih opcija, pro-aktivno roditeljstvo pruža najmirnije iskustvo roditeljstva. Očigledno je da ćeš imati najbolje rezultate ako započneš život svog deteta sa takvim usmerenim redom. Međutim, želim na brzinu da kažem da svaki put kada pređeš na "proaktivni režim" tvoja deca će prosperirati. Prvo ću primeniti taj pro-akrivni prilaz prema deci, a onda ću načiniti neke praktične primene za decu svih uzrasta.

Počni od malena

"Neko može da uredi život i raspored malog deteta". Za mnoge roditelje ovo je totalno nova misao pošto smo se često sretali sa frazom "hitne potrebe bespomoćnog deteta". Namerno sam stavio akcenat na te reči jer mnogi tako misle. Međutim, možda baš ono što mi smatramo hitnim potrebama jesu zapravo hitni zahtevi samocentričnog deteta. Ako su potrebe ustvari hitni zahtevi, svaki put kada udovoljavamo plakanju deteta mi vaspitavamo sebično, zahtevno dete.

Malo dete se može dovesti u uređen život. Ono ne mora da jede svaki put kada zaplače. Ne treba da se drži ili ljulja svaki put kada zaplače tražeći pažnju. Ohrabrujem vas da stanete i razmislite o ovome što pišem. Možda je to strana misao. Zato je potrebno da se razmišlja o njoj. Ako je sebičan zahtev, to nije mala stvar.

Pitanje je: da li detetov život treba da bude uređen pažljivom roditeljskom ljubavlju ili njegovim sopstvenim željama? Možda će te ovo iznenaditi, ali malo dete može da se nauči da sačeka pola sata pre nego što dobije da jede. Nije ništa strašno što mu je prazan stomak, ništa mu se neće desiti ako ne jede tačno na vreme. U nekim slučajevima, dete je tako vaspitano da ako ne dobije hranu na vreme (pri prvom osećanju gladi), ono izražava nervozu ili čak gnjev. Osećam da je to pogrešno.

Majke, pomislite kako bi bilo kada bi vaša beba naučila da spava šest ili sedam sati svake noći. Kako bi drugačije izgledao vaš dan! Nije ništa pogrešno ako je stomak prazan. Svi mi ujutro prekinemo post posle dvanaest sati bez jela. Ustvari je dobra ta kratka pauza funkcionisanja našeg tela. To neće povrediti dete. Treba dosta da se radi da bi se dete dovelo u takvo stanje, ali to se može učiniti lakše nego što misliš. Zapravo, ti možeš doći do predvidive rutine za dete, a to će doneti mnogo mira i blagoslova tvom domu. Hajde da pogledamo listu mogućih aktivnosti koje su majke uredile za svoje dete.

- Dete može naučiti da jede onda kada mu se ponudi hrana u toku dana. Ono može naučiti da bude strpljivo i da sačeka dok se mama ne spremi da ga hrani.
- Dete može naučiti da mirno uzme krpicu u određenom periodu dana. Kako je ugodno kada položiš svoju bebu u krevetić i ona se sklupča i zaspi. Čak ako i ne može odmah da zaspi, ona će mirno ležati u krevetiću.
- Dete može naučiti da tiho uživa u roku od pola sata za vreme dana. Tada često dopuštamo našoj deci da slušaju Bibliju sa kasete.
- Dete može da nauči da se igra sâmo svaki dan i da bude zadovoljno sa tri ili četiri igračke.
- Dete može da nauči da prespava celu noć. Ako se i probudi noću, jedna reč ga može poslati nazad na spavanje.
- Dete može naučiti da se raduje u posebnim periodima igranja sa mamom, kada se izgrađuje odnos. Ono napreduje sa tom vrstom usredsređenog vremena.

Ovo su samo neki primeri dobrih pomoćnih aktivnosti koje će biti na korist svima. Ovako vođeno dete biće zadovoljno, bezbedno i vrlo prijatno. Dom u kome to dete živi biće mirno počivalište. Siguran sam da se svaka majka koja ovo čita slaže da bi to bilo lepo. Ali, kako da to postignemo? To se može uraditi; to se mora uraditi. Voditi svoje dete u ono što je pravo, vaspitavati ga da predaje svoju volju dobrim stvarima - stvarima koje će naučiti da voli i radosno očekuje. Takođe, dodaj još nekoliko dece u ovaj uređeni dom i opet ćeš lako videti koliko bi to pomoglo. Istina, puno dece pravi mnogo posla mami, ali ako je to uređeno i kada je sve na svom mestu, život ide mnogo bolje.

Blagosloven red za svaki uzrast

Možda je za tebe previše da zamisliš malu bebu koja se uklapa u takav raspored. Dobro, onda sačekaj da napuni četiri ili šest meseci. Što pre se roditelji direktno uključe u život deteta biće bolje za njega. Što duže čekaš, biće više posla sa sebičnijim zahtevima.

Čak i ako se nalaziš baš usred podizanja porodice, nije suviše kasno da uvedeš taj princip. Stavi sebe u centar pažnje i počni da ih vodiš pravim putem. Uredi njihov dan. Isplaniraj ono što želiš da urade.

Sećam se kada sam sedeo i pravio listu dobrih aktivnosti za mališane. Mislim da sam imao oko petnaest različitih stvari za decu koja puze, dok je Jackie upravljala školovanjem. Sa tom listom Jackie nikad nije bila u nedoumici u vezi upravljanja.

Ohrabrujem te da uspostaviš uređen život na nedelju dana ili dve, pa da vidiš da li rezultati nisu ugodni. Ako kreneš u tom pravcu, verujem da će biti manje zanovetanja, a i retke opomene i batine.

Pogledaj takođe rezultate koje dobijamo kada pristupimo maloj deci sa jasnim zahtevima i imamo brigu za njih. Kada stavimo nekoliko primera zajedno, lako je videti kako sebičnost može jačati u srcu deteta.

- Ako hraniš dete kad god to ono zahteva plakanjem, tada dete uči da plakanjem dobija sve što želi. Kada majka ima takav mentalitet, a potrefi se da ne može brzo da dođe do deteta, tada ono počinje da plače glasnije i napadnije. To ojačava njegovu samocentričnost. Mnogo puta dete možda ne treba da se nahrani, ali mi smo se ukalupili da ga hranimo kad god zaplače. Siguran sam da se stvara kontraefekat od tog prehranjivanja.
- Ako se dete uzme u ruke i drži svaki put kada zaplače radi pažnje, ono tada uči da se time pridobija pažnja. Svako dete radije voli da se drži, nego da se igra ili da jednostavno sâmo leži neko vreme. Tako dete sve više plače i sve više dolazi u ruke roditelja.
- Ako počneš sa praksom da ljuljaš svoje dete svaki put pre spavanja tada će dete zahtevati da to stalno radiš. Ako ne, svojim lošim ponašanjem staviće ti do znanja šta treba da radiš.
- Kada je jednom nešto uspostavljeno u razumu deteta, zahtevi će se povećavati kako dete odrasta. Zamisli šta će ono sve raditi da bi izrazilo svoje nove zahteve? Ono će plakati, a ponekad se čak derati da bi dobilo ono što želi.

Mnogi roditelji su nevino dopuštali da se u njihovoj deci formira ta priroda zahtevanja. Dok su meseci prolazili volja deteta je postajala sve jača i zahtevnija. Između osmog i desetog meseca iskreni roditelji su shvatili da je dete u potrebi. Pošto nisu bili svesni šta se dešava, mislili su kao i obično da je, dok dete raste, to normalno ponašanje. Tako su počeli da primenjuju opomene i vaspitanje. Video sam roditelje koji se počeli da tuku svoju decu zato što su videli tu željnu samocentričnost, a želeli su da iskorene to pre nego što bude prekasno. Dragi roditelji, postoji bolji način da se radi sve ovo. To malo dete ne shvata sva ta karanja. Treba brzo da se uključiš u stvar upravljanja. Povedi svoje dete putevima pravednosti umesto da ih opomenama navodiš na to.

Molitva

Oče na nebu, molimo te za mudrost da bi razumeli nešto novo. Otvori naše razume da bi mogli zaviriti u realne stvari sa našim mališanima. Molim se za ove roditelje. Daj im mudrosti. Neka im tvoj tihi, mali glas svedoči dok razgledaju haos svojih domova. U Isusovo ime. Amin.

22

Tri misteriozna uticaja

"Ako GOSPOD neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade"

Psalam 127:1a

Voleo bih da sada obratimo pažnju na tri najvažnije oblasti vaspitanja deteta. Te oblasti su najuzbudljiviji aspekti zato što obuhvataju Božanske perspektive vaspitanja deteta. Reč *misteriozan* znači, "izvan ljudske snage da objasni ili razume". Ovo je dobar način za opis ovog poglavlja. Želimo da pogledamo iza scene i vidimo silu živog Boga koja radi u životima naše dece. Želimo da pogledamo tri različita načina kako Bog gradi naše kuće. On svojim skrivenim putevima osvaja naše sinove i ćerke da bi stvorio svete generacije za sebe.

Ova tri načina još uvek jako mnogo zavise od nas roditelja, iako je Bog taj koji radi taj misteriozan posao. Već sam dosta pisao o tome šta mi treba da radimo u svojoj potrazi Božijeg semena. To je dobro. Međutim, ako nemamo element živog Boga u našim domovima, to što radimo ili ne radimo neće imati mnogo uticaja. Sada želim da se skoncentrišem na uticaj Božijeg prisustva u našim domovima. Nedostatak Boga u domu jeste najsigurniji razlog za pad i poraz. Spomenuo sam u dvadesetom poglavlju kako su roditelji bili u konfuziji sa samovoljnim detetom. Mnogi roditelji su pokazali svojoj deci ono što treba da rade. Međutim, nisu im ukazali na Osobu koja stoji iza svega: Isusa Hrista. Hajde da pogledamo ta tri načina.

1. Snažna atmosfera duha

"Jer ću izliti vodu na žednoga i potoke na suvu zemlju,
Izliću Duh svoj na seme tvoje i blagoslov svoj na tvoje natražje.
I procvetaće kao u travi, kao vrbe kraj potoka.
Ovaj će reći: ja sam GOSPODNJI,
A onaj će se zvati po imenu Jakovljevu"

Isaija 44:3-5a

Ovi stihovi su mi toliko dragi i slatki da teško mogu da ih pišem bez plakanja. O, koja dragocena obećanja Bog daje nama očevima i majkama dok se trudimo da podižemo Božije seme.

Dozvoli mi da počnem sa pitanjem. Koja se to voda spominje u prvom stihu? Da li Bog govori o davanju vode za piće iz čaše? Ili nam Bog obećava nešto dublje od toga? Znamo odgovor. Bog govori o vodi Njegovog Duha - izvora žive vode. Moje srce stalno traži od Boga više te vode u mom životu.

Treba takođe da razmotrimo dubinu reči "žedan" jer to je ključna reč ovog uslovnog obećanja. Nisam siguran da li možemo da razumemo dubinu te reči. Živimo u zemlji gde je vrlo lako doći do vode. Ustvari, mi smo jako retko zapravo žedni.

Idem u Afriku već nekih šesnaest godina. Tamo sam naučio šta znači biti žedan. Kod njih nije svaka voda za piće, tako da sam trebao da naučim tu tešku lekciju. Jednom sam bio smrtno bolestan zato što sam nemudro pio vodu kada sam ožednio. Dakle, nekada sam trebao da čekam i po tri sata pre nego što bih našao vodu koja je bila bezbedna za piće. Do tada sam bio strašno žedan. I to je ono što nam Bog ovde govori.

Ovaj stih govori o duhu prosjaka: *"Blago siromašnima duhom"* (Matej 5:3a). Ah, kada stvarno budemo bili žedni Boga, živog Boga, kao što je bio David u 42.psalmu, tada će On sigurno doći i izliti Duha sa visine na nas.

Kada se to desi, još nešto uzima maha. Bog izliva svog Duha na naše seme, to jest na našu decu. To je vrlo motivišući stih za mene. Postavio sam ga na zid naše velike trpezarije da bih se konstantno sećao tog obećanja. Treba da se sećam da Božiji blagoslov na mojoj deci zavisi od moje žeđi za Bogom. Mogli bi reći, koliko sam ja žedan Boga, toliko će Bog izliti svog Duha na mene i toliko će Bog dati svoj blagoslov na moje seme. Koje uzbudljivo obećanje! Želim da Božiji Duh prebiva u mojoj deci; jako to želim. To je obećanje sa kojim se molim Gospodu za svoju decu.

Dopusti mi da objasnim kako se to obećanje ispunjava. Kada Bog izliva svog Duha na mene i moju ženu, On se izliva iz nas i pada na naše sinove i ćerke. Treba da budemo čaša koja je puna i koje se preliva u našoj kući. Deca su ta koja primaju taj preplavljujući život.

Ponekad sam na sastancima koristio svoja dva sina da bih ilustrovao šta Bog ovde kaže. Njih dvojica sednu na platformu u skupštini. U jednu ruku uzmem čašu i u drugu bokal vode. Počnem da sipam vodu u čašu. Držim čašu iznad dečaka, a oni gledaju gore očekujući vodu. Kada se čaša napuni ja ne prestanem da sipam i tako voda počne da se izliva iz čaše na dečake. To je snažna ilustracija. Nekada me slomi i plačem dok se voda izliva na njihove glave.

Ovo predstavlja misteriozan uticaj Božijeg Duha na našu decu. Božiji plan za naše porodice jeste da one rastu u atmosferi Duha - atmosferi Božijeg prisustva. Božije prisustvo se nalazi u mojoj kući. Postoji li bolji način da podižem svoju porodicu?!

Pomisli na malo dete koje se igra kod majčinih nogu dok ona radi u kuhinji. Mališani su jako otvoreni za sve uticaje oko njih i oni to primaju tokom celog dana. Kako je snažno kada dete živi u kući gde iz dana u dan kapi milosti padaju oko njega! To ima izvanredan efekat na razvoj deteta. Na njega svakodnevno dolazi uticaj Duha, kroz roditelje. To je ilustracija koju vidimo u ovim stihovima.

Mali Hudson Taylor je odrastao u takvom domu. Kapi milosti su od detinjstva padale na njega. Te kapi milosti su se prelivale iz pobožnih roditelja i njihovih iskrenih molitava za Kinu. Nije čudno što je Hudson u svojoj šestoj godini života rekao svom ocu: "Tata, kada narastem ići ću u Kinu."

U poslednje dve godine proučavao sam biografije pobožnih domova. Nadam se da ću ih uskoro objaviti u knjizi. U svojim proučavanjima primetio sam da su mnoge izabrane sluge koje je Bog iskoristio u prošlosti odrasle u takvim, duhom ispunjenim domovima. Dok su odrastali, atmosfera Duha je preovladavala u domu. Verujem da je to jedna od ključnih stvari za osiguravanje sledeće generacije. Bog nas je saterao u ćošak, da tako kažem. Moramo biti duhovni. To nije opcija - to je imperativ.

U četvrtom stihu Bog daje ilustraciju iz koje vidimo rezultat takve atmosfere. On kaže da će naša deca biti kao *"vrbe kraj potoka"*. To je ista analogija koju vidimo u prvom Psalmu - *"drvo usađeno kraj potoka"*. Vrba koja je posađena kraj potoka će rastiti. Izvanredno će prosperirati. Isto tako treba da razmotrimo drvo koje je posađeno na nekom drugom mestu. Ono će tu i tamo dobijati vodu - kada pada kiša. Ono će rastiti. Sazreće i eventualno doneti rod, ali sigurno ne onakav kao drvo pored vode. Neki hrišćanski domovi su baš takvi. Deca tu i tamo dobijaju vodu, možda putem povremenih porodičnih bogosluženja ili posebnih sastanaka u skupštini. To je sigurno bolje nego ništa. Hvala Bogu i za to što dobiju. Ali, to ipak nije ono što je Bog planirao za njih.

Kada smo mi kao roditelji potpuno posvećeni Gospodu i tražimo Ga celim svojim srcem, to stvara jedno potpuno drugačije uređenje za decu. Mi postajemo potoci. Mi smo reke žive vode koje stalno teku kroz kuću. Deca treba da budu posađena pored nas, duhovnih roditelja. Dok iz dana u dan hodamo sa našim Bogom, On izliva živu vodu na nas. Ta voda se preliva na ostatak porodice i tada sve napreduje.

Da li vidite viziju, roditelji? Nije li ovo nadahnjujuća perspektiva? O, koju promenu to može načiniti u našem vaspitanju dece! To je mnogo više od jednostavnog porodičnog bogosluženja jednom dnevno. Ne želim da vas obeshrabrim ako to radite. Želim da vas podignem na više tlo. Zapravo, mnogi imaju više starozavetni pogled na vaspitanje dece: učiti ih, vaspitati ih, karati ih itd. To je sve dobro i ja sve to radim. Međutim, mi smo novozavetni Hrišćani koji smo primili Svetog Duha - obećanje od Oca. Moramo ući u svet duhovnog vaspitanja dece. Sve praktične stvari koje Bog daje moraju se ukrasiti Duhom živog Boga.

Ovde se nameće pitanje: Šta želimo da prosledimo sledećoj generaciji? Treba da prosledimo "*veru koja je jedanput dana svetima"* (Juda 3b). Šta je "vera"? Da li misliš da je to sistem učenja i doktrina? Svi znamo odgovor. To je živa vera, izobilan život u Duhu sa učenjem i doktrinama. Bog je obezbedio najlakši način da to radimo: "*Nego se još ispunjavajte Duhom"* (Ef.5:18b). Ako pogledamo vreme tog glagola na grčkom jeziku, ovaj stih će imati mnogo veći značaj za nas. Mogao bi se ovako parafrazirati: "Budite stalno ispunjeni i kontrolisani Duhom". Ako mi roditelji budemo sledili ovu Biblijsku zapovest naša deca će prosperirati u atmosferi Duha.

Ne želim da te šokiram, ali pre ili kasnije moramo se suočiti sa onim što Bog kaže o hrišćanskom životu i vaspitanju deteta. Hajde da se suočimo sa tim. Većina skupština gubi sledeću generaciju. Nešto je drastično pogrešno. Primam pisma od roditelja koji plaču za svojom decom i zato znam da je to istina. Deca zaobilaze svoje roditelje i idu za mladima u skupštine koje su pune sveta. A roditelji žele da im pomognu.

Postoji još jedno obećanje koje treba da vidimo u ovim stihovima pre nego što pređemo na drugi uticaj u ovom poglavlju. U petom stihu nalazimo ispunjenje želje svakog iskrenog hrišćanskog roditelja. Deca koja odrastaju u takvoj blagoslovenoj atmosferi izabraće Gospoda. Smisao reči predstavlja entuzijastički izbor: "*Ja sam Gospodnji"*. To je ono za čega se svi molimo i radimo. To je ono za čime težimo.

Upravo to je težnja mog srca. Želim da moja deca odrastu i samostalno izaberu Boga njihovog oca. To nije samo krštenje ili članstvo u skupštini. To je predanje celog srca Gospodu Isusu Hristu koji donosi totalnu obnovu unutrašnjeg čoveka. Pravo spasenje za moju decu – o koja je sreća kada se to desi!

Dragi roditelji, možemo doživeti tu najdivniju radost. To je obećanje koje će se ispuniti. Ako želimo da hodamo čistim srcem pod otvorenim nebom, Bog će to učiniti.

2. Sila entuzijastičnog, pomazanog primera

"Blago čoveku koji se boji GOSPODA, kome su veoma omilile zapovesti njegove.
Silno će biti na zemlji seme njegovo, rod pravednički biće blagosloven"

Psalam 112:1-2

Psalmista počinje sa slavljenjem svoje izlaganje u vezi ovih dragocenih obećanja. To mi dokazuje da ispunjenje Božijih obećanja doprinosi da iz naših srca teče slavljenje. Ova obećanja su uslovna, ali nisu predstavljena na zapovedan način. Naprotiv, predstavljena su kao snimak pobožnog čoveka i rezultirajućeg uticaja koji će on imati na svoju decu. Primer pobožnog oca jeste drugi način na koji Bog misteriozno radi u životima dece. Mala izreka izražava tu istinu: "Više se pokupi nego što se nauči". To nije mala rečenica. Može ti biti vrlo ohrabrujuća, ali i razarajuća misao, u zavisnosti gde se nalaziš u odnosu na Gospoda i kako živiš pred svojom decom.

Sveti Duh nam je naslikao portret duhovnog čoveka koji ljubi Gospoda celim svojim srcem, baš kako je i zapovedeno u 5.Mojsijevoj 6. On se boji Gospoda. To znači da pred sobom uvek vidi Gospoda. Taj strah jeste poštovanje prema Bogu, a ne stanje straha od Njega. Taj pobožan čovek ljubi Reč, raduje se u Njoj i raduje se u poslušnosti toj Reči. On je "Psalam 1" otac, čudak, fanatik. On je uzbuđen za življenje hrišćanskog života. Otišao je iza dužnosti Zakona - u lepotu Zakona. To za njega nije stvar "trebanja". Taj otac ima decu koja tokom celog dana žive uz njega. Šta misliš kako će on uticati na svoju decu?

Pre par godina proveo sam subotnji dan u pripremanju službe za sutradan. Kada sam stigao kući, mala Esther me je predusrela pitanjem: "Tata, ti treba sutra da propovedaš?"

Razmislio sam za trenutak pre nego što sam odgovorio. Moje srce je bilo preplavljeno porukom koju sam pripremao jer volim da propovedam. Tako sam joj rekao: "Ne slatka, ne treba da propovedam. Ja hoću da propovedam!" Tada smo imali lekciju o radosti koju treba da imamo u službi Bogu.

Takav je čovek iz Psalma 1. Nije stvar "trebati" nego "hteti". Taj čovek to čini celim svojim srcem. Kada se to stavi u novozavetni jezik, on voli da ide u skupštinu, da čita Bibliju, da govori ljudima o Isusu. Ja zamišljam čoveka punog entuzijazma. On živi svoj hrišćanski život sa radošću i zapovesti Božije nisu mu teške. Taj čovek ima decu koja žive u kući pod njegovom brigom. On ima uticaj na njih. Šta misliš kakav će to biti učitelj dok bude učio svoju porodicu: suv i "dužan", ili svež i živ? Svi znamo odgovor. Možda nema baš sve sposobnosti koje su mu potrebne, ali uzbudljivost će to upotpuniti.

Efekat koji će taj čovek imati na svoju decu malo je misteriozan. Njihova srca će se nevidljivom rukom kretati njegovim smerom. Entuzijazam je zarazan. On te osvoji i povede sa sobom. Primetićeš da želiš da radiš ono što radi entuzijastička osoba. Želiš da budeš kao ona, zato što je voliš. Imitiranje je najviši oblik ljubavi. Svi to znamo. To možemo videti i u svetu. Pogledaj koje sve lude stvari će mladi uraditi zbog nekog neobičnog muzičara koga volu.

Ono što mi volimo i naša deca će takođe voleti. Mi smo ovo videli u našim porodicama. Ako je otac zaljubljenik u sport (kraće "fanatik"), obično i sin takođe voli sportove. To je jednostavno tako. Sva moja deca volu baštu. Da li znaš zašto? Ja volim da izađem u baštu, da stavim svoje ruke u zemlju i posadim neku biljku. Kada dođe proleće, sve nas uhvati baštenska groznica. To je moja krivica. Ja uzimam sramotu za to.

Ovaj princip važi bez obzira da li se radi o dobrim ili lošim stvarima. Vrlo je snažan ako se koristi za ono što je dobro i pravo, a vrlo razoran ako se podrazumeva ljubav prema pogrešnim stvarima. Ja volim puno da radim, a tako i moji dečaci. To je jednostavno tako. Na čega usmerimo svoja osećanja na to će i naša deca želeti da usmere. Zbog toga mi očevi treba da budemo fanatici za Carstvo Božije.

Setio sam se svedočanstva Williama Booth. On je bio fanatik za carstvo Božije. Detaljno sam proučavao njegov život zbog teksta "Istorijat doma" koji sam napisao za *Remnant* magazin.

On je svaki dan jako ljubio Gospoda. Već smo videli kako je taj čovek uticao na generacije nakon sebe. To je bila jedna od njegovih tajni. Živeo je posvećeni život pred svojom porodicom i svi oni su to isto poželeli. Kada posle uličnog sastanka dođe kući, pričao bi svojoj deci o divnim stvarima koje je Bog učinio. Oni su ga željno očekivali da stigne kući i da im priča o tome. Svakome od njegovih osmoro dece bilo je dopušteno da ide zajedno sa tatom kada napuni dvanaest godina. Oni su to jedva čekali iako su znali da će ih ljudi gađati pokvarenim paradajzima. Dobro, kako može biti da jedan dvanaestogodišnjak želi paradajz u lice? Lako. Ti sam u tome uživaš i smatraš to privilegijom.

Kada učim na temu doma, često mi roditelji pridu i pitaju: "Brat Denny, kako to da tvoja deca poste, ustaju rano, čitaju Bibliju i rade mnoge druge stvari? Da li su to zakoni u kući koje oni moraju slušati?"

Odgovor je: "Ne". Nikada ne forsiramo te stvari deci. To su dobrovoljne discipline koje se moraju činiti voljnim srcem, ili neće izaći na dobro. Ključ za ovo jeste entuzijastički primer. To su dragocene discipline u našoj kući. Ako otac ili majka radosno okrenu tanjir za vreme doručka i tada daju radosno svedočanstvo blagoslova u postu, nije teško da dobiješ da i dete posti. Uvek smo imali problem što su deca želela da poste kada su bila suviše mala. David sada ima osam godina, a posti sa ostatkom porodice. On to radi već oko dve godine.

Znači, odakle potiče sav taj entuzijazam? To je dobro pitanje. Ne mislim na telesno uzbuđenje. Postoje ljudi koji su eksperti za uzbuđenje. Oni su plaćeni hiljade dolara da bi održali neki uzbudljiv govor. Ne mislim na to. Ali moramo pronaći način da pređemo iz stanja "treba da radim" u stanje "hoću da radim". Odgovor je da tu promenu u nama čini Duh Božiji. Opet smo se vratili na to da moramo biti duhovni.

Grčka reč za *entuzijazam* jeste "enthusiasmos." Ona bukvalno znači "Božija unutrašnjost". Dobija se od korena reči "entheos" ili "u Bogu". Govorimo o Bogom-nadahnutom životu koji živimo kao primer svojoj deci. Bog je u meni. On me pokreće, inspiriše i daje snagu da živim hrišćanski život. Moja deca svakodnevno gledaju taj primer. Pogledaj neke sinonime te reči: "svesrdnost", "žar", "duhovnost", "iskrenost" i "revnost." Već znamo da treba da živimo svoj život *"od srca kao Gospodu"* (Kol.3:3). Bog nas je opet dotereo u ćošak. Postoji samo jedan način za izlaz iz svega toga. Moramo učiti da živimo u blagodati koja je u Hristu Isusu.

Zaista, pričamo samo o osnovnim principima učeništva. Ljubi ih, živi to, uči ih i deca će te slediti. Pitanje je, kakvu decu želiš? Nebo je granica. Imaš celu Bibliju koja je puna principa za život. Sve što želiš da tvoja deca rade, voli to radosnim srcem i sâm tako živi. Tada će i ona to želeti da rade.

Da li želiš da tvoje dete zadobija duše? Idi onda za tim, celim svojim srcem. Pokaži im i reci im koji je blagoslov zadobijati duše i uskoro će ona pecati sa tobom. Daleko je uzbudljivije pecati ljude nego ribe, zar ne? Ona će dobiti tu groznicu ako je ti budeš imao. Kada se naše kompletno vaspitanje dece završi, imaćemo ono čemu smo sami želeli da se posvetimo. Hajde da platimo cenu ličnog probuđenja i gledamo šta će se dešavati u deci.

3. Osvajajuća posrednička molitva

Ovaj poslednji uticaj takođe je vrlo duhovan. Molitva se ne može odraditi u telu. Niko nema pobedničke molitve, osim onih koji prebivaju pod otvorenim nebom. Osobe koje prebivaju u tom stanju mogu moliti snažne, osvajajuće molitve koje će pokrenuti Božiju ruku da menja živote njihovih porodica. Ovo je možda najsnažniji uticaj, od sva tri koja smo naveli u ovom poglavlju.

"Ustani, viči obnoć; u početku straže,
prolivaj srce svoje kao vodu pred Gospodom,
Podiži k njemu ruke svoje za dušu dece svoje
koja obamiru od gladi na uglovima svojih ulica"

Plač Jeremijin 2:19

Tekst koji sam ovde izabrao istekao je iz Jeremijinog srca. To je bio prorok koji je duboko ljubio Božiji narod. Međutim, oni ga nisu razumeli zato što je govorio o sudu. Kada ja pisao Plač (misli se na knjigu Jeremijin Plač, prim.prev.), sud je već došao i Jeremija se moli za decu. Plašim se da je Amerika u sličnom stanju, ali ona to ne zna. Moje srce se mnogo puta ujedinilo sa srcem ovog čoveka kada sam se budio noću. Izabrao sam da baš ovim stihom otvorim poslednji deo poglavlja zato što jasno pokazuje da to nije obična molitva.

Jackie i ja se stalno molimo za decu. To je redovan deo posvećenog života. Kada šaljem decu u krevet uvek imam period molitve sa njima i za njih. Mi se uvek molimo za decu. Ali ovde govorim o nečemu što je dublje od toga.

Mislim na one trenutke kada te zahvati Duh i kada ti dođe nadahnuće za molitvu. To je posredovanje, kada se čovek ili žena uhvate za rogove oltara i ne žele da idu odatle. Takve molitve se moraju upućivati Bogu za tvoju porodicu. Moraju postojati trenuci kada si apsolutno slomljen pred Bogom zbog potreba u tvom domu.

U životu deteta postoje periodi kada mu je potreban neko ko će se moliti sa njim za određenu stvar. Dok mladi sazrevaju, oni ponekad gube osećaj za ono što je pravo. Tada im je potreban otac ili majka koji će posredovati za njih i moliti se za vreme tih teškoća. U toku noći postoji nešto divno. Dok ostali spavaju, potrebno je da ustaneš iz svog kreveta i uputiš Bogu efektivne, žarke molitve. Mnogi roditelji nemaju viziju za to. Oni često čekaju da se desi tragedija i tek tada postaju iskreni i mole se.

Sećam se kada sam čitao priču o majci James-a Stewart. James je bio evangelizator iz Škotske ranih 1900-ih godina. Bog ga je moćno iskoristio u Istočnoj Evropi pre Hitlera i komunizma. Njegova majka je bila žena posvećena molitvama. Posvetila je Bogu svog sina pri rođenju, ali u njegovim ranim tinejdžerskim godinama odvukao ga je fudbal. Mladić je tada imao četrnaest godina i bio je na putu da postane slavan igrač.

Ta draga "majka u Izraelu" nije želela da se to desi. Iz dana u dan ustajala je noću da posreduje za svog sina. Protivila se đavolu u ime Isusa Hrista. To je trajalo nekoliko dana dok nije izmolila. Dobila je svedočanstvo Duha da će se sinu nešto desiti. Te noći James se obratio. Bio je na igralištu usred utakmice. Tamo ga je zahvatilo teško presvedočenje i on se predao pri kraju utakmice. Kada je te noći ušao u kuću, njegova majka se nije iznenadila jer je to već čula od Gospoda.

To je vrsta molitve koju zastupam. Moje presvedočenje jeste da mnogo puta treba da se molimo tako. Treba da sklanjamo sotonu iz života naše dece dok stvari idu dobro. Treba da se molimo da naša deca budu u Božijoj volji i kada ona to iskreno žele.

Pre nekog vremena jedan čovek mi je opisao efektivne, žarke molitve njegove majke. Pričao mi je kako je slušao majčine žarke molitve još dok je bio mali dečak. Slušao je njen plač Bogu dok je posvećivala svoju decu Njemu. Ona se molila Bogu da ih iskoristi i da blagoslovi dolazeće generacije. Šta misliš, kakva je bila posledica njenih molitava? Tri njena sina i četiri unuka postala su propovednici, a još nismo videli kraj priče.

Moje srce je ponovo preplavljeno kada shvatim koliko možemo doticati generacije čak i kada umremo i odemo. Naše molitve, tople posredničke molitve mogu dotaći živote naše dece, decu naše dece, čak i decu naše unučadi. O da bi Bog podigao moćne Božije ljude i žene koji će Ga poznavati i koji će znati da dotaknu nebo za živote svoje dece.

Andrew Murray je molio takvu vrstu molitve. Pošto se taj pobožan čovek molio za svoje potomstvo, podignuto je osam njegovih generacija koji su služili Bogu. Otkrio sam to u nedavnom proučavanju njegovog doma i doma njegovog oca. Bio sam oduševljen tim dalekosežnim uticajem dok sam proučavao jedan istorijat doma. Osam generacija je došlo od njegovih molitava. Verovao je u molitve za dolazeće generacije. I ja takođe verujem. Proveo sam mnogo vremena u molitvi za generacije koje će doći od moje dece. Braćo i sestre, naše molitve mogu dugo dosezati naše potomke nakon što mi odemo. Hajde da učinimo to našim molitvama. Bog je na svom tronu.

Žene koje nariču

"Ovako veli Gospod nad vojskama: gledajte i zovite narikače neka dođu,
I pošljite po vešte neka dođu i neka brže nariču za nama,
Da se rone suze od očiju naših i od veđa naših da teče voda.
Zato žene, čujte Reč Gospodnju i neka primi uho vaše reč usta njegovih,
I učite kćeri svoje ridati i jedna drugu naricati"

Jeremija 9:17,18,20

Pošto sada govorim o molitvi, osećam da je odgovarajuće mesto da zamolim vas sestre da se molite za ljude. To je deo misterioznog načina da Bog radi u domu. Majke, najsnažniji način da dotaknete živote svoje dece jeste da se molite za svoje muževe.

Kada su u Izrailju stvari izgledale jako loše, Bog je pozivao žene da se sakupe i nariču za ljudima. Pitam se šta bi se desilo ako bi sve majke u našoj zemlji počele da posreduju za ljude. U ovoj knjizi stavio sam mnogo odgovornosti na ramena ljudi, jer to i Bog radi. Ali ljudima su potrebne vaše molitve. Vaše molitve mogu biti deo tog misterioznog Božijeg uticaja u vašem domu. Nemate ideju šta bi Bog uradio kada bi se molile. Sestre, naričite za nama. Znamo da smo promašili u mnogim stvarima. Znamo da smo napravili mnogo grešaka. Odrasli smo u generaciji bez vođa. Većina nas nismo onakve vođe kakve bi trebali biti. Retko to priznajemo. Naričite za nama. Idite i uhvatite se za Boga.

Još jedna reč za vas majke, ne žalite se svojim ćerkama u vezi njihovog oca. Naučite ih da nariču. Naučite ih da uzdišu, plaču i mole se pred Bogom. Opet želim da ponovim, molitve koje imamo na umu jesu vrlo duboke. Naravno, molite se za svoje muževe, ali nama ljudima su potrebni posrednici koji će se uporno boriti i nadvladati. Ovi stihovi iz Jeremije su izvanredna ilustracija: grupa ljudi, toliko slomljenih da voda roni iz njihovih očiju. Molite se da nas Bog učini žednima, sa dubokom čežnjom u našim srcima za dubljom zajednicom sa Njim.

Molitva

Oče na nebu, smiluj nam se. Jasno smo videli Tvoj standard iz ovih reči. Šta možemo reći? Jako smo daleko od Tvog plana i Tvojih ciljeva. Učini nas duhovnim ljudima i ženama, bez obzira na cenu. Sada vidimo koliko je važno hodati sa Bogom. Pošalji nam lično probuđenje koje će naša deca videti. U ime Isusa Hrista. Amin.

Uzmi moje dete

Bože, daj da život mog deteta
Mogu Tebi posvetiti.
Neka Njegovi momenti i njegovi dani
Teku u neprestanoj hvali Tebi.

Pomozi mi da vodim njegove ruke
Impulsom Tvoje ljubavi.
Neka njegove noge uvek
Lepo i brzo hode za Tobom.

Uzmi njegov glas. Daj mu da uvek peva
Samo za mojeg Kralja.
Učini njegove usne užarenom vatrom
Koja će biti ispunjena rečima čistih želja.

Uzmi njegovu volju. Daj da bude predata
U početku meni i onda Tebi.
Uzmi njegov razum sa svim svojim snagama
Koje sam vaspitavao za ovaj trenutak.

Gospode, uzmi ljubav koju izlivam
Pred Tvoje noge izobilne blaga.
Neka ovo dete koje Ti dajem
Uvek bude samo za Tebe.

Prilagođeno pojanje "Bože daj da život moj"
Frances R. Havergal

23

Mesto za prebivanje živog Boga

"Jer ste vi crkve Boga živoga, kao što reče Bog: useliću se u njih,
I živeću u njima, i biću im Bog, i oni će biti moj narod"
2.Korinćanima 6:16

"Ili ne znate da su telesa vaša crkva Svetoga Duha koji živi u vama,
kojega imate od oca, i niste svoji? Jer ste kupljeni skupo.
Proslavite dakle Boga u telesima svojim i dušama svojim, što je Božije"
1.Korinćanima 6:19-20

Približavamo se kraju oblasti o praktičnom vaspitanju deteta. Ovo poglavlje je predviđeno da bude i kao motivacija i kao informacija. Želim napraviti mali letimičan pogled koji će dokazati zašto je vaspitanje toliko važno. Kada držimo tek novorođenu bebu u svojim rukama, ponekad je teško zamisliti da Bog želi jednog dana da prebiva u tom detetu. Bog kaže za sebe da je On "*visoki i uzvišeni koji živi u večnosti*" (Isaija 57:15a). Dalje, On kaže: *"Nebo je presto moj i zemlja podnožje nogama mojim"* (Isaija 66:1a). Taj predivan Bog želi da dođe i "da se dočepa" mog deteta. To me dovodi u stanje zatečenosti, pošto imam zadatak koji je izvan mog razumevanja. Kada se moj zadatak bude završio, želeo bih da kažem kao Solomun pri posvećenju zemaljskog hrama: *"A ja sazidah dom tebi za stan i mesto da u njemu nastavaš doveka"* (2.Dnevnika 6:2). Neka Bog produbi naše razumevanje tog principa.

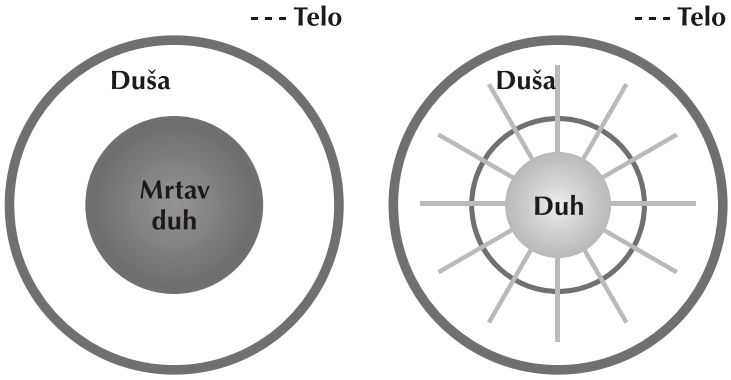

Izabrao sam dva jednostavna dijagrama da bih ilustrovao neke jako važne istine u ovom poglavlju. Siguran sam da si negde video ove krugove. Oni predstavljaju čoveka kao trojedino biće. Kada je Bog stvorio čoveka načinio ga je kao trojno biće: duh, duša i telo. Svojim telom čovek ima vezu sa fizičkim svetom oko sebe. Može da gleda, sluša, jede hranu itd. To je čovečije telo.

Bog je takođe stvorio čoveka sa dušom. Čovečiju dušu sačinjavaju razum, volja i emocije. Koristimo svoj razum da bi mislili i rezonovali. Koristimo svoju volju da bi izabirali dobro ili loše i koristimo svoje emocije da bi voleli i imali osećanja prema stvarima.

Treći deo čoveka jeste njegov duh. Čovečiji duh je centar njegovog bića. Upravo tu imamo zajednicu sa Bogom. Tu, u čovečijem duhu Bog je izabrao da prebiva.

Bog je stvorio Adama po svom obličju i postavio ga u vrtu Edenskom. Adam je bio jedno divno Božije stvorenje. Sve je bilo savršeno. Bio je ispunjen Božijim prisustvom i bio je sposoban da ljubi Boga celim svojim srcem. Imao je zajednicu sa Bogom i slušao je Njegov glas. Adam je bio Bogocentrično biće. Bog je bio sve što je on trebao i želeo.

Pomisli kako je čovek funkcionisao tamo u početku. Bog je kontrolisao i ispunjavao njegov duh. Njegov razum, volja i emocije bile su u pokornosti Bogu koji je vladao u njegovom duhu, a njegovim telom su vladali duh i duša. Adam je bio divno Bogocentrično, Bogom-kontrolisano biće. Na njemu se nije nalazio nikakav vid greha koji bi ga na bilo koji način oskrnavio. Bog je pogledao čoveka *"i gle, dobro beše veoma"* (1.Moj.1:31).

Ali, tada je nastupio čovekov pad. Kada je čovek pao u vrtu tada se desilo nešto unutar njega - nešto što ga je totalno promenulo. Bog je rekao: *"Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš"* (1.Moj.2:17). Znamo da Adam nije pao mrtav kada je okusio malo tog ploda. Njegovo telo je još uvek bilo tu. Njegov razum je još uvek mislio. Još uvek je imao volju kojom je mogao izabirati. Ali, nešto se drastično promenulo kod Adama. U centru Adamovog bića, u njegovom duhu, on je umro. Njegova sposobnost za zajedništvom sa Bogom je umrla. Mesto gde je Božiji Duh prebivao umrlo je. Duh Božiji više nije bio tu. Čovek je zbog svoje neposlušnosti otišao iz stanja Bogocentričnosti u samocentričnost. Bog više nije bio u njemu. Od tog dana istorija čovečanstva je postala tragična. Ta promena je ilustrovana na prvoj slici koja predstavlja telo, dušu i duh koji je odvojen od Boga. Znam da je ovo malo teologoja, ali treba da pogledamo Božiji plan za čoveka da bi videli Božiji plan za našu decu.

Bogocentričan čovek

Posle čovekovog pada Bog je pokrenuo plan spasenja da bi opet doveo čoveka u stanje da On ponovo bude u centru njegovog bića. To je svrha i cilj iskupljenja. Preporod, što znači "ponovan početak" dešava se u čovečijem duhu. Tu (u duhu) mi se nanovo rađamo Božijim Duhom. Primamo novo srce, nov duh. Bog stavlja svog Duha u nas i počinje da prebiva u nama. To je ilustrovano na drugoj slici koja predstavlja telo predano Bogu, dušu predanu Bogu i duh koji je opet oživljen za Boga i ispunjen Njegovim prisustvom. To je spasenje i to je slavno. Čovek sada opet može imati zajednicu sa Bogom kroz krv koja je prolivena na Golgoti.

Sve ovo je objašnjeno u Jezekilju 36:25-27. Ne mislim da budem dogmatičan u objašnjavanju tih dijagrama. Koristim ih samo da bi nam pomogli da sagledamo tu glavnu promenu koja se dešava prilikom obraćenja. Svojim planom spasenja Bog opet traži originalan, divan odnos sa čovekom. Bog traži čoveka da bi on (čovek) opet mogao postati Bogocentrično biće – biće koje će On (Boga) posedovati i kontrolisati. Tada će Bog imati čoveka koji mu je totalno predat, ispunjen Njegovim Duhom i vođen tim Duhom.

Ovo je možda suviše duboko za neke od vas. To je međutim ono što Bog želi za sve nas. On se neće zadovoljiti sve dok se opet ne nađemo u tom divnom stanju zajedništva sa Njim. Pošto Bog sve to traži od mene, On to isto želi i svakom mom detetu. Mnogo mi znači kada znam gde Bog ide sa mojom decom. Na taj način ja zaista mogu biti Božiji saradnik za puno spasenje svakog mog deteta.

Pogledaj Hristove učenike

Pre nekog vremena proučavao sam Hristove učenike u svetlu dijagrama koje sam opisao. U mojim proučavanjima došlo mi je otkrivenje da Bog još nije prebivao u njima. Oni su bili, kako opisuje prva slika: telo i duša sa mrtvim duhom - odvojeni od Boga. Isus je pozvao svoje učenike i rekao: "Hajde za mnom". Oni su želeli da ga slede, ali Bog još uvek nije prebivao u njima. Oni su bili dobri Jevreji. Bili su naučeni onome što je pravo. Išli su u sinagogu i učili zakon mnogo godina. Ipak, Bog još uvek nije bio u njima.

Tri i po godine učenici su u svom telu sledili Isusa. Sledili su ga svojim razumom, voljom i emocijama. Videli su čuda koja je činio i slušali ono što je govorio. Gledali su primer Njegovog pravednog života i njihovi razumi su sve to zapažali. O, koji divan primer su imali pred sobom – Boga u ljudskom telu koji je hodao pred njihovim očima! Koji vaspitni program su ti učenici imali, ali još uvek nije bilo unutrašnje promene u njima. Još uvek su bili samocentrični individualci. Možda se malo nerviramo dok proučavamo njihove živote: tri i po godine sa Gospodom Isusom, a i dalje samocentrično ponašanje. Pomisli na mnoštvo grešaka koje su učenici načinili iako su tri i po godine hodali sa Gospodom Isusom. Stvari baš nisu išle dobro, zar ne? Iako je Bog bio sa njima, nije bio u njima.

Međutim, kada je došao dan duhova, sve se promenulo. Tada se pojavio efekat od svih tih godina vaspitanja u zakonu i učenja onog što je pravo. Sve te godine kada su bili vođeni u sinagogu i te divne godine koje su proveli sa Gospodom Isusom Hristom tada su načinile ogromnu razliku. Do dana duhova bili su vaspitavani spolja, ali sada su bili osnaženi iznutra. Duh Božiji je sišao na apostole i ispunio ih. Tog dana su bili totalno promenjeni. Petar koji je strepio i drhtao pred mladom ženom, postao je potpuno drugi čovek. Postao je zaista Petar - čovek koji je stao ispred gomile od hiljade ljudi i rekao: "Vi ste raspeli Gospoda". Bio je neustrašiv, iako su oni imali silu da mu odrube glavu. Koja transformacija se desila kada je Bog došao da prebiva u njima. Kako su oni postali izvanredna grupa ljudi!

Pomisli sa mnom za trenutak. Sve te godine vaspitanja u kući i sinagogi nisu bile uzaludne. Svi ti dani sa Isusom nisu bili uzaludni. Ne uopšte. To su bile pripreme za dan kada će Bog doći, kada će im dati novo srce i ponovo ih učiniti Bogocentričnim bićima. Isus ih je učio i disciplinovao u razumu, volji i emocijama, ali unutrašnji čovek se nije promenuo sve do dana duhova.

Da li razumeš da to isto vaspitanje treba da pružimo svojoj deci koja nisu nanovo rođena? Važno je da mi roditelji razumemo kako je taj dijagram povezan sa našom decom. Kao i učenici, naša deca se nalaze u vaspitnom programu koji je Bog odredio i otkrio u Bibliji. Ali jednog dana Bog će doći i dati im novo srce. Bog će prebivati u njima. Dobro je da mi roditelji razumemo gde Bog želi da idemo sa svojom decom, da bi mogli biti Njegovi saradnici u tom radu.

Za čime Bog teži? On želi učenika koji je ispunjen Njegovim prisustvom, učenika koga On može posedovati i u kome može prebivati. Bog želi učenika nad kojim može vladati u svakom delu njegovog bića i koristiti ga za svoju slavu. Postoji mnogo toga što Bog želi da izvrši na ovoj zemlji, ali su mu potrebni predani sudovi koje On može koristiti. To je ono što Bog želi za našu decu.

Želim da idemo malo dublje u našem razmatranju tih dijagrama pa da vidimo kako su oni povezani sa vaspitanjem našeg deteta. Mislim da će nas to motivisati da vidimo fantastičan uticaj koji možemo imati na buduću iskorišćenost naše dece.

Dve nevine bebe

Kako ja to vidim, kada nam Bog pokloni rođeno dete, ono nam dolazi u stanju koje je prikazano na prvoj slici. Čovek je rođen po Adamu. Njegov duh je mrtav za Boga, bez sposobnosti da ima zajednicu sa Njim. Deca nam dolaze kao samocentrična bića, jednostavno zato što Bog nije u njima. Međutim, ona ipak nisu ispunjena i kontrolisana svojom sebičnošću. Ona nam ustvari dolaze totalno prazna. Razum, volja i emocije, pa čak i telo dolazi nam prazno. Telo nije samo po sebi odmah oskvrnjeno. Duša (razum, volja i emocije) nije odmah prepuštena sama sebi.

O koja je lepota rođenog deteta! Svako se slaže sa ovom kratkom rečenicom. Da li si nekad razmišljao šta to čini jedno rođeno dete tako divnim? To je više od rumene kože na njegovim obrazima. Kada držiš rođeno dete u svojim rukama, držiš živu dušu u kojoj ništa još nije zapisano. Ono je tu, nevino i otvoreno, kao prazan list papira. Ništa još nije napisano, ono je nevino. I to je ono što čini bebu tako divnom.

Sada, razmisli zajedno sa mnom. Šta će se desiti ako uzmemo to divno dete i stavimo ga u loše okruženje na pet godina. Ako dete sa svom njegovom otvorenošću prepustimo samom sebi usred gnjeva, požude i proždrljivosti, šta će se desiti tom detetu? Ako pokorimo srce tog deteta svemu što svet može da ponudi preko TV-a (zli duhovi, konflikti, mržnja, pornografija, droga, piće, krađe), kakvo dete ćemo dobiti za pet godina? Kada pogledamo u njegovo lice da li ćemo videti nevinost, čistotu i otvorenost? Svi znamo odgovor. Jedno putovanje u centar bilo kojeg grada svima će pokazati šta se dešava. U nekim slučajevima ne treba ni da čekaš pet godina. Dve godine je dovoljno. Ponekad će čak i samo jedna godina pokazati promenu. U zlom okruženju centra grada, duša deteta upija svakakva zla.

Sada ponovo razmisli sa mnom o pozitivnoj strani ove ilustracije. Ako stavimo dete sa njegovom slatkom otvorenom nevinošću u dobro okruženje, šta misliš šta ćeš dobiti posle tih pet godina? Ako stavimo dete u atmosferu ljubavi, dobrote, čistote, skupštinskog života, Biblije, duhovnosti i svega o čemu sam već govorio, dobićemo skroz drugačije dete. Mislim da se svi slažemo sa tim i da razumemo kako se to dešava. Zato se i kaže da je dete ogledalo svojih roditelja. Istinski život roditelja gravira se u duše njihove dece pomoću stvari koje ona slušaju i osećaju.

Međutim, oba tipa dece (u toj tački njihovog života) prikazana su na prvoj slici. I jedno i drugo dete nije preporođeno i potrebuje nanovo rođenje Duhom Božijim. Ali, zamisli koliko drugačije će doći do ličnog spasenja, zbog različitog okruženja.

Život roditelja se gravira u dušu deteta. Svi to znamo. O roditelji, nadam se da smo oprezni i da možemo obuhvatiti implikacije svega ovog. Da li vidimo uticaj pozitivne i negativne strane? Negativna strana čini stvari vrlo hitnim. Pozitivna strana čini stvari vrlo uzbudljivim. Jednog dana, oba tipa dece će odrastiti i, nadamo se, čuti isti plan spasenja. I jednima i drugima će trebati spasenje. Svi će trebati da se suoče sa svojom sebičnom, samocentričnom prirodom. Ali, dopusti mi da te nešto pitam. Ko će imati bolju priliku, koji tip deteta bi želeo da budeš ti? Opet svi znamo odgovor, ali seti se, mi zajedno razmišljamo. Koji blagoslov i uslugu činimo našoj deci kada prepoznajemo šta Bog želi. Počinjemo saradnju sa Bogom i čuvamo njihove duše od mnogih loših uzora. Dajemo deci veliki doprinos kada ih čuvamo i vodimo tim putevima.

Razrešavati teška bremena

Znam da su sva deca samocentrična. Ona su rođena po Adamu sa grešnom prirodom. Znam da nismo sposobni da ih sačuvamo od svega, ali možemo ih sačuvati od mnogih stvari. Koji ogroman promašaj, koji veliki teret im namećemo ako zanemarujemo naše odgovornosti i dopuštamo da tako odrastu.

Neko će reći: "Dobro, jednog dana moja deca će se obratiti i tada će sve biti uredu". To je samo delimično istina. Da, ona će imati mogućnost da predaju svoje živote Bogu, ali imaće takođe da nose više tereta u njihovom hrišćanskom životu. Proces posvećenja biće mnogo teži onima koji su bili prepušteni sami sebi. Sećam se jedne od glavnih stvari sa kojom sam trebao da se suočim posle obraćenja. Bio sam lenj i nisam voleo da mnogo radim. Kada sam se nanovo rodio, trebao sam da se suočim sa tim grehom. Mnogo puta sam se borio sa tim sve dok lenjost konačno nije bila iskorenjena iz mog života.

Kada zanemarujemo vaspitanje naše dece tada im namećemo teško breme koje moraju da nose sa sobom. Da, Bog će im pomoći. Da, Bog će ih osloboditi. Da, Bog će im dati pobedu nad svakim tim grehom. Bog može promenuti svaku mrlju karaktera u njihovom životu da bi se Isusov život javio u njihovom smrtnom telu. Ali, detetu je mnogo lakše da se obrati ako je vaspitano prema Biblijskom uzoru. Takvo dete se obraća i nastavlja svoje trčanje za slavu Božiju.

Neki stihovi koje smo spomenuli dobijaju novo značenje kada ih pogledamo u svetlu ovih dijagrama. "*Dete pusto sramoti mater svoju*". Zatim: *"Uči dete prema putu kojim će ići, pa neće odstupiti od njega ni kad ostari"*. I još jedan: "*Ti ga bij prutom, i dušu ćeš mu izbaviti iz pakla*". Da li vidiš ovo? Ona još nisu obraćena, ali mi smo odgovorni za vaspitanje njihovih duša i tela, očekujući dan kada će predati svoja srca Bogu i obratiti Mu se.

Neka Bog obnovi našu viziju i neka nam pomogne da vidimo! "Dobih čoveka od Gospoda". Sâm Bog nam daje decu u ruke, jedno po jedno. Moramo shvatiti: "Ovo je živa duša koja je data pod moju brigu. Bog želi da poseduje taj sud jednog dana". Hajde da razmotrimo sva četiri prostora u dijagramu: razum, volju, emocije i telo. Celo učenje će obuhvatiti ta četiri dela svakog našeg deteta.

Razum

Bog nam daje bebu i ta beba ima čist razum. On je prazan. Nema ništa u njemu. To je kao novi kompjuter. Novi kompjuter ima dovoljno podataka da bi funkcionisao, ali memorija mu je prazna. Šta ćemo raditi sa tim čistim, svežim razumom našeg deteta? Kakve podatke ćemo staviti u njegov razum? Kakvim utiscima ćemo dopustiti da slobodno utiču u njegov razum? Da li ćemo zaštititi razum našeg deteta od mnoštva medija koji se otimaju za priliku da potpuno ispune njegov mali i sveži razum? To su dobra pitanja za izazov našim srcima. Nije ispravno dopustiti malom detetu da ispunjava svoj razum nekorisnim, glupim, svetskim podacima. Naročito ne prljavim podacima. Da li ćemo svojim zanemarivanjem dopustiti njihovom praznom razumu da se ispunjava svim ovim stvarima?

Kao što svi znamo, stvari koje jednom dođu u razum ne odlaze lako. One se ugraviraju u memoriji. Mnogi od nas imaju stotine uspomena koje bi zauvek želeli da odstrane iz razuma. Slava Bogu, takve uspomene možemo potisnuti u pozadinu i ispunjavati svoj razum dobrim stvarima. Možemo obnoviti svoj razum divnim stvarima iz Biblije.

Sve ovo puno pomaže, ali odvratne stvari koje si učinio ili video ipak ostaju negde u dubini tvog razuma. One se nalaze tamo i čekaju pravi ulaz kao što je kratka fraza neke svetske pesme koju čuješ dok šetaš u prodavnici. Pri tom signalu, neželjene uspomene marširajući dolaze na front tvog razuma. Na taj način razum funkcioniše.

Svojoj deci činimo veliku službu ako stražimo nad svim podacima koji dolaze u njihove mlade razume. Deca nisu dovoljno odrasla da bi to radila sama. To je naša odgovornost. Mi smo odgovorni za donošenje odluka u vezi TV-a, radija, knjiga, kompjutera i magazina za našu decu. Lista je beskrajna. Ljudi koji rade sa tim stvarima otimaju se za prilike da ispunjavaju razume dece nepotrebnim sadržajem.

Kakve reči će ulaziti u njihove razume kod kuće? Šta će ona slušati? Da li će sedeti kod nogu roditelja koji se iz dana u dan prepiru? Neki roditelji misle: "O, to dete ima samo godinu dana. Ono ništa ne razume". Ne gledaj tako na to! Ti stavljaš podatke u njihov "kompjuter". Jednog dana, svi ti podaci će doneti rod. Sve reči mržnje, sve glupe reči, sve grube reči doći će u njihove razume i doneti plod. Bog poziva roditelje na posvećenje. Nama kao hrišćanskim roditeljima nije dopušteno da živimo u tom domenu.

Ali šta ćemo sa pozitivnom stranom? Imamo mogućnost da punimo taj kompjuter podacima koji će blagosiljati njihove živote u svim njihovim preostalim danima. Mi smo koristili Bibliju na kasetama da bi ispunjavali razume sve naše dece. Čim su napunila godinu dana, išla su na spavanje slušajući Bibliju. Ponekad su brzo zaspala, ali uglavnom su ležala i slušala.

U njihove razume se može smestiti mnoštvo poglavlja iz Biblije. Biblijske priče, svete knjige, propovedi, teološke diskusije nedeljom popodne. Sve to može imati koristan uticaj za razum deteta. Porodičan sto je odlično mesto za ispunjavanje njihovih razuma sa onim što je sveto i pravo. Ja prilazim svakom obroku sa ciljem i vizijom, planirajući stvari o kojim želim govoriti. Nekada nam razgovori za vreme doručka idu tako dobro i prošireno da počnemo da pojimo pojanje i idemo na molitvu. Tada kažem porodici: "Mi smo već imali bogosluženje."

Fanny Crosby je divna ilustracija u vezi ovoga. Ona se obratila u trideset i prvoj godini života. Izgubila je vid kada je bila mala devojčica. Njena baka je rekla: "Ja ću biti njene oči". Opisivala joj je kako divno izgleda izlazak i zalazak sunca. Sedela je pored male devojčice i svakodnevno joj čitala stihove. Fanny Crosby je imala gomilu poglavlja iz Biblije koja su bila smeštena u njenom razumu.

Jednog dana, prilikom obraćenja Duh Božiji je došao da prebiva u njoj. Kada su se unutar njenog bića sreli Duh Božiji i Reč Božija, hiljade pojanja je izašlo. Aliluja! Ona je postala prava mašina za proizvodnju pojanja za slavu Boga!

Ne kažem da deci neće biti potrebno obraćenje kada činimo te stvari. Ona će biti samocentrična sve dok Gospod Isus svojim Duhom ne dođe da sedne na tron njihovog srca. Ali o, ima toliko mnogo toga što im možemo dati u pripremanju za taj dan. Kada se Reč Božija i Duh Božiji sretnu u biću našeg deteta, divne stvari počinju da teku.

Volja

Hajde da pređemo na volju. Volja deteta od malena mora biti pokorena roditeljima. Već sam dosta poučavao o toj temi. Međutim, želim ponovo da stavim akcenat na to. Stav roditelja prema deci treba da bude: "Ne tvoja, nego moja volja neka bude". Zašto? Zato što će jednog dana Bog zahtevati od njih da kažu: "Ne moja, nego Tvoja volja neka bude". Moramo vaspitavati decu da svoju volju predaju nama. Jednog dana trebaće da je predaju Bogu. Biće im mnogo lakše ako celog života budu učeni da se predaju svojim roditeljima. Verujem da je zato Bog rekao deci samo jednu stvar: "Slušajte svoje roditelje". Ako oni to budu radili celim svojim srcem, kada Bog bude kucnio i rekao: "Sine, daj mi svoje srce", biće im mnogo lakše.

Sećaš se Susanne Wesley? Ona je upravo to želela. Volja deteta joj je bila najvažnija. Već sam dosta govorio o tome, ali opet napominjem da bi video kako je sve to povezano sa obraćenjem. Moramo zasigurno znati da je volja našeg deteta pokorena našoj volji.

Da bi se volja deteta dovela i držala u pokornosti, mogu se koristiti razne svakodnevne aktivnosti. Postoji hrana koju deca ne vole, igračke sa kojima žele da se igraju i poslovi koje ne vole da rade. Postoje trenuci kada ne žele da idu na spavanje i jutra kada ne žele da se dignu iz kreveta. Postoji mnogo mogućnosti za vaspitavanje volje deteta. Treba da postaviš sebi pitanje: "Da li je volja mog deteta predata meni?"

Emocije

Osećaji i osećanja dece su, kao i drugi delovi njihovog bića, totalno prazni. Imamo blagoslovenu priliku da vaspitavamo sve odaje njihovih duša od rođenja. Baš kao što roditelj uživa da uvede novu hranu za bebu koja raste, mi možemo uživati u vaspitavanju dece da vole ono što mi volimo. Ovde vrlo važan deo odigrava primer sâmih roditelja. Na čega mi budemo usmerili svoja osećanja ljubavi, na to će i naša deca usmeriti. Iako Bog ne živi u tvom četvorogodišnjem detetu, to dete može voleti da ide u skupštinu zato što ti voliš da ideš u skupštinu. Ono može voleti da poji ili da ide na ulicu i deli traktate. Deca ne uče ovo tvojim rečima ili ponavljanjem. To se nauči iz primera roditeljskih osećaja. Dete svojim emocijama izabere taj primer i usmerava svoje osećaje na prave stvari, iako Bog još nije u njemu.

Mali dvogodišnjak će želeti Bibliju u svojim rukama. Iako ne zna da čita, niti zna šta se nalazi u njoj, on je zahvaljujući primeru svog oca i majke rekao u sebi: "Postoji nešto posebno u vezi ove knjige koja se zove Biblija". On će je držati u svojoj maloj ruci i ponosno je nositi u skupštinu. Šta time radi? Prilagođava svoje osećaje na ono na čega su i njegovi roditelji usmerili svoje osećaje ljubavi. Da je blagosloven Bog, jednog dana Duh Božiji će doći u dete i tada će ono stvarno biti uzbuđeno zbog Biblije.

Hajde da do tada usmeravamo osećaje naše dece na puteve kojima trebaju ići, svojim primerima. Moramo ih usmeriti da vole prave stvari, a mrze loše stvari. Posmatraj nivo uzbuđenja svog deteta. O tome ću više govoriti u sledećem poglavlju. Šta uzbuđuje tvoju decu? Na to su usmereni njihovi osećaji ljubavi. Danas se to naziva strast, juriš njihovih emocija. Želim da emocije moje dece navale kada prođu kroz skupštinska vrata u nedelju ujutro.

Naše emocije obuhvataju više od samih naših osećaja. Na primer, gnjev izražavamo svojim emocijama. Ljubav i mnoge druge stvari izražavamo svojim emocijama. Emocije dece treba da se vaspitavaju da bi izražavali prave emocije u pravo vreme. Zar im ne bi bilo na blagoslov ako nikada ne bi doživeli eksploziju gnjeva u svojim emocionalnim iskustvima. To je moguće. Ako to nikada ne budu videli ili čuli u svojoj kući i ako im se to nikada ne bude dopustilo da to vide na TV-u, moguće je da nikada to ne iskuse. Emocije se mogu držati pod kontrolom, a to ću objasniti u narednom poglavlju.

Cela svrha učenja i vaspitavanja jeste da se razum ispuni ispravnim stvarima, da se volja usmeri na izabiranje dobra i da se emocije podstaknu na uzbuđenje za prave stvari. Ako budeš činio te tri stvari zajedno, pobožan karakter će doći u srce i život tvoje dece, iako Bog još neće biti u njima.

Telo

Hajde da pređemo na telo. Činimo veliku uslugu našoj deci ako im pomažemo da imaju kontrolu nad svojim telom. Učinićemo im veliku uslugu ako ih sačuvamo i pomognemo da ostanu čista u svojim telima. Naša deca će morati da žive sa tim telom i njegovim navikama u svim preostalim danima na zemlji. Ako sa ljubavlju učimo decu da praktikuju određene navike, to će jednostavno postati normalan život za njih.

Na primer, kada čuješ da ti zvoni sat, ustaješ iz kreveta, zar ne? Nožda i nije tako kod tebe. Ako nije, skoro mogu da garantujem da to nisi praktikovao dok si odrastao. Niko te nije podizao iz kreveta kada te je budio. Zato si sada u ovom stanju, posle mnogo godina. Iako ljubiš Boga i želiš da činiš ono što je pravo, ti ne ustaješ kada zvoni sat. Za tvoju decu to može biti normalno, kao što je 1-2-3. Kada sat zazvoni, ustani iz kreveta. Reci svom telu: "Telo, diži se. Ja sam u centru pažnje. Ne ti!" Neki ljudi misle da je smešno raditi sa decom na takav način, ali telo će ih sigurno nadvladati ako ne budu bila učena da vladaju nad njim. Deca mogu pogledati u tanjir pasulja i reći: "Slava Bogu, to nije moje omiljeno jelo. Ali, to ćemo jesti danas zato što je mama spremila". Ona čak mogu i naučiti da iskrenim srcem zahvale Bogu za pasulj.

Pomozi svojoj deci da dovedu svoja tela u pokornost. Pazi na njih, vodi ih i čuvaj da ne uništavaju svoja tela. Ne dozvoli im da se igraju iza zatvorenih vrata. Ne dozvoli im da se igraju u ambarima nedeljom popodne dok vi imate kavalitetne razgovore u vezi Biblije. Deca mogu oskrnaviti svoja tela zahvaljujući predlozima njihovih drugara.

Naša hitna odgovornost jeste da stražimo nad tim stvarima. Zašto? Zato što će jednog dana Bog doći da prebiva u njima i ona će trebati da se suoče sa svojim telima. Slava Bogu, On ih može osloboditi i očistiti od njihovih strasti, ali koju blagoslovenu uslugu ćemo učinimo svojoj deci ako ih sačuvamo od tih stvari! Pričaj sa svojom decom. Komuniciraj sa njima u vezi tih stvari na njihovom nivou i Bog će ti dati mudrost. Cilj je da ih naučiš da drže sebe čistim.

Ovde ne govorim o pravljenju robota od svoje dece. Govorim o tome koliko je važno imati viziju i razumeti gde Bog ide sa njima. Ja ću tako voditi svoju decu da će ona imati bar deset puta bolji početak nego ja kada sam se nanovo rodio. Kako je divno dete čije je telo i duša vođena i disciplinovana pravim stazama. Lako je videti šta će se desiti kada dođu do spasonosnog poznanja Isusa Hrista. Bitke će biti mnogo kraće ako im sada pomažemo u tim stvarima.

John Wesley se obratio tek kada je imao oko trideset i pet godina. Ali stvari koje je majka do tada usadila u njega puno su mu koristile. Sve stvari od kojih ga je sačuvala i sve discipline koje je uredila za njegov život mnogo su mu pomogle. Znao je da ustane ujutro. Znao je da pije ulje koje nije bilo jako ukusno. Znao je da bude zadovoljan sa malim stvarima. I kada je napunio tridest i pet godina, slušao je uvod za Rimljanima poslanicu od Martina Luther i svetlo je ušlo u njegovu dušu. Bog je došao da prebiva u tom čoveku. Pošto je živeo u njemu, Bog je okrenuo Englesku naopačke. John nije imao mnogo smeća u svom životu. Ustao je, krenuo i trčao za slavu Božiju.

Pošto sam dosta istraživao pobožne domove iz prošlosti, shvatio sam da ljudi i žene koji su bili čuvani i vaspitavani, imali su veću blagodat na sebi kada su se obratili. Poseban blagoslov bio je na njima. Kada je Duh Božiji došao da prebiva u deci koja su od rođenja vođena hrišćanskim principima ona su jednostavno nastavila trčanje. Ostali su se, kao ja, malo spoticali. O, mi smo ipak tu i ljubimo Boga. Ali, malo smo se spoticali. Hajde da damo našoj deci ono što mi nismo imali. Neka nam Bog pomogne.

Molitva

O Bože, koji prebivaš u čoveku, čuj nas. Molimo te za mudrost da bismo zidali hramove za prebivanje živog Boga. Gospode, živimo u teškom vremenu. Mediji na sve strane pozivaju našu decu. Ojačaj nas da bismo ih sačuvali u Isusovo ime. Amin.

Bogu su potrebni ljudi

Ljudi koji će stajati pred Njim i svakodnevno slušati Njegov glas.
Ljudi koji će ljubiti pravdu i mrziti bezakonje.
Ljudi koji su puni Svetoga Duha.
Ljudi koji su ukorenjeni i utemeljeni na Golgotskoj ljubavi.
Ljudi čija su srca odenuta poniznošću.

BOGU SU POTREBNI LJUDI!

Ljudi koji su čvrsti, marljivi i vredni.
Ljudi koji su dovoljno blagi da se igraju sa svojom decom.
Ljudi koji znaju za radost disciplinovanog života.
Ljudi koji se ne boje iskušenja i nevolja.
Ljudi koji nisu robovi svetskih zabava.

BOGU SU POTREBNI LJUDI!

Ljudi koji nalaze svoje ispunjenje samo u Bogu.
Ljudi koji su puni radosti i plodova Njegovog Duha.
Ljudi koji slede uputstva Svetoga Duha.
Ljudi koji mole efektivne, žarke molitve.
Ljudi koji drhte na Božiju Reč.

BOGU SU POTREBNI LJUDI!

Ljudi koji su otvoreni da primaju kritike i opomene.
Ljudi koji neće ohladniti svoju posvećenost Hristu.
Ljudi koji neće praviti kompromis sa svojim presvedočenjima.
Ljudi koji će vaspitavati svoju decu za slavu Božiju.
Ljudi koji će ceo život posmatrati iz nebeske perspektive.

BOGU SU POTREBNI LJUDI!

Bogu su potrebni ljudi koji gore ljubavlju.
Bogu su potrebni ljudi sa duhovnim autoritetom.
Bogu su potrebni ljudi sa karakterom koji je sličan Hristu.
O Bože, u ovim našim danima podigni ljude koji će hodati tim putem.

24

Otac: Stražar

"I zid je Jerusalimski razvaljen i vrata su mu ognjem popaljena.
A kad čuh te reči, sedoh i plakah, i tužih nekoliko dana,
i postih i molih se pred Bogom nebeskim"

Nemija 1:3b,4

Kao otac, ponekad drhtim pri pomisli na odgovornost koju imam da zaštitim svoju decu od uticaja zla. Živimo u svetu gde skoro svakodnevno stižu novi pronalasci. Zbog "napretka" ovaj svet ima mogućnost da brzo informiše i nas i našu decu o najnovijim užitcima. Kako pobožna porodica treba da se odnosi prema svemu tome? U prethodnom poglavlju videli smo preplavljujući blagoslov koji rezultira kada roditelji vaspitavaju i čuvaju tela i duše svoje dece. Ovo poglavlje se bavi nekim praktičnim stvarima pomoću kojih možemo sačuvati razume i tela naše dece. O ovoj temi imam da kažem oštre stvari i molim se da ti Bog dâ otvoreno srce da ponovo pogledaš neke jako važne predmete koji utiču na tvoju decu.

Nemija je bio upravitelj. Bio je guverner Jerusalima za vreme obnove, posle ropstva. Uvodni stihovi za ovo poglavlje pokazuju njegovo duboko breme pošto su zidovi Jerusalima još uvek stojali srušeni i vrata neobnovljena. Gradski zidovi su bili potrebni da bi zaustavili neprijatelja od upada i zarobljavanja ljudi. Vrata su bila tamo da, uz pomoć stražara, niko ne bi mogao da se ušunja u grad i uništava ga iznutra. Božiji narod nije imao nikakvu zaštitu od neprijatelja. Nemija je bio jako opterećen zbog strašnog stanja njegovog naroda.

Hajde da se u svetlu ove ilustracije fokusiramo na zaštitu naših domova. Nemija je otac, upravitelj i onaj koji je odgovoran za blagostanje porodice. On gradi zid oko svoje porodice podižući osnovne Biblijske standarde po kojima porodica treba da živi. On ne samo da je zabrinut za presvedočenje doma (zidove), nego je odgovoran i za vrata. Mi očevi treba da stojimo na vratima naših domova. Treba da budemo sigurni da kroz vrata nije prošlo ništa što bi iznutra moglo uništavati porodicu.

John Bunyan je napisao jednu alegoriju *Sveti rat*. To je priča o pokušaju đavola da osvoji i zagospodari Dušingradom, ili dušom čoveka. U toj priči čovečija duša je opisana kao grad sa petoro vrata. Neprijatelj može prodreti u grad samo kroz ta vrata. Vrata predstavljaju pet čovekovih čula. To nije samo priča jer u realnosti prikazuje kako sotona zaista preuzima kontrolu nad čovekom baš kroz ta vrata. Ne treba da gledamo jako daleko da bi videli kako on još uvek koristi načine i sredstva da bi ušao u dušu čoveka kroz ta ista vrata.

Ovo nas opet dovodi do očeva. U našem modernom svetu, porodice su u očajničkoj potrebi za stražarem koji će ljubaznim nadgledanjem proveravati sve što pokušava da uđe u dom kroz vrata. Postoji pet vrata: oči, uši, nos, usta i dodir. Mudar otac će biti oprezan za opasne uticaje u tim sferama. Većina nas se slaže da postoji nešto drastično pogrešno sa hrišćanskim domom i crkvom. Verujem da su tih petoro vrata bar jedan deo problema.

Šta je svet?

Ovo je pitanje koje svaki koji veruje Evanđelje treba da postavi sam sebi. Izgleda da smo izgubili jasnu i neospornu definiciju "sveta". Izgleda da Bunyan-ov gospodin Taština sada prebiva u crkvi. Vreme je za preispitivanje. Četrdeset miliona američkih "Hrišćana" ispoveda da veruje u nauku odvajanja od sveta. Ipak, nedavna ispitivanja pokazuju da uopšte nema razlike između stila života Hrišćana i ostalih ljudi u našoj zemlji. Po pitanju nekih stvari kao što je razvod, Hrišćani su čak i gori. Vreme je da pogledamo gde to idemo.

Svi mi verujemo u odvojenje ali vrlo malo ljudi je zaista odvojeno od sveta. To znači da ima mnogo više slušalaca nego tvoraca Reči. Svet je pod osudom. Spremljen je za vatru. On je brod koji tone, a svi plešu na njemu dok polako tone. Volim Tozerovu rečenicu: "Svet više nije bojno polje, on je bina za igru". Znam da ovo nekima od vas zvuči verovatno oštro, ali neko treba da zatrubi u trubu na Sionu. Američki Hrišćani masovno gube svoju decu u svetu. Baš sam čuo svedočanstvo jednog čoveka koji služi u jednoj od najvećih crkava u zemlji. Ta crkva veruje u odvojenje od sveta, pa ipak gubi oko pedeset procenata svoje mladeži. Odlaze u svet. Ali, oni se i igraju u svetu sve vreme. Većina aktivnosti mladih svodi se na zabavu. Opet pitam, šta je svet? Možda treba da definišemo taj pojam.

Ovo nije učenje nauke nekonformizma (ne pridržavati se pravila, prim.prev.). Postavio sam pitanje da bih se mogao dotaći nekih destruktivnih uticaja koji uništavaju iskrena nastojanja da se podigne porodica za Gospoda.

Posmatrao sam to više od dvadeset godina i primetio sam da kada roditelji ozbiljno shvate vaspitanje svoje dece u "nauci i strahu Gospodnjem", oni odmah dobiju novi, svež pogled na ono što ulazi kroz vrata njihovog doma. Želim da rasplamtim oganj te nove želje navođenjem kratkog pregleda onoga što smo mi uspostavili u našim domovima. Mnogi su dopustili da gomila zlih učitelja okupi njihovu decu oko sebe i uči ih *"putu neznabožaca"* (Jer.10:2a). Znam da će se nekima od vas verovatno činiti kao da sam došao sa druge planete, ali i ako budem pogrešno razumen, zaista se plašim. Ne mogu ćutati. Ono što pišem, pišem sa dubokim bremenom. Ponekad me toliko boli, da budem obuzet žalošću. Čak i dok sam pisao ovo poglavlje, naučio sam ko je poslednji prevarni učitelj kome je dopušteno da živi u domovima miliona Hrišćana. Dugo sam bio prenerađen i pogođen žalošću. Očevi, molim vas razgledajte svoje puteve.

Ko prebiva u tvom domu?

Pre nego što budeš čitao 101.psalam koji će biti citiran posle ovog pasusa, pogledaj šta se u njemu ističe. Taj odlomak nazivam Psalmom očeva. David ga je napisao i njegovo posvećeno srce jako divno izražava samo sebe. Čitanjem teksta lako je rasuditi ko nije prebivao u njegovom domu. Moj iskreni izazov svakom ocu jeste ovo pitanje: "Ko prebiva u tvojoj kući?" O, da bi svaki otac čitajući ovo poglavlje učinio ovaj Psalam svojom molitvom. Hajde da pogledamo neke zle učitelje koje smo dopuštali u naše kuće.

"Razmišljam o putu pravom, kad bi god došao k meni,
hodim u bezazlenosti srca svojega u domu svom.
Ne stavljam pred oči svoje reči nepotrebne,
Mrzim na dela koja su protiv zakona, ne pristajem za njima.
Srce pokvareno daleko je od mene; zlih ne znam.
Oči su moje obraćene na verne na zemlji, da bi sedeli sa mnom.
Ko hodi putem pravim, taj služi meni.
Ne živi u domu mojem ko radi lukavo;
koji govori laž, ne stoji pred očima mojim"

Psalam 101:2-4, 6-7

Televizor

Celo poglavlje bi se moglo napisati o zlom karakteru ovog učitelja. On je savladao svojih deset hiljada. Nijedna stvar nije uništila više života od njega. "Pozitivna" reklama vrlo jasno i brzo objavljuje negativnu realnost: "Mi donosimo svet u tvoj dom."

Televizor je pun osoba koje se odvraćaju od Gospoda. Kako možemo postaviti svoju decu ispred njih? To je zla stvar koju postavljamo pred njihove oči. Kroz oko-dveri u našoj deci se raspaljuju osećanja koja ih uznemiravaju u svim njihovim danima. Većina osoba koje stoje ispred kamera su pune laži i prevare. Ako njihova mišljenja i vrednosti stavimo pored Reči Božije, oni su antihrist. Upozoreni smo da *"ne idemo na veće bezbožničko"* (Ps.1:1).

Televizor je sotonin alat broj jedan za vaspitavanje sledeće generacije njegovim zlim putevima. Amerika je opijena sa ovom stvari. Ona se utvrđuje u tom bezumlju, pijući iz njenog izvora, smejući se svojoj totalnoj ludosti ne znajući da je tu zmija. Božiji narod ne treba da boravi tamo sa njima i ne treba da dozvoljavamo našoj dragocenoj deci da sede kod njihovih nogu i da se klanjaju kod njihovog oltara.

Jednom sam slušao propoved od Billy Grahama iz 1953.godine. Bila je to snažna proročka poruka Hrišćanima u našoj zemlji. On nas je još 1953.godine upozorio na razaranje koje će TV proizvesti u našim domovima. To je bilo još onda kada je televizor bio "uredu". Rekao je da će đavo to iskoristiti da zarobi Hrišćane i da ih spreči da imaju tihi čas. Šta misliš, da li je bio na meti zbog tog proroštva!?

Lično verujem da je ta stvar hitna i poziva na oštre mere. Očevi, uzmite tu zlu stvar i razmrskajte je na komadiće pred Gospodom i svojom porodicom. Izbacite tog zlog učitelja iz svoje kuće i nakon toga mu zaključajte vrata.

Filmovi i drama

Hollywood je kao uzburkano more koje se ne može smiriti. Njegove vode stalno izbacivaju nečistotu i blato. Posebno sam odvojio ovog zlog učitelja zato što osećam da on doseže daleko više od samog TV-a. Pozorišta, video kasete i sada DVD-ovi traže pažnju naše dece. U većini slučajeva deca dobijaju ono za čime plaču. Ovaj oblik medija je prevara sa glavnim gradom P. To je sve veštačko. To je sve nerealno. Povređeni ljudi se oblače u lažne grimase i glume kao da uživaju blagoslove života, dok u realnosti u svojoj unutrašnjosti umiru i planiraju samoubistvo. Odakle ta želja da svoje dragocene sinove i ćerke stavljamo pred te licemere?

Tu takođe postoji i raslabljavanje savesti u vezi greha. Ako gledaš kako ljudi greše u filmovima, to ima tmuran efekat na tebe. Pošto si video toliko mnogo ubica, sada ti on više i nije toliko loš. Moja deca nikada nisu gledala filmove. Ako bi im dozvolio da pogledaju samo jedan od tih krvavih filmova, bili bi u totalnom šoku. Nikada to ne bih učinio.

Stvar koja čini film interesantnom jeste drama. U drami se koriste ekstremne emocije da bi priča taknula gledaoce. Ljutnja mora postati gnjev, ljubav se mora manifestovati dubokom požudom, a neslaganje mora izrastiti u jaku tuču. Ako nije tako, obda jednostavno nije dobar film. Telo nikada nije zadovoljeno onim što vidi, tako su filmovi prešli na silovanje, ubistva, veštice.

Gde će se sve to završiti? Kada će Amerika shvatiti da tim sredstvima vaspitava sopstvene teroriste i dobavljače uništavanja? Mi Hrišćani moramo izaći iz tog broda koji tone i to moramo učiniti sada. Napravi vatricu pozadi u dvorištu, u Isusovo ime.

Moderne igračke

Jedan hrabar čovek (Phil Phillips) je pre određenog vremena napisao knjigu koja se zvala *Metež u kutiji za igračke*. Ona se nikada nije našla na listi najprodavanijih knjiga i verovatno je uvredila mnoge, ali čovek je zaista imao pravo u svojim ocenama za igračke. Igračke nisu alati za nevinu dečiju igru. Đavo želi da misliš da jesu, ali nisu. Igra je uvek bila praksa i razmišljanje za život u budućnosti. Mi svi to znamo, ako samo zastanemo na minut i razmislimo. Kada su srca bila ispravna, igračke su bile lutke i traktori, a posle je prema tome sledio stvaran život. Međutim, više nije tako, vremena su se promenila. Ipak, funkcija igračaka je još uvek ista. Deca u Americi još uvek praktikuju i razmišljaju o budućem životu, ali sa kakvim igračkama se danas igraju? Beba lutka je postala Barbika koja nosi mini suknju i šminka se. Ta lutka ima figuru koju je nemoguće dostići. Ali devojke pokušavaju svim njima zamislivim sredstvima da liče na nju, uključujući mršavljenje i veštačke načine ulepšavanja. Traktor je zamenjen atraktivnim autom koji juri ulicom i koji predstavlja ponos snova svakog mladića. To su prvi plodovi uništavanja.

Mi smo otišli još iza toga ka totalno zlim, demonskim igračkama. Sada možeš praktikovati vešticu i pripremati se za duboke sotonske rituale potragom tamnice i aždaha. Punjene igračke su zamenjene tim jezivim stvorenjima iz tamnice osuđenih. Braćo i sestre, sotona je iza svega toga. Srce me boli kada pomislim koliko naše dece se nesvesno igra sa tim zlim učiteljima. Ja sam nabrojao samo nekoliko – ima ih mnogo više. Roditelji, molim vas da razmišljate o ovom principu igranja. Počnite da prebirate vašu kutiju sa igračkama! Igra je praksa za život u budućnosti. Šta vaša deca vežbaju? Sa čime se igraju? To će možda raditi i u stvarnom životu.

Svet uzbuđenja

Da li si u rečniku tražio definiciju te reči "uzbuđenje"? Otkriva vrlo mnogo i pomaže mi da razumem zašto ga nikada nema dovoljno. Prema rečniku Websters 1828, uzbuđenje je "oštra prodorna senzacija koja juri kroz telo". To znači, "dati nalet zadovoljstva, probiti telo intenzivnim senzacijama". Tako cela ideja za što više uzbuđenja jeste telesna u svojem korenu. Svetski ljudi rade preko vremena da bi došli do sledećeg uzbuđenja koje je malo "bolje" od prethodnog i mase trče za tim što brže mogu.

Nikada nije dovoljno; 200 m/h nije dovoljno brzo. Stari konjići u zabavnom parku nisu dovoljno dobri. Nalet je prošao i ljudi moraju dobiti nešto drugo. Sada vežu gumenu vrpcu oko pojasa i skaču sa planine. Brzina koju postignu jeste osećanje slobodnog pada dole na stene. Koja perverzija!

Mi nadgledamo nivo uzbuđenja dece u našoj kući. Čudno je, ali deca se još uvek uzbude kada idu u McDonald's na zajednički obrok ili na vožnju biciklovima. Učimo naše sinove i ćerke da budu uzbuđeni za osnovnije stvari u životu.

Materijali za čitanje

Većina dece su strasni čitaoci. Čini se kao da nikada neće biti dovoljno knjiga za čitanje. To predstavlja stvaran izazov roditeljima. Mi smo odgovorni da kontrolišemo njihove materijale za čitanje. Ohrabrujem te da se čvrsto držiš istine i realnosti, a da se kloniš imaginacije. Amerika je u ovim danima pretrpana "Hrišćanskim romanima" i crkva se naveliko hrani tim knjigama. One u sebi sadrže ili ljubavnu priču ili brzopletu dramu.

Ljubavne romane većinom čitaju devojke i devojčice. Osećam da su te knjige opasne za naše ćerke i žene. One predstavljaju nerealne, mutne ljubavne afere koje nisu istinite u stvarnom životu. Dok čitaju te knjige, u našim devojkama se stimuliše požuda za ljubav. Mnogo puta sam čuo kako devojke čitaju takve stvari do tri sata ujutro da bi završile knjigu. Hajde da čitamo Bibliju do tri sata ujutro. Naše ćerke dobijaju nerealnu ideju u vezi ljubavi i tada se razočaraju svojim brakom zato što ne liči na onaj primer iz knjige. Očevi, čuvajte njihova srca i sačuvajte ih za jednog čoveka koga će Bog dovesti u njihov život.

Bezumni drugari

Priče 13:20 kažu: "*Ko hodi s mudrima postaje mudar, a ko se druži sa bezumnicima postaje gori*". Ovaj stih nije napisan deci, ali se sigurno odnosi i na njih. Među nekim roditeljima postoji mišljenje koje dopušta besmisao i bezumlje u maloj deci dok se igraju. To je vrlo opasno. Naučio sam, ponekad dosta teško, da bezumlje proizvodi još lošije stvari kada roditelji ne gledaju. Izabrati drugove koji će se igrati sa tvojom decom nije mala stvar.

Kompjuterske igre

Opreznost u vezi tih "nevinih" igrica u poslednjih nekoliko godina je porasla zbog pucnjave u srednjim školama. Čak i svetovni mediji postavljaju pitanja da li je praktikovanje tih igrica povezano sa mladima koji hodajući školskim hodnikom pucaju u svoje drugove iz razreda. Zbog "napretka" te igrice postaje sve realnije. Osećaš se baš kao da si u igri, da stojiš ispred neprijatelja i svojim hicem izbacuješ mu creva. Krv čak leti na sve strane kada pucaš. Možda ćeš reći: "Mi ne idemo za onim što je tako loše!" Dobro, radostan sam zbog toga, ali ko želi da učestvuje u svemu tome? Seti se, tvoja deca se igrom vežbaju za stvaran život. Golf igrice postaju dosadne i odavno su otvorile put za igre ubijanja.

Internet

Mi imamo pristup internetu u našoj kući. To brzo postaje alat za sve moguće poslove i aktivnosti. Iako ga imamo, koristimo ga vrlo ograničeno. Nikome nije dozvoljeno da se konektuje ako nema bar joše jedne osobe u sobi. Deci uopšte nije dozvoljen pristup internetu. Koristimo ga nekoliko puta nedeljno da bi sakupili informacije o temi ili proizvodu koji nas interesuje.

Prva loša stvar koju vidim kod interneta jeste vreme. Količina propuštenog vremena za tu stvar je zapanjujuća. Međutim, glavna stvar jeste đubre koje je dostupno onima koji čeznu za njim. To je bilo najveće prokletstvo Amerikancima. Otkrilo je nizak nivo duhovne snage na koji su Hrišćani pali. Opasnosti za našu decu su očigledna. Ali, dostupan je neki stvarno dobar softver (program) koji čuva porodicu od tog zla. Nemoj sačekati da se desi tragedija da bi učinio nešto povodom toga. Učini to sada. Ustanovi neku vrstu odgovornosti da bi zaštitio svoju porodicu.

"Hrišćanska rok" muzika

Kada Valam nije mogao da prokune Izrailja zbog Božijeg blagoslova na njima, on je smislio način da ga indirektno prokune. Savetovao je Valaka da ih uništava iznutra. Poslao je atraktivne žene u Izrailjski oko. Ostatak priče je istorija. Ta priča mi dolazi na um kada razmišljam o destruktivnom uticaju koji pogrešna muzika ima na mlade u Americi.

Ovo je već dovoljno tužno, ali uticaj se proširio i na hrišćanski svet i sada crkva pleše na svetsku muziku, sa nekim posvećenim rečima koje su ubačene. Čak je i podnaslov koji sam stavio pogrešan. Te dve reči se ništa više ne slažu od reči "Hrišćansko kockanje" ili "Hrišćansko pivo".

Želim da vas ohrabrim očevi da stanete na vrata i proverite muziku koju vaša deca slušaju. Govorili smo o autoritetu u prethodnom poglavlju. Ovde je mesto primenjivanja tog autoriteta. Sakupi porodicu i svima jasno daj do znanja da ćeš proveravati njihovu muziku.

Bezumne Biblijske priče

Pre određenog vremena, možda pre dvadeset godina ili tako nešto, hrišćanski nastavnici su shvatili da deca bolje uče kada je materijal smešan. Dobro, deca su stvarno sedela i slušala dok su se smejala na svom putu kroz Biblijsku priču. Nakon toga, nastavnici su došli do bezumnih lutaka koje stvarno sve zasmejavaju. Sada je to norma. Većina materijala za mališane puna je te "besmislene" metode učenja. Mojsije je sada smešan mali čovek sa velikim okruglim nosom i očima koje liče na bebu, umesto prorok. Kuda oni idu sa svim ovim? Da li stvarno misliš da se tako treba prosleđivati "vera" sledećoj generaciji? Ja teško. Sada se karakteri predstavljaju oživljenim karikaturama sa bezumnim glasovima i tako su skroz izvrnuli proroka Mojsija. Ti "kreativni nastavnici" su dopreli do najveće perverzije od svih. Car David je krastavac koji svira svoju harfu. Cela ova stvar jeste đavolje sredstvo da zamuti Reč Božiju i njena svedočanstva. Kako možemo očekivati da deca drhte dok slušaju priču o Mojsiju kada su ona stekla loš dojam o njemu? Osećam da je to jadan izbor onih koji čuvaju bebe, a još jadniji izbor učitelja.

Ovo su zli učitelji koje smo pozivali u svoje domove da zabavljaju našu decu dok smo mi radili "bolje stvari". Ja sam duboko opterećen zbog svega toga. Većina tih jadnih izbora je uzelo maha pošto očevi nisu stražili na vratima. Mnogi očevi čak ni ne znaju da su odgovorni za suočenje sa svim tim uticajima. Možda osećaš da sam bio suviše oštar. Izvini, moja želja nije bila da te uvredim. Leonard Revenhill kaže: "Proroci su za krizne časove". Oprosti mi, ali mislim da se mi u tome nalazimo.

Dragi očevi, da li su srušeni zidovi i vrata tvog doma? Da li si usmerio svoju porodicu na svete standarde? Molim se da ti Bog da snagu i hrabrosti da očistiš svoj dom od svega što bi oskvrnilo Njegovo ime. Nemoj biti grub. Nemoj se ponašati kao bik, nego tihim autoritetom očisti svoj dom. Organizuj porodičnu vatricu pozadi u dvorištu. Otpojte nekoliko pojanja, pročitajte nešto iz Pisma i spalite tu stvar u ime Isusa Hrista.

Želim da kažem nešto i svim ženama koje ovo čitaju. Vašem mužu je potrebna podrška dok pokušava da ukloni svu nečistoću iz svoje kuće. Stanite uz svog čoveka. Nemudro radite ako ne prihvatate njegova dela u vezi tih stvari. Mnogi očevi su bili zaustavljeni u eliminisanju zla iz svoje kuće zbog molbi dece i pritisaka od strane žene. Seti se, ti si ona koja si se molila da Bog učini tvog muža duhovnim vođom.

25

Ispunjena žena

"Ko će naći vrsnu ženu? Jer vredi više nego biser"

Priče 31:10

Ovo je bez sumnje jedan od najsnažnijih sihova u celoj Bibliji. Veliko blago je sakriveno u njemu i u narednim stihovima iz iste glave. Postoji pobesneli rat za Boga i Njegovo carstvo - za čovečije duše i za naše porodice. U taj ratu postoje strategije koje sotona ne želi da pronađemo. Ako ih pronađemo, on zna da će biti uništen. Snažna žena o kojoj se govori u uvodnom stihu jeste jedna od tih strategija. Njen uticaj na ishod rata je zapanjujući. Siguran sam da niko od nas ne zna koliko je žena stvarno uticajna. Ali sotona zna i on takođe poznaje *ženu*. On vrlo dobro zna kako je može prevariti.

Čini se da joj u poslednje vreme đavo ponovo prilazi u duhu sumnje, u zavodničkom duhu, govoreći: *"Je li istina da je Bog rekao?"* Kao i Eva, žena ponovo biva ubeđena da uzme malo od novog ploda, ne shvatajući da je to plod sa istim starim prokletstvom u sebi. Plod je na izgled bio vrlo primamljiv i Eva je bila ubeđena da će zadobiti uzvišenu poziciju za koju do tada nije znala. O, koja konfuzije je nastala zbog njenih odluka!

Mi se fokusiramo na Božije seme, a taj pad koji čak i hrišćanske žene prave mnogo utiče na generacije dece koja se rađaju. Ne možemo doseći pobožnu decu ako ne želimo da se suočimo sa ulogom žene u domu.

U nekoliko sledećih poglavlja želim da pišem sestrama o ovoj divnoj ženi koju smo izgubili iz vida. Želim da uputim poziv svim ženama da se vrate na visoko, visoko mesto koje je Bog predvideo za njih. Znam da postoji mogućnost da izgubim glavu pošto ću neke izgubljene principe opet izneti na videlo. Uredu. Ne mogu pomoći ako ne govorim. Večna Reč na mnogo mesta jasno govori o toj snažnoj ženi, da se pomalo osećam kao prorok Amos koji je rekao: *"Kad Gospod reče, ko neće prorokovati?"* (Amos 3:8b).

Naš "Hrišćanski svet" u poslednje vreme se toliko brzo menja da ću nekima verovatno ličiti kao stranac. Znate kako oni pitaju: "Sa koje planete si stigao?" Postoji mnogo skrivenih sila koje jako mnogo rade na tome da zauvek unište slavno otkrivenje hrišćanske žene. Planiram da upravo to otkrivenje ponovo uzdignem, skinem prljavštinu sa njega i svima ga ponovo stavim na vidik.

Ponekad se dešavaju određene misterije koje ja, sluga Evanđelja, ne razumem. Tada jednostavno sakrijem tu misteriju u svje srce, sa nadom da ću je razumeti kasnije. Drage sestre, vi ste jedna od tih misterija za mene. Nisam imao mnogo prilika da govorim sestrama, samo nekoliko puta, a svaki put me je obuzelo neko neobično strahopoštovanje i breme. Neko neobično osećanje uđe u moje srce, bilo kada govorim ili pišem. Često sam se pitao: "O kakvom dubokom osećaju strahopoštovanja se tu radi?" Čak i sada dok sedim ispred kompjutera i kucam, na mene je došlo isto breme pomazanja da vam poslužim i da vas utvrdim u vašem pozivu. Verujem da je to tako zato što ste Bogu jako omilile. Verujem da je to zbog toga što ste vi snažna sila u tom svetom ratu na koji vas Bog poziva.

Moja želja je da vas prosvetlim, nadahnem i aktiviram, da se nikada više ne bi osećale da ste "samo žena". Vi ste vrlo važne za Boga. On ima poseban posao za vas i već je dao metode koje proizvode taj posao. Da, istina je da u ovom životu većina vas neće zauzimati istaknut položaj. Nećete pokretati mnoštvo propovedanjem reči, ili doći do nivoa javne slave i časti. Međutim, večnost će otkriti silu vaše skrivene pozicije. Večnost će to pokazati.

Paradoks

Kada razmatramo uticaj i ulogu pobožne žene, od početka moramo prepoznati da se suočavamo sa jednim Biblijskim paradoksom. Vi znate mnoge od njih: ko se podiže, poniziće se; dajite i daće vam se; ko izgubi svoju dušu, naći će je. Paradoks izaziva našu logiku, ali seti se, Božiji putevi i čovečiji putevi se mnogo razlikuju.

Uloga hrišćanske žene jeste podržavajuća, skrivena i mnogo puta nepoznata drugima, a ipak njena sila i uticaj često prevazilazi neke ljude koji imaju javne službe. Setite se drage Sussane Wesley. Razmislite o novozavetnom putu veličine o čemu je Isus učio. Veličina dolazi kada živimo život sluge. Isus je ilustrovao taj put pranjem nečijih nogu. To je divna ilustracija služenja drugima. Da li možemo primeniti taj princip u životu žene i majke? Mislim da sigurno možemo. Žene, Bog vas je pozvao u život veličine, ali to je paradoks.

Da li ste nekada razmišljale o životu anđela? Njihov život je skriven. Oni se većinom ne vide. Ljudi uglavnom ni ne znaju da oni nešto rade. Bog dobija svu slavu od tih veličanstvenih nebeskih stvorenja. Oni su sakriveni od pogleda ljudi, a ipak izvršavaju mnoštvo različitih zadataka.

Pomislite za trenutak o radu anđela. Na primer, mogao je da se desi udes. Anđeli su na sceni, ali ipak nevidljivi. Oni hvataju volan i dovode auto u bezbednost. Kada se auto zaustavi, znamo da smo bili pošteđeni, pognemo svoje glave i zahvalimo Bogu što se brine za nas. Ne kažemo ni reč anđelu. Bog dobija svu slavu. O, očisti naše motive, dragi Gospode, i daj nam večne oči da bi kao anđeli gledali našu službu tebi. U ovome se skriva nešto divno za vas sestre. Vaši životi i služba vrlo su slični anđelima. Da li to vidite? Nastavite da gledate. To će vam zasvetliti ako budete imale otvorene oči.

Pomislite na život Isusa Navina. Dvadeset i dve godine verno je služio Mojsiju. O njemu je vrlo malo spomenuto dok Mojsije nije umro. Šta misliš, da li bi Mojsije imao tako divnu službu da nije imao Isusa Navina koji mu je služio i podržavao ga?

Ranije sam spomenuo o pobesnelom ratu u kojem se nalazimo. Svaki vojnik zna da ne bi bio sposoban da pobedi u ratu ako nema dobru jedinicu podrške koja radi iza scene. Ovo je dobar način da se opiše uloga koju vi sestre odigravate. Ako vojnik nema u svom mestu tu jedinicu podrške, on čak neće ni želeti da izađe u bitku. Današnja moderna žena ima problem zato što ne želi da bude ta jedinica podrške za koju ju je Bog predvideo. Hoće li jedinica podrške reći: "Ako ne mogu da budem na frontu, onda neću učestvovati u ratu?"

Za vreme drugog svetskog rata moj otac je bio bolničar. Tamo je dobio taj posao. Zamisli da je rekao: "Ja ne bih da radim taj posao"? Kakve bitke bi mogle da se vode ako nema lekara koji se brinu za povređene? Da li je čovek na frontu važniji od doktora? Naravno da ne. Svi znamo da je to istina. Ali kada dođe do pitanja o ulozi muža i žene, ili oca i majke, mi smo izgubili svoj put. Naš Stvoritelj Bog stvorio je ovaj svet i uredio ga prema svojoj mudrosti. On je veličinu obukao u oblik sluge i On je obećao uzvišenje na stazi poniznosti. Bog poziva hrišćansku ženu da izgubi svoj život i da ga odbaci prihvatanjem sekundarne i podržavajuće uloge, po Njegovom nalogu.

Božiji određeni plan za ženu

"Ko će naći vrsnu ženu? Jer vredi više nego biser.
Oslanja se na nju srce muža njezina, i dobitka neće nedostajati.
Čini mu dobro, a ne zlo, svega veka svojega"

Priče 31:10-12

Ko će naći vrsnu ženu? To nije samo pitanje nego i trubni poziv. Kao da kaže: "Gde su one?" Taj poziv u Americi postaje sve glasniji krik. Ako je taj krik za vrsnom ženom bio potreban za vreme Solomuna, koliko je potrebniji danas? Gde će se danas naći takva žena? Radujem se da sve više žena "dolaze kući" i nalaze sladak mir i ispunjenje u podržavanju svojih muževa. Ali još uvek je teško naći žene koje žele da ostanu kući i da vode dom za svoje muževe.

Gde se nalaze žene koje su skrivene, koje podržavaju svoje muževe - žene koje žele da se sakrivaju u senkama, da se mole za svoje muževe, da im budu na blagoslov i da im daju čast u svim danima svog života? Znam želju vaših srca, sestre. Vi želite da budete ta vrsna žena za vašeg muža i želim da vas podsetim da vas Bog visoko ceni. Mnogo puta kada propovedam na ovu temu ljudi mi posle službe priđu i kažu: "Brat Denny, ja imam jednu od tih vrsnih žena. Ne zaslužujem je, ali je imam". Ako si jedan od njih imaš neizmerno blago. Ako si pronašao jednu takvu ženu tada imaš nešto što je mnogo vrednije od pune šake bisera.

Stihovi na početku ovog podnaslova prikazuju divnu ženu čiji život je skroz obavijen time da bude pomoćnica svom mužu. Njegovo srce se bezbedno pouzdaje u nju i on se ne brine. On zna da ga nikada neće napustiti. Njena privrženost njemu je sigurna i on se oslanja na nju. On zna da će ona biti ljubljena, podržavajuća žena *"svega veka svojega"*. Ona će biti majka njegove dece *"svega veka svojega"*. Mi vidimo ženu čija želja srca jeste da živi za njega i da mu ugodi. "Ona mu čini dobro, a ne zlo". Koliko dugo? Da promenimo izraz: "Dok ih ne razdvoji smrt". On može računati na nju i poveriti joj svoj novac. On zna kako će ona reagovati i na sve lake i na sve teške trenutke u životu. On zna da će ona voditi dom po njegovom srcu dok je odsutan. Ovako predstavljena žena je zaista vredna. Neprocenjivi je dragulj, kruna svakom mužu.

Drage sestre, ovo je kamen temeljac koji mora biti položen u svakom pobožnom domu. To je otkriveni Božiji plan za ženu. Plan je jasan, jednostavan i detaljan. Nikada nećeš videti tu željenu pobožnu decu ako ne možeš ili nećeš da se uklopiš u tu divnu ulogu za koju si stvorena. Iz čovečije perspektive, sa takvom ženom koja ga podržava čovek može sve. Ona je skriveni izvor snage koja puni njegove mentalne i emocionalne baterije.

Čovečica: uzeta od čoveka

Možda će vas, sestre, iznenaditi činjenica da vas Bog nije stvorio da bi rađale decu. To nije bio glavni cilj radi kojeg je stvorena Eva. Iako je rađanje i vaspitavanje dece jedna od najvećih dužnosti koje ćete imati u životu, to ipak nije bio primarni Božiji plan. Bog vas je stvorio za vašeg muža. Zato ste ovde. Da Bog nije video potrebu čoveka da ima pomoćnicu, ne bi bilo ni žene. Svestan sam da je javno mišljenje sasvim suprotno ovom gledištu. Ipak, Božija Reč jasno otkriva za čega ste stvorene.

Mnoge majke nalaze svoje glavno ispunjenje u deci. Živeti za svoju decu jeste njihova radost, blagoslov i ispunjenje. Ali, to nije Božija volja. To je slično kao kada pokušavaš da služiš ljudima bez ličnog zajedništva sa Gospodom. Iako je to dobro, ipak je izvan Božijeg izvanrednog plana za nas. Istina je da će mnogo vremena u vašem životu biti ispunjeno tim dragocenim blagoslovima koje Bog daje kroz decu, ali vašu najveću satisfakciju doživećete tek kada budete bile pomoćnice svojim muževima. Iskusićete dubinu radosti, zadovoljstva i blagoslova u činjenju svega što može blagosloviti život čoveka koji vas je izabrao za svoju ženu!

Pogledajte šta Bog u 1. Mojsijevoj 2:18-23 kaže o vama:

"I reče Gospod Bog: nije dobro da je čovek sâm; da mu načinim druga prema njemu. Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zveri poljske i sve ptice nebeske i dovede k Adamu da vidi kako će koju nazvati, pa kako Adam nazove koju životinju onako da joj bude ime; i Adam nadene ime svakom živinčetu i svakoj ptici nebeskoj i zveri poljskoj; ali se ne nađe Adamu drug prema njemu. I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mesto popuni mesom; i Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu. A Adam reče: sada eto kost od mojih kosti, i telo od mog tela. Neka joj bude ime čovečica, jer je uzeta od čoveka"

Ovi stihovi mogu vam mnogo otkriti ako ih verujete. Adam je dao ime čovečica "zato što je uzeta od čoveka". Da li vidite da vaše pravo ime otkriva zašto ste ovde?

Hajde da slikovito prikažemo ove stihove. Deo razmišljanja o Božijoj Reči može da bude slikovito prikazivanje onoga što je napisano. Pred nama se nalaze predivne scene u ovim stihovima. Ovde vidimo kako Bog nadgleda svoja stvorenja i posmatra Adama koga je načinio sa posebnom svrhom. Bog počinje da govori: *"Nije dobro čoveku da bude sâm. Ja ću mu stvoriti pomoćnicu"*. Tada izgleda kao da se scena menja. Sve životinje dolaze pred Adama i on im daje ime. Adam ih je posmatrao kako dolaze: muško, žensko, muško, žensko... Dolazile su par za parom. Kada je Adam završio posao shvatio je da se nije našlo žensko biće za njega. Čini se kao da ga je Bog pripremao za dar koji je uskoro trebao da primi.

Bog je pustio tvrd san na Adama i izvršena je prva operacija. Izvađeno je rebro i od toga je formirano biće suprotnog pola Adamu - žensko biće. Bog je uzeo ženu koju je stvorio i doveo je Adamu. Da li možeš da zamisliš kako se on osećao tog dana? Tu je žena. Ona je slična njemu, ali ipak ne kao on. Ona je stvorena od njega i za njega. O, sigurno se radovao tog dana! Morao je tog dana biti ispunjen srećom kada se iznenada probudio i shvatio da mu je Bog stvorio pomoćnicu.

Da li si nekada stao i razmišljao kako se Eva osećala? To je takođe predivno! Nije postojala, i iznenada ona je sada tu i vidi sebe da postoji. Sada je tu i stoji pred Adamom i Bogom. Možda je na svom licu imala neizrečeno pitanje: "Zašto sam ovde?" Možda joj je Bog objasnio: "Načinjena si radi ovog čoveka. Njegovo ime je Adam. Bila si mu vrlo potrebna i zato sam te stvorio". Možeš li zamisliti kako su te reči duboko pale u njeno srce? Da li misliš da je imala bilo koji problem da bi shvatila svoje mesto i ulogu, pre pada? Mislila je: "Ja sam ovde zbog Adama. Da nisam bila namenjena njemu ne bi čak ni bila ovde". Njoj je bilo potpuno jasno da treba da bude pomoćnica tom čoveku. Shvatila je svoje mesto pod autoritetom tog čoveka. Takođe, shvatila je da treba da bude zahvalna što joj je Bog dao tu ulogu. O kako je to divno!

I to je istiniti duh braka, zar ne? Ako bi uzeli samo te dve scene i razmišljali o tome, koliko bi to pozitivno uticalo na naše brakove! Duh ovog otkrivenja Pisma jeste Božija žarka želja za brak. Čovek treba da kaže: "Bog mi je dao dar". Žena treba da kaže: "Bog me je stvorio za ovog čoveka. Ja sam dar za njega, da mu budem pomoćnica."

Ah, to je blagoslov! Eva je dobila puno otkrivenje stvarnosti, i to takođe treba da ima svaka od vas, drage sestre. To je svrha vašeg postojanja i to je vaša uloga. Iz tog razloga ste ovde.

Ovo učenje nije samo neka arhaična ideja izvedena na osnovu Knjige Postanka. Te iste stvari ćete takođe naći na nekoliko mesta u Novom Zavetu. Ništa se nije promenulo iako je prošlo šest hiljada godina. Ako ovo otkrivenje duboko padne u tvoje srce, tvoj život može biti promenjen, ako nije do sada. Sestro, nemoj to suviše brzo odbaciti! Razmišljaj o tome. Stavi se na brzinu na Evino mesto. Razmišljaj o njoj. Razmišljaj o tome kako se ona osećala i probaj da osetiš iste stvari. Bog želi da duboko piješ iz otkrivenja uloge za koju te je On odredio i radi koje te je stvorio. To će apsolutno preobraziti tvoj život i tvoj dom. Tvoj život će dobiti potpuniji smisao i veći značaj ako se budeš držala ovog otkrivenja. Žene koje tako žive jesu najsrećnije i najispunjenije žene na ovoj zemlji!

Molitva

Dragi Gospode Isuse, molim se za drage sestre koje su pročitale ovo poglavlje. Duboko progovori svakoj od njih. Gospode, đavo ih je lagao i zaslepio za najveću svrhu njihovog života. Otvori njihove oči da vide silu i lepotu koja je skrivena u tom velikom pozivu. U Isusovo ime. Amin.

26

Skrivena žena

"Zna se muž njezin na vratima kad sedi sa starešinama zemaljskim"

"Vredna je žena venac mužu svojem"

Priče 31:23; 12:4a

Da li si nekada povezao stih koji se spominje u Pričama 12 sa divnim opisom pobožne žene iz trideset i prvog poglavlja Priča Solomunovih? Biblija sama sebe objašnjava, a ova dva odlomka nisu u tome izuzetak. Ako je čovek pronašao sebi vrsnu ženu kako je tamo opisana, ona je njemu kruna slave. Čak i u 1.Kor.11:7b kaže: *"Žena je slava muževljeva"*. Priče 31 jasno pokazuju da ova žena ima ulogu podrške. Ona je uključena u važne zadatke doma njenog muža. Takođe, iz dvadeset i trećeg stiha jasno je da njene aktivnosti pokreću njenog muža da preuzme ulogu uticaja i vođstva. Ovo je dobra ilustracija koja opisuje snažan efekat koji ta žena ima na svog muža. Skriveni uticaji koji su ovde na delu donose blagoslove, ohrabrenje i moralnu snagu čoveku. Ove tajne su poznate samo pobožnim ženama koje veruju, koje se pouzdavaju i koje su poslušne - ženama koje su iskusile plodove poslušnosti dok su njihovi muževi podizali svoje ruke da bi ih blagoslovili i da bi im zahvalili za njihovu praktičnu ljubav.

Iza svakog velikog čoveka stoji skrivena žena

Kroz istoriju, u našoj zemlji je često bila citirana čuvena izreka: "Iza svakog velikog čoveka stoji velika žena". Ovo kazivanje je svetskog porekla, ali verovatno je skovano ispravnim razumevanjem ženine uloge u odnosu na muža.

Ali, dopusti mi da ti kažem šta ta izreka znači u našem modernom kontekstu. U svetu se veruje da svaki pobožan čovek ima ženu koja ga iza scene gura, ohrabruje i govori mu da ide napred - da postoji žena koja ga čini velikim, koja ga motiviše, pokreće i doprinosi da ustane i postane veliki čovek. Ovo je svetsko objašnjenje te rečenice. Ali, bez obzira na to svetsko stanovište, ja verujem u tu izreku. Međutim, treba da joj damo Biblijsko objašnjenje.

Žena svakako ima snažan uticaj na svog muža, bilo pozitivan ili negativan. Zapravo, ona je verovatno najuticajnija osoba u njegovom životu. Kako ti onda izgleda ta "velika žena" iza velikog muža? Mislim da ako promenimo samo jednu reč, ta izreka se može osvetiti i postati ispravna pred Bogom. "Iza svakog velikog muža stoji *skrivena* žena". Mi smo već videli šta Biblija naziva veličinom. Dakle, reč *skrivena* se baš dobro uklapa. Kao što Priče opisuju, skrivena žena je osoba koja je pronašla svoje mesto i snagu pred Bogom i njenim mužem u ulozi podrške. Da, istina je da se iza svakog velikog čoveka nalazi pobožna žena koja se moli, podržava, voli svog čoveka i divi mu se.

Majke i ćerke, to je prava veličina. Otvorite vaša srca i tražite od Boga da vas ispuni duhom ovog učenja. Neka velika želja vašeg srca postane da razvijete karakteristike vrsne žene - karakteristike skrivene žene.

Gospođa J.Frank-a Norris

Kada razmišljam o skrivenoj ženi setim se žene J.Frank-a Norris. Većina vas ga sigurno ne poznaje. On je bio čuveni baptistički propovednik koji je živeo u 1930-im godinama u vreme kada je bila zabranjena proizvodnja i prodaja alkoholnih pića. U ranim danima svoje službe J.Frank Norris je bio nesrećnik. Bio je neuspešan, slab propovednik. Kada je propovedao duše se nisu spašavale i životi se nisu menjali. Ocenjujući svoj život i službu odlučio je: "Nisam efektivan. Bog me ne koristi. Napustiću svoju službu". Tako se osećao. Ali, J.Frank Norris je imao ženu koja je bila skrivena žena. Ona mu nije govorila da je nesrećnik. Nije sedela sa njim pričajući mu kako je neuspešan. Nije ga podsećala na nedeljna jutra kada se nijedna duša nije spašavala dok je propovedao. Nije to radila. Bila je skrivena, mudra žena koja je nosila breme zbog potreba njenog muža. Bog joj je tada stavio u srce da se moli i posti tri dana za svog muža, a nije znala da je on isplanirao da podnese ostavku i napusti službu.

Dok se priča nastavlja, Frank je imao neke sastanke u jednom gradu u Texas-u. Odlučio je: "Otići ću na te sastanke i kada se to završi odlazim. Napuštam službu."

To se desilo baš iste nedelje kada je Bog stavio breme u srce njegove žene da se iskreno moli za svog muža. O, kako se molila! Molila se dan i noć. Molila se bez prestanka srcem punim žara i Bog se pokrenuo.

Poslednjeg večera na tim sasastancima Frank je stao za propovedaonicu, spreman da propoveda poslednji put u svojoj službi. Dok je stojao ispred propovedaonice nešto mu se dogodilo. Bog je silno počeo da pokreće njegovo srce. Duh Božiji se spustio na njega i propovedao je kao nikada do tada. Božije pomazanje se spustilo tog večera i probuđenje je slomilo crkvu. Okoreli grešnici su došli. Porodice su se izmirile i slomljenost je bila svugde. Tog večera Frank je radio sa ljudima do ponoći.

Kada se završio sastanak Frank je pozvao svoju ženu. Teško je mogao da se uzdrži da joj ne kaže sve šta se desilo. Pričao joj je o tome. Više puta se slomio i plakao. Tada je konačno objavio: "O draga, Bog je večeras izlio svoj blagoslov i ja sam promenjen čovek. Postoji nada za mene". Oni su se radovali i zajedno slavili Boga za Njegovo slavno oslobođenje.

Gospođa Norris uopšte nije bila iznenađena radosnim vestima. Ona je postila i molila se sve dok nije dobila pobedu. Dobila je odgovor od Boga da će On blagosloviti njenog muža. Slava Bogu. Ne znam kako se ovo uklapa u tvoju teologiju molitve, ali nama su potrebne sestre koje su naučile da se mole za svoje muževe sve dok ne dobiju odgovor.

Drage sestre, Frankova žena je bila skrivena žena. Ona je bila kao onaj anđeo koga smo ranije spomenuli. Znala je šta je učinila, ali bila je mirna i pridružila se svom mužu u zahvaljivanju Bogu. J.Frank Norris je imao biser koji mu je "činio dobro, a ne zlo celog svog veka" (Priče 31:12).

Frank se vratio kući sa novom hrabrošću u svom srcu i blagoslovom u službi. Kasnije je postao starešina u dve crkve istovremeno: u Fort Worth-u (Texas) i Detroit-u (Michigan). Obe crkve su rasle u evangelizaciji dok svaku od njih nije počelo da pohađa oko pet hiljada ljudi. Frank je mnogo godina puno putovao od jedne do druge crkve.

Dopusti mi da ti postavim pitanje. U večnosti, šta misliš da li će gospođa Norris primiti neku nagradu za njen skriveni posao? Svi znamo odgovor. Učini to ponovo, Gospode, učini to ponovo.

Veliki ljudi i njihove žene

Dok sam razmatrao uticaj koje su velike žene imale na svoje muževe razmišljao sam o nekoliko dobro poznatih ljudi "koji se znaju na vratima". Siguran sam da u pogledu ovog principa nema izuzetaka i da većinu svog vremena te pobožne, skrivene žene provode iza scene. One tamo služe, mole se i podržavaju svog čoveka da postane velik.

- **D. L. Moody** je imao ženu (Emma) koja je putovala sa njim, učeći decu putu Božijem i u vezi vođenja domaćinstva mnogo puta. Ona je bila jedan od najstabilnijih uticaja u njegovom životu. Bila je puna otmene dobrote i njen primer je polako pretvorio velikog evangelizatora u saosećajnog osvajača mnogih duša.

- **Robert Moffat** je imao svoju ženu (Mary) koja je žrtveno utvrdila njegov dom u kolibi od blata koja se nalazila u džungli. Njena vera u Boga i poverenje u Roberta postao je kontinualan izvor ohrabrenja za njega. To je bilo oko 1820-ih godina kada je pionirski misionarski rad bio vrlo težak. To njoj nije mnogo smetalo. Pomagala je svom mužu i zajedno su uspostavili najprosperitetnije misijske stanice na okrugu od oko sto milja od njih.

- **John Bunyan** je imao Elizabeth-u koja je stojala uz njega u lojalnoj podršci dok je dvadeset godina bio zatvoren u tamnici. Ona se brinula za njegovih petoro dece uključujući jednu slepu ćerku. Redovno ga je posećivala u tamnici. Nikada ga nije iskušavala da napravi neki kompromis da bi mogao doći kući. Samo će večnost otkriti ulogu koju je ona odigrala u pisanju knjige *Put Hrišćanina*.

- **Adoniram Judson** je imao Ann-u, prvu i najomiljeniju od njegove tri misionarske žene (podrazumeva se da ponovo ženio tek nakon smrti svoje žene, prim.prev.). Oni su bili pionirski misionari u Burmi. Zajedno su izdržali mnoge teškoće da bi osnovali prvu crkvu u Burmi. Ona je bila žena, majka, prevodilac i sluga svom mužu dok je on dve godine ležao u zatvoru. Za nas je teško da zamislimo ulogu misionareve žene. Njen muž se suočava sa jako mnogo teškoća u svom radu. Nasmejano lice verujuće žene od neprocenjive je vrednosti.

Sila poštovanja

Preko pošte primam mnogo pisma zbog naše službe distribuiranja kaseta. Jedno od najčešće postavljenih pitanja koja čitam u tim pismima dolaze od iskrenih sestara. One slušaju kasete "Pobožan dom" i tada dobiju težnju da njihovi muževi ustanu i preuzmu ulogu kao vođe svog doma. Evo jedno pitanje: "Brat Denny, kako mogu da ohrabrim svog muža da bude vođa našeg doma? On se jednostavno ne uklapa u te odgovornosti". To je iskreno pitanje koje otkriva najveću potrebu među hrišćanskim ljudima. Uzeću malo više vremena da bih odgovorio na ovo često postavljeno pitanje.

Prvo, želim na brzinu da kažem da ako želiš da "promeniš svog muža" onda verovatno imaš sebičan motiv. Bog ne blagosilja "svetu" manipulaciju. Želim da ti pokažem kako možeš ohrabriti svog muža i dopustiti Bogu da ga On učini Božijim čovekom, ako nije buntovnik. Ipak, prema 1.Petrovoj 3 postoji nada čak i za njega - ako je buntovnik. Postoji način pomoću kojeg možeš videti da se tvoj muž menja. To je potpuno drugačiji način od onog koji si ti zamislila zato što Božiji putevi nisu naši putevi. Pavle je sve to rekao jednom kratkom rečenicom u Efescima poslanici koju su mnoge žene previdele na svoju sopstvenu štetu. Hajde da duboko iskopamo i nađemo to blago.

"A žena da poštuje (da se boji) svoga muža"

Efescima 5:33b

Poslednji stih iz Efescima 5 sumira sve prethodne stihove koji govore o mužu i ženi. Sada ćemo pogledati samo taj deo koji se odnosi na žene. Iako je poslednji stih rezime prethodnih stihova, postoji zapravo samo jedna reč koja daje taj rezime. To je reč "poštuje". To je jedna engleska reč koja se polako gubi. Rečnik Websters 1828 daje jasnu definiciju koja napada naše moderne umove: "Strah pomešan sa respektom i ljubavlju". Znam da reč kao što je "strah" uzrokuje protivljenje od strane mnogih modernih devojaka. Neke žene su pale toliko nisko da se njihova srca gade pri pomisli da treba da se boje svog muža. One kažu: "Kako da ga se bojim kada sam bolja, pametnija i sposobnija od njega?" Znam da pišem sestrama u Gospodu koje ne govore ovako, ali za nas je dobro da vidimo kako su stvari u svetu otišle daleko. Mnogo puta ni Hrišćani nisu mnogo bolji. Ovaj stav jeste deo razloga zašto se ljudi nalaze u tako tužnom stanju koje vidimo.

Pokazaću vam kako možete pomoći vašem mužu da postane "poznat na vratima". Postoji mnogo reči koje su skrivene u toj jednoj reči "poštovanje". To su efektivne, uticajne reči za mudru ženu. Vidiš, mnogo žena ima potpuno nebiblijski pristup svojim muževima. One misle da će ga ispraviti svojim zanovetanjem ili vršenjem pritiska. Ne tako, sestre, ne tako. Uzgred, to baš i nije funkcionisalo, je l'? Morate to raditi na Božiji način. On je napisao pravila, a vrhovno pravilo jeste poštovanje. Postoji sila u poštovanju - čudotvorna sila. Ako potražimo tu reč u *Amplified Bible* (prevod Biblije sa proširenim parafraziranjem), pronaćemo reči za razmatranje. Hajde da ih pogledamo. Ja ću dati smisao tih reči iz Rečnika Websters 1828.

- **Potčiniti mu se:** "Predati se, pokoriti se sili, volji ili autoritetu drugoga". Ta reč je dublja od reči "slušati". Zapovest poslušnosti se može činiti kao spoljašnja stvar. Ova reč "potčiniti se" zahteva unutrašnji stav predanja sa poslušnošću.
- **Primećivati ga:** "Posmatrati okom, razmatrati razumom; ponašati se tako da drugi to primeti". Drage sestre, usmerite svoje oči na muža sa pažljivim interesom za ono što on radi. Kada se bude nalazio u vašem okruženju on će osetiti vaše oči pune interesovanja koje ga posmatraju.
- **Posmatrati ga:** "Imati usredsređenu pažnju; razmatrati ozbiljno; takav stav razuma iz koga izvire vrednovanje". Ovo je vrlo važno, naročito kada vaš muž govori. Da li želite vođu? Utišajte se i pažljivo ga gledajte, iskreno vrednujući ono što on govori. On će više pričati; bolje će voditi; i prihvatiće svoje odgovornosti.
- **Odavati mu čast:** "Svaki izražaj poštovanja ili visokog mišljenja, bilo rečima ili delima; ukrasiti, okititi, dekorisati". To je ista reč koja se koristila u pogledu poštovanja kralja. Sestre, ukrasite svog muža izražajima poštovanja, i rečima i u delu. Nikada nećete zažaliti zbog toga.
- **Voleti ga više od drugih:** "Odnositi se specifično; smatrati nekog boljim od sebe". U praksi to znači postaviti njegove želje, mišljenja i ideje iznad svojih. Ne možeš da zamisliš kako to izgrađuje poverenje u čoveku.
- **Poštovati ga:** "Mnogo ga vrednovati, respektovati i obožavati". Znam da žene ne treba da obožavaju svoje muževe. Samo Bog to zaslužuje. Ali, kada čovek oseća da ga žena vrednuje - da vrednuje ono što on radi i govori, to utiče na njegove sposobnosti upravljanja.
- **Visoko ga poštovati:** "Nagraditi; visoko vrednovati nekog; imati visoko mišljenje o nekom i davati mu veliku čast."

- **Prikloniti mu se:** "Potčiniti se mišljenju i sudu druge osobe zbog poštovanja i časti". Ovo je najdivniji kvalitet karaktera za ženu. Ona često može ispoljiti to poverenje zato što postoji mnogo mnenja (mišljenja) u braku.
- **Pohvaliti ga:** "Nagraditi ili oceniti rečima; podići drugoga rečima vrednovanja i zahvalnosti". Ova reč je dobar praktičan spoljašni izražaj mnogih gore pomenutih karakteristika.
- **Voleti ga:** "Biti drag, posmatrati sa jakim osećanjem". Imenica: "brza, slobodna, voljna želja za nekim; žarko prijateljstvo koje izvire iz velikog poštovanja". Ovo je reč miline. Osim Božije ljubavi, ljubav žene je bez sumnje najsnažnija motivacija u životu čoveka. To će doprineti da se on ponaša daleko iznad onoga što si mogla da zamisliš.
- **Jako mu se diviti:** "Držati se; zaustaviti se i gledati sa čuđenjem; posmatrati sa snažnim osećanjima". Ovo je ugodno poštovanje sa čuđenjem.

I žena neka se boji svog muža.

Ljubazne sestre u Isusu Hristu, to je ta lista reči za razmatranje. Postoje tri načina da odgovorite na ovaj izazov. Možete biti bezbrižne, indiferentne i pokazati malo interesovanja za ovo. Možete se osetiti preplavljenim i jednostavno se predati u obeshrabrenju. I na kraju, možete se pokrenuti, dobiti motivaciju i presvedočenje da ustanete u veri sa voljom i činite sve što je Bog rekao. Molim se da učinite ovo poslednje sa vizijom i ciljem.

Svi Biblijski principi su efektivni. Svi oni imaju dejstvo. Imaju uticaj. Zakon sejanja i žetve počinje da funkcioniše kada smo poslušni. Ne možemo ukinuti taj proces. Ako izaberete da sejete poštovanje u život vašeg muža primićete obilnu žetvu. U suprotnom je takođe istina. Ne možemo pobeći od tog principa. Svemoćni Bog Stvoritelj postavio je te zakone i oni funkcionišu u zavisnosti od naših izbora.

Mnogo puta je efekat Biblijskog principa skriven. To je sakriveno blago, prepuno mnogih bogatih blagoslova. Ono se nalazi tamo očekujući nekog da ga izabere, posluša i iskusi bogatstvo njegovog sadržaja. Podstičem vas da upravo to učinite sa ovim principom *poštovanja.*

Pročitajte ponovo listu tih reči. Da li možete da vidite kako će ta dela i stavovi direktno uticati na vašeg muža? Ako počnete da ga poštujete, ako mu se priklonite i pokorite, njegova želja za vođenje svog doma će se povećati. Njegovo pouzdanje u svoje rukovođenje narastiće do novih visina. Bio sam oduševljen kada sam gledao kako slab čovek izrasta u vođu u domovima gde su se ovi principi verovali i praktikovali. Takođe sam video ovo delo u našoj zajednici. Dopusti mi da objasnim.

Kada se primeti potreba za više vođa u našoj skupštini, mi između sebe izabiramo vođu. Brat koji se molitvom i postom izabere nije ranije bio vođa u crkvi. Dok počinje svoj posao prvo se uzdržava, jer nije siguran u sebe. Za to vreme skupština dobija savet da respektuje i poštuje svog novog vođu. Mi praktikujemo te iste principe sa novim vođom. Okupimo se oko njega i blagoslovimo ga za propoved na kojoj se nije najbolje snašao. Pišemo mu poruke zahvalnosti kada dobro postupi u teškoj situaciji. Povučemo se i damo mu prostor da on vodi, damo mu čak i prostor da padne. Mi sledimo mnogo toga što sam sada pisao vama, sestre. Da li treba da vam kažem šta se dešava sa tim bratom dok vreme prolazi? Za godinu ili dve vidimo da se pojavio odgovorni, sigurni vođa koji će blagosiljati crkvu mnogo godina. Ovi saveti funkcionišu na isti način u odnosu muža i žene. O, ako bi samo nekako mogao da pokažem vama, devojke, šta bi se moglo desiti ako bi išle Božijim putem u celoj ovoj stvari, vi biste se celim srcem sa tim složili.

U skupštini ne radimo to da bismo manipulisali novim vođom. Ne, to bi bilo zlo. Samo ga ohrabrujemo sa željom da vidimo kako napreduje u novoj ulozi, kao starešina. To treba da bude i vaša želja. Treba da želite da vaš muž bude blagosloveni vođa u vašem domu. Dakle, pridružite mu se, poštujte ga, pohvalite ga i slušajte njegove reči sa interesovanjem. Kada starešina raste, mi smo ti koji primamo blagoslove zbog toga. Isto je i u domu. Vaša ohrabrenja mužu doneće blagoslove na vašu glavu.

Ranije sam spomenuo kako primam mnogo pisama od žena u vezi njihovih muževa i njihovih potreba. Jeste, ali takođe čitam mnogo pisama pohvale i pobede od sestara koje su čule propoved na tu temu, pokajale se od svojih telesnih puteva i počele da menjaju svoj odnos sa mužem. To su pisma zahvalnosti sa čudesnim objavama o promenjenim muževa. Gospodnje uredbe funkcionišu.

Mislim da bi bilo dobro da sada za trenutak razmotrimo i negativnu stranu ove teme. Dopusti mi da ti kažem kako možeš učiniti svog muža slabim, stidljivim čovekom koji će sedeti u ćošku i neće pričati mnogo, koji će da se boji da povede razgovor ili donese odluke, koji će pre nego što progovori uvek pogledati u vas da bi video šta vi mislite. Evo, kako se to postiže. Nemojte obraćati pažnju na ono što on govori, nemojte ga primećivati kada se nalazi u vašem okruženju. Kada dođe sa posla, nemojte izaći na vrata da ga susretnete. Nemojte se slagati sa onim što on govori i pronađite drugi način ili započnite neku drugu temu. Nemojte ga poštovati i omalovažavajte ga dok zajedno prolazite kroz život. Ne ispunjavajte njegove želje za dom i pritiskajte ga da bi se izborili za svoje pravo. Tražite u njemu grešku i dozvolite mu da oseća vašu tihu osudu u svim njegovim danima.

Ako ovo budete činili pet godina garantujem vam da ćete imati upravo takvog muža kako sam ga opisao. Nijedna žena ne želi takvog muža. Duboko u sebi ona želi čoveka koji će biti čovek. Video sam ljude sa izvanrednim potencijalom koji su postali neupotrebljivi zbog takvog tretmana. Moramo biti pažljivi sa onim što želimo da se dešava u nama. Avram je pokušao da pomogne Bogu sa obećanim sinom i ostao je bez Ismaila. Svet plaća za svako svoje ljudsko rezonovanje do današnjeg dana.

Setite se novog starešine. Kakav vođa bi on postao ako bi crkva praktikovala gore navedene stvari? Postao bi lutka, to je sve. A crkva bi postala pustinja, suva i besplodna. Mogu vam dati stvarna životna iskustva skupština koje su same sebi odsekle gušu pošto su na takav način tretirale svog starešinu.

To nije mala stvar za vas sestre. Suočavamo se sa divnim blagoslovima ili strašnim pustošima. Opisujem ulogu sile i uticaja u kojoj se možete nalaziti. Vaša uloga će blagosloviti muža. To snažno mesto nalazi se pod autoritetom vašeg muža - to skriveno mesto ohrabrenja i podrške, a ne neznačajno mesto. Jedino će večnost otkriti koliko je stvarno važno vaše mesto i uloga.

Draga sestra Jane

Pre nekoliko godina kada sam bio u Biblijskoj školi imao sam odgovornost nad velikim delom autobuske službe (crkva autobusom sakuplja osobe i dovodi ih u Biblijsku školu, prim.prev.) u prvoj baptističkoj crkvi u Hammond-u, Indiana. Nadgledao sam oko tri stotine studenata Biblijske škole. Među tim studentima jedna mlada devojka mi je posebno zapala za oko. Nije bila udata i želela je da postane učiteljica. Zvala se Jane. Bila je pobožna mlada devojka. Sledila je pobožne principe dok je odrastala. Bili su joj poznati principi koji upravljaju skrivenom ženom i praktikovala ih je vrlo efektivno. Praktikovala je umetnost ostajanja u senci i ohrabrivala je vođe. Tada još nije bila udata, tako da je predala sebe u službu podržavanja vođa u školi.

Ova mlada devojka bila mi je na blagoslov dok sam služio u autobuskoj službi u Biblijskoj školi. Jednostavno činilo mi se kao da uvek u pravo vreme zna šta da kaže. Znala je kada je bilo potrebno da napiše kratku poruku. Izgledalo je da zna kada je vreme za molitvu. Nekako je imala taj osećaj u svom srcu pomoću kojeg je znala kako da ohrabri vođu u njegovom radu i da ne odustane. Kada sam jednom prilikom bio u borbi, dobio sam u pravo vreme kratku poruku: "Dragi brate Denny, neka te Bog blagoslovi danas. Molila sam se danas za tebe. Bog sa tobom. Jane". Često sam mislio: "Neki mladić će dobiti biser kada bude oženio ovu devojku."

Posle određenog vremena, Jane je došla kod mene da se savetuje u vezi svoje budućnosti. Našao se jedan mladić u školi koji je želeo da provodi vreme sa njom. U Biblijskoj školi to je značilo više od samog zabavljanja. To je značilo da on razmišlja da je uzme za ženu. Ona je rekla: "Brat Denny, volela bih da znam šta ti misliš o njemu. Da li bi, molim te, želeo da proveriš njegov život i da mi kažeš svoje mišljenje o njemu?" Bila je to pametna devojka.

Pristao sam da to učinim pa sam počeo da se raspitujem u vezi njega u školi. Nisam ga baš dobro poznavao, ali ostale vođe koje su imale više kontakata sa njim dale su mi dobro svedočanstvo. Izgledao je kao dobar mladić, ali bio je mladić osrednje vrste u školi. Nije mnogo vremena proveo u školi i tek je počeo da sazreva. Mislio sam u sebi: "Jane je tako pobožna devojka, mogla bi dobiti nekog ko je mnogo bolji od ovog". Prema informacijama koje sam dobio njegov život je bio čist, tako da sam joj dao svoj blagoslov da ide napred ako oseća da je Bog u tome vodi.

Oni su ušli u proces udvaranja. Njihov odnos je počeo da raste i za godinu dana su stupili u brak. Pogodite šta se desilo tom nepoznatom propovedniku u Biblijskoj školi? Njegova žena je poznavala principe skrivene žene. Ona se stavila pod njegov autoritet, počela da ga upoznaje i blagosilja. Sve one poruke koje sam ranije dobijao od nje, više ih nije bilo. Taj momak ih je sada dobijao. Sve te molitve on je dobijao. Sve one reči ohrabrenja on je dobijao. Njen pokoran duh koji je bio ogroman blagoslov svima nama u autobuskoj službi, sada je bio skroz usmeren prema njemu. Ona je izlivala svu svoju snagu, svu svoju molitvenu silu i svu svoju duhovnost na svog novog muža. Sve to je izlivala na svog čoveka, voleći ga, ohrabrujući ga, podržavajući ga i podižući ga.

Posle dve godine on je postao drugačiji čovek. Bio je poznat na vratima škole i došao je tamo na mesto vođe. Postao je mlad Božiji čovek, dobar propovednik, vođa, čovek koji je imao pravac, čovek koji je imao cilj, čovek koga je bilo lako slediti. Dok su meseci prolazili posmatrao sam njegov rast i znao sam zašto je to tako. Njegova želja je bila ispunjavana njenom ljubavlju i tako se pojavio Božiji čovek. Sestra Jane je poznavala principe skrivene žene. Bila je maher u tome i preusmerila je svoje darove i sposobnosti na svog muža.

Drage sestre, morate zagospodariti ovom svetom umetnošću. Bog vas je specifično stvorio da bi bile sve ovo vašem mužu. Usmerite svoju energiju i kreativnost prema vašem mužu. Postoji velika snaga koja vam je dostupna, baš ista kao i svakom čoveku koji stoji ispred propovedaonice i propoveda. Jane je izgubila svoj život i identitet u životu i indetitetu njenog muža. Imala je sav potencijal da se sama uzdigne na mesto istaknutosti, ali je sve to sakrila u svom mužu. Doći će dan kada će ona *"sjati kao svetlost nebeska"* (Danilo 12:3).

Riba izvan vode

Kada je Bog Stvoritelj načinio Evu, stvorio ju je za specifičnu ulogu, baš kao i za sve ostalo što je stvorio. Ona je načinjena da bi bila pomoćnica Adamu. Prvi čovek je bio zemljoradnik, tako je Eva željno postala zemljoradnikova žena. Stvari su se vrlo izopačile posle pada (misli se na trenutak kada je čovek zgrešio, prim.prev.), tako da je dobro da se vratimo u vrt i da ponovo pogledamo kako je tamo bilo. Kada razmišljam o "modernoj ženi" i svemu što ona pokušava da radi u moj um dolazi ilustracija ribe koja se nalazi izvan vode. Moderna žena je žena karijere. Ona je hrabra, agresivna i želi da stvara ime za sebe. Ako veruješ u stvaranje, kao ja, te drage žene su kao ribe izvan vode. Bog ih nije stvorio za tu svrhu.

Da li si nekada posmatrao ribu izvan vode? To je vrlo interesantno. Najpre, njene škrge počinju jako brzo da se pomeraju pošto pokušava da dobije kiseonik. Bog nije stvorio ribu da dobija kiseonik iz vazduha. Ona zato skače tamo i ovamo pokušavajući da dobije vazduh. Ako se riba duže vreme drži izvan vode, ona će se polako smiriti i na kraju uginuti. Riba izvan vode je strašno nelagodna riba. Ona je vrlo nezadovoljna i nesrećna. Ali, ako uzmeš tu istu ribu i ponovo je baciš u vodu, o koja divna slika! Riba počinje da pliva u vodi kao zadovoljna, slobodna riba - riba koja ponovo diše.

Ovo su slike koje vidim kada dođem u kontakt sa dragim devojkama koje se nalaze u feminističkom pokretu. Te žene koje veruju u oslobođenje žena jesu kao ribe izvan vode. Da li se sećaš Mary Pride? Pre nekoliko godina ona je napisala knjigu u vezi svog odlaska iz korporativne Amerike "Put kući". Nisam je čitao, ali Jackie jeste i mnogo joj je pomogla.

U toj interesantnoj knjizi Mary Pride svedoči kako joj je izgledao život dok je bila žena karijere. Govori o tome šta se zapravo nalazilo unutar nje dok je bila u Korporativnoj Americi. Dahtala je za vazduhom i osećala je bol iznutra. Bila je neispunjena, prazna i nesrećna, iako je tražila da bude žena karijere i sve što to podrazumeva. Kada je konačno "stigla kući" to je toliko ispunilo njen život da ju je Gospod motivisao da napiše knjigu pomoću koje bi i druge 'žene karijere' mogle da pronađu svoju pravu ulogu.

Postoje mnoga prokletstva i mnoštvo konfuzije u životima tih dragih "riba izvan vode" koje su izgubile svoj put. U poslednjih trideset godina pojavila se nova grupa bolesti: fibromalagija, hronični sindrom umora, zarazne bolesti (alergije) i drugo. Ove bolesti u najvećoj meri muče žene. Doktori otkrivaju da su te nove bolesti posledica straha, brige i stresa. Razmotri moje misli za trenutak. Žene su na sebe uzele više nego što mogu da nose. Uzele su ono za čega nisu stvorene da upravljaju. Njihovo biće nije u miru, nego pod kontinualnim stresom, a telo pada pod tim teretom. Možda jednostavno treba da dođu kući, skoče u vodu i opet počnu da dišu.

Zaključak

Bog te je stvorio za tvog muža. On te je stvorio da bi poštovala svog muža, da bi ga blagoslovila i ohrabrila i da bi mu bila pomoćnica. On te je stvorio da bi udisala svež vazduh života podrške.

Pitam se, da li si riba izvan vode? Ako pokušavaš da menjaš svog muža - ti si riba izvan vode. Ako pokušavaš da radiš to umesto njega - ti si riba izvan vode. Ako si deo korporativne Amerike - ti si riba izvan vode. Tvoje okruženje treba da bude svet doma, da blagosiljaš svog muža, kao sestra Jane. Život će ti biti aktivan u toj ulozi, Božija blagodat će dolaziti na tebe i ti ćeš plivati kroz život sa najvećim spokojstvom, slobodom i blagoslovom.

Molitva

Oče na nebu, zahvaljujem Ti za Tvoj divan plan i nameru za žene. Kako je izvrsna tvoja mudrost. Kako možemo sumnjati u to? Molim se za sve drage žene koje su pročitale ovo poglavlje. Molim te Gospode, ovog trenutka izli svog Duha na njih. Svedoči njihovim srcima ono što je pravo. Objavi im svoj mir i dovedi ih opet kući, u poštovanje i bezbedno mesto pod autoritetom njihovog muža. U Isusovo ime. Amin.

27

Moj Gospod i moj gospodar

"Žene! Slušajte svoje muževe kao Gospoda"

Efescima 5:22

"Kao što Sara slušaše Avrama, i zvaše ga gospodarem"

1.Petrova 3:6a

Poslanica Efescima nam daje slavnu, nebesku viziju hrišćanskog doma. Mnogi bračni parovi koji nemaju ispravno rasuđivanje koriste ovo otkrivenje da bi ispravljali jedan drugog. Muž dokazuje ženi kakva treba da bude i obrnuto. U najvećem broju slučajeva to je jako kontra-produktivno. Iako je istina da je sve Pismo dato za popravljanje, ne verujem da je ovaj slučaj bila Pavlova originalna namera kada je pisao taj stih.

Stihovi iz petog poglavlja izražavaju Pavlovu duhovnu viziju novozavetnog braka. Dom dve osobe koje žive u sili Svetog Duha treba tako da funkcioniše. Kada ta blagodat teče između muža i žene to čini brak snažnim i srećnim. Fokus ove knjige je usmeren na pobožnu decu, ne na brak, ali vrlo je teško da u problematičnom braku podigneš sveto seme. Jedan od najvećih darova koji možete dati svojoj deci jeste srećan brak. Posmatraću sada srećan dom iz perspektive sestara, a kasnije ću ohrabriti i ljude u tome.

Opisaću zamišljenu scenu da bih ilustrovao stih 22. Skoro svaka naša kuća ima jednu ili dve stolice gde obično sedi muž. Ja imam jednu na kojoj sedim u našoj kući. Nazivamo je "Tatina stolica". Svi u kući znaju da ja sedim na toj stolici. Kada budem odsutan od kuće nekoliko sati, pa se vratim, uvek sednem na svoju stolicu i budem sa porodicom. Želim da sada zamisliš tu stolicu koja se nalazi u tvojoj kući, tu stolicu na kojoj tvoj muž sedi kada dođe uveče kući. Znaš tu scenu. Ona se često dešava i lako je da to zamisliš.

Da bih ti sada pomogao da razumeš značenje ovog stiha želim malo da promenim tvoju zamišljenu scenu. Umesto tvog muža koji otvara vrata, pozdravlja one koji su u kući i seda na svoju stolicu da provede vreme sa porodicom, želim da zamisliš Gospoda Isusa Hrista na tom mestu.

Veče je. Iznenada se vrata otvaraju i umesto tvog muža sâm Gospod ulazi u tvoju kuću. Toplo je sve pozdravio i rekao da će On preuzeti ulogu vašeg muža tog večera. On se nalazi baš u vašoj kući, dolazi baš do te specijalne stolice i seda. Oh, koje uzbuđujuće iznenađenje!

Možemo lako zamisliti šta se tada dešava u tvom srcu. U tvom umu se rađaju misli poštovanja. Misliš u sebi: "Danas je Gospod došao u moju kuću! On sedi na stolici gde obično sedi moj muž! Kako mogu da ga poslužim?" Razmisli o tome za trenutak. Gospod sedi u tvojoj kući. Kako ćeš reagovati? Dozvoli mi nekoliko minuta da opišem tu zamišljenu scenu. Mislim da ćeš se složiti sa mojim izborom reči.

Ti (žena) pitaš: "Gospode, da li postoji nešto što mogu učiniti za tebe večeras?"
On (Gospod) odgovara: "Dobro, pa da. Želeo bih šolju čaja."
Ti (žena): "Koji čaj želiš, Gospode?"
On (Gospod): "Čaj od nane će biti dobar za mene."
Ti (žena): "Da Gospode, napraviću ga za tebe."

Vraćaš se u svoju kuhinju misleći: "Slava! Gospod je u mojoj kući! Gospod sedi na stolici mojeg muža i On želi šolju čaja! Koju privilegiju imam!" O, ti ćeš biti tako uzbuđena što možeš da pripremiš šolju čaja. Uzećeš najbolju vodu. Izabraćeš najbolji mogući čaj i napravićeš čaj za Gospoda. I sve vreme dok to budeš pravila, kroz glavu će ti prolaziti ove misli: "Gospod je u mojoj kući. Oh! Ne mogu da verujem. Hoću da napravim čaj za Gospoda!"

"Gospode, da li je dobar čaj?"
"Da, samo je malo vruć."
"O, izvini Gospode, staviću jednu kocku leda da ga malo ohladi."

I tako odeš po kocku leda, čineći to celim svojim srcem. Dok se vraćaš sa kockom leda, ponovo misliš u sebi: "O, Gospod je u mojoj kući". Imaš pripremljenu večeru i ona je postavljena na stolu. Očekivala si svog muža u pet sati i sada je sve spremno. Tako ćeš sada da obavestiš Gospoda u vezi večere.

"Gospode, večera je postavljena. Da li bi hteo da jedeš?"
"Da, gladan sam. Izvini, ali pre toga treba da obavim jedan telefonski razgovor. Da li bi mogla da me sačekaš da to uradim?"

"O, naravno Gospode. Radosno ću to učiniti. Jednostavno ću vratiti večeru u rernu i održavati je na temperaturi. Slobodno uzmi vreme i obavi taj razgovor."

"Hvala ti što me toliko poštuješ."

Tako bi tekao vaš razgovor, zar ne? Ne mislim da bi čak i pomislila na ono što inače prolazi kroz tvoj razum kada te muž zamoli za tako nešto. Sve što bi mislila jeste da je Gospod u tvojoj kući i da On može da radi što god poželi. Ti bi se prilagodila Njegovim željama zato što je On Gospod. Tvoja radost bi bila da čekaš na Njega, gledaš na Njega i da se pažljivo držiš svake Njegove reči.

Ljubazne sestre, ovo je ilustracija koja nam pomaže da shvatimo značenja tog 22. stiha iz pete glave Efescima: *"Žene! Slušajte svoje muževe kao Gospoda,"* ili tako kao da služite Gospodu. Da li bismo mogli reći: "Ako učiniste to svojem mužu, Meni učiniste?" Mislim da možemo, baš kao i u slučaju siromašnih i potrebnih. Vaš muž se sigurno nalazi na višem rangu od "moje najmanje braće."

Možda baš sada misliš: "Da li je ovaj čovek lud ili šta je u pitanju? Moj muž nije Gospod i sigurno ne može da se ponaša kao Gospod!" Dopusti mi da te ohrabrim da budeš pažljiva u reakciji, inače ćeš propustiti jako važne principe koji menjaju život. Seti se, Pavle daje viziju Duhom-nadahnutog braka. Nemoj se protiviti, nego sanjaj malo. Obratiću se i muževima u poslednjim poglavljima.

Da li mogu da ti dam zadatak? Uzmi ovaj primer, razmišljaj o njemu i probaj da ga praktikuješ u svom svakodnevnom životu. Neka to ispituje tvoja dela, reakcije i stavove prema mužu. Prilikom mnogih različitih situacija možeš postaviti Gospoda na tu stolicu u svojoj kući. To nije stvar "kako da postignem ono što želim", nego duh te zamišljene priče. Ako to zadobiješ, tako ćeš i postupati u mnogim sferama vašeg braka.

Dok sedim i prisećam se tog scenarija, moja misao je ovo: "Ja ne zaslužujem takav tretman". Niko od nas to ne zaslužuje. Znam to, ali dopustite mi sestre da vam postavim neka pitanja. Šta mislite, da li će takav tretman uticati pozitivno ili negativno na ljude? Šta mislite da li će ih to ohrabriti ili obeshrabriti? Mnoge žene se boje stvaranja sebičnog tiranina. Dozvoli mi da podelim sa tobom nešto iz ličnih iskustava.

Muž koji ima takav tretman sedeće na svojoj stolici i reći: "Ne zaslužujem ovo. Nisam dostojan ovakvog tretmana. Šta mogu da učinim za svoju ženu? Kako mogu da joj pokažem da sam zahvalan zbog toga što mi služi iz toliko velike ljubavi, sladosti i pokornosti?"

Obično se to dešava. Kada propovedam na tu temu, najčešće ponudim slušocima da odgovore na poziv prema oltaru. Bio sam iznenađen kada sam video ljude koji su plakali kod oltara. Oni udaraju u oltar, izražavajući stavove nedostojnosti i težnje da budu bolji muževi. Mi u ovoj ilustraciji otkrivamo sakrivenu tajnu, tajnu koju arogantna, samovoljna žena nikada neće videti - tajnu koja će osloboditi tvog muža da raste, sanja, ustane sa pouzdanjem i preuzme vođstvo. Da li vidiš to? Nemoj to propustiti. Suviše je važno da bi se propustilo.

Sila pokornog duha

"A tako i vi žene budite pokorne svojim muževima,
da ako koji i ne veruju reči
ženskim življenjem bez reči da se dobiju
kad vide čisto življenje vaše sa strahom"

1.Petrova 3:1-2

Dok nastavljamo da razmatramo skrivene uticaje slavne uloge koju ima žena, ne možemo preskočiti izvanredan tekst koji nalazimo u 1.Petrovoj 3:1-6. Tu nalazimo mnoštvo blaga koje skriveno leži baš ispod površine za duše koje su marljive da kopaju do njega. Nemam dovoljno prostora da bih obuhvatio sve to blago u ovoj knjizi o vaspitanju dece. Ono zaslužuje pažnju cele jedne knjige. Međutim, moramo na trenutak pogledati neverovatan uticaj koji žena može imati na svog muža ako se pouzdaje u Gospoda i sledi Njegove puteve.

Hoću da promenim tvoj stav u vezi uloge žene u Božijem carstvu. Na neki način, uloga žene može biti efektivnija nego čovečija. Pomislite ponovo na Hrista. On je položio svoj život, bio je totalni gubitnik u očima mnogih, a ipak je obezbedio način da čovečanstvo bude apsolutno promenjeno zauvek. Tako Bog koristi neke svoje izabranike. Duh Gospodnji je došao na Hrista i On se željno pokorio volji svog Oca, a Njegova volja bila je neuspeh i poniženje krsta. On je primer koji je dat vama, sestre, u ovim stihovima. Prve reči iz tog odlomka su "a tako". One upućuju na Hristov primer iz prethodnih stihova (vidi 1.Petrova 2:21-25). Naš tekst kaže: "A tako i vi žene". To znači: "Na taj način". Na isti način kako je Hristos položio svoj život, vi žene dopustite da Duh Gospodnji dođe na vas i položite svoje živote za vaše muževe.

Kako se to radi? Bog je vrlo praktičan u ovim stihovima. On vas ne poziva da stradate negde u mučeničkim tamnicama. On kaže: "Budite pokorne svojim muževima". Kao što sam ranije spomenuo, te reči znače mnogo više nego biti poslušan. To su reči koje opisuju stav srca. I upravo u tome i leži sila. Bog vam baš u tim stihovima govori kako najbolje možete uticati na svog muža.

Reč *pokornost* znači "prilagoditi se". Žene, prilagodite svoje živote, prilagodite svoje misli i prilagodite svoje želje vašem mužu. U tome leži sila i uticaj.

Reč *prilagoditi* znači: "Učiniti nešto pogodnim". Učinite svoj život pogodnim životu vašeg muža. Rečnik Websters (izdanje 1904) daje širu definiciju: "Promeniti sebe tako da se tvoje ponašanje, stavovi i volja prilagode novim okolnostima". Ovo je dobar opis žene koja počinje novi život sa svojim mužem. Ti stavljaš sebe u život svog muža i prilagođavaš svoj život tako da se to uklopi u njegov život. Da li se sećaš Eve? Adam je bio zemljoradnik. Eva je tako postala zemljoradnikova žena.

Razmotri sada silu takve pokornosti. Postoji toliki potencijal u tom stavu da Bog kaže da to može zadobiti izgubljenog muža za Hrista, iako žena ne progovori ni reč. Mnoge žene koje imaju izgubljene muževe prave ljudsku grešku pokušavajući da ih obrate sa mnogim rečima. One im propovedaju, mole ih, čak ponekad i dosađuju u nadi da će ih obratiti. To obično ima suprotan efekat i još više ih udaljuje. Često je motiv pogrešan kada se te metode praktikuju. Drage sestre, hajde da rezonujemo zajedno. Ako u tome postoji dovoljno sile da se zadobije svojevoljan muž, pomisli koliko mnogo više uticaja bi takav način tvog života mogao imati na vernog muža.

Mnogo puta hrišćanske žene su sledile taktiku nevernih žena koje dosađivanjem i manipulacijom hoće da promene svoje muževe. To im baš ne funkcioniše. Ako si iskrena, to ni tebi nije uspevalo. Znam da mi ljudi imamo mnogo potreba. Mnogi od nas su proizvodi dve generacije odsutnih vođa u domu. Mi zaista treba da se menjamo, ali postoji ispravan i neispravan način za naše menjanje. Vaš stav ne bi trebao da bude: "Ja ću promeniti mog muža", nego: "Kako mu mogu pomoći?"

Duh pokornosti i potencijalni uticaji koje on sadrži u sebi nalaze se svuda u 1.Petrovoj 3:1-6. Hajde da ih na brzinu pregledamo.

- Prvo, imamo snažan primer Hristove pokornosti koji treba da sledimo. Uticaj njegove pokornosti je zapanjujući (stih 1).
- Drugo, reč "pokornost" nam daje jasan uvid u stavove pobožne žene. Ona treba da prilagodi svoj život životu njenog muža (stih 1).
- Treće, to proizvodi da ceo njen život bude život krotosti i pokornosti. Njen muž to vidi (stih 2).
- Četvrto, taj život je povezan sa strahom punim poštovanja prema mužu, što ima snažan efekat na njega (stih 2).
- Peto, to manifestuje Hristov život u skrivenom čoveku srca i postaje najdivnija privlačna stvar za muža. On je privučen kada vidi Isusa u životu svoje žene (stih 4).
- Šesto, podsećamo se da je to način na koji su se nekada u prošlosti ukrašavale svete žene (stih 5).
- Na kraju, imamo primer Sare koja je svog muža zvala "gospodarem" (stih 6).

Možeš i bez propovedanja izvrsno uticati na svog muža, jednostavno tako što živiš tim divnim pomazanim životom pred njim. Tako postaješ živi prevod Božije Reči u svom domu. Isus Hrist dolazi da živi u vašem domu kroz tebe. To je Božiji način. Ko će to učiniti? Ko će dovoljno verovati tim rečima da bi živeo po njima i video rezultate? Nikada nećeš promenuti svog muža ako budeš pokušavala da ga promeniš. To neće funkcionisati jer je suprotno Božijem načinu.

Tirshatta

Charles Spurgeon je bio čuveni baptistički propovednik u Engleskoj pri kraju devetnaestog veka. Nazvali su ga princem propovednika zbog njegovog rečitog dara razjašnjavanja Reči. Taj pobožan čovek imao je vrlo neobičnu ženu koja se zvala Susana. Ta pobožna žena bila je duboki primer skrivene žene jer je prilagodila život i talente svom mužu. Bila je vrlo darovana osoba i njen život je bio apsolutno zaseban. Poznavala je grčki i jevrejski jezik i mogla je da ih čita kao što ti čitaš engleski (ili mi srpski, prim.prev.). Bila je dobra propovednikova žena. Kao pomoćnica svom mužu, ona mu je asistirala u pripremanju propovedi.

Spurgeon bi najpre tražio Boga da bi saznao na koje stihove iz Pisma treba da bazira svoju propoved. Tada bi pozvao svoju ženu da dođe i da mu pomogne. On bi seo na stolicu i slušao dok ona glasno čita svaki komentar koji je imala za taj tekst. Oni su zajedno delili, razmišljali i tražili smisao tih stihova. Zamisli to: gospodar Spurgeon jednostavno sedi i nekoliko sati sluša dok mu ona čita. Tada bi ponovo ostao sâm sa Bogom i tražio od Njega kratak pregled i tok propovedi. Svaka žena je drugačija i Bog mu je dao pomoćnicu koja će ispuniti njegove potrebe.

Spurgeon-ova žena je imala specijalno ime za svog muža. Želeo bih da to podelim sa vama, sestre. Ona ga je zvala "Tirshatha". Kada ga je pozdravljala ujutro, obično mu je govorila: "Dobro jutro, Tirshatha". To je za njih bilo vrlo specijalno ime. Oboje su bili grčki školarci i ona je pronašla ime koje je izražavalo njeno srce prema svom mužu.

Tirshatha je grčka reč koja znači: "moje poštovanje". Zamisli da pozdraviš svog muža na ovaj način: "Dobro jutro, moje poštovanje. Kako si ovog jutra?" O, da li možemo samo letimično pogledati duh tih reči? Vidiš, to nisu bile samo reči. Stav srca je bio iza tih reči. Bio je duh odavanja časti, duh ljubavi, duh respekta i poštovanja u tim rečima: "Dobro jutro, moje poštovanje."

Sara je zvala Avrama gospodarem. Kada ga je srela ujutro zamišljam da ga je ovako pozdravila: "Dobro jutro, gospodaru". Ta reč *gospodar* znači: "Zapovednik, lider, vođa". Iz teksta je vrlo jasno da je Sara imala poštovanje prema Avramu pošto ga je zvala gospodarem.

Uredu, meni nije važno kako zoveš svog muža. Duh iza tvojih reči jeste ono što je bitno. Ovde imamo još jedan primer skrivene žene koja je služila svom mužu u pokornosti i sa poštovanjem i koja mu je pomogla da bude "poznat na vratima" grada Londona. Ja shvatam da se obraćam širokom krugu sestara koje se nalaze na jako različitim nivoima odnosa sa svojim muževima. Možda čak ni nemaš slatku reč kada se obraćaš svom mužu. Međutim, Božija Reč vas uči da dopustite da duh poštovanja izvire iz vašeg srca i usta prema vašem mužu.

Šta je gospođa Spurgeon kazala sa tim: "Dobro jutro, Tirshatha"? Rekla je:

"Charles, volim te."

"Charles, visoko te cenim."

"Charles, ozbiljno shvatam ono što govoriš."

"Charles, volim da budem pod tvojim autoritetom. Volim to toliko mnogo da ću te zvati imenom koje govori o tvom autoritetu.

"Charles, ja sam ovde za tebe i moja životna želja jeste da živim za tebe."

Tom rečju, ona je sve ovo govorila. Šta misliš, kakav je to efekat imalo na Charles-a? To ga je učinilo kraljem njegovog doma. Svaki čovek treba da zna kakvo je osećanje biti kralj. Ne treba da šeta u krug sa stavom u srcu koji kaže: "Ja sam kralj". Ne, treba samo da bude vođa koji služi u svom domu. Ali, treba da zna kakvo je osećanje biti kralj zahvaljujući poštovanju koje žena ima prema njemu.

Gospođa John Rice, sveti primer

Gospođa Rice je pre mnogo godina otišla da primi svoju nagradu, ali moje sećanje na tu kraljevsku ženu vrlo je živopisno. Moram da podelim sa vama nešto o njoj jer je bila ljubazna, skrivena i sveta žena. Njen muž, John R.Rice bio je Božiji čovek. Bio je čuveni baptistički evangelizator, urednik uspešnog časopisa i autor pedesetak knjiga. Širom zemlje bio je poznat kao porodičan čovek. Sa svojom ženom podigao je šest ljubaznih ćerki koje danas služe Bogu. Međutim, John R.Rice je bio dosta zauzet čovek pošto je mnogo putovao. Bio je odsutan od kuće po nekoliko nedelja, pa onda samo nedelju dana kući. Takav je život evangelizatora. Takav je bio Božiji poziv za njegov život. On nije imao šanse da konsistentno praktikuje sve ovo što sam napisao u ovoj knjizi. Kada je bio kući, bio je dobar pobožan otac, ali mnogo vremena je bio odsutan. Međutim, imao je nešto što mu je jako išlo u prilog.

John Rice je imao ženu koja je bila skrivena žena. Gospođa Rice ga je poštovala celim srcem i ispred tih šest malih devojčica. Kada ode na propovedničko putovanje, ona je skupljala sve devojčice u dnevnu sobu na krug molitve. One su se molile za tatu.

Sve devojčice su čule kako se mama moli: "O Bože, blagoslovi tatu. Hvala ti Oče što tata zadobija duše. Zahvaljujemo ti Oče što tata Tebe voli. Hvala ti Oče što je tata u Tvom poslu i što se brine za ljude". Ona bi se tako molila i devojčice su sledile njen primer.

Gospođa Rice je propovedala tatu sve vreme u domu, ne iz dužnosti, nego iz istinskog srca koje ga je poštovalo i respektovalo. Devojčice su uhvatile taj duh pokornosti od svoje majke. One nikada nisu znale da je on verovatno suviše zauzet. One nikada nisu znale da on treba da provodi više vremena u domu sa svojom porodicom. On je bio neverovatno revnostan za duše izgubljenih. Sve one su postale devojke koje su odrasle da služe Gospodu. Podigle su svoje porodice za Hrista. Jedna njegova ćerka je napisala knjigu *Ja slušam Njega* (Elisabeth Rice Hanford).

Ta draga žena je bila skrivena žena koja je ispunjavala prazninu doma uzvišujući svog muža, blagosiljajući ga i poštujući ga. Gospod joj je dao 94 godine života. Provela je svoju starost govoreći ženama širom zemlje. Da li znaš o čemu je govorila? Ohrabrivala ih je da vole svoje muževe, da ih izgrađuju i da im se pokoravaju.

Da li se poštovanje zasniva na savršenosti?

Novi Zavet mnogo govori o poštovanju drugih osoba: careva, sudija, roditelja, muževa, žena. Na jednom mestu čak kaže da poštujemo svakoga. Dopusti mi da ti postavim jedno pitanje. Da li treba da poštujemo samo one koji zaslužuju poštovanje? Ako se za trenutak zaustavimo i razmišljamo o tome, svi znamo odgovor. Prema Bibliji poštovanje se zasniva na položaju, a ne na savršenosti.

Ako voziš auto putem i na retrovizoru vidiš da je uključena rotacija na autu iza tebe, šta ćeš raditi? Staćeš sa strane i sačekati da policajac dođe do tvog auta. Stav poštovanja će te obuzeti dok budeš gledao kako ti prilazi. Zašto? Pa, zato što je on policajac, a mi smo naučili da poštujemo policajce. Taj policajac je možda čovek koji suviše pije izvan svog radnog vremena. Možda je poznat u gradu kao osoba koja radi neke sumnjive stvari. Ali, kada taj policajac priđe tvom vozilu i zatraži vozačku dozvolu ti mu sa poštovanjem kažeš: "Izvolite gospodine". On će osetiti poštovanje i respekt koji mu dolazi od tvog duha. Policajac dobija svoju dužnu čast zbog svog položaja.

Ako bi predsednik ili guverner zakucao na vrata tvoje kuće, šta bi radio kada bi otvorio vrata i video da stoji ispred tebe? On bi dobio verovatno isti tretman kao što je ranije Gospod dobio na stolici. Kada bi razgovarao sa njim tvoje reči bi bile prožete poštovanjem, iako on nije savršen čovek.

Poštovanje nije zasnovano na savršenosti. Bazirano je na položaju. Sestre, moramo shvatiti ovu istinu radi naših domova. Vidimo to u slučaju policajca i guvernera, ali iz nekih razloga propuštamo to u našim domovima. Ustima govorimo svojoj deci: *"Poštuj oca i mater",* ali ih ne učimo svojim primerom da poštuju oca. Hajde da ih od sada učimo svojim primerom.

Niko od nas braće nije savršen. Niko nije uvek dostojan poštovanja, ali Bog vas poziva da poštujete, odajete čast i respektujete. Ako se osećaš slobodna da se žališ deci na svog muža kada on ode, jao! Jao! Jao! To je velika stvar. Treba da postoji granica u tvojoj savesti koja kaže: "Nikada neću govoriti zlo o mom mužu."

Tužna priča generacijskog greha

Ja živim u Lancaster County, Pennsylvania. Iz mnogo razloga, to je jedinstveno mesto za življenje. Neke porodice su živele na tom prostoru dvesto pedeset godina - generacija za generacijom. Nije neobično pronaći četiri generacije od jedne familije koje još uvek žive tu. Doživeo sam blagoslov kada sam posmatrao te četiri generacije i primetio sličnosti. Međutim, postoje i druge porodične osobine koje nisu tako divne. Ljudi koji su ovde živeli decenijama vrlo dobro poznaju mane porodice. U nekim slučajevma te mane su obični razgovori (takav govor nije ispravan, ali oni to čine). Podeliću sa vama jednu istinitu priču. Uvrštavam je u priče koje nisu dobre.

Bila je jednom jedna loša žena koja je živela u Lancaster County sa svojim mužem. On nije bio baš najbolji muž pa ga ona nije poštovala. Zanovetala mu je. Vikala je na njega. Zamerala mu je i govorila: "Ti si glup i ne možeš ništa da uradiš dobro. Ni za šta si". Tako je tretirala svog muža. Nekako je mislila da će ga popraviti ako ga osramoti i ponizi, ali to je uzrokovalo suprotan efekat.

Ta žena je imala male devojčice koje su odrasle u njenoj kući. Male devojčice su volele svoju mamu i sa divljenjem su posmatrale svako njeno delo. Kao što obično male devojčice rade, one su mislile u svojim srcima: "Želim da budem kao mama kada porastem". Ali, mama baš nije bila pažljiva šta radi pred njima. Devojčice su posmatrale kako mama iz dana u dan svojim rečima uništava njihovog oca.

Vreme je prolazilo i devojčice su odrasle i postale mlade devojke. Kada stvari u kući nisu išle dobro one su osetile slobodu da kažu o tome tati. O, to ga je bolelo kada je video da istu stvar koju je doživljavao od svoje žene sada doživljava od ćerki. One su ga ispravljale, mrštile se na njega i svaki dan tražile grešku u njegovom vođstvu. Isto to su radile sa svojom majkom i njoj je bilo jako neugodno njihovo ponašanje. Često je govorila prijateljima u skupštini: "Ne znam šta se dešava sa mojim ćerkama. One su strašno buntovne. Mora de je u pitanju vreme koji će proći". Takav je bio život u njihovom domu za vreme tih mladalačkih godina.

Godine su brzo prošle i devojke su pronašle svoje muževe i napustile dom. Obukle su svoje najlepše odelo, najlepšte se nasmešile i tako pronašle muževe. Mama se takođe srećno smešila dok su mladići dolazili u njenu kuću pre braka. Zatim su došla i venčanja, jedno za drugim. Svima je izgledalo da ih čeka puno sreće i dobra budućnost.

Kako je vreme prolazilo devojke baš nisu bile srećne. Nije im se sviđalo kako njihovi muževi rade. Njihovi osmesi ubrzo su se pretvorili u osuđujuće mrštenje. Reči su počele da izlaze iz njihovih usta - drske reči koje su degradirale i obeshrabrivale njihove muževe.

Bog im je dao nekoliko malih devojčica. Bile su jako srećne kada su se rodile. Imale su dobre snove za svaku od njih. Male devojčice su nevino posmatrale mamu i razmišljale kao i sve male devojčice: "O, kada porastem biću baš kao mama". Svi znamo šta su one posmatrale i kakve su vremenom počele da postaju.

U nekim slučajevima ta tužna priča se probija kroz mnogo generacija. Pošto u Lancaster County porodice ostaju na okupu, mnogo puta možeš samo posmatrati kalupe. Čuo sam da propovednik kaže sa bremenom u svom srcu: "U toj familiji žene su bile takve iz generacije u generaciju". Znalo se da žene u toj familiji nisu poštovale svoje ljude.

Sestre, dozvolite mi da vam postavim pitanje: ko će zaustaviti taj greh i slomiti te okove? Vaše male ćerke takođe posmatraju svoju mamu i govore: "Ja ću biti baš kao mama". I one će biti baš kao mama. Jednog dana (a to će doći brže nego što misliš) one će se udati. Kakav dom će imati? Šta će njihovi muževi misliti kada prođe vreme osmeha dobre volje? Sestre, izazivam vas da ustanete i osvojite ovu zemlju u svojoj generaciji. Spasite sledeću generaciju od prokletstva ovog greha.

Ako nećete da se suočite sa tim prokletstvom onda vas molim da upozorite mladiće na dolazeću konfuziju koja će prebivati u njegovom domu. Nije uredu da se nasmešite i glumite da je sve uredu kada se taj greh skriva u karakteru vaše ćerke. Njemu treba da se dopusti da svojim otvorenim očima napravi izbor.

Priče 14:1 kažu: *"Mudra žena zida kuću svoju, a luda svojim rukama raskopava"*. Mudra žena koja gradi svoj dom jeste žena koja udružuje svoje srce sa svojim mužem da bi zajedno izgradili živote svoje dece. Luda žena bukvalno uništava svoj dom tako što se bori protiv jedinstva doma. Žena opisana u gore navedenoj priči jeste luda žena koja uništava svog muža, a time i svoj dom.

Potpuno predaj sebe Gospodu i svom mužu i neka Gospod gradi vaš dom, vašu porodicu i vaš brak. Ako ne želimo da se sretnemo sa Bogom u ovim osnovnim stvarima, onda se uzalud trudimo dok gradimo. Video sam mnogo porodica koje su gradile na pesku zato što roditelji nisu želeli da se predaju Gospodu. Kuća na pesku se ruši i njen pad je strašan.

Ali, moj muž nije u pravu

Bog neka vas blagoslovi, drage sestre! Možda se neke između vas osećaju malo preplavljeno. Sedele ste i pročitale tri poglavlja o ulozi žene. Molim vas, nemojte misliti da stavljam ceo teret na vas. Setite se koliko sam već govorio vašim muževima i još ću govoriti. Znam da mnogi muževi ne rade dobro. Žao mi je ako osećate da ste osuđene. To nije bila moja namera. Božiji plan i ilustracija za dom mora biti promenjena, a to se neće desiti sve dok ne budemo odlučili da napravimo promene na Božiji način. To je moje breme u ovim poglavljima za vas, sestre. Vašem mužu je jako potrebna vaša podrška. Principi koje sam podelio sa vama jesu principi koji menjaju život i dom. Nemoj pokušavati da promeniš muža. Udruži se sa njim i gradi.

Možda si ti jača od dvoje u tvom domu. To je upravo slučaj u mnogim današnjim domovima. Vidim to svugde. Slab čovek je deo prokletstva onih koji su okrenuli svoja leđa Bogu. Da li si jača? Imaš li imaš bolja shvatanja? Da li si duhovnija u vašoj kući? Često vidim domove u kojima je žena budna, u molitvi i brza da govori o Bogu. Sestro moja, Bog ti nije dao sve te duhovne blagoslove da bi išla ispred svog muža - da preuzmeš brigu za dom i da ga vodiš. Koliku god snagu da ti je Bog dao, dao ti je zato da bi bila pod svojim mužem i izlivala svu svoju duhovnu energiju na njega. To je tvoj položaj. To je okruženje (voda) u koje te je Bog postavio kao ženu i majku. Budi ljubljena žena svom mužu. Odaj mu čast, blagosiljaj ga, podržavaj ga. Ako budeš imala ovakav sveti pristup, onda će celo nebo biti na tvojoj strani.

Božiji Duh pokreće žene, navodi ih da veruju Reči, da je poslušaju i žanju blagoslove promenjenog muža i pobožnog doma.

Molitva

Oče naš koji si na nebu, neka se sveti Tvoje ime. Neka dođe carstvo Tvoje i neka bude volja Tvoja na zemlji, Gospode, u svakom našem domu, kao što je i na nebu. Oče, pomozi dragim sestrama koje čeznu za Tobom i žele da imaju pobožan dom koji će voditi posvećeni otac. Ispuni želje njihovih srca. Uči ih ovu svetu umetnost. Daj im jasnu viziju i živu veru da veruju sve što si rekao u svojoj Reči. U ime Isusa Hrista. Amin.

Dom

Dom je svetinja čovečijeg života.
Tamo se on povlači i odvaja od celog sveta
I tamo zatvara svoja vrata,
Tada je sâm sa onima koji su njegovi.
To je
Rezervoar njegove snage.
Obnovitelj njegove energije.
Mesto odmora od teškog rada.
Mesto razmišljanja njegovog duha.
I nadahnuće za sve njegove aktivnosti i bitke.

S.D. Gordon

28

Materinstvo: vrhovno počasno mesto

"Ko će naći vrsnu ženu? Jer vredi više nego biser"

Mnoge se žene bile vrsne, ali ti ih nadvišuješ sve"

Priče 31:10,29

Kada Bog pozove proroka On mu da proročko pomazanje. Kada Bog pozove apostola On mu da pomazanje apostola. Dok ti ljudi hodaju u realnosti svog poziva njihova srca jačaju u izvršavanju tog zadatka. Pavle je govorio o svom apostolskom pomazanju kada je zapisao ove reči: *"Ali po blagodati Božijoj jesam što jesam, i blagodat njegova što je u meni ne osta prazna, nego se potrudih više od sviju njih, ali ne ja nego blagodat Božija koja je sa mnom"* (1.Kor.15:10).

Kada Bog poziva ženu da postane supruga i majka On joj takođe daje potrebnu meru blagodati da bi živela u skladu sa tim pozivom. Kako je u slučuju proroka, tako je i u slučaju majke. Kada majka živi u realnosti svog poziva, ona će takođe primetiti da joj Bog daje snagu i pomazanje za ispunjavanje tog zadatka. Ne znam koliko vas veruje da se Božija blagodat izliva na takav način, ali ja verujem. Majkama je dostupna ta sila koje mnogi nisu svesni; međutim, ta sila je još uvek tu za sve koji veruju i žele da je prime. Baš kao što prorok gubi svoje pomazanje ako beži od zadatka koji mu Bog daje (na primer, prorok Jona), tako će i majka gubiti svoje pomazanje ako okrene leđa svojoj familiji u potražnji "boljih stvari". (Zaustavi se i razmišljaj o tome).

Tekst iz Priča 31:10-31 dostojan je da se o njemu napiše cela knjiga. Smatram ga za jednog od najvažnijih tekstova u Bibliji. Sada ću samo na brzinu pregledati taj tekst radi dragulja koji leže na samoj površini, a nadam se da će mnogi od vas uzeti lopatu i krenuti u dubinu.

Ovaj Biblijski odlomak je proročka reč od Gospoda za današnje vreme. To je trubni poziv koji dolazi sa neba u naše brzo i furiozno društvo. Ove reči je izgovorila jedna proročica svom sinu koji je bio car. Zamisli ženu obučenu u skromnost i poniznost koja stoji na raskrsnici u centru Sjedinjenih Američkih Država. Stotine žena prolazi. Duh Gospodnji dolazi na nju i ona podiže svoj glas vičući: *"Ko će naći vrsnu ženu? Ko će naći vrsnu ženu?"* Mnoštvo žena počinje da se skuplja, pošto su te reči pokrenule njihovo interesovanje. Dok proročica nastavlja da govori tu proročku reč objašnjavajući kakva je ta žena, šta misliš kakva bi bila reakcija tih prolaznika? Iz toga možemo videti kako smo nisko pali. Iako sedim ovde i pripremam se da pišem o tome šta Bog govori majkama, znam da se ova tema smatra malo arhaičnom (staromodnom, prim.prev.). To me uznemiruje. Odakle se materinstvo i sve što ono podrazumeva smatra zastarelim i staromodnim? Da li se mi samo odmaramo i dopuštamo da se materinstvo zanemaruje isto kao što dopuštamo da se zanemaruje zemljoradnja? Da li je stvar samo u tome da se naša kultura promenula? Bože sačuvaj! Mi nismo prva nacija koja dopušta da se takve stvari zanemaruju, nazivajući ih promenama u društvu. Kakva je naša reakcija na proročku reč te žene? Postoje druge nacije koje su nestale zbog ovakvih stvari. Hoćemo li mi biti sledeći? Molim se da ne budemo.

Dok razmišljamo o potražnji Božijeg semena čini mi se da bi bilo pravo da malo dublje pogledamo to slavno mesto (ulogu) majke. Moje presvedočenje je da nećemo videti Božije seme sve dok materinstvo ponovo ne postavimo na pravo mesto. Postoji dvanaest dragulja koje proročica obuhvata u ovom tekstu. Hajde da je poslušamo i vidimo šta možemo da naučimo. Ja sam na pojedinim mestima podebljao tekst da bih stavio akcenat na neke stvari.

Ko će naći vrsnu ženu? *Jer vredi više nego biser.*
Oslanja se *na nju srce muža njezina, i dobitka neće nedostajati.*
Čini mu dobro, a ne zlo, svega veka svojega.
Traži vune i lana, i radi po volji ***rukama*** *svojim.*
Ona je kao lađa trgovačka, iz daleka donosi hranu svoju.
Ustaje dok je još noć, daje hranu ***čeljadi*** *svojoj i posao devojkama svojim.*
Misli o njivi, i uzme je, od rada ***ruku*** *svojih sadi vinograd.*
Opasuje snagom bedra svoja i krepi mišice svoje.
Vidi kako joj je dobra radnja, ne gasi joj se noću žižak.
Rukama *svojim maša se preslice, i* ***prstima*** *svojim drži vreteno.*
Ruku *svoju otvara siromahu, i pruža* ***ruke*** *ubogome.*
Ne boji se snega za svoju ***čeljad****, jer sva* ***čeljad*** *njezina ima po dvoje haljine.*
Pokrivače sama sebi gradi, tako platno i skerlet odelo joj je.
Zna se muž njezin na vratima kada sedi sa starešinama zemaljskim.
Košulje gradi i prodaje, i pojase daje trgovcu.
Odelo joj je krepost i lepota, i osmeva se na vreme koje ide.

Usta svoja otvara mudro i na jeziku joj je nauka blaga.
*Pazi na vladanje **čeljadi** svoje, i hleba u lenjoste ne jede.*
Sinovi njezini podižu se i blagosiljaju je; muž njezin takođe hvali je.
Mnoge su žene bile vrsne, ali ti ih nadvišuješ sve.
Ljupkost je prevarna i lepota tašta; žena koja se boji Gospoda, ona zalužuje pohvalu.
*Podajte joj od ploda **ruku** njezinih, i neka je hvale na vratima dela njezina.*

Priče 31:10-31

Vrsna žena

Ona je majka

Znam da je ovo svima nama poznato, čak i ako smo samo na brzinu pročitali tekst; međutim, čini se kao da smo dopustili da se ova osnovna stvar potisne u pozadinu - kao da nije toliko važna. Ona je majka i ništa ne može biti jasnije od toga. Većina ostalih osobina koje ćemo razmatrati podrazumevaju da je ona najpre majka. Video sam kako se ti stihovi koriste da bi se opravdalo stvarno stanje žena koje mnogo putuju ili su zaposlene kao agenti i direktorice. To je primena Reči izvan konteksta. Ona je najpre majka i pokorava se svemu što je košta da bude majka. To definitivno uključuje rađanje dece i staranje o njima. To podrazumeva ostajanje kod kuće i usmeravanje celog njenog bića na dom. Ne znači da ona nema talente ili inteligenciju; ne, ona je vrlo nadarena. Međutim, izabrala je da sve svoje darove usmeri prema mužu i prema tim najdragocenijim, večnim dušama koje se nalaze pod njenom brigom. To je njena najbolja žrtva. Bog neka vas blagoslovi, majke, zbog vašeg požrtvovanja.

Ona živi u skladu sa vizijom njenog muža

Njeno srce kuca za ciljeve i snove njenog muža. Pažljivo je raspoznala njegove želje za nju i decu. Razmišljala je o tim željama i tada ih je prevela u svakodnevne detalje koji su njemu ugodni. Njen muž - ah, on se oslanja na nju; on se ne brine čak i ako je odsutan od kuće nekoliko dana. On zasigurno zna da će sve ići u prilog njegovom upravljanju i uputstvima, iako je odsutan. Njen život je skriven u snovima njenog muža i ona će uskoro zbog toga biti nagrađena.

Ona odaje čast svom mužu

Njen muž je visoko poštovan u svom domu. Ona govori lepo o njemu kada je odsutan i ona propoveda deci tatu. Ona će raditi razne stvari u njegovo ime i njemu će odavati priznanje za to. To nije problem za nju jer razume red koji je Bog odredio i uspostavio. Kao majka, ona zna da što više bude odavala čast njemu, deca će više slediti njegovo učenje i primer. Ona je uzbuđena kada tata dolazi kući i raduje se kada vidi da oči njene dece zasijaju zbog njega. Zaista, zaista, njegovo srce se potpuno oslanja na nju.

Ona je čuvar u domu

Obrati pažnju na naš tekst. Reč *čeljad* pojavljuje se četiri puta. Vrlo je jasno da je taj život neopevanog junaka usredsređen na njen dom. Mnoge majke izražavaju osećanje "svezanosti" zbog puno odgovornosti u domu, ali moramo se setiti da je sve to stvar perspektive. Pitaj pticu koja ima male ptičiće da li se oseća svezana, pitaj kvočku da li joj je dosadno da sve vreme leži na tim jajima. Znamo da one žive po instiktu koji im je Bog dao. Postoji jako mnogo stihova u našem tekstu koji se odnose na dom. Svugde *dom, dom, dom*. To je oblast dominacije pobožne žene, a Bog je naziva vrsnom zato što je ona čuvar u domu.

Ona mnogo radi

U našem tekstu na jedanaest mesta se spominje šta ona radi svojim rukama. To je časno. Ta žena ima jake ruke i mišice zato što mnogo radi. Nažalost, polako gubimo tu tačku karatkera među mladim ženama. Preterano uredne i pristojne žene uzimaju prevlast nad ženama koje mnogo rade. Ali, Biblija ne govori tako o *pobožnoj ženi.* Moramo osvetiti svoja srca i viziju Božijom Rečju. *"...Radi po volji rukama svojim".* Većina toga što majka radi, uradi sa svojim rukama. Gospode, sačuvaj radne ruke naših sestara, molim te. Pogledaj listu tih časnih aktivnosti koje ona obavlja svojim rukama. Pranje sudova. Pripremanje i kuvanje jela. Spremanje kuće. Menjanje pelena i staranje za decu. Pranje odeće. Održavanje bašte i spremanje zimnice. Peglanje odeće. Reći ćeš: "To je posao sluge". Dobro si rekao, ali seti se reči našeg Gospoda Isusa Hrista, kada je rekao: *"A najveći između vas da vam bude sluga"* (Matej 23:11).

Ona je produktivna

Ona će koristiti svoje sposobnosti i energiju da pomogne svom mužu u porodičnim finansijama. Kako deca odrastaju, ona će usmeriti svoj rad i rad svoje dece na uspunjavanje finansijskih potreba doma. Proizvodiće stvari svojim rukama, zasadiće više proizvoda u bašti ili će proširiti baštu da bi pomogla mužu. To ne radi da bi zaradila novac koji će iskoristiti za svoje planove i budućnost; ne, njeno srce je za njenog muža. Iskoristiće svoju kreativnost da bi pronašla načine da se sačuva novac za porodični budžet.

Ona je duhovna žena

Ova draga žena je više od dobre kuvarice. Ona hoda sa Bogom. Seti se, na početku ovog poglavlja priznali smo da Bog daje pomazanje za taj požrtvovani posao materinstva. Ako je majka nanovo rođena i ako je usmerila svoje srce da ljubi i upoznaje Boga, ona će postati duhovna. Ona daje siromašnima, ispunjava se unutrašnjom snagom, iz nje izviru reči mudrosti i ona se boji Boga. Mnoge majke su dale sebe za spoljašnji deo materinstva, a zanemarile su mnogo važnije aspekte molitve, proroštva i služenja Bogu. Kada majka dolazi Bogu u slomljenosti On će izliti u nju sâm svoj život. To je vrhunac pravog materinstva.

Njeno svedočanstvo je kruna njenom mužu

Ona je visoko poštovana u svom društvu – prava majka u Izraelu. Baš kao što ljudi postaju starešine koje sede na vratima, život vrsne žene ima svoje počasno mesto u svojoj sferi. Njeno kompetno svedočanstvo - svedočanstvo materinstva kruniše njenog muža sa čašću. Već smo dosta govorili o tome, tako da neću opet ponavljati.

Ona ima viziju

Ova draga žena sa osmehom gleda u budućnost i raduje se vremenu koje dolazi. Ona zna gde ide i jasno to vidi dok posmatra svoju životnu stazu. Ne samo da obavlja kućni posao – ona ima i viziju. Gleda nešto što se nalazi iza pelena i svih ostalih poslova u podizanju dece. Kada drži bebu u svojim rukama, ona vidi dobrog mladića koji hoda sa Bogom. Ta vizija razbuktava njen žar kada dođe do različitih problema u životu. Tada se priseća: "Ja podižem decu za Carstvo našeg Boga". Kada posmatra svoje male dijamante koji su još u procesu formiranja, ona već vidi kraj tog procesa. O drage sestre, Bog treba da vam dâ više vizije koja ide uz materinstvo. Lako je da se obeshrabrite u svakodnevnim stvarima i izgubite vidik na ono što zapravo radite. Upravo su tu mnoge majke izgubile nadu. Izgubile su svoju viziju i tada posao više nije bio osvećen. Zbog toga, mnoge majke su brzo napustile dom da bi imale vremena za "bolje stvari".

Njene reči su snažne

Blagodat, blagodat, blagodat teče iz njenih usta. Takve reči doprinose da dobar duh vlada u celom domu. Njeni ljubazni načini kreiraju ljubaznu atmosferu u kući njenog muža. Ona to voli i deca to vole. Čak i posetioci osete da je taj dom luka mira za ovu umornu zemlju. Njene reči mudrosti i ljubavi oblikuju svaku dušu njenog deteta. Dok prorokuje srcima svoje dece, njihova narav se isto tako brižno formira. Prilikom nege bolesnika, prilikom nekih promena i u raznim drugim prilikama, ona govori reči koje formiraju haljinu za svakog njenog mališana.

Ona je organizator kuće

Da, ona je menadžer (direktor, ako hoćeš) koji u isto vreme može upravljati sa više poslova. Kako njena porodica raste i njeni mali pomoćnici odrastaju, ona postaje njihov menadžer. Nadgleda kućne dužnosti i planove. Za kuću sa puno dece dovoljno je da u isto vreme bude zauzeto samo nekoliko osoba koje su dobro usmeravane i vaspitavane za nove zadatke. Ali ta zauzeta majka neće mučiti decu; ona će ih organizovati, poveravati im dužnosti i dobro nadgledati sve što se dešava u njenom domaćinstvu.

Ona ih sve nadvišuje

U našem tekstu, stih 29 je kruna celog poglavlja. Proročica je rekla više svrhovitih rečenica u tim stihovima. Telesno gledano, mogli bismo misliti: "O dobro, samo majka i ogromna lista kućnih poslova". Ali, Bog ne gleda tako na tu listu. To nije lista dužnosti; to je opis najpobožnije žene. Ko su te mnoge vrsne žene koje se spominju u tekstu? Sve što možemo jeste da pogađamo. Međutim, neke takve žene zabeležene su kao svedočanstva u Pismu. Sara, Devora, Jestira i Ruta su samo neke o kojima je zapisano u Starom Zavetu. To su bile dovoljno uzvišene žene u vrlinama da bi bile spomenute kao primer za nas. Ali žena koja se ovako boji Boga pohvaljena je iznad svih ostalih.

Dok stojimo u gomili sveta na raskrsnici u centru Sjedinjenih Američkih Država, kakva će biti naša reakcija na ovu poruku proročice? Da li mislimo: "Ovo zvuči kao nešto sa druge planete" ili jednostavno mislimo da je ona malo staromodna? Ježim se pri pomisli šta bi tipična Amerikanka uradila sa ovakvom porukom. Znam da se mnoge žene u našoj zemlji ne bi radovale pri pomisli da trebaju prepustiti svoje životne talente i sposobnosti takvom "drugorazrednom" cilju. Tako su mnoge žene "uznapredovale" iznad ovog što je malo pre opisano. Jako mi je žao zbog toga. Dok mnogi sa poniženjem gledaju tu najčasniju ulogu koju žena može igrati u životu, naši domovi u isto vreme naveliko propadaju. Postoji više razvoda u hrišćanskom svetu nego izvan njega. Deca su neprilagođena, ne znaju kome da se povere.

Ova knjiga i posebno ovo poglavlje jeste trubni poziv nekima da se vrate kući. Bog vas poziva na korak vere. Za neke od vas to je glavni korak, baš kao kada je Bog rekao svom narodu da stane u reku Jordan. Možda ne shvataš uticaj koji će tvoja odluka imati za nekoliko godina, ali to je upravo stvar vere. Drugima je ovo možda jaka reč za utvrđenje. Idete pravim putem, majke. Napravile ste pravi izbor još pre nekoliko godina. Ne predajte se tim lažnim glasovima koji vam govore: "Skroz ste pogrešili". Bog će vam dokazati svoju Reč; budite verne. Požnjećete, ako se ne umorite.

Molitva

Oče na nebu, molim te za ove reči koje su napisane. Daj im svoje proročko nadahnuće. Učini ih živim, snažnim i oštrijim od mača oštrog sa obe strane. Otkri srca Gospode, razotkri motive i dovedi žene kući. Gospode, takođe Te molim da ohrabriš sve majke koje su u borbama i koje su izgubile hrabrost. Utvrdi ih, nadahni ih i daj im svežu odvažnost da nastave da se drže Tebe. U Isusovo ime. Amin.

29

Gde su ljudi?

"I tražih među njima koji bi opravio ogradu
i stao na prolomu preda me za tu zemlju, da je ne zatrem;
Ali ne nađoh nikoga"

Jezekilj 22:30

Bogu su potrebni ljudi, kao što ovaj stih jasno objavljuje. Sa svih stranica Biblije vidimo da Gospod traži čoveka, odnosno ljude. On je odlučio da radi kroz ljude - da preko njih vodi svoj narod. Najuzbudljivija stvar u svemu tome jeste da Bog ne gleda ko je ko. On će iskoristiti svakog ko želi da Mu se stavi na raspolaganje. Mislim da će se svi koji poznaju istoriju crkve složiti da je rana crkva bila puna ljudi - puna Božijih ljudi koji su bili vođe. U tim ranim radima slavne Božije sile, crkvi nisu nedostajali ljudi. Bilo je stanje kao što je proročeno u Psalmu 68:11 kada dođe Božija prisutnost. *"Gospod daje reč; glasnika veliko je mnoštvo"*. Ta reč *mnoštvo* znači vojska. Zamisli to: cela vojska ljudi koji prorokuju. Upravo je takvo stanje bilo u doba rane crkve.

Da, Bogu su potrebni ljudi, mnogi ljudi, posvećeni ljudi koje će se odreći sebe da bi služili svom Bogu. U Svetom Pismu je evidentno da Bog traži takve ljude. Njegove oči gledaju po svoj zemlji i traže ljude čija su srca cela prema Njemu. Ali, gde su ti ljudi? To je pitanje koje sam postavio u ovom poglavlju. Naslov ovog poglavlja predstavlja više od samog pitanja. To je pitanje koje je postavljeno sa trubnim pozivom ljudima. Ima mnogo živih bića po celoj zemlji, ali gde su ljudi?

Ovo kratko pitanje postalo je mnogima od nas skoro svakidašnja fraza. Iznenađuje me činjenica da sam u poslednjih nekoliko godina svog života jako mnogo puta čuo kako ljudi izgovaraju tu frazu. Slušao sam to u dnevnim sobama nedeljom popodne kada se govorilo o mnogim prilikama za službu, a ipak nije bilo onih koji su preuzimali tu službu. Obično je za trenutak nastajala tišina koju su prekinule nečije reči: "Gde su ljudi?"

Pavle je rekao Timotiju: *"I što si čuo od mene pred mnogim svedocima, ono predaj vernim ljudima, koji će biti vredni i druge naučiti"*. U Pavlovo vreme, Timotiju nije bilo teško da pronađe verne ljude kojima će moći da poveri to blago. U 2.Tim.2:2 vidimo četiri generacije vođa: Pavle je prva, Timotije druga, "*verni ljudi"* su treća i "*drugi"* su četvrta generacija. Kroz takve verne ljude Bog je u ranoj crkvi nastavio da širi veru iz generacije u generaciju. Dok proučavamo istoriju crkve, vidimo da je Timotije pronašao verne ljude, a ti verni ljudi su takođe predali drugima one stvari koje su naučili.

Breme se rodilo

Reči "Gde su ljudi" i breme koje izvire iz tih reči počele su da pritiskaju moje srce pre više od dvadeset godina. Pre toga, kada sam pohađao Biblijsku školu, nisam video veliku potrebu za tim. U Biblijskoj školi imali smo najbolje mladiće iz cele zemlje – stotine mladića koji su čeznuli da budu u radu za Boga. Oni su bili u žaru za Gospoda i iskreno su Ga tražili kroz molitvu, proučavanje Reči i hrišćansku službu. Ipak, ovo breme mi nije došlo dok sam bio u školi, nego kada sam stupio u regularan skupštinski život. Desio se jedan specifičan sastanak gde me je Gospod naučio jednu lekciji koja je uticala na promenu moje kompletne službe.

Putovao sam sa Luo i Ralph Sutera pomažući im u njihovoj službi probuđenja. Bili smo u u jednoj crkvi u Morden-u, Manitoba. Treće nedelje tih sastanaka, Ralph mi je rekao: "Imaćemo jedan sastanak za žene i voleo bih da ti govoriš ženama". Do tada nikada nisam propovedao isključivo ženama; nisam bio baš siguran, ali sam pristao. To je bio trenutak kada sam počeo da osećam posebno breme za žene. Verujem da je to bilo u utorak uveče, kada se u skupštini skupilo oko četiri stotine žena. To iskustvo neću nikada zaboraviti. Stao sam pred te sestre sa drhtanjem i neobičnim bremenom u svom srcu. Pošto smo već tri nedelje imali svako veče sastanke, te žene su bile u dodiru sa Bogom. One su poput sunđera upijale Reč.

Propovedao sam tim dragim ženama o sili pokornog duha. Podelio sam sa njima te osnovne principe koje sam izneo i vama u ovoj knjizi. Rekao sam im da Bog ima silu za njihove živote i da one trebaju da preuzmu ulogu koju im je Bog odredio da bi iskusile tu silu. Rekao sam im da (one) mogu imati izvanrednan uticaj na život svog muža ako dođu na to silno mesto - pod njegov autoritet. Ohrabrio sam ih da prekinu sa pokušajima da promenu svog muža, a da daju šansu Bogu.

Imao sam izvanrednu slobodu dok sam propovedao i tada sam uputio poziv. Skoro sve žene su ustale i došle napre. Napunile su oltar, njih dvesto. Dolazile su sve dok više nije bilo prostora. Te drage žene su došle na oltar. Plakale su! Cvilile su! Jaukale su zbog svojiih grešaka. Bile su slomljene pošto su shvatile potrebe u svom životu. Moram priznati, bio sam iznenađen i šokiran. Nisam očekivao takvu reakciju.

Posle dva dana imali smo sastanak za ljude. Cilj tog sastanka bio je isti kao i za žene. Bila je posebna poruka za ljude, koja ih je izazivala u njihovim sferama odgovornosit. To je takođe bilo posle tri nedelje zajedničkih sastanaka. Ti ljudi su već trebali da dožive probuđenje. Nisam govorio na tom sastanku, ali sam otišao da čujem poruku. Kada se propoved završila i kada je upućen poziv, tri čoveka su došla napred. Gledao sam to u šoku i tada se u mom srcu rodio naslov ovog poglavlja. Moje srce je povikalo: "Bože, gde su ljudi? Zašto nisu ovde?!"

Vidiš, pre dva dana skoro sve žene su plakale. Kada se služba završila stojale su u redu da bi mi postavile pitanja. Sa suzama su govorile: "Ne znam šta da radim. Čini mi se da moj muž ne ljubi Boga. Ne čini mi se da je on duhovni vođa i ne znam šta da radim. Možete li mi, molim vas, pomoći?" Tada je sve bilo u suzama, a sada sam jedva mogao da shvatim da su ljudi toliko nezabrinuti za poziv koji im je upućen.

Ali, to nije jedinstveni slučaj; voleo bih da jeste. Sada ima već dvadeset tri godine od tog događaja. U međuvremenu sam imao nekoliko prilika da propovedam sestrama u vezi njihovog silnog mesta pod autoritetom njihovih muževa. Video sam da se cela ta priča iznova ponavlja. Na jednom sastanku propovedana je poruka mešanoj grupi. Sedeli smo 25 minuta i slušali jednu sestru za drugom koje su sa suzama priznavale svoje grehe. Upućena je molitva za blagodat da bi se živilo u skladu sa porukom koja je iznešena. To je ponovo bilo na veliki blagoslov mom srcu, kada sam video njihova meka, nežna srca.

Posle kratkog vremena, propovedana je izazovna poruka ljudima u vezi uloge koju je Bog za njih odredio. Sastanak je bio otvoren za sve koji su želeli da daju svedočanstvo ili ispovest. Niko nije ustao. Niko. I opet, moje srce je povikalo: "Bože, gde su ljudi? Šta nije uredu sa njima?"

Tokom svojih putovanja posećujem različite domove. Dok Jackie i ja zajedno sedimo u domovima imajući zajedništvo sa drugim bračnim parovima, često primetimo da ljudima mnogo nedostaje duhovnog žara, insteresa i želje. U isto vreme, videli smo stvarnu glad kod žena koje postavljaju mnogo pitanja. Mnogo puta kada odlazimo sa takvih mesta, pogledam u Jackie i ona u mene i skoro jednoglasno kažemo: "Gde su ljudi?" U svim tim situacijama ljudi se nalaze tamo, ali ipak nisu tamo. Ljudi koji popunjavaju svoje mesto, ali ne i svoju ulogu kao vođe.

Dragi ljudi, u svojoj ruci držite znanje i mudrost koja može transformisati ceo vaš život. Božija Reč je snažna. Možda se osećate malo utučeno dok razgledate sebe u odnosu na Boga i vašu porodicu. Bog sve to može promenuti, brate moj; ustani i veruj. Sve ovo ima potencijal da utiče na tvoju decu do treće i četvrte generacije.

Kada sudi, Bog uzima vođe

Dobro, pitanje je: "Gde su ljudi?" Postoji mnogo odgovora na ovo pitanje, ali verujem da u trećoj glavi proroka Isaije imamo nekoliko odgovora. Kada se ljudi odvrate od Boga i Njegovih puteva, Bog sudi njih i njihove porodice tako što im uzima dragocene duhovne stvari. To je deo novozavetnog principa: *"Kome predaše najviše, najviše će iskati od njega"* (Luka 12:48). Ako imaš nešto što ne koristiš, Bog će ti to oduzeti. Ali, ako ti je Bog dao nešto i ti to koristiš, Bog će ti dati još više (vidi Matej 13:12).

"Jer gle, GOSPOD, GOSPOD nad vojskama uzeće Jerusalimu i Judi potporu i pomoć,
Svaku potporu u hlebu i svaku potporu u vodi,
Junaka i vojnika, sudiju i proroka, mudraca i starca,
Pedesetnika i uglednog čoveka, i savetnika i vešta umetnika i čoveka rečita.
I daću im knezove mladiće, i deca će im biti gospodari"

Isaija 3:1-4

Ovo su vrlo interesantni stihovi u svetlu našeg pitanja "Gde su ljudi?" Verujem da u gore navedenom tekstu imamo neke odgovore koji će razjasniti pojedine stvari u našoj trenutnoj dilemi. Bog je Izrailju (specifičnije, ljudima u Izrailju) oduzeo određene stvari pošto su se odvratili od Boga. Odvratili su se od Božijih puteva i nisu slušali Njegov glas. Sud koji je Bog doneo na narod bio je u tome što im je uzeo sve vođe. Da li znaš šta se dešava ljudima ili porodici ako im uzmeš vođe? Haos! Da li bi se ovo moglo primeniti za situaciju u Americi? Teško je pronaći vođe, zar ne? Žao mi je zbog nedostatka karaktera, čak i kod nekih naših predsednika.

Bog je rekao Izrailju: "Išli ste svojim putem; niste slušali Moj glas. Upozoravao sam vas, slao sam vam proroke, ali niste ih poslušali". Šta je Bog mogao da im radi osim da im sudi? Oduzeo im je hleb i vodu, oduzeo im je i mnogo više od toga. Oduzeo im je vođe, najvažnije osobe. Svi ti jaki stubovi u Izrailju – otišli su. Rečiti propovednik i mudri sudija – otišli su. Osoba koja je rešavala probleme i stari mudraci – svi oni su otišli. Dakle, šta im je ostalo? Deca su im gospodarila.

Ovo mi liči na Ameriku. Ne verujem da četvrti stih govori o malim bebama (u engleskom prevodu stoji "bebe će im biti gospodari", prim.prev.), nego na mladiće koji bi trebali da slede starije mudre ljude. Ipak, ovo me podseća na trogodišnjake koji u supermarketima gospodare nad svojim majkama i očevima. Peti stih nastavlja sa proroštvom: *"Dete će ustajati na starca"*. Ceo opis me podseća na Ameriku. Stare smo zaboravili i ostavili u staračke domove. Idemo im u posetu jednom ili dva puta godišnje. To se dešava, ali zašto? Zato što se Amerika odvratila od Boga i Njegove Reči.

Ceo ovaj scenario došao je i na nas, Božiji narod. Isaija je prorokovao da će doći vreme kada će ljudi reći: *"Ne postavljajte me knezom narodu"*. Upozorio je na vreme kada će ljudi govoriti: "Ne želim da budem vođa, budi ti!" Danas je upravo tako. Zapravo, u mnogim crkvama kada čovek ima poziv od Boga da bude vođa, on se žali: "O ne! Moram da budem vođa! Šta sada?" Čini se da više nije časna stvar biti propovednik pravde i sluga evanđelja. Šta nije uredu? Niko ne želi da bude vođa.

Pre dvadeset tri godine doživeo sam nešto što mi je otvorilo oči i ilustrovalo realnost nedostatka vođa u crkvama. Jednog nedeljnog večera sedeo sam u domu sa puno ljudi. Oni su svi sedeli i pokušavali da ubeđuju jedni druge ko će održati bogosluženje tog večera u crkvi. Niko nije želeo. Sedeo sam tamo i gledao kako ti ljudi bacaju loptu jedni drugima. (A seti se, ja volim da propovedam). Tako je išlo.

"Dobro brate, ti ćeš održati večeras bogosluženje."

Drugi brat je rekao: "Ne, neka brat taj i taj to učini."

A taj i taj brat rekao je: "Ne, ne bih ja. Uzmi ti."

Ti stubovi crkve deset minuta su se vrteli oko toga. Konačno, jedan čovek je prihvatio taj zadatak i svi ostali su dobili olakšanje. Nisam rekao ni reč, ali u svom srcu sam govorio: "Ja ću uzeti! Daj meni loptu! Radujem se što imam priliku da održim bogosluženje ovog večera."

Teško je pronaći mnogo ljudi koji će ustati i reći: "Daj meni loptu. Radosno ću to prihvatiti". Razlog što niko ne želi da uzme loptu i trči sa njom jeste što mnogi nemaju pomazanje Duha Svetog. Nemaju rasplamsani Božiji život u sebi. Teško je pronaći ljude koji žele da ustanu i povinuju se toj disciplini za koju je potrebna molitva, čitanje Reči i dobijanje svežeg hleba koga treba davati drugima. Niko ne želi odgovornost; to je veliki posao. Kažem ti, to je sud od Boga zato što ostavljamo Njegove puteve.

Tada žena popunjava

Kada se ljudi odvraćaju od Boga i Njegovih puteva, Bog im oduzima pomazanje. On svlači sa njih duhovni autoritet i ostavlja ih u stanju bez mudrosti. Oduzima im unutrašnju snagu. Tada oni pokušavaju da budu muževi, očevi i skupštinske vođe, ali bez uspeha. To je ono što se dešava. Svi ti blagosloveni darovi od Boga nestaju. Deca ustaju na svoje očeve, autoritet se izvrće i nedostaje vođstvo. Usled svih tih nedostataka žena se ubacuje i pokušava da popuni prazninu, zar ne? Mnogo puta sam čuo kako žene kažu: "Da li ja treba da se ubacim i činim to? Moj muž ne želi da drži bogosluženja, ali nema ništa protiv da ih ja održavam."

Kako da odgovorim na ovakva pitanja? Ona je bila vrlo pažljiva u opisivanju neodgovornosti njenog muža. Srce me boli zbog takvih majki i dece. Oni su Hrišćani i žele da imaju pravo poštovanje prema tati, ali on je uistinu kao probušena guma. Ja pažljivo kažem sestrama: "Hej, ako on nema ništa protiv da ti održavaš bogosluženja, onda čini to!" Ali, u isto vreme mislim: "Brate, probudi se! Zašto svojoj deci ne bi dao malo hleba?

Zašto da žena bude ta koja će oprezno voditi svoju porodicu pazeći da ne povredi ego svoga muža? Taj otac treba da pokrije svoju glavu u sramoti, da se pokaje i vrati Bogu. Postoji mnogo problema sa feminističkim pokretom, a ovo je jedan od njih. Dve generacije odsutnih očeva, a na kraju žena se ubacuje i ispunjava tu prazninu.

Tamo negde u prošlosti naši praoci su izneverili Gospoda. Tako su izgubili svoju silu i autoritet. Tada je odrasla generacija momaka koja nije imala pravo vođstvo. Nakon njih došla je još jedna generacija koja je odrasla u još gorim okolnostima. Sada smo tu mi i mnogi od nas ne znaju da vode svoje porodice.

Verujem da je ovo jedan od odgovora na naše veliko pitanje. Ja ne sramotim ljude. Samo govorim kakva je situacija u kojoj se nalazimo. Mnogi od nas nisu vođe kakve bi trebale biti. Braćo, treba da polomimo te okove! Moramo se osloboditi toga. Treba da budemo iskreni prema sebi i priznamo potrebu našeg srca. Treba da ustanemo i završimo sa tim manje važnim stvarima.

Pitam se koliko puta sam video suze kod žena dok govore ove reči: "Kako da pomognem svom mužu da bude duhovni vođa? On dobro obezbeđuje sredstva za život, dao nam je dobar dom za život, plaća račune, ali ne preuzima na sebe vođstvo". Lako je izvršavati te materijalne stvari (živimo u Americi), ali pravi, čist duhovan čovek čini nešto drugo.

Dajem im pravi savet; braćo, zaista. Kažem im: "Sestro, budi u svojoj ulozi, nauči da se moliš i da odaješ čast svom mužu". Ali moram priznati, ponekad mi se unutrašnjost zgrči kada dam taj savet zato što znam da će neki muževi sve to pregaziti.

Draga braćo, nije uredu da zapovedate ženama da rade te ponižavajuće stvari, ako vi nećete da ih vodite u svemu tome. Nije uredu govoriti svojim ženama da prate sve tvoje potrebe i da ti odaju čast. Neke od tih dragih sestara su po deset godina pokušavale tu stvar "skrivene žene". Kada ćemo se i mi probuditi i urediti svoj odnos sa Bogom? Suviše smo ponosni, braćo. Primetio sam to mnogo puta, čak i na sastancima probuđenja kada Bog moćno radi. Sestre su brze da slome svoja srca i priznaju potrebe, a ljudi su vrlo spori u tome. Da li smo mi toliko duhovni da ništa ne treba da priznamo, ili smo suviše ponosni? Možda je vreme da napravimo jedan staromodni sastanak probuđenja u domu. Znate, kada otac sedne sa svojom porodicom i kaže: "Ja sam pogrešio! Ja sam pogrešio! Ja sam pogrešio! Hoćete li mi oprostiti? Staviću sve ostalo iza vas. Bog nije bio prvi u mom životu. Molim vas, oprostite mi."

Vođe podižu vođe

U istoriji Izrailja postojao je period kada je narod bio pun vođa. Da li si nekada čitao listu Davidovih junaka? Postoji veća grupa ljudi koji se spominju u 2.Samuilovoj 23. David je bio pomazani vođa, a vođe proizvode nove vođe. Taj princip funkcioniše, bilo da se radi o ocu i njegovim sinovima, ili vođama i njihovim ljudima. Iz tog razloga je u to vreme bilo toliko mnogo vođa u Izrailjskom narodu. Ljudi u Izrailju bili su vođe, njihovi sinovi su odrasli i postali vođe, čak i njihove sluge su postajale vođe.

Braćo, postoje dva načina da se promeni ovo stanje nedostatka vođa. Najpre, potrebno nam je probuđenje sa neba - baš kao u davnim vremenima kada se Duh Božiji izlivao na ljude. Tada ćemo imati mnoštvo vođa. To će zaustavti ovaj vihor.

Drugi način jeste da uspostavimo bliskije odnose u domu. Mi ljudi treba da imamo lično probuđenje u našim srcima i da zauzmemo svoje mesto kao vođe u domu. To će proizvesti celu generaciju mladića koji će biti vođe. Vidiš, kada dečak odraste u domu gde je otac vođa, on spontano hvata duh vođstva. Otac je njegov ugled. On odrasta kod očevih nogu i preuzima njegovo vođstvo. To je nešto što svaki čovek između nas može učiniti. Mi ljudi imamo potencijal da preokrenemo celu ovu stvar u jednoj generaciji. Kada bi ustali, zauzeli svoje mesto i bili verni, Bog bi nam dao generaciju mladića koji bi postali vođe. Bog i danas traži ljude. On traži ljude koji žele da ispune tu prazninu i naprave živu ogradu. To počinje u domu. Postoji mnogo ljudi koji imaju nadahnuće i žele da rade Božije delo. Zahvaljujem Bogu za sve njih, ali moramo se setiti da Božije delo počinje u domu. U domu imaš punu kuću učenika koji čekaju na tebe. Imaš ženu kojoj je potrebna nega. Imaš školu ispita za buduću službu.

Bog želi da svaki čovek postane zreo. Zreo čovek je čovek koji je naučio da hoda sa Bogom - čovek koji želi da bude osetljiv na glas Duha Božijeg. Zreo čovek je čovek koji je pun presvedočenja iz Božije Reči. Niko ne treba da mu kaže šta da čini; on to čini iz presvedočenja - iz želje sopstvenog srca.

Zreo čovek je čovek koji se predao Bogu. Naučio je da hoda u svetlu. Kada mu je Bog dao svetlo, on je rekao: "Amin" (ili, "tako neka bude"). Tada mu Bog daje više svetla i on opet kaže "Amin" Božijoj volji. Na taj način sazreva. Takvi ljudi su "vredni da nauče i druge."

Zreo čovek je čovek koji je naučio da upravlja svojim finansijama. Božija volja je da budeš stabilan i u finansijama. Za neke od vas to znači da morate napraviti velike promene, odnosno da se rešite nekih dugova. Ovde ne mislim na osnovne dugove (kao na primer za kuću), nego na kreditne kartice i tome slične stvari. Za Boga je čast kada si finansijski stabilan. To je deo pravog vođstva.

Crkva puna pobožnih ljudi

Hajde sada malo da maštamo. Sve ove misli o vođama pokreću moje srce: Šta ako bi svi ljudi ozbiljno shvatili ovu stvar vođstva? O, koja crkva bi to bila! Puna skupština ljudi koji su predati Bogu i koji hodaju u vođstvu. To bi bila jaka crkva. To bi bila novozavetna skupština. To bi bila apostolska crkva, kao što je bila rana crkva u doba apostola.

U ranim danima hrišćanstva kada se Duh izlivao na sve, podigle su se mnoge vođe. Crkva je bila puna pobožnih vođa. To je bila norma. Možda misliš da je standard suviše visok, ali razmisli za trenutak. Ovi opisi zrelog čoveka su Biblijski zahtevi za vođe u crkvi (1.Tim.3:1-14). Verujem da svi mi ljudi treba da stremimo ka tome da jednog dana zauzmemo mesto vođe u crkvi. To znači da treba da radimo na tim zahtevima. Treba da budemo zreli ljudi koji hodaju sa Bogom. Treba da budemo ljudi presvedočenja i da imamo finansijsku stabilnost. Treba da budemo ljudi koji imaju urednu decu i verne žene. Lista se nastavlja, ali ovde je stvar da treba da težimo za tim kvalitetima koje ima jedan vođa. Jednog dana to će nam doneti crkve pune pobožnih vođa – a to je novozavetni život u crkvi.

Za crkvu treba da bude normalna stvar da bude puna Božijih ljudi. Crkva treba da bude puna proroka, učitelja, tešitelja, evanđelista i mudrih ljudi koji znaju da vode narod. Danas, većina crkava ima jednog ili dva dinamična čoveka, a ostali samo sede u klupama. To nije Novi Zavet. Neka Bog svakoj porodici dâ Božijeg čoveka za tatu. Sva deca treba da imaju tatu koji će im svakodnevno na bogosluženjima davati svežu Reč od Boga. Ali, gde su ti ljudi?

Bog odaje čast ljudima

Bog odaje čast ljudima. Od početka stvorenja Bog je uspostavio svoj red. On je učinio Adama carem zemlje i dao mu odgovornost nad svime. Najvećim delom i u većini situacija Bog radi kroz ljude. Bog je odredio da i crkvu, isto kao dom, vode ljudi. Postoji mnogo odgovornosti koje se podrazumevaju u ovoj istini i mislim da mi ljudi treba da se probudimo u tome.

Kroz celu Bibliju vidimo da Bog koristi ljude. Čak je i sadržaj Biblije napisam ljudima. Iako je napisana za sve, opet je mnogo napisano za braću. Ne kažem da Bog ne odaje čast i ženama; objasnio sam kako je Bog uspostavio svoj red u vezi njih. Ali od početka Božiji plan je bio da postavi ljude u autoritet i da im dâ veću odgovornost.

Ali braćo, kome je više predato, više se i zahteva od njega. Često sam govorio ljudima koji su imali borbe zato što su se nalazili pod određenim autoritetima: "Radije bih bio pod autoritetom, nego u autoritetu, zbog teškog tereta odgovornosti koji pada na tebe kada si postavljen kao autoritet". Ipak braćo, plašt je pao na nas. Bog nas poziva da u tom putovanju ustanemo i ispunimo tu prazninu. Mi smo ljudi.

Brak: najlepše prijateljstvo

Prijateljstvo je nesebična ljubav između dva srca.
To je najlepšte tkanje koje vezuje ljudska srca.
To je misaoni izliv
jedne kompletne prirode drugoj.
To je čin volje, a takođe i stvar nesvesnosti.
Ono nije samo osećaj
Iako se pokreće svim emocionalnim ljudskim silama.
Ono nije prvenstvena stvar srca
Iako ga srce apsolutno kontroliše.
Prijateljstvo je u potpunosti stvar izbora.
Volja sakuplja sve informacije pri ruci
To se prikazuje srcu,
Dok se ono ne otme i potpuno ne pokrene.

Prilagođeno S.D.Gordon

30

Srećne, blistave supruge

"Muževi! Ljubite svoje žene kao što i Hristos ljubi crkvu,
I sebe predade za nju"

Efescima 5:25

Bračni odnos je ubedljivo najdublji mogući odnos ljudskih bića. Ova rečenica je istinita čak i u telesnom smislu, a obuhvata još veću realnost za one koji su stupili u hrišćanski brak. Neizmeran je uticaj takve bračne zajednice na sledeću generaciju. Iako tvoj brak može na razne načine uticati na tvoju decu Bog to sumira jednom kraktom frazom u Malahiji: *"A zašto jedno? Da traži seme Božije"*. Bog je muža i ženu učinio jednim telom sa mnogo dubokih razloga, a jedan od tih razloga jeste snažan uticaj koji bračna zajednica ima na decu koja im se rode.

Najveći dar koji možeš dati svojoj deci jeste srećan brak. Deca treba da odrastaju u bezbednoj atmosferi roditelja koji se duboko vole. Ta ljubav treba da im bude toliko evidentna da mogu da posvedoče: "Moj otac i majka se vole". O kako je opustošen život u domu gde se redovno događaju rasprave. Deca imaju osećaj zle slutnje: "Hoće li moji roditelji živeti zajedno ili će se razvesti?" Ovo stvara nesigurnost u svoj deci, bez obzira na uzrast. Stres i pritisak podeljenog doma unuštava mnogo dobra koje roditelji pokušavaju da učine vaspitavanjem. U prethodnim poglavljima obratio sam se sestrama u vezi uloge koju one igraju u održanju srećnog braka. Sada je red na ljude.

Tako je rekao Gospod

"Muževi! Ljubite svoje žene kao što i Hristos ljubi crkvu, i sebe predade za nju,
Da je osveti očistivši je kupanjem vodenim u reči;
Da je metne preda se slavnu crkvu, koja nema mane ni mrštine,
Ili takoga čega, nego da bude sveta i bez mane.

Tako su dužni muževi ljubiti svoje žene kao svoja telesa;
Jer koji ljubi svoju ženu, sebe samoga ljubi.
Jer niko ne omrznu kad na svoje telo,
Nego ga hrani i greje, kao i Gospod crkvu"

Efescima 5:25-29

Mnogi ljudi ispuštaju slavnu krunu u svom životu zato što nemaju specijalnu brigu za svoje žene. Koliko ja razumem smisao Solomunovih Priča, na taj način se ispušta predivan dragulj koji bi privlačio pažnju na nas kao ljude i vođe. Taj dragulj jeste žena koja zna da je njen muž ljubi i neguje. To je žena koja hoda u svetosti i služi svom mužu iz ljubavi. "*Vredna je žena venac mužu svojem"* (Priče 12:4a).

Izvanredna je slika u ovom tekstu. Dok Pavle traži ilustraciju lepote novozavetnog braka, on obraća pažnju na najdublji duhovni primer. Usmerava našu pažnju na odnos Hrista i Njegove crkve. Svi vidimo blagosloven rezultat Hristove brige za crkvu. Kakav je rezultat? Slavna, sjajna crkva za Njega - bez mane i mrštine. Vidimo ženika koji doteruje svoju nevestu za taj slavan dan venčanja i sjedinjenje koje će trajati kroz celu večnost. Aliluja! Njegove metode doterivanja su dostojne da ih sledimo. O tome ću pisati kasnije. Hajde najpre da pogledamo nevestu.

Blistava nevesta

U 26. i 27.stihu Bog nam daje najdivniju sliku crkve u celoj Bibliji. Ona tu stoji, blistava, bez mane čekajući svog muža. Iz ovoga mnogo možemo naučiti za svoje brakove. Baš kao što Hristova nevesta treba da bude blistava (slavna), tako trebaju i naše žene. Slavna crkva jeste stalna kruna Isusa Hrista. To vidimo jasno u Delima Apostolskim. Istorija probuđenja takođe to potvrđuje.

Sjajna, srećna žena obezbeđuje istu krunu za nas ljude, a mi smo ti koji su odgovorni za njen sjaj. Naše žene treba da imaju slavan sjaj na svojim licima. To je sjaj koji dolazi iz srca i pokazuje se na licu. U hrišćanskom smislu taj sjaj predstavlja mnogo više od sreće. Pogledaj nekoliko boja koje sačinjavaju taj sjaj.

- To je srce "očišćeno kupanjem vodenim u Reči."
- To je srce, obasuto ljubavlju muža, iz kojeg se izliva radost.
- To je srce koje manifestuje pobožan karakter Hrista.
- To je srce ispunjeno zrelom mudrošću i rasuđivanjem.
- To je srce koje nema ozbiljne duhovne probleme.
- To je srce u kome sija Božija prisutnost.
- To je srce koje manifestuje čistu savest.

Braćo, ovakva unutrašnja lepota čini ženu blistavom, a takva blistavost jeste kruna na našoj glavi. Ta tiha poruka više svetu punom oštećenih brakova. Ona kaže: "Moj muž me voli i brine se za mene". Dok sagledavamo spektar tih kvaliteta, lako je primetiti da mi muževi u tome imamo mnogo posla. Ta žena je blistava zato što joj njen muž služi. Njen život je srećan, ispunjen i osmislen zbog duhovne brige i upravljanja njenog muža. Efescima poslanica nas jasno uči da svoju službu upravljamo prema nežnom primeru našeg Spasitelja.

Polagati svoje živote

Radostan sam što imamo jasno otkrivenje Hristovog primera koji treba da sledimo. On je položio svoj život za crkvu. Bog nam kaže da volimo svoje žene kao što Hristos voli nas. Kako nas On nežno vodi tim nebeskim putem i strpljivo nam daje prostor da rastemo! Dugo trpi i ponekad nas godinama čeka da se promenimo. Tako radi naš Spasitelj sa nama. Izvanredno je kako nas On u tom svojem čekanju voli i blagosilja. O Gospode, učini nas sličnim Isusu u odnosu sa našim ženama. Treba da im se od srca smešimo dok svojim očima posmatramo potrebe u njihovom životu. Treba da uklonimo spuštene obrve i zamenimo ih osmehom.

"Tako i vi muževi živite sa svojim ženama po razumu i poštujte ih kao slabiji ženski sud,
I kao sunaslednice blagodati života, da se ne smetu molitve vaše"

1.Petrova 3:7

Ovaj stih nam daje još bolji uvid u to šta znači polagati život za svoju ženu. U ovom stihu Bog povezuje Hristov primer sa praktičnim načinima ljubavi prema ženi. Ta veza se otkriva kroz reč "tako" koja znači: "na isti način". Ta reč se dva puta pojavljuje u ovom poglavlju. Na oba mesta to se odnosi na Hristov primer iz 1.Petrove 2. Ako želiš da dođeš do punine ovog stiha treba da se vratiš u 1.Petrovu 2:21-25 i onda da pročitaš stih iznad ovog pasusa.

Pošto živimo sa svojim ženama, Bog govori nama muževima o stradanju putem iskupljenja. Dok čitam sve te stihove zajedno, zamišljam muža punog vere koji strpljivo živi sa svojom ženom. U njihovom domu ne postoje rasprave niti osvete za greške. Reč "živite" je duboka reč. Ona podrazumeva mnogo više od samog življenja u istoj kući. Divno je primetiti dubinu re reči. To znači da muž komunicira sa ženom strpljivim srcem, punim razumevanja. Treba da budemo muževi koji dovoljno poznajemo svoje žene da bismo rasudili u vezi njihovih potreba i koliko mogu da nose. *"Živite sa svojim ženama po razumu."*

Bog savetuje nas ljude da odajemo čast svojoj ženi, kao slabijem sudu. Međutim, na čega Bog misli kada kaže "slabiji sud"? To je jedna od mnogih fraza koje ljudi objašnjavaju pogrešno i nebiblijski. To ne znači da je žena glupa i da joj nedostaje mudrosti. Nije uredu odgurnuti ženu i jednostavno reći: "Ona je slabiji sud". Mnogi ljudi besmisleno upotrebljavaju ovu frazu. Bog kaže da odajemo čast svojim ženama, da ih visoko cenimo, kao i svoje oči. Svi imamo posebnu brigu za svoje oči, pošto su one vrlo osetljiv deo našeg tela - deo koji ne želimo da izgubimo. Isto tako, naše žene su vrlo važan deo nas i one zahtevaju specijalnu nežnost i brigu. Odavaj joj čast, posebnu pažnju i bićeš joj mnogo bolji. Ako zbog nemarnosti izgubiš svoje oči, patićeš u ostatku svog života. Ako izgubiš svoju ženu, takođe ćeš patiti u ostatku svog života. *"Zato čuvajte duh svoj, i ženi mladosti svoje ne činite nevere"* (Mal.2:15b).

Na ove reči koje smo već pogledali Bog dodaje snagu i ravnotežu tako što objavljuje da su muž i žena jednaki. Mi smo oboje naslednici blagodati života, oprani u istoj krvi. Stojimo zajedno u Božijem carstvu, pod istom kupolom blagodati. *"Ne ponosi se, nego se boj"* (Rim.11:20b).

Nema mesta za arogantno prikazivanje autoriteta muža nad njegovom ženom. Opet molim za miran, tih autoritet koji je vođen blagodatnim Duhom Božijim. Seti se, Sveti Duh je blag. Mi smo braća i sestre u Hristu, vezani mnogim ljubaznim principima bratstva u Novom Zavetu.

Muž i žena su snažan molitveni tim i Sotona to zna. Pitam se koliko bračnih parova ima efektivnu molitvenu službu tako što se zajedno bori protiv neprijatelja. Bojim se da je u većem broju slučajeva njihov odnos toliko poremećen da se oni čak ni ne mole zajedno. Bog savetuje nas ljude kako možemo eliminisati taj pritisak. Položi svoj život za ženu. To je Božiji način.

Ako se čovek priprema za neku službu Biblija kaže da on nije spreman sve dok ne zadobije efektivnu službu u životu njegove žene. Služba pranja, ohrabrivanja, učenja, negovanja i molitve za svoju ženu priprema čoveka za budući rad. To su kvalifikacije za vođstvo. Vođa mora imati svetu ženu. Čovek koji je svoju ženu učinio Hristovim učenikom biće sposoban da načini učenike i u crkvi. To se dešava pomoću mnogih praktičnih načina. Obuhvatiću to u ostatku ovog poglavlja.

Muževi! Ljubite svoje žene

Snažna emocija ljubavi

Za ovu prvu tačku potrebna je definicija, pošto sve ostalo što ću spomenuti spada u tu kategoriju ljubavi. Postoji razlika između dela ljubavi i emocije ljubavi. U idealnom slučaju, dela ljubavi izviru iz duboke odanosti i emocije ljubavi. Takva ljubav jeste jedna od tih fenomena koji prevazilaze naš razum. U Pesmi nad Pesmama 8:7 čitamo: *"Mnoga voda ne može ugasiti ljubav, niti je reke potopiti. Da ko daje sve imanje doma svojega za tu ljubav, osramotio bi se"*. To je sila ljubavi. Ljubav je neobjašnjiva sila koja proizvodi sve ostalo što ću podeliti sa vama u ovom poglavlju. Hristos nije umro samo zbog toga što je bio poslušan svom Ocu. Njegova ljubav prema nama Ga je navela da položi svoj život i umre za nas. Ne znam ni za jednu drugu stvar koja bi mogla više izazvati ženu da zrači, od ove ljubavi. Istinska ljubav sadrži u sebi odanost i emociju. Mi se ne usuđujemo da razdvojimo te dve stvari sa našim ženama.

Pre nekog vremena video sam divnu ilustraciju toga prilikom okupljanja u crkvi. Neki parovi koji se vole baš su objavili svoju veridbu. Devojka je blistava. Zašto je ona toliko ozarena? Mladić još nije imao mnogo vremena da je uči, ali ona sija od sreće zbog njegove ljubavi i naklonosti koja teče prema njenom srcu. Najsnažniji uticaj koji možeš imati na svoju ženu jeste tvoja ljubav prema njoj.

Student svoje žene

Ova tačka prirodno sledi posle prethodne. Kada ljubimo svoje žene želećemo da ih razumemo. Želećemo da ih sve dublje i dublje upoznajemo. Bog je načinio ženu skroz drugačijom u odnosu na muža. Njegovi planovi i ciljevi za nju nisu isti kao za čoveka. Vrlo je važno da ovo razumemo na pozitivan način. Te različitosti su divne varijacije. Da; ona je *"divno sazdana"* (Psalam 139:14). Kada čovek govori o ženi ovako: "Žene, ko ih može razumeti?" tada pokazuje svoje neznanje u vezi Božijih ciljeva prilikom stvaranja. Kada se te razlike radosno i pozitivno shvate, mogu promenuti tvoj brak. Ona je izvanredno stvorenje koje je načinjeno potpuno drugačije od tebe. Nama ljudima je potrebno vreme da bismo upoznali svoje žene. Treba da uživamo zbog jedinstvenih kvaliteta naših žena. One su naša ravnoteža. Baš kao što Hristos želi da upoznaje nas, Njegovu nevestu, tako takođe i mi treba da želimo da upoznajemo svoje žene.

Duhovni vođa

Hristos je inicijator odnosa koji On ima sa svojom nevestom. On nas je prvi ljubio. Položio je svoj život da bi nas privukao sebi. On je inicijator. Mi smo ti koji odgovaramo na njegov poziv. To je divna ilustracija duhovnog rukovođenja. Većina hrišćanskih žena teže za muževima koji će nežno predvoditi svoj dom. Takva inicijativa donosi veliku sigurnost u srcu žene. Njeno srce postaje lojalno (odano njemu) i puno poštovanja i tada je lako pokoriti se. Suprotno je takođe istina. Kada ljudi ne predvode svoje domove, pojavljuju se problemi i nemir u domu. Da li si nekada video nesigurnu ženu?

Mudar finansijski menadžer

Hristos je taj koji obezbeđuje sve što nevesta potrebuje. Ona ne treba da brine niti da se uzbuđuje jer je On blizu. Mi muževi treba da sledimo taj uzor u domu. Statistike pokazuju da je finansijski konflikt jedan od glavnih povoda za razvode u Americi. To ne znači da moramo biti bogati. Ne kažem to uopšte, ali moramo biti slobodni. Mudar menadžer oslobađa dom od pritiska novca. On neće trošiti novac za nepotrebne stvari ili na stvari koje on želi. U suprotnom, to je rana za srce tvoje žene. Ako finansije tvoje porodice nisu uredne vreme je da preduzmeš neke strožije mere da bi doveo stvari u ravnotežu. Danas je ljudima dostupno mnogo dobrih materijala za koje su potrebna novčana sredstva. Treba to da iskoristimo. Bezumni dugovi nisu slični Hristu. Ne mogu da Ga zamislim da radi nešto poput toga. Moraš se osloboditi svih tih dugova i uneti mir u svoj dom.

Pohvala i pažnja

Hristova konstantna briga za crkvu jeste gorivo koje održava oganj ljubavi u našim srcima. Na isti način to funkcioniše i u braku. Neka tvoja žena bude objekat mnogo slave i pažnje! U našoj kući imamo izreku koja ide ovako: "Malo ljubavi putuje daleko". Izdvoji vreme da pokažeš svojoj ženi koliko ti je važna. Ako zastaneš i razmisliš o tome, postoji mnoštvo stvari zbog kojih možeš ceniti svoju ženu. Ona treba da zna kako se ti osećaš. Napiši joj poruku. Pošalji joj razglednicu ili razmišljaj o tome da joj kreativno kažešL "Volim te". Zastani za trenutak i pomisli šta bi bilo ako bi tvoja žena umrla. Pomisli samo šta bi ti sve nedostajalo. U tvom umu pojaviće se razne misli. Onda se i ponašaj u skladu sa tim, izražavajući zahvalnost i razumevanje.

Kvalitetno vreme

Intimno zajedništvo jeste ključ za srećan brak. Kada kažem ovu rečenicu mislim na više od samog fizičkog odnosa. Zapravo, fizički odnos izvire iz intimnog odnosa. Kao muževima i ženama, nama je potrebno vreme da bi se fokusirali na odnos sa dubokim srcem. Koristi svoje kreativne sposobnosti da bi pronašao načine koji će ti pomoći da budeš uspešan u tome. Jackie i ja se sastanemo svakog utorka. Cela svrha tog sastanka jeste da se zajednički lepo provedemo. Možemo da sedimo u restoranu i razgovaramo dva sata ili da šetamo u parku držeći se za ruke. Zajedno snivamo snove, smejemo se u vezi nekih interesantnih stvari koje su deca rekla, ili pravimo planove za buduće događaje u domu. Baš kao što je potrebno vreme za intimnost sa Hristom tako je potrebno i sa našim ženama. Da li mi zaista želimo da ih upoznajemo? Ako da, pronaćemo način da zajedno provodimo vreme i da to vreme posvetimo za intimno deljenje.

"Dragi radi" lista

Da li imaš takvu listu u svojoj kući? Mi je nazivamo "dragi radi" lista (spisak stvari koje muž treba da uradi, prim.prev.). Ona u sebi sadrži stvari koje Jackie želi da popravim. Trenutno jako malo obraćam pažnju na tu listu pošto pišem ovu knjigu. Taj spisak poslova koje muž treba da obavi nije mala stvar u braku. Mnoge žene se svakodnevno sekiraju zbog toga što slavine cure ili vrata škripe. U tome postoji tiha poruka koja kaže da ne želiš sebe da daš ženi. Ti govoriš: "Baš me briga za ono što tebi smeta". Mnogo puta ukinemo sve slatke reči zbog toga što slavina curi danima, nedeljama i mesecima. Meni ta lista često puta pomogne u smislu organizacije poslova u našoj kući. Naše žene su darovani organizatori. Bog ih je stvorio kao detaljna stvorenja. Njima je potrebna naša pomoć da bi izvele mnoge svoje planove koji će doprineti da dom bude uredan. Pomozite im, braćo. Činite to sada. Nemojte više čekati.

Zaštitnik

Kada je Hristos na našoj strani nema čega da se bojimo. Kada se nalazimo pod Njegovim krilima sve je dobro. To treba da bude iskustvo naših žena. Mi njih pokrivamo. Postoje odgovornosti koje se podrazumevaju za taj položaj. Treba da budemo oprezni na opasnosti i pritiske sa kojima se naše žene suočavaju i da ih štitimo. One se ponekad boje. Treba da ih oslobodimo od tih stvari i da im pomognemo. Može biti da samo nedostaje molitva ili možda treba da promenimo neke njene aktivnosti. Oprezan muž će osetiti da nešto nije uredu i sa nežnošću će to rešavati. Žene vole onoga koji želi da ih sluša. Nauči da joj postavljaš pitanja na osnovu kojih ćeš moći da izvučeš u čemu se ona nalazi. Tada jednostavno slušaj dok ona to deli sa tobom. Ako je potrebno rešenje treba da se ponašamo u skladu sa tim i da je oslobodimo pritiska kad god je to moguće.

Dobri maniri

Biblija koristi reč "učtiv" (zadnja reč iz 1.Pet.3:8 u engleskom prevodu stoji "učtivi", prim.prev.) da bi definisala dobre manire. Ta reč znači: "maniri za carsko udvaranje". Volim ovo. Maniri se razlikuju u zavisnosti od kulture, ali sve civilizovane kulture imaju manire. Mi ljudi znamo šta je to i koristili smo ih vrlo dobro kada smo se udvarali. Tuširali smo se i prali zube. Govorili smo ljubazno i blago. Rekli smo: "izvini" i "hvala". Dobri maniri kažu: "Ti si važan i brinem se za tebe". Treba da gajimo dvorske manire. Bojim se da nešto od onoga što mi nazivamo "muškost" zapravo jesu loši maniri.

Disciplinovan čovek

Disciplinovan čovek jeste Duhom kontrolisan čovek. Kada naše žene vide da živimo konsistentan, uredan život, to im daje poverenje u naše rukovođenje. Lična bogosluženja su vrhunac svih disciplina zato što su svakodnevna praksa. Njima je mnogo lakše da se pouzdaju u naša rasuđivanja kada vide da čitamo Reč Božiju i da se molimo svaki dan. Svaki muž treba da teži za tim ciljevima. Nadvladaj svoje loše navike Božijom blagodaću i silom. Pitaj ženu koje stvari joj smetaju i promeni ih. Sve ovo otkriva čovek koji ima kontrolu nad svojim duhom.

Poniznost

Jednu rečenicu često čujem prilikom savetovanja bračnih parova. Želeo bih da je promenim upravo danas. Žena kaže: "Moj muž mi nikada ne kaže, 'izvini'". To je vrlo tužan komentar za hrišćanske muškarce. Naše žene prolaze sa nama kroz sito i rešeto. One znaju da pravimo mnogo grešaka. Jako je pogrešno kada ne priznajemo svoje greške našim ženama. Ta jedna loša stvar može izbrisati mnoštvo dobrih stvari koje pokušavamo da radimo. Ovde se naš integritet stavlja na kocku. Kaži joj da si pogrešio i sa iskrenom poniznošću zamoli je da ti oprosti. Možda misliš da ćeš zbog toga izgubiti poštovanje, a zapravo je istina ono suprotno. Njeno poštovanje prema tebi će porastiti iznad norme kada izabereš taj put poniznosti u svom braku.

Zajedno praviti promene

Mnogi ljudi u ime rukovođenja uništavaju duh svojeg braka tako što sâmi donose glavne odluke. To je opasan način za upravljanje svojim ženama. Video sam mnoge domove koji su tako ispali iz koloseka. Sve vreme muž je mislio da "praktikuje rukovođenje". Braćo, ne možete doći sa posla kući i jednostavno reći: "Bog mi je rekao da napustim svoj posao". Moraš se pethodno savetovati sa svojom ženom da bi ona mogla mirno primiti takvu promenu. Pripremi je blagovremeno i traži njen savet u vezi toga. Ženin savet jeste jedan od najdostupnijih mogućih mišljenja kada donosiš neke važne odluke. Ona te poznaje bolje od svih ostalih. Vas dvoje ste jedno telo. To sjedinjenje zahteva jedinstvo srca prilikom značajnijih promena. Kada čovek odbija da čuje savet svog najbliskijeg druga, on ranjava duh svog braka. Tada daje svojoj ženi tihu poruku koja kaže: "Tvoje mišljenje nije važno". Po Božijem uredu čovek je taj koji ima viziju, jer žena uglavnom živi u neposrednoj sadašnjosti. Kada ne bi imao ženu koja živi u sadašnjosti, nikada ne bi mogao snivati snove. Kada čovek donosi impulsivne odluke na svoju ruku to je kao da je šutnuo ženu u nogu pre nego što je ona počela da trči u novoj trci. Čovek mora biti osetljiv na osećanja njegove žene i ne sme preduzimati nove značajnije stvari bez zajedničkog savetovanja.

Opasnosti upoređivanja

Apostol Pavle nas upozorava o opasnosti upoređivanja sebe sa drugima (2.Kor.10:12). Međutim, postoji još veća opasnost od toga. Kada muž upoređuje svoju ženu sa drugom ženom, to ima razarajući efekat na njegov brak. Mnogi muževi su naparavili tu bezumnu grešku, a čak nisu ni svesni koliko to boli njihovu ženu. To obično dolazi prilikom opominjanja i tako se napravi još lošija situacija. Žaliti se zbog neuredne kuće i onda spomenuti kako je kuća druge žene uredna - nije pozitivno. To je duboka rana u emocionalnom srcu tvoje žene. To joj govori da ti nisi srećan sa njom, a da si razmišljao o drugoj ženi. Treba da budeš muž jedne žene i tvoj život treba da bude poznat po tome.

Afirmacija njene službe

Živimo u vremenu kada nije popularno biti žena i majka. Mi ljudi se radujemo za mnoge sestre koje su "došle kući". Znam da su naše žene to izabrale iz dubokog presvedočenja srca i one su utvrđene u tome. Slava Bogu za njihovo predanje! Međutim, one se suočavaju sa mnogo neprijatelja. One su zasute negativnošću u vezi njihovog požrtvovanja. Treba da utvrdimo naše žene u njihovom pozivu i da to redovno činimo. Ako verujemo da je to najviši Božiji poziv za njih, mi ćemo ih nadahnjivati za dublje nivoe održavanja kuće i vaspitavanja dece. Nalazimo se u opasnosti da njihovu odanost smatramo nečim normalnim, zaboravljajući požrtvovanje koje one imaju za porodicu. Ako im se obraćamo sa vikom, to je smrtna greška. Treba da prosledimo viziju svojim ženama i da ih pokrenemo da se pripremaju za buduću službu učenja kada postanu "starice".

Uteha i uho koje sluša

Naše žene će pogrešivati. Treba da im damo slobodu da padaju i uče. Svi znamo iz ličnih iskustava da se mnogo nauči iz grešaka. Lako je opominjati, ali to obično nije ono što im je potrebno kada padnu. Koliko često bi priznavao svoje padove da si bio opomenut svaki put kada si uradio nešto loše? Postoje trenuci kada je potrebna opomena. Međutim, za žene u većini slučajeva opomena treba da dođe kasnije. Kada tvoja žena pogreši potrebna joj je uteha i neko ko će je saslušati. Pokušaj to ponekad i vidi kakva će biti njena reakcija. Kada ti dođe, saosećaj sa njom i pokloni uho koje će je saslušati. Ona već zna svoj pad. Samo je poslušaj.

Osvećeno učeništvo

Dok gledam u ovu listu praktičnih načina ljubavi prema našim ženama, čini se kao da sve teče prema ovome. Sva ova različita dela ljubavi i brige omogućavaju mužu da očišća i oblikuje svoju ženu u pravog Hristovog učenika. U tome jeste duhovna služba - kada se formira karakter u unutrašnjosti čoveka. Cela knjiga bi trebala da se napiše o samo ovoj tački. Za ženu može biti štetno ako njen muž pokušava da praktikuje ovaj tip službe bez ljubazne brige. Međutim, ako je briga tu, muž može odvesti svoju ženu na višu duhovnu râvan.

Bezuslobno prihvatanje

Ova poslednja tačka izvire iz prethodne. Koji su u Hristu, oni su "prihvaćeni u ljubaznome" (Ef.1:6 – tako bi došlo po engleskom prevodu KJV, prim.prev.). Vrlo sam zahvalan za ovu istinu. To je izvanredna motivacija za rast i posvećenje. Taj kompletan princip isto funkcioniše u braku. Fokus našeg početnog teksta jeste usmeren na čistu i svetu nevestu. Muž je spasitelj žene (onaj koji je osvećuje). Taj proces učeništva najbolje funkcioniše u atmosferi ljubavi i prihvatanja. Kada prihvatamo naše žene onako kakve one jesu, polažemo kamen temeljac za hrišćanski rast. Takođe polažemo test nečistih motivacija. Teško je osvetiti svoju ženu ako ona oseća da ti se ne sviđa.

Postoji još mnogo toga što bi se moglo napisati na ovu temu. Osećam se kao da sam tek počeo da grebem površinu. Možda misliš: "Kako dugačka lista!" Želim da te ohrabrim da zauzmeš drugačiji stav u vezi toga što si pročitao. Seti se, ako se ovako budeš brinuo za svoju ženu, u suštini ćeš samo polirati sopstvenu krunu.

Braćo, čuvajte svoju slavu

"(Muž) je obličje i slava Božija: a žena je slava muževljeva.
A ženi je slava ako gaji dugačku kosu"

1.Korinćanima 11:7,15a

Ima mnogo divnih istina u celom Svetom Pismu. Želim da vas podstaknem da razmišljate o svemu tome. Međutim, radi našeg učenja u ovom poglavlju fokusiraću se samo na još dva stiha.

U 1.Kor.11 spominju se tri slave, a jedna je kruna koju sam spomenuo na početku ovih misli o braku. Reč slava znači: "sijanje koje privlači pažnju". Čovek, kao obličje Božije, jeste Božija slava. On je prva slava koja se spominje u ovom tekstu. On je reflektovana Božija slava i treba da usmerava pažnju drugih na Boga. Žena je stvorena po obličju čoveka. Bog ju je formirao od Adamovog rebra. Ona je slava čovečija – druga slava koja je spomenuta u tekstu. Ona svojim sijanjem usmerava pažnju drugih na svog čoveka. Ona je čovečija kruna. Treća slava koja se otkriva u ovom tekstu jeste ženina duga kosa. To je njena slava, odnosno ono što usmerava pažnju ostaliih na nju.

U svim ovim primerima neko je odgovoran da se brine za slavu. Bog je odgovoran da se brine za čoveka, da bi On - Bog - bio proslavljen. Čovek je odgovoran da se brine za ženu, da bi on - čovek - mogao primiti slavu. Žena je odgovorna da se brine za svoju kosu da bi ona - žena - mogla da privuče pažnju. Da li vidite sliku? Imam da kažem ljudima samo jednu stvar. Ljudi, brinite se za svoju slavu. Vaša žena je vaša slava. Brinite se za nju. Vaša briga za nju samo će osvetliti i vratiti pažnju na vas. Dok vaša žena sija - vi sijate. Šta bi mogli više tražiti od toga?

Moja žena se brine za svoju slavu. Ja to cenim. Ona noću pusti svoju divnu dugačku kosu, češlja je, održava je zdravom i to doprinosi rastu. Ona nije lutka. Brine se za ono što privlači moju pažnju. Ja volim njenu dugačku kosu. Svaki put kada je ona pusti i češlja noću, to privlači moju pažnju. Braćo, brinite se za svoju slavu. Sami sebi "skačete u stomak" ako to ne činite.

Kada se ne brineš za svoju ženu, njen sjaj počinje da bledi. Hristov karaker počinje da nestaje, a njeno srce se naoblačuje. Mnogo puta tvoja žena ima duboku potrebu i Bog tebe čeka da joj poslužiš. Treba da je učiniš duhovnom. Nije uredu ako misliš da je to posao propovednika. Ti si njen pokrivač, a ne propovednik. Ako to budeš činio, Božija služba za nju će teći kroz tebe.

O braćo, ako bi obuhvatili otkrivenje svih ovih stvari, to bi zauvek promenulo naše brakove. Ako tvoja žena nije blistava, sjajna sa ljubavlju i brigom, ti si taj koji propuštaš krunu. Zatim, jedna od Božijih večnih ilustracija je izvrnuta, a svet propušta jednu od najjasnijih izražaja Hrista na ovoj zemlji. Hajde da se brinemo za našu slavu.

31

Duh zakona i Duh blagodati

"I Reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine;
I videsmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od oca...
I od punosti njegove mi svi uzesmo blagodat za blagodaću.
Jer se zakon dade preko Mojsija,
A blagodat i istina postade od Isusa Hrista"

Jovan 1:14,16,17

Kompletno vaspitanje dece jeste duhovna stvar. Time želim da kažem da i mi moramo biti duhovni ako želimo da to radimo ispravno. To sam na razne načine pokušavao da kažem kroz celu ovu knjigu. Ovo poglavlje je još jedan pokušaj da te ohrabrim da radije izabereš duhovne stvari, nego telesne, odnosno prirodne. Ovde ćeš pronaći najefektivniju korist u vezi svega što sam do sada učio.

Kada sam u naslovu ovog poglavlja napisao reč *duh* smatrao sam je rečju koja znači: "temperament, ili narav razuma; stav ili priroda naših dela; motivišući faktor koji se nalazi iza sâmih dela". Ova reč se na razne načine objašnjava u rečenicima, ali u ovom poglavlju ja je koristim tako kako sam je opisao. Ostale ključne reči u naslovu jesu "zakon" i "blagodat". Te dve reči pojavljuju se prilično često. Mnoge teološke diskusije usmerene su na njih, a toga će biti i više. Ja ne kažem da razumem tačnu ravnotežu između tih reči, ali verujem da bi bilo dobro da sagledamo tu temu i vidimo kakve veze to ima sa vaspitanjem dece.

Jedna stvar zbog koje uživam da pišem ovu knjigu jeste prilika koja mi je pružila da podelim sa vama moje omiljene Biblijske stihove. Svi stihovi kojima sam započinjao poglavlja vrlo su mi dragi. Nalaze se u mom srcu, tu su nakalemljeni, tu prebivaju. Oni su radost i razmišljanje moje duše. Stihovi na početku ovog poglavlja nisu izuzetak u tome. O kako su slatki ti stihovi o utelovljenju Isusa Hrista! Bogatstvo mudrosti skriveno je u njima, baš kao i doživotno sveže piće iz izvora spasenja. Molim se da dobijemo piće iz tih stihova koje će blagosloviti naše porodice u dolazećim danima.

Apostol Jovan je napisao te reči pri kraju svog života na zemlji kada je imao oko devedeset i pet godina. Dok je pisao to četvrto Evanđelje on je bio dragi starac koji je hodao sa Hristom oko šezdeset i pet godina. Sada ćemo iz ovih stihova uhvatiti nešto od izliva njegovog hodanja sa Hristom.

Jovan najpre daje svoje svedočanstvo i iskustva sa Hristom. On kaže u oduševljenju: *"Videsmo njegovu slavu"*. Kada Jovan kaže "videsmo" time smatra više od sâmog gledanja. Želi da kaže da su oni zurili u Njega sa dubokim razmišljanjem. Tada nastavlja da opisuje šta su oni to posmatrali. Kaže: *"Reč postade telo i useli se u nas...puno blagodati i istine"*. Kada Bog koristi reč "pun" to znači prelivanje. Hristos, pomazanik, bio je ispunjen i iz njega se prelivala i blagodat i istina. To je divan opis Božijeg sina i savršeno uravnoteženog života. Težim za time u svom ličnom životu. Želim da budem ispunjen kao Isus i da se to izliva iz mene.

Jovan nastavlja sa svojim svedočanstvom. Opisuje kakav efekat je taj Hristos imao na njega, a seti se da on posmatra šezdeset i pet godina unazad. Kada kaže: "*Od punosti njegove mi svi uzesmo"* tada kaže: "Taj utelovljeni Sin Božiji, koji je bio ispunjen i iz koga se izlivala blagodat, On me je ispunio do punine". Da bi objasnio tu puninu apostol koristi izraz kojim se može opisati ta bezgranična blagodat. "*Blagodat za blagodaću"* jeste izraz koji on koristi. To znači: "Blagodat za većom blagodaću, za još većom blagodaću, uvek rastućim izlivom bezgranične blagodati". Ovo je vrlo ohrabrujuća reč za majke i nas očeve dok u našim potrebama tražimo pomoć od Boga.

Dva potpuno različita načina

U 17. stihu Jovan objavljuje najdivniju rečenicu koja opisuje dva zaveta: *"Zakon se dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista*". Postoji velika razlika u smislu kako su uspostavljena ta dva zaveta. Hajde da pogledamo kako je došao zakon.

Sinajska gora je bila puna vatre i dima. Tresla se od Božijeg prisustva. Bila je grmljavina i sevanje. Ljudi su zapravo čuli Božiji glas. Svi su se jako bojali i drhtali, baš kao i planina. Tako je došao zakon.

Ali, kada je došla blagodat i istina bilo je skroz drugačije. To je došlo preko Isusa Hrista. On je došao kao divan primer, pun Svetog Duha. Došao je sa blagim rečima koje su izlazile iz Njegovih usta. Došao je u duhu poziva, što je mamilo carinike i grešnike da budu oko njega. Bilo je skroz drugačije. Ova druga varijanta jeste ono što svi mi nameravamo da praktikujemo u svojim domovima. Pitam se kako bi naša deca opisala način na koji mi vodimo svoje domove. Da li bi rekli Sinajska gora ili Isus?

U 2.Korinćanima3 apostol Pavle govori u vezi te dve stvari kao o dve različite službe. On koristi reč "služba". Zakon je imao službu smrti, osude i straha. To se upravo slaže sa zakonom koji je došao na Sinajskoj gori. Taj zakon je doneo strah i drhtanje. Put blagodati i istine ima službu života i moći, službu unutrašnjeg otkrivenja
i transformacije. Prvi način bi mogli nazvati religijom, a drugi pravim Hrišćanstvom. Da opet spomenemo, svi želimo da taj drugi način funkcioniše u našim domovima. Jasno je koji će put doneti bolje rezultate. Pogledaj šta znači reč služba: "Efekat ili uticaj koji imamo na nekoga". To je upravo ono oko čega se radi u domu: efekat i uticaj. Tužna primedba ovde jeste da zakon takođe ima službu. Međutim, mi ne želimo tu vrstu uticaja u našim domovima. Postoji ogromna razlika u rezultatima između ta dva načina. Jedan može biti razarajući, a drugi spušta nebesku rosu na živote naše dece.

Način blagodati i istine funkcioniše u našim domovima onoliko koliko mi roditelji izaberemo da hodamo u Duhu. To je jednostavno. Najtužniji deo cele ove priče jeste što mnogi roditelji nisu dovoljno predati da bi hodali u Duhu. Dakle, njihov dom uglavnom funkcioniše operacijama zakona. Kada su deca mala i bez sposobnosti rasuđivanja, roditeljima je lako da tako rade. Međutim, stvar je u zakonu sejanja i žetve.

Kakvu decu ćeš imati zavisi od toga da li ćeš ih podizati pod operacijama zakona ili blagodati. Zato je jako važno da damo neke jasne karakteristike za oba ta načina da bi ti pomogli da ih razlikuješ. Želim da jasno definišem kako duh zakona funkcioniše u svakodnevnom životu u domu, a tada ću pokazati kako funkcioniše duh blagodati. To je breme i svrha ovog poglavlja. Razlikujem ta dva načina i želim da pobegneš od operacija zakona i da se pripojiš Gospodu i Njegovoj blagodati.

Izlaganje Duha zakona

Duh zakona osuđuje: Kada osuđujemo svoju decu nanosimo im osećanje poraženosti i osude. Ovde je u pitanju duh optuživanja. Svi znamo da je Sotona opadač braće. Siguran sam da niko od nas ne želi da učestvuje u njegovim delima. Kada optužujemo svoju decu ostavljamo ih u očajanju, bez rešenja za njihov problem. Pri tome mnogi roditelji govore svašta - uništavajući dete. Verbalne opomene koje se učine nagonom tela često su osuđujuće. Kontinualno zameranje često ima sličan efekat.

Duh blagodati presvedočava: Mudri roditelji znaju da nisu sami u svom zadatku vaspitanja dece. Božiji Duh je njihov pomoćnik i On će presvedočiti dete u savesti kada ga roditelj opominje. Kada to znamo nema potrebe da podižemo svoj glas ili da koristimo oštre reči da bi objasnili detetu kako je nevaljalo. Ranije sam spomenuo nešto o tom tihom autoritetu. Ovo je upravo trenutak kada uz pomoć Duha možeš odlučiti da poslužiš svom detetu. Možeš ljubazno opomenuti dete bez osuđivanja.

Duh zakona obeshrabruje: Ta reč *obeshrabrenje* jeste interesantna reč kada se posmatra u svetlu podizanja dece. Ona znači: "izvaditi ili oduzeti srce". Bog nas upozorava da ne utičemo tako na svoju decu. To je vrlo opasno zbog njihove prirodne želje da nam ugađaju. Svaki roditelj treba da se pita: "Da li oduzimam srce detetu prilikom svojeg ophođenja prema njemu?" Ako tvoje dete gubi volju da čini dobro i da ti ugađa nešto nije uredu. Gospode, molimo te otvori naše oči.

Duh blagodati ohrabruje: Sa druge strane, blagodat ispunjava srce željom. Ona je potpuno drugačija od zakona. Treba da hodamo zajedno sa svojim detetom i da ga podstičemo na prave Božije puteve. Sinonim ove reči jeste *"bodriti"*. Volim to. Želim da budem takav prema detetu - da ga bodrim kada čini dobro i podižem kada čini zlo, tako da ono može da nastavi svoj hod. Blagodat Božija nas inspiriše da činimo volju Božiju. Želim da budem kao Bog - da inspirišem i vodim svoju decu ispravnim putem. U tome i jeste vaspitavanje dece, da ih uzbuđuješ da hodaju pravim stazama.

Duh zakona nikada nije zadovoljan: Sa zakonom nikada nećeš biti potpuno ispunjen. Uvek bi mogao biti bolji. Čini se kao da nikada nećeš dosegnuti taj nivo kada će sve što radiš biti prihvaćeno. To je priroda zakona. Ovde mislim na Fariseje. Do pojave Hrista oni su napisali čitavu knjigu Subotnjeg zakona. Zakon funkcioniše na takav način. Uvek zahteva više. Oni su se čak osećali pravednima zbog toga što su napisali više zakona o Suboti. Takvi stavovi su vrlo teški za decu koja žele da ugađaju svojim roditeljima. Mnogi roditelji rade "tiho delo osuđivanja" svoje dece pošto nikada nisu zadovoljni sa njima. Kako je mizerno kada deca odrastaju u tome. Pojedina deca provode ostatak svog života pokušavajući da budu dovoljno dobra, ali nikada ne uspevaju u tome. Pod zakonom, pogrešivanje nije dozvoljeno.

Duh blagodati blagosilja svaki novi korak: Prvo, blagodat ne zavisi od sitnih dela. Međutim, u pogledu dela, blagodat je uzbuđena prilikom svakog novog koraka poslušnosti. To uzbuđenje pokreće dete da se penje na više tlo. Seti se, treba da ide devet pohvala na jednu opomenu. Kada dete zna da nije osuđeno za svaku sitnicu ono se oslobađa da ugađa svojim roditeljima iz ljubavi. To je Biblijski način. Vidićeš da blagodat proizvodi daleko bolji rod sa mnogo boljim motivima. Pod blagodaću deca čak i mogu da čine greške. Roditelji treba da daju svojoj deci prostor za padove. Deca tada uče iz svojih padova u slobodi, a ne u atmosferi osude.

Duh zakona vezuje: On ti stalno daje više nego što možeš da nosiš. Seti se Banjanovog Poklonika. Breme koje je Poklonik imao na svojim leđima predstavlja ropstvo zakona. Kada pritiskamo svoju decu nečim što ona ne mogu nositi, tada ih dovodimo u ropstvo. Ona postaju robovi naših neosetljivih zahteva. Uvek treba da se sećamo bezbrižnih stavova malog deteta. Takvo je Carstvo Božije. Bože sačuvaj da ćemo dozvoliti sebi da budemo krivi zato što smo vezivali teška bremena na svoju dragocenu decu koja to nisu mogla nositi.

Duh blagodati donosi slobodu: Kada se dete ispravno vodi ohrabrivenjem i pohvalom ono pronalazi život pun slobode. Nevini dečiji život treba da predstavlja slavno Božije Carstvo. Mnogo treba da radimo sa tim detinjim iskustvom dok uređujemo njihove mlade živote. Ako hodamo u blagodati nećemo im nametati više nego što mogu nositi. Bićemo oprezni u procenjivanju zadataka prema mogućnostima. Ako vodimo svoju decu pravim stazama ona će početi da primaju blagoslov i slobodu tih pravednih staza. Moramo biti predati punovremenom roditeljstvu da bi se to desilo.

Duh Zakona proklinje: Prokleta osoba jeste ona koja je ostavljena. Ostavljena je da nosi svoju osudu zbog zla koje je učinila. Isus je baš tako uzeo naše prokletstvo na sebe. Prokleta osoba je ona nad kojom je izrečeno prokletstvo. Stanje takvog bića je očajavajuće. Mnoga deca se upravo tako osećaju kada ih roditelji grubim rečima šalju u sobu. Ona sede tamo u sobi, pod prokletstvom, čekajući osudu. U dodatku, ako roditelji proklinju svoju decu i rečima, to ostavlja dete u očaju. Mnoga deca se nikada nisu oslobodila od verbalnih prokletstava koja su im roditelji naneli. Prokletstvo često u sebi sadrži element budućnosti, a može biti i proročko. Mnogi roditelji ne razmišljaju o tome kada tako govore, ali reči imaju snažan uticaj na decu.

Duh blagodati blagosilja: Već sam pisao o blagosiljanju svoje dece. Ipak, osećam da je vredno da se o tome još jednom spomene. Treba da vidimo blagoslove koji izviru iz srca koje hoda u blagodati. Reči blagoslova spontano izviru iz izobilnog srca. Ohrabrujuće reči imaju u sebi žar. One inspirišu, motivišu i daju snagu našoj deci da čine dobro. Kada blagosiljamo tada ličimo na Boga. Pregledaj Bibliju i vidi koliko puta se spominje Bog i Njegovi blagoslovi. Bog je obuzet blagosiljanjem svog naroda. O Bože, učini nas sličnima Tebi u tom svetom delu!

Duh zakona kritikuje: Kada roditelji stalno nalaze greške, tada se oni nalaze u sferi zakona. U tu klopku je lako upasti zato što želimo da naša deca čine ono što je pravo. Međutim, ako zanemarujemo pozitivne aspekte vaspitanja tada upadamo u kritikujuće i zamerajuće aspekte zakona. Niko od nas ne želi da bude zanovetalo. To čini čoveka mizernim. To čak utiče i na one koji treba da ga slušaju. Dragi roditelju, ako uhvatiš sebe u tome da stalno pronalaziš nečije greške, tada verovatno upravljaš u zakonu, a ne u Božijoj blagodati.

Duh blagodati uvek ublažava kaznu: Ovo je jako divan opis blagodati. Da li poznaješ nekog ko je takav? Oni uvek osvežavaju društvo. Tu se nalazi zlatno pravilo: "Ono što želite da vama čine ljudi, činite vi njima". Mi želimo da se nama ublaži kazna. To je skroz drugačije od onoga kada prvo tražimo najgore i onda očekujemo da ga pronađemo. Mislim na reči iz "poglavlja o ljubavi": *"Sve snosi, sve veruje, svemu se nada, sve trpi"* (1.Kor.13:7). Mnogo puta najpre očekujemo najgore. To je veliko obeshrabrenje za decu.

Duh zakona otkriva greh i seća ga se: Ovo se dešava kada roditelji ne daju ispravne opomene deci. Otkrijemo im greh, žalimo se u vezi toga, podsećamo dete na to, ali nikada ne učinimo nešto povodom toga. Ne pokušavamo da očistimo srce deteta i da završimo sa tim. To je upravo ono što i zakon radi. Zakon nije imao lek za greh. Tada, da bi stvari učinili još lošijim, stalno podsećamo dete na to loše delo koje je učinilo. U takvom vladanju uopšte ne postoji milost. Kada se dete nalazi u takvom stanju ono je mizerno i bez nade.

Duh blagodati oprašta i zaboravlja: Kada dete uradi nešto loše, naša srca treba da budu iskupljujuća. Treba da tražimo najbolja moguća sredstva da bi očistili tu stvar i zaboravili. *"Ljubav pokriva sve prestupe"* (Priče 10:12b), a Bog je obezbedio način da roditelji to čine. Kada ljubazno karamo svoje dete i pomažemo mu da očisti svoju savest, tada ga oslobađamo da zaboravi zlo. Takvo vladanje je puno milosti i praštanja. Ne postoji bolji način da se dete uči kakav je Bog nego kada mu kažeš: "Oprošteno ti je; idi i više ne greši!" Kada podsećamo dete na njegov greh ponašamo se kao Sotona.

Duh zakona teži da ide u detalje: Opet navodim Fariseje kao primer za ovu karakteristiku. Oni su bili ekstremi u svojim detaljnim zahtevima, a propuštali su mnogo važnije stvari zakona. Za našu decu je veliko breme kada od njih zahtevamo detaljisanu savršenost. Naša precizna priroda ih navodi na predaju. Još gore, ona će postati perfekcionisti kao i mi i trebaće da žive u tom ropstvu u svim njihovim danima.

Duh blagodati je fleksibilan: Kada živimo u blagodati stvari ne trebaju da budu tačno takve kako mi želimo. Duh zakona je dovoljno dobar. Postoji najmanje pet načina da se izbaci smeće iz kuće i to ne mora da se učini onako kako baš ja želim. Zakon kaže: "Izbaci smeće" a blagodat dozvoljava fleksibilnost u vezi načina na koji će se to delo učiniti. Ja sam ovo trebao da naučim iz prve ruke u svom poslu. Dok pišem ovu knjigu moj sin Samuel rukovodi našim porodičnim poslom. On mnoge stvari radi drugačije od mene. Dajem mu slobodu da radi po njegovom rasuđivanju. On dobro radi posao, iako je to mnogo drugačije nego što bih ja na primer radio.

Duh zakona je orijentisan na izvršavanje: Ova tačka u sebi sadrži jako tužne priče. Kada roditelji stave dela i detaljna izvršavanja na vrh svoje liste, oni razvijaju teologiju dela. U teologiji dela nikada ne znaš da li si učinio dovoljno da bi bio prihvaćen. Deca koja odrastaju u takvoj atmosferi obično odnesu to i u svoju mladost. Ona mogu provoditi ostatak svojih života u pokušavanju da delima zadobiju blagoslov. Svi znamo da taj blagoslov dolazi zato što nismo uvek spremni da činimo dobro. To je ropstvo. Kada roditelji tako vaspitavaju svoju decu ona se osećaju odbačenima svaki put kada učine nešto pogrešno. Tragična je realnost ako deca dobijaju ljubav i prihvatanje roditelja samo kada učine ono što je dobro. Da li je Bog takav? Da li je takva Božija blagodat? Svi znamo odgovor.

Duh blagodati je orijentisan na odnos: Najviši cilj u životu blagodati jesu odnosi. Sve u Novom Zavetu upereno je na odnos, najpre sa Bogom i onda sa bližnjima. Temelj tih odnosa jeste bezuslovna ljubav. Mi smo Hrišćani i prihvaćeni smo u Ljubaznome zato što smo se obratili Bogu kroz Isusa Hrista. Takva teologija treba da prožima naše domove. Naša deca duboko u svojim srcima trebaju znati da ih volimo bez obzira na sve. Ona trebaju osećati našu ljubav i prihvatanje čak i onda kada ih karamo. To je blagodat.

Na završetku

Želim sada da definišem reč "zakon". Verujem u korišćenje zakona u mojoj kući. Deca su pod starateljem i upraviteljem sve dok ne dođu Hristu. Međutim, sve to treba da funkcioniše pod Božijom blagodaću. Motivacija jeste dovesti dete u spasavajuće poznanje Hrista i tada ga učiti da hoda sa Njim. Pitanje je: "Kakav ću ja biti?" Da li ću biti ljubazni otac koji vodi i vaspitava ili zahtevajući zakon koji ne pokazuje milosti? Ako se suviše oslonimo na zakon, tada ćemo podići svetskog buntovnika ili Fariseja. Ako se potpuno oslonimo na blagodat podićemo ljubaznog učenika Isusa Hrista.

Završavam ovo poglavlje sa jednom pričom. Pre nekoliko godina sedeo sam u svojoj kancelariji i savetovao jedan mladi bračni par u vezi njihovog doma. Bili su jako zabrinuti za svoje prvo dete koje je tada imalo tri godine. Imali su mnogo problema sa njenom poslušnošću. Otac nije imao apsolutno nikakav odnos sa svojom ćerkom. Nije hodao pouzdano u Božijoj blagodati. Dok smo tako razgovarali nisam mogao da ne primetim malu devojčicu. Svaki pokret koji je napravila bio je propraćen pogledom straha na njenog oca. Mogao sam reći da je bila opominjana za svaku sitnicu. Mogao sam takođe reći da je često dobijala batine radi mnogih sitnica. Moje srce se slomilo dok sam posmatrao taj odnos između oca i ćerke.

Na kraju sam se slomio i rekao: "Vi svojim detetom rukovodite pod zakonom". Pokušao sam da mu pomognem da ugleda robota koga je polako stvarao svojim metodama. Bog mu je otvorio oči baš u mojoj kancelariji. Čim je dobio otkrivenje onoga što je radio, slomio se i plakao kao mala beba. Imali smo divno vreme pokajanja i njegova porodica je zauvek bila promenjena.

Možda se upravo ovako osećaš dok završavaš ovo poglavlje koje ispituje odnose. Samo napred i plači. Bolje da sada plačeš nego da nastaviš hod na pogrešnom putu. Često kažem: "Plači sada ili ćeš kasnije. Izaberi."

Molitva

Dragi Gospode, daj nam oči koje će razlikovati Stari od Novog Zaveta. Radi naše dece koja pate zbog našeg neznanja molimo te otvori naše oči. Nauči nas da hodamo u Duhu da bi naši domovi postali ispunjeni i preplavljujući Božijom Blagodaću. Amin.

32

Mladi: Pomazani učenici Isusa Hrista

"I biće u poslednje dane, govori Gospod,
Izliću od Duha svojega na svako telo,
I proreći će sinovi vaši i kćeri vaše,
I mladići vaši videće utvare i starci vaši sniće snove;
Jer ću na sluge svoje i na sluškinje svoje
u te dane izliti od Duha svojega, i proreći će"

Dela 2:17,18

Dok čitate ove snažne stihove, vi kao roditelji nalazite se u različitim nivioma roditeljstva. Neki od vas možda još nemaju dete u rukama. Neki možda tek počinju i njihova srca su puna snova. Možda se nalaziš baš usred celog tog procesa pitajući se kako će sve to funkcionisati. Gde god se nalazili, ovi stihovi su baš za vas u ovom trenutku. Ovo su vanvremenska obećanja koja su data svetima iz ranijih vekova, a ipak važe i za vas.

Želim da uzmeš malo vremena, zatvoriš svoje oči i sanjaš sa mnom. Zamisli svoju decu da se nalaze negde u svetu i služe Bogu. Ona imaju oko dvadeset godina, puna su Svetog Duha i služe Bogu celim srcem. Otvaraju svoja usta sa smelošću i pomazano objavljuju Božiju volju i razum. Njihov život i služba je takva da su poznati među neznabošcima i među svim ljudima. *"Ko ih god vidi poznaće ih da su seme koje je blagoslovio Gospod"* (Isaija 61:9). Njihovo svedočanstvo je jasno i svi mogu da vide da je Božiji blagoslov na njima.

Ovo je Božija žudnja i Njegova volja za vašu decu. Setite se, On je Bog koji *"zove ono što nije kao ono što jeste"* (Rim.4:17b). On je Bog koji nas poziva da gledamo, verujemo i hodamo prema onome što je Njegova volja. Bog posmatra tvoje seme koje je pomazano Duhom Svetim i koje jeste živi svedok Njegove sile koja menja život.

Iako ovo treba da bude naša vizija tokom svih godina vaspitanja dece, postoji poseban period kada se ta vizija o posvećenoj mladeži mora aktivno potraživati. Mi smo videli izvanrednu realnost kako Bog prebiva u našoj deci. Razmotrili smo ogroman blagoslov koji dolazi na njih kada ih čuvamo od zla i vodimo pravom stazom. U ovom poglavlju razmatraću proces sazrevanja koji se dešava kod mladih od trenutka kada oni kažu: "Ja sam Gospodnji" do trenutka kada postanu kao ti mladići i devojke koje sam malo pre opisao – radost i uteha svakog roditeljskog srca.

Imati Bogom ispunjene mlade jeste veliko preimućstvo za svaki dom. Imati mlade koji uče da hodaju sa Bogom jeste osvežavajući dodatak za svaku porodicu. To je cilj. Ubeđujem vas, to je jako vredna težnja koju trebamo imati.

Sećam se kada sam prvi put shvatio da je duhovni nivo u mojoj kući porastao zbog naših mladih. Starija deca su ulazila u taj "posvećeni nivo učenika" i plamen probuđenja je stalno goreo. To je promenilo atmosferu našeg doma. Za vreme porodičnih bogosluženja počeli su da goru plamenovi probuđenja. Bili su to kao prvi plodovi žetve koja je tek dolazila. Realnost onoga što sam ranije opisao počelo je jednostavno da raste. Jackie i ja smo bili prijatno iznenađeni tom dodatnom korišću koja je došla u naš dom. Time smo bili ohrabreni da se bacimo na posao sa svakim detetom i vidimo da svi hodaju u čvrstom odnosu sa Bogom. Nismo se razočarali zbog svog truda.

Dragi roditelji, to je preloman period u životu deteta. Mnogi roditelji su kratkovidi za tu tačku. Nekako imaju ideju da je posao završen čim se dete jednom ispravno obrati Bogu. To je smrtna greška koju su mnogi nemudri roditelji napravili. Radio sam sa mnogo mladih koji su nakon svog obraćenja bili prepušteni sami sebi. Kada su imali sedamnaest godina doveli smo ih u sobu na molitvu. Shvatili smo da su totalno izgubili svoj put. Bili su u konfuziji pošto su sumnjali u svoje ranije iskustvo. Ovo poglavlje obuhvata kompletan proces podizanja duhovnih mladih koji su **pomazani učenici Isusa Hrista.**

Načiniti učenika

Isus je rekao svojim učenicima da idu i načine učenike, isto kako su i oni bili vaspitavani. To je ono što i mi moramo da radimo. Od svakog obraćenog mladića ili devojke treba da se formira učenik Isusa Hrista. Moramo pažljivo uzeti našu novoobraćenu bebu u Hristu i učiti je da hoda sa Bogom.

Kao roditelji, prema našem novoobraćenom Hrišćaninu u domu treba da imamo isti stav kao prema obraćenicima u crkvi. Ne znam zašto odvajamo stvari kada su naša deca u pitanju, ali često to činimo. U crkvi se brinemo za sve nove bebe u Hristu. Proveravamo ih. Postavljamo im pitanja. Provodimo vreme u molitvi sa njima i mnoge druge stvari. Zašto ovo radimo? Zato što su to bebe i zato što znamo da trebaju da se utvrde u veri. Isto je i sa našom decom. Treba da se naoružamo tom istom mišlju u vezi naše dece. Taj kompletan proces treba da bude naš glavni fokus u nekoliko sledećih godina dok ne budemo jasno videli da naše dete hoda u Božijoj blagodati.

Ti moraš biti duhovan

Duhovna osoba je ona koja je naučila da hoda sa Bogom i koja hoda Njegovim putevima. Ne možemo vršiti zadatak formiranja učenika ako sami nismo postali učenici. Ovo ne kažem zato da bi se povukao i prepustio taj posao starešini. Zapravo, želim da te izazovem da iskreno tražiš Boga. Kao što sam spomenuo ranije, mnogi roditelji zanemaruju odgovornost formiranja učenika u svojoj kući. Plašim se da je razlog upravo to što roditelji ne mogu formirati učenike ako oni sami nisu učenici. Vrlo je jadno stanje kada imaš dete koje je predalo svoje srce Gospodu, a ti nisi sposoban da mu pomogneš na njegovom putu. Pavle je rekao Timotiju: *"Radin koji se trudi najpre treba da okusi od roda"* (2.Tim.2:6). Svoju decu možemo dovesti samo dotle dokle smo mi stigli u Gospodu.

Verovatno se pitaš kada ću rasteretiti tvoja leđa. Žao mi je ako te ovo uznemiruje, ali tvoja dragocena deca su u opasnosti. Ne pišem ovo da bih te osudio već da bih te izazvao da tražiš Gospoda. Video sam mnogo suza kod mladih koji su započeli u veri sa velikom nadom, a kasnije ipak pali u mnoge štetne grehe. Sada nose te ožiljke u svim svojim danima.

Moramo biti duhovni. Mnogo vremena sam proveo da bih te presvedočio koliko je to važno za tvoje mališane. To je još duplo važnije za tvoju mladež. Ako imaš mladu osobu koja je došla do vere u Hrista uprkos tvom slabom predanju, sada je vreme da se uozbiljiš u svom odnosu sa Bogom. *"Budi ugled vernima"* bio je Pavlov izazov Timotiju (1.Tim4:12). Tvoje duhovno vođsto je jako potrebno tvojoj deci.

Zrela mladež

Tvoji mladići i devojke više nisu deca. To je nešto što vidimo svojim očima, ali ne shvatamo uvek u našem odnosu sa njima. Volim izraz "zrela mladež". Pomaže mi da se setim da sada ulazim u drugačiji nivo odnosa. Oni više nisu deca. Oni su mladež koja cveta. Tvoje dete je sada tvoj brat ili sestra u Hristu. To zahteva promenu tvog odnosa prema njemu ili njoj. Kada komuniciraš sa bratom u crkvi, ne govoriš mu sa osećanjem nervoze u svom srcu, zar ne?

Mi kao roditelji trebamo početi da razmišljamo drugačije. Kada su deca bila mala i nemudra mogli smo drugačije da se ponašamo. Ali ona sada proniču u to ko smo mi zaista. To menja sve. Ako ih tretiraš bez ljubavi to će ih povrediti, jer će znati da si bio neljubazan. Sada moramo ispravljati te stvari, inače ćemo ih ometati u njihovom rastu. Takvo ponašanje nije bilo uredu ni kada su deca bila mala, ali ona to sada jasnije vide. Moramo se suočiti sa tim.

Već sam podelio sa vama neke moje padove u vezi toga. Kada smo Jackie i ja seli da čujemo srca naše mladeži, izneli su nam upravo te stvari. Povređivali smo ih zato što smo ih tretirali kao malu decu. Polako smo počeli da shvatamo da nije bilo dobro što smo im tako zapovedali. Trebali smo da ih tretiramo sa poštovanjem i trebali su da znaju da je uredu ako imaju pitanja u vezi nečega. Tada smo prešli sa zapovedanja u vođenje - od brzih reči do razgovora i objašnjavanja. Počeli smo da se učimo u tom novom odnosu sa našom mladeži. Bilo je nekoliko puta kada smo trebali da se vratimo i kažemo: "Pogrešili smo, molimo oprostite nam."

Pomoći im da održavaju svoju savest čistom

Sada moramo pomoći našim mladima da pređu na lekcije gde će učiti da hodaju sa Bogom koji ih je spasao od greha i očistio njihova srca svojom krvlju. Kompletna svrha spasenja jeste dovesti čoveka u ispravan odnos sa Bogom, da bi on mogao da hoda sa Njim. Dakle, to treba da bude naš glavni prioritet. To je najvažniji aspekat učeništva. Učenik mora biti, bukvalno i lično, sledbenik Isusa Hrista. Naš posao jeste da posmatramo kako se ta bliska veza gaji.

Naš sin Joshua nedavno je doživeo nanovo rođenje. Kako je bilo divno vreme za celu porodicu kada se njegovo srce očistilo i promenilo krvlju! Ne dugo posle toga on je načinio neku grešku. Znao sam da će ga savest uznemiravati zbog toga, pa sam ga uzeo na stranu i imali smo lekciju očišćenja savesti. Objasnio sam mu da sada ima odgovornost da održava svoju savest čistom. To je bilo oko nedelju dana nakon njegovog obraćenja i tokom cele te nedelje bio je pun radosti. Ali njegova savest se zamračila i nestalo je radosti. Nije znao šta da radi, pa sam ga poučio. Zajedno smo se spustili na kolena i on se pokajao za svoj greh. Voleo bih da si video tu radost na njegovom licu kada je ustao sa molitve. Vrlo dobro je razumeo lekciju. Posle toga sam još nekoliko puta bio sa njim da bih ga podsetio da je potrebno da rešava te stvari u svom srcu.

Bilo je divno posmatrati taj potpuno novi odnos između mene i mog sina. Vidiš, on je Hrišćanin koji želi učiti da hoda pod Božijim blagoslovom, a ja sam njegov otac koji zna kako da mu pomogne da to zadobije. On često dolazi kod mene da se savetuje u vezi nekih stvari koje se dešavaju u njegovom novom srcu. Volim to. Nisam osoba koja ga opominje kad god učini nešto pogrešno. Ja sam čovek koji zna kako da ohrabri njegovu veru i pomogne njegovoj radosti. Postali smo vrlo specijalni prijatelji, kao nikad to tada.

Utvrditi njihov život posvećenja

Ovo je sfera u kojoj smo brzi da obuhvatimo novog obraćenika. Ako nova beba u Hristu provodi vreme u Reči i molitvi, znamo da će rastiti. I mi želimo da raste. To je od vrhovne važnosti i zato proveravamo novog obraćenika i gledamo kako mu to ide.

Sve ove stvari treba da primenjuješ na svojoj deci. Njima je potreban roditelj koji će ih nadgledati i pomagati da stanu na svoje noge (u duhovnom smislu). Ako tvoje dete nema svaki dan regularno vreme kada traži Boga pomozi mu da to uspostavi. Sada je vreme da krene za tim. To je prirodno. Ono očekuje da mu kažeš o tome. Pomozi mu da se probudi ujutro i proveravaj kako to ide kod njega.

Ja uvek ujutro krstarim kućom proveravajući svoje male jaganjce. Gledam kako im prolazi jutro. Pitam ih šta čitaju. Zatražim od njih da podele sa mnom šta su dobili od Boga. Pitam ih kako im ide molitva. Oni sve to i očekuju, tako da se ne osećaju ugroženo. Oni vole kada ih ja to pitam. Pošto održavam takav kontakt sa njima imam konstantan uvid u njihov hod sa Bogom. Kolika je to radost kada vidim kako rastu i kako radosno izražavaju svoje ispunjenje u poznavanju Boga!

Vreme za razgovor i odgovornost

Mladi treba da pričaju. Komunikacija jeste jedna od tvojih ključnih metoda da bi ih vodio i imao uvid u njihov napredak. Ponekad to mogu biti ozbiljni razgovori, a ponekad dobri stari porodični razgovor. Sve to ne treba da bude teško. Prirodan humor se uvek ceni u porodici. Nedeljom uveče mi često zajedno jedemo kokice. Tada zajedno sedimo i imamo diskusiju u vezi jutarnje propovedi i kako se to odnosi na svakoga od nas. Ovde je suština da ti kao roditelj držiš svoju ruku na pulsu njegovog mladog srca. Godine mladosti su godine formiranja. Mladići i devojke pronalaze put svojim ličnim presvedočenjima. Njima je potrebno da o svemu tome pričaju sa nekim, a najbolje je ako je taj neko baš ti.

Takva vrsta komunikacije prirodno obuhvata njihovu odgovornost prema tebi. Ako je odnos uredu ta odgovornost se smatra ljubaznom zaštitom. A ona upravo to i jeste. Možda tvoji mladići i devojke idu na posebne skupove za mlade. Treba da imaš slobodu da ih pitaš kako je prošlo to veče i o čemu su razgovarali. Treba da budeš jedan od njihovih prijatelja i da ih pitaš u kakvom su stanju po pitanju morala. Sve to treba da bude voljan i slobodan tok informacija da bi mogao da im pomogneš u bitkama kroz koje dolaze u zrelost.

Video sam mnoštvo mladih koji su napredovali i zadobijali velike duhovne pobede samo zbog toga što su bili odgovorni svojoj mami i tati. Komunikacija otvara vrata da deca na sve dublji način dele određene stvari sa tobom. Ništa ne može više zakržljati njihov rast u blagodati nego te moralne borbe. Suprotno je takođe istina. Ako mladić u tim sferama može hodati pobedonosno, Bog će ga koristiti na razne načine u njegovoj mladosti.

Blagoslov ljudskog autoriteta

Ja sam i kao mlad bio u službi, a sada polako starim. Posmatrao sam živote mnogih mladića u poslednjih dvadeset i pet godina. Oni koji su zaista u svemu napredovali imali su u svojim životima blagosloven ljudski autoritet za vreme odrastanja u Gospodu. U hrišćanskom smislu ne postoji veća dostupna sila koja će formirati tvog mladog učenika u zrelu osobu.

Pomisli za trenutak o tome. Kako uopšte može biti učeništva ako ne postoji pokornost autoritetu? Roditelj najbolje poznaje svoje dete. Roditelj se mnogo više brine za svoje dete od ostalih. Blagosloveni su mladi čiji roditelji nadgledaju njihove duše u godinama formiranja, usmeravaju njihove korake i čak im kažu "ne".

Već sam pisao o tom autoritetu u prethodnom poglavlju. Međutim, to se odnosilo za malu decu. Ako uradiš svoj domaći zadatak dok je dete malo očigledno je da ćeš imati vrlo malo problema da pređeš u ovaj živi aspekat formiranja učenika. Pravila su ista jer je princip isti. A princip jeste da starija i mudrija osoba usmerava mlađu osobu na put kojim treba da ide. Pošto se pokorava starijoj osobi mlada osoba ima mnogo koristi. Kao što sam spomenuo ranije u vezi male dece, velika je potreba za tihim, mirnim autoritetom. To je najvažnije sa mladima. Oni počinju da ispituju stvari u životu. Počinju sami da donose odluke. Jako je važno da ti kao roditelj budeš čvrsto utvrđen u svom autoritetu. Ne bi trebalo da bude rasprave, debate ili podizanja glasa u vašem odnosu. To je uvek kontraproduktivno. Dok dete uči da predaje svoju volju u svojim mladim godinama postojaće trenuci kada se ono neće složiti sa tvojim upravljanjem. Jako je važno da ostaneš tih, čvrst i ljubazan. *"...U miru i uzdanju biće vaša sila"* (Isaija 30:15).

Mladićima i devojkama je nekad potrebno reći "ne". To je tvoj posao. Njima je potreban neko ko će ih nadgledati dok uče da žive u stvarnom svetu. Treba da idemo zajedno sa njima i da im pomognemo da nauče da žive. Kada su dobri i kada izgleda da je sve pod kontrolom možemo malo popustiti. Ali, kada nisu dobri potrebno im je ograničenje i smernica mudrog roditelja. Seti se, cilj je mlada osoba koja čisto hoda sa Bogom. Kada dođeš do toga, saznaćeš i sve će se promenuti.

Sećam se kada je naš sin Daniel došao u to stanje. Imao je devetnaest godina. Bio je u Africi na šest meseci. Bog mu je tamo dao slatko dragoceno vreme blagodati i takođe šest jezivih nedelja hepatitisa - kada je jedva mogao nešto da jede. Usred svega toga Bog ga je doveo do tačke potpunog predanja.

Kada se Daniel vratio kući, od tog dana smo znali da se nešto promenulo. On je uvek bio dobar dečak, ali sada je tu bila poniznost i novo i sveže predanje Bogu i svojim roditeljima. Sećam se kako se moje srce polako promenulo prema mom sinu Danielu. Znao sam da je hodao po nalogu Duha. Počeo sam da govorim u svom srcu: "Njemu više nije potreban moj autoritet". U isto vreme dok sam se ja tako osećao Daniel je razmišljao: "Želim da budem pod autoritetom svojih roditelja u svemu što radim". To je savršena ravnoteža. Od tada je sve bilo dobro u domu. To je bio dobar temelj za njegov budući brak.

Pobožni drugovi

Ovih dana dosta slušamo o pritisku koje društvo ima na jednu osobu i ispravno je da se o tome brinemo. Međutim, postoji takođe i pozitivan pritisak društva, ili bolje rečeno, pobožan uticaj bliskih drugova koji ljube Gospoda. Ovo je važan aspekat formiranja učenika Isusa Hrista. Dok ovo pišem, znam da neki od vas ne znaju kako da to postignu. Ne nalaziš se u idealnoj situaciji i ne znaš kako da pronađeš pravo društvo za tvoju mladež. Dozvoli mi da te ohrabrim. Dok ne pronađeš bolje društvo za svoju porodicu budi ti njihov najbolji prijatelj. Moraš im biti jako blizak i ispuniti tu prazninu. Lično verujem da treba da budeš jedan od njihovih dobrih drugova.

Kada su roditelji intimni drugovi svojoj deci, a ona takođe imaju bliske, pobožne drugove, to postaje dobitna kombinacija. Jako je dobra komplementarna pomoć - kada imaš mlade čiji drugovi će im reći prave stvari. Kada se glas njihovog društva slaže sa glasom roditelja to je veliki blagoslov. Mi smo za svoju decu uvek pronalazili starije osobe. Kada je Rebekah imala šesnaest godina imala je devetnaestogodišnju drugaricu koja joj je pomogala da prođe kroz neka teška iskustva. Naš autoritet ju je podržavao. Ta devojka je bila pozitivan pritisak društva na život Rebeke. Slava Bogu!

Bog je u svojoj mudrosti obezbedio sve to, čak i više - u svojoj crkvi. Njegova je volja da nađemo istomišljenu zajednicu za sebe i svoje porodice. *"Bog samcima daje zadrugu"* (Psalam 68:6). Znam da danas u mnogim hrišćanskim grupama postoji puno konfuzije i odstupanje od Reči. Ipak, u Pismu je zabeleženo da su blagoslovi, mudrost, snaga i mnoge druge stvari predviđene da teku od crkve prema individualnim članovima. To je Božiji plan. Želim da ohrabrim vas, roditelje, da u tome tražite Božiju pomoć i pravac za vašu porodicu.

Kada su deca mala lako je čuvati ih kod kuće i ostaviti ih same, ali kada odrastu to više nije lako. Nije dobro da budu dugo usamljena. Mnoge porodice su propustile živa hrišćanska iskustva zato što su suviše dugo bile usamljene. Božija volja jeste da u crkvi imamo porodice koje sačinjavaju osobe koje ljube Gospoda celim svojim srcem. Dobro je ostati usamljen u svetu, ali Bog želi da u crkvi budemo zajedno, a u svetu usamljeni.

Moje srce saoseća sa vama koji ste posetili i po dvadeset crkava pre nego što ste se predali i počeli "kućnu crkvu". Ne želim nikoga da osuđujem. To nije moja namera dok pišem o ovoj delikatnoj temi.

Ja nisam usamljen u svojoj brizi. Primam mnogo časopisa od različitih verujućih denominacija. Vođe svih tih grupa se jadaju sa tugom zbog crkava koje odstupaju od Reči i zbog rasutog stada bez pastira. Moramo iskreno tražiti Boga da učini veliko probuđenje. Neka Bog dâ mudrosti svakom ocu da tako vodi svoju porodicu u ovom teškom vremenu.

Pomoći im da se uključe u Božiji posao

Dok mladi počinju da zadobijaju puninu Duha u svojim životima oni moraju imati 'odušak' za tu reku. To je glavni princip u Novom Zavetu i vitalan ključ za tvoj zadatak da ih utvrdiš u veri. Mladi moraju nešto raditi za Boga. Mi smo svi spašeni da bi služili. Bog nas je pozvao da bi služili Njemu, živom Bogu. Mora postojati i izliv, kao što postoji uliv Božije blagodati.

Božija punina se održava pomoću nekoliko sredstava koje smo razmatrali. Ovo je jedan od najvažnijih. Vaša deca treba da iskuse tu blagoslovenu radost da budu kanal Božije blagodati. To će se desiti ako im se dozvoli prilika za službu. Kao roditelji, moramo im pomoći da pronađu svoje mesto za službu u Božijem carstvu.

Mnogi roditelji su kratkovidi u ovoj tački. Oni misle da mladi prvo treba da sazru i onda da služe. Oni misle da je služba za odrasle i zrele ljude u zajednici, a da mladež mora da sledi taj uzor dok odrasta. Osećam da je to pogrešan pristup prema mladima. Ako su oni nanovo rođeni (kao što je definisano u drugom poglavlju) tada moraju imati posao za Gospoda.

Verovatno si čuo za ilustraciju o Galilejskom jezeru i Mrtvom moru. Galilejsko jezero je živo jezero. Postoji sveža voda koja se uliva i izliva iz njega. Ono uvek prima i daje. Zbog toga se u njemu nalazi mnoštvo riba. Ali, Mrtvo more nije takvo. Ono ima vodu koja se uliva, ali ta voda nikada ne ističe iz njega. Dakle, voda je mrtva. Nema života u njemu. Naši mladići treba da imaju odušak za svoj novi život. Radost i blagoslovi koje oni iskuse na taj način vrlo su specifični. Dobiju volju da služe Bogu. Seti se Stefaninog doma. Cela porodica je bila određena na službu svetima. Svi su bili zagrejani, verujem zbog toga što je Stefani sve njih uključio u to delo.

Život življenja za druge jeste Hrišćanstvo. Mislim da mnogi mladi gube svoj put zato što nemaju šta da rade. Oni će propustiti mnoštvo iskustava ako im dozvolimo da prvih nekoliko godina njihovog novog života jednostavno odmaraju. Ovo će možda iznenaditi neke od vas. Možda nemaš taj odušak u svom životu. Treba da ga tražiš za sve u porodici. Tada možete zajedno iskusiti to blaženstvo.

Seti se Williama Booth koji je izveo svoju decu na linije fronta, gde je za svakog postojao određeni posao. Mi šaljemo svoju decu u Afriku na kratkotrajno misijsko putovanje kada napune šesnaest godina. To je tradicija naše kuće i nešto što svako naše dete želi da iskusi. Hannah je nedavno napunila šesnaest godina i željno iščekuje svoje putovanje u januaru. To malo misijsko putovanje zauvek menja njihove živote. Njihova perspektiva života i ono što je zapravo važno totalno se promeni posle samo jednog putovanja u siromašnu zemlju. Dozvoli mi da ti dam nekoliko sugestija kako možeš ohrabriti i uključiti svoje mladiće i devojke u službu.

Starački domovi

Mladež može da ide u staračke domove da služi starima. Tamo postoji mnogo divnih prilika pomoću kojih se mogu oblikovati životi tvoje dece. Mladi tamo mogu imati službu pevanja ili čak propovedanja ljudima. Mogu stupiti u kontakt sa različitim dušama i onda se vratiti da služe u dubljim potrebama. Mogu podeliti Evanđelje sa njima. Mogu ići i hraniti pacijente kojima je potrebna intenzivnija nega. Ah! Postoji mnogo toga što može da se radi u staračkim domovima, a većini tih domova potrebne su osobe koje hoće da dođu i služe ljudima. Ti stari su zaboravljena grupa ljudi.

Dečija gradska služba

Ova služba je bila iskustvo koje je promenilo živote mnogih naših mladih. Oni odu u centar grada i služe siromašnoj deci koja tamo žive. To je dobro za našu mladež. Oni stiču lična iskustva dok rade sa zaista potrebnima i odbačenima. Izgrađuju odnos sa njima, uče ih Biblijske lekcije i dođu u kontakt čak i sa njihovim roditeljima. Mnogo mladića i devojaka iz Charity (naziv autorove skupštine, prim.prev.) dali su svedočanstvo kako je njihov život bio preusmeren zbog te službe. Oni se uključe u tu službu kada napune petnaest godina, za vreme tih godina formiranja.

Zadobijanje duša

Dobro je obezbediti prilike da naši mladići i devojke idu po ulicama, svedoče i dovode duše Hristu. Ništa neće više razgoreti njihov žar od ovoga. Zadobijanje ljudi jeste najuzbudljiviji posao. Prevazilazi i pecanje i lov. Mogu ići od vrata do vrata ili jednostavno izaći na ulice i ući u razgovor sa ljudima. Kada jednom dovedu dušu Hristu oni će dobiti volju i ta radost zbog duša nosiće ih kroz mnoge teške stvari u ovoj službi.

Služba invalidima

Divna je prilika doneti svetlost onima koji ne mogu izaći napolje. Naša mladež obično nedeljom popodne ide od kuće do kuće. Oni pevaju i posećuju ljude koji nisu u stanju da dođu u skupštinu. Nije bitno koje osobe posećuju. Te ljude ne zanima koja si ti denominacija – oni su usamljeni.

Putovanja za New York City

Ovo smo radili mnogo godina. Iznajmimo nekoliko autobusa i uđemo u grad da svedočimo ili održimo službu na otvorenom. Kako divan dan imamo! I koji blagoslov za mladež! Idemo svi zajedno, roditelji i mladi. Dan je pun blagoslova: tri sata pojanja i zajedništva u autobusu dok putujemo. Tada se rašitimo po parku da bi radili svoj posao. Imamo tri otvorena sastanka gde nam je dopušteno da pevamo, dajemo svedočanstva, citiramo pesme ili čak propovedamo. Mnogi naši ljudi su tako naučili da propovedaju.

Kratkotrajna misijska putovanja

Dva puta godišnje neko preuzme tim od deset mladih osoba za šestonedeljno misionarsko putovanje u siromašnu zemlju. To su iskustva koja menjaju život. Nisam video nijednog mladića ili devojku čiji život nije bio radikalno promenjen posle tih šest nedelja rata na frontu. Ova putovanja nisu turistička; mi nismo u tome. Nego, mladi zaista daju sebe u službi Bogu. Oni imaju evangelizacije po selima, propovedaju na otvorenom, zadobijaju duša i još mnogo toga. Mi vođe smo isplanirali takva putovanja da bi omogućili našim mladima punovremenu službu od šest nedelja. Kada jednom iskuse Gospoda na taj način, više nikada ne ostani isti. To je ono što mi i želimo.

Postoji mnogo više ideja koje bih mogao da podelim sa vama, ali dao sam vam nekoliko da biste mogli da razumete važnost uključenosti vaše dece u službi za Boga. Te aktivnosti omogućavaju vašoj mladeži različite prilike za rast u veri. Suprotno onome što neki možda misle, služba donosi zrelost. Oni će učiti Bibliju kada budu prisiljeni da je koriste. Naučiće da se mole kada dobiju breme za dušu koja je u potrebi. Razvijaće presvedočenja dok budu tražili da odgovore na pitanja duša koje traže spasenje.

Zaključak

Dok sedim ovde i razmišljam o ovome što sam upravo napisao, mnoge druge stvari dolaze na moj um. Međutim, podelio sam sa vama dovoljno različitih ideja da bi razumeli principe koji moraju biti obuhvaćeni da bi se podigla duhovna mladež. Ako izabereš ovo breme za svoje mlade kada napune četrnaest godina i provedeš ih kroz ta iskustva za uzrastanje, oni će biti na dobrom putu da postanu pomazani učenici Isusa Hrista.

Daryl i Rebekah nalaze se na misijskom polju od 1998.godine. Rade na osnivanju crkve i evangelizaciji u plemenu Dagomba koje je najslabije dosegnuto pleme u toplom delu severne Gane. Imaju dvoje dece: Rachelle i Dwayne. Daryl trenutno nadgleda nekoliko radnika koji prenose Evanđelje u više od pedeset sela. Oni takođe osposobljavaju domaće obraćenike da postanu vođe skupština u tim selima.

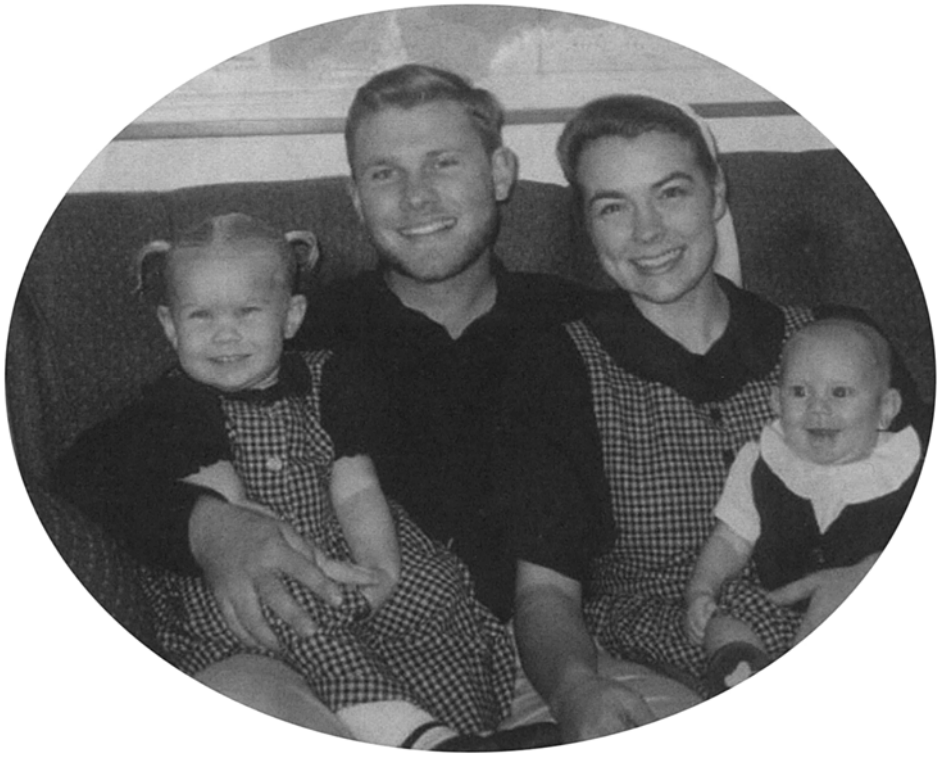

Daniel i Christy su misionari u Konkomba plemenu u Gani, Severna Afrika. Ovo pleme je jedno od najslabije dosegnutih plemena u severnom delu Sahare. Žive u kući od blata sa krovom od trave, a svoj posao evangelizacije većinom obavljaju biciklom. Jedno od najvećih Danielovih bremena jeste osnivanje skupština kojima će rukovoditi lokalna braća. Započeli su svoj posao u januaru 2000. Njihovi mališani su Abigail i Nathaniel. Oboje su rođeni u Gani.

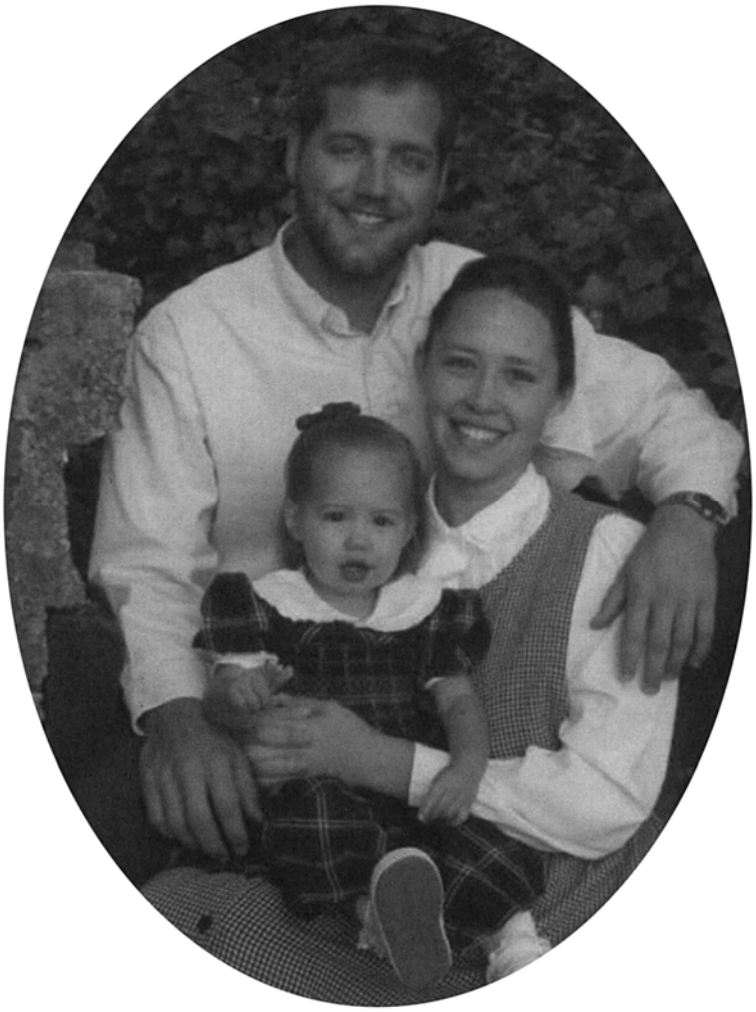

Andrew i Elisabeth (i njihova ćerka Jenny) započeli su svoj misionarski rad u januaru 2003.godine duž reke Pomeroon u Gvajani, Južna Amerika. Nalaze se u početnim fazama osnivanja crkve. Žive u drvenoj kući na štulama duž reke. Njihov jedini način transporta jeste mali čamac zato što tamo svi žive na reci. Očekuju još jednu bebu u novembru 2003.

33

Spajanje sledeće generacije

"Blagosloven da je izvor tvoj, i veseli se ženom mladosti svoje;
Neka ti je kao košuta mila i kao srna ljupka;
Dojke njezine neka te opijaju u svako doba,
U ljubavi njezinoj posrći jednako"

Priče 5:18,19

Potraga Božijeg semena nije stvar jedne generacije. Ako u našim srcima postoji Božije breme za svetu decu, naš pogled će biti usmeren i na ono što će se dešavati posle sadašnje generacije. Ovo sam već naglasio na prethodnim stranicama. Nadam se da ste dobili viziju onoga za čime Bog teži. On celim svojim srcem traži Božije seme, a to breme obuhvata i bračne drugove naše dece. Sada želim da razmotrimo još jednu strategiju za roditelje da bi svi zajedno bolje shvatili Božiju žudnju za pobožnim generacijama.

Kada se zaustavimo i razmislimo svi znamo da to nije mala stvar. Postoji mogućnost da propadne tvoj veliki posao u koji si mnogo investirao, ako se povučeš i dopustiš svom detetu da se "zaljubi" u bilo koju osobu na koju se usmere njegova osećanja. Ja sam već dvadeset godina starešina. Nekoliko puta sam video takve slučajeve i bilo mi je vrlo teško kada sam to posmatrao. Video sam kako je izgubljena cela sledeća generacija zbog bezumne "ljubavne afere" koja se završila brakom, iako mama i tata to nisu želeli. Bezumno je da roditelji posle dvadeset godina vaspitanja jednostavno pošalju svoje dete u izmešani hrišćanski svet da ono sâmo pronađe svog partnera. To je ludost. Procenjuje se da se oko pedest procenata brakova u "hrišćanskoj crkvi" završi razvodom. Da li je ovo jedan razlog tog prenerażavajućeg stanja? Mislim da jeste.

U Svetom Pismu ima puno primera slatkih i srećnih brakova. Tekst na početku ovog poglavlja jeste jedan takav primer. Verujem da postoji nešto što mi kao roditelji možemo učiniti da bismo pomogli svojoj deci da dožive realnost te blagoslovene ilustracije. Ceo apel ovih stihova jeste da ostaneš sa ženom koju si izabrao u svojoj mladosti i da uživaš u srećnom braku.

Reč *izvor* odnosi se na decu koja dolaze iz vaše veze. Ono što dolazi od tvojih slabina biće blagosloveno ako ostaneš sa ženom svoje mladosti i uživaš sa njom u svim svojim danima. Ovo se slaže sa onim što Bog govori u Malahiji 2:15. On je učinio muža i ženu jednim telom i sada ih moli da ostanu zajedno. Zašto? "*Da traži seme Božije".* Hajde da mi roditelji usmerimo svoj pogled na svete bračne zajednice naših sinova i ćerki.

Roditelji: molim vas budite uključeni

Tek posle petnaestak godina na svetlost dana se vraća ta nauka o važnosti učešća roditelja u sklapanju braka njihove dece. Radostan sam zbog toga. U našoj zemlji postoji nekoliko glasova koji pozivaju na stare staze Biblijskog udvaranja i učešća roditelja u tome. Moj glas je jedan između njih. U ovom poglavlju neće biti moguće da obuhvatim sve aspekte pobožnog udvaranja; međutim, želim da bar ono što budem napisao pokrene tvoje interesovanje. Većina dece nije sposobna da traži svog životnog partnera bez saveta poverljive osobe. Jednostavno postoje neke zamračene sfere koje nemudra mladež ne može da providi. Zbog toga im je potrebno dvadeset i kusur godina tvog iskustva da bi ih proveo kroz taj lavirint. Ovom rečenicom nisam želeo da uvredim mlade, ali to je zaista teže nego što vi možda mislite.

U Bibliji nalazimo da je otac imao veliki uticaj kada je njegovo dete trebalo da stupi u brak. Znamo da je Avram spremio nevestu za Isaka. Čini si da je u to vreme tako nešto bilo uopšteno. Kada je mladić zaželeo ženu on je najpre tražio dozvolu od svog oca. Otac je zatim dao svoju saglasnost sinu kada je došlo vreme da ode i uzme svoju nevestu. Jasno je da su roditelji bili uključeni u to. Postoji nekoliko razloga zašto osećam da je ogromna potreba da roditelji preuzmu aktivnu ulogu prilikom spajanja sledeće generacije dece. Hajde da pogledamo nešto od toga i vidimo da li ćeš se složiti sa mnom da su to zaista veliki razlozi.

Lažni Hrišćani: Živimo u Americi, "hrišćanskoj" naciji. Milioni ispovedaju veru u Hrista. Međutim, mnogi koji znaju lepo da govore ne poseduju to o čemu govore. Dešava se da iskrena mlada osoba upadne u brak samo da bi kasnije shvatila da nema prave čvrstine u veri njenog partnera. To je doživotna tragedija. Ali, roditelji su ti koji mogu to zaustaviti. Kada razgovaraš sa njima, ti lažni 'profesori' su vrlo umilni za slušanje. Neki imaju dosta poznanja i vrlo su rečiti kada ih upitaš za njihovu veru u Hrista. Naši mladi nisu dovoljno zreli da bi to rasudili; njima je potrebna naša pomoć. Mi roditelji trebamo dobrim učenjem svoje dece uraditi temeljan posao da bismo imali priliku da učestvujemo u

sklapanju njihovih brakova. Zajedničko razumevanje u tome jeste imperativ. Dovedi svoje dete u takvo stanje da ti se ono može obećati: "Neću pustiti svoje emocije ni na jednu osobu bez tvog blagoslova". Kada ceo proces sazre imaćeš slobodan i otvoren glas u toj stvari.

Razvod je vrlo uopšten: Želeo bih da ovo nije istina, ali ipak jeste. Danas je vrlo velika i realna mogućnost da partner pogazi bračni zavet; to se stalno dešava. Ali, to se mora zaustaviti. Hrišćanski ideal za brak spao je na vrlo niske grane. Nestalo je te neuništive sile zaveta. Dragi roditelji, mislim da većina vas još uvek veruje da je da brak za ceo život. Moramo zaštiti svoju decu od tih tragičnih razvoda. Ako nismo oprezni razmazićemo sledeću generaciju. Sreo sam mnoge Hrišćane koji se boje da stupe u brak zato što ne veruju da će im devojka biti odana. Ta situacija je još lošija za devojke. Našoj deci je potrebna mudrost u tim stvarima. Moramo učestvovati u tome. Moramo naučiti da učestvujemo u tome. Moramo učiti svoju decu da je ispravno kada smo i mi uključeni u tu stvar.

Emocije su snažne: Postoji mnogo istine u staroj izreci: "Ljubav je slepa". Kada se osoba jednom zaljubi suviše je kasno pokušavati da promeniš stvari. Mladež tada nije sposobna da ispravno gleda na stvari. To je sila emocija. To je od Boga; On je odlučio da ljudske emocije funkcionišu na taj način. Kada se te emocije oslobađaju u pravom odnosu to je najdivnije. Ne postoji skoro ništa tako slavno kao prva ljubav čoveka i žene. Kao starešina, još uvek se nisam umorio od posmatranja pobožnih parova prilikom njihovog venčanja. Ali, kada se te emocije usmeravaju na pogrešnu osobu, one su isto tako snažne. Teško ćeš zaustaviti svoje dete ako je ono stiglo u taj nivo ljubavi. Zbog toga opet ponavljam - imati čvrsto razumevanje prema svojoj deci jeste imperativ. Naš savet ih može zaustaviti da ne naprave grešku koja će im doneti doživotne posledice.

Nekompatibilni: Do sada sam već dao nekoliko jakih razloga. Ova stvar nije suviše jak razlog, ali ponekad par jednostavno nije kompatibilan. Postoje različite stvari. Ako se njihova presvedočenja razlikuju to može ometati brak. Ako su odrasli u različitim kulturama to može stvarati probleme u braku. Mladima je potrebna pomoć da bi sve to rasudili. Roditelji imaju mnoga iskustva i mogu im pomoći u tom procesu rasuđivanja.

Nagrade srećnog braka: Ovo je najjači razlog. Svi prethodni su bili negativni; a ovaj je jako pozitivan. Ako naša deca pronađu pobožne partnere sa istim presvedočenjima oni će napredovati u svim njihovim zajedničkim danima. Pošto roditelji napreduju njihova deca će takođe rastiti u toj stabilnoj atmosferi. Ovo je najveća motivacija za roditelje da učestvuju u sklapanju braka njihove dece. Mi želimo blagoslov za njihov brak i decu. Da li se sećaš mladića i devojke koju sam opisao u prethodnom poglavlju? Moramo se moliti i truditi da bismo spojili takvu mladež u svetu bračnu zajednicu. Radost i blagoslov doći će na takav par. Možemo imati svoj udeo u toj radosti ako budemo učestvovali. Sada imam vrlo dugačku listu parova koji su sledili taj staromodni način stupanja u brak. Bez pogovora oni uživaju u vrlo blagoslovenim brakovima. Za tebe je možda teško da zamisliš silu i stabilnost koja dolazi u brak kada je par potpuno posvećen Gospodu. Danas postoji hiljade tih brakova koji su raštrkani po celoj zemlji. Jedva čekam da vidim njihovu decu za petnaestak godina. Roditelji, pomozite svojoj deci da pronađu pobožnog bračnog druga.

Čuvati njihova srca za jednu osobu

"I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu.
A Adam reče: sada eto kost od mojih kosti, i telo od mojeg tela.
Neka joj bude ime čovečica jer je uzeta od čoveka.

Zato će ostaviti čovek oca svojega i mater svoju,
I prilepiće se ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo"

1.Mojsijeva 2:22-24

Već sam prokomentarisao ove stihove kada smo razgledali ulogu žene iz Božije perspektive. Želeo bih da imamo to u vidu i dalje dok budemo posmatrali Božiju žudnju za naše brakove.

Bog je pripremio Adama za brak. Želeo je da Adam vidi i oseti potrebu za pomoćnikom. To je evidentno ako pažljivo čitamo tekst iz druge glave. Adam je najpre nadenuo ime svakoj životinji pre nego što mu je Bog dao ženu. Tekst kaže: *"Ali se ne nađe Adamu drug prema njemu"* (1.Mojs.2:20). Mogu da zamislim taj osećaj usamljenosti koji ga je obuzeo kada je shvatio da nema svog druga, kao sve ostale životinje.

Gospod Bog je pustio duboki san na Adama i tada je izvršio prvu operaciju u istoriji čovečanstva. Izvadio je rebro iz Adamove utrobe i od njega je stvorio ženu. Ona je ličila na Adama, ali nije bila kao on. Želeo bih da ponovo maštaš dok budemo istraživali ovu svetu scenu. Gospod Bog *"je dovede Adamu"*. Bog je dao Adamu ženu. Ona je bila divna, jedinstvena i baš takva kakva je njemu bila potrebna. Siguran sam da je to bila ljubav na prvi pogled.

Situacija je bila slična i iz ženinog ugla. Ona najpre nije ni postojala, a tada je stvorena kao biće koje je specijalno namenjeno za Adama. Bog je dao Evi muža i ona je to znala. Ovo će se isto dešavati danas ako budemo dopustili da Bog kontroliše naše živote. On je obezbedio bračnog druga za svako naše dete koje treba da stupi u brak. Iz ovog teksta izvire seme svakog srećnog braka. Gospod Bog je izvršio vrlo neformalno venčanje tog dana i tako je pokrenut univerzalni uzorak braka.

Tog dana Adam je postao čovek jedne žene, a Eva žena jednog čoveka. Možda ti ovo izgleda pomalo glupo, ali Bog je lako mogao da pokloni Adamu dve žene - da je to bilo najbolje za njega. Iz teksta se vrlo jasno može shvatiti da je Bog želeo stalnost njihovog odnosa. Od početka postoji taj uzorak jednog muža i jedne žene za ceo život. Mi Amerikanci sigurno smo izgubili tu istinu, ali Božije srce se nije promenulo. Lepota onoga što su Adam i Eva imali još uvek je moguća ako sledimo te pobožne principe.

Oni su stupili u brak u stanju totalne nevinosti. Oboje su bili čisti - fizički i emocionalno. Izvori emocija u Adamovom srcu po prvi put su mogli da se pokrenu prema Evi – njemu Bogom datog partnera. Verujem da je to temelj srećnog braka. Mi roditelji imamo odgovornost da sačuvamo srca naše mladeži za taj slavan dan kada će stupiti u brak.

Ovo se nekima možda čini suviše radikalno, ali za vašu decu je zaista moguće da dođu do bračnog oltara sa srcem koje nikada nije volelo drugu osobu. To je moguće jer sam mnogo puta imao priliku da to i vidim u svom dvadesetogodišnjem starešinskom radu. Mladi mogu doći do oltara sa srcem koje nije bilo motivisano telesnim željama. Mogu doći sa srcem koje kaže: "Šta mogu da dam?" umesto: "Šta mogu da dobijem?" To se može desiti samo ako ih budemo vodili pravim stazama i ako budemo čuvali njihova srca dok budu sazrevali.

Duh nevinosti

Voleo bih da upotrebim ovaj izraz da bih opisao divno stanje nevinosti koje su Adam i Eva imali na početku. Na čega mislim kada kažem tu reč? Mi smo izgubili njeno pravo značenje negde u kršu slobodne ljubavi. Ali, neki ljudi su takvu ljubav odbacili i zamračili, a pronašli su blistavi dijamant. Slava Bogu za njih.

Koren te grčke reči znači "nepoznat". Postoji mnogo primena tog značenja. U Bibliji reč *nevin* opisuje devojku koja nije poznala čoveka i mladića koji nije poznao devojku. Druge reči koje opisuju to originalno značenje su: "svež, novi, nekorišćen". Te reči predstavljaju ljubavnu čistotu Adamovog i Evinog braka. Naša dužnost, kao roditelja, jeste da čuvamo našu decu svežom, novom i nepoznatom u sferi ljubavi. To je moguće.

U Biblijskim danima prava devojka ili mladić bili su sveži i nepoznati - fizički i emocionalno. Slavim Boga za svaku mladu osobu koja je u svom srcu odlučila da nema seksualni odnos pre braka. To je zaista vredno pohvale. Međutim, postoji još više tlo, a to je imati srce koje nikada nije upoznalo romantičnu ljubav.

Nevinost je sveta i nešto što treba visoko da se ceni. Treba da čuvamo našu decu da ne bi prerano izgubili to sveto blago. Verujem da je srce deteta u tolikoj meri sveto u kolikoj meri ga roditelji nadgledaju. Verujem da upravo taj propust jeste razlog mnogih senzualnih (telesnih) padova kod mladih. Vidiš, Bog je u ljudima stvorio te emocije ljubavi da bi nas doveo u tu svetu fizičku ljubav – da bismo dobili svetu decu. Mnogi mladi se igraju sa tim emocijama pre vremena, a rezultat tega jesu gresi protiv tela.

Snažna je stvar kada dovedeš nevino srce do bračnog oltara. Mi smo pali toliko daleko da teško možemo to da zamislimo. Roditelji, neka vaša mašta poraste i probajte malo da sanjate. Zamislite ovo: mladić ili devojka ulaze u odnos udvaranja sa osobom koju nameravaju da uzmu za svog bračnog druga. Na posletku oni mogu da kažu jedno drugom: "Ja sam sačuvao svoje srce samo za tebe". Na ovu temu moglo bi još mnogo da se piše. Postoji mogućnost da jednog dana možda napišem i knjigu o tome.

Preosetljive primene

Sve ovo zvuči odlično, sanjalački i kao bajka, ali šta da radimo da bi to zaista bilo tako? Treba da promenimo nekoliko stvari da bi zadobili te visoke ideale. Dopusti mi da te malo izazovem. Razmotri nekoliko praktičnih stvari koje su se pojavile u našem modernom svetu.

Zabavljanje: Zabavljenje jeste prolazni, romantični odnos sa osobom suprotnog pola. Tako rečnik opisuje tu reč. Ovo je postalo vrlo uopšteno u našem društvu; međutim, to je relativno nova pojava. Moraš da uzmeš moderan rečnik da bi pronašao definiciju te reči. Putem zabavljanja mlada osoba može da se "zaljubi" nekoliko puta pre nego što stupi u brak. Ona misli da je to velika zabava, ali ne razume sa čime se igra. Ona ne shvata da se igra sa dve najsnažnije stvari u njenom životu. Igra se sa srcem koje je najsnažniji deo njenog bića i sa emocijama ljubavi koje su najsnažnije emocije u čoveku. Ona ne shvata dubinu onoga što se dešava unutar nje kada "raskine". Svaki put kada se to desi - to je kao mini-razvod. Seti se šta sam rekao u prethodnom poglavlju u vezi igre. Igra jeste praksa za budući život. Svaki put kada naši mladi "raskinu" oni prave ogomnu rupu u njihovim svetim emocijama. Te rane prave ožiljke straha, nepoverenja i osvete, a to vrlo loše utiče na njihov budući bračni život.

Flertovanje: Definicija ove reči vrlo nam mnogo otkriva. Pogledaj tu definiciju u svetlu ovoga što smo shvatili iz prethodne tačke. Flertovanje: "Udvarati se beznačajno; izražavati emocije ljubavi bez ozbiljnih namera; igrati se ljubavi; zabavljati se ljubavlju". Ova reč ne zvuči tako nevino, nakon što pročitamo njenu pravu definiciju. Te definicije su relativno nove. Moderan rečnik naziva ženu koja praktikuje flertovanje "raskalašnom ženom". Ako čuvamo svoje srce za jednog čoveka ili ženu, mi ćemo izbegavati ovu aktivnost. Biblija to naziva *proneverom* - pokretanjem želja koje se ne mogu zakonito ispuniti.

Osetljiva odeća: Postoje različite motivacije koje se nalaze iza zavese mode i provokativne odeće. Za većinu mladih glavna motivacija i želja jeste da privuku pažnju na sebe. Oni žele da budu primećeni, žele da ih mladići i devojke primećuju i prate njihovo ponašanje. Te tri tačke teku zajedno kao sestre. Pomisli sa mnom; hajde da zajedno rezonujemo. Ako čuvamo svoja srca za samo jednu osobu tada nećemo imati nikakav interes da privlačimo pažnju drugih. Kada sve te tri tačke stavimo zajedno imaćemo vrlo razarajuće padove. Hajde da to zajedno sumiramo ovako:

Osetljiva odeća
+ Flertovanje
+ Zabavljanje

Preljuba & Razvod

Tužan deo tog preranog igranja ljubavi jeste nemoral koji se množi među onima koji sebe nazivaju Hrišćanima. To donosi veliku pustoš u brak. Krivica i rane koje moralni padovi donose u brak jesu skoro nepopravljivi. Mnogi roditelji mogu da daju svedočanstvo u vezi tih šteta. Oni znaju kako je to teško prevazići, čak i kada hodaš u blagodati i imaš oproštenje. Kada sve zajedno sagledaš to cepa srce.

Zamisli tu scenu. Dve mlade osobe dolaze na slavan dan svog venčanja. Oni su puni nade i snova u vezi dobrog zajedničkog života i svi su radosni zbog njih. Ali, oboje nose u srcu neke od gore navedenih tereta i tako ulaze u brak. Tu su rane prethodnih odnosa. Strah i nepoverenje stoji baš pored tih povreda, podsećajući ih na bol. Imaju mnoštvo telesnih želja koje su praktikovali za vreme "zabavljanja". U dodatku, oboje znaju kakav je njihov partner u stvarnosti, poznaju njegovu prošlost i u skladu sa tim se ponašaju i prigovaraju jedan drugom. Poznavajuće sve ove probleme cela scena se menja. Hoće li oni to prevazići? Imaju li dovoljno hrišćanskog predanja da prevaziđu to teško vreme?

Božijom blagodaću neki će uspeti u tome i imaće bezbedan i srećan brak. Prionuće na posao i zajedno će raditi da bi se mnoge stvari doterale. Oni će i uspeti u tome. Sa druge strane, mnogi neće uspeti u tome. Svi znamo statistike.

Roditelji, imamo odgovnornost u svemu tome. Možemo sačuvati našu decu od tuge u srcu ako budemo aktivno uključeni u njihove živote i ako ih usmerimo u tim kritičnim godinama. Napisao sam ovo poglavlje da bih ohrabrio vas roditelje da i dalje istražujete tu temu. Želeo sam da pokrenem vaš apetit za više razmišljenja i diskusije.

Daryl i Rebekah Nolt
3.januar 1998.

Daniel i Christy Kenaston
13.mart 1999.

Andrew i Elisabeth Weaver
23.septembar 2000.

34

Večna tragedija:
Sablazniti mališane

"Ali teško onom čoveku kroz koga dolazi sablazan"

Matej 18:7b

Kako su zakoni Božijeg carstva drugačiji od zakona naših zemaljskih carstava! Gde god dominira telesan čovek tamo se brzo uspostavlja i utvrđuje hijerarhija. Ko će biti na vrhu, ili istinitije - ko će biti ispod njega. Čini se da ni učenici nisu bili oslobođeni od te ljudske, Adamove tendencije, iako su hodali sa Spasiteljem koji je došao da ih oslobodi od njihovih greha.

U Mateju 18 naš Gospod Isus želeo je da ih prosvetli i da im pokaže više zakone večnog Carstva. On je izabrao malo dete kao objekat lekcije za Njegov razred. Zamislite tu scenu za trenutak. Večna Reč, utelovljeni Bog želi da ih uči kako stvari funkcionišu u nebu. Isus poziva malo dragoceno dete i postavlja ih među njima. Možeš li ga videti kako tamo stoji - svetlo, otvoreno, nevino, puno poverenja i sa srećnim izrazom lica? Takvo je nebo i takva je sva nebeska veličina. Ponizite se kao malo dete i bićete veliki u nebeskom carstvu. To je bila Njegova poruka njima u Mateju 18:1-4.

Ali, Isus tada menja temu i fokus svog učenja usmerava na dete. Treba da se sećamo da je Bog taj koji ovde opisuje sebe. Kako ja to vidim, Hristovo srce počinje da se izliva zato što se srce Njegovog Oca izliva. Isus je objasnio to iskustvo mnogo puta. Rekao je: "*Reči koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori dela"* (Jovan 14:10b).

Njegovo srce počinje da izražava otkrivenje Očevog vrednovanja malog deteta. On govori o Očevoj brizi za male jaganjce, a u tome otkriva i sud koji će doći na sve koji ih budu sablaznili. Ohrabrujem te da proučavaš stihove 1-14, a ja bih želeo da se posebno fokusiram na stihove koji se nesumnjivo odnose na mališane. Hajde da ih čitamo polako i glasno.

"I koji primi takovo dete u ime moje, mene prima.
A koji sablazni jednoga od ovih malih koji veruju mene
Bolje bi mu bilo da se obesi kamen vodenični o vratu njegovu,
I da potone u dubinu morsku.
Teško svetu od sablazni! Jer je potrebno da dođu sablazni;
Ali teško onom čoveku kroz koga dolazi sablazan.

Gledajte da ne prezrete jednoga od ovih malih;
Jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima
jednako gledaju lice oca mojega nebeskoga.
Tako nije volja oca vašega nebeskoga da pogine jedan od ovih malih"

Matej 18:5-7, 10,14

Ovo je vrlo tužno poglavlje o kojem radije ne bih pisao. Sa jedne strane želeo bih da jednostavno preskočim ovu stvar; ali sa druge strane nisam smeo da se usudim da tako uradim. Amerika na jako mnogo načina greši protiv svoje dece. Plačem kada razmišljam o tome. Već sam spomenuo da su očevi okrenuli leđa svojoj deci i da su deca okrenula leđa svojim očevima i da je Bog zatro našu zemlju prokletstvom. Da objasnimo to na moderan način, Bog kaže: "Nemoj praviti džumbus sa svojom decom". Glavne stvari nisu abortiranje ili dečija pornografija, ne, stvari idu daleko dublje od toga. Amerikanci imaju oskrnavljen, zamračen pogled vrednovanja deteta. Ne gledamo na njih onako kako ih Bog posmatra. Te dve stvari nisu problem među pravim vernicima u Hristu. Hvala Bogu za to, ali nažalost imamo neke tragične probleme koji trebaju da se spomenu. Potrebe koje moram navesti otkrivaju da čak i među Hrišćanima postoji oskrnavljen pogled na decu.

Dok čitamo prvih četrnaest stihova iz 18.glave obuzima nas ohrabrujući duh. Nema velike koristi ako ozbiljno shvatiš te reči a ne prosleđiš ih nekoj grupi ljudi koji još nemaju to poznanje. One su napisane za tebe i mene, a sva njihova sila dokazuje koliko Bog ima ljubavi za našu decu. Dok nalazimo te ohrabrujuće stihove, u isto vreme vidimo kako Bog visoko vrednuje decu. On to izražava upozorenjem suda ako ih prezremo.

Verujem da je to bio Bill Gothard koji je izrekao poslovičnu definiciju mudrosti: "Mudrost jeste posmatranje celog života iz Božije perspektive". Uvek sam uživao u toj jednostavnoj ali vrlo praktičnoj definiciji mudrosti. Možeš je svugde primeniti, a imamo Bibliju koja otkriva Božiju perspektivu u vezi svega. U ovom tekstu vidimo našu dragu decu iz Božije perspektive. On ih visoko poštuje. Ako si jedan od onih koji sablažnjavaju svoje mališane, molim te da prihvatiš pomoć, središ svoj odnos i promeniš svoje puteve dok sud koji je spomenut u ovim stihovima nije pao na tebe.

Sablazniti

Pre nego što pređem na praktične stvari u vezi sablažnjavanja naše dece bilo bi dobro da razumemo reč *sablazniti*. Ona znači: "prouzrokovati spoticanje, povrediti, skandalizovati". Jedna od tih definicija bila mi je veliko otkrivenje kada sam je posmatrao u svetlu sablažnjavanja naše dece. Iskazana je ovako: "naljutiti nekoga". Ako uzmemo definicije reči *sablazniti* i pogledamo ih u svetlu ovih stihova oni će nam postati vrlo jasni. Bog nas najpre upozorava da postoji mogućnost da doprinesemo spoticanju naše dece i da ona ne slede Gospoda. Drugo, kada se deca zbog nas spotaknu i odvoje od Njega sud će biti na nama. Stihovi su vrlo jasni, kada samo malo razmisliš o njihovoj vrednosti. Vrati se i ponovo polako pročitaj te stihove. Čitaj ih tako kao da ti Bog govori kroz njih. Voleo bih da privučem vašu pažnju na nekoliko glavnih aspekata sablažnjavanja hrišćanske dece. Žao mi je što ovo treba da iznesem, ali to je jako velika potreba i ne mogu ćutati.

Mlako hrišćanstvo

Kada je Isus Hristos otkrivao potrebe onih sedam crkava On je Laodikijsku crkvu označio kao mlaku – niti vruću, niti hladnu, nego nešto u sredini (vidi Otkrivenje 3:14-22). Današnjim jezikom to je bila "religiozna" crkva. Mi idemo u skupštinu, mnogo se krećemo, ali Hristos je izvan crkve, kuca na vrata, želi da dođe i da ima sa nama zajednicu. Mi se vrlo dobro osećamo zbog naše vere i ne vidimo svoje duboke potrebe. Takva vrsta mlake vere obično zanemaruje vaspitanje sledeće generacije. Roditelji koji razmišljaju svetski nemaju vremena da rade važne stvari koje su jedino zapravo vredne.

Takva vera nije baš ukusna za sledeću generaciju. Oni gledaju na uzbuđen, stimulišući svet koji ih poziva da dođu i uživaju. Oni gledaju tatinu i maminu veru, a ona je prilično suva. Mnogo toga funkcioniše po sistemu "treba da radim". Znaš, odradiš svoj nedeljni dan i tada ideš u svoj život preko nedelje. Deca su u procesu ocenjivanja dok odrastaju, a svet im se čini mnogo interesantnijim i zato ih polako osvaja.

Dakle, junior počinje da prave lične izbore. Kada napuni dvadeset godina on se potpuno nalazi u svetu i ne interesuje ga vera njegovog oca. Junior je sablažnjen. Postojalo je vreme u njegovom detinjstvu kada je voleo Isusa. Pojao je pojanja i išao u skupštinu, ali sada njega to uopšte ne interesuje. Sreo sam mnoštvo takvih osoba u avionima dok putujem. Svi oni ispričaju neku osnovnu priču odrastanja u skupštini. Oni su sablažnjeni. Ovo vam se možda čini grubo, ali hajde da budemo iskreni, mlako hrišćanstvo je savladalo milione mladeži.

Karanje u gnjevu

Duboke rane i totalna konfuzija prati dete koje je karano u gnjevu dok je odrastalo. Doživelo je mnoga zlostavljanja. Definicija ljubavi je izvrnuta. Uloge oca i majke su iskrivljene, a iznad svega je oskrnavljena predstava o Bogu. Kako da dođeš Bogu blagodati i milosti ako ga smatraš tiraninom? Detetu je to jako teško. Mnogi se boje da dođu Isusu u pokajanju.

Kada karamo našu decu u gnjevu prosleđujemo im duh gorčine i gnjeva. Ona polako postaju mrzovoljna, buntovna i prkosna. Ta deca su sablažnjena. Pošto su surovo karana, deca odstupaju od vere. Neko mora da odgovara za ono što se desilo u njihovim srcima. Mnogi od njih su završili u zatvoru; drugi su došli Hristu, ali pate zbog ožiljaka većinom svog života. Samo malo njih prevaziđe te emocionalne barijere i nađe Boga kao potpuno zadovoljavajuću osobu za njih. Bili su sablažnjeni.

Razvod i ponovan brak

Ovo je prokletstvo crkve u Americi. Govorim u generalnom smislu. Kako je moguće da se istinski apostolski sledbenici postradalog Jagnjeta odluče za razvod (koji je dovoljno loš) i tada opet stupe u brak (što je još gore). Ne mislim da je ovde mesto da spominjem celu tu stvar. Moje breme jeste da se zaustavimo i da se to više ne dešava. Ceo taj scenario je totalno razoran za sledeću generaciju. Ne znam da li postoji lošija stvar koja će sablazniti sledeću generaciju Hrišćana.

Gde god postoji razvod tu postoji podela. Gde je podela tu je kidanje emocionalnog temelja dece. To je najbolji meni poznat način da bi sagradio svoju kuću na pesku. Duh razvoda u domu obično je na delu daleko pre nego što se srede papiri. Otrovno seme mržnje i gorčine odgajano je u deci daleko ranije nego kada su čuli tu strašnu vest. Tada zakonici još više podstaknu međusobnu mržnju supružnika prilikom njihovog suočavanja. Kada se jednom desi razvod, deca treba da odluče ko je u pravu, a ko nije. To je totalno bezumlje.

Šestogodišnjak mora da izabere mamu ili tatu. Dete je sablažnjeno. I tada, da bi se rana još proširila, dolazi ljubavnik. Ti novi ljubavnici često su negde i dopušteni zbog tolerancije razvoda u lokalnoj crkvi. O, koji bol i konfuzija u svemu tome! Gde će se to završiti?

Dete dobija novog roditelja, novu braću i sestre, nove dede i bake, i pojavljuje se potpuno novi komplet problema. Tada pokušavamo da im govorimo da dođu Isusu. Znam da ovo zvuči vrlo grubo, ali seti se, pokušavam da zaustavim razvode u porodicama. To uništava decu. Ona ne mogu da izađu na kraj sa svim tim problemima. Izgubili smo vidik na vrednost naše dece. Poniznost, slomljenost, otvorenost i pokajanje jeste potreba u ovom trenutku – ne novi partner.

Usmena grdnja

Ovo je jedno od velikih bremena u mom srcu. Mnoga deca odrastaju doživljavajući usmenu grdnju od strane svojih roditelja. Kako je to bezumno kada roditelji obasipaju dete rečima mržnje. Da su se samo zaustavili i razmislili o tome što su rekli, mnogo puta bi verovatno kazali: "Nisam mislio baš tako kako sam govorio". Ali, problem je što oni to kažu, iznova i iznova. To je vrlo destruktivno. Izreka lepo kaže: *"Smrt je i život u vlasti jeziku"* (Priče 18:21a).

Neki roditelji čak izriču smrt i uništenje svojoj deci. Vi prorokujete padove i prokletstva za njihove dragocene živote. To je zlostavljanje; to je zlo i smrtni otrov. Suočavam se sve vreme sa ranama od tih reči u prostorijama za savetovanje. Teško mi je da zamislim da roditelji govore takve stvari, ali znam da oni to čine. Ne neki, već mnogi roditelji.

Zamisli kada neko kaže: "Ti glupi idiote, ni za šta nisi vredan", ili "Voleo bih da se nikada nisi ni rodio!" To me boli čak dok pišem te reči - žao mi je. Deca koja odrastaju pod takvim prokletstvima imaju težnju da konačno narastu i ispune svaku reč koju su im roditelji propovedali. Ta deca su sablažnjena. Na njima je pravljen skandal. Reči koje roditelji govore nisu samo reči – one postaju istina. Roditelji govore proročke reči za svoju decu. Ako dete ne doživi moćnu transformaciju srca Hristovom silom i ljubavlju, ono neće prevazići te stvari.

Kada bi na primer roditelj odsekao nogu svom detetu, vlasti bi ga pravedno bacile u zatvor. Ali, šta je gore: noga ili zauvek ranjeno srce? Video sam mnogo suza u prostorijama za molitve dok sam služio mladima. Neki su apsolutno opustošeni grubim rečima. Ponekad se pitam da li šaljemo zaista prave osobe u zatvore. Vreme je da se pokajemo. Znam da pišem veoma oštro, ali šta ćemo sa tvojom decom?

Zlostavljanje dece

Srce me boli što iznosim ovu monstrumsku uvredu iz WC-a, ali moram. Kada roditelj u tami svog srca zađe toliko nisko, tada on može opravdati seksualne odnose sa svojim telom i krvlju. To je totalno neznaboštvo. Otac ima požudu prema svojoj ćerki, a majka ima požudu prema svom sinu – o kakav mrak možeš postići! Tada odeš u skupštinu u nedelju i odigravaš svoju ulogu. Rane koje donosi incest su kriminalne. Deca jedva mogu da se potpuno oporave od takvog zlostavljanja.

Propovedao sam mnogo propovedi za probuđenje i radio sam sa dušama koje su u borbama, a koje žele da hodaju sa Bogom. One dolaze: četrdeset ili pedeset godina, nesposobni da shvate i praktikuju hrišćanstvo. Počneš da im postavljaš pitanja i opet to izađe: seksualno zlostavljanje kada je osoba bila mlado dete. Bio je to otac, ili majka, ili neki poverljivi ujak ili prijatelj porodice. Ja se razgnjevim pravednim gnjevom dok im pomažem da pronađu izlaz iz tog lavirinta. Neki od njih jecaju i iskazuju bol i po trideset minuta: rana je toliko duboka. Ti hrišćani su sablažnjeni, a neko treba da se pokaje za to.

Dragi oče ili majko; da li te tvoje oko ili ruka navodi da sablazniš jedno od Božijih dragocenih jaganjaca? Vreme je da se potpuno slomiš pred Bogom. Vreme je da dođeš i dobiješ pomoć. Bog je spremio za tebe ogroman teret: obećavam ti, ako se ne pokaješ. Ti si najveći ključ do potpunog izlečenja sablažnjenog deteta. Najdublje izlečenje će doći kada se potpuno slomiš i zatražiš oproštenje. Znam da sada koristim vrlo oštre reči da bih probudio neke ljude. Molim vas, oprostite mi. Ako zaustavim samo jednog roditelja od sablažnjavanja jednog mališana, ovo će biti vredno toga. Dobro, rekao sam ono što je bio moj deo. Sada se mogu istuširati u duhovnom smislu, oprati sve ružne slike iz mog uma i nastaviti život.

Razdražiti ih

Jedna definicija reči *sablazniti* jeste "naljutiti nekog". Ovaj greh je jasno izražen u Efescima i Kološanima poslanici. Postoje mnogi načini kada se to pojavljuje u domu. Kada roditelj vlada svojim domom u duhu zakona umesto blagodati, deca postaju besna i ljuta.

Neki očevi uživaju da zadirkuju sina dok se on ne naljuti i raskalašeno izleti iz prostorije. Tata se tada smeje što je doveo svog sina u takvo stanje. To je vrlo neljubazno. Skoro je nemoguće da takvo dete nauči da poštuje i respektuje, pošto doživljava takav tretman. Oče, budi svestan da podižeš siledžiju koji će uskoro imati sličnu zabavu sa nekim drugim osobama. Kako se to može nazvati hrišćanstvom? To daje detetu iskrivljenu sliku o Bogu. Za njega je tada Bog siledžija.

Mislim da najveći uzrok razdraživanja dece jeste nevaspitavanje dece. Roditelji dovoljno znaju o tome kako treba da se postave ako žele da unesu nervozu u život svog deteta. Pomisli o tome. Ne postoji stvarna želja da svojim vaspitavanjem dobiju "zlatnu decu", a ipak znaju da ta deca trebaju da budu poslušna. Oni nemaju čvrstinu koja je neophodna da bi naučili da ispravno karaju svoju decu, a ipak znaju da dete treba da se pokara. Upravo to se i dešava.

Dete koje je najviše vremena prepušteno samo sebi radi ono što radi svako dete. Roditelj se na kraju umori od molbe i u eksploziji emocionalnih reči išiba dete. Uvredljive reči, smrtna upozorenja i čupanje ušiju jeste ono što dete tada dobija. Mi znamo da to neće doprineti nekoj promeni; to će samo povećati probleme. Uskoro dete opet učini istu stvar i roditelj ga na kraju šiba u nervozi i gnjevu. Kada roditelji vladaju po reakciji, to donosi konfuziju i obeshrabrenje. Mi roditelji treba da odlučimo šta želimo i da srušimo ogradu.

Zaključak

Mislim da sam dao dovoljno primera da bih pokazao našu odgovornost i nadam se potrebu za pokajanjem. Nikada nisam čuo propoved koja se bazirala na ovaj Biblijski tekst. Mislim da bi svaki starešina trebao da ustane i poviče protiv takve vrste ugnjetavanja i zla. Posledice takvog ponašanja su razarajuće. Četrdesetogodišnji ljudi još uvek nose iznurene emocionalne stresove iz detinjstva. Mnogi mladi umiru pre vremena od bolesti koje su prouzrokovane doživotnom gorčinom prema jednom od roditelja. A šta da kažemo za večne posledice? "Večna tragedija" jeste sablazniti mališane. Večnost je dugačko vreme za posledice našeg zla

i zanemarivanja dece, ali to je ono što Bog kaže. Verujem da većina čitalaca ove knjige nema udeo u tim strašnim delima.

Molitva

Nebeski Oče, zahvaljujem ti za tvoje jasno otkrivenje u vezi naše dece. Molim se za svu povređenu decu koja su žrtve čovečijih zlih požuda. Gospode, pomozi im da izađu iz zatvora ranjenih, uništenih života. Molim se za očeve, majke i sve druge bliske rođake i prijatelje koji su uključeni u takvu vrstu ugnjetavanja. Gospode Isuse, otvori njihova srca da bi mogli da nađu pomoć. I na kraju molim se za mnoge povređene. Izleči ih o Gospode, i duh i dušu i telo. U sveto ime Isusa Hrista. Amin.

Vaspitanje hrišćanskih vojnika

Mali Samuel, četvorogodišnjak, sav spreman da krene u zadobijanje duša u grad New York. U ruci ima staru bakinu Bibliju koja je velika otprilike kao on, i neke drvene krstiće koje je napravio za vreme školskih aktivnosti. Sva deca odrastaju učeći od malena da suočavaju ljude sa evanđeoskim traktatima.

35

Borba za sledeću generaciju

"A slugu svojega Haleva, u kojem beše drugi duh i koji se sasvim mene držao, Njega ću odvesti u zemlju u koju je išao, i seme će je njegovo naslediti"

4.Mojsijeva 14:24

Dok se približavam kraju moje dugačke studije o domu osećam da me Gospod poziva da vas opet izazovem sa vizijom. Do sada smo obuhvatili puno stvari i mnogi su možda u iskušenju da se obeshrabre. Neka Gospod iskoristi ovo poglavlje o Halevu i neka podigne oči vašeg srca. Vi možete to učiniti. Bog će vam pomoći baš kao što je i njemu pomogao.

Halev je jedan od mojih heroja u Bibliji. Želim da budem kao on. Stih na početku ovog poglavlja relativno je kratak, ali je od vrlo velikog značaja. Bog je izjavio te reči baš za vreme Mojsijeve posredničke molitve za Izrailjski narod. Nisu mogli ući u Obećanu Zemlju zbog neverstva. Međutim, Halev je bio drugačiji.

Bog je rekao da je u Halevu vladao drugi duh i da se po tome potpuno razlikovao od svih ostalih ljudi. U Halevu je prebivao duh vere i pobede. On je bio pionir u kome je vladao duh borbe. Gospod je rekao: "On se sasvim držao mene – ne polovično. On je bio dosledan punini otkrivenja koju sam mu dao". U Halevovom svedočanstvu postoji tajna i za nas.

Svi mi koji želimo da napredujemo u svom hrišćanskom životu moramo biti kao Halev. Moramo imati duha vere koji će reći: "Hajde idemo. Bog će nam pomoći. Hajde da uđemo i osvojimo zemlju. Daj mi tu goru! Ona je moja, želim je i imaću je". Takve reči izražavaju stav Halevovog srca. Gospod je dao Mojsiju proročko obećanje u vezi Haleva. Rekao je: "Ja ću ga dovesti u zemlju". Bog je Halevu obećao zemlju koju je video i prema kojoj je išao. U knjizi Isusa Navina vidimo da se ta zemlja nije zadobijala bez borbe, a isto je tako i danas u našem hrišćanskom životu.

U istom stihu Gospod je izrekao još jednu rečenicu obećanja za Haleva. Ona u sebi sadrži pokretačku inspiraciju za nas roditelje. Bog je rekao: *"I seme će je njegovo naslediti"*. Danas ovo obećanje ima izvanredne primene za naše domove.

Naša deca će posedovati ono za čega smo se mi borili

Da smo u ranim danima Knjige Isusa Navina otišli da posetimo Hevron, goru koju je Halev osvojio, čuli bi zvukove bitke. Osetili bi pritisak rata i slušali bi mnoštvo molitava. Videli bi Haleva, ratnika, koji tamo predvodi druge ljude u bitki za taj posed. Čuli bismo kako Halev govori: "Bog je rekao da će mi dati tu zemlju. Neka je blagosloven Bog, uzeću taj posed Njegovom blagodaću". On je tada imao osamdeset i pet godina, ali je bio pun snage, žara i revnosti za porodicu - kao mlad čovek. Njegova vera u Boga i želja da se pobrine za svoju porodicu pokrenula ga je da ustane kao ratnik i da se bori. Nama je potrebno isto takvo srce, kada razmišljamo o svojim domovima.

Ali, da smo dvadeset godina kasnije otišli da posetimo Hevron pronašli bi sasvim drugačiju scenu. Na toj gori bi videli Halevovu decu i unučad kako rade na poljima i žive u miru. Oni bi bili tamo, brali bi masline sa maslinovog drveća, brali bi grožđe, napasali stada na bregu, skupljali med i muzli koze. Oni su uživali sve te stvari koje je Bog rekao da će naći u zemlji u kojoj teče mleko i med.

Ovo je divna ilustracija, ali nje ne bi bilo da se nije našao čovek po imanu Halev koji je želeo da se bori za svoje nasledstvo. Želeo je da se bori za ono što je Bog rekao da oni mogu imati. Da nije bilo Haleva ne bi mogao videti svu tu decu koja su živela i uživala dobra te zemlje. Njegova deca su dobila ono za čega se on borio. Isto je tako i sa nama danas. Halev je bio pionir. Postoji nešto vrlo izazovno kada si pionir. Postoji nešto što daje čoveku motivaciju za avanturu. Postoji nešto jako avanturističko ako si prva generacija Hrišćana koja može da pogleda u prošlost i kaže: "Neka je blagosloven Bog, ja ću se u svemu boriti radi dece koja žive u mojoj kući. Želim da ona započnu svoje živote sa daleko višeg tla nego što sam ja započeo."

Znam da nisu svi prva generacija Hrišćana. Prva generacija Hrišćana su oni koji nemaju hrišćansko nasledstvo. Bili ste izgubljeni, u tami. Niste mislili na Boga. Tada ste se u realnosti suočili sa Bogom. Vaše oči su se otvorile i vi ste se nanovo rodili. Upravo tako smo moja žena i ja započeli pre trideset godina. Stojali smo na dobroj strani reke Jordana posmatrajući tu zemlju. Oh, ona je bila tu! Cela ta zemlja! Mi bismo imali ništa - apsolutno ništa – ali smo bili nanovo rođeni. Dok smo posmatrali Hanansku zemlju videli smo jako mnogo stvari. Videli smo divnu zemlju disciplinovanog života. Videli smo divnu zemlju Hristovog karaktera. Posmatrali smo i videli divnu zemlju srećnog braka i pobožnog doma i naša srca su rekla: "Ja želim tu goru."

Na našem putovanju postojali su propovednici koji su govorili: "Možete je imati! To je Božija volja! Idite i uzmite je!" Počeli smo naš hrišćanski život vrlo nedisciplinovano u skoro svakoj sferi. Brak nam nije dobro

funkcionisao. Nismo znali kako treba biti dobar muž ili žena. Nismo znali kako da ispravno postupamo prema svojoj deci. Rukovođenje je bilo grozno. Imali smo probleme sa finansijama. Mogao bih da ti navedem dugu listu grešaka sa kojima smo trebali da započnemo rast, kada smo pre trideset godina posmatrali tu zemlju.

Deca u mom domu su spašena i oslobođena od mnogo čega. Starijoj deci su poznate bitke i borbe koje smo imali, ali mlađoj ne – sve što ona znaju jeste srećna mama i srećan tata. Sve što ona znaju je red u domu. Sve što ona znaju je slatko zajedništvo za stolom. Sve što ona znaju jeste red, disciplina, upravljanje i zajedništvo. Ona čak ne znaju da je nekada postojao rat da bi se zadobile te stvari, a rat je zaista postojao za svaku pojedinačnu stvar. Borili smo se sa neprijateljem za sve što sada posedujemo. I Božijom blagodaću smo se izborili za to. Danas deca u mom domu poseduju sve za čega smo se mi nekada borili. Mališani odrastaju u domu gde vlada slatki duh ljubavi i blagosti. Ona ne znaju ništa o gnjevu i prepirkama. Ne poznaju te stvari već jednostavno odrastaju u slatkom duhovnom domu.

Ali braćo i sestre, te stvari se nisu dešavale slučajno. Mi smo se borili za svaki delić toga, što znači da smo se rvali sa Bogom. Rvali smo se sa sotonom. Rvali smo se u molitvama. Rvali smo se međusobno. Nekada smo se i prepirali. Nije uvek išlo onako kako treba, ali smo videli deo te zemlje. Znali smo da Bog želi da to posedujemo i znali smo da će nam dati zemlju ako budemo nastavili da se borimo. Danas Božijom blagodaću posedujemo tu zemlju. Deca odrastaju u tome, kao da je to nešto što je oduvek bilo kod nas. A to je baš onako kako Bog i želi da bude. Bog želi da naša deca odrastaju na tihim počivalištima. Da, možemo im kazati: "Nije uvek bilo tako", ali ona nikada neće znati za tu neslogu, borbu, bitku i probleme kroz koje smo prolazili zato što su već bezbedno rođena u stvarima za koje smo se mi izborili. Koja divna istina! Koja pokretačka misao za moju dušu!

Mi uređujemo bitku

Kada posmatram bitke u poslednjih trideset godina setim se napora. Mislim o tome kako je neprijatelj pokušavao da nas obeshrabri i uništi. Sećam se njegovih pokušaja da odvrati naše oči od Gospoda. Ali, Bog nas je godinama čuvao. Usmeravao je oči naših srca na tu divnu zemlju. Videli smo zemlju srećnog braka, sloge u domu, disciplinovanog života i žive molitve. Videli smo zemlju pobožnog karaktera i ljubaznih stavova. Videli smo je i rekli: "Ja želim to! Imaću tu goru!"

Sećam se kakav sam bio pre obraćenja. Mrzio sam decu. Nisam ih trpio. "Sklanjajte ih sa mojih očiju. Ne želim decu oko sebe! Ona su glasna i dosadna. Samo prave probleme". Zamisli da moja deca poseduju takve stavove, ali ona ne znaju ništa od toga. Ona čak nisu ni znala da je to postojalo kod mene dok im nisam rekao. Mrzio sam i stare ljude. Nisam mogao da im poklonim svoje vreme, a sada su mi najdraži ljudi. Izborio sam se za taj deo zemlje, a moja deca ne znaju ništa od one prošle zemlje. Moj život je bio ispunjen nesigurnošću i negativnošću. Takav sam bio. Tako sam posmatrao život. Nisam želeo da pokušam ništa novo. Bio sam pun negativnosti. Moja starija deca znaju šta je to, ali mlađi nemaju pojma. Oni su odrasli u zemlji poverenja u Boga, sa pozitivnim stavovima i sa podižućim naslućivanjem onoga što Bog danas može uraditi. To je sve što oni znaju zato što sam godinama unazad u svom hrišćanskom životu želeo da se borim za taj deo zemlje.

Pavle je pisao Timotiju o napredovanju u hrišćanskom životu u 1.Tim.4:15. Rekao je: *"U ovome se poučavaj, u ovom stoj, da se napredak tvoj pokaže u svemu".* Možda bi ovo mogli nazavati "zauzimanje višeg tla."

Želeo bih da pogledamo jednu reč u tom stihu. To je reč *napredak.* Ta reč znači "pionirsko napredovanje". Pionirsko napredovanje jeste zauzimanje višeg tla. To je hodanje stazama na kojima još nikada nisi bio. Tamo postoje kola, pored tebe je mama i dvoje male dece pozadi koji posmatraju ogromnu divljinu ispred sebe. O, ti možda sanjaš o Kaliforniji koju još nisi video, ali si čuo o njoj. To je kao da stojiš na ivici divljine sanjajući o Kaliforniji sa druge strane planine i kažeš: "Idemo za Kaliforniju. Koliko god da nas košta". To znači pionirski napredak. To je zauzimanje višeg tla na kojem još nisi bio. To znači ta reč napredak. Pogledaj kontekst te reči u 1.Tim.4:12-16.

"Niko da ne postane nemarljiv za tvoju mladost, nego budi ugled vernima u reči, u življenju, u ljubavi, u duhu, u veri, u čistoti. Dokle dođem pazi na čitanje, utešavanje i učenje. Ne pusti u nemar dar koji ti je dan po proroštvu metnuvši starešine ruke na tebe. U ovome se poučavaj, u ovom stoj, da se napredak tvoj – pionirsko napredovanje - *pokaže u svemu."*

Pavle je rekao Timotiju: "Nemoj ostati tu gde si sada. Budi primer vernima u svakoj sferi svog života. Učestvuj u čitanju i utešavanju. Učestvuj u nauci. Šta smatram pod učestvovanjem? Razmišljaj o tome. Šta smatram pod razmišljanjem? Neprestano misli o tome. Predaj svoje celo srce stvarima o kojima razmišljaš da bi svako mogao videti da napreduješ u svom hrišćanskom životu – da zauzimaš više tlo na kojem još nisi bio". Dok predajemo svoje celo srce Rečima iz Svetog Pisma mi ćemo se menjati i svi će to znati.

Pioniri

U našem hrišćanskom životu mi uvek gledamo napred. Ne znate šta će biti u budućnosti, ali čitate Bibliju i vidite da ima još mnogo poseda koji se mogu osvojiti. Tako sediš u malim kolima sa ženom pored sebe i par dece pozadi, gledaš unapred i kažeš: "Idemo za tim". Vi muževi pogledate na svoju ženu i kažete: "Draga, hajdemo za tim. Hajde da ne ostanemo ovde. Hajde da idemo. Hajde da napredujemo. Hajde da se razvijamo. Hajde da idemo i osvajamo. Hajde da idemo i uzmemo tu malu goru tamo". Možda sada vaš brak ne funkcioniše baš najbolje. Brate, sestro, postoji zemlja! To je divna zemlja i Bog želi da promeni vaš brak. Radi tih dvoje dece pozadi u kolima kreni u osvajanje celim svojim srcem! Možda postoji haos u tvom domu. Postoji nered, nesloga i sukobi. Radi te dece treba da gledate napred. Borite se za taj deo zemlje. Vaša deca će odrastiti u toj divnoj zemlji mleka, meda, voća i grožđa. Ona mogu odrastiti u tome ne poznajući ništa drugo, ako vi budete želeli da istrajete u borbi. Ne treba da ostane tako kako je sada.

U tome postoji nešto što pokreće i nešto što izaziva na avanturu. Kada posmatram tok mog hrišćanskog života shvatam da ima još mnogo zemlje koju treba da osvojim. Želim da moja deca žive u svakom dobru za koje sam se ja borio. Kada bude bilo njihovo vreme da uzmu svoja mala kola, želim da gledaju napred i kažu: "Da je blagosloven Bog za svu zemlju koju smo dobili od mame i tate, ali hajde da ne ostanemo ovde. Hajde da nastavimo da napredujemo". Znam da je najbolje kada iz svog primera učim decu da se bore i osvajaju zemlju. Nećemo ostati na obalama reke. Postoje mnoge divne stvari koje Bog želi da nasledimo. Nećemo ostati na obalama. Nastavićemo sa napredovanjem.

Kažem ti da je svaki deo zemlje dostojan borbe. Pomisli sa mnom, Božija je volja da naša deca odrastaju u onim stvarima za koje smo se mi borili. Hajde da bude tako. Neki od vas su tek nedavno stupili u brak. Idite za tim. Čuvajte sve što zadobijete. Borite se za sve što možete dobiti. Vaša deca će odrastiti u onome što vi zadobijete. Neće znati ni za šta drugo. "Borba? Šta je to? Gnjevne reči? Ne znam šta je to". Vaša deca mogu odrastiti u stvarima za koje ste vi želeli da se borite. Ja ne znam koje su to stvari u pitanju. Možda u vašoj kući postoji sukob? Bog želi da osvojite bolju zemlju. Možda postoji haos? Nemojte se zadovoljiti time. Možda si nedisciplinovana, lenja osoba? Ne dozvoli svojoj deci da odrastu u tome. Hajde učini nešto da bi tvoja deca odrasla u vrednom domu. Ona mogu odrastiti ne poznajući ništa drugo. Sve to je danas u tvojim rukama.

Treba da imaš srećan brak. Dostojno je da se boriš za to. Vredan je napora i truda. Vredan je da plačeš za njim. Biće vredan svake borbe i sve energije koju uložiš za to. Biće vredan svakog sata koji provedeš razmišljajući kako treba da izgleda taj srećan brak. Biće dostojan svakog sata koji provedeš u molitvi, razmišljajući i suočavajući se sa svojim potrebama. Biće dostojan svega kada ga budeš posmatrao u svetlu dece koja će jednostavno odrastiti u takvom srećnom domu.

Sada ćemo završiti sa Halevovim rečima. On je boravio usred Božijeg naroda. Čuo je šta ostali govore. Oni su se zadovoljili sa manjim stvarima u odnosu na ono što je Bog želeo da im pokloni. Uplašili su se divova. Žalili su se da im je teško. Čak su spominjali Egipat. Govorili su: "Možda bi bilo bolje da nismo ovde. Možda bi bilo bolje da nismo sledili Gospoda."

Halev, koji je bio pobednik i koji je imao veliko srce, rekao je zajedno sa Isusom Navinom: *"Zemlja koju prođosmo i uhodismo, vrlo je dobra zemlja. Ako smo mili Gospodu, on će nas odvesti u tu zemlju, i daće nam je; a to je zemlja u kojoj teče mleko i med. Samo se ne odmećite od Gospoda, i ne bojte se naroda one zemlje; jer ih možemo pojesti; odstupio je od njih zaklon njihov, a s nama je Gospod, ne bojte ih se"* (4.Mojsijeva 7b-9).

Dozvoli mi da primenim Halevove reči na nas danas. Sva zemlja koju nam Bog obećava u vezi naših domova je tu. Hajde da uđemo i osvojimo. Nemojte se predati tim obeshrabrujućim mislima u vašim razumima. Nemojte slušati te demone, te lažne duhove koji dolaze da lažu i ispunjavaju srce neverstvom, sumnjom i obeshrabrenjem. Oni govore kako to nije dostojno tvog truda i kako je to nemoguće imati. Nemojte ih slušati. Ako je Gospodnji blagoslov na vama, ako je nebo otvoreno nad vama, ako je Božija blagodat nad vama, On će vam sigurno dati svu tu zemlju – svu zemlju koju želite.

Šta želiš? Šta ti je treba? Za čega želiš da se boriš da bi tvoje deca mogla odrastiti u dobroj zemlji? Ono za čega budeš želeo da se boriš jeste nasledstvo koje ćeš ostaviti svojoj deci.

Nisam li ti zapovedio: budi slobodan i hrabar? Ne boj se i ne plaši se;
Jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš.

Isus Navin 1:9

Molitva

Dragi Nebeski Oče, u Isusovo ime pomozi svakom roditelju. Pokrsti ih verom i hrabrošću. Ukloni od njih sve lažne i neverne duhove i pomozi im da veruju. Pomozi svim roditeljima da mogu smatrati sebe vojnicima i da krenu u borbu. Amin!

36

Probuđenje i pobožni domovi

"I doći će izbavitelj u Sion i k onima od Jakova koji se obraćaju od greha...
A ovo će biti zavet moj s njima, veli Gospod:
Duh moj, koji je u tebi, i reči moje, koje metnuh u usta tvoja,
Neće otići od usta tvojih ni od usta semena tvojega,
Ni od usta semena semena tvojega, veli Gospod otsele i do veka"

Isaija 59:20,21

Došli smo do poslednjeg poglavlja ove knjige. Mislim da je najbolje da ovu knjigu, u kojoj su sadržane mnoge stvari koji bi trebali da praktikujemo, završim sa apelom na probuđenje. U ovom poslednjem poglavlju želim da povežem pobožan dom sa probuđenjem. Ne verujem da možemo imati jedno bez drugog.

Nemoj me pogrešno razumeti. Ako budeš primenjivao ono što sam do sada podelio sa tobom, imaćeš dobre rezultate. Pisao sam o mnogim stvarima koje mogu doneti pozitivne promene u tvom životu. Porodičan posao ili kućna škola mogli bi postati Božiji dnevni red za tebe. To su dobre stvari koje donose dobre rezultate. Ali, tek kada ono što primenjuješ budeš ujedinio sa silom Duha dobićeš preplavljujuće rezultate i generacije pobožne dece. To je moje breme u ovom poglavlju.

Za vreme ovih petnaest godina koliko propovedam o domu shvatio sam da se pri ovoj poslednjoj tački mnogi roditelji osećaju pomalo preplavljeno. Siguran sam da su i tvoja osećanja slična pri kraju ove knjige - zato što je na ovim stranicama standard dosta visoko i jasno podignut. Tvoje srce možda govori: "Ja ne mogu ovo da uradim". To je normalan odgovor koji se čak ne mora smatrati negativnim. Međutim, ako dozvoliš svojim osećanjima da te dovedu u obeshrabrenje ili predaju, to nije dobro. Osećanje bespomoćnosti jeste ispravno. Zaista ne možeš to učiniti. *"Ljudima je ovo nemoguće, a Bogu je sve moguće"* (Matej 19:26b). Ako se osećaš potpuno bespomoćnim to je dobro. *"Blago siromašnima duhom"* (Matej 5:3a).

Vidiš, stvar je u tome kako posmatramo hrišćanski život. Da li su to dela koje mi radimo, ili je to život ispunjen Božijom blagodaću koja radi u nama? Prema prvoj varijanti, apsolutno nemamo šanse da učinimo sve ovo. Druga zahteva totalno predanje Bogu svaki dan. Nadam se da ćeš izabrati drugu opciju i da ćeš pružiti Bogu šansu da bude moćan – na korist svoje porodice. Pogledaj parafrazu 2.Kor.9:8 koja se može primeniti na dom.

A Bog je kadar (On je pun sile) *da izlije svu blagodat među vama u domu*
Da uvek imate svu potrebnu silu za svaku situaciju u domu,
Da dobre stvari mogu da napreduju i da se šire svugde u vašem domu.

To je ono što Bog želi da uradi za vas kada mu dođete u bankrotu, prazni i svesni potrebe da Njegova blagodat radi u vašem domu.

Na kraju ove serije učenja neki roditelji su spremni da idu za tim. Dobili su mnoštvo novih ideja i brinu se kako će uspeti da ih ostvare. Želim da ohrabrim te revnosne osobe. Pravi odgovor nisu nove stvari koje ste ovde naučili. Odgovor je prvo i najpre Isus Hrist. On probuđuje svakog roditelja i nadahnjuje sve iskrene. Gledajte na Njega kao na Onoga koji je potpuno dovoljan za vas. Dobro je da se podignemo i radimo sa onim što smo naučili, ali moramo to raditi Hristovom blagodaću. Potreban ti je živ, Duhom ispunjen hrišćanski život da bi u praksi sproveo ova učenja.

Oni koji se obraćaju od svojih greha

Tekst koji sam izabrao za početak ovog poglavlja predstavlja još jedno dragoceno obećanje koje je Otac dao za naše domove. To je takođe još jedan odlomak iz Svetog Pisma koji opisuje posledice pokajanja u životu jedne osobe. Da li si primetio da Bog mnogo puta usko povezuje naše domove sa pokajanjem i probuđenjem? Bog obećava da će lično doći i posetiti one koji se obraćaju od greha. Zamišljam osobu na kolenima koja se obraća svetom Bogu u pokajanju. Kad god Bog pronađe dušu na kolenima, koja se obraća od greha, On nju posećuje, zato što je svrha otkupljenja učiniti čoveka svetim.

Gospod u nastavku objavljuje zavet koji će On učiniti sa onima koji Mu se obrate. On obećava da će izliti svog Duha na njih. To je ilustracija spasenja, a to je takođe i ilustracija probuđenja: izlivanje Božijeg Duha na vernika. Postoji još jedan stih koji će nam pomoći da bolje shvatimo šta Bog ovde govori. Nalazi se u Pričama 1:23. Bog kaže: *"Obratite se na karanje moje; evo, uzasuću vam Duh svoj, kazaću vam reči svoje"*. Ovo je takođe dobar stih za sve nas koji smo preispitivali svoja srca dok smo čitali ovu knjigu.

Taj stih se uklapa u sledeći deo Božijeg obećanja iz našeg teksta. Bog kaže da će staviti svoje reči u nas "kada se obratimo od greha". To je divno. To je ono što je potrebno meni da bih mogao biti pobožan otac: Božiji Duh u meni i Njegove reči usađene otkrivenjem u moje srce.

Gospod nastavlja sa obećanjem za naše generacije. Kada se obratimo, Bog kaže da će čuvati Njegovu reč u srcima naše dece i u srcima naše unučadi. Taj generacijski blagoslov nije neki misteriozan blagoslov. U pitanju je uzrok i posledica. Pošto se Božija ljubav izlila u naša srca Duhom Svetim koji nam je dat (Rim.5:5) taj sveti uticaj mora potaknuti sledeću generaciju dece. Sveti Duh je to ulje koje čini da sve te metode funkcionišu skladno i uglađeno. Bog, koji je stvorio našu decu i zna svoj plan za svakoga od njih, uvek je prisutan u našim domovima posredstvom Svetog Duha. Kada je Božije prisustvo realno u našim domovima, onda je to probuđenje, a probuđenje čini dom pobožnim.

Postoji mnogo neprijatelja koji se bore protiv pobožnog doma, ali Bog se čak brine i za te protivnike. Kada se nalaziš u Božijem zavetu On se bori protiv tvojih neprijatelja. Pogledaj stih koji se nalazi pre našeg teksta: *"Jer će neprijatelj navaliti kao reka, a Duh će Gospodnji podignuti zastavu suprot njemu"* (Is.59:19b). O, kada bi samo dobili odsjaj jednostavnosti hrišćanskog života, zaista bi verovali da je Hristos bukvalno sve što nam je potrebno. Hajde da pogledamo na još jedan tekst o probuđenju i da vidimo šta je Bog isplanirao za našu decu.

Oni koji su usmereni na istinu

"I daću im platu uistinu, i večan zavet učiniću sa njima.
I seme će se njihovo znati u narodima i natražje njihovo među plemenima;
Ko ih god vidi poznaće ih da su seme koje je blagoslovio Gospod"

Cela 61.glava proroka Isaije jeste uzbudljivo obećanje blagoslova koji će doći kroz Mesiju, Pomazanika. Tu su nabrojani plodovi Njegovog pomazanja - na radost celom Božijem narodu. Ranije spomenut porodičan blagoslov jeste samo jedan od mnogih plodova Duha koje Bog ovde obećava. Ali, opet vidimo da i ovaj zavet ima uslove. Oni koji ljube istinu i dopuštaju da ih Bog usmerava na istinu jesu oni koji će pronaći blagoslov u svom semenu, svom natražju. Taj zavetni narod biće blagosloven. Imaće u sebi Gospodnjeg Duha zato što je usmeren na istinu. Taj blagoslov će se prelivati iz njihovih srca na potomstvo. Rezultati tog blagoslova na sledećoj generaciji biće duhovni uticaj za ceo svet koji se nalazi oko njih. U našem tekstu jasno se primećuje da su rezultati tih blagoslova izraženi tonovima evangelizacije i svedočenja. Šta bi drugo ove fraze mogle da znače: *"među narodima"* i *"među plemenima"*?

U mojim proučavanjima za Istorijat domova u "Remnant"-u (naziv časopisa, prim.prev.) primetio sam taj evangelizacioni efekat u svakom primeru. Plod blagoslova koji je došao na decu bio je u tome što ih je Bog iskoristio za zadobijaje izgubljenih duša. Pomisli na natražje pobožnih porodica: Hudson Taylor, William Booth, John Patton, Amy Carmichael i Adrew Murray. Lista je dugačka. U svakom slučaju, to natražje pobožnih roditelja bilo je poznato među narodima. Mnogi su ih posmatrali i govorili: "Ovo je seme koje je Gospod blagoslovio."

Da li shvataš o čemu govorim? Da li je onda ovo i za mene? Mogu li očekivati da Bog koristi i moju decu? Mislim da mogu. Postoji mnogo posla u Carstvu. Bog uvek ima malo poslanika. Ovde je stvar u tome da kontinualno probuđenje proizvodi blagoslov za sledeću generaciju. Bog obećava te stvari nama roditeljima da bi se dovoljno skoncentrisali da hodamo u tom probuđenju.

O dragi roditelji, hajde da marširamo po udarcima drugačijeg bubnja! Bog nas je sve doterao u ćošak. Neće biti dobro sve dok se mi roditelji ne vratimo na osnovu. Bog želi celo naše srce, ne pola. On je u svojoj mudrosti odredio kako će funkcionisati to podizanje dece. Treba da se uklopimo u Njegov put blagoslova. Nemojmo to odlagati.

Porodično probuđenje

Dopustite mi da pri kraju ove knjige navedem jedan zdrav predlog. Već godinama pratim reakcije roditelja pri kraju ovakvog učenja. Mnogi su spremni da naprave neke veće promene u svojim domovima. Moj predlog je da počnete sa "porodičnim probuđenjem". Ako na brzinu počneš da praviš promene bez svoje dece moguće je da doživiš neočekivane reakcije. Provedi neko vreme da bi ih pripremio za to.

Uvek je dobro praviti promene iz stava poniznosti. Činjenica je da su mnogi promašili viziju za svoj dom. Bolje je da ponizno priđete svojoj porodici nego da ustanete sa revnošću i naglo počnete da menjate stvari. Ako porodica vidi oca i majku koji su slomljeni zbog svojih grešaka, biće mnogo lakše izbaciti TV iz kuće, na primer. Sa druge strane, ako jednostavno uđeš i dnevnu sobu i izneseš TV iz kuće, verovatno ćeš doživeti različite reakcije. Povedi celu porodicu sa sobom - kroz priznanje i slomljenost. Želim da načiniš sledeće korake koji mogu doneti slatko nebesko probuđenje u tvoj dom i doprineti da cela porodica složno ustane i kaže: "Hajde da napravimo neke promene."

Otac predvodi

Probuđenje u tvom životu jeste mesto odakle sve promene moraju da počnu. Moraš biti siguran da se nalaziš u ispravnom odnosu sa Bogom. Više ne sme biti polovičnosti. Takođe, moraš biti dosledan svemu što si čitao. Naravno, ne možeš predvoditi porodicu u svemu ostalom što ću reći sve dok tvoje srce ne kaže: "Vidim gde sam pogrešio i želim da se menjam". Moraš provoditi vreme nasamo sa Bogom kada ćeš otvoreno saznavati kako možeš očistiti svoj život. O ovome ću napisati još malo na kraju ovog poglavlja.

Majke slede

Ako je otac prvi koji čita ovu knjigu, sledeći korak jeste da je i majka pročita i tako dobije viziju. Redosled može biti različit, ali u svakom slučaju, ako želite da imate porodično probuđenje majka mora shvatiti šta Bog govori njoj i njenom mužu. Sve ono što ću spomenuti na kraju ovog poglavlja isto će se odnositi i na sestre. Ako već niste do sada, bilo bi dobro da sredite vaš međusobni odnos i sve stvari koje su vas nekad razdvajale.

Sazvati zvaničan skup

To nije vreme za hranu ili klasično porodično vreme. To je vreme žalosti. Treba da odvojite nekoliko sati za taj sastanak. Nemojte nikoga požurivati. Ovakav sastanak ne treba da bude isforsiran. Mora postojati tuga u srcu oba roditelja da bi cela porodica ispravno reagovala. Deca bi trebala osetiti žalost kada dođu na taj skup.

Priznati svoje greške

Dobro bi bilo kada bi otac predvodio ovaj deo, da bi doveo u dobro stanje ostatak porodice. Treba da govoriš porodici u vezi onoga što je Bog govorio tvom srcu. "Ja sam povredio porodicu" su dobre reči da izraziš svoj stav prema njima, nakon čega bi mogao da im objasniš nešto o viziji koju je Bog stavio u tvoje srce. Tada vi majke treba da nastavite u istoj otvorenosti prema porodici. Zamolite decu da vam oproste vaše greške koje ste učinili u domu.

Dopustiti porodici da uradi istu stvar

Kada ste vas dvoje sredili stvari sa porodicom tada je vreme da i deca učine to isto. Ona će verovatno na sličan način reagovati pošto su malo pre videli vas. Samo sedite i slušajte. Dopustite da svako kaže ono što misli, čak i mlađi. To je sastanak probuđenja za celu porodicu. U najvećem broju slučajeva, porodica želi da se pokori i dopušta tati da preusmeri dom.

Srediti međusobne odnose

Tata, ti treba da budeš prvi i u ovoj tački. Otvoreno iskaži svoje greške: "Znam da sam povredio neke od vas". Ako tako otvoriš sastanak porodica će dobiti slobodu da prizna svoje greške i zamoli za oproštaj. Uzmite dovoljno vremena za ovu stvar. Što čistiji odnos, to bolje.

Moliti se zajedno

Pošto ste sredili međusobne odnose bilo bi dobro da se cela porodica spusti na kolena. To je vreme za duhovno tuširanje i očišćenje u Hristovoj krvi. Molite se u krug. Neka svako kaže Bogu ono što je malo pre priznao drugima. Deca se mogu moliti za tatu. Mogu ispovedati svoje grehe ili čak udružiti svoja srca u viziji sa molitvom.

Načiniti porodičan oltar

Pošto su svi bili na kolenima i tako sredili svoj odnos sa Bogom i bližnjima, postoji još nešto što je važno da se učini. Neka svako u svom umu načini oltar, dođe do njega i preda sebe Bogu. Za svakog člana porodice to će biti drugačije iskustvo, a i mlađi mogu učestvovati u tome. Dođite kao porodica Bogu i dajte mu mesto koje zaslužuje u vašem domu. On je Car.

Zamoliti Gospoda da izlije svog Duha

Ovo je poslednji deo zvaničnog skupa. Iskoristite jedno od mnogih obećanja koje sam podelio sa vama i pokažite porodici kako Bog želi da drži svoju stranu zaveta. Mora postojati vera u tvojim rečima. Tada vodi porodicu u molitvi za Božije obećanje Duha u domu. Zamoli Ga da dođe i izleči svako srce da bi svi mogli zaboraviti prošlost i verovati u Njegove blagoslove u budućnosti.

Ako ovo budete uradili u iskrenosti i istini, vaš dom više nikada neće biti isti. Mi smo održali više od jednog takvog porodičnog probuđenja i svaki takav skup doneo je veliki blagoslov za ceo naš dom. Dakle, izazov je u tome da svaki dan držimo otvorene kanale između Boga i svakoga od nas. Ako to činiš i ako hodaš u realnosti očišćenja, to se zove probuđenje. Osetićeš da Duh Božij svaki dan lebdi u vašem domu. U celoj ovoj vežbi cilj je izmirenje. Cilj su dva srca koja mogu da se nasmeju jedno drugom, dva srca koja moga da hodaju zajedno u slozi. To je ono za čime težimo. Kada imaš takvu slogu u domu možeš povesti svoju porodicu gde god poželiš. O, neka Bog iskoriti nas, kao sudove za čast, i neka izlije svoje blagoslove na naše porodice!

Isus voli decu

"Pustite decu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovih carstvo Božije.
I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi"

Marko 10:14b,16

Iz ilustracije ovog teksta mnogo puta sam dobio otkrivenja o deci. Tu vidimo neke mudre roditelje koji su shvatili da blagoslov teče kroz Isusa. Oni su zato doveli mališane da bi On položio svoje ruke na njih i da bi ih blagoslovio. Nemudri učenici su mislili da je Isus mogao iskoristiti to vreme na bolji način i za važnije stvari, ali nisu bili u pravu. Ovde vidimo kako Božije srce koje se pokazalo u liku Isusa Hrista vrednuje decu. Da sam bio roditelj u tim danima voleo bih dovesti svoju decu Isusu da ih blagoslovi.

Da li si nekada zamišljao šta se desilo tog dana? Ja sam mnogo puta. Zamišljam kako Gospod Isus sa toplim pozivajućim osmehom na svom licu govori roditeljima: "Dovedite decu meni". Vidim Ga kako pozdravlja mališane sa istim toplim osmehom. Dok mu prilaze njegovo lice i oči sijaju. Razmišljam kako se njegovo srce puno ljubavi izliva i usmerava prema toj dragocenoj deci.

Šta misliš kako ih je blagoslovio? Mislim da je bilo toplo i ljubazno. Biblija kaže da ih je stavio u krilo. Zamisli da si bio jedan od tih dečaka ili devojčica. Verovatno je rekao nešto što im je olakšalo teret. Šta misliš kakve reči im je rekao? Bez sumnje, bile su to dobre reči sa blagoslovenom budućnošću. On se zatim i molio za njih. Pitam se šta se molio? O, da sam čuo jednu od tih molitvi! O, imati Isusa koji se moli za tvoju decu! Siguran sam da bi svi mi želeli taj blagoslov.

Da, Isus voli malu decu, svu decu sveta. On ih voli bez obzira da li su crvena, braon, žuta, crna ili bela. Ona su mu sva dragocena. Isus još uvek voli sve mališane sveta. Od onog dana kada je blagoslovio svu decu koju su Mu doveli, On se ni najmanje nije promenuo.

Postoji samo jedan problem. Isus nema ruke koje može položiti na njih. Nema lice da osvetli njihov put. Nema oči da ih posmatra i usta da im izrekne potreban blagoslov. On nema ništa od toga zato što sedi u nebu sa desne strane Oca. On nema ništa osim naših ruku, očiju i usta. Da, Isus čezne da blagoslovi decu, ali Njemu su za taj posao potrebni očevi i majke kao željni, predani sudovi. Moramo shvatiti tu veliku potrebu da naše živote potpuno predamo Bogu. On i dalje želi da sija svojom ljubavlju deci - kroz nas. Želi da im izrekne blagoslovenu budućnost - kroz nas. Hoćemo li dati predan sud kroz koji će On raditi? Nadam se da hoćemo.

Ja to ne mogu učiniti

Dobro, opet se nalazimo na ovoj tački. Ali, želim da je pogledamo iz potpuno drugačlje perspektive. Ti si u pravu. Ti to ne možeš učiniti.

Sećam se mladića koji je došao u prostoriju za molitvu gde sam trebao da ga posavetujem. Nekontrolisano je plakao, a ja sam imao priviligiju da mu pomognem. Dok sam sedeo sa njim planuo je sa dugim nizom uznemirenih reči. Rekao je: "Odlazim! To ne funkcioniše! Umoran sam od pokušavanja i predajem se!" Plakao je dok je sve to govorio.

Šokirao sam ga svojim savetom, a možda ću i tebe šokirati. Pogledao sam ga u oči i rekao: "Dobro, to je odlično! Radostan sam što čujem to!"

Siguran sam da je očekivao da ga utešim i da mu kažem da pokuša ponovo, ali nisam to učinio. Rekao sam mu da je došao u vrlo dobro stanje. Rekao sam mu da ga je Bog dugo čekao da kaže sve to. Možda je to stanje u kojem se i ti nalaziš na kraju ove knjige. To je uredu. Bog ima rešenje za tvoj problem.

Nastavio sam da govorim mladiću: "Tek sada kada si se predao Bog ima priliku da ti pokaže šta može da uradi". Nastavio sam sa objašnjavanjem da mora potpuno predati svoj život Hristu i dozvoliti da ga On vodi. Vidiš, pokušavao je da praktikuje hrišćanstvo, a još uvek je živio onako kako je on želeo.

Mnogi roditelji su u sličnom stanju. Oni pokušavaju da vrše tu "stvar doma", ali ne uspeva im. Bog je već isplanirao kako hrišćanski život treba da funkcioniše. On je takođe uspostavio mnoge skrivene stvari za one koji misle da će uspeti u tome na svoj način. Ali, završavaćeš u očaju i porazu sve dok ne položiš sve na žrtveni oltar. To je Božiji način. Bog prebiva sa smernima i skrušenima i oni će iznova i iznova biti oživljavani (probuđivani). Bog je to divno rekao kroz proroka Isaiju.

"Jer ovako govori visoki i uzvišeni, koji živi u večnosti, kojemu je ime sveti:
Na visini i u svetinji stanujem i s onim ko je skrušena srca i smerna duha,
Oživljujući duh smernih i oživljujući srce skrušenih"

Isaija 57:15

Dakle, ako misliš da to ne možeš učiniti, divno. Znam Nekog ko može. Pavle je posvedočio da je Duh u njemu moćno radio. To je ono što je potrebno i nama, očevi i majke! Potrebno je da Božiji Duh moćno radi u našim domovima. Svi smo nekako dobili ideju da blagodat Božija neće raditi u nama, iako je radila u Pavlu. To je grozna teologija. Pavle je bio skrušen čovek i Bog ga je svakodnevno oživljavao.

Ovo je savet koji sam dao tom mladiću. Rekao sam mu da treba da dopuzi do zamišljenog oltara i da tamo umre. Da preda ceo svoj život - da sve preda Gospodu. Tada sam mu rekao da mora biti spreman da pada na tu stenu svakodnevno, predavajući svoje srce, svoje planove i čak svoje izbore - vođstvu Duha. Tako funkcioniše hrišćanski život, a to je i jedini način na koji on funkcioniše.

Kameni oltar

Jedan od mojih dragih prijatelja, propovednik baptističke ckrve, došao je u to stanje pre nekoliko godina. Nikada neću zaboraviti šta je uradio. Bio je uspešan biznismen, ali Bog ga je pozvao da Mu preda sve buduće planove i da uđe u punovremenu službu za Njega. To nije bio lak izbor. Imao je obećavajuću budućnost, dobru platu, dva auta u garaži – kompletan američki san. Ali Bog je rekao: "Predaj sve i veruj mi". Borio se danima u toj dilemi.

Jednog dana dok je šetao u šumi došao je u takvo stanje srca da je bio spreman da sve preda Bogu i pođe za Hristom. U toj usamljenoj šumi uradio je nešto divno. Počeo je da skuplja veliko kamenje na gomilu i pravi oltar. To mu je oduzelo dosta vremena, ali nije bio problem. Sve vreme je pravio oltar u svom srcu. Plakao je dok je postavljao kamen za kamenom. Kada je završio dopuzao je do tog kamenog oltara i počeo da plače kao beba. Tamo je dosta vremena ležao u kajanju, predavanju i otvaranju svog srca Bogu. Kada je sišao sa tog kamenog oltara postao je drugi čovek.

O očevi i majke, moje srce plače samim ponavljanjem ovog događaja. Nekima je potrebno da to učine radi porodice. Ljubazni, u ovoj knjizi stavio sam pred vas mnoge izazove. Oni u sebi sadrže realne životne stvari za svakoga od vas. Stvari su različite, ali Gospod poznaje tvoje srce. On zna šta te zadržava od toga da imaš pobožnu porodicu. Verujem ako bi otvorenog srca tiho legao pred Gospodom On bi ti sigurno pokazao koje su stvari u pitanju. Ako bi uradio nešto povodom toga, pomisli šta bi se desilo. Ako bi samo mogao da učiniš to upravo danas i onda povedeš svoju porodicu da to isto učini, šta bi se moglo desiti?

O, koji je potencijal cele porodice koja je predata Bogu: tata koji hoda sa pomazanjen, vođen Rečju; mama uspunjena mudrošću i u potrazi žarkog molitvenog života; mladi pomazani Duhom Svetim i žive kao što sam ranije opisao, i deca koju roditelji podižu po principima Božije Reči. To je pobožan dom. Tako se potražuje Božije seme za Njegovu slavu. Pomisli koji je potencijal crkve koju sačinjavaju takve porodice! Dragi očevi i majke molim vas! Hajde da želimo takvo probuđenje koje će transformisati naše domove i obezbediti generacije pobožne dece na hvalu Njegove slave.

Zadnja molitva

Naš Bože i nebeski Oče, ponovo Ti dolazimo u Isusovo ime. Vičemo iz dubine naših srca, smiluj nam se. Zgrešili smo. O Bože, "Gde su ljudi" koji će prihvatiti ovaj izazov i tako podizati svoje porodice? Bože, mi znamo šta se desilo. Znamo da su naši očevi i majke odstupili od tebe, dragi Bože. Oni te nisu shvatali ozbiljno! Nisu išli Tvojim putevima. Prestali su da slušaju Tvoj glas. Gasili su Duha u svojim životima. Bože, neki su zašli u svoje tradicije
i nemaju sile. Priznajemo njihove i naše krivice, jer smo ih u mnogim stvarima sledili. Bože, molimo te da slomiš lanac neposlušnosti i oslobodiš naše očeve i majke. Znamo da smo u potrebi, ali se molimo da nam daš pobožnu generaciju dece, koliko god da nas to košta. U Isusovo ime, amin.